

Giới thiệu Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng

Kết hôn nhanh chóng – ông xã yêu hết lòng – đang tiến hành – Mộc Y Y

Giới thiệu truyện ngôn tình đặc sắc này:

Lâm Triệt và Cố Tĩnh Trạch xảy ra tình một đêm.

Cô vốn là một nghệ sĩ nhỏ mới 18 tuổi, hôm qua nhận được tin tức đại minh tinh tên Cố Tĩnh Dư ở gần đây, liền nhanh chóng ra tiệm thuốc mua chút thứ. Mục đích chỉ vì muốn anh mơ mơ hồ hồ, để cô có được cuộc gặp gỡ bí mật mà thôi.

Nào ngờ bản thân lại hạ nhầm người, thậm chí còn diễn ra tình một đêm nằm ngoài dự kiến của cô.

Lâm Triệt, năm nay được 23 tuổi, là con gái riêng của Lâm gia. Mẹ từ lâu đã mất sớm, cha lại không hề yêu thương gì. Nên dù bản thân là tiểu thư của tập đoàn Lâm thị cũng không có mấy người thật sự thừa nhận.

Cố Tĩnh Trạch, đại thiếu gia của Cố gia. Anh vì chuyện quá khứ mà biến bản thân không thể đụng chạm đến được phụ nữ nữa. Cho dù có bạn gái quen nhau mấy năm, cũng không thể một lần xảy ra quan hệ.

Rốt cuộc là do thuốc của cô hay vì vấn đề gì đấy mà khiến anh không chỉ muốn một lần, còn làm vô cùng tốt. Điều này làm cho người mẹ của anh vừa bất ngờ vừa vô cùng vui vẻ.

Cuối cùng đứa con trai khiến bà lo lắng đã có thể trở bệnh. Bà còn định sẵn dùng phương pháp thụ tinh nhân tạo, nào ngờ, giờ mọi chuyện đều chuyển theo một hướng mới.

Không muốn bỏ lỡ chuyện tốt, bà liền ép anh cưới người con gái kia.

Thế là Cố Tĩnh Trạch cùng Lâm Triệt thành vợ chồng với nhau.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Có Phải Cô Ngủ Với Nhầm Người Rồi Không

Yêu chính là mê muội mọi nơi mọi lúc, hóa ra em cũng đắm chìm trong đó...

----- LỜI TỰA -----

Lâm Triệt mơ màng bò dậy khỏi giường.

Đầu cô choáng váng giống như không phải của mình, lòng bàn tay chạm vào ga giường sang trọng hoa lệ, không phải đồ cũ mà cô thường dùng, đèn trên đỉnh đầu cũng không phải đèn tiets kiệm năng lượng cô quen nhìn thấy, trên người cô đau đớn giống như mới vừa bị cái gì đó cán qua, nâng cổ tay lên, bên trên toàn là những dấu vết xanh xanh tím tím.

Đây không phải là đang mơ chứ...

Cô che miệng, không muốn để cho mình kêu lên thành tiếng, vén chăn lên, thấy chính mình nằm bên trong không mảnh vải che thân, gần như muốn hét chói tai.

Ánh mắt Lâm Triệt đảo vòng hai cái, quả quyết xác chắn, xuống giường nhặt lại quần áo đang nằm hỗn độn khắp nơi, tùy tiện mặc vào, muốn chạy thẳng ra ngoài không dám quay đầu lại.

Bỗng nhiên sau gáy bị người nào đó túm lấy...

"A... Buông ra, buông ra..." Lâm Triệt dùng cả tay và chân phản kháng lại.

Tay người đàn ông túm lấy cổ cô, không hề tốn chút sức nào, trực tiếp ném cô trở lại giường.

Lâm Triệt bị ngã choáng váng rất tức giận, nhưng lúc ngẩng đầu lên thấy người đàn ông trước mắt, vẫn không nhận được ngăn người, cặp mắt si mê dán lên gương mặt tuyệt mỹ của anh, muốn dòi cũng không dòi nổi...

Thật là đẹp trai...

Cặp mắt thâm thúy, như mang theo kiêu căng lạnh lùng bẩm sinh, cánh mũi cao ở trên gương mặt trắng nõn, da thịt trắng mịn như ngọc, khiến cho một cô gái có làn da cũng không tệ lắm như cô cũng tự cảm thấy hâm mộ ghen tị.

Cô tự hỏi đã gặp không ít người, nhưng nếu đem những người đàn ông được gọi là nam thần mà so với anh, cũng lập tức trở nên ảm đạm.

Chính là người đàn ông này, ngày hôm qua dùng thời gian cả buổi tối, chơi đùa cô gần chết?

"Là ai bảo cô tới đây, cô bỏ thuốc tôi? Cô làm ra chuyện như vậy, còn có thể nghĩ sẽ rời khỏi nơi này an toàn?" Anh nhìn người phụ nữ ngây ngô này, trong đôi mắt sâu thẳm lóe lên tức giận.

Cô gái xa lạ này, da thịt trắng như tuyết, gương mặt nhỏ nhắn, đôi mắt to linh động, lông mi thật dày, thật giống như nai con bị hoảng sợ, lại không cam lòng yếu thế mở to mắt nhìn anh đe dọa.

Ánh mắt Cố Tĩnh Trạch liếc qua người cô, ánh mắt Lâm Triệt nhanh chóng chuyển động lần nữa.

Cô chỉ là một nghệ sĩ nhỏ tuổi mười tám, hôm qua vất vả lắm mới nghe ngóng được đại minh tinh Cố Tĩnh Dư ở đây, cho nên cố ý mua chút "thuốc" khiến cho người ta mơ hồ, bỏ vào trong nước của anh, cho là có thể bí mật gặp gỡ...

Nhưng cô bỏ nhầm người rồi.

Người trước mắt, mặc dù đẹp trai khiến cho người ta cảm thấy lóa mắt, nhưng chắc chắn không phải đại minh tinh Cố Tĩnh Dư.

Lần này, cô bị anh ta thô lỗ kéo cánh tay lần nữa, lúc ngã xuống đất, thậm chí cô còn chặt vật lân một vòng, mới ổn định lại.

"Anh... Anh làm gì vậy, nếu thuốc là do tôi bỏ, bây giờ tôi còn nằm ở đây? Anh nhầm rồi, bây giờ người bị tổn thương nghiêm trọng là tôi." Cô ngã đau mông, đau tay, phía dưới càng đau làm cho người ta không thể khinh thường, căm tức, cô trực tiếp kêu gào lên: "Tôi muốn bỏ thuốc mê người khác, không hề liên quan gì tới anh, anh cho là anh đáng giá để tôi bỏ thuốc chắc, bản cô nương sẽ không tùy tiện ra tay, anh trả tiền thuốc cho tôi!"

Bỏ thuốc nhầm người ư? Gò má Cố Tĩnh Trạch căng thẳng, hai hàng lông mày vằn thành chữ xuyên, con ngươi đen như dã thú ẩn núp, nhìn chăm chăm người phụ nữ áo quần xốc xếch, nửa bả vai trắng nõn của cô lộ ra bên ngoài, phía trên tím bầm đỏ lên, vô cùng gai mắt, trên da thịt trắng nõn như có rất nhiều đóa hoa mai nở.

Những hình ảnh kia thoáng xuất hiện trong đầu lần nữa, bỗng nhiên bụng dưới của anh nóng lên, cảm giác rõ ràng cái nóng như lửa chuyển động trong cơ thể mình.

Rời ánh mắt khỏi gương mặt cô.

Người phụ nữ đáng chết, dám bỏ thuốc anh, hiệu quả còn mãnh liệt như vậy.

Anh nhất thời im lặng, khiến cho Lâm Triệt có được cơ hội, không để ý tất cả mà nhảy xuống đất, cô dùng sức đẩy người đàn ông này ra.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Chương 1.2

Không dám quay đầu lại, cô vội vã chạy ra ngoài.

Nghe anh khàn giọng một tiếng, cô la hét: "Nhìn cái gì mà nhìn, tự nhìn mình đi!"

"Cô..." Cố Tĩnh Trạch vừa muốn xoay người bắt cô, nhưng lại cảm thấy thân thể khó chịu, phía dưới đã không khống chế được nữa, đang dâng cao.

"Đáng chết." Anh mắng to một tiếng, nắm chặt quả đấm, ức chế dục vọng đáng ghét kia.

Bên trong phòng vang lên một loạt âm thanh.

Tần Hạo quay đầu nhìn, kinh ngạc, miệng cũng mở lớn.

Tình huống vừa rồi là gì? Sao trong phòng cậu chủ lại có một người phụ nữ quần áo xốc xếch chạy ra?

"... Cậu chủ, Nhị thiếu gọi điện thoại hỏi, cậu có hài lòng hay không, nhưng mà buổi tối tôi trở lại thì cậu đã đi ngủ rồi, cho nên tôi không dám quấy rầy cậu, trợ lý Tổng thống thông báo, anh ta đang ở phủ Tổng thống chờ cậu, còn có... Người vừa rồi..."

"Im miệng." Anh nâng ánh mắt sắc bén lên, trông mắt đen bóng, khiến cho Tần Hạo vội vàng nuốt tất cả nghi ngờ không nên có vào trong bụng. Mãi đến khi da thịt trên người đều thành màu hồng, mới đứng trước gương mắng một tiếng: "****."

"Cậu chủ, bà chủ tới." Tần Hạo nhẹ giọng nhắc nhở ở ngoài, nghe ra giọng nói khản trương.

Cố Tinh Trạch sùng sốt, lúc này mẹ lại tới đây, nghĩ cũng biết không phải là chuyện tốt.

Lúc cửa phòng tắm mở ra, bà chủ xinh đẹp đứng ở bên ngoài, đang ngạc nhiên nhìn bãi chiến trường bừa bãi khắp giường.

Những người kia còn chưa kịp dọn dẹp chần chệ, như đang nói cho tất cả mọi người biết, tối hôm qua đã xảy ra chuyện gì.

Đôi con ngươi đen bóng của Cố Tinh Trạch trầm xuống, một tay kéo áo choàng tắm khoác lên vai: "Con biết mẹ muốn hỏi gì, nhưng mẹ, hôm nay con bận nhiều việc."

Sao Mộ Văn Tinh có thể không hỏi, hưng phấn trên mặt bà khó mà che giấu được, nhìn Cố Tinh Trạch, bà chỉ vào chiếc giường nói: "Tinh Trạch, mẹ đã biết, con xảy ra quan hệ với một cô gái."

Cố Tinh Trạch đẩy cửa ra, lạnh lùng nói với Mộ Văn Tinh: "Chuyện này mẹ không cần lo."

"Sao mẹ có thể không lo, Tinh Trạch, nhất định con phải kết hôn với cô ấy mới được, con phải gánh vác trách nhiệm với con gái nhà người ta."

Anh cũng biết...

"Mẹ, con sẽ không kết hôn với cô ấy, con cũng không bị điên, cô ấy chẳng qua cũng chỉ là một người phụ nữ xa lạ, thậm chí con còn không biết cô ấy tên gì."

"Cô ấy tên là Lâm Triệt, 23 tuổi, con gái riêng của Lâm gia - tập đoàn Lâm Thị, ở trên có hai người chị, dưới còn có một người em trai, mẹ mất sớm, cha không thương yêu cô ấy, cô ấy ở Lâm gia, nhưng cũng không có được Lâm gia trợ giúp..."

"Mẹ!" Cố Tinh Trạch đứng ở đó, bởi vì nhớ tới người phụ nữ kia, vẻ mặt càng phiền loạn.

"Chẳng lẽ con vẫn còn nhớ Mạc Huệ Linh ư? Mẹ nói cho c biết, con và cô ta không có khả năng nào đâu, con sống chung với cô ta nhiều năm như vậy, vẫn không thể chạm vào cô ta, các con đã được định trước không thể ở chung với nhau rồi!" Mộ Văn Tinh không chút khách khí nói thẳng.

"Mẹ, đủ rồi!" Cố Tinh Trạch muốn cắt ngang lời Mộ Văn Tinh.

Nhưng Mộ Văn Tinh rất kích động: "Tinh Trạch, con biết con bị bệnh, căn bản không thể chạm được vào phụ nữ, gia đình đã chuẩn bị xong phương án thụ tinh nhân tạo giúp con có con, nhưng, hôm nay con đã phát sinh quan hệ với một người phụ nữ, điều này cho thấy, cô ấy chính là đối tượng thích hợp nhất!"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Cô Chỉ Là Một Người Xa Lạ Bỗng Nhiên Xuất Hiện

"Mẹ, cô ta dùng thủ đoạn, chứ không phải là bệnh của con có chuyển biến tốt!" Cố Tinh Trạch nói xong, ánh mắt tối sầm lại lần nữa.

Mộ Văn Tinh nhìn anh: "Chẳng lẽ mẹ chưa từng cho con dùng sao? Nhưng mà mấy người kia đều có thể đi được, lần nào cũng chỉ có thể gọi bác sĩ tới xử lý, lần qua lần lại sắp chết, nhưng con lại chạm vào cô gái này, hơn nữa, theo lời cấp dưới của con nói, con vô cùng hài lòng với cô bé đó, một buổi tối không chỉ làm một lần thôi đâu."

"..." Năm tay của Cố Tinh Trạch đặt trên mặt bàn kính siết chặt lại: "Có lẽ lần này thuốc có chỗ khác với trước đây, tóm lại, con sẽ không cưới người phụ nữ điên không có đạo đức chút nào kia, mẹ, mẹ cũng lập tức từ bỏ cái ý định này đi."

Lâm Triệt đi trên đường, nhìn cả người mình xóc xếch, ảo não mắng thầm một tiếng, kẻ bán thuốc đáng chết, lúc cô lấy tiền ra trả, đã cảm thấy dường như anh ta có chỗ nào đó không đúng, cô chỉ nói cô muốn thuốc khiến cho người ta buồn ngủ, chứ không hề nói muốn loại thuốc này. Nhìn xem, người đàn ông kia uống thuốc xong, rốt cuộc đã làm cái gì, nhớ lại, cô vẫn còn cảm thấy cả người đều đau nhức.

Cảm giác đau đớn bị xé rách ở dưới thân nhắc nhở cô về những chuyện đã xảy ra đêm qua, người đàn ông đáng chết, cả một đêm lăn qua lăn lại, giày vò cô nhiều lần, mãi đến khi cô ngất đi, mới không còn nhớ những chuyện về sau nữa.

Điều duy nhất nhớ rõ chỉ là trước đó...

"Lâm Triệt, cô nhìn lại bản thân mình xem có thể được coi là cái gì, còn dám nhảy vào trong giới nghệ sỹ nữa, không bằng nghiêm chỉnh nghe một câu của bác gái, tìm cho mình một người bình thường phù hợp sống qua ngày đi, kẻ thứ ba sinh con ra, thì chính là con riêng, khó khăn còn ở khắp mọi nơi."

"Lâm Triệt, bác gái cũng là vì muốn tốt cho cô, chị Lâm Lệ của cô bây giờ đã là đại minh tinh, chị hai cô cũng là một nhà chế tác lớn, còn cô, nhiều năm như vậy, vẫn chỉ là một nghệ sỹ nhỏ tuyến mười tám, cô còn có cái gì tốt mà cứ lao vào."

"Tiểu Triệt, vai chính lần này công ty đã định, chúng tôi cảm thấy hình tượng của cô không thích hợp lắm."

Cô khổ sở cười một tiếng, nếu như không phải là bọn họ ép cô quá, cô cũng sẽ không nghĩ tới biện pháp nham hiểm như vậy, thật ra thì cô chỉ muốn sống tốt mà thôi, nhưng bây giờ...

Lâm Triệt chạy liên tục không ngừng đến công ty, bất kể chuyện gì xảy ra, cô vẫn không quên hôm nay cô còn có buổi thử vai.

Du Mẫn Mẫn thấy cô đi vào, sầm mặt lại trợn mắt nhìn cô: "Cô còn tới, tôi cho là cô không cần đến lần thử vai này nữa!"

"Thật xin lỗi chị Du, tôi tới trễ."

Lâm Triệt vội vàng che bộ quần áo xộc xệch trên người mình.

Du Mẫn Mẫn liếc nhìn dấu vết trên cổ cô, cúi đầu đánh giá quần áo cô một vòng, cô kéo cổ áo Lâm Triệt: "Một lát nữa sẽ phải gặp đạo diễn, tôi không quản cuộc sống riêng của cô, nhưng, nếu như cô còn muốn vai diễn này, thì lập tức nghĩ biện pháp, nhanh chóng sửa sang lại bộ dạng không khác gì gái bán hoa này cho tôi!"

Lâm Triệt cúi đầu nhìn, lúc này mới phát hiện những dấu vết trên người mình quả thật khiến người ta liên tưởng, quá rõ ràng, lại quá mập mờ.

Người đàn ông đáng chết, nhất định anh ta chính cảm thú!

Lâm Triệt vội vàng cúi thấp đầu nói xin lỗi, lôi kéo quần áo mình chạy về hướng phòng vệ sinh.

Lâm Triệt nghĩ, cô coi như là chết ở trong tay người đàn ông kia rồi, đều do anh ta mà ra!

Đúng lúc này, điện thoại lại vang lên.

Lâm Triệt thờ hồn hèn nhận điện thoại gọi tới.

"A lô?"

"Lâm Triệt, tối hôm qua mày đi đâu?" Giọng nói của Lâm Hường Thiên ở trong điện thoại ngập tràn tức giận.

Lâm Hường Thiên sẽ không tùy tiện gọi điện thoại cho cô, trừ phi là có chuyện, người cha này, nhiều năm qua là có cũng được mà không có cũng chẳng sao, nhưng lại không có biện pháp nào thực sự coi như ông ta không tồn tại, dẫu sao bây giờ Lâm Triệt nhất định vẫn còn phải ở Lâm gia.

Lâm Triệt nhớ tới chuyện phát sinh đêm qua, có chút chột dạ: "Con, con, buổi tối hôm qua con có chút việc."

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Chương 2.2

"Tao bắt kẻ mày có việc gì, hôm nay chị mày Lâm Lệ phải ở nhà thương lượng chuyện đính hôn, mày lại trắng đêm không về." Lâm Hường Thiên tức giận nằng.

Đúng vậy, Lâm Lệ muốn chuẩn bị đính hôn, nhưng liên quan gì đến cô, Lâm Triệt bình tĩnh nghe cha nói giận, vậy mà trong lòng lại không có một chút cảm giác khổ sở nào, bởi vì nhiều năm như vậy, cô đã sớm quen với các loại gặm thết của ông.

"Bây giờ mày lập tức trở về cho tôi, bất kể mày có chuyện gì, nếu như tao phát hiện mày không ở nhà, tao sẽ moi hộp tro cốt của mẹ mày ra khỏi mộ tổ tiên Lâm gia, ném xuống biển, để cho mày đời này cũng không thấy nổi một mảnh xương vụn nữa."

Nói xong, Lâm Hường Thiên trực tiếp cúp điện thoại.

Lâm gia.

Hàn Thái Anh nhìn Lâm Hường Thiên gác điện thoại, vội vàng chạy tới hỏi: "Nó có trở về không?"

Lâm Hường Thiên nói: "Trở về trở về."

Hàn Thái Anh lấy lòng đưa tay vuốt ngực Lâm Hường Thiên: "Lão gia, ông nhất định phải nói một chút, để cho nó đồng ý cuộc hôn nhân này, Trình gia bỗng nhiên đi cầu hôn, tôi thật là bị dọa sợ, tôi không thể để cho Lâm Dư gả sang nhà đó, Lâm Dư là cô gái ưu tú như vậy, dáng dấp vừa đẹp, lại hiểu chuyện, làm sao có thể gả cho thằng ngốc Trình gia kia, nghe nói thằng ngốc kia đi tiểu cũng còn không cầm được, bọn họ như vậy chẳng phải là muốn Lâm Dư nhà chúng ta sang đó làm người giúp việc sao, Lâm Triệt này, vốn cũng là đứa trẻ ông phong lưu ở bên ngoài, nó không đi, thì còn ai đi nữa."

"Bà yên tâm." Lâm Hường Thiên nói: "Tôi cũng không chịu nổi việc Lâm Dư đi chịu khổ, chẳng qua là, Lâm Triệt cũng là con gái tôi..."

"Được, vậy ý ông, ông vì Lâm Triệt, sẽ để cho Lâm Dư đi thu dọn cứt cho người ta? Lâm Hường Thiên, vậy ông cũng quá không có lương tâm rồi, ban đầu ông cùng người khác sinh ra một cô con gái, tôi để cho nó sống tốt ở Lâm gia, nuôi nó lớn, tôi làm vậy để dăng sao, làm sao bây giờ trưởng thành, tôi muốn nó giúp tôi một chút như vậy, ông còn không cho, chỉ bằng bộ dạng này của nó, gả đến Trình gia, cũng là hưởng vinh hoa phú quý đi, đó là vinh hạnh của nó."

"Được rồi." Nhìn Hàn Thái Anh nhắc lại chuyện xưa, lại lải nhải không dứt, Lâm Hường Thiên nhanh chóng chuyển đề tài: "Để nó đi, bảo nó đi là được, không phải sao."

Lâm Hường Thiên do dự một chút, nhưng suy đi nghĩ lại, không để cho Lâm Triệt đi thì còn có thể để cho ai đi được nữa.

Trình gia thì không thể đắc tội, mặc dù con trai nhà đó là một kẻ ngu, nhưng dù gì thì nhà họ có tiền, Lâm Triệt gả qua đó quả thật không tính là bạc đãi.

Lúc này, bên ngoài, bà vú kêu một tiếng: "Lão gia, bà chủ, tam tiểu thư trở về rồi."

Bà vú nói với cô: "Ông chủ, bà chủ đang ở bên trong chờ cô đấy, đại tiểu thư phải thương lượng chuyện đính hôn, cô gia cũng tới rồi"

Lâm Triệt kinh ngạc nhìn bà vú: "Tần Khanh tới?"

Bà vú nói: "Đúng vậy, mới vừa đi vào, các người chân trước chân sau."

Trong lòng Lâm Triệt vui mừng, chạy vào trong.

Nhưng, lập tức lại dừng lại.

Bên trong, Tần Khanh đang đứng ở cửa hành lang cùng với Lâm Lệ.

Thân mật dựa chung một chỗ, mỗi dường như cũng muốn dính vào với nhau, nhìn vào thật khiến cho người ta không muốn tới quấy rầy.

Lâm Triệt đứng ở đó, quên cả bước chân.

Lâm Triệt vừa muốn xoay người, lại cảm thấy một bạt tai đánh lại.

Trên mặt Lâm Triệt bị đánh đau rất, thiếu chút nữa ngã xuống đất.

Hàn Thái Anh tiến lên kéo cô đi vào bên trong.

Khép cửa phòng lại, Hàn Thái Anh quay đầu, tròn mắt nhìn, đưa ngón tay ra hung tợn chỉ vào mặt Lâm Triệt: "Tiểu tiện nhân không biết xấu hổ, mày đừng tưởng rằng tao không thấy vừa rồi mày đã làm gì, đó là chồng của chị mày, mày còn muốn mặt mũi hay không, ngay cả anh rể mình cũng dám câu dẫn."

Lâm Triệt đứng ở nơi đó, che gò má nóng rực của mình, cười lạnh nhìn Hàn Thái Anh: "Bác gái, nếu như tôi thật sự muốn câu dẫn anh ta, cũng sẽ không đứng ở chỗ đó nhìn đâu."

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 5: Chúng Tôi Nuôi Cô, Cô Không Báo Đáp Chúng Tôi Sao

"Cô..." Hàn Thái Anh bị cô chọc tức muốn nổ phổi, thấy Lâm Triệt muốn đi ra ngoài, liền kéo bà vai cô lại lần nữa, đẩy cô ngã xuống đất: "Cô không nhìn lại xem mình là thứ gì, nhà tôi nuôi cô lớn bằng từng này, đã là lòng dạ Bò sát, không để cho cô và mẹ cô chết ở bên ngoài, bây giờ cô lại còn dám mạnh mẽ cãi lại tôi, tôi đánh cô thì sao?"

Nhưng mà, những dấu vết rõ ràng trên cổ Lâm Triệt kia, xuất hiện ngay trước mắt lần nữa, rõ ràng đến độ khiến cho người ta cảm thấy gai mắt.

Hàn Thái Anh làm như phát hiện ra chuyện gì rất to tát vậy, kêu lên như kẻ điên: "Được lắm, Lâm Triệt, tôi cũng biết cô ở Lâm gia chúng tôi chính là không an phận, cũng giống như mẹ của cô, đi dụ dỗ đàn ông khắp mọi nơi, muốn dụ dỗ thì cô đi nơi khác mà làm, đừng có về nhà làm cả cái nhà này xấu hổ mất mặt, Tần Khanh là người thừa kế Tần gia, loại người dè tiện như cô có thể xứng sao, cậu ta cũng sẽ không thèm nhìn cô một cái đâu."

Lâm Triệt không hề cảm thấy một chút đau lòng nào khi bị bà ta đánh, nhưng mà, lại bởi vì những lời này của bà ta, mà không kim được nỗi đau đớn trong lòng.

Nhưng Lâm Triệt lại cười lên, hừ một tiếng, chỉnh lại quần áo của mình, che bà vai lại, không để ý chút nào, chỉ vỗ vỗ quần áo trên người: "Nếu bà cảm thấy tôi không xứng, anh ta sẽ không thèm nhìn tôi một cái, vậy bà khăn trương cái gì?"

Hàn Thái Anh nghe thấy tiếng động bên ngoài, Tần Khanh đang nói chuyện với Lâm Li, tiếng cười nói của hai người, khiến cho bà có chút khăn trương, lo lắng bị phát hiện, Hàn Thái Anh hạ thấp giọng nói, đến gần Lâm Triệt, hung hăng uy hiếp nói: "Đừng có giờ trò trước mặt tôi." Bà ta suy nghĩ một chút, lại nói: "Một lát nữa người Hứa gia sẽ đến, dẫn theo cả người con thứ hai của bọn họ là Hứa Thiên Trình, đừng nói bác gái không nghĩ cho cô, cô cần thận gặp mặt cậu ta, ở nước C chúng ta thì Hứa gia cũng là người có mặt mũi, cô gả sang bên đó, có thể hưởng cả đời không hết phúc đâu."

Đôi mắt Lâm Triệt khẽ chuyển động một cái.

Làm sao mà cô không biết con thứ hai Hứa gia là ai.

"Bác gái, bác để tôi gả cho một người ngu?" Còn nói là vì cô? Lâm Triệt không thể tưởng tượng nổi cao giọng hơn.

"Thế nào, không vui?"

"Phải gả thì bác đi mà gả, tôi không phải đồ chơi cho các người lợi dụng!" Lâm Triệt nhanh chóng kéo cửa phòng ra.

Hàn Thái Anh nhìn thấy thế, liều mạng kéo cô lại.

Giờ khắc này cái gì Lâm Triệt cũng không thèm lo, quay đầu đẩy Hàn Thái Anh ra.

"Lâm Triệt, cô dám đi, tôi sẽ để cho cha cô ném tro cốt mẹ cô ra ngoài." Hàn Thái Anh chật vật té xuống đất, thờ hỏn hển kêu lên.

Lâm Triệt không để ý tất cả chạy một mạch đi.

Mà lúc này.

Cố Tĩnh Trạch nhanh chóng bị gọi về đại trạch Cố gia.

Chuyện này, quả nhiên đã được báo cáo cho mọi người ở Cố gia rồi, ông nội của anh, Cố Tiên Đức.

Cố Tĩnh Trạch giữ vững ý kiến của mình như cũ, nhìn Cố Tiên Đức trước mặt: "Ông nội, căn bản mẹ cũng không hề biết, cháu và cô gái kia cũng không phải là đôi bên tự nguyện, chẳng qua là một lần không may mà thôi."

"Tĩnh Trạch, sao cháu lại cố chấp như vậy, cháu suy nghĩ một chút, chẳng lẽ kết hôn với con bé lại khó chịu nổi như vậy sao, cháu còn vừa mới xảy ra quan hệ với người ta, chẳng lẽ cháu không hề nhớ đến cảm giác đó sao?"

"Không nhớ!" Cố Tĩnh Trạch nói.

"Tĩnh Trạch, ông thật sự rất thất vọng về cháu." Cố Tiên Đức trầm tĩnh, kiên định và lạnh lùng nhìn Cố Tĩnh Trạch, tinh thần sa sút.

Cố Tĩnh Trạch trừng mắt liếc về phía Mộ Văn Tĩnh một cái.

Nhưng về mặt Mộ Văn Tĩnh lại thể hiện đây là chuyện đương nhiên.

"Cố gia chúng ta không phải là gia đình ăn rồi không chịu trách nhiệm, huống chi, cô bé không chỉ là mồi chót để cháu có một cuộc sống hôn nhân bình

thường, mà còn là mấu chốt có thể chữa khỏi bệnh của cháu, cháu hẳn là nên lý trí một chút, hơn nữa, quả thật cháu đã động vào con gái người ta, cháu không thể ăn xong lại quên luôn như thế được." Cố Tiên Đức nói.

Cố Tĩnh Trạch nhìn ông nội tuổi đã cao của mình: "Nhưng cháu căn bản không hề biết cô ta, ông nội, ông để cho cháu kết hôn với một người không quen biết, làm sao cháu có thể đồng ý được."

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Chương 3.2

"Như vậy, nếu ông nói, cháu mà không kết hôn, ông sẽ khiến cho cô tình nhân nhỏ đó của cháu, tên gì nhỉ? Gọi là Mạc Huệ Linh đi, ông sẽ khiến cho cô ta mất luôn sự nghiệp, từ giờ trở đi, sống không bằng chết?" Ánh mắt Cố Tiên Đức và Cố Tĩnh Trạch có nét giống nhau, lúc uy hiếp, ánh mắt lãnh đạm, nhưng lại mơ hồ tỏa ra sự âm lãnh.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Hẳn là ông biết cháu sẽ không để cho ông làm như vậy."

Cố Tiên Đức nói: "Ông biết, cháu đủ lông đủ cánh rồi, ông không quản được cháu, ba anh em các cháu, mỗi người đều từng bước từng bước trưởng thành, cũng lợi hại rồi, một người Tổng thống kế nhiệm, một người đi làm diễn viên, còn cháu, luôn làm việc trầm ổn, lại trời sinh tính phản nghịch, nhưng là, ông không động được vào cháu, nhưng ông cũng không đến nỗi ngay cả một tiểu nha đầu cũng không có biện pháp hành hạ, cháu có thể thử xem sao."

Trong con người Cố Tĩnh Trạch thoáng qua sự chán ghét, nhưng, lại chậm rãi được thu lại.

*

Lâm Triệt còn chưa chạy đi được mấy bước, đã thấy mấy chiếc xe ùn ùn kéo tới.

Là người Lâm gia...

Lâm Triệt muốn đi, lại thấy lần này xem ra Lâm gia thật sự rất coi trọng việc kết hôn của cô, dường như là điều động toàn bộ người, rất nhanh chóng vây quanh Lâm Triệt.

"Tiểu nha đầu, bác gái muốn tốt cho cô như vậy, cô lại vẫn chạy, các người, bắt nó lại cho tôi."

Lâm Triệt nhìn Hàn Thái Anh, hận không thể xông lên tát cho bà ta mấy cái.

Nhưng rốt cuộc thì cô vẫn chỉ là một người, không so được với những người này, người đông thế mạnh.

Lâm Triệt bị trói tay, đưa trở về Lâm gia.

Thợ trang điểm tới nhà trang điểm cho cô, mà Hàn Thái Anh ở một bên ác độc nhìn Lâm Triệt, đắc ý mắng: "Chỉ bằng cô, còn muốn chạy trốn khỏi lòng bàn tay tôi? Một lát nữa cô ăn mặc thật đẹp, đi gặp Hứa Thiên Trình cho tôi."

Lâm Triệt cắn răng, nhưng lại không thoát được.

Hàn Thái Anh nhìn Lâm Triệt rửa mặt chải đầu ăn mặc cẩn thận xong, cô gái nhỏ này chưng diện lên thật đúng là đẹp, khuôn mặt nhỏ nhắn kia đủ khiến cho bất kỳ người đàn ông nào nhìn thấy cũng nóng ruột nóng gan.

Trong lòng bà nghĩ, phải thật nhanh gả cô ta đến Hứa gia mới được, nếu không, cô ta còn tiếp tục dạo tới dạo lui trước mặt Tần Khanh, ngộ nhờ ngày nào đó Tần Khanh thật sự thích cô ta, địa vị của Lâm Lị khó mà giữ được.

Bên ngoài có người báo lại, Hứa Thiên Trình tới rồi.

Hàn Thái Anh ra lệnh một tiếng, lập tức cho phép thả Lâm Triệt ra.

Lâm Triệt bị đưa ra ngoài, cách cánh cửa, cô nghe giọng nói người Hứa gia.

"Chúng tôi cũng biết Tam tiểu thư nhà các vị chỉ là con gái riêng, còn có chỗ không xứng được với Thiên Trình nhà chúng tôi, nhưng nhìn dáng dấp của cô ta cũng không tệ lắm, sau khi gả sang đây, chỉ cần vì Hứa gia chúng tôi nối dõi tông đường, sau này chuyện tốt cũng không thiếu phần của cô ta."

Sinh con?

Lâm Triệt cười lạnh, cô là công cụ sinh con chắc?

Lâm Triệt liếc nhìn người đứng ở nơi đó, đánh giá người đàn ông chỉ cao mét sáu, run run rẩy rẩy, lắc lắc đầu nhìn bốn phía, giống như là một đứa trẻ lười thối, còn cắn ngón tay mình.

Hàn Thái Anh vừa cười vừa nói: "Thấy chưa, Lâm Triệt, đó chính là chồng tương lai của cô, những tháng ngày chỉ cần ngồi hưởng phúc của cô, lập tức tới rồi đây."

Sao Lâm Triệt lại không nghe ra, trong lời nói của Hàn Thái Anh mang theo đắc ý và chế giễu.

Lúc này, Hứa Thiên Trình bên trong bỗng nhiên khóc lớn, nhào về một phía.

Người ở bên trong nháy mắt loạn thành một đoàn, người Hứa gia, người Lâm gia, cùng nhau vây quanh một kẻ ngốc.

Hàn Thái Anh sợ hết hồn, nhìn đáng vẻ kẻ ngu khua đông đập tây kia, chán ghét đến mức bà thiếu chút nữa muốn phun ra.

Trong lòng cảm thấy may mắn, tốt rồi, bây giờ là Lâm Triệt được gả qua đó, chứ không phải Lâm Dư, nếu không bà thật sự sẽ tức giận đến chết mất.

Lúc này, bà ta quay người lại, mới chợt phát hiện, bên cạnh không còn ai nữa...

"Lâm Triệt, Lâm Triệt chạy đi đâu, mau đuổi theo cho tôi! Bắt được rồi thì đánh, đánh cho tôi!" Ánh mắt Hàn Thái Anh thay đổi, cả mặt cũng nhăn nhó.

Lâm Triệt không biết mình chạy thế nào, chỉ biết là, lúc chỉ còn lại một mình mình, cô chạy đến nỗi phổi cũng muốn nổ tung đến nơi rồi.

Nhưng vào lúc này, lại thấy một chiếc xe đột nhiên dừng lại bên cạnh mình.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Triệt nhìn lên, cửa xe phía sau được hạ xuống, gương mặt kiêu căng của Cố Tĩnh Trạch, xuất hiện ngay trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Tôi Mới Không Kết Hôn Với Anh

Người đàn ông lạnh lùng mở miệng: "Chúng ta cần phải nói chuyện."

Lâm Triệt nghi hoặc ngẩng đầu lên: "Làm sao anh tìm được tôi?"

Cô lên xe của anh, nhìn gương mặt hoàn mỹ của anh, cảm thấy thật sự là rất đẹp, nhưng thật đáng tiếc, đáng đáp đẹp mắt, nhưng tính tình thì lại kém một chút.

Anh không thấy cô, ánh mắt hơi lạnh nhìn một bên: "Cho cô bao nhiêu tiền, thì cô đồng ý kết hôn với tôi."

"Cái gì?" Cô không nghe lầm chứ.

Anh nói thẳng: "Nếu chúng ta đã xảy ra chuyện không thể vãn hồi, kết hôn cũng là cách tôi chịu trách nhiệm với cô."

"Ha ha, không cần đâu." Lâm Triệt cảm thấy anh ta giống như là đang nói đùa vậy.

Anh xoay đầu lại, dường như có thể hiểu được ý nghĩ của cô: "Tôi không nói đùa, tôi cần kết hôn với cô, nếu như cô đồng ý, chúng ta có thể đăng ký kết hôn bây giờ, tôi cũng khuyên cô nên bắt lấy cơ hội khó có được này."

Lâm Triệt càng không lời nào mà chỉ cười, nói hay thật, làm như kết hôn với anh ta là chuyện vĩnh cửu lắm đấy, anh ta lại không phải là người em trai Cố Tĩnh Dư kia, nếu có thể kết hôn với Cố Tĩnh Dư, cô tuyệt đối có thể bớt được thời gian phấn đấu mười năm, nhưng lại lập tức khiến cho nhà nhà đều biết đến tên tuổi của mình.

"Tôi kết hôn với anh sẽ có ích lợi gì?" Lâm Triệt nói.

Cố Tĩnh Trạch nhìn ánh mắt của cô đã cảm thấy cô không ưa mình: "Làm vợ tôi, tất cả tiêu xài đều có thể lấy danh nghĩa của tôi, chỗ ở tôi cũng có thể cung cấp, nếu như cô có bạn trai, hoặc là cô có người thích, nếu như cô đồng ý, sau khi ly hôn tôi bảo đảm cho cô có thù lao, khiến cho tất cả những

người đàn ông kia cũng không dám chê vồn liếng cô, hơn nữa, tương tự với mấy chuyện phiền toái của cô, tôi cũng có thể giúp cô xử lý, tin tưởng tôi, cuộc hôn nhân này, đối với cô chỉ có lợi chứ không hề hại, cô sẽ không hối hận."

Lâm Triệt nghe xong, chỉ cảm thấy chuyện này càng giống như chuyện truyện cười, nhưng điều kiện cuối cùng, lại khiến cho trong lòng cô dấy lên chút xao động mơ hồ.

Đúng vậy, nếu như kết hôn rồi, cô cũng không cần trở về Lâm gia, cũng không cần phải gả cho cái tên Trình ngu ngốc kia nữa.

Nhưng là, anh thật có thể giúp cô sao?

"Ý của anh là chúng ta sau này vẫn sẽ ly hôn đúng không?" Lâm Triệt hỏi.

Bây giờ mới bắt đầu đã cân nhắc chuyện ly hôn? Có điều cũng đúng, nếu là cuộc hôn nhân vì lợi ích, thì cân nhắc kỹ lợi ích ngay từ đầu là không sai.

Cố Tĩnh Trạch gật đầu một cái: "Đúng vậy, chờ đến lúc tôi quyết định muốn ly hôn, cô cần phải phối hợp ly hôn với tôi, tôi sẽ tìm được lý do hợp lý, sẽ không làm tổn hại đến danh dự của cô, có điều, tôi cũng phải nhắc nhở cô, chúng ta sẽ ký kết hiệp nghị trước khi cưới, cô không nên mơ tưởng đến những lợi ích khác."

"Này, anh thật đúng là rất thiếu lễ phép đấy, ai mơ ước chỗ tốt của nhà anh." Lâm Triệt không thể nhịn được nữa, nói.

Cố Tĩnh Trạch kéo cửa xe Porsche ra: "Cũng không phải muốn bạc đầu giai lão, trong hôn nhân chúng ta không cần lễ phép."

"Nhưng là, anh chắc chắn, chúng ta thật sự muốn kết hôn? Phải biết, tôi và anh chỉ mới vừa gặp mặt nhau, căn bản cũng không hiểu đối phương." Lâm Triệt vẫn có chút nghi ngờ.

Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt: "Còn hiểu hơn cái gì? Mỗi một chỗ trên người cô, tôi cũng đều đã biết rồi."

"Anh..." Lâm Triệt nghĩ chuyện xảy ra tới qua, mặt đỏ lên: "Chuyện kia cũng không phải là lỗi của một mình tôi, tôi đã giải thích rồi mà!"

Dù sao vẫn chỉ là cô gái trẻ.

Cô tròn mắt nhìn Cố Tĩnh Trạch, im lặng nhìn anh, tức giận đến nghiến răng nghiến lợi.

Cố Tĩnh Trạch quay đầu lại: "Được rồi, sau này tôi sẽ không nhắc lại chuyện này, tôi cũng cam đoan với cô, kết hôn là kết quả sau khi đã thận trọng suy tính, cô nếu trở thành vợ tôi, tôi sẽ tôn trọng cô, cũng sẽ tận lực khiến cho cuộc sống của hai chúng ta tương đối thoải mái, tôi cũng không phải là chuẩn bị lừa gạt cưới cô, nếu quyết định kết hôn, thì sẽ nghiêm túc đối đãi."

Gương mặt Cố Tĩnh Trạch lạnh lùng, tư thái ung dung, trong trẻo mà lạnh lùng, xa cách, khí chất siêu phàm, khiến cho người ta cảm thấy rất thích.

Có lẽ bởi vì cái này, Lâm Triệt lại cảm thấy, kết hôn với anh, thật ra thì cũng không có gì không tốt.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 8: Chương 4.2

Yên lặng, cô gật đầu một cái.

Cố Tĩnh Trạch trầm giọng, lặng lẽ vẫy tay, để cho người ta lái xe đi.

Ký tên kết hôn hết sức nhanh chóng, hôn nhân không có tình yêu, tất cả đơn giản như hiệp ước vậy.

Bên ngoài, xe thương vụ Porsche màu đen, tài xế cung kính đi xuống, nhận lấy túi trong tay Lâm Triệt, nhiệt tình cúi đầu nói: "Bà chủ, mời lên xe."

Lâm Triệt gật đầu một cái, còn có chút không thích ứng bị người ta gọi bà chủ, mà ở một bên, người đàn ông kia từ đầu đến cuối vẫn không có biểu tình gì, lúc này vượt qua Lâm Triệt, đi tới bên cạnh chiếc xe.

Không thể nghi ngờ, ông xã của cô là một người đàn ông đẹp trai khiến cho người thần đều cảm thấy cảm phấn, gương mặt kia đủ để điên đảo chúng sinh, sống mũi cao ngất, ánh mắt thâm thúy lạnh đậm, dưới mái tóc đen tuyền, là gò má trắng nõn nhưng không hề có một chút cảm giác âm hiểm nào, thân hình cao lớn, mang theo mị lực hấp dẫn làm cho không người nào có thể kháng cự.

Cố Tĩnh Trạch quay đầu lại, nhìn Lâm Triệt, giọng nói tỉnh táo mà thanh đạm: "Tôi nói rõ ràng với người nhà, sẽ không cử hành hôn lễ."

"Vậy là tốt nhất, không phải nói kết hôn bí mật sao, tôi cũng không hy vọng chuyện này gây ồn ào quá lớn." Lâm Triệt nói.

Cố Tĩnh Trạch nghe xong, châm biếm: "Dẫu sao thì thủ đoạn cô dùng để kết hôn với tôi cũng không chính đáng, để cho người ngoài biết được, chỉ sợ càng khó coi hơn đi."

"Này, Cố Tĩnh Trạch! Tôi đã nói rồi, cái đó chẳng qua là không may thôi!" Trên mặt Lâm Triệt vốn đang bình tĩnh nháy mắt một cái đã đen xám, nhắc tới chuyện kia, lại cảm thấy chột dạ, bởi vì dù sao cũng là do cô sợ ý gây ra, nhưng mà, đó là hai người cùng sai, dựa vào cái gì chỉ đổ hết cho một mình cô.

Cố Tĩnh Trạch hít một hơi thật sâu, anh biết mình cũng hơi quá đáng, trước đó đã nói, chuyện kia, sẽ không nhắc lại nữa rồi.

"Thật xin lỗi." Anh nhìn gương mặt ửng đỏ của Lâm Triệt: "Tôi nói xin lỗi với cô, chúng ta đã ký thỏa thuận, sẽ không nhắc lại, mới vừa là tôi nhất thời xúc động, chẳng qua, cô phải biết, tôi kết hôn cũng không phải là tự nguyện, tôi có người phụ nữ mình yêu."

Lâm Triệt nghe giọng nói anh thành khẩn, ngẩng đầu lên, nhìn gò má của anh.

Thật ra thì anh ta cũng thật đáng thương, chỉ bởi vì sai lầm của cô, mà bị buộc phải kết hôn với một người xa lạ.

Nghĩ tới đây, cô cũng bình tĩnh lại: "Không có việc gì, tôi có thể hiểu được, chúng ta mới vừa kết hôn, sau này muốn sinh sống với nhau, không tránh được muốn phát sinh va chạm"

"Đúng vậy, tôi sẽ sớm thích ứng, cũng hy vọng cô có thể dựa theo những gì đã hẹn ước mà làm mọi chuyện cho tốt."

"Yên tâm, tôi là diễn viên chuyên nghiệp, tôi sẽ rất nghiêm túc làm đúng với những gì chúng ta đã cam kết, ở trước mặt người của Cố gia, sẽ thân thiết với anh, đóng tốt vai diễn của tôi, cũng hy vọng anh có thể tuân thủ, chúng ta chẳng qua chỉ là kết hôn giả, tôi không muốn thật sự có hành động tiếp xúc thân mật nào." Lâm Triệt ngẩng đầu lên nói.

"Dĩ nhiên, nhưng cô phải biết, để người nhà không nghi ngờ, chúng ta nhất định phải ở cùng một chỗ."

"Được, tôi đã nói sẽ phối hợp với anh, chỉ cần anh quấy rầy đến tôi là được."

"Yên tâm, đối với kiểu phụ nữ không có giáo dục, không có lễ phép, lời thôi lệum thuộm, tôi luôn luôn không có hứng thú." Cố Tĩnh Trạch nhìn thẳng vào cô nói.

"Được, vậy thì thật là tốt, đối với kiểu đàn ông tốt mã dè cùi, một chút kỹ thuật cũng không có, ở trên giường chỉ biết ra sức thô bạo, tôi đây cũng không có hứng thú gì." Lâm Triệt không cam lòng yếu thế nói.

"Cô..." Gò má anh tuần của Cố Tĩnh Trạch tối sầm, con ngươi cháy lên lửa giận, trợn mắt nhìn Lâm Triệt, chuyện trên giường làm sao có thể tùy tiện lấy ra giễu cợt như vậy chứ.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Chúng Ta Kết Hôn Đi

"Tôi làm sao, tôi nói đúng sự thật, hơn nữa còn là anh nói trước đấy." Ánh mắt Lâm Triệt như trăng non, cũng trợn lên nhìn anh.

"Được, tôi nói xin lỗi với cô, chuyện này là tôi không đúng, tôi không nên nói như vậy." Cố Tĩnh Trạch chỉnh lại quần áo, nói.

Lâm Triệt gật đầu một cái: "Tôi tiếp nhận lời xin lỗi của anh, dù sao sau này cũng sẽ không đụng đến anh nữa, kỹ thuật của anh như thế nào tôi cũng sẽ không nhắc lại."

Trên mặt Cố Tĩnh Trạch lại càng đen hơn.

Vất vả lắm, mới không nổi giận thêm lần nữa, anh nói: "Ở chung một chỗ, chúng ta sẽ giống như vợ chồng bình thường, dùng chung phòng ngủ, để tránh nhà đông người nhiều miệng, truyền tới Cố gia, chúng ta cũng làm không tốt, tôi tôn trọng tự do của cô, cô có thể kết bạn, có cuộc sống riêng mình, tôi sẽ không hỏi tới, chỉ cần sẽ không nguy hại đến danh dự của tôi là được."

"Yên tâm, tôi là người rất có đạo đức nghề nghiệp, nếu đã kết hôn với anh rồi, tôi sẽ không tùy tiện để xảy ra tin tức qua lại với đàn ông, dù sao cũng không tới mấy năm nữa là chúng ta cũng sẽ ly hôn, trong mấy năm này tôi còn nhịn được."

"Được, như vậy thành giao."

"Đồng ý."

Dĩ nhiên, mặc dù bọn họ kết hôn rồi, nhưng về bản chất mà nói, bọn họ cũng chẳng khác nào hai người xa lạ cầm giấy hôn thú mà thôi.

Cố Tĩnh Trạch tỏ vẻ như là đã hoàn thành nhiệm vụ vậy, không nhìn vợ mới một cái, đã quay đầu đi ra ngoài, phất tay với người đi theo phía sau.

Lâm Triệt đi theo Cố Tĩnh Trạch xuyên qua một đoạn đường, đến một cái sân.

Biệt thự ba tầng nằm lẳng lẳng giữa sân, người ở bên trong cười với Lâm Triệt đang xuống xe một tiếng, xuôi tay cúi đầu, dáng vẻ cung kính có thừa: "Bà chủ, bà có thể gọi tôi là Hồ quản gia."

"Vâng." Lâm Triệt nhìn bên trong, đại viện rộng rãi, đường lớn thẳng tắp, sân cỏ xanh biếc trải dài phía xa xa, nơi này rộng lớn đến mức không thấy được điểm cuối.

Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt: "Sau này cô và tôi sẽ cùng nhau ở nơi này."

"A, anh cũng ở nơi này sao?"

"Ừ, nếu không cô định vừa mới vừa kết hôn đã tách ra ở riêng?" Cố Tĩnh Trạch nhìn cô nói.

"Không phải vậy, tôi chẳng qua chỉ là muốn xác nhận lại thôi." Lâm Triệt ngẩng đầu lên nói.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô: "Cha mẹ tôi sẽ không tới, người giúp việc trong nhà nghe theo cô sai bảo, không thích cách trang trí thì có thể nói với Hồ quản gia, trừ phòng ngủ và thư phòng của tôi, còn lại cô có thể tùy tiện thay đổi."

Vậy thì ngại lắm, Lâm Triệt hấp tấp nói: "Sẽ không, đối với nơi này, tôi cũng không có gì là không hài lòng cả, sửa sang quá lại thành phiền toái."

Cố Tĩnh Trạch dừng lại, ánh mắt hơi hột nhìn về phía cô, tiện tay đỡ ở một bên góc bàn, ưu nhã cực kỳ.

Có phải dáng vẻ đẹp mắt quá rồi hay không, làm động tác gì cũng đều thấy đẹp trai như vậy.

Tay Cố Tĩnh Trạch đang để ở một bên, ngón tay thon dài, khớp xương rõ ràng, hết sức đẹp, đây tuyệt đối là một đôi tay thích hợp dùng để chơi dương cầm.

"Hồ quản gia sẽ đưa cô đi làm quen hoàn cảnh." Anh nói: "Hy vọng cô nhanh chóng thích ứng."

Hồ quản gia rất nhanh chóng dẫn cô đi thăm biệt thự.

Nhiều phòng lớn kinh người, bên ngoài là phòng cho người giúp việc, phía sau là phòng bếp, phía trước là phòng tiếp khách, trên lầu là phòng ngủ, cô cảm thấy nếu như cô đi bộ ở chỗ này, nhất định cô sẽ lạc đường.

Mặc dù Lâm gia cũng coi là nhà có mặt mũi, nhưng rõ ràng so với nơi này thì lại là một cái trên trời một cái dưới đất.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Chương 5.2

Cô quay đầu nhìn Hồ quản gia: "Đây là nhà Cố Tĩnh Trạch?"

"Đúng vậy, bà chủ, sau này nơi này cũng là của nhà ngài."

Lâm Triệt nhìn nơi này: "Xem ra Cố Tĩnh Trạch rất có tiền nhì."

"Đúng vậy bà chủ." Hồ quản gia nghi hoặc nhìn cô.

Hồ quản gia mỉm cười nói: "Mặc dù cậu chủ nhìn có vẻ không dễ sống chung, nhưng, cậu chủ là người tốt, từ từ thì ngài sẽ quen thôi, mời ngài nghỉ ngơi trước."

Lâm Triệt đẩy cánh cửa phòng ngủ bằng gỗ đào ra.

Đối diện, bất gặp Cố Tĩnh Trạch nửa người để trần đang đứng ở cạnh cửa phòng tắm.

Thân hình màu mỡ ong mới vừa tắm xong, khiến cho thân thể cao lớn của anh, càng thêm hấp dẫn, cơ bắp cân xứng trước ngực và trên cánh tay, nhìn đáng vẻ hoàn hảo, hình tam giác hoàn mỹ, phía dưới người rõ ràng lại vượt trội.

Lâm Triệt sững sờ hồi lâu mới phản ứng được, mẹ nó, anh ta lại không mặc quần áo!

Phía dưới dùng khăn tắm màu trắng vây quanh, lưng lay như muốn rơi xuống, Lâm Triệt kêu thành tiếng theo bản năng, sợ hãi lui ra ngoài đồng thời bịch một tiếng đóng cửa lại.

Bên trong, Cố Tĩnh Trạch không vui cau mày, nhất thời có chút hối hận không nên dễ dàng đồng ý với người nhà, người phụ nữ anh yêu thích, là ưu nhã tự nhiên, thủy mị nhưng thoải mái hào phóng, có quy củ, lễ nghi, giống như Mạc Huệ Linh, nhưng, bây giờ, bởi vì một lý do không giải thích được, anh lại cười người có hoàn cảnh sinh hoạt quá khác so với mình.

Nhưng mà, bây giờ quả thật cô đã là vợ hợp pháp của anh.

Lâm Triệt đứng dán tại cửa, che ngực mình, cảm giác trái tim đang nảy lên kịch liệt.

Một màn lúc này lại xuất hiện ở trong đầu lần nữa.

Người đàn ông này thật quá hấp dẫn, vóc người hoàn mỹ khiến cho người ta nhìn mà muốn chảy máu mũi.

Nhưng Lâm Triệt cũng biết rõ, người đàn ông này cũng chỉ là sự cố thôi, mặc dù anh ta là chồng cô, nhưng, cũng chỉ là khế ước.

Cửa bị người kéo ra, Cố Tĩnh Trạch đã mặc quần áo chỉnh tề, mặc trên người một bộ đồ ngủ thanh nhã, thu lại một chút ác liệt trên người anh, chẳng qua người nhìn vào vẫn thấy lạnh lẽo khiến cho người ta phát rét như cũ.

Nhìn lướt qua Lâm Triệt, anh nói: “Cô còn muốn đi vào không?”

Lâm Triệt sững sờ giây lát, vội vàng nói: “Thật xin lỗi thật xin lỗi, tôi đi vào.”

Trước đó anh đã từng nói, sau khi bọn họ kết hôn, sẽ ở cùng một chỗ, chỉ là cô còn chưa thích ứng mà thôi.

Hai ba bước đã chạy vào trong phòng ngủ, dưới ánh mắt lạnh lùng không đổi của Cố Tĩnh Trạch, đóng cửa lại.

Cô biết mới vừa rồi bản thân đã phản ứng quá kịch liệt, nhất thời bất đắc dĩ nói với anh: “Thật xin lỗi, mới vừa rồi tôi không phải cố ý dọa anh sợ, chẳng qua là... dù sao thì tôi vẫn còn không quá quen với việc tôi đã kết hôn rồi, bây giờ sống chung với anh trong một nhà, cho nên mới như vậy.”

Ánh mắt Cố Tĩnh Trạch dừng lại trên khuôn mặt cô nhỏ nhắn trắng nõn của cô một chút, so với những người phụ nữ bình thường, làn da của cô trắng giống như là phát ra ánh sáng vậy, tròn bóng mềm mại giống như trẻ con, anh dừng lại một lúc, mới dời ánh mắt.

Nhìn về một bên, anh nói: “Tôi khoogn quan tâm trước đây cô có thói xấu gì, nhưng mà, tôi hy vọng cô ở chỗ này, trước tiên muốn thích ứng, thì phải học gõ cửa trước khi vào.”

Lâm Triệt im lặng: “Đây là anh đang trách tôi không gõ cửa trước khi đi vào sao? Tôi cũng không biết anh lại không mặc quần áo, tôi cảm thấy hân là trước tiên anh nên quen với việc, bây giờ chỗ này còn có thêm một người nữa ở, không phải chỉ một mình anh, anh không nên tùy tiện ở trần chạy đi khắp nơi.”

"Cô..." Ánh mắt Cố Tĩnh Trạch đen nhánh, bắn về phía người phụ nữ không nói lý lẽ kia.

Lâm Triệt chẳng qua là không nhìn được, vốn nghĩ thật tốt, muốn sống chung hòa bình, nhưng, người đàn ông này có một loại năng lực, nói bất kỳ lời nào cũng đều giống như có kim vậy, vô hình chung khiến cho quan hệ giữa hai người lại căng thẳng thêm lần nữa.

Cô chỉ chưa quá quen sống chung với anh mà thôi.

Cố Tĩnh Trạch quyết định không tiếp tục nói chuyện với loại phụ nữ này nữa, anh cầm chăn lên đi về phía ghế sa lon.

Lâm Triệt nhìn, vội nói: “Tôi ngủ ghế sa lon là được rồi.”

Chương 11: Ngày Thường Sau Khi Cưới

"Không cần." Anh ném chăn ra: "Tôi ngủ ghế sa lon, cô ngủ giường."

Anh tự xưng là một thân sĩ, hẳn là khiêm nhường.

Lâm Triệt đã quen chỗ nào cũng có thể ngủ, nhưng anh ở nhà lớn như vậy, sao có thể lại là người sẽ chịu ủy khuất được.

"Không quan trọng, tôi tới ngủ ghế sa lon là được, thật, ở nhà tôi cũng quen rồi, vóc dáng anh cao như vậy, nằm ghế sa lon sẽ không quen." Cô vừa nói, đã tới bên cạnh anh, chuẩn bị kéo cánh tay anh.

Nhưng mà, lúc còn chưa chạm đến, lại bị cùi chỏ của anh đập vào đỉnh đầu

Lâm Triệt ngã thẳng xuống đất, nhìn Cố Tĩnh Trạch cao lớn đứng ở nơi đó, tốt bụng bị coi là lòng lang dạ sói, cô muốn sống chung thật tốt, mới có thể khiêm nhường như vậy, nhưng anh là một người đàn ông, mới chạm vào anh một chút mà thôi, lại chê cô đến mức như vậy.

Con tức giận từ từ dâng lên, Lâm Triệt đứng dậy, quát: "Cố Tĩnh Trạch, anh điên rồi à, tôi tốt bụng tới ngủ ghế sa lon, anh không cảm kích thì thôi đi, anh như vậy là có ý gì."

Lông mày Cố Tĩnh Trạch dựng lên, cúi đầu vỗ chỗ trên cánh tay bị cô chạm qua, lạnh lùng nhìn sang người phụ nữ bên cạnh, giọng nói lãnh đạm như cũ: "Cô nhìn cho rõ đi, rốt cuộc là ai tạo thành tất cả những thứ này, bây giờ mới nói cô tốt bụng, hình như là hơi muộn rồi đi."

"Tôi... coi như là tôi bỏ thuốc anh, nhưng mà tôi cũng không thể để cho anh đụng ngã tôi, anh... anh không tự kiểm chế được nên mới lộ ra, nhất định nhảy bổ vào người tôi, tôi còn thấy oan ức nữa." Nói tới chuyện này, cô càng chột dạ, nhưng, ngoài miệng vẫn không muốn chịu lép vế người đàn ông này chút nào.

Ai bảo anh ta vô lại như vậy.

"Cô..." Mặc dù nhất thời không hiểu rõ "lột" kia nghĩa là gì, nhưng mà, chỉ suy nghĩ một chút cũng đủ hiểu rõ, Cố Tĩnh Trạch hoàn toàn không tiếp nhận nổi, một người phụ nữ có thể dơ bẩn đến như vậy, mặt lạnh càng như băng sương đông cứng, ngón tay thon dài của anh chỉ ra cạnh cửa: "Cút ra ngoài!"

Lâm Triệt sùng sốt, cũng không biết rốt cuộc mình nghĩ như thế nào, nhất thời xúc động, đối đầu với anh.

Anh càng chê cô, cô càng cảm thấy giận, nhìn anh, cô trực tiếp nhảy lên phía sau lưng anh: "Ai nha, có con chuột, thật là đáng sợ, tôi sợ nhất con chuột."

Anh không phải chê cô sao, cô chính là càng muốn dính sát vào, tức chết anh.

Về mặt Cố Tĩnh Trạch anh tuần, lúc mùi thơm thân thể mềm mại sát tới, cả người chấn động, bản năng thân thể đi lên ý lại ở trên người phụ nữ.

"Buông ra!" Cánh tay dài bắt về phía sau, nhưng mà, hai khối mềm mại sau lưng, khiến cho anh cảm thấy trong thân thể như có một đóm lửa bùng lên, cả người đột nhiên cứng đờ ở nơi đó.

Mặc dù thân hình Lâm Triệt cao chừng 168 cm, nhưng trước mặt Cố Tĩnh Trạch cao chừng 190 cm, lại có vẻ nhỏ hơn rất nhiều, không giống với tay của đàn ông, thân thể phụ nữ mềm mại láng mịn như tơ lụa, uyển chuyển như nước chảy, quấn vòng quanh thân thể anh, tình tế khéo léo như một con rắn vậy, anh phát hiện mặc dù cô rất cao, nhưng, lại thật sự rất gầy, ngón tay xanh nhạt nắm lấy cánh tay anh, xúc cảm hơi lạnh, lại khiến cho người ta thấy thoải mái.

Mà lúc này, sau lưng, cảm xúc về hai khối bông mềm mại kia càng ngày càng rõ ràng, thân thể lập tức không thể khống chế được lửa nóng.

Đáng chết, hẳn là thuốc đã tan lâu rồi rồi mới đứng..

Nhưng vì lý do gì mà thân thể còn nổi lên biến hóa rõ ràng như này.

"Không thả cũng không buông, có con chuột, tôi sợ con chuột..." Cô gắt gao ý vào anh, chính là không chịu buông tay.

Nhưng mà, bỗng nhiên cảm thấy cánh tay anh đưa ngang một cái, eo cô bị tóm lại, cả người bị lực mạnh của anh quăng xuống, cô thuận thế móc vào thân thể anh, đột nhiên hai người cùng nhau ngã.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Chương 6.2

Chờ phản ứng lại, xuất hiện trước mắt Cố Tĩnh Trạch, lộ ra bờ môi căng mọng, môi khê hé mở, lộ ra một góc hàm răng, như là thịnh tình mời gọi, khiến cho cổ họng anh lại cảm thấy khô khốc...

Cố Tĩnh Trạch cả kinh, theo bản năng đẩy một cái, đẩy thân thể mềm mại ở trên người mình ra.

Lâm Triệt đau xót, chỉ cảm thấy hai bàn tay anh đâm thẳng vào ngực cô, đau đến nước mắt cũng lập tức rơi xuống...

Cố Tĩnh Trạch mới vừa thả lỏng, nhưng liếc nhìn lại, người phụ nữ kia che tay trước ngực ngồi dưới đất, nước mắt nhẹ nhàng xẹt qua gò má, đáng vẻ đau lòng lay động bà vai, khiến cho trong lòng anh vô tình thất lại.

Không khỏi có chút ảo não, khôi phục lại lý trí, tự trách, anh thật là quá đáng, cô cũng chỉ là một cô gái hai mươi tuổi, lại vội vã đón nhận một cuộc hôn nhân không có tình yêu.

Đây đúng là hai người sai, cũng không nên trách một mình cô.

Nước mắt của phụ nữ khiến cho anh không biết phải làm sao, anh cũng sẽ không an ủi người khác, chỉ có thể đứng ở nơi đó, nói: "Thật xin lỗi, tôi nói xin lỗi với cô, lần này không phải cô sai, là tôi quá kích động, thật ra thì, tôi cũng giống như cô vậy, tôi cũng chưa thích ứng với cảm giác cuộc sống có thêm một người phụ nữ ở bên cạnh, tôi cũng không phải có ý chê cô, cho nên mới đẩy cô, thật ra thì... Từ trước tới nay, tôi mắc một loại bệnh, tôi không thể chạm vào phụ nữ."

Không nghĩ tới anh sẽ giải thích, cô kinh ngạc nâng hai mắt ngẩn lệ lên, mang theo sự khó hiểu.

Anh muốn, là sống chung một chỗ, hẳn là anh nên nói cho cô chuyện này mới phải.

Nhẹ nhàng khạc ra một hơi, anh nói: "Đàn ông không có vấn đề, chỉ cần là phụ nữ, cũng sẽ khiến cho tôi cảm thấy rất khó khăn tiếp nhận, không chỉ là không thể chạm vào, thậm chí sẽ nổi mẩn đỏ, sẽ không ngừng nôn mửa, huyết dịch sẽ chảy ngược, cho nên, tôi mới tránh cô theo bản năng thôi."

Lâm Triệt không thể hiểu được: "Còn có loại bệnh này sao? Là bệnh tâm lý à?"

Cố Tĩnh Trạch ngồi ở chỗ đó, bất cứ lúc nào cũng thẳng thân hình, nhìn hết sức khỏe mạnh.

Trong mắt anh như giếng cổ sâu không thấy đáy, đã sớm quen thuộc với tình trạng này rồi, dẫu sao ba mươi năm qua, căn bệnh này của anh đã khám qua quá nhiều bác sĩ, chẳng qua là phải giữ bí mật với bên ngoài mà thôi.

"Đều có." Ngón tay anh lãnh đạm xoa xoa mi tâm, đầu ngón tay hơi cong, biểu tình hơi có vẻ mệt mỏi: "Chuyện này phải giữ bí mật với bên ngoài, tôi nói cho cô, là bởi vì chúng ta sinh sống với nhau, tôi hy vọng cô có thể biết, bởi vì chuyện này, mà khi người nhà cảm thấy, tôi phát sinh quan hệ với cô, nói rõ cô có thể khắc chế bệnh của tôi, cho nên mới hy vọng chúng ta kết hôn."

Hóa ra là như vậy, đáng tiếc, bọn họ tính toán lầm rồi, Lâm Triệt thật ra thì cũng không có biện pháp giúp anh chữa bệnh, cô biết, bọn họ sẽ phát sinh chuyện như vậy, là bởi vì cô làm một vài chuyện...

Lâm Triệt bận bịu chột dạ gật đầu: "Dĩ nhiên dĩ nhiên, có bệnh là không thể trách ai, thật xin lỗi, mới vừa rồi tôi không biết, mới có thể chạm vào anh, tôi bảo đảm, sau này sẽ không chạm vào anh thế nữa."

Như tin như không nhìn Lâm Triệt, cô đang giơ ba ngón tay lên, đầu ngón tay nhìn nhỏ nhắn, ánh mắt kiên định không dời, nhìn về phía anh kiên quyết nói lời thề.

Ánh mắt Cố Tĩnh Trạch dời khỏi người cô, lạnh nhạt nói: "Được rồi, nghỉ ngơi đi."

Lâm Triệt bận bịu gật đầu một cái, xoa xoa ngực còn đau, trung thành đứng dậy: "Vậy cứ để tôi ngủ ghé sa lon đi."

"Không cần." Cố Tĩnh Trạch trực tiếp nằm xuống.

Lâm Triệt nhận lỗi, không dám đụng vào anh nữa, mình cũng vén chăn lên nằm xuống giường.

Đèn điện bị tắt đi, căn phòng rơi vào một mảnh đen kịt.

Hô hấp trong không khí, đang chậm rãi lưu động.

Ghé sa lon không quá thoải mái, anh giật giật thân thể mình, rõ ràng nghe được, người trên giường cũng xoay mình, chân mày càng không vui nhíu lại, nhìn ra, cô ngủ rất say sưa, nhưng tư thế ngủ quả thực bất nhã quá rồi.

Quả thực không quen có một người phụ nữ, lại còn là người phụ nữ vừa mới phát sinh quan hệ với mình ngủ ở nơi này, anh trực tiếp đứng dậy đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Bà Chủ Nhà Họ Cố Không Cần Tiết Kiệm

Ngày thứ hai mờ mắt, Lâm Triệt thấy chỗ này xa lạ, phải mất mấy phút, mới nhớ ra, cô đã kết hôn rồi.

Nhưng, chồng cô đi đâu rồi?

Cô nhảy xuống giường, trên ghế sa lon, đồ đạc đã sớm được dọn dẹp chỉnh tề, nhưng đã sớm không còn thấy bóng dáng người nào nữa.

Lâm Triệt đi đến phòng ăn, người giúp việc ở một bên cúi chào cô: "Mẹ chủ, tôi dẫn cô đến phòng ăn."

Vừa mới bước đi, đã thấy Cố Tình Trạch đứng dưới ánh nắng ban mai tắm nắng, cô nhanh nhẹn đi tới.

Toàn bộ nhiệt độ phòng ăn, cũng bởi vì anh nghiêm túc, mà chợt giảm xuống mấy độ.

Thân thể cân đối, được âu phục cắt may tinh xảo bao bọc, càng tỏ ra khí thế bất phàm, điển hình mặc quần áo có thịt, người mặc quần áo lộ vẻ gầy, đủ khiến cho bất kỳ phụ nữ than thở mặt mũi, cùng với ánh mắt kia đầy thần bí cao quý, khiến cho Lâm Triệt nhìn, mi tâm không khỏi khẽ nhếch lên.

"Chào buổi sáng." Cô chào hỏi.

Nhưng mà, Cố Tình Trạch lảng lạng nhướng lông mày lên, nhìn lướt qua khắp người cô, là người giúp việc giúp cô chuẩn bị xong, sửa sang lại dáng vẻ, phác họa đường cong cô hết sức rõ ràng, nhìn lướt qua, anh mới im lặng cúi đầu xuống, ngón tay khớp xương rõ ràng, cầm ly cà phê từ trên bàn lên nhấp một ngụm, không ngừng đầu nữa.

Lạnh như vậy...

Lâm Triệt bấu môi một cái, cũng chỉ ngồi xuống.

Một bữa cơm, không có bất kỳ trao đổi nào, chờ lúc đi ra, người giúp việc thấy Lâm Triệt lăm bầm, bận bịu ở một bên: "Mẹ chủ, cậu chủ không xấu, chẳng qua là lúc thức dậy sẽ có chút tức giận, nhất là khi buổi tối không ngủ ngon."

Lâm Triệt nói: "Làm sao, buổi tối anh ta không ngủ ngon?"

Người làm nói: "Đúng vậy, nửa đêm cậu chủ đi thư phòng nghỉ ngơi, cho nên mới ngủ không ngon."

Lâm Triệt kinh ngạc há miệng, không nói ra lời.

Suy nghĩ một chút, cũng hiểu.

Vốn là bởi vì ngoài ý muốn, vô tình lại phải cưới cô về nhà, trong lòng nghĩ cũng sẽ không quá thoải mái, hơn nữa, anh ta còn có người phụ nữ mình yêu thích, ở trong một phòng ngủ với cô, làm sao có thể vui vẻ được.

Thờ dài một tiếng, cô cảm thấy, Cố Tình Trạch cũng đáng thương, thiên chi kiêu tử, vậy mà lại có loại bệnh kỳ quái đó.

Nói như vậy, thật ra thì lại là bởi vì cô sợ ý, ngủ với sai người khiến cho anh cũng mất đi người phụ nữ mình yêu thích, ngược lại phải cưới mình, cô bỗng nhiên có loại cảm giác mình quả thật là gây đánh uyên ương, trong lòng cũng tự trách.

Hôm nay Lâm Triệt còn muốn đi công ty, thu thập một chút, cô đi ra, khi thấy một đội người đi ra ngoài, định thần nhìn lại, chính là Cố Tình Trạch, cả đám đi theo, thân hình thật cao lớn chững chạc, khiến cho người nghĩ tới bốn chữ hạc đứng trong bầy gà, quần tây tu bổ chỉnh tề, bao quanh hai cái chân dài, khi bước ra, nhịp bước phá lệ trau chuốt tự nhiên, ung dung che giấu lạnh lùng trong mắt, anh trong treo lạnh lùng lại chút hờ hững, cảm giác không gian mà uy, một cách tự nhiên đập vào mặt, anh ung dung bước ra cửa, nhìn dáng vẻ chắc là đang phải đi đâu đó.

Lâm Triệt vội vàng đuổi theo.

"Chờ một chút, chờ tôi với."

Chương 14: Chương 7.2

Về mặt Cổ Tĩnh Trạch lãnh đạm, nghe được giọng nói cô của cô, chân mày nhíu lại.

Quay đầu lại, thấy Lâm Triệt mặc áo đầm liền thân, tay chống nạnh, đang chạy qua bên này, mi tâm càng không khỏi vặn một cái.

Chẳng qua là, tóc đen tản ra tán loạn, da thịt cô trắng ngọc càng làm cho chúng nổi bật lên trắng như tuyết, cả người nhìn sạch sẽ trong suốt, anh hít một hơi thật sâu, thu ánh mắt về, tiếp tục hướng ra phía ngoài.

"Cho tôi đi chung với, Cổ Tĩnh Trạch, tôi phải đến công ty."

"Tôi cho người đưa cô đi." Anh lãnh đạm nói, ánh mắt nhìn về phía trước.

"A... Được rồi, thật ra thì đưa tôi đến trạm xe buýt là được, không cần lãng phí một chiếc xe phiền toái như vậy."

Cổ Tĩnh Trạch cau mày: "Cố gia còn không có nghèo đến mức bà chủ nhà mình lại cần ngồi xe buýt để tiết kiệm tiền."

Ánh mắt ngừng lại ở khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, anh như là đang suy nghĩ: "Lên xe đi."

Lâm Triệt vừa nghe, có thể tiết kiệm hai đồng tiền, vội vàng đi theo bước chân Cổ Tĩnh Trạch.

Xe Cổ Tĩnh Trạch rất lớn, chính là chiếc xe ngày hôm qua anh lái kia, bên trong ghế ngồi bọc da thượng hạng, tản ra mùi thơm thoang thoang, Cổ Tĩnh Trạch nhìn dấu giày cô đạp ở phía dưới chân đệm, cau mày nhìn cô: "Tại sao giày của cô lại bẩn như vậy?"

Lâm Triệt nhìn một cái, dấu giày có chút khó coi, ngượng ngùng cười cười, cô lên tiếng: "Tôi không có giày."

Thấy cặp mắt Cổ Tĩnh Trạch lần nữa ngất lên, cô bĩu môi một cái nói: "Chê cái gì, tôi cũng không muốn, đôi giày này là đôi duy nhất của tôi."

Cổ Tĩnh Trạch nhìn cô, quần áo tán loạn, chân dài như ẩn như hiện.

Nhìn quần áo cô, hay là người ngày hôm qua kia, đáng vẻ lời thôi không giống nhau.

Anh nói: "Trước tiên đưa cô đi mua bộ quần áo khác."

Lâm Triệt vừa nghe, vội vàng nói: "Quần áo của tôi rất tốt, chẳng qua là không mang tới mà thôi, có cơ hội tôi sẽ trở về mang hành lý của tôi đến."

Cổ Tĩnh Trạch cũng nói với tài xế: "Tìm một chỗ, để cho bà chủ mua quần áo."

Sau đó tài xế trực tiếp quẹo cua xe.

Lâm Triệt xin lỗi: "Thật sự không cần đâu, như vậy tôi thấy ngại lắm."

Cổ Tĩnh Trạch quét mắt lên quần áo của cô, không biết là ở mua nơi nào, đã rất cũ rồi, đại khái không chỉ từng mặc một lần hai lần đâu.

"Quần áo quá bẩn, tôi nhìn không thoải mái."

"..." Được rồi, nếu là vì sự thoải mái của anh ta, mua thì mua đi.

Cô còn tưởng rằng tâm địa anh tốt đẹp lắm cơ.

"Cái này gọi là tiết kiệm, anh biết cái gì."

"Cô quen lời thôi tiết kiệm, nhưng tôi không quen." Anh nhàn nhạt nhìn về phía trước, trong mắt là lạnh lùng đã từng xuất hiện nhiều lần.

Lâm Triệt nói: "Đúng vậy, người có tiền chính là tốt, có thể mỗi ngày thay một bộ quần áo, quần áo tôi quả thật không nhiều, mua một món có thể mặc thật lâu, bây giờ anh cảm thấy tôi mặc qua mấy lần, bộ quần áo này mấy trăm, nếu tôi không mặc đến khi hoàn toàn không thể mặc được nữa, thì sẽ không ném."

Cố Tĩnh Trạch nhìn về phía Lâm Triệt: “Lâm gia không nghèo khổ đến mức này đi.”

Lâm Triệt cười nhìn anh: “Anh ngược lại là điều tra tôi rất kỹ sao.”

"Tất nhiên, cô cho là tôi sẽ tùy tiện cưới một người phụ nữ mà không biết chút thông tin gì sao?"

Lâm Triệt tẩy máy nghịch ống tay áo của mình: “Nhưng anh chẳng lẽ không điều tra được, tôi chẳng qua là con gái riêng ở Lâm gia thôi sao? Cha tôi cho tới bây giờ đều không coi tôi là con Lâm gia mà đối đãi, lúc nhỏ là theo bà vú, khi 16 tuổi, ông ta thấy tôi trưởng thành, cảm thấy tôi có giá trị lợi dụng, mới cho tôi một căn phòng, lúc nhỏ, quần áo tôi vĩnh viễn là của Lâm Li, Lâm Dur mặc thừa bỏ đi, đừng nói là cũ, chính là có lỗ thủng, tôi thấy quần áo tốt như vậy, cũng sẽ xin bà vú cho tôi tiếp tục mặc.”

Chân mày Cố Tĩnh Trạch hơi nhăn lại, nhìn cô, ánh mắt từ từ lắng đọng xuống.

Rất nhanh, hai người đã tới một cửa hàng bán quần áo sang trọng.

Vào cửa, Cố Tĩnh Trạch trực tiếp quét một vòng quần áo, nói với nhân viên trong cửa hàng: “Mấy món, tìm món nào thích hợp với cô ấy.”

Nhân viên cửa hàng nhìn dáng vẻ Cố Tĩnh Trạch sạch sẽ gọn gàng, ánh mắt cũng sáng lên, vội vàng đón Lâm Triệt vào bên trong.

Lâm Triệt trợn mắt há mồm, phương thức người giàu đi dạo phố, vẫn là lần đầu tiên cô thấy được.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Vô Tình Gặp Gỡ Làm Cho Lòng Người Hoảng Loạn

Đầu tiên Lâm Triệt thay một bộ váy liền, váy ngắn xinh đẹp, ôm sát cơ thể, cả người cũng lập tức trở nên tươi sáng rất nhiều.

Lâm Triệt ở bên trong thử lần lượt từng món, toàn bộ quá trình đều có nhân viên cửa hàng đi theo nhiệt tình phục vụ, thái độ khôi phục nói là tốt như thế nào.

Mà Cố Tĩnh Trạch, tư thái ưu nhã ngồi ở một bên, uống cà phê, đọc báo, thấy Lâm Triệt mới vừa rồi mặc dù khách khí nói không muốn, nhưng đã đến nơi này, nhìn như là thật sự chưa từng thấy cảnh đời vậy, nhìn khắp nơi, thấy cái quần áo nào cũng đều lộ ra biểu tình kinh ngạc.

Xem ra thật sự chưa từng được mặc quần áo tốt.

Nhưng ngẩng đầu lên, anh nhìn Lâm Triệt đứng ở trước mắt, váy đầm dài xanh, khiến cho da thịt cô vốn trắng nõn, càng nổi bật hơn, tựa như một dòng suối sau cơn mưa, mát rượi làm người ta thấy hài lòng, chân dài lộ ra bên ngoài, trắng tấp, cả người xinh đẹp hấp dẫn, lại mang theo mấy phần khả ái.

Nhân viên cửa hàng vừa cười vừa khen ngợi: “Mặc bộ quần áo này thật là quá phù hợp, mặc quá đẹp.”

Lâm Triệt được khen thật xinh đẹp, có chút ngượng ngùng.

Cố Tĩnh Trạch nhìn, không thể chối, cô như thế này đúng là đẹp mắt.

Một người phụ nữ nhìn hết sức lôi thôi không có giáo dưỡng, lúc này cũng tỏ ra hết sức ưu nhã xinh đẹp, vô cùng có hương vị phụ nữ.

Anh không khỏi nhìn thêm hai lần, thấy Lâm Triệt quay đầu lại, mới quay đầu nhìn về phía khác.

Cố Tĩnh Trạch rất hài lòng, vẫy tay gọi người ra thanh toán, nhân tiện nói với nhân viên cửa hàng: “Trong cửa hàng các vị còn bộ nào thích hợp với cô ấy thì cũng giúp tôi gói lại, cho người đưa đến nhà họ Cố.”

Lâm Triệt cực kỳ kinh ngạc, nhìn Cố Tĩnh Trạch, ánh mắt cũng phát sáng.

Thật là quá hào phóng đi.

Nhân viên cửa hàng tất nhiên là vô cùng vui vẻ, cung tiễn hai người rời đi, nhìn Lâm Triệt chậm rãi đi theo lên chiếc Porsche sang trọng đỗ bên ngoài, mặt đầy hâm mộ.

Rất nhanh đã tới công ty, cô nói với anh tiếng cảm ơn, vội vàng chạy xuống.

Du Mẫn Mẫn dẫn Lâm Triệt đi thẳng tới hội trường lớn dùng để thử vai, vừa đi vừa nghiêm nghị mà lãnh đạm nói: "Hôm nay có một nhân vật cho cô thử, nếu còn giống như lần trước, nửa đường bỏ chạy, lần sau cô cũng đừng tới công ty nữa, cô thật coi cô là Lâm Lị à, nếu cô muốn chọn nhân vật, thì cô làm được giống như cô ta đi, không nói đến danh tiếng hiển hách nổi như cồn, ít nhất cũng phải là đại minh tinh, nếu không tốt nhất là cô thành thành thật tự nhìn mình trong gương cho tôi, bớt làm xằng làm bậy đi."

Lâm Triệt nghĩ, Lâm Lị có Lâm gia giàu có làm hậu thuẫn, thì sao có thể không nổi tiếng đây, nhưng cô vẫn bị bà bác chèn ép, phàm là có vai diễn tốt, Lâm Lị lại ngoài sáng trong tối quấy rối, nhưng, cô không thể vì như thế mà từ bỏ, nếu không, cùng có khác gì với việc lâm trận lùi bước đâu.

"Hôm nay nhân vật này cô thử thật tốt cho tôi." Chị Du nói tiếp: "Lần này người đầu tư chính là một đại kim chủ, Cổ gia, đây chính là nhà giàu nổi danh bí ẩn đấy, họ có bao nhiêu tiền, có bao nhiêu thế lực, cũng không ai biết, cô coi như là thử, nếu có thể được anh ta liếc mắt nhìn, biết đâu được chọn trúng, đời này cô thăng quan tiến chức nhanh khỏi bàn."

Lâm Triệt không cẩn thận nghe tiếp, bởi vì Lâm Lị và Tần Khanh đang cùng nhau đi tới đây, lập tức đã lấp đầy tất cả suy nghĩ của cô.

Lâm Lị thon nhỏ nhẹ nhàng, Tần Khanh cao lớn đẹp trai, hai người cùng đi chung, ánh mắt xung quanh lập tức bị hấp dẫn.

"Oa, Lâm Lị."

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Chương 8.2

"Bên cạnh cô ấy hẳn là vị hôn phu của cô ấy đi, nghe nói hai người sắp đính hôn rồi, nhà vị hôn phu của cô ấy đặc biệt có tiền, là một gia đình giàu có lắm đấy."

"Dáng dấp của vị hôn phu cũng thật là đẹp, hai người quá xứng đôi rồi."

"Lâm Lị thật là tốt số."

Lâm Triệt muốn quay đầu đi, nhưng lại không kịp, đã nghe thấy Tần Khanh gọi một tiếng: "Lâm Triệt? Tại sao em lại ở chỗ này?"

Thân hình Lâm Triệt sững sờ, chỉ có thể khó khăn quay đầu lại, thấy Lâm Lị đang oán độc trợn mắt nhìn mình, hai người cùng đi tới.

Lâm Triệt nhìn về phía Tần Khanh cười nhạt: "Tôi tới thử vai."

Tần Khanh nhìn chằm chằm quần áo trên người cô, như là cảm thấy hình dáng cô hôm nay có chỗ không giống với ngày thường.

Dáng vẻ tươi mới hơn rất nhiều, cả người còn tỏa ra chút mị lực thuộc về phụ nữ.

"Cô đi đâu vậy, cả nhà vẫn luôn tìm cô." Tần Khanh còn không biết tình hình, chỉ biết là Lâm gia đã xảy ra xích mích, Hàn Thái Anh vẫn còn đang chửi, nói Lâm Triệt là một con sói mất trắng, nuôi không công, vong ân phụ nghĩa.

Lâm Triệt cười lạnh một tiếng, nhìn Lâm Lị ở một bên đang kiêu ngạo: "Không có gì, sau này tôi sẽ ở nhờ nhà bạn mình, không trở về Lâm gia nữa."

Lâm Lị lại mách với Tần Khanh: "A Khanh, anh không biết đấy thôi, cả nhà đều sắp gấp muốn chết rồi, cô ấy cũng quá không hiểu chuyện, mẹ em lo lắng cả một buổi tối cũng không ngủ, còn cô ấy..."

Lâm Triệt hừ lạnh, là không thể bán cô đi, nên mới tức giận cả một buổi tối không ngủ được chứ gì.

Lâm Triệt không muốn nhìn cô ta diễn kịch nữa, thân nhiên bỏ lại một câu: "Tôi còn phải thử sức, Tần Khanh, các anh cứ tự nhiên, tôi đi trước."

Nhìn Tần Khanh một cái, cô nắm hai tay thành nắm đấm thật chặt.

Giọng nói Lâm Lị vừa dứt, đã nghe phía sau truyền tới tiếng kêu sợ hãi.

Mấy người kinh ngạc quay đầu nhìn, thì thấy một nhóm vệ sĩ chỉnh tề như một, tư chất tuyệt hảo, đang rẽ đám người đằng trước, phía sau họ, Cổ Tĩnh Trạch mặc một bộ tây trang màu đen, như kỵ sĩ ban đêm, thần bí và trong trẻo lạnh lùng.

Lâm Triệt sững sờ, ở chỗ này lại gặp được anh, nhất thời cảm thấy hình như mình đang nằm mơ.

Mà ánh mắt Lâm Li đã sớm phát sáng, nhìn người đàn ông này anh tuấn cao lớn, mắt nhìn thẳng, vẻ mặt kiêu ngạo, lạnh lùng, nhìn giống như đế vương cao cao tại thượng, không cho người đến gần.

"A, Tần Khanh, đây là ai vậy, nhìn thật quen." Cô ta không che giấu được tò mò, kéo Tần Khanh hỏi.

Mà Lâm Triệt, chỉ muốn tìm một cái hố vùi mình vào, bởi vì, cô vừa liếc nhìn, đã thấy ánh mắt Cố Tĩnh Trạch lạnh lùng, đang từ từ bắn tới.

Lâm Li sợ hãi kêu lên lại khiến cô hồi phục tinh thần trong nháy mắt, lại nghe thấy Lâm Li cúi đầu nói: "Này, có phải đang ta đang nhìn em hay không..."

Lâm Triệt đợi không nổi nữa, thừa dịp hỗn loạn trực tiếp chạy ra ngoài.

Không biết qua bao lâu, mới nghe được giọng nói Lâm Li lại đang vang lên phía sau.

"Lâm Triệt, cô tốt nhất ngoan ngoãn đi về nhà đi."

Lâm Triệt quay đầu lại, lạnh lùng nói: "Tôi sẽ không trở về nữa."

Lâm Li hừ lạnh: "Cô đừng tưởng rằng tôi không biết tâm tư của cô đối với Tần Khanh, cô không xứng với anh ấy, anh ấy sắp đính hôn với tôi rồi, lập tức sẽ là anh rể cô, nếu cô có lòng, thì ít nhất đưa mình lại với anh ấy đi, không nhìn lại xem rốt cuộc thân phận của cô là gì, một đứa con riêng đấy, còn dám vọng tưởng đến quý công tử như Tần Khanh."

Trong lòng Lâm Triệt đau xót.

Lâm Li đắc ý nhìn biểu tình trên mặt cô: "Vốn dĩ cô còn có cơ hội bước lên xã hội thượng lưu, trở thành thiếu phu nhân của Hứa gia, đáng tiếc cô không thức thời, làm sao, không phải cô vẫn còn đang suy nghĩ có cơ hội phát sinh chút gì với Tần Khanh đấy chứ."

"Nếu như cô nói đủ rồi, tôi có thể đi được chưa?" Là người khác thì có thể, nhưng mà nhắc tới Tần Khanh, cô không chịu nổi.

Lâm Triệt sai bước ra phía ngoài, lại bị Lâm Li lôi trở lại.

"Cô đối với tôi là thái độ gì?" Lâm Li cười lạnh nói: "Bây giờ nếu như cô quay đầu lại, liếm sạch đồ bẩn trên giày cho tôi, có lẽ tôi còn có thể để cho cô thử vai, nếu không, tôi còn ở đây một ngày, cô đừng nghĩ đến việc gặp mặt đạo diễn."

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Bà Chủ Đang Tranh Thủ Gia Đông Phim

Lâm Triệt không thể tưởng tượng nổi nhìn Lâm Li: "Cô cho rằng cô là ai."

Lâm Li vừa định cho Lâm Triệt một cái tát, để cho cô ta biết mình là ai, vẻ mặt đang trấn định của cô ta bỗng nhiên biến đổi, khuôn mặt xinh đẹp lập tức mang theo chút ngượng ngùng, uyển chuyển nói với Lâm Triệt: "Dù sao, cô vẫn nên về nhà sớm thì hơn, Lâm Triệt, dù sao cũng là chị của cô, tôi cũng hy vọng cô sống tốt."

Lâm Triệt kỳ quái nhìn cô ta đột nhiên thay đổi thái độ, quay đầu lại nhìn một cái.

Không biết đáng về hồ hững lạnh nhạt của Cố Tĩnh Trạch đã xuất hiện ở sau lưng từ lúc nào.

Lúc này Lâm Li đang si mê nhìn về phía người đàn ông này.

Nhìn gò má như được điêu khắc tinh xảo hoàn mỹ của anh, cố gắng dùng sức đẩy đẩy bộ ngực của mình, thật may là cô ta mới vừa làm ngực một chút, bây giờ nhìn lại thật là đúng thời điểm.

Cô vốn tưởng rằng Tần Khanh đã rất hoàn mỹ, nhiều tiền lại đẹp trai như ánh mặt trời, nhưng mà, cho dù là Tần Khanh, đứng ở trước mặt người đàn ông này, cũng tuyệt đối chỉ có thể tự ti mặc cảm.

Nhìn anh khí thế phi phàm, cũng biết không phải là người thường.

Nhất là gương mặt đó, đủ khiến cho bất kỳ một người phụ nữ nào cũng phải ngượng ngùng, Lâm Li nhìn anh muốn ngất người.

Nhưng mà, Cố Tĩnh Trạch chẳng qua là lạnh lùng liếc mắt nhìn Lâm Li một cái, ánh mắt lại lần nữa dừng ở trên khuôn mặt nhỏ nhắn mắt hờn mắt vía của

Lâm Triệt.

Không giống với buổi sáng dịu dàng động lòng người, khuôn mặt nhỏ nhắn bây giờ nhợt nhạt, lông mi dài cong khể run, hạ mi mắt, xanh xao như bị bệnh, nhìn thật giống như con chó nhỏ bị người ta vứt bỏ.

"Cô khó chịu chỗ nào?" Cố Tĩnh Trạch mặt không cảm giác nhìn Lâm Triệt.

Lâm Triệt run rẩy một cái, miễn cưỡng ngẩng đầu lên: "Không có, tôi không có chỗ nào không thoải mái."

"Đi với tôi." Anh cũng không thèm nhìn Lâm Triệt một cái, chân dài bước ra, đi về phía trước.

Lâm Triệt sững sốt một chút, nhìn Lâm Triệt mang về mặt vụn vặt đứng bên cạnh một cái, phụ tá bận bịu sau lưng Cố Tĩnh Trạch nháy mắt với cô một cái, nhắc cô mau chóng đuổi theo, Lâm Triệt cũng không dừng lại lâu, nhanh chóng đuổi theo.

Đề lại Lâm Triệt mặt trắng xanh, đứng ở nơi đó kinh ngạc la hét: "Lâm Triệt biết anh?"

"Không thể nào, Lâm Triệt là cái thá gì chứ, một nghệ sĩ nhỏ tuổi mười tám cũng không bằng."

"Nhưng mà, người đàn ông này rốt cuộc là ai? Nhìn thật là quý phái."

Lâm Triệt cũng thật là biết nhìn người, cô biết, bộ âu phục được mặc trên người người đàn ông đó chính là thiết kế được may thủ công tại Ý, không phải người bình thường có thể mua được, nhãn hiệu thiết kế kia, luôn luôn giá trị không tưởng, Tần Khanh muốn đặt trước một bộ mặc ở bữa tiệc đính hôn, cũng không đến lượt.

Lâm Triệt không khỏi có chút ghen tị, hung hăng trừng mắt nhìn bóng lưng Lâm Triệt.

Lâm Triệt đi theo Cố Tĩnh Trạch ra ngoài.

"Vừa rồi... cảm ơn anh." Cô nói với Cố Tĩnh Trạch.

Cố Tĩnh Trạch nhìn về phía trước, lạnh lùng liếc cô một cái: "Cô ở chỗ này làm gì?"

Lâm Triệt nói: "À, có một vai diễn, tôi muốn thử sức, cho nên tới gặp đạo diễn, hy vọng có thể được một cơ hội casting."

Cố Tĩnh Trạch à một tiếng, đánh giá cả người cô trong bộ váy xanh lục, nhìn hết sức bắt mắt, rất thu hút ánh nhìn của người khác.

"Được rồi, sau khi kết thúc ở chỗ này đợi tôi, tôi đưa cô về nhà."

Lâm Triệt gật đầu một cái: "Được rồi, nhưng mà tại sao anh lại ở chỗ này?"

"Khách sạn này là của Cố thị." Anh nhàn nhạt nói.

Lâm Triệt kinh ngạc a một tiếng, thì ra là như vậy, khách sạn lớn như này...

Lâm Triệt nói tạm biệt với anh, vội vàng đi ra ngoài.

Nhìn người rời đi, Cố Tĩnh Trạch hỏi trợ lý Tần Hạo đứng một bên: "Cô ấy tới đóng phim?"

Tần Hạo nhìn hướng bà chủ rời đi, cung kính nói: "Đúng vậy, bộ phim mà mợ chủ tham gia chính là bộ phim truyền hình mà Cố thị đầu tư, vì tuyên truyền cho khách sạn dưới trướng Cố thị nên mới đầu tư, trở về lập tức khai mạc, Cậu Ba đóng vai nam chính ở trong đó."

Ánh mắt Cố Tĩnh Trạch chuyển qua cạnh cửa, nhìn hướng Lâm Triệt rời đi, cúi đầu nói với Tần Hạo: "Cậu đi ra ngoài sắp xếp một chút..."

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Chương 9.2

Lâm Triệt vừa đi vào, thật vất vả mới tìm được đạo diễn và nhà sản xuất phim ở chung một chỗ, đang bận bịu ngênh đón.

"Xin chào, đạo diễn Giang."

Đạo diễn cau mày: "Cô là?"

"A, tôi là Lâm Triệt, tôi là diễn viên điện ảnh và phim truyền hình, tôi..."

Đạo diễn lập tức biết là chuyện gì, nói ngay: "À, muốn thử sức thì tìm trợ lý, tôi không quản lý cái này."

Tất nhiên là Lâm Triệt biết, đạo diễn Giang là người rất khó tính, lại hay nổi giận, người khác càng khó có thể tới gần.

Nhưng mà làm nghề này, có lúc chính là cần phải có da mặt dày.

"Đạo diễn Giang, tôi biết, tôi không phải tới muốn thử vai diễn, tôi chỉ là muốn thấy được ngài, lại nói, từ sau khi tôi tốt nghiệp trường điện ảnh, vẫn rất sùng bái ngài, biết ngài là đạo diễn quay phim truyền hình, mỗi tác phẩm đều rất nổi tiếng, chất lượng tốt khiến cho mọi người đều phải trố mắt ghen hòng, mọi người đều biết, đạo diễn Giang đã ra tay một cái, nhất định là tác phẩm lớn, sẽ nổi như cồn, cho nên tôi mới cố ý tới gặp ngài..."

"Tốt lắm" Đạo diễn Giang mặt không có cảm giác gì, cắt đứt lời cô: "Được rồi, cô nịnh hót cũng vô ích, diễn viên như vậy tôi thấy nhiều rồi, tôi nói không được là không được."

"Tôi..."

Lâm Triệt còn muốn nói, nhưng đạo diễn trực tiếp xoay người đi không thèm nhìn tới cô một cái, đi thẳng vào bên trong.

Lâm Triệt không thể làm gì khác hơn là đuổi theo, nhưng mà còn chưa đuổi kịp đạo diễn, lại thấy một nhà sản xuất phim vừa tới, vừa nhìn thấy Lâm Triệt, ông cười híp mắt đi tới.

"Ai, Lâm Triệt đúng không?"

Lâm Triệt sững sốt một chút, sau đó tự nhiên kéo ra một nụ cười tiêu chuẩn: "Chế tác Trần, ngài biết tôi?"

"Đúng vậy, tôi đã từng xem cô diễn, mặc dù cảnh quay không nhiều, nhưng, cô diễn rất tốt, thế nào, có muốn một vai diễn không?"

Trên mặt Lâm Triệt ửng đỏ, ngượng ngùng nói: "Tôi vẫn hy vọng có một cơ hội thử sức ở bộ phim này."

Nhà sản xuất phim đánh giá cô, ánh mắt lại càng hiền hòa: "Được, tôi sẽ nói với đạo diễn một chút, mấy ngày nữa cô tới thử xem sao."

Lâm Triệt kinh ngạc vui mừng nhìn ông: "Có thật không?"

"Dĩ nhiên." Ông cười, mắt khá thâm ý nhìn cô: "Hy vọng cô có thể làm tốt."

Sau đó, Lâm Triệt trở lại căn phòng nghỉ sang trọng đó tìm Cố Tĩnh Trạch.

Anh đang ngồi ở bên trong, nhìn tài liệu trong tay, mắt trông thấy cô bất giác nở nụ cười, ánh mắt cười lên cong cong, khiến cho mắt người ta ngừng một lát, trông rất đẹp mắt.

"Sao rồi, hình như tâm trạng rất tốt?" Anh hỏi.

Lâm Triệt vội vàng nói: "Đúng vậy đúng vậy, mới vừa một có một nhà sản xuất lớn, đồng ý cho tôi đi thử vai diễn, tôi cũng biết, chỉ cần tôi ra tay một cái, nhất định có thể thành công, quả nhiên danh tiếng của tôi đã lan xa, ngay cả nhà sản xuất phim cũng đều đã biết tên tôi, sau này thâm đồ đã nằm trong tầm tay tôi rồi, tôi dĩ nhiên cao hứng ha ha ha ha."

Cô cười, nắm lấy cánh tay của Cố Tĩnh Trạch, vui vẻ lắc lư.

Cố Tĩnh Trạch cúi đầu, im lặng nhìn cô nắm cánh tay mình.

Ngón tay xanh nhạt phủ lên cánh tay anh, động tác động lòng người.

Lâm Triệt vẫn còn đang kích động, lập tức chạm phải ánh mắt anh, đột nhiên cảm giác được có chỗ không phải, vội vàng buông tay.

"Thật xin lỗi thật xin lỗi, tôi nhất thời vui vẻ quá mức, không chú ý, lần sau sẽ không như vậy nữa."

Cố Tĩnh Trạch trợn mắt nhìn cô một cái, ngược lại cũng không có cảm giác có cái gì không tốt: "Đi thôi, về nhà."

Lâm Triệt vội vàng chạy theo sau anh.

Nhóm vệ sĩ cao lớn mạnh mẽ, lúc này vây quanh hai người, mở ra cho anh một con đường nhỏ đi ra xe, dáng vẻ uy vũ phảng phất như là phong thái của đế vương, khí thế phi phàm.

Nhìn anh, Lâm Triệt cảm thấy thật ra thì anh rất không bình thường: "Cố Tĩnh Trạch, anh có phải là nhân vật lớn gì hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Hóa Ra Anh Thích Mẫu Người Như Vậy

Lâm Triệt nói: "Nhưng mà anh có tiền thì cũng không có quan hệ gì với tôi, dù sao chúng ta sớm muộn vẫn sẽ ly hôn."

Cố Tĩnh Trạch cười: "Coi như là cô thức thòi."

Lâm Triệt ngồi lên xe của anh, vừa nhìn gò má hoàn mỹ kia của anh, độ cong cằm đẹp như vậy, gương mặt giống như một pho tượng điêu khắc, cô nhìn mà hơi sững sốt.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô rồi dời ánh mắt xuống chân cô.

Lộ ra một chút quần màu trắng bên trong, hình dáng rõ ràng.

Anh cau mày: "Phụ nữ có thể ngồi ra dáng một chút được không?"

Lâm Triệt sững sốt một chút, cúi đầu nhìn váy mình, vội vàng khép hai chân lại.

Thật là, nhất thời quên mất là mình mặc váy.

Ngẩng đầu lên, nhìn Cố Tĩnh Trạch bằng ánh mắt chê bai, cô im lặng nói: "Cũng không phải là chưa từng xem qua."

"..." Về mặt anh tuấn của Cố Tĩnh Trạch tới sảm: "Cô có thể có chút dáng vẻ phụ nữ hay không?"

"Nếu tôi có một chút dáng vẻ anh sẽ không ly hôn với tôi sao?" Cô ngay thẳng hùng hồn hỏi ngược lại, khiến cho Cố Tĩnh Trạch sững sốt một chút.

Vẫn là lần đầu tiên có một người phụ nữ dám nói như vậy với anh, như vậy khiến cho anh nhất thời không thích ứng được.

"Lâm tiểu thư, tôi chẳng qua là hy vọng hôn nhân của hai chúng ta có thể khiến cho đối phương thoải mái một chút, có phải cô cũng nên có một chút trách nhiệm ở đây hay không, dù sao chuyện này cũng bởi vì cô mà nên."

"Ha ha, nói rất hay, giống như là đêm hôm đó tôi bắt anh cởi quần áo tôi ấy nhỉ, tôi chẳng qua là làm cho anh cứng lên, cũng không bắt anh cởi hết của tôi đâu."

"..." Đôi mắt của Cố Tĩnh Trạch càng lộ vẻ sâu thẳm: "Nhưng hình như tôi nhớ là cô cũng rất hưởng thụ, cuối cùng ôm tôi không buông, cũng là cô, tôi còn nhớ, thời điểm cô động tình, thích nhất cắn ngón tay mình, đó mặt thật giống như có thể nở ra máu đấy."

Trên mặt Lâm Triệt lúc này vô cùng đỏ, trong ánh mắt soi mói của anh, mặt nóng như muốn cháy.

"Tôi... tôi... tôi... làm sao không nhớ, là ảo giác của anh đi, tôi nhớ rõ ràng rất đau, bởi vì anh mới là lần đầu tiên, cái gì cũng không hiểu, một chút ôn nhu cũng không có."

"A." Mặt anh đột nhiên sấp lại gần, lập tức dán vào trước mặt cô, nhìn gương mặt đỏ ửng, cảm thấy cô mềm mại như vậy, hương vị phụ nữ mơ hồ tản ra, tròng mắt sâu thẳm, đôi mắt đen nhánh, mang theo chút hài hước.

Lâm Triệt tiến lại gần, nhìn ánh mắt sâu thẳm của anh, sâu không thấy đáy.

Khoảng cách kéo gần, bỗng nhiên làm cho không khí trong xe nóng bỏng, như là có gì đó khả nghi lên men, nhiệt độ cơ thể anh truyền tới, khiến cho cô chân thật cảm nhận được, đó là một đàn ông thật sự.

"Nhìn xem, chính là cái dáng vẻ này." Anh cười nhìn sắc mặt cô: "Nếu không chúng ta thử lại cho cô nhìn một chút?"

Lâm Triệt gạt tay anh ra, lập tức ngồi lại như cũ, giống như vừa rồi không có chuyện gì xảy ra vậy, mỗi người nhìn về một phía bên ngoài cửa sổ.

Chẳng qua là nhiệt độ trong xe, vẫn có thể cảm nhận được như cũ, đang chậm rãi nóng lên.

Mặt Lâm Triệt thật là nóng đến không chịu được, thậm chí không dám quay đầu nhìn người đàn ông bên cạnh.

Cô là làm sao có thể quên, đó là lần đầu tiên của cô, cứ như vậy đen đui bị mất, chính mình bị chơi đùa gần chết.

Bum chặt gò má, trong lòng cô buồn bực suy nghĩ, thật đó như vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Chương 10.2

Lúc này, tài xế phá vỡ lúng túng giữa hai người.

"Cậu chủ, mợ chủ, đã đến nơi."

Lâm Triệt nhanh chóng mở cửa xe.

Cánh tay lại đột nhiên bị người đàn ông phía sau kéo lại.

Cô quay đầu lại: "Anh muốn làm gì."

Cố Tĩnh Trạch hí mắt nghiêng đầu: "Cô chạy cái gì, không phải là xấu hổ đấy chứ?"

"Anh quản tôi à!" Lâm Triệt đẩy tay anh ra, vội vàng tranh thủ chạy vào.

"..." Cố Tĩnh Trạch nhìn bóng lưng cô, lắc đầu một cái.

Cố Tĩnh Trạch ung dung chậm rãi xuống xe, nhìn dáng vẻ Lâm Triệt chạy mất dạng, tâm tình dường như khá vui vẻ.

Mới vừa đi mấy bước, đã thấy bên trong có một người phụ nữ xa lạ đứng cạnh cửa, nhìn qua đã biết là một người đẹp, nhìn một cái sẽ khiến cho người ta nghĩ tới bốn chữ đại gia khuê tú.

Lâm Triệt ngăn người.

Mà Cố Tĩnh Trạch ở một bên bước chân chậm rãi đi tới, nhìn người phụ nữ bên trong, giọng nói có chút khàn khàn kêu lên: "Huệ Linh..."

Mạc Huệ Linh, bạn gái của anh.

Nhìn người phụ nữ kia, Lâm Triệt trong lòng Lâm Triệt đã hiểu, kiểu người mà Cố Tĩnh Trạch thật sự yêu thích, là như thế nào.

Tóc dài phiêu diêu trong gió nhẹ, trên mặt xinh đẹp mỹ lệ, xa xa nhìn lại, chính là hình dáng một đại gia khuê tú, áo khoác tây trang nhỏ màu trắng, bên trong váy liền màu xám tro, người nhìn thông minh trong sáng, ưu nhã hào phóng, nhìn một cái đã biết chính là một bạch phú mỹ* thứ thiệt. (bạch phú mỹ: Người đẹp da dẻ trắng mịn, tướng mạo xinh đẹp, gia cảnh tốt.)

Lâm Triệt đứng nơi đó, nhất thời không biết nên làm gì cho tốt, chỉ có thể nhìn về phía cửa, bình tĩnh ngăn người, dáng vẻ nhất định nhìn rất ngu ngốc.

Cố Tĩnh Trạch và cô ấy đứng chung một chỗ, dáng vẻ rất xứng đôi.

Nhìn cô ấy là biết là một người phụ nữ thời thượng, chắc hẳn sẽ không giống như cô, cái gì cũng không hiểu.

Cố Tĩnh Trạch và cô ấy đứng chung một chỗ, trong mắt mọi người chắc hẳn là một đôi Kim đồng Ngọc nữ, khiến cho người người hâm mộ.

Chỉ là khi cô ấy vừa quay lại, chống lại ánh mắt của Lâm Triệt, chiếc cằm tinh xảo hơi nâng lên, ánh mắt kiêu ngạo nhìn cô, nhìn chăm chăm một lúc lâu, mới cao ngạo di chuyển ánh mắt trở lại trên người Cố Tĩnh Trạch.

Lâm Triệt thấy vậy, chỉ có thể nhân nhạ nhìn Cố Tĩnh Trạch một cái, thức thời nói: "À, tôi còn chưa giặt quần áo, tôi đi giặt quần áo."

Sau đó vội vàng chạy vào trước.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô hốt hoảng chạy đi, cau mày nhìn một chút, mới quay đầu nhìn về Mạc Huệ Linh trước mắt.

Mạc Huệ Linh cười lạnh, chỉ về phía cô: "Nhìn một chút xem anh đưa dạng phụ nữ như thế nào về nhà!"

Cố Tĩnh Trạch nói: “Anh có nhắn tin cho em, em đã đọc chưa? Bây giờ, chuyện đã thành như thế này, anh cũng không có cách nào khác, anh biết em sẽ tức giận, sẽ đau lòng, nhưng mà, nhưng mà, bây giờ tất cả đã trở thành sự thật, anh không có biện pháp, anh buộc phải chấp nhận cuộc hôn nhân này...”

"Bởi vì người nhà cảm thấy, cô ấy có ích trong việc chữa bệnh cho anh, cho nên hy vọng anh và cô ấy kết hôn, anh chỉ có thể đồng ý, anh biết, chuyện này anh mới vừa nói cho em, có thể rất khó tiếp nhận, nhưng mà, sự thật chính là như vậy, nếu như em cứ vậy rời khỏi anh, hận anh, đánh anh, mắng anh, yêu cầu anh bồi thường cho em, anh cũng có thể chấp nhận, anh đã phản bội lại lời hứa của chúng ta, bất kể em làm gì, anh cũng sẽ chấp nhận."

Hai vai của Mạc Huệ Linh run rẩy kịch liệt: “Em không muốn đánh anh, làm sao em có thể đánh anh đây, em chỉ muốn hỏi anh, bây giờ em nên làm thế nào, em...”

"Bọn anh chỉ là hai người xa lạ mà thôi, trước khi kết hôn, thậm chí anh không biết tên cô ấy là gì, chẳng qua là gia đình bức bách, nên anh cũng không còn cách nào khác, chờ sau này có cơ hội, anh sẽ ly hôn với cô ấy."

Mạc Huệ Linh lúc này mới ngẩng đầu lên, nước mắt lăn chã nhìn anh: “Có thật không?”

Cố Tĩnh Trạch gật đầu: “Anh và cô ấy vốn dĩ đều nghĩ như vậy."

Mạc Huệ Linh là thanh mai trúc mã từ nhỏ với anh, chỉ là bởi vì, Cố Tĩnh Trạch bỗng nhiên bị bệnh, không thể đứng tới phụ nữ một chút nào, cho nên, bọn họ mới không thể quang minh chính đại ở chung một chỗ, bởi vì Cố gia cảm thấy nên tìm cho anh một người phụ nữ có thể giúp anh sinh con, nhưng mà anh mỗi lần nghĩ về Mạc Huệ Linh đều sẽ chần chừ, bệnh tình cũng sẽ trở nên càng nghiêm trọng hơn, Mạc Huệ Linh vì thế buồn tha dùng đồ trang điểm, tự mình thử uống thuốc, thử qua các loại biện pháp, nhưng mà, bệnh của anh cũng không có tiến triển.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Anh Không Nên Tức Giận Tôi

Mạc Huệ Linh cho rằng, một ngày nào đó, mình có thể ở bên Cố Tĩnh Trạch, dù sao thì, Cố Tĩnh Trạch có chấp như vậy, cố chấp, nhưng mà, lại không nghĩ rằng, có một ngày, lại bỗng dưng nhảy ra một người phụ nữ như vậy.

"Thật xin lỗi, Huệ Linh, nếu như từ đây em có hạnh phúc khác, anh cũng sẽ không trách em."

"Làm sao em có thể rời đi được... Tĩnh Trạch, em và anh ở bên nhau đã nhiều năm như vậy, rời khỏi anh, em cũng không biết mình làm sao sống nổi, từ lúc em còn rất nhỏ, lý tưởng trong lòng chính là có một ngày có thể gả cho anh."

Trong lòng Cố Tĩnh Trạch mềm nhũn, nhìn cô: “Được rồi, Huệ Linh, chẳng qua là anh không hy vọng em bị ủy khuất mà thôi."

Lúc này Mạc Huệ Linh mới cười một tiếng: “Em tin tưởng anh nhất định sẽ ly hôn với cô ta!"

*

Người giúp việc thấy Lâm Triệt ngồi ở chỗ đó, sắc mặt không tốt, cho là cô đang tức giận, đi tới thận trọng nói: “Mợ chủ, cậu chủ và Mạc tiểu thư từ nhỏ đã là thanh mai trúc mã, cho nên cảm tình rất tốt, nhưng, hai người trong sạch, không có gì đâu."

"A?" Lâm Triệt biết người giúp việc hiểu lầm, vội vàng xua tay nói: “Tôi không có ý này, bọn họ cảm tình thật tốt... Nhưng, bọn họ đã biết nhau từ rất lâu rồi sao?"

Người giúp việc nói: “Đúng vậy, hai người từ khi ra đời đã quen biết nhau."

Lâu như vậy, Lâm Triệt nghĩ.

"Tình cảm của bọn họ nhất định rất tốt." Lâm Triệt nói.

Người làm nói: “Đúng vậy, Mạc tiểu thư có rất nhiều lúc nổi nóng, nhưng, cậu chủ cũng sẽ dung túng, từ nhỏ chính là như vậy, nhưng, tôi cảm thấy, cái này cũng không khác tình cảm anh em là mấy, mợ chủ, cô không nên tức giận mới phải. Dù sao thì, cô biết đấy... cậu chủ..."

Sinh bệnh lạ, không chạm được vào bất kỳ người phụ nữ nào.

Lâm Triệt tự nhiên biết.

Trong lòng càng cảm thấy Cố Tĩnh Trạch cũng đáng thương.

Người phụ nữ mình yêu ở ngay bên cạnh, nhưng lại không chạm được vào, nhiều năm như vậy, cũng không biết làm sao anh ta nhận được.

Lâm Triệt cũng không có tức giận, chỉ là có chút tò mò mà thôi.

Cô nói với người giúp việc: “Được rồi, tôi không tức giận, tôi chỉ là muốn hỏi, tôi có thể hiểu được Cố Tĩnh Trạch, sẽ không tức giận.”

Người giúp việc thấy Lâm Triệt như vậy, trong lòng càng tăng thêm mấy phần hảo cảm đối với cô, cười nói: “Mợ chủ, cô là người phụ nữ xinh đẹp nhất tôi đã thấy, tính cách lại tốt như vậy, cô và cậu chủ hợp nhau như vậy, sau này nhất định sẽ rất hạnh phúc.”

Lâm Triệt thật sự không tức giận, vốn ban đầu đã nói rõ, đây là hôn nhân hợp đồng, ban đầu anh cũng rất thẳng thắn, cho nên cũng không thấy tức giận.

Lâm Triệt nói: “Nhưng mà, cậu chủ các người và Mạc tiểu thư có quan hệ tốt như vậy, tại sao hai người lại không được gia đình đồng ý chứ?”

Người làm nói: “Mạc tiểu thư là thiên kim Mạc thị, nhưng, bởi vì Mạc gia và lão gia tử không hợp, lão gia tử vốn cũng không quá yêu thích Mạc tiểu thư, nhưng cũng không hẳn là phản đối, chẳng qua, cậu chủ bỗng nhiên bị bệnh, cả nhà luôn hy vọng, cậu chủ có thể tìm một người phụ nữ có thể sinh con, đáng tiếc cậu chủ rất cố chấp, chỉ khẳng khái yêu thích một mình Mạc tiểu thư không rời không bỏ, mà Mạc tiểu thư cũng một mực náo loạn, không hy vọng cậu chủ có người phụ nữ khác, cho nên mới làm căng.”

Thấy Lâm Triệt lắng nghe, người giúp việc cười nói: “Bây giờ tốt rồi, cậu chủ và mợ chủ thật rất xứng đôi, bà chủ thật xinh đẹp, cậu chủ cũng anh tuấn như vậy, tương lai cô sinh ra cậu chủ nhỏ, nhất định là cũng xinh đẹp nhất.”

Lâm Triệt thật thiếu chút nữa phun ra.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Chương 11.2

Cô không nghĩ sẽ sinh con cho Cố Tĩnh Trạch đâu, hưởng chi, cũng không thể sinh, lần trước chẳng qua là cô bỏ thuốc, nên anh mới có thể chạm vào người cô, cô cũng không phải là giải được, có thể trị khỏi bệnh của anh.

Lâm Triệt kỳ quái, tại sao bọn họ không tìm thêm mấy người phụ nữ cho anh thử nhỉ.

Có điều suy nghĩ một lát cũng hiểu ra, có lẽ bởi vì Cố Tĩnh Trạch yêu Mạc Huệ Linh sâu sắc, cho nên không nghĩ sẽ chạm tới bất kỳ người phụ nữ nào khác đi, chẳng qua bây giờ bởi vì cô...

Lâm Triệt vừa ăn vừa suy nghĩ, lúc này, Cố Tĩnh Trạch đi vào.

Nhìn Lâm Triệt ở chỗ này ăn món gì đó, ăn từng miếng từng miếng, chân cũng gác lên trên ghế sa lon, dáng vẻ cực kỳ bất nhã.

Cố Tĩnh Trạch cau mày nói: “Cô có thể ăn uống sạch sẽ chút không?”

Lâm Triệt ngẩng đầu lên: “Tay tôi đã rửa sạch, sao mà không sạch sẽ.”

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô trực tiếp dùng tay cầm đồ ăn, dưới chân cũng là một đồng mảnh giấy vụn, chân mày càng nhíu chặt lại.

Lâm Triệt ngẩng đầu lên nói: “Đúng vậy, không phải ai cũng đại gia khuê tú như Mạc tiểu thư được, không sai, tôi không lễ phép, cái gì cũng ăn, vào lúc tôi mười mấy tuổi mẹ tôi đã qua đời, cha tôi không coi tôi là con gái, bà bác chỉ muốn bán tôi đổi lấy tiền, cho nên, không có ai dạy tôi cái gì là lễ phép, hay dạy dỗ bất kể cái gì cả, nhưng, không phải ai cũng giống như các người, không ai có thời gian đi quản tôi có lễ phép hay không cũng chẳng dạy dỗ tôi cái gì hết, tôi xem ra, còn sống đã là không phụ lòng mình, cho nên tôi không hiểu những thứ này, tôi cũng vĩnh viễn không thể trở thành Mạc tiểu thư được.”

Nhìn Cố Tĩnh Trạch, cô nói: “Được rồi, nếu như anh cảm thấy nhìn tôi không thoải mái, tôi sẽ bớt ăn cái gì ở trước mặt anh, có điều chắc anh cũng không thường về nhà đi.”

Nếu có Mạc tiểu thư, anh ta sẽ thường xuyên phải ở cùng Mạc tiểu thư, hẳn là sẽ không thích ngày ngày ở nhà như cô mới đúng.

Cố Tĩnh Trạch hừ một tiếng: “Không sai, Huệ Linh đúng là đại gia khuê tú, ít nhất khi cô ấy ăn cái gì sẽ không giống cô, lấy tay về cầm đâu.”

Vừa nói, ánh mắt lại quét đến tay cô.

Lâm Triệt cúi đầu nhìn, quả thật cũng cảm thấy không tốt lắm, nhưng mình thật sự là quen rồi, cũng sẽ không tự chê mình.

Lâm Triệt vội vàng dùng đầu lưỡi liếm liếm ngón tay, chăm chú liếm hết thức ăn còn dính lại, đầu lưỡi rất mềm mại.

Sống chung một chỗ với loại đàn ông này, cũng thật là hành hạ người, khó trách ai ai cũng đều nói môn đăng hộ đối rất quan trọng, cô và Cố Tĩnh Trạch chính là ví dụ.

Cô ngẩng đầu lên, nhìn về phía Cố Tĩnh Trạch, nhưng phát hiện, ánh mắt anh ta càng nóng lên, nhìn chăm chăm mặt cô, đáng vẻ như nhất định phải tháo xương cốt cô nuốt vào bụng, ánh mắt đồ ngấu.

Cô lại chọc tới anh lúc nào rồi?

Lâm Triệt hấp tấp nói: “Anh không nên tức giận, lần sau tôi sẽ không ăn uống ở trước mặt anh là được chứ gì.”

Cô cũng không có biện pháp, thói quen cũng không phải nhất thời là có thể thay đổi.

Mặc tiểu thư, nhất định là ưu nhã hào phóng, nhưng cô không làm được.

Ngượng ngùng cười cười, lại thấy mặt Cố Tĩnh Trạch âm trầm, không nói hai lời đi vào bên trong.

"Ai, tôi..." Cô kỳ quái nhìn anh.

"Đầu lưỡi không nên tùy tiện lấy ra liếm." Anh bỗng nhiên quay đầu lại, ánh mắt nhìn chăm chăm ngón tay Lâm Triệt: “Nhất là ở trước mặt người khác phải.”

"Cái gì?" Lâm Triệt bận bịu cúi đầu nhìn ngón tay mình, mơ hồ không hiểu anh có ý gì.

Cố Tĩnh Trạch im lặng lắc đầu, cảm thấy người người phụ nữ này... Thật là đàn.

Rất nhanh, Lâm Triệt rửa mặt xong, mới chạy vào phòng ngủ.

Cố Tĩnh Trạch tựa vào trên ghế salon, một cái chân gác lên, chông lên trên một cái chân khác, lại nhìn vẫn ưu nhã như thường, đèn chiếu rõ ràng góc cạnh, tư thái rất tùy ý, nhưng, tại sao khi ngồi, cũng đều đẹp mắt như thế.

Cô ở chỗ đó nhìn, mãi mới lặng lẽ đi vào bên trong, lại nghe anh bỗng nhiên gọi cô lại: “Lâm tiểu thư.”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Mặc Huệ Linh Tìm Tới Cửa

Lâm Triệt đứng ở chỗ đó, quay đầu lại nhìn anh, nâng mặt lên nói: “Được rồi, chúng ta ngừng đầu không thấy cúi đầu gặp, anh cũng không cần gọi tôi là Lâm tiểu thư Lâm tiểu thư, nghe không quen.”

Cố Tĩnh Trạch dừng một chút, sau đó gật đầu: “Được rồi, Lâm Triệt.”

Anh nhìn cô: “Chuyện hôm nay, sau này sẽ không phát sinh nữa... Thật ra thì cô ấy cũng không thường tới đây, chẳng qua là trong lòng còn điều chỉnh xong cảm xúc.”

"A, không có vấn đề gì, dĩ, cô ấy có tức giận cũng có thể hiểu được, đổi lại là tôi, tôi cũng không chịu nổi, chắc chắn sẽ tới kiểm tra xem tình địch ra sao, tôi hiểu, anh và cô ấy cứ sống chung thật tốt là được."

Cố Tĩnh Trạch cau mày, nhìn cô vội vàng giải thích như thế, ánh mắt sâu hơn mấy phần, sau đó, mới cúi đầu lần nữa.

Ngày thứ hai.

Lâm Triệt đi theo Du Mẫn Mẫn tới địa điểm thử vai.

Du Mẫn Mẫn lãnh đạm nói với cô: “Bộ phim truyền hình này là một phim thần thoại, chuyển thể từ tiểu thuyết, nền móng rất sâu, vai nam chính là Cố Tĩnh Dư, nữ chính là Mặc Phi Nhiên, bây giờ cô là một vai phụ trong đó, một pháp sư bất quý, là một trong những nhân vật quan trọng, nếu như cô có thể

thử vai thành công, khẳng định cô là rất tốt đối với sự nghiệp của cô."

Lâm Triệt gật đầu một cái, mặc dù trong lòng cảm thấy, nhân vật quan trọng như vậy, chắc sẽ không đến phiên mình, nhưng, cô cũng rất ít khi có cơ hội thử được nhân vật quan trọng như vậy, tất nhiên sẽ rất mong đợi.

"Cảm ơn công ty đã cho tôi cơ hội này." Cô nói.

Du Mẫn Mẫn nhìn cô thật xâu: "Không cần, cái này là chính cô tranh thủ được, thật ra thì tôi không dám ôm hy vọng quá lớn đối với cô, nhưng mà, nếu đã tới đây rồi, tôi hy vọng cô cũng có thể làm thật tốt."

Lâm Triệt gật đầu: "Được, tôi sẽ cố gắng, chị Du."

Thật ra thì Lâm Triệt cũng đã rất quen thuộc với việc thử vai này, cô đã cố ý thay một chiếc váy ngắn màu xanh lam, sạch sẽ gọn gàng đứng ở nơi đó chờ tới lượt.

"Người kế tiếp, Lâm Triệt."

Đạo diễn và mấy nhân viên làm việc ở bên trong nghe thấy tên, quét mắt nhìn tài liệu về Lâm Triệt, nhìn một cái, là một diễn viên chưa từng thấy bao giờ, ngược lại còn rất mới, nhưng mà, nhân vật quan trọng như vậy, hẳn là sẽ không để cho diễn viên mới đảm nhiệm mới đúng, xem ra cũng không biết là nhà đầu tư nào nhét vào.

Đạo diễn nghĩ cũng không quá ôm hy vọng, tiện tay cầm điều thuốc lên hút.

Nhưng mà ngẩng đầu lên, nhưng khi liếc nhìn, thấy Lâm Triệt tiến vào, cúi đầu cung kính chào hỏi, sau đó, ngẩng đầu lên, ánh mắt giống như nước hồ, ánh đèn hắt vào gương mặt cô trắng như gốm sứ vậy, hàng lông mi thật dài, phía dưới là đôi mắt to tròn, môi hé mở rực rỡ như hoa, nhìn mà thấy rung động, khiến cho người ta không khỏi rạo rạo trong lòng.

Ở nơi này, giải phẫu thẩm mỹ đã thành tập tục, diễn viên trẻ tự nhiên như vậy, thật là rất ít gặp được.

Ông bạn bụ cùi đầu lật một trang tài liệu.

Lâm Triệt, 23, nữ, đã từng đóng phim, thậm chí không có tên tuổi, nên coi như là một người mới.

Nhưng mà, hình dáng linh hoạt kỳ ảo đứng ở nơi đó, thật là làm người ta đã nhìn thì khó quên được.

Khắp phòng cũng yên tĩnh lại, thật giống như một cây kim rớt xuống cũng có thể nghe được, mọi người chẳng qua là chú ý tới cô gái biểu tình linh hoạt kỳ ảo trên đài, toàn thân màu xanh lam, khiến cho người ta cảm thấy như nước hồ sâu thẳm, nhộn nhịp, không cách nào chạy khỏi.

Lâm Lệ cũng đang tới thử vai, kéo rèm ra, nhìn Lâm Triệt trước mặt, chân mày nhíu lại, nhìn thêm phản ứng toàn trường, trong lòng không khỏi uất hận, dáng vẻ của cô hôm nay, thật bắt mắt khiến cho người ta cảm hận.

Lúc nào đáng đáp tiểu tiện nhân này lại xinh đẹp như vậy.

Lâm Triệt hít sâu một hơi, sau khi đọc diễn cảm một đoạn hội thoại xong, tự nhiên trở lại bình thường không có gì lạ, cũng không lòng tin, ngẩng đầu lên, cô nhìn ánh mắt của mọi người, càng cảm thấy chột dạ, trong lòng không tự tin nghĩ, xem ra lần này lại xong rồi, nhưng, vốn cũng không hy vọng gì rồi mà, sau khi tốt nghiệp học viện mấy năm, những buổi thử vai như này cô đã tham gia vô số lần, sớm đã quen với thất bại.

"Đạo diễn, tôi kết thúc phần biểu diễn rồi."

"Được." Đạo diễn ở đó liếc nhìn tài liệu, dáng vẻ như có như không nhìn cô.

Lâm Triệt yên lặng đi ra ngoài.

Ai ngờ, còn chưa rời khỏi phòng thử vai, đã thấy Du Mẫn Mẫn chạy tới, mặc dù giọng nói cô rất ngạc nhiên mừng rỡ, nhưng, cũng cảm thấy rất kinh ngạc, như là có chút không thể tin: "Lâm Triệt, lần này cô được chọn rồi, trở về chuẩn bị thật tốt đi, được chọn đóng nhân vật pháp sư bất tử Trần Ý Hàm, hợp đồng công ty sẽ làm xong giúp cô."

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Chương 12.2

Lâm Triệt cho là mình nghe lầm, nửa ngày cũng không phản ứng kịp.

Cô được chọn? Đây cũng là ngoài ý muốn.

Vốn là không ôm hy vọng gì, nhưng, lúc này lại khiến cho cô thật giống như trúng thưởng vậy.

"Cám ơn chị Mẫn Mẫn, tôi nhất định trở về chuẩn bị thật tốt."

Du Mẫn Mẫn lại sâu sắc nhìn cô, cười cười nói: "Được, trở về chuẩn bị thật tốt."

Lần này, quả thật không nghĩ tới cô sẽ được chọn trúng, nhân vật này rất có sức nặng, người cạnh tranh rất nhiều, dù sao thì cô cũng chỉ là người mới.

Tâm tình Lâm Triệt rất tốt, vui vẻ trở về nhà.

Nhưng mà, mới vừa vào nhà, lại chợt thấy, bên trong, trên chiếc ghế salon ngày xưa Cố Tĩnh Trạch ngồi, đang có một người phụ nữ.

Mạc Huệ Linh lại tới.

Trong lòng Lâm Triệt suy nghĩ, mặc dù cô là đám cưới giả, nhưng, gặp mặt cô ta vẫn cảm thấy có chút kỳ quái.

Hy vọng sau này địa điểm anh ước hẹn có thể chọn chỗ khác, như này quá lúng túng rồi.

Nhưng, cô nhìn Mạc Huệ Linh ngồi ở chỗ đó, vẫn cười lên tiếng chào nói: "Chào, cô tới à, tôi đi vào trước, các người cứ làm việc của các người."

Mạc Huệ Linh đứng lên, hừ lạnh một tiếng, nhìn Lâm Triệt: "Cô chạy cái gì, trốn tránh tôi làm gì, sớm muộn cũng vẫn phải gặp."

Hả?

Lâm Triệt không phản ứng kịp, nhưng, rất nhanh từ trong ánh mắt của cô ta, bắt được chút lạnh lẽo, rõ ràng như vậy.

Mạc Huệ Linh nhìn Lâm Triệt, nói: "Ngày hôm qua mặc dù Tĩnh Trạch đã nói với tôi, chẳng qua là bị gia đình cưỡng ép kết hôn, tôi không biết cô dùng cách gì, khiến cho Cố gia đồng ý để cho cô kết hôn với anh ấy, nhưng, tôi hy vọng có thể nói cho cô, tôi và Tĩnh Trạch từ nhỏ đã ở bên nhau, thanh mai trúc mã, chúng tôi rất yêu nhau, không phải cô tùy tiện dùng mảnh khỏe là có thể khiến cho chúng tôi tách ra, tôi hy vọng cô có thể biết vị trí của mình, tôi biết, Tĩnh Trạch rất tốt, nhưng, anh ấy có thân phận, có địa vị, còn cô không thể với cao, tốt nhất cô hãy biết rõ điều này!"

Nhất thời, toàn bộ ấn tượng tốt về cô ta, đã biến mất hầu như không còn.

Nhìn người phụ nữ trước mắt ưu nhã hào phóng, Lâm Triệt cười lạnh, nói: "Mạc tiểu thư nếu đã nói cô rất tin tưởng anh ấy, vậy thì cũng không cần phải tới đây nói những chuyện này với tôi, Mạc tiểu thư yên tâm, thật ra thì tôi cũng không muốn gả cho anh ta, hôn sự này chẳng qua là bất ngờ ngoài ý muốn thôi, tôi sẽ không phá hư hai người cái gì, nếu cô nói, hai người tin tưởng lẫn nhau, vậy thì mời cô tiếp tục tin tưởng anh ta."

Nhìn dáng vẻ Lâm Triệt không thêm để ý chút nào, trên mặt Mạc Huệ Linh tối sầm lại: "Đúng vậy, tôi tin tưởng anh ấy, nhưng, cũng không thể khinh thường, anh ấy quá ưu tú, phụ nữ muốn ngã vào lòng anh, cũng không phải một hai người, cô không phải là thứ nhất, cũng sẽ không là người cuối cùng, Lâm tiểu thư, nếu cô có ý định dám dùng thủ đoạn gì với anh ấy, tôi khuyên cô vẫn nên cẩn thận thì hơn, Tĩnh Trạch chỉ thích tôi, anh ấy sẽ không động tâm với bất kỳ người phụ nữ nào, nói cho cô biết, cô không duy trì được bao lâu nữa đâu."

Lâm Triệt cười một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Như Vậy Sợ Rằng Mạc Tiểu Thư Hiểu Lầm

Mạc Huệ Linh ngao mạn đứng dậy, toàn thân lấp lánh hàng hiệu, cộng thêm vẻ mặt đầy kiêu ngạo, lại cao cao tại thượng: "Hừ, cô đừng tưởng rằng cô gả cho Tĩnh Trạch, là có thể có được anh ấy, tôi sẽ nói thẳng với anh ấy, tôi không thích anh và cô ở chung một chỗ, tôi muốn anh rời khỏi nơi này, ở cùng một chỗ với tôi, đến lúc đó, coi như là cô kết hôn rồi, cũng đừng nghĩ gặp được anh ấy một lần, bất kể cô có tâm tư gì, cũng đều uống phỉ!"

Cho nên, cô dựa vào cái gì trở thành vợ anh, tôi mới là người anh yêu,

Lâm Triệt nhìn biểu tình cao ngạo trên mặt cô ta, nhưng vẫn có thể nhìn ra, cô ta còn tức giận, và cả bất đắc dĩ.

Mặc dù người phụ nữ này làm cho người ta chán ghét, nhưng, thật ra thì cũng là một người phụ nữ đáng thương.

Đại khái đây là khuyết điểm trong các gia tộc phú quý đi, hôn nhân lại cũng không do mình định đoạt.

Bọn họ đều là người bị hại, cô ngược lại cũng rất đồng tình với Mạc Huệ Linh.

Chẳng qua, nếu khó quá như vậy, tại sao còn phải ần nhẫn như thế, tại sao bọn họ không dứt khoát chống lại một lần, mà Mạc Huệ Linh, không đi đến chỗ anh náo loạn, ngược lại tới đây làm phiền Lâm Triệt cô làm gì.

Lâm Triệt nghĩ, cô cũng không biết giữa hai người bọn họ lại phức tạp như vậy, nếu không, cô cũng sẽ không dễ dàng đồng ý, ai biết anh còn có bạn gái tình thâm như vậy đâu.

Lâm Triệt nói thẳng: "Nếu như anh ta có thể đi cùng cô, hai người ở chung một chỗ, tôi cũng vui vẻ thay các người, cô cứ nói như vậy với anh ta đi."

Mạc Huệ Linh cảm thấy Lâm Triệt thật sự khiến cho người ta cảm thấy chán ghét, càng nhìn càng không ưa, nhất là thân phận của cô bây giờ, lại là vợ Cố Tĩnh Trạch.

Nhìn dáng dấp Lâm Triệt cũng hết sức xinh đẹp, da trắng nõn, tuổi còn nhỏ, nhìn biết điều, nhưng thật ra thì loại người này là nhiều mưu mô nhất.

Mạc Huệ Linh cũng phải thừa nhận, gương mặt của cô, dáng dấp của cô quá khiến chi người ta yêu thích, để cho Cố Tĩnh Trạch và cô ta ở cùng một chỗ, làm sao cô có thể yên tâm được.

Hung hăng trợn mắt nhìn cô, Mạc Huệ Linh ngẩng đầu lên, vênh váo rời khỏi nơi này.

Buổi tối, lúc Cố Tĩnh Trạch trở lại, trong phòng rất an tĩnh, Cố Tĩnh Trạch hỏi: "Mợ chủ đâu?"

Người giúp việc bận bịu trả lời: "Mợ chủ ở phòng ngủ."

Cố Tĩnh Trạch thuận thế đi về phòng ngủ.

Chẳng qua là không nghĩ tới, trong nháy mắt đẩy cửa ra, nhưng thấy bên trong, sau lưng Lâm Triệt sáng bóng, không có một mảnh vải...

Cô đang thay quần áo...

Cửa kết một tiếng được đẩy ra, Lâm Triệt sợ hết hồn, hoảng sợ trực tiếp nhảy lên.

"A... Cố Tĩnh Trạch!" Cô kêu lớn một tiếng, nhưng mà kêu không sao, quan trọng hơn là, vì kinh ngạc, nên cô trực tiếp quay người lại...

Lần này không chỉ sau lưng bị thấy hết đâu.

Cố Tĩnh Trạch chỉ cảm thấy trước mắt thoáng qua hai luồng thịt non, ánh mắt anh ngừng một lát.

Lâm Triệt vội vàng che kín trước ngực, nhìn người đàn ông trước mắt, cả người vô lực: "Cố Tĩnh Trạch, anh có thể gõ cửa hay không!"

Cố Tĩnh Trạch chẳng qua là nhìn da thịt cô trắng như tuyết, đầu vai nhỏ hẹp, hai bả vai nhìn trắng nõn...

Trong bụng động một cái, anh hơi dòi ánh mắt.

Hít một hơi, anh nói: "Nơi này hình như là phòng ngủ của tôi."

Lâm Triệt ngẩn người, nhớ tới, nơi này đúng là nhà anh...

Nhưng không đúng.

Lâm Triệt nói: "Này, mặc dù là nhà anh, nhưng mà anh quên chúng ta đã kết hôn à, sau khi kết hôn nhà này ít nhất có một nửa quyền sở hữu của tôi đi, cho đến khi nào ly hôn, thì phòng này tôi cũng có quyền ở đi, như vậy nói cách khác, nơi này cũng là phòng ngủ của tôi."

Cố Tĩnh Trạch xoay đầu lại: "Xem ra cô còn chưa quên, chúng ta đã kết hôn rồi, cho nên, cô coi như không cần che cũng không làm sao cả."

"..."

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Chương 13.2

Lâm Triệt cúi đầu, khó trách trên người lạnh như vậy, cô quên mặc quần áo...

Cô vội vàng vơ lấy quần áo đang để ở một bên, quay đầu, nhanh chóng mặc đồ vào.

Lại thấy Cố Tình Trạch đã coi như không có chuyện gì xảy ra, tiếp tục đi vào, mở ngăn kéo ra, lấy một tập tài liệu, sau đó lại yên lặng đi ra ngoài.

Lâm Triệt đứng ở đó, nhìn anh rời đi, mới hít một hơi thật sâu, nháy nháy mắt, cô nghĩ, Cố Tình Trạch... không phải Mạc Huệ Linh đã nói sẽ không để cho anh ở lại đây sao, tại sao anh lại trở lại.

Lúc Lâm Triệt đi ra, có chút ngượng ngùng kéo quần áo mình.

Cố Tình Trạch cúi đầu xem tài liệu, coi như là không thấy cô vậy, cũng không hề ngẩng đầu lên.

Lâm Triệt đi tới, không biết có nên quấy nhiễu anh hay không, dù sao thì người này có rất nhiều tật xấu, hơn nữa, anh lại còn mắc bệnh.

Cô mới vừa xoay người định đi, người đàn ông vẫn luôn cúi đầu nhìn tư liệu, đột nhiên phát ra âm thanh.

"Muốn nói gì?"

Lâm Triệt sợ hết hồn, vỗ ngực nhìn Cố Tình Trạch, thầm nghĩ người này làm sao luôn bình tĩnh hành động như vậy, khiến cho người ta căn bản không biết nên làm cái gì.

"Anh biết tôi đến hả, tôi cho là anh cũng không thèm nhìn tôi đâu, không nghe được tôi đâu, cho nên tôi nghĩ nhân lúc còn chưa quấy rầy anh thì đi luôn." Lâm Triệt giải thích, tiến lại gần anh.

Cố Tình Trạch ngẩng đầu lên, nhìn cô, một tay chống cằm, ánh mắt anh ở dưới ánh đèn mê ly, nhất thời khiến cho người ta mê muội, trái tim cũng lỡ nhịp.

"Mùi của cô, tôi có thể ngửi được." Anh giải thích.

Lâm Triệt sững sờ.

Mặt hơi nóng lên, anh không biết lời này nghe có chút mập mờ sao?

Cố Tình Trạch nhìn trên mặt cô một mảnh đỏ ửng, gò má trắng mịn, mặt đầy kỳ quái nói: "Mặt cô làm sao đỏ như vậy, làm sao, cô bị bệnh?"

"..." Anh mới bị bệnh, không đúng, anh vốn là có bệnh, anh ra cửa lại quên uống thuốc rồi hả.

Lâm Triệt nói: "Mặt tôi mới không đỏ được không."

Lâm Triệt có loại cảm giác bị nhìn thấy hết, vẫn còn bị chiếm tiện nghi.

Lâm Triệt nghĩ, mình quả thật không phải là đối thủ của anh, cô tự xưng là diễn viên chuyên nghiệp, nhưng, ngay từ lúc đầu, cô dường như cũng không được chuyên nghiệp như anh, công và tư rõ ràng.

Có lẽ bởi vì trong lòng có người mình yêu, cho nên càng rõ ràng tình cảm của mình đi, cô nghĩ.

Nhìn Cố Tình Trạch như vậy mới là chuyên nghiệp, thấy cô như vậy vẫn còn không có phản ứng, hoàn toàn không coi cô là phụ nữ, một người đàn ông thâm tình trong lòng chỉ thích Mạc Huệ Linh.

Lâm Triệt nghĩ, cô không thể thua anh.

Cố Tình Trạch nhìn biểu tình cô biến hóa liên tục, lại ngẩng đầu lên hỏi một lần nữa: "Còn chưa nói, cô tới không phải có lời muốn nói với tôi sao?"

Lâm Triệt còn chưa lên tiếng, anh cũng biết cô có chuyện cần trao đổi rồi.

Lâm Triệt đi tới, nói: "Không có gì, chính là tại sao anh lại trở về đây?"

Cố Tình Trạch kỳ quái cau mày: "Tôi không thể trở về sao?"

Lâm Triệt nhìn biểu tình Cố Tình Trạch không có một chút nào là cố ý, trong lòng kỳ quái nghĩ, chẳng lẽ Mạc Huệ Linh còn chưa nói với anh, muốn anh không ở chỗ này nữa?

Nhìn biểu tình Cố Tình Trạch lộ ra nghi hoặc lần nữa, Lâm Triệt vội vã buông tay.

Cô không thể xen vào giữa anh và Mạc Huệ Linh, nếu Mạc Huệ Linh chưa nói, cô sẽ để cho Mạc Huệ Linh đi nói, cô sẽ không tham dự vào chuyện giữa hai người bọn họ đi.

Cô nhún nhún vai, nói: "Chính là nói... Tôi cảm thấy anh cũng không cần ở chỗ này, kết hôn xong ở riêng cũng nhiều mà, anh lại bận rộn như vậy, thật ra thì anh ở nơi này cũng không tốt lắm."

Cố Tĩnh Trạch hơi híp mắt nhìn cô: "Làm sao?"

Lâm Triệt nói: "Tôi là cảm thấy, anh và tôi ở chung một chỗ, trong lòng Mạc tiểu thư nhất định không dễ chịu, anh cũng không nhất thiết phải ở lại nơi này."

Cố Tĩnh Trạch lơ đãng cau mày, nhìn cô: "Tôi cho là chúng ta đã nói xong từ trước rồi, nơi này là nhà tôi, tôi không ở đây, thì ở đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Em Không Thích Hai Người Ở Cùng Nhau

Lâm Triệt nghĩ, cũng đúng, nơi này là nhà anh, cô có tư cách gì đuổi anh đi.

"Được rồi, nếu như anh đã nói như vậy, thật ra thì tôi cũng có thể dọn ra ngoài ở." Lâm Triệt chân thành nói.

Sắc mặt Cố Tĩnh Trạch có chút âm trầm, thu hồi ánh mắt nhìn chằm chằm cô, anh quay lại công việc chỉnh lý tài liệu trong tay: "Cô như vậy, nhà tôi nhất định sẽ hoài nghi, tôi và cô có vấn đề về tình cảm, thậm chí nghi ngờ có phải chúng ta kết hôn giả hay không, bọn họ nhất định sẽ can thiệp vào, sẽ ép buộc chúng ta ở chung một chỗ, đây chẳng phải là càng phiền toái hơn sao?"

"..."

Lâm Triệt nghĩ, anh nói cũng có đạo lý, cô nghĩ tự nhiên anh như vậy, nhưng, thật tốt nghĩ biện pháp, có lẽ sẽ tìm được có.

"Tôi còn không phải là sợ bạn gái anh tức giận sao, anh luôn cùng tôi ở cùng một chỗ, trong lòng cô ấy nhất định sẽ suy nghĩ nhiều, đến lúc đó, sẽ ảnh hưởng đến tình cảm của hai người."

"Đủ rồi." Cố Tĩnh Trạch đứng lên, biểu tình có chút nặng nề, ép Lâm Triệt khó mà nói tiếp.

Anh cầm tài liệu đi ra phía ngoài, thời điểm đi qua bên người Lâm Triệt mới nói: "Làm cho tốt vị trí vợ chủ của cô, chuyện của tôi và người phụ nữ khác, không thuộc phạm vi quan tâm của cô."

Cảm thấy Cố Tĩnh Trạch định cầm đồ rời đi, Lâm Triệt mới buồn bực lầm bầm: "Tốt lắm, trách tôi nhiều chuyện, chớ cần lữ đồng tân, (ý nói làm chuyện tốt còn bị nói), sau này chuyện của anh, tôi tuyệt đối sẽ không xía vào nữa."

Cố Tĩnh Trạch nhanh chóng trở lại phòng khách, buông kẹp tài liệu xuống, vịn bàn.

Nhưng cảm thấy trong đầu lóe lên những hình ảnh mới vừa rồi, làm anh lại cảm thấy... trong lòng phiền não.

Anh hít một hơi thật sâu, nghe điện thoại di động reo vang, cầm lên nhìn, là Mạc Huệ Linh gọi đến.

"Huệ Linh, em tìm anh?"

"Đúng vậy, Tĩnh Trạch, tới nhà em ngồi một chút không, em ở một mình thật nhàm chán, thuận tiện, em còn có chuyện muốn nói với anh."

Cố Tĩnh Trạch nói: "Thế nào? Em có lời muốn nói với anh?"

"Đúng, em luôn có lời muốn nói với anh, muốn gặp mặt anh rồi nói, anh tới nhé."

Giọng nói Mạc Huệ Linh đặc biệt dịu dàng, khiến cho Cố Tĩnh Trạch không đoán được là chuyện gì.

Anh và Mạc Huệ Linh bên nhau nhiều năm như vậy, biết Mạc Huệ Linh có chút tính khí nhỏ nhen, rốt cuộc là thiên kim tiểu thư từ nhỏ được nuông chiều mà lớn lên, mặc dù dày công tu dưỡng, có giáo dục, có tri thức hiểu lễ nghĩa, nhưng, có chút tính tiểu thư, cũng là bình thường, anh cũng rất nuông chiều cô, cho nên nói chuyện với anh bằng thái độ cương quyết, tùy tiện, anh cũng có thể bao dung.

Cố Tĩnh Trạch rất nhanh tới Mạc gia.

Anh đứng ở bên ngoài, nhìn thấy Mạc Huệ Linh, khí chất mang theo mấy phần thùy mị, khiến cho anh nhìn vào cảm thấy rất thoải mái.

Mạc Huệ Linh ngồi ở trong phòng khách, Cố Tĩnh Trạch đi vào, mặt cô đầy vẻ khổ sở, ngồi ở chỗ đó, dáng vẻ có chút hư ảo và cô tịch.

Cố Tĩnh Trạch thờ dài, mới đi tới.

"Huệ Linh, em gọi anh tới, có chuyện gì sao?"

Mạc Huệ Linh nhìn Cố Tĩnh Trạch, ngẩng đầu lên, lẩm bẩm nói: "Tĩnh Trạch... Em biết anh kết hôn là bất đắc dĩ, không phải do anh tình nguyện, nhưng em vẫn cảm thấy có chút khó chịu."

Cố Tĩnh Trạch tự nhiên có chút thương tiếc cô, nhìn biểu tình trên mặt cô, trong lòng mềm nhũn.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Chương 14.2

Mạc Huệ Linh nhìn Cố Tĩnh Trạch, khuôn mặt nhỏ nhắn, nhìn hết sức thê lương, khổ sở: "Em biết em không nên cảm thấy khổ sở, em cũng không nên làm khó anh, nhưng, em nghĩ đến chuyện bên cạnh anh còn có một người phụ nữ khác, hai người sớm chiều ở cùng nhau, trong lòng em không chịu nổi..."

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô, thờ dài: "Anh biết, là anh sai, thật xin lỗi, Huệ Linh, chuyện này, anh thật xin lỗi, anh biết em khổ sở, chẳng qua... Anh đứng là có nỗi khổ bất đắc dĩ, mới chịu đồng ý yêu cầu này, thủ đoạn của ông nội cao minh, anh không thể có một chút sơ sót."

Lo lắng trong lòng Mạc Huệ Linh có áp lực, Cố Tĩnh Trạch cũng không dám nói, trong nhà lấy cô ra để uy hiếp.

"Em biết..." Mạc Huệ Linh ngẩng đầu lên, ánh mắt lóe sáng: "Em hiểu anh, cũng nguyện ý đứng ở bên này, chẳng qua là em hy vọng, anh có thể dọn ra ngoài, em không muốn anh và người phụ nữ kia sống cùng nhau, ở bên ngoài anh có nhiều bất động sản như vậy, nhất định có chỗ có thể ở, chúng ta cùng nhau ở nơi đó, em biết, em biết, coi như chúng ta ở cùng một chỗ, cũng không thể chung chăn gối, chẳng qua là em hy vọng có thể ở bên cạnh anh, em không thích anh ở cùng một chỗ với cô ta."

Cố Tĩnh Trạch ngừng một lát.

Anh không hề nghĩ tới, Mạc Huệ Linh sẽ nói lên yêu cầu như vậy.

Đây nên là một yêu cầu hợp lý, anh hiểu Mạc Huệ Linh, biết anh và Lâm Triệt ở cùng một chỗ, vốn sẽ khiến cho cô lo lắng, anh không hề nói cho Mạc Huệ Linh biết, anh và Lâm Triệt đã có quan hệ, bởi vì, anh cảm thấy sau này cũng sẽ không còn loại chuyện này xảy ra nữa, lần đó chẳng qua là vô tình mà thôi, anh không muốn khiến cho Mạc Huệ Linh lo lắng hơn, nhưng mà, bây giờ Mạc Huệ Linh vẫn lo lắng như cũ.

Đặt vào địa vị của bất kỳ người nào, cũng không chịu nổi anh yêu cô nhưng lại kết hôn với người khác, coi như bọn họ từ nhỏ cùng nhau lớn lên, tin tưởng và quen thuộc lẫn nhau, nhưng mà, anh quả thật đã có vợ.

Mạc Huệ Linh là đại gia khuê tú, Mạc gia cũng không phải là gia đình bình thường, cô tri thức và gia giáo, cho dù không gả cho anh, cô cũng có thể tìm được một người đàn ông môn đăng hộ đối để kết hôn, cũng sẽ không ai dám bạc đãi cô, nhưng, vì anh mà cô đã hy sinh cả tôn nghiêm của mình.

Nhưng mà...

Cố Tĩnh Trạch bình tĩnh nói: "Anh sẽ suy nghĩ."

Mạc Huệ Linh nghe anh nói như vậy, lập tức lộ ra biểu tình mất mát.

Cái này là ý làm sao?

Cố Tĩnh Trạch nói: "Huệ Linh, anh biết cảm giác trong lòng em, cũng biết em không thoải mái, cho nên anh nói, nếu như em không vui, em có thể rời đi, tìm niềm hạnh phúc khác, nhưng, những chuyện này tự anh sẽ cân nhắc, anh sẽ suy tính, nhưng tạm thời anh không thể vội vàng quyết định được."

Nhưng mà, theo bản năng, Cố Tĩnh Trạch không thích ở chung với bất kỳ người phụ nữ nào cả, dù sao thì anh vẫn còn bị bệnh, cho dù là Mạc Huệ Linh, anh cũng cảm thấy không thoải mái, Lâm Triệt là bởi vì bất đắc dĩ, anh cũng đang cố gắng thích ứng, nhưng, nếu như có thể lựa chọn, cho dù là Mạc

Huệ Linh, anh cũng không muốn ở chung.

Mạc Huệ Linh nghe anh nói những lời này, cuối cùng miễn cưỡng cười một tiếng: “Nhất định phải đồng ý với em đây!”

Cố Tĩnh Trạch rời khỏi nhà họ Mạc, ngồi ở sau xe, nhìn ngoài cửa sổ, biểu tình ngưng trọng.

Mạc Huệ Linh là nữ sinh duy nhất anh từng tiếp xúc, cũng bởi vì hai người không bao giờ rời xa hay cãi nhau, bầu bạn nhiều năm như vậy, cô chịu đựng việc anh bị bệnh, không thể dặt tay, không thể hôn môi, không thể làm bất kỳ chuyện gì mà tình nhân có thể làm, bởi vì anh chỉ cần đụng phải cô, thì sẽ nổi mẩn đỏ, nhưng, cô vẫn kiên trì ở lại bên cạnh anh, điều này thật sự làm cho anh rất cảm động.

Anh và cô ở bên nhau nhiều năm như vậy, quả thực là vui vẻ, anh muốn cưới cô làm vợ, là chuyện không thể nghi ngờ.

Nhưng hôm nay, anh chợt cùng một người phụ nữ khác phát sinh quan hệ...

Sau khi Cố Tĩnh Trạch vào cửa, lại ngửi thấy, trong phòng có mùi thơm.

Đã rạng sáng mới trở về, người giúp việc nên rời khỏi đây từ sớm, trở lại phòng dành cho người giúp việc rồi mới phải chứ.

Mùi thơm này chỉ có thể là...

Khi anh đi vòng tới phòng bếp, thấy Lâm Triệt đang ngồi ở quầy bar, một cái chân trực tiếp gác lên một cái ghế khác quầy bar, một tay gác đầu gối mình, chân dài nhỏ hết sức, trắng nõn không thấy lỗ chân lông, chỉ mặc một chiếc quần ngắn, phía trên là áo hai dây màu trắng, trước mặt cô, là một cái chén nóng hổi, tỏa ra mùi thơm này, hiển nhiên là cô đang ăn khuya.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Cô Muốn Tôi Dọn Ra Ngoài Đến Như Vậy?

Chẳng qua là cái tư thế này...

Cố Tĩnh Trạch nhìn thấy cô lại cầm đũa lên, cuốn lấy một nhúm mì sợi, nhét vào trong miệng, miệng há to ra để ăn, anh nhắm mắt: “Lâm Triệt...”

Lâm Triệt sợ hãi quay đầu lại, khi nhìn thấy Cố Tĩnh Trạch, thiếu chút nữa ngã từ trên ghế xuống.

"Cố Tĩnh Trạch, anh đi đường không phát ra tiếng động gì cả." Cô kêu lên, sợ hãi nói: “Tôi còn cho là quỷ đấy.”

Cố Tĩnh Trạch nói: “Cô đang làm đồ ăn?”

Anh không nghĩ tới cô sẽ còn xuống bếp, hơn nữa, nghe mùi vị còn rất hấp dẫn.

Lâm Triệt nhìn trong chén của mình, gật đầu nói: “Đúng vậy đúng vậy, là đầu bếp giỏi nhất trên thế giới phát minh ra.”

"..."

Là mì ăn liền.

Mà anh lại còn cho là mùi vị mì ăn liền này rất dễ ngửi.

Có phải anh nên cân nhắc rời khỏi nhà để tránh xa người phụ nữ không có giáo dục này hay không?

Cố Tĩnh Trạch nói: “Cho nên thứ gì cô cũng sẽ không nấu phải không?”

Lâm Triệt nói: “Tôi... Tôi đun nước sôi rất tốt, cho tới bây giờ đều tốt cả.”

"..."

Cố Tĩnh Trạch không biết người phụ nữ này rốt cuộc là lớn lên kiểu gì, cái gì cũng không biết làm.

Lâm Triệt nói: “Muộn như vậy rồi anh mới trở về, nhất định còn chưa ăn cơm, có muốn ăn một chút hay không?”

Lâm Triệt đẩy chén mì về phía trước một cái, Cố Tĩnh Trạch nhìn trong chén, ngược lại trông thật là đẹp mắt, có thức ăn, có thịt, còn có trứng gà, hợp với nước mì, đáng vẻ rất ngon, khiến cho anh nhìn vào rất thèm ăn.

"Không cần, tôi không đói bụng." Anh nói, miệng không khỏi liếm một chút.

Cố Tĩnh Trạch đứng ở đó, cảm thấy Lâm Triệt cười một tiếng, anh hít một hơi thật sâu, muốn mắng người.

"Quá muộn rồi còn ăn cái gì, không tốt cho dạ dày..." Anh nói.

Lâm Triệt nói: "Thỉnh thoảng ăn một lần mà thôi, sẽ không sao đâu, bình thường tôi cũng không ăn, hôm nay tâm tình tốt, tự thưởng cho mình."

Cô gấp mì sợi đưa đến gần trước mặt anh, mang trên mặt biểu tình hết sức chào mời, cõil lòng đầy mong đợi cười, lao thẳng đến nhét đũa vào gần trước mặt anh.

Mùi vị kích thích, trong bụng lại bắt đầu sôi trào, anh bắt đầu nhìn cô: "Được được được, tôi ăn, cô cách tôi xa một chút." Anh thỏa hiệp nói.

Cô vội vàng nhét mì vào trong miệng anh.

Anh nhai mấy miếng, thật đúng là cảm thấy ăn rất ngon.

"Quá mặn." Anh nuốt vào, đánh giá.

Lâm Triệt nhìn anh mặc dù nói như vậy, nhưng lại ăn từng miếng từng miếng, chậm rãi, tư thái ưu nhã, một tô mì đều ăn hết luôn rồi.

Cô tròn mắt há mồm, Cố Tĩnh Trạch chỉ ngẩng đầu lên, hờ hững nhìn cô: "Làm sao?"

Lâm Triệt nói: "Trước kia anh chưa từng ăn mì gói sao, làm sao như ăn sơn hào hải vị vậy, tôi nhìn anh chỉ thấy thiếu điều uống cạn sạch cả nước đấy."

"Đúng vậy." Cố Tĩnh Trạch nhìn đáng vẻ Lâm Triệt, nghi ngờ nói: "Vậy thì thế nào?"

Lâm Triệt nói: "Không, không có gì cả. Chính là, mì gói cũng chưa từng ăn... Anh thật đúng là LOW không tả được, mì gói là một đại mỹ vị của đời người, anh nuốt nửa thì bỏ lỡ, thật may là có tôi, nếu không, anh nhất định sẽ hối hận chết."

Cố Tĩnh Trạch nhìn biểu tình khoa trương của Lâm Triệt, chẳng qua là nhìn cô: "Đây là thực phẩm rác rưởi."

"Thực phẩm rác rưởi ăn ngon!" Lâm Triệt bổ sung nói.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Chương 15.2

Cố Tĩnh Trạch lắc đầu, im lặng nhìn Lâm Triệt.

Lâm Triệt vỗ cái bụng: "Ăn uống no đủ, tâm tình lại vui vẻ, tôi muốn đi ngủ."

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô: "Xem ra tâm tình cô quả thật rất tốt."

Lâm Triệt nói: "Đó là dĩ nhiên, tôi sắp được diễn một vai nữ số ba, mặc dù chỉ là số ba... Nhưng mà là nhân vật xuyên suốt cả bộ phim, hơn nữa còn là kịch bản truyền hình vô cùng hấp dẫn, sau này bà cô tôi phải bước chân lên thảm đỏ, anh nói tâm tình tôi có thể không tốt sao?"

Lâm Triệt vừa nói, vừa vui vẻ đứng ở nơi đó, một bộ dáng cao cao tại thượng, hào hứng đặt tay lên trên bả vai anh.

Cố Tĩnh Trạch cau mày, nghiêng đầu, nhìn tay cô.

Cô vẫn còn không tự biết, ở đó hô to: "Không nghĩ tới cũng có lúc Lâm Triệt tôi có ngày đổi vận, đáng tiếc Lâm Lị là nữ số hai, không biết tôi và cô ta có cảnh nào là đối thủ hay không, tôi hy vọng không có... Bởi vì tôi sợ gặp cô ta thì sẽ phun ra máu."

Cố Tĩnh Trạch quét mặt cô, ánh mắt vẫn rơi vào trên bàn tay không đứng đắn kia của cô.

Sau đó ho khan, ngẩng đầu lên, âm trầm nhìn Lâm Triệt.

Lúc này Lâm Triệt mới chợt nhớ tới cái gì, cúi đầu nhìn một cái.

"Ai nha, thật xin lỗi, thật xin lỗi, tôi quên." Cô vội vàng đi qua vỗ một cái phía trên quần áo, hình như là muốn vuốt phẳng các nếp nhăn vậy.

Sau đó nhìn Cố Tĩnh Trạch cũng không phải là quá không thoải mái, mới cắn đầu ngón tay, ngượng ngùng nói: "Cái đó, thật xin lỗi, tôi là người nói liên mồm, cho nên tôi mới nói, anh sống cùng với tôi, tôi có thể sẽ khiến cho anh khó chịu."

Cố Tĩnh Trạch như là nghĩ tới điều gì, nhìn "Cho nên cô vẫn hy vọng tôi dọn ra ngoài?"

Lâm Triệt nhìn Cố Tĩnh Trạch, nghiêm túc nói: "Đúng vậy, chúng ta đã nói rồi, thời kỳ kết hôn, chúng ta sẽ xây dựng một loại quan hệ hỗ trợ lẫn nhau, cho nên anh yên tâm, coi như anh chuyển đến sống cùng Mạc tiểu thư, tôi cũng sẽ giúp anh che giấu, hơn nữa, hẳn là bình thường anh cũng bận rộn nhiều việc, nếu như người nhà anh bỗng nhiên tới thăm, tôi cũng có lý do giúp anh giấu diếm, nói thí dụ như anh đi ra ngoài, đi công tác, đang họp, biện pháp rất nhiều, chỉ cần anh thỉnh thoảng trở lại là tốt, tóm lại, nếu như anh muốn đi cùng Mạc tiểu thư, anh đi ngay đi, không cần lo lắng vấn đề người nhà sẽ phát hiện, tôi nhất định sẽ giúp anh trải qua những ngày yên ổn."

Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt, ánh mắt kín đáo, thâm trầm hờ hững.

Lâm Triệt bị anh nhìn, trong lòng nóng lên.

Chỉ cảm thấy đôi mắt kia quá sâu, dường như có thể nhìn thấu lòng người vậy.

Ánh mắt anh quá thu hút.

Lại nghe lúc này, Cố Tĩnh Trạch bỗng nhiên nói: "Tôi sẽ không dọn ra ngoài ở."

"..."

Cố Tĩnh Trạch nói: "Dọn ra ngoài ở quá phiền toái, còn có tồn tại nhiều sơ hở to lớn, tôi cũng không tin tưởng vào khả năng diễn xuất của cô, kể đâu to mà ngu ngốc này, nhất định sẽ không giúp tôi giấu diếm cẩn thận, mà nếu như tôi dời đi, để cho cô ứng phó ở chỗ này, không khác nào là ném sơ hở của tôi, vào trong tay cô, tôi không có thói quen để cho người khác quyết định sinh tử của mình, nhất là còn là loại có chỉ số thông minh thấp thậm chí hại như cô."

"..."

Lâm Triệt tức giận nói: "Anh nói chuyện cứ nói, không thể một lời không hợp lại tổn thương tôi, chỉ số thông minh của tôi thì làm sao." Nhưng mà, anh không tin tưởng cô, cũng là có thể hiểu, dù sao, chuyện này quan hệ đến an nguy của người phụ nữ anh yêu mến, áp lực của anh nhất định rất lớn, không thể dễ dàng tin tưởng người khác, nhất là cô.

Hai người quán quýt một chỗ như vậy, dáng vẻ thật giống như trong tiểu thuyết, Lâm Triệt không khỏi nghĩ, cô chính là nữ phụ ác độc trong tiểu thuyết, phá hư cảm tình của nam nữ nhân vật chính, trở thành một chương ngại vật trên con đường tình yêu của bọn họ.

Ánh mắt Cố Tĩnh Trạch lạnh nhạt, anh đi ra ngoài: "Cho nên cô cũng không cần phí tâm đuổi tôi đi, thời gian này, cuộc sống vợ chồng của chúng ta, đã định rồi, tốt nhất cô vẫn nên thích ứng, đặt tâm tư vào việc làm sao làm một bà chủ giỏi, không nên suy nghĩ bậy bạ những chuyện linh tinh khác!"

Lâm Triệt không nghĩ tới anh lại sẽ nghĩ cô như vậy: "Tôi còn không phải vì anh à, tôi thì không muốn thấy mấy người hữu tình bị chia y缘 rẽ thúi à..."

Cố Tĩnh Trạch không khỏi dừng bước lại, cười lạnh.

"Cô thật đúng là có lòng!" Anh nói.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Thân Thiết Với Em Trai Của Anh

Không nghe được sự lạnh lẽo trong lời anh nói, cô không để ý nữa, nói: "Dĩ nhiên, chúng ta có thể thoải mái không tốt hơn à, hơn nữa, tôi chính là người hay lo nghĩ cho người khác như vậy."

Trên mặt Cố Tĩnh Trạch âm trầm, cũng không muốn nhìn Lâm Triệt thêm nữa, đi thẳng lên lầu.

Ngày thứ hai, sáng sớm Lâm Triệt tỉnh lại, không thấy Cố Tĩnh Trạch đâu, kỳ quái hỏi người giúp việc: “Cố Tĩnh Trạch đâu rồi?”

Người giúp việc nói: “Buổi tối cậu chủ ngủ không được ngon giấc, sáng sớm đã dậy đi rồi.”

Lâm Triệt nghĩ, người này, rõ ràng không quen có cô ở đây, lại cứ nhất định phải sống cùng nhau như thế này.

Quả nhiên tình yêu là vĩ đại, vì không để cho Mạc tiểu thư bị thương tổn, anh thật sự có thể nhẫn nại.

Nghĩ như vậy, ngược lại càng thấy đồng tình không với Cố Tĩnh Trạch.

Chẳng qua, sau mấy ngày, Cố Tĩnh Trạch cũng đều không trở về, Lâm Triệt nghĩ, chẳng lẽ là Mạc Huệ Linh lại nói cái gì, làm Cố Tĩnh Trạch siêu lòng, anh không muốn trở về nữa?

Nếu là như vậy, có lẽ đối với bọn họ cũng đều tốt đi...

Dù sao bọn họ đều không quen nhìn nhau, sinh sống với nhau quả thật khiến cho hai người đều không thoải mái.

Nhưng tại sao trong lòng lại mơ hồ có chút không vui như này.

Nghĩ tới việc anh và Mạc Huệ Linh ở chung một chỗ, cô lại cảm thấy buồn rầu.

Nhất định là bởi vì Mạc Huệ Linh này làm người ta chán ghét, cô cũng không muốn thấy Mạc Huệ Linh được như ý.

Phim truyền hình mà Lâm Triệt sẽ nhanh chóng khai máy, vai diễn của Lâm Triệt trong đó là một nhân vật vừa thiện vừa ác, tên Trần Ý Hàm, địa điểm đầu tiên quay chụp của bộ phim này là ở phim trường Hoàng Điểm của thành phố B, nên mấy ngày khai máy bọn họ đều tụ tập tại phim trường Hoàng Điểm ấy, bảng hiệu trên cửa viết tên phim “Kiếm Tĩnh”, quyển tiểu thuyết này lúc trước đã nổi khắp nơi khắp chốn rồi, thế nên chưa khởi quay đã thu hút được khá nhiều sự chú ý.

Càng bởi vì vai nam chính là Cố Tĩnh Dư, nên càng khiến cho nhiều người mong đợi.

Tiệc khai máy sẽ cử hành ở chỗ này, Lâm Triệt cũng cùng tham gia.

Chỉ là, Lâm Triệt còn chưa biết, tại sao mình lại lập tức nổi tiếng đến như vậy, toàn bộ đoàn kịch, dường như đều đã biết, nhân vật Trần Ý Hàm này, lại để cho một người mới vào nghề diễn, mà người mới này, lại chính là cô.

Ở đây cũng đều coi như là tiền bối, Lâm Triệt chỉ có thể nâng ly rượu đi khắp nơi mời, chỉ trong chốc lát sau, đã cảm thấy nóng đầu.

Lúc này, nghe thấy có tiếng người nói, Mộc Phi Nhiên tới.

Cô là nữ chính trong bộ phim này, cũng là tiểu Hoa đán số một trong nước, sau khi đi vào, đã thu hút phần lớn sự chú ý của mọi người, phía sau là mấy người phụ tá và người quản lý, đi tới chỗ nào cũng hấp dẫn ánh mắt người xung quanh.

Lâm Triệt nhìn, cảm thấy đáng đáp cô ấy thật xinh đẹp, lần đầu tiên nhìn thấy đại minh tinh ở khoảng cách gần nhìn như này, trong lòng Lâm Triệt nghĩ, thật không hổ là át chủ bài của đoàn phim lần này, nhiều người hâm mộ ở bên ngoài trợ uy như vậy, đi tới chỗ nào, cũng đều có một đồng người hầu hạ.

Nghiêm nhiên chính là tiêu điểm của toàn trường.

Nhưng lúc này, lại thấy Lâm Lị đi từ bên trong ra, váy nhỏ bị gió thổi, dáng vẻ nhẹ nhàng đung đưa, nhẹ nhàng khoan khoái dễ chịu.

Lúc này có người vây đến làm quen, dù sao Lâm Lị cũng coi là hồng tinh (ngôi sao cũng được chú ý đến), mặc dù danh tiếng không được như nữ chính Mộc Phi Nhiên, nhưng dù sao cũng mới vừa bắt đầu, tương lai tươi sáng.

Chỉ là, quả thật nhìn cô một cái, khí thế vẫn kém hơn Mộc Phi Nhiên.

Một lát sau, lại nghe thấy có người nói, Cố Tĩnh Dư tới.

Cố Tĩnh Dư vừa mới vào nghề, đã nổi danh như cồn, bây giờ lại là nam thần mới nhất mà nhà nhà đều biết, anh đi ra khỏi xe bảo mẫu, fan hâm mộ vây quanh bên ngoài lập tức náo loạn lên, âm thanh đình tại nhức óc, khiến cho người bên trong nhìn ra không khỏi hâm mộ.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Chương 16.2

Một đại minh tinh chính là một đại minh tinh, đi đến đây cũng có một đồng người đi theo.

Du Mẫn Mẫn ở một bên vội vàng nói với Lâm Triệt: “Cảnh quay của cô và Cố Tĩnh Dư không ít, nhớ làm quen với anh ta cho tốt, một lát nữa cô có thể tới chào hỏi, tránh cho từ nay về sau lúng túng.”

Lâm Triệt nửa há miệng, nhìn Cố Tĩnh Dư đứng ở nơi đó, cao gầy, môi đỏ răng trắng, đáng vẻ có chút tương tự như Cố Tĩnh Trạch.

Tất nhiên rồi, dù sao thì hai người cũng là anh em ruột thịt mà.

Nhưng, dù Cố Tĩnh Trạch là chồng trên danh nghĩa của cô, nhưng mà cô gặp mặt em trai của anh, thì vẫn luôn cảm thấy có cái gì không đúng.

Lời còn chưa nói hết, Du Mẫn Mẫn đã đẩy cô về phía trước: “Đi nhanh.”

Lâm Triệt đối mặt với ánh mắt có chút quen thuộc của Cố Tĩnh Dư.

"A... Tiền bối Tĩnh Dư, chào anh." Cô chỉ có thể nhắm mắt chào hỏi.

Đạo diễn bận bịu ở một bên giới thiệu, nói Lâm Triệt diễn vai Trần Ý Hàm.

Cố Tĩnh Dư nghe xong rất có hứng thú nhìn người mới này, thấy Lâm Triệt biểu tình có chút dờ dẫm, nhưng, ánh mắt trong suốt lấp lánh ánh sáng, khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn rất tự nhiên, bởi vì so với người khác thì trắng hơn rất nhiều, cho nên nhìn qua cũng hết sức thu hút người khác.

Ở giới này, mỹ nữ như mây, nhưng đáng đáp người đẹp càng ngày càng không nhiều, ngược lại người như cô lại khiến cho người ta có một loại cảm giác hiếm có.

Anh cười cười nói: “Ài, trông tôi rất dọa người sao?”

"A? Làm sao biết, không có."

"Vậy tại sao cô không dám nhìn tôi?" Anh vừa cười vừa nhìn chằm chằm đôi mắt to đang xoay chuyển của cô.

Dĩ nhiên Lâm Triệt sẽ cảm thấy mất tự nhiên, nhất là nghĩ đến, lúc đầu cô muốn cho anh dùng thuốc, kết quả...

Cười khan, cô nói: “Làm sao biết, tôi chẳng qua là, có chút không thoải mái... A, tiền bối Tĩnh Dư tiếp tục đi đạo, tôi đi ra ngoài trước.”

"Ai... Cô chạy cái gì." Cố Tĩnh Dư có chút kỳ quái nhìn đạo diễn đứng một bên: “Này, chẳng lẽ là đáng đáp tôi rất dọa người sao?”

Trong lòng đạo diễn mắng tiểu cô nương không thức thời: “Làm sao có thể, cậu có bao nhiêu là người yêu đấy.”

Lâm Triệt trốn tránh Lâm Lị, không muốn phải chạm mặt cô ta, cũng may mặc dù hai người cùng quay một bộ phim, nhưng mà lại không có cảnh quay chung, việc này cũng thật đúng ý cô, Lâm Triệt chỉ muốn an tĩnh quay tốt bộ phim này, không muốn bởi vì Lâm Lị mà ảnh hưởng đến tâm tình của mình.

Đang trốn đi ra ngoài, Lâm Triệt tìm một chỗ ngồi xuống, trong chốc lát, đã nghe thấy một giọng nói vang lên trên đầu.

"Này, nơi này không cho người ngồi đâu đấy."

Lâm Triệt ngẩng đầu lên nhìn, Cố Tĩnh Dư lại tới rồi.

Lâm Triệt sững sờ nói: “Không cho người ngồi sao.”

Cố Tĩnh Dư thản nhiên ngồi xuống, vắt một chân lên trên, mang theo một chút bước binh bất cần, đường cong trên mặt mặc dù là giống với Cố Tĩnh Trạch, nhưng mà, lại không phải loại lãnh đạm ưu nhã như Cố Tĩnh Trạch, mà nhìn như là phóng đảng không kiềm chế được, so với, Cố Tĩnh Trạch lạnh lùng, anh càng thờ ơ hơn.

Lâm Triệt cầm chai nước lên, uống một ngụm, liếc thấy Lâm Lị đang nhìn mình, lại vòng trở lại.

Cố Tĩnh Dư nhìn cô: “Cô diễn Trần Ý Hàm đúng không?”

Lâm Triệt gật đầu, đáng vẻ rất cung kính lễ độ, đối đãi với tiền bối, là hẳn là như vậy nhì.

Cố Tĩnh Dư nói: “Vậy chúng ta có cảnh quay chung rồi.”

"Đúng vậy, tôi đã xem qua kịch bản." Lâm Triệt nói.

Cố Tĩnh Dư rất có nhiều thú nhìn cô: “Nếu có cảnh chung, chẳng lẽ không phải tạo chút tình cảm trước sao?”

Lâm Triệt sững sờ ngẩng đầu lên: “Nhưng mà chúng ta không có cảnh cảm tình mà.”

Cố Tĩnh Dư không nói lời nào, chẳng qua là đánh giá Lâm Triệt: “Xem ra cô đã đọc qua toàn bộ kịch bản?”

"Đúng vậy." Lâm Triệt đáp.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Cô Đừng Có Trêu Chọc Người Nhà Họ Cố

Cố Tĩnh Dư nói: “Vây thì thật là tốt, tôi có mấy chỗ còn không hiểu lắm, cô có muốn giúp tôi giải đáp hay không?”

Lâm Triệt nháy mắt: “Thật ra thì bộ này tôi chỉ đọc đoạn của tôi, nếu tiền bối không biết, tôi đi tìm đạo diễn tới giải đáp giúp anh, nếu không tôi nói sai ý bên trong, sẽ không tốt lắm.”

"..."

Thấy Cố Tĩnh Dư chẳng qua là nhìn mình, không trả lời, cô lại hỏi: “Có phải tôi nói chỗ nào không đúng rồi không?”

Dù sao đây cũng là lần đầu tiên Lâm Triệt diễn nhân vật quan trọng như này, có nhiều chỗ cô cũng lo lắng mình không biết, cho nên "Tiền bối" hỏi cũng không dám qua loa, cũng cẩn thận mà trả lời.

Cố Tĩnh Dư nhìn ánh mắt lo lắng của cô, phì cười một tiếng, lắc đầu một cái mới nói: “Không có, chẳng qua là, cảm ơn cô suy nghĩ giúp tôi như vậy, có điều không cần phải gọi đạo diễn, lát nữa tôi tự đi đến đó là được.”

Lâm Triệt ồ một tiếng, lại ngồi xuống.

Nhận ra được Cố Tĩnh Dư đang nhìn mình, Lâm Triệt ngẩng đầu lên, cẩn thận hỏi: “Tiền bối còn có chuyện gì sao?”

"Không có." Cố Tĩnh Dư cười khan: “Giống như cô, là người mới nhưng lại chuyên nghiệp như vậy, vẫn là lần đầu tiên tôi thấy.”

Lâm Triệt nghe, cảm kích nhìn anh: “Cảm ơn anh khen ngợi, tôi còn phải học tập theo tiền bối mới phải!”

"..."

Cố Tĩnh Dư nói: “Lần này cô có thể được chọn diễn nhân vật này, nhất định là bằng thực lực, tôi rất coi trọng cô.”

Đúng vậy, nếu không phải thật sự có thực lực, nếu chỉ dựa vào chỉ số thông minh của cô, chuyện này, phỏng chừng thật sự rất khó mà có được một chân trong bộ phim này đi, ngay cả anh cố ý cho cô cơ hội tới gần mình, cô cũng không nhìn ra được, nói cô có chỉ số thông minh cũng chỉ là để đẹp mắt thôi.

Lâm Triệt nghe vậy cảm động tốt đỉnh: “Có thật không? Cảm ơn tiền bối khích lệ, tôi nhất định sẽ làm thật tốt.”

"..." Xem ra thật sự là dựa vào thực lực để đi vào rồi.

Bên cạnh, đạo diễn nhìn Lâm Triệt và Cố Tĩnh Dư lại ngồi chung một chỗ, không khỏi cảm thấy kỳ quái, nói: “Hôm nay Tĩnh Dư có chuyện gì vậy, bình thường không phải là không thích trao đổi với người khác sao.”

Người quản lý thấp giọng trả lời: “Tôi cũng không biết, vốn là ở bên trong phòng nghỉ, bỗng nhiên lại chạy ra đó ngồi, ai, nói chuyện với Tĩnh Dư nhà chúng tôi, có phải là người mới hay không, trước kia chưa thấy bao giờ.”

"Đúng vậy, lần này là đặc biệt được chọn vào, hình tượng không tệ, rất thích hợp với nhân vật này”.

Trên bữa tiệc khai máy, bao nhiêu cặp mắt đều nhìn sang, không nghĩ tới Cố Tĩnh Dư trong lời đồn đại lãnh đạm không để ý tới người, hôm nay lại vẫn nói chuyện phiếm cùng với những diễn viên khác.

Hơn nữa đối phương còn là một người mới.

Mọi người tò mò nhìn người mới này.

"Người mới kia cũng không tệ."

"Nghe nói là phá lệ chọn vào."

"Dáng dấp thật không tệ, rất dễ dàng khiến cho người nhìn tất ấn tượng."

Lâm Lệ nghe thấy, đôi mắt lạnh lẽo quét sang, người phía sau nhìn thấy, vội vàng không nói nữa.

Tính khí Lâm Lệ mọi người đều biết, rất sợ lúc này cô ta lại ra gây chuyện nữa.

Mặc dù không thoải mái Lâm Lệ, nhưng mà ai kêu bối cảnh của cô ta tốt, cũng không ai có thể làm gì cô ta được.

Thế cho nên, Lâm Lệ ngồi ở giữa khó chịu, nhưng cũng không ai dám phản ứng gì.

Lâm Lệ tức giận nhìn bên kia, trong lòng có chút suy nghĩ kỳ quái, tiểu tiện nhân này làm sao vậy, chẳng lẽ cô ta quen với một đại minh tinh như Cố Tĩnh Dư sao?

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Chương 17.2

Suy nghĩ một chút lại thấy không thể có khả năng này, cô ta có tài đức gì, mà có thể đồng thời xuất hiện cùng với Cố Tĩnh Dư, nhất định là hai người có chuyện gì đó, mới có thể ngồi chung với nhau.

Nhưng mà, bình thường chưa bao giờ Cố Tĩnh Dư để ý tới người khác, ngồi ở chỗ đó, làm ra vẻ như chuyện trò vui vẻ với cô, vẫn khiến cho Lâm Lệ cảm thấy căm ghét trong lòng, nhất là khi thấy, tất cả mọi người ở đây, không ngừng chú ý đến tiểu tiện nhân kia chỉ vì cảnh này, trong lòng Lâm Lệ càng không thoải mái.

Lâm Triệt có ý, nhất định là cô ta chủ động dụ dỗ Cố Tĩnh Dư, tiểu tiện nhân, lại còn có chút thủ đoạn này nữa.

Tiệc rượu khai máy vẫn còn tiếp tục.

Lâm Triệt đi qua phòng vệ sinh, liếc nhìn Lâm Lệ đứng ở bên kia.

"Lâm Triệt." Cô ta nhìn Lâm Triệt từ trên xuống dưới, chỉ cảm thấy gần đây, xem ra trên người cô hình như có thêm chút gì đó, như là thành thực, như là kiêu ngạo, không có cảm giác con nít giống như trước kia nữa, lại nhiều thêm một chút ý vị của phụ nữ.

Cô ta cười lạnh: "Tôi khuyên cô vẫn là rời khỏi đoàn phim này."

Lâm Triệt lạnh lùng nhìn cô: "Cô cảm thấy không thoải mái thì cô có thể rời đi, dựa vào cái gì muốn tôi rời đi."

Lâm Lệ hừ một tiếng: "Tốt nhất cô có thể luôn mạnh miệng, Lâm Triệt, cô biết, Tần Khanh thích nhất cái gì ở tôi không? Cô biết tại sao anh ấy tuyệt đối không thèm nhìn đến cô không? Anh ấy thích nhất hương vị phụ nữ trên người tôi, anh ấy sẽ không yêu cô, bởi vì, cô vẫn nên trở về soi gương nhìn lại xem rốt cuộc mình là cái dạng gì, nếu không có tiền phẫu thuật thẩm mỹ, thì tôi có thể cho mượn ít tiền, nhưng mà, một khuôn mặt dễ nhìn, lại còn biết dùng thủ đoạn câu dẫn đàn ông khắp nơi, cô còn dám ngụy biện à."

Lâm Triệt cau mày nhìn cô: "Lâm Lệ, cô có ý gì?"

Lâm Lệ hừ lạnh: "Giả bộ cái gì, mới vừa rồi cô câu dẫn Cố Tĩnh Dư, cả đoàn phim cũng đã thấy rõ ràng hết rồi, cô còn muốn cãi? A, không nhìn lại xem rốt cuộc bản thân là món hàng gì, còn dám câu dẫn Cố Tĩnh Dư, anh ấy là ai cô biết không? Cố Tĩnh Dư sẽ nhìn đến cô chắc?"

"Cô nói rõ ràng cho tôi, Lâm Lệ, đừng có kiểu mình không có bản lĩnh lại đi vu oan cho người khác." Lâm Triệt nghe thấy lời cô ta, không khỏi tăng âm lượng của mình.

"Chuyện gì xảy ra vậy?" Lúc này, sau lưng truyền tới một giọng nói, Lâm Triệt quay đầu lại, thấy được, không biết Tần Khanh đã tới đây từ lúc nào rồi.

Giật mình, mới vừa rồi còn rất kịch liệt, khi nhìn thấy Tần Khanh, trong nháy mắt đã thất bại thảm hại, không nhịn được có chút chua xót, nhìn Tần Khanh, biểu tình mềm nhũn.

Nhưng mà, một khắc sau, Lâm Lị đã nhào về phía Tần Khanh.

"Em cũng mới chỉ vừa cảnh cáo cô ấy một chút thôi, ở bữa tiệc này thì không nên quá tùy tiện, mới vừa rồi cô ấy câu dẫn Cố Tĩnh Dư như vậy, cả đoàn làm phim đều thấy được, như vậy danh tiếng của cô ấy sẽ không được tốt lắm, nhưng, cô ấy không chỉ không nghe lời em, còn quát em, em... Em cũng vì coi cô ấy là em gái, nên mới muốn khuyên nhủ cô ấy thôi."

Tần Khanh rất đỗi ngạc nhiên nhìn Lâm Triệt: "Cố Tĩnh Dư ?"

Như là có chút thất vọng, mặc dù Tần Khanh có chút không tin, nhưng, vẫn chú tâm an ủi bờ vai đang run rẩy của Lâm Lị hơn: "Lâm Triệt... Cố Tĩnh Dư là cậu ba nhà họ Cố, anh ấy không chỉ là một ngôi sao sáng, còn là người thừa kế thứ ba của Cố gia, đại khái có thể em không biết, nhưng, quả thật em nên cách xa người nhà họ Cố một chút."

*

Lâm Triệt nhìn Tần Khanh, không nói nên lời.

Lâm Lị hưởng thụ nhìn dáng vẻ thống khổ của cô, vẻ dương dương đắc ý kia quả thực khiến cho người ta cảm thấy khó chịu.

"Tùy các người nghĩ sao thì nghĩ, tôi còn có việc, các người cứ từ từ nói chuyện đi." Lâm Triệt cũng không quay đầu lại, đi thẳng ra ngoài.

Sắc mặt Tần Khanh trắng nhợt, trấn an Lâm Lị, rồi vội vàng đuổi theo cô.

Cánh tay Lâm Triệt, bị Tần Khanh kéo lại, người đã ra đến bên ngoài, đêm tối khiến cho mặt cô càng có vẻ tái nhợt, Tần Khanh nhìn mặt cô trắng noãn, thật giống như lần đầu tiên gặp cô, gương mặt trắng nõn giống như trứng gà bóc vậy, xinh đẹp như vậy.

Anh ta nhìn chằm chằm cô, nói: "Điều anh nói là sự thật, Lâm Triệt, bất kể như thế nào, ở thành phố C này người không thể trêu chọc nổi, chính là Cố thị, Cố Tĩnh Dư là cậu ba nhà họ Cố, nếu không em cho rằng, thân phận của anh ta là gì, mà có thể nhận được sự tôn kính của nhiều người như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Ông Xã Tôi Uống Say Rồi

Lâm Triệt nhìn Tần Khanh, đại khái bởi vì đã uống khá nhiều rượu rồi, lúc này cả người cũng xúc động hơn rất nhiều: "Nếu như chọc vào."

Về mặt Tần Khanh hơi ngưng trọng, thở dài một tiếng nói: "Cố Tĩnh Dư có lẽ còn tốt, anh ta có người anh cả, chính là Cố Tĩnh Minh hiện đang đảm nhiệm chức vị Tổng thống, anh hai, là Cố Tĩnh Trạch là tài phiệt thần bí khó lường, thủ đoạn của những người này hay lắm, cũng không phải là chuyện anh và em có thể nghĩ đến, cho nên, ở nước C, tốt nhất là cách xa nhà họ Cố một chút, hiểu không?"

Lâm Triệt chỉ cảm thấy đầu óc càng ngày càng hỗn loạn.

"Sao mà em quen biết bọn họ được, được rồi, anh để cho em đi thôi, anh trở về chăm sóc cho Lâm Lị đi, không cần phải để ý đến em."

"Nhưng mà..."

Tần Khanh nhìn cô, bàn tay mảnh khảnh của cô đẩy tay anh ra, lòng bàn tay mềm mại, khiến cho anh có chút thất thần.

Mà lúc này, Lâm Lị đã chạy tới từ phía sau.

Cuối cùng Lâm Triệt nhìn Lâm Lị, cười lạnh một tiếng, vội vội vàng vàng chạy ra ngoài.

Tần Khanh nhìn cô bỏ đi, trên mặt lộ ra vẻ lo lắng, nhưng Lâm Lị đã kéo anh lại hỏi: "Mới vừa rồi anh nói là sự thật sao? Cố Tĩnh Dư lại có gia thế như vậy?"

Tần Khanh vẫn đang nhìn về hướng Lâm Triệt chạy đi: "Đúng vậy, nhưng, Lâm Triệt nhìn thật sự là trưởng thành rồi, không phải tiểu cô nương trước kia nữa."

Lâm Lị nghe vậy chân mày nhíu lại, không muốn nghe thấy anh nói tới Lâm Triệt.

Nghĩ đến mới vừa rồi Lâm Triệt lại có thể ngồi chung với Cố Tĩnh Dư mà bình thường vẫn luôn lạnh nhạt kia, trong lòng cô ta lại cảm thấy buồn rầu.

Bây giờ lại biết, Cố Tĩnh Dư ngoại trừ là một ngôi sao sáng giá, thì gia thế sau lưng lại lợi hại đến như vậy, trong lòng càng thêm ghen tỵ.

Sao Lâm Triệt lại được Cố Tĩnh Dư chú ý vậy chứ.

*

Lâm Triệt mới ra tới lối đi, đã có người chặn lại.

Ngẩng đầu lên, cô nhìn thấy người tới lại là Hồ quân gia, không khỏi cười một tiếng.

"Hồ quân gia, ông tới làm gì vậy?"

"Mợ chủ, cô uống say rồi, tôi tới để đón cô về."

Nghe người khác kêu mình là mợ chủ, cô càng cảm cười rộ lên.

Cô coi là mợ chủ cái gì?

Mơ mơ màng màng, đã bị người ta đưa về nhà.

Cố Tĩnh Trạch thấy nghe giọng nói ở bên ngoài, chân dài vội bước ra, đi tới cửa.

Nhưng mà mới vừa đến cửa nhà, một thân thể mềm nhũn đã ngã thẳng vào lòng anh.

Chờ Cố Tĩnh Trạch phản ứng lại, ngực của cô đã đụng vào trước ngực của anh, tâm thần rung động, sau đó lại thấy, trên mặt cô là hai mảnh đỏ ửng, lông mi nhẹ nhàng run rẩy, môi đỏ mọng như cánh hoa kiều diễm ướt át, vành tai cọ lên cổ anh, khiến cho cả người anh đều cảm thấy ngứa ngáy.

Anh sửng sốt, chăm chú nhìn nhìn cô.

"Chuyện gì xảy ra vậy?"

Mùi rượu đập vào mặt, người phụ nữ này thật giống như mới chui từ trong hũ rượu ra vậy.

"Ha ha..." Cô nhìn anh, Cố Tĩnh Trạch đang cau mày, con ngươi như bầu trời sao vậy, sâu không thấy đáy: "Ông xã, tôi trở về rồi."

"..." Cố Tĩnh Trạch chỉ có thể tùy thời đỡ cô, nếu như vừa thả tay xuống, cô nhất định sẽ ngã thẳng xuống đất.

Người xung quanh chỉ cảm thấy trong lòng rét lạnh, rất sợ trong con tức giận Cố Tĩnh Trạch sẽ muốn dũa thương mợ chủ.

"Tại sao cô lại uống nhiều rượu như vậy?" Anh không vui hỏi, sau đó cho những người xung quanh một ánh mắt, lúc này những người bên cạnh đã lặng lẽ lui ra ngoài, để lại không gian cho hai người.

"A, hôm nay là yến hội khai máy, ông xã."

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Chương 18.2

Trên mặt Cố Tĩnh Trạch tối sầm, cảm thấy tay cô đang sờ loạn.

"Cô gọi tôi là gì?"

Lâm Triệt được voi đòi tiên, hai tay trực tiếp khoác lên trên người anh, thuận thế ôm cổ anh: "Ông xã, không gọi ông xã thì gọi là gì, không phải anh và tôi đã lấy chứng nhận rồi sao, anh chính là ông xã tôi của tôi chứ sao nữa?"

"Kêu tên của tôi." Anh hạ thấp giọng.

"Trạch ~ "

"Cô..." Một cánh tay của Cố Tĩnh Trạch vòng qua thân thể cô, trực tiếp ôm ngang người, đi vào phòng ngủ.

Lâm Triệt không đứng đắn, gương mặt liên tục cọ tới cọ lui trên ngực anh.

Mèo con này, khiến cho Cố Tĩnh Trạch càng cảm thấy phiền muộn.

Ném người vào trên giường, anh mới cảm thấy hơi nóng trên người tản đi một ít.

Anh cũng mới về đến nhà, quần áo còn chưa kịp thay, cả vật khiến cho anh thấy không thoải mái, đưa tay nói ra, mới nhìn về phía người phụ nữ xốc xếch nằm trên giường.

Nhìn cô nằm ở đó, đáng vẻ vậy mà lại có chút nhỏ bé đáng thương, anh mới cúi đầu nói lỏng quần áo giúp cô, để cô thoải mái hơn.

Nhưng mà, cô lại kéo cả vật của anh lại, một giây sau, anh lập tức ngã xuống, đè lên thân hình mềm mại của cô.

Hai tay chống hai bên người cô, anh nhìn cô bỗng nhiên phóng đại ngay trước mắt mình.

Gương mặt tinh tế xinh đẹp, gò má hồng như đánh phấn, thoát nhìn như trái táo chín, miệng hơi chu lên, đầu lưỡi liếm liếm môi, động tác kia, khiến cho anh cảm thấy bụng dưới xuất hiện một chút rung động.

"Đáng chết..." Thầm mắng một tiếng, nhưng lại cảm thấy lồng ngực mình có gì đó không đúng.

Cúi đầu nhìn xuống, trước ngực của cô chống đỡ lấy người anh, nửa bên cổ áo mở rộng, làn da trắng nõn và khe rãnh bên trong rất rõ ràng.

Nhìn thoáng qua Lâm Triệt rất gầy, nhưng ngược lại, chỗ nên có thịt lại vẫn có rất đầy đặn..

Lần đầu tiên Cố Tĩnh Trạch nhìn thấy thân thể một người phụ nữ ở khoảng cách gần như vậy, hoặc là tư thế bất nhã như thế này...

Trông mắt hơi tối lại, anh xoay người, để rời khỏi thân thể cô, ngửa mặt nằm sang một bên, hít thở sâu.

Chợt cảm thấy, hình như gần đây mình đổi thuốc, thân thể khỏe hơn rất nhiều, lao cả người về phía Lâm Triệt, lại không bị phát tác.

Nghiêng đầu, người phụ nữ bên cạnh nhất thời ngoan ngoãn trong chớp lát.

So với những nữ sinh khác, làn da của Lâm Triệt quả thật còn trắng hơn rất nhiều, nhưng bình thường cô cũng không chăm chỉ bảo dưỡng, mà là trời sinh trắng nõn, giúp cô tăng thêm mấy phần tư sắc.

Đáng dáp của cô khi lớn lên cũng không hề khiến người ta chán ghét.

Thậm chí, hôm nay mùi rượu ở trên mặt cô rất tươi mát, càng tăng thêm chút mị hoặc, cả người tựa như mới vừa ***** như hoa, mang theo nhan sắc câu người.

Lúc này, Lâm Triệt bỗng nhiên lại không chịu ở yên.

"Mẹ kiếp, ai vậy, không mở máy điều hòa không khí sao?" Cô đưa tay kéo quần áo của mình lên: "Nóng chết bà đây rồi."

Nghe ngôn ngữ thô lỗ của cô, một lần Cố Tĩnh Trạch lại muốn ném cô ở chỗ này tự sinh tự diệt.

Nhưng, quay đầu nhìn cô kéo tới kéo lui, đáng vẻ ngu xuẩn kéo không nổi, suy nghĩ một chút, vẫn là giúp cô đi.

"Cô đừng xé loạn nữa, tôi giúp cô." Tay còn không biết nên để nơi nào, anh lớn như vậy rồi, nhưng cũng chưa từng phục vụ bất kỳ người phụ nữ nào đâu.

Nhưng, cuối cùng vẫn kéo được chiếc váy của cô lên, trước tiên kéo dây khóa ở phía sau ra.

Lúc này làn da lộ ra, xuân quang ập tới.

Lâm Triệt cảm thấy trên người thả lỏng hơn rất nhiều, vội vàng ra sức cởi quần áo trên người mình.

Toàn bộ thân thể cô, lập tức xuất hiện ở trước mắt anh.

"Cô... Lâm Triệt!"

Cô rốt cuộc có còn chút tự trọng nào hay không, còn biết mình là một người phụ nữ sao?

Chương 37: Tại Sao Không Gọi Là Ông Xã Nữa

"Lâm Triệt, cô có thể tỉnh táo một chút được không hả?" Cố Tĩnh Trạch đi tới, kéo Lâm Triệt, nhưng ánh mắt không khỏi nhìn xuống cái bụng bằng phẳng của cô.

Di chuyển ánh mắt ra chỗ khác, anh cắn răng nghiêng lợi nói: "Lâm Triệt, cô tỉnh táo một chút cho tôi."

Lâm Triệt cúi đầu nhìn về phía Cố Tĩnh Trạch: "Ông xã... Anh hung dữ với tôi."

Cố Tĩnh Trạch cố gắng nhẫn nại: "Tôi còn có thể càng hung dữ hơn đây."

"Ông xã... Có phải anh rất ghét tôi hay không?" Cô nhìn anh, hàm răng cắn môi dưới đến ửng đỏ.

Trái tim Cố Tĩnh Trạch vô tình đập chậm nửa nhịp, nhìn cô, vốn không muốn để ý đến cô nữa, nhưng lúc này lại chịu nhịn không phát tác cơ giận, thay vào đó dụ dỗ nói: "Tốt lắm, không ghét cô."

"Có thật không?" Anh ôm Lâm Triệt lên.

Lâm Triệt dùng cả tay và chân, bám lên người anh.

Cố Tĩnh Trạch hiếm khi phát hiện ra, anh vừa không nổi mẩn đỏ, cũng không hề cảm thấy khó chịu.

Cúi đầu nhìn đầu cô, cô nghiêng đầu dựa vào vai anh, như là ngủ thiếp đi rồi, lông mi nghiêng nghiêng rung động, thật ra cũng không tính là người nhỏ nhắn, cô cao khoảng chừng một mét sáu, đứng ở giữa đám nữ sinh cũng xem như là một người cao, nhưng mà lúc này nằm trong vòng tay anh, lại trở nên nhỏ bé như vậy, rất dễ dàng khơi dậy ham muốn bảo vệ của người khác phái.

Buồng cô xuống, tay cô lại nắm lấy cổ anh không rời.

Mặt anh sát lại gần khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng sau khi uống rượu của cô, mùi vị của cô đập vào mặt anh, rất rõ ràng.

Có một cảm giác tê dại nho nhỏ chạy khắp cơ thể.

"Ông xã, còn phải ôm một cái nữa."

"..." Cố Tĩnh Trạch nói: "Cô có biết mình đang nói chuyện với ai không?"

"Với ông xã." Cô mơ mơ màng màng nói.

Cố Tĩnh Trạch nhất thời không nói nên lời.

"Ngaoan, đừng làm loạn." Muốn đẩy cô ra, nhưng mà, tay vừa mới chỉ vươn ra, cuối cùng lại nhẹ nhàng chạm lên sợi tóc đang rủ xuống của cô.

"Ôm một cái." Cô ní non như cũ.

Không biết vì sao, anh lại nằm xuống giường, ôm cô vào trong ngực.

Cái đầu nhỏ nằm ổ trong cổ anh, lúc này hai chân đã quấn chặt lấy eo anh.

Anh sùng sốt, trong nháy mắt thân thể cứng đơ.

Phía dưới, lại nghe Lâm Triệt thở dài, phát ra âm thanh thích ý.

"Thật thoải mái..."

"..." Cả người Cố Tĩnh Trạch cũng trở nên mềm nhũn.

Người phụ nữ này, không biết làm như vậy rất dễ khiến người ta sinh ra ý nghĩ kỳ quái sao?

Cố Tĩnh Trạch rốt cục vẫn phải buông cô ra, còn chưa ngồi dậy đã nghe thấy cô nhắm mắt mà nói: "Còn phải ôm một cái nữa!"

Cố Tĩnh Trạch nhú mi, đỡ trán.

Người phụ nữ này, tại sao lại dính người như vậy chứ.

Mà lúc này, người phụ nữ trên giường đột nhiên lăn một cái.

Cố Tĩnh Trạch quay đầu lại, đã thấy Lâm Triệt roi trên mặt đất.

Mặc dù trên đất có một tấm thảm thật dày, nhưng mà nhìn ra, Lâm Triệt ngã không nhẹ.

Cô đỡ trán, đứng lên, mờ mịt nhìn mọi thứ trước mặt.

Khi nhìn đến Cố Tĩnh Trạch, cau mày kỳ quái hỏi: "Gi vậy, Cố Tĩnh Trạch, tại sao tôi lại ở chỗ này?"

Rốt cuộc không gọi ông xã nữa?

"Cô uống say, nếu tỉnh rồi thì đứng lên, đi tắm rồi ngủ."

Lâm Triệt a một tiếng, hình như nhớ tới gì đó, từ dưới đất bò dậy, muốn lên giường.

Nhưng mà, cả người mềm nhũn, bò hai cái, lại không thể leo lên nổi.

Nhìn dáng vẻ vụng về của cô, Cố Tĩnh Trạch như dùng hết tất cả kiên nhẫn của mình, mới thành công thuyết phục bản thân lại gần, trực tiếp bế Lâm Triệt lên giường.

Lâm Triệt sững sốt, mặt từ từ đỏ lên.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Chương 19.2

Cố Tĩnh Trạch không nhìn cô, nhưng cảm giác được hai tay Lâm Triệt nắm chặt vạt áo của anh, dán trong ngực anh, lông mi dài hơi giật giật.

Dáng vẻ anh ôm cô thật sự quá đẹp trai, cô cảm thấy mình như hít thở không thông vậy, không cách nào có thể bình tĩnh nhìn anh, chỉ có thể siết chặt anh như vậy, sợ mình sẽ không cẩn thận phát ra âm thanh gì đó.

Lâm Triệt nắm vạt áo anh, cầm từ từ nâng lên, từ từ tới gần mặt anh.

Cố Tĩnh Trạch cúi đầu một cái, nhìn thấy ánh mắt trong suốt của cô, một ngọn lửa nhỏ bên trong như thiêu đốt hết lý trí của anh.

Ánh mắt anh ngừng lại, nhìn vào đôi môi hồng thắm của cô, giống như mời gọi anh hôn xuống.

Thái dương giật giật, anh muốn bước đi, nhưng cảm thấy thân thể cứng ngắc không cách nào nhúc nhích, trong mắt như chỉ còn lại hình ảnh đôi môi của cô mà thôi, anh từ từ hạ môi mình, dán lên môi cô.

Gần sát như vậy, anh có thể cảm giác được hơi thở của cô phả vào mặt mình, trong hơi thở tất cả đều là mùi vị của cô.

Chiếm cứ toàn bộ suy nghĩ trong đầu anh, tay anh không tự chủ được đã nắm lấy bả vai mềm mại của cô.

Ngực hai người kề sát nhau, phía dưới cũng đã sung lên theo, cả người cũng cảm thấy khô nóng, không cách nào khống chế được.

Nhưng mà ngay tại lúc này...

"Oe..."

Cố Tĩnh Trạch chỉ cảm thấy trước ngực nóng lên, có thứ gì đó chảy xuống...

Cô ói lên người anh rồi...

Cố Tĩnh Trạch cũng không chịu được nữa, trực tiếp kéo người phía dưới lên, kéo vào trong phòng tắm, ném người kia vào bồn tắm, cầm vòi hoa sen lên, xối thẳng vào trên đầu cô.

"Bản chết đi được...cô có thể có chút đáng về của phụ nữ hay không, có người phụ nữ nào giống như cô không hả, uống nhiều rượu như thế, trở về dờ trờ say rượu, còn dám ỏi ở lên người tôi..."

Hốc mắt Lâm Triệt đập vào làn nước, cay xè khó chịu, cô dường như muốn khóc lên, nhận ra được điều đó, Cố Tĩnh Trạch dứt khoát cũng bước vào trong nước, ấn cả người cô vào trong nước, dùng sức lau rửa khắp người cô, bất tri bất giác, lại phát hiện ra, quần áo đã bị kéo xóc xếch cả rồi, những nơi bàn tay anh lướt qua, làn da dần nóng lên, mềm mại lại co giãn, tay anh di chuyển càng ngày càng chậm, mà vị trí nào đó trên thân thể, lại đang dần sôi trào...

Mà Lâm Triệt, được ngâm trong nước hết sức sáng khoái, thoải mái tìm một vị trí, trực tiếp nằm xuống.

Đầu tựa trong khuỷu tay anh, cô lẳng lặng ngủ, đôi mắt híp lại, miệng chu lên, gò má ngập nước ánh lên vẻ hồng hào giống như đánh phấn hồng thượng hạng, lông mi dài cong ngập trong sương mù, ngưng kết thành từng từng hạt trần châu...

Yết hầu Cố Tĩnh Trạch động một cái, thật vất vả mới dòi ánh mắt khỏi người cô được.

Anh thật muốn buông tay không để ý đến cô nữa, nhưng cô lại là một người phụ nữ hay gây chuyện, thật khiến người ta không thể không quan tâm.

Vừa quay đầu nhìn đáng về cô giống như một con tôm nhỏ bị luộc chín, suy nghĩ một chút, lại vẫn đi tới, bế người kia lên...

*

Ngày thứ hai, lúc Lâm Triệt tỉnh dậy chỉ thấy trên người đau muốn chết.

Đỡ đầu bước xuống giường, lại cúi đầu nhìn một cái...

Sao cô lại không mặc gì thế này?

Trong đầu đau muốn chết, nhưng trong nháy mắt cô lại nhớ tới chuyện hoang đường hôm qua mình đã làm...

Cô đùa bỡn khi say rượu, ôm Cố Tĩnh Trạch không thả, còn... còn ỏi cả lên người anh...

Cô còn nhớ đáng về sau khi anh cởi áo ra, nhớ cả cơ bắp trên người anh, cọ sát lên da thịt cô, khiến cho cô nhìn chỉ muốn chảy nước miếng, nhớ đôi chân thon dài của anh, còn có vóc dáng mê người với tỷ lệ vàng tiêu chuẩn đó nữa...

Con buồn ngủ hoàn toàn biến mất, Lâm Triệt vội vàng cầm quần áo lên mặc vào, chạy nhanh ra ngoài.

Ra đến bên ngoài, thấy người giúp việc đang bưng canh giải rượu đi tới.

"Mợ chủ, cô tỉnh rồi à, canh giải rượu đã chuẩn bị xong rồi đây."

"Ách, cậu chủ các cô ở chỗ nào?" Lâm Triệt chột dạ nhỏ giọng hỏi.

"Tại sao không gọi ông xã nữa?" Sau lưng cô, một giọng nói mát lạnh truyền tới, Lâm Triệt chậm chạp quay đầu lại.

Cố Tĩnh Trạch bỗng nhiên từ phía sau đi tới, chân dài bước ra, ánh mắt thâm thúy mê người, biểu tình lạnh lùng, nhìn thôi đã đông cứng người khác.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Rốt Cuộc Anh Có Dọn Ra Ngoài Hay Không

Lâm Triệt hận không thể tìm một cái động chui xuống, nhìn anh, ngượng ngùng xoa xoa tay nói: "Tối ngày hôm qua..."

"Xác thực nên nói là sáng ngày hôm nay, bởi vì lúc cô trở lại, đã là rạng sáng rồi." Anh cầm ly cà phê trên tay, đặt ở bên mép, nhẹ nhàng nhấp một ngụm.

"..." Được rồi, Lâm Triệt thấp giọng nói: "Thật xin lỗi thật xin lỗi, tôi uống say, tôi... Tôi cũng đã quên mất tôi làm chuyện gì rồi." Lâm Triệt chuẩn bị giả ngu.

Cố Tĩnh Trạch nâng ánh mắt sâu thẳm lên, nhìn cô: "Cô chưa từng làm chuyện gì cả."

"Là thật sao." Lâm Triệt vội vàng nói.

Đôi con ngươi của Cố Tĩnh Trạch lóe lên: "Hay là cô hy vọng mình đã làm chuyện gì?"

"Không có không có, tốt nhất là chưa làm gì cả." Lâm Triệt chột dạ cúi đầu.

Cố Tĩnh Trạch híu hóp mắt nhìn chăm chăm cô: "Xem ra cái gì cô cũng quên rồi nhỉ?"

Lâm Triệt hấp tấp nói: "Đúng vậy đúng vậy, không nhớ cái gì cả."

Cố Tĩnh Trạch hơi đến gần một ít, đôi mắt đen nhánh nhìn chăm chăm mặt cô: "Tối hôm qua, cô đã hôn tôi đấy."

Lâm Triệt kinh hãi, vội vàng nói: "Làm sao có thể, căn bản là không mà, tôi nhớ rõ ràng, còn chưa kịp hôn anh thì tôi đã ói ra rồi."

Sau khi nói xong, mới nhớ ra cái gì đó, vội vàng đưa tay bịt kín miệng mình lại.

Lông mày Cố Tĩnh Trạch nhíu lên: "Xem ra không phải thật sự đã quên hết nhỉ."

Mặt Lâm Triệt vô cùng ㄟㄎ, hận không thể tát cho mình mấy cái.

Trên mặt đỏ bừng, cô cúi đầu nói: "Thật xin lỗi, tôi biết, tôi là người đã kết hôn, lại còn như vậy... Là tôi không đúng, tối ngày hôm qua tôi uống say, cho nên có chút không tỉnh táo, lần sau sẽ không vậy nữa."

"Còn có lần sau?" chân mày Cố Tĩnh Trạch cau lại.

"Không có, không có, không có lần sau, ít nhất trong thời kỳ kết hôn sẽ không có nữa." Lâm Triệt hấp tấp nói.

Cố Tĩnh Trạch lườm cô một cái, thông thả đứng dậy, cũng không nhìn thêm lần nào nữa mà trực tiếp đi ra ngoài.

Lâm Triệt ngồi ở chỗ đó, hai tay đan vào nhau, trên mặt tràn ngập vẻ hối hận.

Cô lại còn gọi Cố Tĩnh Trạch là ông xã, lại còn muốn ôm anh đòi hôn.

Cô thật là muốn chết rồi mà.

Cũng không thể trách anh tức giận như vậy, cô vừa mới nói là sẽ không làm phiền anh, nhưng buổi tối lại say, còn làm chuyện điên cuồng như vậy, cô và anh chẳng qua là kết hôn theo khế ước, lại còn có thể gọi anh là ông xã.

Anh có thói quen cao cao tại thượng, nghe người ta gọi mình là ông xã, trong lòng nhất định là rất khó chịu.

Huống chi, nếu anh muốn nghe người ta gọi ông xã, chắc cũng sẽ muốn nghe Mạc Huệ Linh gọi, làm sao mà muốn nghe cô gọi được.

Lâm Triệt vỗ đầu mình, ảo não không thôi.

Người giúp việc thấy được, vội vàng đi tới: "Mợ chủ, cô thế nào rồi?"

Lâm Triệt buồn bực nói: "Không sao, chẳng qua là hơi nhức đầu thôi."

Người giúp việc nhỏ giọng nói: "Mợ chủ, đoán chừng buổi tối cậu chủ ngủ không ngon, cho nên tâm tình không tốt lắm, sắc mặt mới có thể kém như vậy, mợ chủ không cần lo lắng."

Lâm Triệt ngẩng đầu lên: "Buổi tối ngủ không ngon sao? Không phải là vì bị tôi dày vò đấy chứ?"

Người làm nói: "Không phải vậy, cả buổi cậu chủ tắm nước lạnh, cho nên mới ngủ không ngon."

Cái gì?

Lâm Triệt khó hiểu nói: "Cậu chủ nhà các người cũng thật là dở hơi, đang tốt đẹp lại đi tắm nước lạnh."

Người giúp việc cũng không biết, chỉ có thể suy đoán nói: "Mới vừa tôi còn thấy bác sỹ Trần tới, có thể gần đây cậu chủ lại đổi phương pháp trị liệu mới đi."

Lâm Triệt lắc đầu, trong lòng lại nghĩ, cái bệnh này của Cố Tĩnh Trạch thật đúng là phiền toái.

Chương 40: Chương 20.2

Mà lúc này, bên trong thư phòng Cố Tĩnh Trạch.

Cố Tĩnh Trạch nhìn bác sỹ của mình: "Tôi cảm thấy gần đây thân thể có biến hóa mới."

Trần Vũ Thịnh giúp Cố Tĩnh Trạch chữa trị không phải một ngày hai ngày, từ khi anh phát bệnh tới bây giờ đã mười mấy năm, cho nên lúc này nghe anh nói như vậy, chỉ nhàn nhạt hỏi: "Biến hóa gì?"

"Hình như, gần đây khi đụng tới lâm Triệt, tôi cũng không cảm thấy quá khó chịu, cũng hề phát bệnh, tôi đang suy nghĩ, có phải vì tôi và cô ấy từng có quan hệ thân mật, cho nên mới không có cảm giác bài xích với cô ấy?"

Trần Vũ Thịnh nhẹ nhàng nói: "Tôi cảm thấy cũng có khả năng là như vậy."

Cố Tĩnh Trạch nheo mắt: "Tôi muốn một đáp án chính xác, không phải là có thể."

Trần Vũ Thịnh chỉ có thể bất đắc dĩ nói: "Tiên sinh, bệnh của anh vốn dĩ đã rất kỳ lạ, trên thế giới đại khái chắc cũng chỉ có mình anh, tôi cũng chỉ có thể nghiên cứu bệnh án của anh, cho nên làm sao tôi có thể cho anh một đáp án chính xác được."

Cố Tĩnh Trạch hạ mi mắt xuống, biểu tình âm trầm.

Trần Vũ Thịnh thờ dãi nói: "Nhưng mà, anh chỉ là không thể đụng vào phụ nữ, lại không phải là không có khả năng, thân thể anh và những chức năng khác đều bình thường, có cảm giác với một người phụ nữ cũng là bình thường."

"Làm sao có thể." Cố Tĩnh Trạch nhìn anh: "Tôi đã có Huệ Linh, đối với tôi, Lâm Triệt chẳng qua chỉ là ngoài ý muốn."

"Như vậy... Anh có thể thử lại phát sinh quan hệ một lần, có lẽ sẽ có cảm giác không giống nhau đâu."

"Không, đây không phải là thí nghiệm" Cố Tĩnh Trạch đứng dậy, cầm áo khoác lên, đi ra ngoài.

Mà Lâm Triệt cũng không phải vật thí nghiệm.

*

Trong phòng ăn sang trọng.

Cố Tĩnh Trạch ưu nhã cầm dao đĩa, cắt thịt bò đặt trong đĩa tinh xảo.

Một bên, nghệ sĩ đàn violon đang trình diễn âm thanh du dương, toàn bộ phòng ăn sang trọng xa hoa có vẻ yên tĩnh, không khí rất yên bình.

Mạc Huệ Linh cười nói: "Đồ ăn ở đây thật sự rất ngon."

Cố Tĩnh Trạch gạt đầu một cái: "Đúng vậy."

Mạc Huệ Linh thấy thần sắc Cố Tĩnh Trạch không đúng, kỳ quái hỏi: "Tĩnh Trạch, hôm nay tinh thần anh có vẻ không tốt lắm."

Cố Tĩnh Trạch khẽ ngược mắt lên: "Có thể do buổi tối ngủ không ngon."

Sắc mặt Mạc Huệ Linh hơi trầm xuống, ánh mắt hơi có vẻ u oán, cúi đầu nhìn anh: "Liên quan tới việc hôm qua em nói, đề nghị anh ra ngoài ở cùng em, anh tính thế nào?"

Tay cầm đĩa của Cố Tĩnh Trạch dừng một chút: "Còn đang suy nghĩ."

Mạc Huệ Linh tức giận, trực tiếp buông dao đĩa xuống: "Tĩnh Trạch, rốt cuộc anh có đang nghiêm túc suy nghĩ hay không?"

Cố Tĩnh Trạch bị chất vấn ép buộc vậy, trong lòng có chút mất kiên nhẫn, nhưng mà, anh có thể hiểu được, Mạc Huệ Linh lo lắng như vậy, âu cũng là chuyện bình thường.

"Anh đã nghiêm túc cân nhắc, có điều, anh không muốn mạo hiểm để gia đình phát hiện, em biết anh không phải là người thích mạo hiểm, anh càng thích kế hoạch chu toàn hơn, là tuyệt đối an toàn, mà không phải là mỗi ngày lo âu xem có phải bị phát hiện hay không."

"Anh... Anh rốt cuộc là bởi vì sợ bị phát hiện, hay là anh căn bản không muốn tách ra khỏi vợ anh!" Mạc Huệ Linh không thể nhịn được nữa, nói.

Cố Tĩnh Trạch ngừng một lát.

Mạc Huệ Linh trực tiếp đứng lên: “Nếu như anh không muốn tách ra khỏi cô ta, vậy thì em sẽ rời đi, em buông tay, em tác thành các người, như vậy được chưa?”

Vừa nói Mạc Huệ Linh vừa cầm túi xách của mình lên, cũng không quay đầu lại thêm lần nào nữa, đi thẳng ra ngoài.

Cố Tĩnh Trạch để dao xuống, ngồi ở chỗ đó, không hề đuổi theo ra ngoài.

Anh đương nhiên muốn nói cho Mạc Huệ Linh biết, anh và Lâm Triệt không có gì, nhưng mà, anh và Lâm Triệt cũng không phải thật sự không có gì.

Bọn họ phát sinh quan hệ quá thân mật, đây là chuyện anh không thể phủ nhận.

Rất nhanh, anh trở về đến nhà.

Còn chưa vào cửa, đã nghe thấy bên trong, Lâm Triệt đang nói chuyện điện thoại với người nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Tôi Sẽ Làm Được Những Gì Đã Đồng Ý Với Cô

"Này bác, tôi đã nói rồi, tôi sẽ không trở về, bà dẹp ý định này đi." Lâm Triệt nói.

Trong điện thoại, bởi vì Hàn Thái Anh không thấy được người, cuối cùng không dám phách lối như vậy, giọng điệu còn mang theo mấy phần khuyên giải an ủi nói: “Lâm Triệt, bác cũng là vì muốn tốt cho cháu, Trình gia cũng không có gì không tốt, mặc dù thẳng góc kia đầu óc có vấn đề, nhưng dù sao thì gia cảnh cũng tốt, cháu gả sang đó, một bước lên trời, lập tức làm bà chủ nhỏ ngay, muốn mua cái gì, nhà bọn họ cũng sẽ không quản cháu, ông xã cháu bị bệnh, cũng không có cách nào quản cháu, đến lúc đó, cả Trình gia đây còn không phải đều là thiên hạ của cháu sao.”

Lâm Triệt cười nhạt: “Nếu tốt như vậy, tại sao bà không để cho Lâm Dư gả qua nhà đó?”

"Còn không phải là vì người ta không chọn trúng Lâm Dư sao." Trong lòng Hàn Thái Anh nghĩ, để cho Lâm Dư gả sang đó? Lâm Dư từ nay về sau là mợ chủ nhà đấy, làm sao có thể gả đến một nhà như vậy được.

Lâm Triệt lạnh lùng nói: “Bà bác, tôi không hiếm lạ gì cái chức mợ chủ nhà, tôi đã cho người trở về lấy đồ của tôi đi, sau này tôi sẽ không về Lâm gia nữa.”

Nghe Lâm Triệt đoạn tuyệt như vậy, giọng nói Hàn Thái Anh mới lập tức bén nhọn: “Lâm Triệt, cô thật muốn cắt đứt quan hệ với gia đình này? Được lắm, cô trước khi đi thì cô trả lại chi phí nuôi cô từ nhỏ đến lớn cho tôi, tôi tốn sức nuôi cô lớn lên, bây giờ cô đủ lông đủ cánh rồi lại muốn bay đi hả?”

Lâm Triệt im lặng: “Được, không nói tới việc tôi ở nhà như kẻ hầu người hạ phục vụ các người, thì nên cho tôi bao nhiêu tiền, dù sao thì các người cũng cho tôi một chỗ ở, tôi sẽ kiếm tiền từ từ trả lại cho các người.”

"Cô... Lâm Triệt, cô sao vậy hả, đừng tưởng rằng tôi không biết chút tâm tư này của cô, cô chạy tới đoàn làm phim của Lâm Lị để làm gì, cô còn muốn so với Lâm Lị à, hay muốn nhân cơ hội khiến cho Tần Khanh chú ý tới cô, có đúng hay không?"

"Bác này, trí tưởng tượng của bác cũng phong phú quá rồi đấy." Lâm Triệt lười giải thích với bà ta.

Hàn Thái Anh nắc: “Không nhìn xem cô có chỗ nào có thể so với một đầu ngón tay út của Lâm Lị, vẫn còn trông mong Tần Khanh có thể để cô vào mắt, nếu như cô thật sự không có ý định này, thì cô lập tức rút khỏi đoàn làm phim đi.”

Lâm Triệt cau mày nói: “Bà nghĩ cho rõ ràng nhé, đó là công việc của tôi, tôi sẽ không nghe lời bà, bà nói tôi ra là tôi nhất định phải ra chắc.”

"Cô..."

Lâm Triệt nói: “Hon nữa, nếu như sợ tôi chiếm mất Tần Khanh như vậy, tôi sẽ khiến cho con gái bà phải mờ to mắt nhìn cho thật kỹ, đến uy hiếp tôi coi là bản lĩnh gì!”

Lâm Triệt nói xong, cúp điện thoại.

Ngẩng đầu lên, bất ngờ khi thấy gương mặt Cố Tĩnh Trạch.

Đáy mắt anh đen nhánh, thật giống như nước biển sâu thăm, mê người và thần bí.

Mặt Lâm Triệt đầy lúng túng, nhìn anh: “Anh làm gì đi lại đều không phát ra tiếng động thế.”

"Đi lại không phát ra tiếng động, là dạy dỗ cơ bản, chẳng lẽ ai cũng đều phải giống như cô sao, ầm ầm ỉ ỉ khắp nơi à?" Cố Tĩnh Trạch tiếp tục đi tới, tư thái ưu nhã.

Lâm Triệt im lặng nói: “Dạ dạ dạ, anh có giáo dục nhất, tôi không có giáo dục nhất, thật may là sớm muộn gì chúng ta cũng sẽ ly hôn, nếu không, cả đời bị anh khinh bỉ phẩm chất của mình, tôi thật sự sẽ bị ép điên mất.”

Cố Tĩnh Trạch chấp tay sau lưng: “Quả thật như vậy.”

"Cái gì?"

"Tôi có giáo dục nhất, cô thiếu giáo dục nhất, quả thật như vậy." Cố Tĩnh Trạch nói.

"Anh..." Lâm Triệt tròn mắt nhìn anh, hừ một tiếng, học theo điệu bộ thực nữ nhỏ bước đi vào.

Cố Tĩnh Trạch nhìn mà thiếu chút nữa phá hỏng hình tượng bật cười.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Chương 21.2

Lâm Triệt quay đầu nói: “Anh thấy vui về lăm phải không? Tôi học có giống hay không?”

"Ngu xuẩn." Anh nói: “Cô đàn như vậy, khó trách hạ thuốc cũng có thể hạ sai người.”

"Này, không phải nói, không nói sự kiện kia nữa sao." Lâm Triệt nói.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô, muốn nói gì, nhưng lại hỏi: “Tần Khanh, là người đàn ông cô thích?”

Nụ cười trên mặt Lâm Triệt lập tức ngưng lại, trong con ngươi thoáng qua một tia khổ sở: “Nói chuyện người trong lòng với vợ của mình, anh không cảm thấy lúng túng sao?”

"Không hề." Anh nói.

"..." Lâm Triệt hết nói nói: “Được rồi, dù sao... Đúng vậy, thật ra thì nói cho anh cũng không sao cả, dù sao anh cũng không quen biết anh ấy, không phải ai cũng may mắn như anh, người trong lòng, lại cũng trùng hợp thích anh, tôi và anh ấy cũng có thể gọi là thanh mai trúc mã, nhưng đáng tiếc là, người anh ấy thích lại là Lâm Lị.”

Ngẩng đầu lên, Lâm Triệt chống lại đôi con ngươi thâm thúy của Cố Tĩnh Trạch, nhất thời cảm thấy, ánh mắt kia hấp dẫn, dường như muốn xuyên thấu cả người cô vậy.

"Nếu như cô muốn, tôi có thể giúp cô có được anh ta."

"Có được?" Lâm Triệt nghi hoặc nhìn anh: “Có ý gì?”

"Chính là ý đó, chỉ cần cô muốn, tôi có thể khiến cho anh ta thích cô, ở bên cô." giọng Cố Tĩnh Trạch đầy kiên định, mang theo sự bá đạo không ai bằng.

"Ha ha, phải thế nào mới khiến cho anh ấy thích tôi đây." Lâm Triệt nói.

Cố Tĩnh Trạch nói: “Tỷ như, khiến cho anh ta không có cách nào đính hôn với chị cô, tạo áp lực cho anh ta, khiến cho anh ta phải đến bên cô.”

"Ha ha, vẫn là thôi đi." Lâm Triệt vội vàng nói: “Có thể khiến cho anh ta nhanh chóng kết hôn với Lâm Lị được không, đỡ cho ai cũng cảm thấy tôi muốn hoành đao đoạt ái*, như vậy tôi cũng rất khó xử." (hoành đao đoạt ái* đại khái là chỉ người thứ 3 vô duyên nhảy vào ngang nhiên cướp đoạt tình yêu của người khác)

Cố Tĩnh Trạch cau mày: “Như vậy cũng không phải là không thể, nhưng cô chắc chắn mình muốn như vậy sao?”

"Bây giờ tôi cũng đã kết hôn rồi, anh nói cái này với một người phụ nữ đã lập gia đình, tốt hay không đây hả." Lâm Triệt thấy đáng về anh rất nghiêm túc nói về vấn đề này, vội vàng trừng mắt nhìn anh.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Không sao cả, tôi đã nói rồi, đoạn hôn nhân này là tôi thúc đẩy, nếu như cô muốn được bồi thường, tôi nhất định sẽ bồi thường cho cô, trong đó, ngoại trừ tiền tài, thì cái này cũng có thể coi là một phần trong đó."

"Thôi đi, bây giờ tôi chỉ cảm thấy, nghe thấy tên anh ta gần đây thời gian là đủ rồi, thật ra thì tình yêu chẳng qua cũng là một phần trong cuộc sống mà thôi, nguyện vọng của tôi về sự nghiệp lớn hơn, tôi sẽ đóng phim thật tốt, để bản thân ngày càng tốt hơn, như vậy, mới có người càng tốt hơn nhìn thấy tôi, mới có thể gặp được người đàn ông càng tốt hơn anh ta, đến lúc đó nhiều lắm Tần Khanh chỉ được coi như là một khúc nhạc đệm mà thôi, có ai cả đời mà chưa từng gặp một người rất yêu nhưng không đến được với nhau, có đúng hay không?"

"Tôi chưa từng gặp." Cố Tĩnh Trạch lạnh nhạt nói.

"..." Được rồi, Lâm Triệt im lặng nhìn anh, nhưng, cũng biết, điều anh nói là sự thật.

Lâm Triệt nói: "Được rồi, tôi đi tắm trước."

"Được, nhưng, nếu như cô thay đổi chủ ý, có thể nói cho tôi bất kỳ lúc nào."

"Cảm ơn anh." Lâm Triệt nghĩ, cho dù nói thế nào, anh cũng là muốn giúp cô.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Không quan hệ, tôi là ông xã cô, theo lý thì vẫn nên nghĩ cho cô."

"Bao gồm cả việc tìm chồng mới cho vợ sao? Cố Tĩnh Trạch, anh cũng quá tốt rồi đấy." Lâm Triệt không khỏi cười nói.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô thân nhiên cười một tiếng, ánh mắt hơi dừng lại trên gương mặt cô, sau một lát mới quay đi: "Không sai, tôi sẽ làm được những gì tôi đã đồng ý với cô." Lúc đầu kết hôn, đã từng qua, sẽ bồi thường cho cô, anh nói được là làm được.

Lâm Triệt giật mình, chỉ cảm thấy, anh đứng thẳng lưng ở nơi đó, lại nói: "Tôi sẽ làm được những gì tôi đã đồng ý với cô" như vậy, cảm giác kia, hấp dẫn đến hết thuốc chữa luôn rồi.

Nghiêng đầu, cô nháy mắt, mới nhàn nhạt cười một tiếng, dù có tốt hơn nữa, thì cũng là của người khác, cô và anh sớm muộn rồi cũng sẽ ly hôn.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Cô Ngốc Như Vậy Làm Sao Sống Được Đến Bây Giờ?

Lâm Triệt vào phòng tắm, cởi quần áo chuẩn bị tắm rửa.

Phòng tắm ở đây còn lớn hơn cả phòng khách nhà cô, bồn tắm mát xa rộng rãi, cảm giác dùng để bơi lội còn được.

Nhưng mà cô rất ít khi dùng bồn tắm lớn, vẫn cảm thấy không quen lắm.

Hôm nay nhìn bồn tắm đã được người hầu xả đầy trước, hơi nóng ấm áp bốc lên, cô nghĩ ngợi một chút rồi cởi quần áo, cẩn thận bước vào trong.

Lúc thả người vào làn nước, quả nhiên cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều.

Chỉ là nhớ tới lời nói của bà bác kia, nhớ tới lời nói của Cố Tĩnh Trạch.

Tần Khanh sẽ nhanh chóng kết hôn với Lâm Ly.

Ngày đầu quen biết Tần Khanh, là ở trong trường học, anh là đội trưởng đội chơi trống, còn cô chỉ là một tay chơi trống nhỏ. Một lần, bởi vì cô bị thương, anh giúp đưa cô về Lâm gia, dọc theo đường đi, lúc đó thân thể anh còn rất gầy yếu, khi công cô nhìn còn rất giống trẻ con, khi đến Lâm gia, mồ hôi đầy đầu, cô đau lòng nhìn anh, lúc đó chỉ cảm thấy, anh là người đối xử với cô tốt nhất trên đời.

Khi đó, bọn họ vẫn chỉ là học sinh tiểu học.

Cũng chính là lúc đó, Lâm gia nghe được, anh lại là con Hai nhà họ Tần, cho nên thường xuyên mời anh đến Lâm gia chơi.

Ai biết, anh như vậy mà quen biết Lâm Ly...

Cô ngâm mình trong bồn tắm, cả người trở nên lười biếng, dần dần buồn ngủ, sau đó, lại chỉ cảm thấy đầu đột nhiên choáng váng, cả người ngã thẳng vào trong bồn tắm lớn.

Rào rào một tiếng.

Cố Tĩnh Trạch ở bên ngoài nghe thấy tiếng động, vội chạy vào xem.

Kéo cửa ra, thì nhìn thấy Lâm Triệt đang cố gắng bò ra ngoài, cả gương mặt đỏ bừng, bị hơi nước bao phủ, đáng vẻ rất khó chịu.

Cố Tĩnh Trạch liền phát hoảng, chẳng quản chuyện gì nữa, tiến lên vớt người kia ra.

Lâm Triệt giống như là bất được còng rơm cứu mạng, hai tay vòng lên ôm lấy cổ anh.

Thân thể ẩm ướt, gất gao dán trước ngực anh, làm quần áo của anh cũng thấm ướt một mảng lớn.

Cố Tĩnh Trạch bước chân dài ra, vài bước đã bế được Lâm Triệt đi ra ngoài.

Nhanh chóng đặt cô ở trên giường, vỗ vỗ gò má cô, gọi lớn: “Cô làm sao vậy? Lâm Triệt? Tỉnh tỉnh.”

Lâm Triệt mở há miệng thở phì phò, đầu óc choáng váng đã dần dần tỉnh táo lại.

Nhìn Cố Tĩnh Trạch trước mắt đang cau chặt lông mày, trong ánh mắt ngập tràn lo lắng, lòng của cô không khỏi giật mình.

“Không có việc gì, tôi chỉ là... chỉ là cảm thấy choáng váng thôi.” Cô xấu hổ che mặt mình.

“Cô làm gì vậy hả?” Cố Tĩnh Trạch kỳ quái nói.

“Đại khái là chưa từng ngâm mình trong bồn tắm, hôm nay cao hứng ngâm một chút, kết quả thời gian hơi lâu, lúc ngâm nước đã cảm thấy có chút choáng váng, không nghĩ tới khi đứng dậy...”

Hóa ra là như vậy, lo lắng trong lòng Cố Tĩnh Trạch tiêu tán đi hơn phân nửa, hơi hơi đứng lên một chút, mới chú ý tới...

Lâm Triệt không mặc quần áo.

Da thịt toàn thân bóng loáng bị ngâm trong nước ấm, giờ trở nên phiếm hồng, dưới tình huống này, đường cong thân thể có lỗi có lỗm, càng hiện ra rõ ràng trước mắt anh, nhất là phần ngực, bóng loáng làm cho người ta muốn xem nhẹ cũng không được.

Cố Tĩnh Trạch giật mình, đã cảm thấy một luồng nhiệt xuyên qua đầu, ngay lập tức, dưới bụng cũng sung lên.

Mạnh mẽ ra lệnh cho bản thân dời ánh mắt khỏi thân thể cô, anh kéo chăn phủ lên cho cô.

Lâm Triệt cũng phát hiện bản thân có chỗ không đúng, lúc này trên mặt cũng hồng giống như muốn nhỏ máu, gất gao ôm lấy chăn, trong lòng cũng mang theo lo lắng.

“Chẳng lẽ cho tới bây giờ cô chưa từng tắm bồn sao?” Cố Tĩnh Trạch nói: “Ngâm nước một chút lại còn có thể choáng váng.”

Lâm Triệt đáp: “Đó là đương nhiên, anh cho là ai đều cũng giống như anh, trời sinh cái gì cũng từng được hưởng thụ chắc, tôi ở Lâm gia luôn luôn ở phòng của nữ giúp việc, nào có chỗ cho tôi tắm bồn.”

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô thật sâu một cái: “Bây giờ thế nào rồi?”

Lâm Triệt trừng mắt với anh: “Anh quay đi chỗ khác... tôi mặc quần áo.”

Cố Tĩnh Trạch bất đắc dĩ quay đầu đi: “Nên nhìn đều đã nhìn qua rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Chương 22.2

“Anh...” Lâm Triệt tức giận trên mặt nóng bỏng, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng phồng lên.

Vội vàng nhanh chóng mặc quần áo vào, mới cảm thấy bản thân có chút cảm giác an toàn.

Cố Tĩnh Trạch quay đầu lại, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cô lúc này vẫn đỏ sẫm, môi cũng bị nước làm hồng, đang cầm khăn lông lau mái tóc ướt, vài giọt nước chảy xuống từ lọn tóc, rơi trên chiếc cổ trắng ngần của cô.

Yết hầu hơi hơi giật giật, anh cảm thấy thân thể của mình vậy mà đã chậm rãi nóng lên.

Lúc này, tiếng điện thoại bỗng nhiên vang lên.

Anh cầm lấy, nhìn trên màn hình hiện lên hai chữ "Huệ Linh".

Ho khan một tiếng, anh dời ánh mắt khỏi thân thể cô, đưa tay bấm nghe điện thoại.

“Huệ Linh, có chuyện gì vậy?” Anh hỏi.

Lâm Triệt nghe được hai chữ Huệ Linh, cũng quay mặt sang, nhìn Cố Tĩnh Trạch.

Cố Tĩnh Trạch cầm điện thoại, nghe thấy Mạc Huệ Linh nói: “Tĩnh Trạch, trở về em đã nghỉ lại, lời nói của em hôm nay là hơi quá đáng rồi, anh đừng giận nhé.”

Cố Tĩnh Trạch nói: “Không sao, anh có thể hiểu được, cho nên không hề tức giận.”

Giọng nói của Mạc Huệ Linh rất dịu dàng: “Em cũng chỉ là quá yêu anh, cho nên mới tức giận, chúng ta ở cùng nhau nhiều năm như vậy, anh là người hiểu em nhất, em thật sự không có cảm giác an toàn, em biết anh ở cùng với cô ta, sẽ rất lo lắng, em biết, anh vốn đã quen làm việc không để lại sơ hở, không cho đối phương có cơ hội lợi dụng, anh cũng là vì suy nghĩ cho hai chúng ta, là em không hiểu chuyện rồi.”

Nghe Mạc Huệ Linh nói như vậy, Cố Tĩnh Trạch đáp: “Sao lại như vậy được, Huệ Linh, từ lúc vừa mới bắt đầu chuyện này vốn đã là anh làm không tốt, em không cảm giác an toàn cũng đúng thôi, bởi vì anh còn chưa làm đủ.”

“Dù sao, cho dù anh quyết định như thế nào, em cũng sẽ luôn ủng hộ anh, anh biết đó, em vĩnh viễn đều đứng ở bên anh.”

“Cảm ơn em, Huệ Linh.” Anh nói.

Lúc này Lâm Triệt đã lau sạch tóc, chuẩn bị đi lấy máy sấy, nhưng vừa chạm chân xuống, thấy rằng vừa rồi bị ngã nhất định là đập vào chân, cảm thấy hơi đau, khiến cô phát ra tiếng kêu khẽ, bước chân cũng dừng lại ở nơi đó.

Cố Tĩnh Trạch chú ý tới động tác nhỏ của cô, nhủ mảy đi qua.

“Làm sao vậy?”

“Không có việc gì, khả năng vừa rồi bị va vào đầu đó, tôi đi tìm thuốc bôi vào là được rồi.” Lâm Triệt vịn vào bàn đứng lên nói.

Sau khi Cố Tĩnh Trạch nhìn cô chăm chăm một lúc lâu, thấy cô còn muốn đi, bèn đến gần vài bước rồi nói: “Được rồi, cô đừng lộn xộn.”

Nói xong, trực tiếp đưa tay ôm trọn vòng eo của cô, ôm luôn người kia vào trong ngực.

“Ai ôi...”

Hai chân cô cách mặt đất một khoảng, nhìn gương mặt cương nghị của Cố Tĩnh Trạch, từ góc độ này, thấy được gương mặt góc cạnh rõ ràng của anh, đường cong hàm dưới đẹp kinh người, phối hợp với cặp mắt thâm thúy kia, cả người hoàn mỹ không chỗ vào đâu được.

Lâm Triệt nói: “Anh làm gì vậy?”

“Cô tốt nhất là không nên động đây, ngược muốn chết.” Anh nói xong, cúi đầu lườm cô một cái.

Lâm Triệt giật mình, biết là anh đang giúp cô, ngoan ngoãn ngồi im, một cử động cũng không dám, bị anh đặt ngồi một mình ở trên ghế salon, mới giờ chân lên nhìn một chút.

Trên mắt cá chân có một mảnh xanh tím vô cùng dễ thấy.

Cố Tĩnh Trạch nói: “Thật là kỳ quái, làm thế nào mà cô sống được nhiều năm như vậy, tắm rửa thôi cũng có thể ngã thành như vậy.”

Lâm Triệt không phục nói: “Tôi quen những ngày khổ rồi, không hưởng thụ nổi cuộc sống của mợ chủ có được không?”

Cố Tĩnh Trạch nhướn mày lên, lại lườm cô một cái: “Vậy thì bây giờ bắt đầu làm quen, dù sao vị trí mợ chủ này, cô còn phải làm thêm vài năm nữa.”

Trong lòng Lâm Triệt lại nóng lên lần nữa, nghĩ đến còn phải sống cùng anh thêm vài năm nữa... cô chỉ cảm thấy có chút khó tin.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Tôi Là Chồng Của Cô Nên Sẽ Chăm Sóc Cô

Cố Tĩnh Trạch ấn vào chiếc chuông gọi người bên cạnh, nói với cô:

“Có cần gì thì cũng không nên tự xoay sở, ấn cái này, sẽ có người hầu đến.”

Đây vẫn là lần đầu tiên anh tự mình giảng giải cái này cho cô, mấy ngày vừa qua thậm chí cô còn không biết có mấy thứ này.

Cô cảm thán nhìn cái nút ở đầu giường: “Kể có tiền thật là tốt, nằm bất động ở trên giường một ngày, cũng sẽ không chết đói.”

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô: “Bây giờ cô cũng là người có tiền rồi.”

“Tôi mới không phải đâu.” Lâm Triệt đáp lại.

Cố Tĩnh Trạch nói: “Cô có người chồng có tiền như tôi, thì đương nhiên cô cũng là kẻ có tiền rồi.”

Lâm Triệt nghe thấy vậy trong lòng ảm áp, nhưng mà lại nghĩ đến, cũng chỉ là vài năm mà thôi, vì thế suy nghĩ một lại nói với anh: “Vẫn là thôi đi, nhờ mà quen thuộc quá mức, đến sau này ly hôn, tôi lại không quen với những ngày khổ cực nữa.”

Cố Tĩnh Trạch bắt đầu nhìn cô: “Cô thật sự nghĩ quá nhiều rồi.”

“Đương nhiên.”

Cố Tĩnh Trạch nghĩ một chút, nhìn cô nói: “Cô yên tâm, sau khi ly hôn tôi cũng sẽ cho cô một số tiền lớn, sẽ không để cho cô phải sống tiếp những ngày khổ cực.”

Lâm Triệt nghe xong không khỏi cười cười: “Đến lúc đó rồi lại nói.”

Cố Tĩnh Trạch bị cô nói thế trong lòng không khỏi có chút mất hứng.

Lúc này, người hầu đi vào.

Cố Tĩnh Trạch bảo người hầu đi lấy thuốc nước đến, rất nhanh, thuốc nước đã được đưa tới.

Trong lúc Lâm Triệt cảm thán nhiều khi làm kẻ có tiền thật sự cũng rất tiện lợi, Cố Tĩnh Trạch đã ngồi xổm xuống, một tay kéo chân của cô về phía mình.

Lâm Triệt giật mình, vội giãy giụa nói: “Không cần không cần, để tôi tự làm được rồi.”

“Đừng nhúc nhích.” Cố Tĩnh Trạch nhíu mày, ngẩng đầu lên hung hăng trừng mắt nhìn người phụ nữ không nghe lời này một cái.

Cố Tĩnh Trạch nói: “Đã ngã đến như này rồi thì ngồi yên một chút đi.”

Lâm Triệt đành phải ngồi ở đó, nhìn anh nghiêm túc cầm thuốc, bàn tay tinh tế thon dài, nắm chặt cá chân của cô, hơi hơi nghiêng đầu, bôi thuốc lung tung khắp chân cô, trong lòng chợt dâng lên một dòng nước ấm.

Khi người đàn ông nghiêm túc làm điều gì, quả nhiên là càng đẹp trai.

Cô cảm thấy trong dáng vẻ nửa ngồi nửa quỳ này, anh quả thực rất gọi cảm hấp dẫn.

Không khỏi cười thầm một tiếng, cô nói: “Tôi cũng có thể tự làm được mà.”

“Được người khác chăm sóc cô cũng không quen sao?” Anh ngẩng đầu lên hỏi.

Lâm Triệt trả lời anh: “Đúng, tôi đã quen tự chăm sóc bản thân rồi.”

Con người thâm thúy của Cố Tĩnh Trạch nhìn sang phía cô: “Tôi là chồng của cô, hợp đồng đã nói rất rõ ràng, ngoại trừ việc chúng ta không can thiệp

vào cuộc sống tình cảm bên ngoài của đối phương, còn lại cuộc sống vợ chồng, chúng ta vẫn phải giống như những cặp vợ chồng bình thường khác.”

Lâm Triệt mỉm cười nhìn anh, bỗng nhiên cảm thấy, kỳ thực kết hôn với anh, cũng không có gì là không tốt, tuy rằng trái tim của anh đã thuộc về người khác, nhưng mà, những ngày này cũng coi như là an nhàn.

Cố Tĩnh Trạch cẩn thận bôi thuốc cho cô, tuy rằng vóc người cô khá cao, nhưng mà người lại thật sự không nặng, lúc vừa mới ôm của cô, anh cũng cảm thấy cô thật sự rất nhẹ, giống như không có trọng lượng vậy, lại nhìn đến đôi chân dài nhỏ mảnh khảnh này, càng cảm thấy cô thật là gầy quá rồi.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Chương 23.2

Chân nhỏ xinh đẹp đáng yêu, từng đầu ngón chân vô cùng mượt mà.

Ngón tay anh nhẹ nhàng xẹt qua, dường như trong lòng cũng xẹt qua một chút cảm giác tê tê đại đại.

Lâm Triệt thấy động tác của anh chậm lại, bèn cúi đầu hỏi: “Làm sao vậy, có vấn đề gì không?”

Cố Tĩnh Trạch ngẩng đầu lên: “A... Không có, tốt rồi.”

Ánh mắt dời đến trên đầu ngón chân của cô, anh đứng dậy, mang theo hòm thuốc đi ra ngoài.

Lâm Triệt cúi đầu nhìn nhìn vào vết thương, Cố Tĩnh Trạch làm việc thật sự rất cẩn thận, thuốc cũng phải bôi đẹp mắt đến như vậy, Lâm Triệt nhìn thật sự là cảm thấy say mê.

Cũng may, vết thương chỉ là hơi xanh tím, sang ngày thứ hai, cô lại nhảy tung tung được rồi.

Phim truyền hình của cô sẽ nhanh chóng bắt đầu quay, Lâm Triệt sẽ phải đến trường quay từ sớm.

Chờ cô thay đồ hóa trang xong, các diễn viên khác đã lục tục đến.

Cố Tĩnh Dư hiển nhiên là tới rất trễ, vừa đi vào đã có một đám đông đi theo.

Trợ lý nhỏ bên cạnh ở nâng cằm, gương mặt háo sắc: “Nhìn Cố Tĩnh Dư ở bên ngoài còn đẹp trai hơn ở trong TV nha.”

“Đúng, người thật mặt càng nhỏ, ánh mắt càng hấp dẫn.

Lâm Triệt ngẩng đầu lên nhìn thoáng qua, cảm thấy rất tuần tú, gen của Cố gia thật đúng là rất tốt.

Rất nhanh đến phiên Lâm Triệt đi ra phía trước, Lâm Triệt vội nâng váy chạy tới, mặc đồ cổ trang có chút phiền, đây lại là phim truyền hình lớn nữa, cho nên quần áo đều được làm thật tinh xảo, cả bộ quần áo bọc tầng tầng lớp lớp ở trên người, làm cho người ta đi lại đứng lên đều thật gian nan.

Lâm Triệt chạy tới, vô tình lại dẫm phải cái gì đó. “Ai nha, cô giẫm lên váy của Phi Nhiên chúng tôi rồi.”

Lâm Triệt nghe một người kêu lên, khi phản ứng kịp, quay đầu lại, đã nhìn thấy Mộc Phi Nhiên nâng váy, nhìn Lâm Triệt cười nói: “Không sao đâu.”

Lâm Triệt vội hỏi áy náy nói: “Thực xin lỗi, thực xin lỗi, chị Phi Nhiên.”

Mộc Phi Nhiên nhìn Lâm Triệt: “Cô chính là diễn viên mới đóng vai Trần Ý Hàm sao.”

Lâm Triệt vội nói: “Đúng vậy, chị Phi Nhiên.”

Tĩnh tình Mộc Phi Nhiên tốt, vỗ vỗ bả vai Lâm Triệt: “Rất tốt, tôi rất coi trọng cô, cố lên.”

Lâm Triệt nhận được cổ vũ, vô cùng vui vẻ nhìn Mộc Phi Nhiên: “Cảm ơn chị Phi Nhiên.”

Mộc Phi Nhiên nhanh chóng rời đi cùng trợ lý và nhân viên công tác.

Người phía sau có chút nghĩ mà sợ, nhìn Lâm Triệt: “Cô cũng không chú ý chút nào cả, may là Mộc Phi Nhiên có EQ cao, tính khí tốt đấy.”

Lâm Triệt cũng có ấn tượng tốt với cô ấy, gật gật đầu nói:

“Đúng, tính tình thật sự rất tốt.”

“Khó trách nổi tiếng như vậy, ở trong cái vòng này, không phải khuôn mặt, thì cũng là EQ cao.

Lâm Triệt nhanh chóng quay xong phân cảnh của mình, bởi vì là mới bắt đầu quay, quay đoạn ngắn cũng rất vụn vặt, quay xong rồi, tự cô chuyển cái ghế, tìm một chỗ ngồi nghỉ ngơi.

Cô là diễn viên nhỏ, không giống như người ta có trợ lý hay người đại diện chăm sóc, bản thân ngồi ở chỗ này, nhưng mà cũng rất nhẹ nhàng, nhìn kịch bản, cân nhắc tình tiết trong bộ phim, đáng vẻ thật nghiêm túc.

Cố Tinh Dư quay cảnh của mình xong, quay đầu lại nhìn thấy Lâm Triệt ngồi một mình ở chỗ kia, đáng vẻ cúi đầu chăm chú đọc kịch bản, rất là thú vị, phát tay để cho mọi người dừng lại, nói với trợ lý: “Không đi phòng nghỉ nữa, không phải là ở đây cũng có chỗ sao, chuyển ghế dựa của tôi qua đây, tôi ngồi chỗ kia.”

Trợ lý sững sốt, do dự nói với Cố Tinh Dư: “Tinh Dư, nơi đó là khu nghỉ ngơi của diễn viên nhỏ.”

“Tôi không phải là diễn viên nhỏ sao, bảo cậu đi thì màu đi, nói nhiều lời vô nghĩa như vậy làm gì.”

Cố Tinh Dư nói xong, người đã đi luôn rồi.

“Này, Lâm Triệt?”

Anh cúi đầu gọi cô.

Lâm Triệt ngẩng đầu, nhìn thấy lại là Cố Tinh Dư, liền phát hoảng, nhanh chóng đứng lên: “Tinh Dư tiền bối...”

“Ài, đừng đứng dậy đừng đứng dậy, mau ngồi xuống đi, một lát nữa chúng ta có đoạn diễn với nhau, tôi đến là để thử diễn với cô trước.”

“A, được, Tinh Dư tiền bối, nhưng mà ở lát sau chúng ta có diễn cùng nhau sao?”

Cô nhớ đoạn diễn cùng nhau này là ngày mai mới quay mà.

Cố Tinh Dư mỉm cười, gật đầu: “Đúng, vừa vặn đang rảnh, nên hôm nay quay nhiều hơn một chút.”

Lâm Triệt không nghỉ ngơi gì, nhìn Cố Tinh Dư, cầm kịch bản đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Cô Gái Nhỏ Này Thật Đúng Là May Mắn.

Lâm Triệt tin là thật nên nghiêm túc cầm kịch bản diễn tập với anh, Cố Tinh Dư bất chợt ngẩng đầu nhìn, phát hiện cô cũng không thèm nhìn mình một lần, thật coi anh như người vô hình vậy.

Cố Tinh Dư chống cằm, chăm chú nhìn Lâm Triệt.

Lâm Triệt nhận thấy được anh ngừng lại, mới ngẩng đầu, kỳ quái hỏi:

“Tinh Dư tiền bối, anh nhìn tôi làm gì vậy?”

Cố Tinh Dư hỏi: “Cô cảm thấy tôi lớn lên rất khó nhìn sao?”

Lâm Triệt vô tư nói: “Làm sao có thể.”

Cố Tinh Dư nói: “Vậy tại sao từ trước tới nay cô chưa bao giờ nhìn tôi?”

Lâm Triệt chỉ vào kịch bản của mình: “Nhưng mà tôi phải nhìn kịch bản...”

“Cô quả nhiên vẫn là không thích tôi, có phải cô có ấn tượng rất xấu với tôi không?” Cố Tinh Dư nghĩ, sức hấp dẫn của anh còn không bằng kịch bản rồi

sao?

Lâm Triệt cảm thấy không biết nói gì cho phải: “Sao có thể như vậy được, tôi thật sự luôn luôn thích anh, Tình Dư tiền bối, anh quả thực chính là mẫu người điển hình trong làng giải trí, tôi cực kỳ kính trọng anh! Tôi cũng rất ngưỡng mộ anh, quả thực như nước sông cuộn cuộn, kéo dài không dứt.”

Cố Tình Dư nói: “Nếu là thật, hẳn là ngày mai cô nên bắt đầu đi theo sau lưng tôi, bưng trà rót nước, nấu cháo nấu com.”

Lâm Triệt “A?” một tiếng.

Cố Tình Dư lại nói: “Chẳng lẽ không đúng sao?”

Lâm Triệt nói: “Nhưng mà, nếu những việc này đều là tôi làm, không phải là trợ lý của anh phải nghĩ việc rồi sao?”

“Ha ha, cho nên cô đây là suy nghĩ cho người khác sao?”

“Đúng vậy, bằng không tôi thật sự đã sớm đi theo sau lưng anh, thật đấy, Tình Dư tiền bối.

Cố Tình Dư nói: “Được rồi, miễn cưỡng tin cô lần này.”

Lâm Triệt vội lộ ra nụ cười chân chó.

Cố Tình Dư nói: “Thôi đi, so với khóc còn khó coi hơn.”

Lâm Triệt thu hồi khuôn mặt tươi cười, cảm thấy bản thân tán gẫu với anh như vậy kỳ thực rất thoải mái.

Cố Tình Dư cũng có chút không giống như lời đồn đại, có vẻ như không khó ở chung lắm, không biết vì sao tin tức lan truyền trong làng giải trí, đều nói bản thân anh rất khó gần, không thích nói chuyện, cũng không thích qua lại với người khác.

Nhưng như này lại thấy anh rất thân thiết.

Mãi đến khi bắt đầu quay phim, Cố Tình Dư mới đứng lên.

Cố ý nói với đạo diễn, hôm nay anh rảnh, muốn quay luôn cảnh diễn chung vào ngày mai.

Giữa anh và Lâm Triệt khi diễn chung cũng không đề cập đến cảm tình, càng giống như là tình nghĩa anh em, ở đây quay phim nửa ngày, đã sớm quen thuộc lẫn nhau, hầu như một lần đã vượt qua.

Đạo diễn vội khen Cố Tình Dư: “Tình Dư diễn chính quả là tốt, một lần liền qua, mà không hề qua loa chút nào.”

Cố Tình Dư đã quen nghe loại khen tặng này, không quan tâm lắm, cầm lấy chai nước trợ lý đưa qua, uống một ngụm nói: “Làm sao có thể, tôi cảm thấy Lâm Triệt diễn tốt lắm, ấy hợp tác với cô rất có cảm giác, không tệ.” Anh hí hóp đôi mắt đào hoa, cười nhìn Lâm Triệt.

Đạo diễn ở một bên sững sờ.

Sau đó, vội nói với Lâm Triệt: “Đúng vậy, lúc trước chúng tôi chính là nhìn trúng điểm ấy, tuy rằng cô là người mới, nhưng mà diễn xuất thật sự không tệ, có tiềm lực.”

Lâm Triệt nghe xong, cảm kích nhìn Cố Tình Dư, giờ phút này, ai đó có thể cổ vũ cô một chút, thật sự có thể khiến cô vui vẻ rất lâu.

“Cảm ơn Tình Dư tiền bối, cảm ơn đạo diễn.” Cô vội nói.

Cố Tình Dư nhìn Lâm Triệt:

“Gọi Tình Dư tiền bối làm cái gì, gọi tôi là Tình Dư được rồi.”

Lâm Triệt cười nhìn Cố Tình Dư, càng cảm thấy người này thật sự rất tốt.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Chương 24.2

Đạo diễn lại ở phía sau suy tư, ánh mắt mang theo thâm ý nhìn cô, cảm thấy cô gái nhỏ này thật sự là may mắn, tại sao mà một Cố Tĩnh Trạch vẫn luôn luôn rất khó chung đụng, bỗng chốc lại để ý đến cô như vậy.

Lúc trước khi tuyển chọn cô, chính là cảm thấy hình tượng của cô thật sự rất thích hợp, làm cho người ta nhìn vào cảm giác rất mới mẻ, gặp rồi sẽ khó quên, nhưng mà không nghĩ tới, Cố Tĩnh Trạch đối xử với cô lại đặc biệt hơn người khác.

Vừa quay phim xong, không nghĩ tới điện thoại Cố Tĩnh Trạch gọi điện thoại tới, hỏi Lâm Triệt đang ở đâu.

Lâm Triệt kỳ quái hỏi: “Anh muốn làm gì?”

Cố Tĩnh Trạch nói: “Tới đón cô.”

Lâm Triệt sững sốt, vội nói địa chỉ, trong lòng không nghĩ tới Cố Tĩnh Trạch lại còn muốn đến đón cô về.

Rất nhanh, Cố Tĩnh Trạch đã đến phim trường.

Hôm nay anh lái chiếc xe Bentley màu đen không quá nổi bật, nhìn rất giống thương nhân.

Nhưng mà biển số xe vẫn bá đạo như cũ, 12321, đây coi là cái con số xấu xí gì chứ.

Lâm Triệt lên xe hỏi: “Sao anh lại đến đón tôi?”

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô, cô vừa diễn xong, vẫn còn lớp trang điểm, thoát nhìn như hoa sen thanh nhã, vô cùng xinh đẹp tinh tế.

Anh di chuyển ánh mắt, nói: “A, Cố gia muốn tôi đưa cô về một lần, cho nên tôi tới đón cô.”

Lâm Triệt nghĩ, thì ra là thế.

Nhưng mà anh cũng không cần nói rõ ra như vậy.

Lâm Triệt an tâm ngồi xuống, lại hỏi: “Tại sao bỗng nhiên lại muốn tôi trở về, tôi trở về thật sự có hay không?”

Cố Tĩnh Trạch nói: “Sớm muộn gì cũng phải gặp bọn họ, cô lo lắng cái gì.”

Lâm Triệt nói: “Lỡ mọi người không thích tôi thì sao?”

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô: “Sẽ không vậy đâu.”

Chỉ cần không phải Mạc Huệ Linh, bọn họ đều thích, Cố Tĩnh Trạch nghĩ.

Trạch viện Cố gia còn lớn hơn chỗ ở của Cố Tĩnh Trạch, thoát nhìn giống như nhà cao cửa rộng người ta vẫn thường nói, làm cho cô không khỏi cảm thấy áp lực khá lớn.

Dường như nhìn ra cô đang lo lắng, Cố Tĩnh Trạch nói với cô: “Trong nhà tôi sẽ không ăn thịt người, cô cứ thoải mái là được rồi.”

Lâm Triệt nói: “Lần đầu tiên gặp cha mẹ chồng, nhất định phải lo lắng hồi hộp có được không?”

Cố Tĩnh Trạch cười: “Cô còn có lúc hồi hộp nữa, cũng thật là hiếm thấy.”

Lâm Triệt trợn mắt nhìn anh: “Đương nhiên, tôi đã nói là tôi rất chuyên nghiệp mà, đã đồng ý làm vợ của anh, khẳng định sẽ hết sức làm tròn trách nhiệm, đây là làm hết bổn phận, cũng bao gồm luôn việc khiến cho người nhà của anh thích tôi.”

Lúc này nhìn thấy, đằng sau cánh cửa sắt mở rộng kia, quần gia đã đứng ra đón người.

“Cậu Hai, mợ Hai.”

Quần gia cung kính dẫn hai người đi vào bên trong, nhìn bên trong im ắng uy nghiêm, đột nhiên càng cảm thấy áp lực.

Cuối cùng cũng đi vào, nơi này được trang hoàng hiện đại, sàn nhà lát đá cẩm thạch phản xạ ánh sáng, còn đi chưa được mấy bước, đã thấy được một người phụ nữ khí chất tuyệt vời đi ra đón.

“Lâm Triệt sao, rốt cuộc cũng gặp được rồi, mấy ngày nay Tĩnh Trạch giấu con kỹ quá, bằng không mẹ đã sớm đến gặp con rồi.” Bà nói xong lại nhiệt tình kéo tay Lâm Triệt.

Cố Tĩnh Trạch ở một bên giới thiệu: “Đây là mẹ tôi.”

Lâm Triệt vừa nghe, vội cười nói: “Mẹ ạ.”

Mộ Văn Tình nghe xong, lúc này trên mặt cười như nở hoa: “Tốt tốt, con dâu hiền, con gọi là mẹ, mẹ cũng phải cho con hồng bao mới được.”

Nói xong, người hầu đứng một bên đưa hồng bao đã chuẩn bị tốt từ trước lên, bà cầm lấy đặt vào trong tay cô.

Lâm Triệt kinh ngạc, có chút ngượng ngùng, nhưng mà Cố Tình Trạch chính là đứng ở nơi đó, lẳng lặng gật đầu với cô.

Cô đành phải cắt đi, nghĩ có lẽ việc này này hẳn cũng là quy củ trong nhà bọn họ, liền cười đáp: “Cảm ơn mẹ.”

“Tốt tốt, đến đây nào, mẹ giới thiệu mọi người với con.”

Mộ Văn Tình lôi kéo Lâm Triệt đi giới thiệu, một ông cụ tóc bạc da hồng, liếc mắt một cái đã thấy rất uy nghiêm, bà nói: “Đây là ông nội.”

Lâm Triệt theo lời gọi: “Ông nội”, cũng nghe Cố Tình Trạch ở một bên cung kính gọi ông nội.

Sau đó, trong tay Lâm Triệt lại bị nhét vào một đồng hồng bao.

Cố Tiên Đức nhìn Lâm Triệt, lần đầu tiên gặp mặt, nhưng mà ánh mắt chăm chú nhìn cô lại cực kỳ hài lòng, sau đó nhẹ gật đầu nói: “Cháu gái ngoan, ở cùng Tình Trạch cho rất tốt.”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Lau Nước Miếng Của Tôi Liền Là Của Tôi

Nói qua, Mộ Văn Tình lại ở phía sau nói:

- Mang thiếu phu nhân đi bên trong thay quần áo trước, Tình Trạch cũng thật sự là không cẩn thận, quần áo này rất chật, mặc ở nhà nhiều không thoải mái.

Người hầu vội cung kính mời Lâm Triệt đi thay quần áo.

Cố Tình Trạch nhìn cô rời đi, nghe Cố Tiên Đức ở bên trong nói:

- Cô gái này không tệ.

Cố Tình Trạch nói:

- Là cảm thấy không phải là Huệ Linh, cho nên đều không tệ sao?

Cố Tiên Đức nhìn Cố Tình Trạch:

- Cô bé đó nhìn sạch sẽ, tháu đáo, là một cô gái tốt, so với Huệ Linh gì đó của cháu, một cái trên trời, một cái dưới đất.

Mộ Văn Tình cũng cười nói:

- Đúng, đứa bé kia kia, mẹ vừa thấy liền thích, ông nội con vẫn không khen ai, ông nói cũng được, nhất định là rất tốt.

Mộ Văn Tình nói đích xác thực không sai, Cố Tiên Đức đối với người khác thật hà khắc, không dễ dàng gì nói lời khích lệ.

Lâm Triệt này, có thể khiến Cố Tiên Đức mở miệng khích lệ, cũng quả thật rất khó.

Cố Tình Trạch không nghĩ tới, Lâm Triệt một đường lại thuận lợi khiến cho người nhà đều cảm thấy thích, Mộ Văn Tình trực tiếp mở miệng nói:

- Đến đều đã đến đây, buổi tối ở lại đi.

Lâm Triệt còn liền phát hoảng, vội nhìn về phía Cố Tình Trạch, lại không nghĩ rằng, Cố Tình Trạch không nói hai lời, nói thẳng:

- Được.

Lúc đó trong lòng Lâm Triệt chỉ cảm thấy có một vụn cái đầu đều gào thét không được.

Thẳng đến khi Cố Tĩnh Trạch mang theo Lâm Triệt vào phòng của anh, Lâm Triệt nhìn hai cánh cửa đóng lại, mới ngẩng đầu lên đối Cố Tĩnh Trạch kêu lên:

- Vì sao muốn ở lại.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Ở lại có cái gì không ổn sao?

Lâm Triệt nói:

- Đương nhiên, ở nơi này, có nhiều chỗ không quen.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô:

- Bằng không thể này, nói với bọn họ, chúng tôi phải đi về, không là có chút ý tứ giấu đầu hở đuôi?

Lâm Triệt nói:

- Chúng ta có thể... Chúng ta có thể nói, chúng tôi vừa mới kết hôn, động tĩnh quá lớn, lo lắng ảnh hưởng đến bọn họ không?

- ...

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Phòng ở đây cách âm rất tốt, không có vấn đề này.

- ...

Lâm Triệt triệt để không thể nói gì, nhìn anh trong lòng nghĩ, cô chính là có ý tứ như vậy, dù sao, tùy tiện tìm lý do là tốt rồi, ai biết anh thế nhưng lại trả lời một bộ nghiêm túc như vậy.

Lâm Triệt chỉ có thể nhìn anh một cái, quay đầu quét nhìn phòng này một chút, so ra không lớn bằng Cố gia, một gian phòng, bên trong là phòng ngủ, bên ngoài là thư phòng đơn giản, một giường, một cái ghế dựa lớn, không có sofa...

Lâm Triệt thật buồn bực nâng trán, muốn biết buổi tối nên thế nào ngủ.

Cố Tĩnh Trạch cũng đã bỏ áo khoác đi, nhìn nhìn giường, nói với cô:

- Buổi tối tôi ngủ trên đất cô ngủ trên giường là được.

Lâm Triệt nghe xong, trong lòng sững sốt, không nghĩ tới anh chủ động đưa ra ý kiến muốn ngủ trên đất, khiến trong lòng cô có một tia cảm động, nhưng mà, cũng có chút ngượng ngùng:

- Tôi ngủ trên đất là được, dù sao lót nhiều chăn một chút là được rồi.

Cô nói qua, đi đến ngăn tủ bên, mở ra ngăn tủ, lại phát hiện bên trong xếp treo các loại quần áo của anh, vừa thấy bộ dáng liền biết rất đẹp, giá trị xa xỉ, nhưng mà, nhưng mà không có một cái miễn.

Trời ạ, nhà bọn họ chẳng lẽ, không đúng cố ý.

Lâm Triệt không nói gì nói:

- Khả năng không thể ngủ trên đất, chỉ cho để lại một giường, bằng không, cho người đưa vào thêm một bộ...

- Cô đang là suy nghĩ cẩn thận nói cho bọn họ, chúng ta phân giường ngủ sao?

Cố Tĩnh Trạch nói.

Lâm Triệt nói:

Vậy làm sao bây giờ... Cố Tĩnh Trạch nhìn cô nóng lòng như vậy nghĩ bỏ quan hệ sang một bên, không khỏi có chút phiền chán.

Thoát áo khoác trực tiếp ném ở trên giường nói:

- Tôi mặc kệ cô làm thế nào, dù sao tôi muốn ngủ.

Lâm Triệt vừa thấy, người này vừa không còn nói muốn ngủ ở dưới đất sao, hiện tại làm sao mà biết không chán, lập tức muốn tới cướp đoạt giường.

- Không được, tôi cũng muốn ngủ trên giường, chính anh muốn ở nơi này, anh tới nghĩ biện pháp giải quyết.

Cô cũng không tin, anh không có biện pháp giải quyết việc này.

Nói qua, cô trực tiếp nhảy lên trên giường, chui vào chăn, qua lại lăn một vòng, sau đó vung về mặt khiêu khích lên với anh:

- Hiện ở trên giường nơi nơi đều đầy mùi của tôi, vì khuẩn trên người tôi, tất cả của tôi, hừ, anh còn muốn đến ngủ sao?

Nói qua, cô còn không cam yếu thế, trực tiếp liếm ở trên tay, đem nước miếng sát ở trên chăn.

Sắc mặt Cố Tĩnh Trạch tối sầm lại:

- Lâm Triệt, cô làm cái gì vậy!

Lâm Triệt ngẩng đầu lên:

- Như thế nào, anh chưa thấy qua chó con tuyên thệ lãnh địa bản thân thế nào à, nước tiểu nước tiểu liền chứng minh đây là của nó, tôi hiện tại cũng là như thế này, hiện tại cái giường này là của tôi.

Cố Tĩnh Trạch chỉ vào chăn:

- Tôi là nói cô vừa mới đang làm sao!

- Lau nước miếng, thế nào, anh muốn giành một chút nào sao.~

- Cô...

Cố Tĩnh Trạch nghĩ đến cô ở mặt trên lau nước miếng, cả người liền không thoải mái, dùng sức nhìn cô một cái, xoay người kéo cửa ra liền đi ra ngoài.

Lúc này Lâm Triệt ở bên trong cười ha hả:

- Cái này là chịu thua sao, Cố Tĩnh Trạch, anh không được sao.

Cô đắc ý ở trên giường lăn qua lăn lại, nhưng mà, lúc này, chợt thấy, cửa lại kéo ra, Cố Tĩnh Trạch trực tiếp đi đến, khí thể hùng hổ đánh vào trên thân thể cô, khiến cô nhất thời có chút chột dạ lui về phía sau.

- Này, Cố Tĩnh Trạch, anh làm gì, tôi vừa mới chỉ là đang đùa...

Cô nhanh chóng nói.

Đã thấy Cố Tĩnh Trạch trực tiếp nhảy lên giường, kéo Lâm Triệt, rất dễ dàng đã đem người khiêng ở trên vai.

Thân thể Cố Tĩnh Trạch vô cùng khỏe mạnh, nhìn cao cao lớn lớn, thực sự động thủ, cũng là sạch sẽ lưu loát.

Lâm Triệt ở mặt trên dựa lưng tung:

- Cố Tĩnh Trạch, anh làm gì, anh buông tôi ra.

Nắm tay nhỏ đánh vào trên thân anh, nhưng mà lại một chút tác dụng cũng không có.

Cửa mở ra, Lâm Triệt lúc này bị người trực tiếp từ phòng ngủ ném đến thư phòng nhỏ bên ngoài.

Nhìn cửa trước mắt đóng, Lâm Triệt tức giận vỗ cửa:

- Cố Tĩnh Trạch, anh có phải là đàn ông hay không, cùng một người phụ nữ cướp đoạt giường.

- Thật có lỗi, tôi nhìn không ra cô nơi nào có bộ dáng của phụ nữ.

Cố Tĩnh Trạch không khách khí nói.

Lâm Triệt càng tức giận đến nổi phổi đều phải bốc cháy:

- Vâng, tôi không có bộ dáng phụ nữ, chỉ có Huệ Linh của anh mới cực kỳ có bộ dáng phụ nữ.

Cố Tĩnh Trạch nói thẳng:

- Điềm ấy nói không sai.

Lâm Triệt nghe lửa giận trong lòng tăng lên:

- Vậy anh mà đi tìm cô ta, không bản lĩnh tìm cô ta, sẽ đến khi dễ tôi.

Cố Tĩnh Trạch nghe được cô nói như vậy, trong lòng cũng thật bức mình, nói thẳng:

- Cô cho là nếu như có thể, tôi bây giờ còn lại ở chỗ này?

- Anh... Anh...

Lâm Triệt ở bên ngoài nhìn bốn phía một chút, quả thật chỉ có một ghế dựa lớn, căn bản không có cách nào khác để ngủ, rất tốt lắm rồi, nhưng mà thấp phần thoải mái, ngồi xuống thử thử, cũng thật mềm mại, nhưng mà, cô cũng không thể ngủ ở trong này.

- Cố Tĩnh Trạch, anh thực nhẫn tâm để tôi ngủ nơi này sao, nơi này rất lạnh.

Bên trong, Cố Tĩnh Trạch nghe thanh âm của Lâm Triệt bỗng nhiên mềm xuống, trong lòng cũng mềm nhũn.

Nhưng mà, nhìn giường bị cô làm cho rối thành một nùi, tức giận vẫn không có một chỗ giải tỏa, đi qua nhấc lên chăn, mặt trên quả thật còn mang theo mùi của cô, có chút cảm giác thơm ngát, làm cho trong lòng người ta hơi hơi vừa động.

- Nào có lão công đối lão bà của mình như vậy, Cố Tĩnh Trạch, anh thật như vậy nhẫn tâm sao?

Cố Tĩnh Trạch xúc chấn lên, nghĩ đến cô còn mới cọ nước miếng lên trên mặt.

Không khỏi càng cảm thấy cả người không thoải mái, tức giận liền nói với bên ngoài:

- Cô người cao ngựa lớn, ở bên ngoài ngủ cả đêm cũng sẽ không sao.

- Anh...

Lâm Triệt thực sự triệt để tuyệt vọng, nằm ở nơi đó, không nói gì nghĩ, Cố Tĩnh Trạch, anh chờ đó cho tôi.

Trong lòng có Mạc Huệ Linh, liền đối người phụ nữ khác tuyệt tình như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Tư Thế Ngủ Của Người Nào Đó Thật Sự Là Khó Coi.

- Cố Tĩnh Trạch, anh muốn Mạc Huệ Linh như vậy liền cùng cô ta bỏ trốn đi, không có việc gì đem tức giận tát trên người tôi, tính là người đàn ông gì! Anh không dám đối nghịch với trong nhà, cũng không dám thẳng thắn nói rõ với Mạc Huệ Linh là anh vì cô ta mới kết hôn với tôi, anh... anh chính là không phải là đàn ông.

Lâm Triệt tức giận mắng, theo sau liền nghe thấy cửa ken két một chút, triệt để khóa lại...

Mà Cố Tĩnh Trạch, lại cũng không có thanh âm gì.

Lâm Triệt nằm ở nơi đó đợi nửa ngày, Cố Tĩnh Trạch cũng không có một chút phản ứng, Lâm Triệt ôm cánh tay của mình nằm, không khỏi nghĩ, có phải bản thân vừa mới nói có chút quá đáng không.

Kỳ thực cũng là, anh tức giận cũng có thể lý giải, bởi vì một sai lầm của cô, thay đổi cuộc sống vốn có của anh, anh nhất định là tức giận.

Nếu không là do của cô, khả năng trong nhà sẽ không bức bách anh như vậy, cũng sẽ không thể lấy Mạc Huệ Linh đến uy hiếp anh lập tức kết hôn, là vì Lâm Triệt cô có chuyện kia, khiến trong nhà anh thấy được hi vọng, mới trở nên bức thiết như vậy.

Nhưng mà, Lâm Triệt cũng thật không tốt gì, cô chỉ muốn làm một chuyện xấu mà thôi, ngược lại chẳng biết tại sao đem lần đầu tiên của mình cống hiến lên.

Ngẫm lại còn cảm thấy buồn bức.

Cứ suy nghĩ miên man như vậy, Lâm Triệt mệt mỏi một ngày, rốt cục vẫn là ngủ thiếp đi.

Bản thân Cố Tĩnh Trạch ở trong phòng, nghe bên ngoài dần dần không có động tĩnh, anh lại gối lên hai tay của mình, khó có thể đi vào giấc ngủ.

Mãi cho đến chuẩn bị đi toilet, mới mở cửa phòng ngủ ra.

Lâm Triệt ở cửa co thành một đoàn, thoạt nhìn người thật không thoải mái.

Cố Tĩnh Trạch đi qua, lẳng lặng nhìn cô, một lát, mới cúi đầu, đưa tay bế cô lên.

Lâm Triệt quả nhiên rất nhẹ, ôm vào trong ngực, luôn luôn giống như là không có sức nặng, đang ngủ mặt vo thành một đoàn, mang theo chút mướt mà, không giống như là lúc đứng lên, là cảm nhọn, lúc này nhìn cô, càng giống như là một đứa trẻ con, mang theo ngọt ngào buồn ngủ, bất chợt vươn đầu lưỡi, liếm môi hồng anh đào một chút.

Đem người ôm ở trên giường, không nói gì nhìn cô một chút, mới lác lác đầu vào toilet.

Lúc đi ra, cô vẫn ngủ rất sâu.

Anh xúc lên chăn cũng chui đi vào, nghĩ bất quá chỉ là một buổi tối, hai người chấp nhận ngủ một chút là được.

Ai biết, buổi tối tương ngủ của Lâm Triệt thật là không tính là tốt.

Cố Tĩnh Trạch vừa thật vất vả buồn ngủ, một bàn tay liền trực tiếp đánh vào trên thân anh.

Cúi đầu cẩn thận nhìn tay mảnh khảnh của cô, đẩy sang một bên, chuyển người lại mặc kệ cô.

Một thoáng chốc, anh vừa nổi lên một chút buồn ngủ, lại cảm thấy một chân trực tiếp gác lên trên đùi anh.

Cứ như vậy một lát ngủ, một lát tỉnh lại, không biết qua bao lâu, tựa hồ cũng là thích ứng cô tập kích, chậm rãi, bao vây ngủ thiếp đi.

Sáng sớm tỉnh lại.

Lâm Triệt kinh ngạc phát hiện, bản thân thế nhưng mà ở trên giường.

Cô cũng không nhớ ra được, bản thân là thế nào đi lên.

Chẳng lẽ buổi tối Cố Tĩnh Trạch bỗng nhiên lương tâm phát hiện, đem cô mang lên?

Chính là, trong phòng lúc này nơi nào còn có bóng dáng Cố Tĩnh Trạch.

Lâm Triệt vội chạy đi ra ngoài, nhìn đến trong phòng ăn, người một nhà đã ngồi ăn cơm.

Cố Tĩnh Trạch chờ đợi ăn bữa sáng của bản thân, nhìn cũng không thèm nhìn Lâm Triệt một cái.

Mộ Văn Tĩnh cười kêu Lâm Triệt:

- Mau tới ngồi xuống.

Lâm Triệt cũng chỉ âm thầm trừng mắt nhìn Cố Tĩnh Trạch một cái, người kia, chẳng lẽ cố ý khiến cô xấu mặt sao, buổi sáng tỉnh lại cũng không biết kêu cô, làm hại cô thành người cuối cùng đến phòng ăn.

Lâm Triệt ngồi xuống, ngượng ngùng nói:

- Thực xin lỗi, con thức dậy trễ.

Mộ Văn Tĩnh cười từ từ nói:

- Không sao, buổi tối nhất định mệt muốn chết rồi, Tĩnh Trạch cũng là đau lòng con, không gọi con rời giường.

Yêu thương cô mới là lạ.

Cô nhìn về phía Cố Tĩnh Trạch, động tác anh vẫn tao nhã cảm thía, bộ dáng ăn cơm giống như mèo Ba Tư cao quý, mỗi một động tác đều cẩn thận, đẹp mắt như vậy.

Chính là cũng không thèm nhìn cô một cái.

Mộ Văn Tĩnh nói ái muội, khiến Lâm Triệt càng thêm chột dạ đứng lên.

Buổi tối đúng là rất mệt, bởi vì cùng Cố Tĩnh Trạch cơ hồ ảm đạm hơn nửa buổi tối, cuối cùng còn không có giành được với anh.

Thật sự là cả thể xác và tinh thần đều mỏi mệt.

Lâm Triệt nhớ tới, còn nhin không được trùng mắt nhìn Cố Tĩnh Trạch một cái.

Cố Tĩnh Trạch lần này bắt giữ ánh mắt của cô, quay đầu cũng liếc cô một cái.

Bộ dạng này bị Mộ Văn Tĩnh thấy được, cũng lúc này nở nụ cười.

Nhìn ra hai người đối với nhau vẫn là tốt hơn rất nhiều.

Lúc trước để hai người kết hôn, còn lo lắng tính tình Cố Tĩnh Trạch quá lạnh lùng, cảm tình hai người có thể sẽ không tốt, hiện tại nhìn ra, bọn họ vẫn là ở chung không tệ.

Cố Tĩnh Trạch đứa nhỏ này, không giống hai người anh em của nó, là người không thích nói chuyện, là người cũng không thích lý lẽ, tính tình kiêu căng, không ai bì nổi, bình thường khiến nó cùng cô gái ở chung, cũng không thấy nó có phản ứng gì, hiện tại có thể tiếp xúc với Lâm Triệt như vậy, thật sự là làm cho người ta thật bất ngờ.

Mộ Văn Tĩnh nói:

- Lâm Triệt con cũng quá gầy, ăn nhiều một chút.

Nói qua, vội gấp thức ăn cho Lâm Triệt.

Lâm Triệt vội nói:

- Không cần không cần, mẹ tự con ăn được rồi.

- Không được, con cũng quá gầy.

Mộ Văn Tĩnh nói:

- Đến nhà chúng tôi, nhất định phải dưỡng béo.

Lâm Triệt nói:

- Gầy chút khó coi sao.

Mộ Văn Tĩnh nói:

- Béo chút cũng dễ nhìn, thế nào, ai ghét bỏ con, Tĩnh Trạch dám ghét bỏ con béo sao?

Cố Tĩnh Trạch nhìn nhìn Lâm Triệt.

Cô quả thật là có chút gầy, cánh tay đặt ở trên bàn, trắng nõn nhỏ bé, nhìn giống như bẻ một cái sẽ gãy.

- Tôi ghét bỏ cái gì.

Anh nói.

Mộ Văn Tĩnh nói:

- Nhìn đi, mẹ đã nói Tĩnh Trạch sẽ không ghét bỏ.

Lâm Triệt nhìn Cố Tĩnh Trạch, anh đương nhiên không ghét bỏ, dù sao bọn họ cũng là kết hôn giả, chỉ cần Huệ Linh của anh không béo là được.

Lâm Triệt vì thế bừa bãi nói:

- Mẹ, đừng nghe anh ấy, đàn ông đều là, ngoài miệng nói em béo anh đều thích, nhưng mà, trong lòng vẫn là thích gầy.

Mộ Văn Tĩnh nghe xong sững sờ, theo sau mới ha ha cười ha ha.

Trên bàn cơm một trận một trận tiếng cười, Mộ Văn Tĩnh nhìn Lâm Triệt, thật sự là càng ngày càng thích cô, nói chuyện lại thú vị, người cũng thật nhẹ nhàng khoan khoái, tuyệt không làm ra vẻ.

Ăn cơm xong, Mộ Văn Tĩnh còn cho người mang cho bọn họ một đồng lớn, mới lưu luyến không rời đưa bọn họ đi ra ngoài.

Lâm Triệt liền cùng Cố Tĩnh Trạch cùng nhau đi đến Cố gia, ở trên xe, Lâm Triệt lôi kéo Cố Tĩnh Trạch nói:

- Không nghĩ tới con người mẹ anh thật tốt, lúc trước anh nói giống như rất khó, làm tôi sợ muốn chết.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô một mặt cao hứng, nhìn cô thật sâu một cái.

Anh cũng thật ngoài ý muốn, tựa hồ cô về nhà hết thảy cũng rất thuận lợi, nhìn ra, mặc kệ là ông nội hay mẹ, đều thật thích cô.

Nhưng mà ngoài miệng vẫn là nhịn không được nói:

- Chỉ cần không phải Mạc Huệ Linh, mẹ tôi đều thích.

Lâm Triệt quả nhiên quay đầu liền tròn mắt nhìn anh, bĩu môi nghĩ, thật sự là tên hỗn đản.

Lâm Triệt nhớ tới mình còn có thật nhiều hồng bao chưa mở, cầm lấy hồng bao mở ra.

Mở ra vừa thấy, trong hồng bao thật dày không phải là tiền, mà là giấy tờ nhà đất.

Cô giật mình mở ra vừa thấy, mới sợ ngây người, nguyên lai trong nhà cấp hồng bao, là một khu đất phía sau núi ở thành phố B, ông nội cấp hồng bao, cũng không phải tiền, mà là một căn hộ trong nội thành.

Lâm Triệt oa kêu một tiếng:

- Trời ạ, đây là hồng bao sao.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Tôi Sẽ Không Để Cô Chết.

Cố Tĩnh Trạch hơi hơi lờm một cái, liền không có hứng thú tiếp tục nhìn về phía phía trước.

- Là giấy tờ nhà đất và kế ước mua bán nhà, có vấn đề gì?

- Nhà của anh cũng rất hào phóng!

Lâm Triệt nói.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Làm thiếu phu nhân Cố gia, đây là nên có được.

Lâm Triệt nói:

- Cái này đều cho tôi sao?

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Đó là đương nhiên.

Lâm Triệt nhìn giấy tờ nhà đất và kế ước mua bán nhà, ngẩng đầu lên:

- Tôi đây rất ngưng ngừng, đây rất có giá trị.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Cô cảm là tốt rồi, cái này là cho thiếu phu nhân Cố gia, mà đó là cho cô, cho nên cô không cần thiết ngưng ngừng.

Lâm Triệt nghĩ anh nói cũng đúng, cười tủm tỉm lại lần nữa nhìn hai cái hồng bao:

- Nhìn ra chịu được tính xấu của anh xấu là có điểm tốt.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô:

- Tham tiền.

Tâm tình Lâm Triệt tốt, quay đầu nói:

- Bằng không kết hôn vì cái gì, hoặc là vì tình yêu, hoặc là vì tiền, với tôi vì yêu tình hiển nhiên không đáng tin, vẫn là tiền đáng tin.

Cố Tĩnh Trạch không nói gì lắc đầu, nhìn cô cười đều nheo đến mắt lại, gò má cũng đi theo mềm mại đi vài phần, trong trắng lộ hồng, thế mà lộ ra vài phần đáng yêu.

Xác định ánh mắt, mới quay đầu đi, lại vào lúc này nhìn thấy điện thoại lên vang, là Mạc Huệ Linh gọi điện thoại tới.

Cố Tĩnh Trạch không khỏi lại nhìn Lâm Triệt bên cạnh một cái trước, thấy cô còn trái phải đánh giá giấy tờ mua bán đất, mới cầm lấy điện thoại.

Thanh âm nhỏ hơn lúc trước vài phần.

- Chuyện gì?

- Tĩnh Trạch, anh đáp ứng buổi tối muốn chúc mừng sinh nhật em, em định đi nhà hàng với anh, anh muốn ăn cái gì?

- Sinh nhật của em, em quyết định đi.

Anh nói.

- Được rồi, vậy em quyết định chúng ta đi com Tây chỗ chúng ta thường xuyên đi ăn.

- Được.

- Tĩnh Trạch, anh không thoải mái sao? Vì sao nói chuyện nhỏ như vậy?

Mạc Huệ Linh kỳ quái hỏi.

Cố Tĩnh Trạch lại lờm người bên cạnh một cái, thấy cô tự nhiên nâng con ngươi lên nhìn đi lại, trong lòng không khỏi có chút trống rỗng, lại nói với người trong điện thoại:

- Không có gì, ở trên xe, trở về rồi hãy nói, em quyết định rồi nói với anh.

- A, được rồi.

Mạc Huệ Linh cúp điện thoại.

Cố Tĩnh Trạch thu hồi điện thoại, nhìn về phía Lâm Triệt:

- Cô nhìn cái gì?

Lâm Triệt tự nhiên nghe được, anh nói chuyện muốn đi cùng Mạc Huệ Linh, ra về trấn định nhún vai, cô nói:

- Không có gì, trên xe có hai người chúng ta, không nhìn anh thì nhìn ai.

Nói qua, cô lại cúi đầu sờ giấy tờ mua bán đất, bộ dáng thập phần tham tiền lại xuất hiện.

Cố Tĩnh Trạch hít một hơi thật sâu, mới quay đầu đi.

Lâm Triệt ở trong lòng nghĩ, thôi, dù sao vốn cũng là kết hôn giả, anh cùng người khác hẹn hò liên quan gì tới cô.

Vẫn là tiền trong tay đáng tin nhất.

Rất nhanh, đến trong nhà.

Nhưng mà, xe vừa quẹo khúc quanh, bỗng nhiên cảm thấy một chiếc xe đột nhiên chạy tới.

Bất quá là trong nháy mắt, xe liền trực tiếp va chạm lệch qua một bên, lúc này từ sương mù phía trước xông ra.

Mấy chiếc xe phía sau âm thầm đi theo lập tức vọt lên, mở cửa xe, nhìn đến hai người Cố Tĩnh Trạch và Lâm Triệt gắt gao ôm nhau...

Sự việc xảy ra trong nháy mắt, Lâm Triệt căn bản không nghĩ tới đã xảy ra chuyện gì, thẳng đến khi bản thân nằm ở trên thân thể cứng rắn của anh, mới

cảm thấy người thanh tỉnh một điểm.

Chỉ thấy trong xe hỗn động thành một mảnh, mà Cố Tĩnh Trạch, khuôn mặt đông lại, lạnh lùng, ánh mắt làm như phút chốc hoảng hốt, sau đó mới chăm chú nhìn ở trên mặt Lâm Triệt.

Cô vội nói:

- Anh thế nào, Cố Tĩnh Trạch, anh không sao chứ.

Xe lại va chạm phía bên anh, dọa thảm cô rồi.

Nhưng mà, Cố Tĩnh Trạch chính là nhìn chăm chăm gương mặt tái nhợt của cô, trong lúc nhất thời, dường như bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, một phen kéo tay cô đến.

Trên đùi cô, một vết rách rõ ràng, máu thịt mơ hồ.

Trên mặt Cố Tĩnh Trạch nhất thời tối sầm lại.

- Đều tránh ra, phu nhân bị thương.

Thanh âm Cố Tĩnh Trạch thậm chí có chút rối rắm, không chờ người bên ngoài phản ứng kịp, bàn tay to của anh đã kéo cánh tay Lâm Triệt qua, đem người từ mặt dưới bế ra.

Chuyện vừa mới xảy ra trong nháy mắt, là cô liều lĩnh nhào vào trên thân anh.

Bằng không, hiện tại bị thương hẳn là anh.

Lâm Triệt bị anh một phen bế dậy, mới cảm thấy trên thân thể một trận đau đớn, sau đó, càng ngày càng kịch liệt.

Người bên ngoài liền phát hoảng, nhìn đến Cố Tĩnh Trạch ôm Lâm Triệt một đường ra bên ngoài bước nhanh tiêu sái, người cũng nhanh chóng đi theo phía sau.

Trong bệnh viện.

Lâm Triệt bởi vì mất máu quá nhiều, suy yếu vô lực, nhìn Cố Tĩnh Trạch bên cạnh, cảm thấy tay anh luôn luôn nắm tay mình, không biết vì sao, bị nhiệt độ trong lòng bàn tay của anh làm yên lòng, cô giống như cũng cảm thấy không đau nữa rồi.

Nhưng mà, cúi đầu thoáng nhìn áo somi màu trắng trên người anh đã bị nhiễm một mảnh máu đỏ.

Cô không khỏi lại nở nụ cười, nhìn mặt lạnh lùng của anh nói:

- Cố Tĩnh Trạch, tôi không phải là sắp chết.

Trong lòng Cố Tĩnh Trạch lạnh lẽo, biểu cảm trên mặt cũng nhíu lại, ánh mắt lãnh ý trách cứ nhìn Lâm Triệt, lại không dám hung dữ như vậy:

- Nói bậy bạ gì đó, cô sẽ không chết.

- Nhưng mà tôi chảy thật nhiều máu.

Cô nói.

- Bác sĩ sẽ trị liệu cho cô, chỉ là vết cắt vào động mạch chủ trên đùi, cho nên mất máu nhiều.

- A, động mạch chủ... Nghe qua thật đáng sợ, anh nói, nếu tôi chết, anh có phải là có thể lập tức giải thoát, với Mạc tiểu thư của anh song túc song tê rồi hả?

Sắc mặt Cố Tĩnh Trạch tối sầm lại, ánh mắt tối đen gọn sóng bắt đầu khởi động, mi tâm càng nhíu:

- Cảm ơn, tôi sẽ không cho cô chết.

Lúc này nghe được Mạc Huệ Linh, thế nhưng mà hơi có chút không kiên nhẫn, một loại cảm giác không muốn nhắc tới của cô ấy, ở trong lòng âm thầm bắt đầu khởi động.

Nếu không phải cô ấy gọi điện thoại tới, anh không sẽ phân tâm, thậm chí không phát hiện bên ngoài có điều khác thường.

Lâm Triệt nói:

- Thật vậy chăng? Nhưng mà tôi rất đau.

Cố Tĩnh Trạch nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cô nhấc lên, tái nhợt giống như giấy trắng, môi nhỏ vô lực quắt lại, bộ dáng làm cho trong lòng người ta giống như bị nhéo.

Anh ngẩng đầu lên:

- Không nghe đến sao, phu nhân nói cô ấy đau, kêu bác sĩ nhanh xử lý!

Tần Hạo đi theo bên cạnh, thấy sắc mặt Cố Tĩnh Trạch một mảnh mây đen dày đặc, chạy nhanh quay đầu để cho người ta gia tăng tốc độ.

Ánh mắt Cố Tĩnh Trạch luôn luôn định ở trên mặt Lâm Triệt, thấy cô làm như ngấm ngấm chịu đựng quay đầu đi, con ngươi đen của anh, bàn tay to bẻ mặt cô qua, nắm lấy cằm tinh xảo của cô, ánh mắt anh một mảnh tối đen:

- Nhìn tôi, không cần nghĩ nhiều.

- Hừ...

Cô hừ một tiếng, nhưng mà, vẫn là nhìn không được đau đớn.

Ánh mắt Cố Tĩnh Trạch dừng ở trên môi cô bởi vì mất máu quá nhiều, mà khô quắt, hơi hơi mở môi, hô hấp dày đặc, mi tâm chợt nhú, anh nắm cằm của cô, tiến lên đ-ng vào, trực tiếp chặn trên môi không ngừng đóng mở của cô...

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Quan Tâm Cô

Đầu Lâm Triệt giống như bông chốc sung huyết, một mảnh hỗn loạn.

Lúc môi hơi lạnh của anh xẹt qua cánh môi, lưu lại một cánh ướt át làm cho người ta lưu luyến, mới khôi phục tri giác.

Anh, hôn cô...

Hơn nữa, lại còn hôn.

Bá đạo cạy mở hàm răng của cô, anh cơ hồ đoạt lấy đi tất cả hô hấp của cô, không cho cô một chút không gian suy tư.

Đầu lưỡi va chạm, anh quán lấy đầu lưỡi của cô, dùng sức khẽ hút, máu của cô giống như đều bắt đầu chảy ngược, lúc này cảm giác tê dại truyền khắp toàn thân.

Lâm Triệt mở to hai mắt, nhìn gò má hoàn mỹ của anh gần sát tới, một trận hương thơm vây quanh cô, mang theo ái muội cực nóng, khiến cô bông chốc như đã quên đi đau đớn.

Ngón tay nắm chặt, tay cường tráng của anh, còn ở trong lòng bàn tay, độ ấm cực nóng, lại truyền đến trong tay cô.

Mãi cho đến khi bác sĩ khâu lại xong miệng vết thương cho cô, cô không lại cảm giác được một tia đau đớn.

Thẳng đến Cố Tĩnh Trạch chậm rãi buông môi của cô ra.

Vị của cô vẫn ngọt ngào như trong trí nhớ.

Buồng lỏng ra, giữa răng lại còn lưu lại vài phần vẫn chưa thỏa mãn.

Nhưng mà, đợi đến khi bác sĩ đứng lên nói, đều xong rồi, chấp nhận tiêm adrenalin, khiến Lâm Triệt mất máu quá nhiều còn luôn luôn có Lâm Triệt, lúc này lại giống như mũi tên rời khỏi cung, buồng lỏng, cả người trực tiếp nằm ở nơi đó, hôn mê.

Thời điểm Lâm Triệt tỉnh lại, phát hiện bên cạnh là một mảnh màu lam, trong phòng các loại dụng cụ đang ở nhảy lên.

Cô sùng sốt, vội muốn đứng lên, cùng lúc đó phía dưới miệng vết thương kéo căng đau xót, cảm thấy tay như cũ bị người nắm.

Lúc này mới nhìn đến, Cố Tĩnh Trạch nằm sấp ở bên giường, đang ngủ.

Cô vừa động như vậy, anh trực tiếp mở mắt:

- Như thế nào?

Anh có chút khần trương nhìn cô:

- Làm sao không khò ở chỗ sao?

Anh thoát nhìn hơi chút lộ vẻ mệt mỏi, Lâm Triệt không khỏi nghĩ, anh chẳng lẽ là ở trong này chăm sóc cô một buổi tối?

Lâm Triệt vội nói:

- Không có, không có việc gì, chính là miệng vết thương bị căng lên thôi.

Cố Tĩnh Trạch nghe xong, vội đứng lên, xốc lên chăn nhìn nhìn miệng vết thương của cô.

Còn gấu gao băng bó, nhìn ra hẳn là không vấn đề gì.

Anh thở ra một hơi, cau mày nói với cô:

- Cẩn thận một chút, không cần tùy tiện lộn xộn.

Một buổi tối ngày hôm qua, cô bất chợt ni non, tiếng rên rỉ khiến trong lòng người không thoải mái.

Anh chỉ có thể nắm tay cô như vậy, luôn luôn thủ ở đây một buổi tối, gần sáng, mới chịu không được, nằm sấp ở trong này ngủ.

Tần Hạo nhìn bất quá, muốn cho anh đi phòng bệnh cách vách, nhưng mà, anh chỉ cần vừa động, Lâm Triệt sẽ hừ vài tiếng.

Tay anh trực tiếp giờ lên, khiến Tần Hạo đi ra ngoài, bản thân ở trong này nhìn cô một buổi tối.

Cũng may bác sĩ nói, chính là động mạch chủ đứt, cứu chữa kịp thời, đã cầm máu chữa trị tốt.

Chính là, động mạch chủ nơi đó mất lượng máu quá lớn, cho dù lúc đó lập tức cầm máu, nhưng mà, cũng vẫn mất máu quá nhiều, cô lúc này thật suy yếu.

Bác sĩ còn nói, động mạch chủ nơi đó xuất huyết cực kỳ nguy hiểm, nếu không kịp thời, cô rất có khả năng sẽ chết rất nhanh.

Lâm Triệt cảm thấy tinh thần bản thân giống như tốt hơn rất nhiều, nhìn phòng bệnh đặc biệt xa hoa này, nếu không phải có nhiều máy móc, thoát nhìn không giống như phòng bệnh, cô biết bản thân hẳn là đã qua được không có việc gì, nhẹ nhàng thở ra đồng thời, mới bỗng nhiên nhớ tới:

- Ai nha, giấy tờ nhà đất, khế ước mua bán nhà của tôi đâu?

Cố Tĩnh Trạch không nói gì nhìn cô:

- Không biết.

Lâm Triệt kinh ngạc:

- Không phải chứ!

Lúc đó nhất thời sốt ruột, cũng không biết ném đi đâu, chẳng lẽ cũng không có người giúp cô thu lại sao.

Lâm Triệt nói:

- Thế nào như vậy, đồ vật quan trọng như vậy.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô thật sâu:

- Được rồi, thực quan trọng như vậy, lúc đó vì sao cô không ôm khế ước mua bán nhà và giấy tờ nhà đất của cô trốn đi qua một bên, còn ném nó, bỏ nhào vào trên người tôi.

Đối với cô hơi có chút áy náy, không nghĩ tới cô thế nhưng mà sẽ làm ra phản ứng như vậy.

Lâm Triệt chớp chớp mắt:

- Tôi đã quên là chuyện gì xảy ra, khả năng lúc đó nhất thời xúc động đi.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô:

- Lần sau không được làm như vậy, rất nguy hiểm.

Lâm Triệt nói:

- Đương nhiên, có lần giáo huấn này, lần sau tôi sẽ biết, đây là lần đầu tiên không kinh nghiệm, không biết nên trốn ở chỗ nào sao.

Cố Tĩnh Trạch lắc lắc đầu.

Lâm Triệt nói:

- Đúng rồi, khế ước mua bán nhà cùng và giấy tờ nhà đất của tôi có thể làm lại một lần nữa?

- Đương nhiên, tên của cô, là của cô.

- Thật tốt quá.

Bộ dáng Lâm Triệt nhẹ nhàng thờ ra.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Được rồi, tham tiền, chuyện này đã giải quyết, cô cũng nên ăn một chút gì.

Bác sĩ nói cô tỉnh lại là có thể ăn cái gì, cho nên, anh đã trước tiên kêu người trong nhà làm cái gì cho cô.

Gọi người lấy ra, cô còn nghĩ động, Cố Tĩnh Trạch đề cô lại:

- Tôi đói cho cô, cô không nên động.

Lâm Triệt kinh ngạc nhìn anh.

Cố Tĩnh Trạch đã để cái bàn nhỏ xuống, cầm lấy thìa đến, cẩn thận múc một muỗng cháo, đặt ở trên môi thổi thổi, mới đưa tới trước mặt Lâm Triệt.

Lâm Triệt nhìn một loạt động tác của anh, nhìn cực kỳ chân thành, một mạch liền thành, không khỏi cười.

Hé miệng một ngụm ăn hết, không khỏi lại cắn thìa.

Cố Tĩnh Trạch nhíu mi, nhìn môi của cô, so ngày hôm qua đã có chút huyết sắc, mang theo chút cháo trắng trơn bóng lại ướt át, vết hầu anh vừa động, mi sắc cũng càng nặng thêm vài phần.

- Hu... Thực xin lỗi.

Cô không nhận thấy được sự khác thường của Cố Tĩnh Trạch, nuốt miệng cháo xuống, mơ hồ nói.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Ăn cái gì cũng có thể cẩn thận một chút sao.

Tuy rằng giọng điệu không dần lại, nhưng mà, anh vẫn vươn ra ngón tay, lau cháo chảy xuống bên miệng cô.

Ngón tay đi-tng tới môi non mềm của cô, một chút cảm giác tê tê ma dại, giống như lan tràn theo đầu ngón tay.

Lúc này, di động để ở một bên bỗng nhiên vang lên.

Cố Tĩnh Trạch buông bát xuống, nhìn về phía di động.

Là Mạc Huệ Linh gọi điện thoại tới.

Cố Tĩnh Trạch liếc mắt nhìn Lâm Triệt một cái, cầm lấy điện thoại, đi ra ngoài nhận.

Lâm Triệt ngăn người, nhìn cửa đóng lại, trong lòng nghĩ, không cần nghĩ cũng biết ai gọi điện thoại tới.

Cố Tĩnh Trạch nhận điện thoại, chợt nghe đến thanh âm lo lắng của Mạc Huệ Linh.

- Tĩnh Trạch, anh đêm qua thế nào không có tới, điện thoại còn luôn luôn không có người nhận.

Buổi tối điện thoại vang lên một lần, nhưng mà lúc đó Lâm Triệt còn ở trong hôn mê, Cố Tĩnh Trạch lo lắng ầm ỉ đến cô nghỉ ngơi, lúc này để Tần Hạo lấy điện thoại đi ra ngoài.

Nghe thấy thanh âm oán giận của Mạc Huệ Linh, Cố Tĩnh Trạch nói:

Buổi tối xảy ra chút chuyện, cho nên mới không đi. - Em mặc kệ anh xảy ra chuyện gì, Cố Tĩnh Trạch, ngày khác có thể, nhưng mà, ngày hôm qua là sinh nhật của em, anh thế nào có thể để một mình em ở nơi đó chờ anh lâu như vậy.

Mạc Huệ Linh lại bắt đầu khóc lên.

Cố Tĩnh Trạch biết Mạc Huệ Linh thật thích khóc, lúc này nghe cô nỉ non, cũng không khỏi nghĩ đến, kỳ thực Lâm Triệt không thật thích khóc, ngày hôm qua đau hàm răng cô run lên, vẫn cho là bản thân phải chết, nhưng mà, lại cũng không rơi xuống một giọt nước mắt.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Ngày hôm qua chuyện thật sự có chút gấp, cho nên mới không thể đến, thực xin lỗi, Huệ Linh, cụ thể, lần sau gặp mặt lại nói.

- Vậy buổi tối anh tới gặp em sao?

Thanh âm Huệ Linh yếu đi.

Cố Tĩnh Trạch hơi suy tư:

- Hôm nay chỉ sợ là không được.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Tôi Không Thích Trên Người Cô Có Sẹo.

Mạc Huệ Linh chán nản, trực tiếp bóp cúp điện thoại.

Cố Tĩnh Trạch nghe điện thoại vang lên âm thanh tu tu, trầm ngâm dừng một lát, thấy bác sĩ đến, mới cùng Lâm Triệt đi vào trong phòng bệnh.

Bác sĩ kiểm tra qua cho Lâm Triệt, vết thương trên đùi khỏi phục tốt, rất nhanh là có thể xuống đất.

Cố Tĩnh Trạch ở bên cạnh nhìn, lúc đi ra ngoài tiếp cú điện thoại, Lâm Triệt đã đem cơm ăn không còn một mảnh.

Lúc này đang ở chỗ này cùng bác sĩ thảo luận vấn đề phòng nơi này thật là đẹp mắt.

Thật sự là không chịu nổi.

Cố Tĩnh Trạch nhìn phía trên vết sẹo, nói với bác sĩ:

- Trên chân cô vết sẹo có thể xóa đi không?

Bác sĩ vội cung kính dè dặt cẩn trọng nói với Cố Tĩnh Trạch:

- Đây phải nhìn thể chất mỗi người, nhìn trên người phu nhân bình thường cũng không có một chút vết sẹo, thể chất hẳn không lưu sẹo, có lẽ sẽ khôi phục không tệ, nhưng mà... Vết sẹo sâu như vậy, phỏng chừng khẳng định sẽ giữ chút dấu vết.

Thời điểm khâu phía trên, cố ý dùng phương thức khâu không để lại vết sẹo, nhưng mà, lúc này miệng vết thương nhìn vẫn dữ tợn.

Cố Tĩnh Trạch không thích trên người cô lưu lại vết sẹo, nhìn miệng vết thương của cô, nhũ nhũ mảy thật sâu:

- Tôi hi vọng trên người phu nhân của tôi không có một chút vết sẹo, tìm bác sĩ tốt nhất của các anh nghĩ biện pháp.

Bác sĩ nghe xong, sắc mặt tối sầm lại, nhanh chóng liên tục gật đầu.

Nhìn bác sĩ đi ra ngoài, Lâm Triệt mới ngẩng đầu lên nói với Cố Tĩnh Trạch:

- Nhìn ít nhiều cũng sẽ lưu lại chút sẹo, bất quá không quan hệ, nếu quay phim, dùng phấn che một chút là được.

Cố Tĩnh Trạch lại sâu thâm nhìn cô:

- Không, nếu nơi này không được, tôi sẽ tìm bác sĩ tốt nhất trên thế giới điều trị cho cô, nhất định sẽ không cho cô lưu lại một chút sẹo.

Lâm Triệt nhìn biểu cảm nặng nề của anh, trong lòng hơi hơi cảm ảm áp, cười nhìn anh nói:

- Thế nào, anh nhìn thấy trên người tôi có vết sẹo sẽ ghét bỏ tôi sao? Thật là, tao khang chi thê bất hạ đường*, nghe thấy được không, tôi cho dù khó coi, anh cũng không thể ghét bỏ tôi.

[* Tao khang chi thê (vợ tao khang) ám chỉ người vợ (cũng là vợ cả) cưới khi chồng còn nghèo; tiếng Việt còn gọi là người vợ tấm cám (hay tấm mỡ).

Bất khả hạ đường (đường): Không thể đưa xuống nhà dưới (không thể hất hủi). Tao khang chi thê bất khả hạ đường nghĩa là [khi mình sang giàu thì] không thể bỏ được người vợ cùng chịu cảnh nghèo hèn với mình.

Tích: Tống Hoảng là quan hiền lương dưới triều vua Quang Vũ (6 TCN – 57 CN), người sáng lập triều Đông Hán (tức Hậu Hán). Vợ ông Hoảng bệnh, bị mù và ông luôn đích thân săn sóc, đút cơm cho vợ. Chị vua góa chồng, rất ái mộ Tống Hoảng. Vua biết ý, một hôm ước lời hỏi dò bụng Hoảng: “Ngạn ngữ nói: Sang đổi bạn, giàu đổi vợ, có vậy chăng?” (Ngạn văn: Quý dịch giao, phú dịch thê, hữu chư?)

Hoảng đáp: “Thần nghe: Bạn bè chơi từ thuở nghèo hèn chớ nên quên, người vợ tấm cám chớ hất hủi.” (Thần văn: Bản tiện chi giao mạc khả vong, tao khang chi thê bất khả hạ đường.) Hiểu Tống Hoảng một lòng chung thủy, vua bỏ ý định tác hợp cho chị.]

Cố Tĩnh Trạch im lặng không nói gì, nhìn Lâm Triệt nói:

- Yên tâm, tôi sẽ không ghét bỏ cô, tôi chỉ là không muốn nhìn thấy trên người cô có vết sẹo.

Anh không muốn nhìn thấy cô bị thương, càng còn bởi vì mình.

Nhìn Lâm Triệt mặc đồ sọc của bệnh nhân, nghĩ đến da thịt cô trắng nõn, không có một chút khuyết điểm, thế nhưng mà bởi vì mình, lưu lại miệng vết thương lớn như vậy, liền càng cảm thấy trong lòng không thoải mái.

Lâm Triệt hơi hơi vừa động, nhìn anh nói:

- Cũng là anh nhìn thấy sẽ cảm thấy áy náy sao?

Cố Tĩnh Trạch lườm cô một cái:

- Cô lại nghĩ loạn cái gì.

Bất quá, quả thật là có chút áy náy.

Lâm Triệt nói:

- Thực cảm thấy áy náy, về sau liền đối với tôi tốt một chút, đừng động một cái là ném tôi ra bên ngoài.

Cố Tĩnh Trạch sùng sốt, nhớ tới ngày đó ném cô tới cửa.

Này còn không phải bởi vì miệng cô quá thối, chọc giận anh.

Anh sinh ra lớn đến như vậy, còn chưa từng có một người phụ nữ, giống như cô, to gan lớn mật như vậy, nói với anh như vậy.

Nhưng mà, lúc này thật sâu nhìn Lâm Triệt, anh vẫn như cũ lẳng lặng nói một chữ:

- Được.

Lâm Triệt kinh ngạc ngẩng đầu lên, nhìn Cố Tĩnh Trạch, nhất thời tâm thần hoảng hốt, anh vừa nói cái gì?

Cố Tĩnh Trạch dời ánh mắt, cúi đầu đem thuốc bác sĩ đưa lấy ra cho cô, bắt đầu đổ nước cho cô uống thuốc.

Ngày đầu tiên, miệng vết thương Lâm Triệt còn hơi hơi đau đớn, nhưng mà, bởi vì bệnh viện dùng đã là thuốc tốt nhất, cho nên, cảm thấy cũng không khó chịu như vậy.

Buổi tối, Lâm Triệt đến thời gian, liền có chút mê man, chuẩn bị ngủ, nhìn Cố Tĩnh Trạch, híp mắt hỏi anh:

- Buổi tối rồi anh làm sao bây giờ?

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Cô không cần phải quan tâm tôi, tôi ở trong này ngồi là được.

Lâm Triệt nói:

- Bằng không anh trở về đi ngủ đi.
- Không cần, tôi ở trong này nhìn cô.

Cố Tĩnh Trạch đặt cô một mình ở trong này, cảm thấy cô sẽ rất cô độc.

Dù sao không giống như là những người khác, có một đám người thân quay chung quanh, cô cũng chỉ có một người chồng là anh mà thôi.

Lâm Triệt nói:

- Thật sự không cần... Bằng không anh đi bên ngoài tìm một chỗ ngủ.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Không, buổi tối nơi này dụng cụ rất nhiều, cô cũng cần người nhìn, tôi ở trong này là tốt rồi.
- A... Đây...

Trong lòng Lâm Triệt có chút cảm động, nhìn Cố Tĩnh Trạch, lại nhìn nhìn giường bản thân, giường phòng bệnh cao cấp, cũng lớn hơn rất nhiều giường bình thường.

Cô nghĩ một chút, dứt khoát vỗ vỗ giường bản thân:

- Bằng không anh đi lên ngủ đi, giường cũng đủ lớn.

Ánh mắt Cố Tĩnh Trạch không thể không lóe lóe, nhìn vị trí cô vỗ.

Trong lòng đã có chút cảm giác mừng thầm chợt lóe lên.

Anh lại tuyệt không cảm giác bài xích.

Lâm Triệt thấy anh không cự tuyệt nhưng mà cũng không đáp ứng, còn nói:

- Thế nào, anh sợ tôi bỏ nhào vào anh, vậy dứt khoát, đem gối đầu đặt ở bên trong là được rồi, giường lớn như vậy, hoàn toàn có thể để.

Cố Tĩnh Trạch khẽ nhún mày:

- Được rồi được rồi, cứ quyết định như vậy, sớm một chút nghỉ ngơi đi.

Nhìn thấy anh thật sự đồng ý, Lâm Triệt vội tránh sang bên cạnh, dọn ra chỗ cho anh.

Cố Tĩnh Trạch đơn giản thu thập một chút, mới lên giường.

Hai người mỗi người ngủ ở một bên, ở giữa đặt cái gối.

Nhưng mà, Lâm Triệt đánh giá cao năng lực của bản thân, tuy rằng nằm như vậy, nhưng mà có thể ả ả cảm nhận được hơi thở người đàn ông bên cạnh, tuy rằng người bên cạnh giống như sớm đã đang ngủ, vẫn không nhúc nhích.

Cũng may có tác dụng của thuốc, một thoáng chốc, cô rốt cục mơ màng ngủ thiếp đi.

Cố Tĩnh Trạch cảm giác được người bên người không lại xoay người, hô hấp cũng chậm chậm tiềm xuống, biết cô chỉ sợ là đã ngủ,

Thở dài một tiếng, anh chuyển người lại, cũng chuẩn bị ngủ.

Nhưng mà, vừa muốn ngủ, một chân bỗng nhiên gác ngang ở trên thân.

Đôi mắt Cố Tĩnh Trạch nhất thời sâu xuống.

Lâm Triệt này, chân cô không phải đau sao?

Bị thương cũng không ảnh hưởng đến tư thế ngủ không đành lòng của cô.

Để tránh đ-ng tới miệng vết thương của cô, anh cầm lấy đùi mảnh khảnh của cô, cẩn thận đẩy qua.

Nhưng mà ngay sau đó, một cánh tay mềm mại lại vờn qua.

Cố Tĩnh Trạch nghĩ, anh chỉ biết, trừ phi ở giữa để dao găm, bằng không, để cái gì cũng ngăn không được người phụ nữ thích lộn xộn này.

Anh cẩn thận nắm lấy cánh tay của cô, quay đầu, nhẹ nhàng thả về.

Lại vừa chống lại khuôn mặt cô đang yên tĩnh ngủ say.

Môi đỏ mọng kiêu diễm ướt át, mạng người phụ nữ này cũng rất ngoan cường, hiện thời nhìn ra đã hoàn toàn bất đồng với người phụ nữ sắp chết ngày hôm qua, nhanh chóng khôi phục sức sống.

Lúc này, cô co lên trước.

Cố Tĩnh Trạch ngừng một chút, cảm thấy môi của cô đã sát đến trước mặt mình.

Chỉ cần anh hơi chút vừa động, liền có thể đi đến môi đỏ mọng mềm mại của cô.

Cảm xúc ướt át, khiến anh cả người run rẩy một trận, một luồng điện truyền qua thân thể, anh nhìn chăm chăm miệng của cô, bỗng nhiên cảm thấy miệng khô lưỡi hanh.

Cô lại lần nữa lộn xộn, môi nhỏ trực tiếp cọ sát cánh môi của anh, một trận khô nóng, khiến Cố Tĩnh Trạch triệt để nhả mày lại.

- Lâm Triệt, cô chơi với lửa có ngày chết cháy!

Mang theo nguy hiểm cảnh cáo tự môi phun ra từ trong môi của mình:

- Còn dám lộn xộn một chút thử xem!

Nhưng mà, hiển nhiên Lâm Triệt căn bản không nghe đến âm thanh khàn khàn của anh.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Quen Với Tư Thế Ngủ Không Tốt Của Cô.

Cố Tĩnh Trạch giật mình, nhìn cánh môi của cô, hình môi hoàn mỹ, ẩm ướt, mềm mại, phảng phất tron bóng, thịt quả hồng hồng, lại giống như mang theo một chút hấp dẫn.

Anh nghiêng đầu, nhẹ nhàng đến gần.

Nhưng mà, vừa gần sát vài phần, cặp mắt to vốn yên tĩnh, chợt mở ra.

Mặt lạnh ngừng lại ngay tại chỗ, nhìn ánh mắt mông lung của Lâm Triệt.

Cô mơ hồ xoa mắt, nhất thời cảm thấy khoảng cách trước mắt có chút ái muội.

Tác dụng của thuốc, lại khiến cô không có năng lực suy xét.

- Anh...

Cô nghi hoặc nhìn môi khêu gợi của anh nhếch lên ngay trước mắt, trong lòng cảm thấy có chút ngứa.

- Thành thật ngủ.

Anh ho khan một tiếng, đưa tay bưng kín ánh mắt cô.

Một thoáng chốc, hô hấp của cô lại đều đều.

Mà Cố Tĩnh Trạch, quay đầu lại, không bao giờ nhìn liếc mắt người phụ nữ bên cạnh một cái nữa.

Nhưng mà, khi nhắm mắt lại, như cũ có thể cảm thấy cánh tay của cô, tập kích ngực của anh.

Nhiều mây, nhưng mà, tựa hồ đã dần dần quen cô bỗng chốc tập kích, một thoáng chốc, anh cũng trực tiếp ngủ thiếp đi.

Ngày thứ hai, thời điểm Lâm Triệt tỉnh lại, Cố Tĩnh Trạch sớm đã không thấy nữa.

Mãi cho đến khi cô rửa mặt xong, Cố Tĩnh Trạch mới mang bữa sáng lại.

Chân Lâm Triệt không cảm giác đau, tâm tình cô cũng cực tốt, nhìn Cố Tĩnh Trạch nói:

- Tôi đã nói tới hôm qua tuyệt đối có thể ngủ như vậy, nhìn tinh thần anh cũng tốt rất nhiều.

Cố Tĩnh Trạch chỉ lẳng lặng nhìn cô một cái, chưa nói buổi sáng thời điểm anh tỉnh lại, cô lại ghé vào trên người anh, chảy nước miếng vào trong cổ của anh.

Hiện tại nhớ tới, như cũ cảm thấy trong cổ ngứa ngứa.

Bác sĩ rất nhanh lại đây đổi thuốc cho Lâm Triệt, nhìn mặt trên miệng vết thương dường như tốt hơn rất nhiều, nhưng mà, vết sẹo vẫn xấu xí, sắc mặt Cố Tĩnh Trạch vẫn không được tốt.

- Bác sĩ, chân phu nhân của tôi khi nào thì có thể hoàn toàn đứng lên?

Bác sĩ nghe Cố Tĩnh Trạch trầm giọng hỏi, vội nói:

- Đây muốn...

Còn chưa có trả lời, điện thoại Cố Tĩnh Trạch lại vang lên.

Cố Tĩnh Trạch vừa thấy, là Mạc Huệ Linh.

Còn nghĩ muốn nghe bác sĩ lời nói anh, cúp điện thoại.

Bác sĩ thấy thế, lại tiếp tục nói:

- Đây là...

Nhưng mà lúc này, điện thoại lại vang lên.

Cố Tĩnh Trạch có chút không kiên nhẫn nhìn điện thoại một chút, tên Mạc Huệ Linh luôn luôn chớp động, bên kia, Lâm Triệt ngẩng đầu nói:

- Cố Tĩnh Trạch, anh tiếp điện thoại rồi nói sau.

Trên mặt Cố Tĩnh Trạch ngừng một chút, nhìn Lâm Triệt, đành phải quay đầu cầm điện thoại đi ra ngoài.

Lúc nhận điện thoại, thanh âm anh hơi có chút không kiên nhẫn:

- Huệ Linh, em có chuyện gì sao?

Mạc Huệ Linh ở trong điện thoại mặt hờn dỗi:

- Anh vừa mới sao cúp điện thoại của em?

Cố Tĩnh Trạch còn đang suy nghĩ lời nói của bác sĩ, ở trong điện thoại nói:

- Anh vừa mới đang bận, như thế nào?

Mạc Huệ Linh nói:

- Sinh nhật của em anh không tới, sau đó anh cũng không giải thích với em, Tĩnh Trạch, anh đến cùng như thế nào?

Cố Tĩnh Trạch nhớ tới sinh nhật của cô, ngày đó xảy ra tai nạn xe cộ, cho nên mới không đi, sau này lại luôn luôn chăm sóc Lâm Triệt bị bệnh.

Anh chỉ là gần đây tương đối bận.

Bởi vì chuyện này còn chưa có công bố ra ngoài, cho nên, Cố Tĩnh Trạch cũng không nói cho Mạc Huệ Linh.

- Em đây bị bệnh, anh cũng không chuẩn bị đến nhìn em sao?

Mạc Huệ Linh ai oán nói.

- Em bị bệnh rồi hả ?

Cố Tĩnh Trạch hỏi.

Mạc Huệ Linh nghẹn ngào ra tiếng:

- Em muốn anh đến đây, em mặc kệ anh đang bận cái gì, Tĩnh Trạch, anh không đến nhìn em, em nhất định sẽ không tốt, em hiện tại cảm thấy em giống như sắp chết.

Thế nhưng nghiêm trọng như vậy sao? Đến mức độ sắp chết rồi hả?

Sau khi Cố Tĩnh Trạch trở lại phòng bệnh, nói với Lâm Triệt:

- Huệ Linh xảy ra chút chuyện, tôi muốn qua xem.

Lâm Triệt ngăn người, nhìn anh gật gật đầu:

- A, anh đi đi, nơi này của tôi nhiều người nhìn như vậy, cũng sẽ không có chuyện gì.

Cố Tĩnh Trạch gật gật đầu, nặng nề nhìn cô một cái, đi qua, đưa tay dịch dịch chăn của cô, đặt chân cô ở bên ngoài.

- Tôi gọi người đến nhìn cô, ngủ rất không thành thật, đừng chạm vào miệng vết thương.

Anh nói.

Lâm Triệt kinh ngạc nói:

- Tôi ngủ nơi nào không thành thật.

Cố Tĩnh Trạch nhớ tới buổi tối, đôi cô hừ một tiếng:

- Kém chút liền trên trời, thành thật chút, tóm lại, cô cẩn thận chút, đừng nôn nôn nóng nóng, đ-ng vào chảy máu, chân của cô cũng không thể muốn nữa.

- Được rồi đừng dong dài, nhanh tìm Mạc tiểu thư đi, cô ấy không phải có việc gấp sao.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô nói như vậy, nghĩ cũng, gật gật đầu đi ra ngoài.

Đi ô-tô nửa giờ mới đến trong nhà Mạc Huệ Linh.

Phòng Mạc Huệ Linh giống như phòng của công chúa, cô nằm ở trong chăn, nghe động tĩnh bên ngoài.

Dường như nghe được tiếng xe, nhanh chóng nhìn quần áo bản thân.

Cố Tĩnh Trạch rất nhanh đi đến, liền nhìn thấy Mạc Huệ Linh đang nằm ở trên giường, lộ ra nửa thân mình, tuy rằng nói bị bệnh, nhưng mà nằm ở trên giường, trên mặt lại còn trang điểm, bên trong đích thực là váy ngủ tơ tằm nửa che nửa đây, mị nhãn như tơ, thoát nhìn thập phần quyến rũ.

Cố Tĩnh Trạch sùng sốt, nhìn cô nằm ở nơi đó nhẹ nhàng hừ một tiếng:

- Tĩnh Trạch, anh mà không đến, cũng nhìn không tới em rồi.

Cố Tĩnh Trạch vội đi qua:

- Được được thế nào bị bệnh rồi hả?

Mạc Huệ Linh biết anh muốn tới, cố ý cho người thu thập phòng một chút, phun lên nước hoa tươi mát, lại chọn cho bản thân một bộ đồ ngủ kêu gọi, vừa tắm xong, mang theo vài phần mềm mại, nhu tình nhìn anh, cô u oán nói:

- Không biết, em chỉ biết, ngày đó anh không tới, em khóc một buổi tối, sau này, cũng ăn không ngon, trong nhà tìm rất nhiều bác sĩ đến, đều nói không biết như thế nào, em cảm thấy, em nhất định phải chết.

Cô nơi nào phải chết.

Lâm Triệt mới thật sự kém chút đã chết.

Cố Tĩnh Trạch không khỏi nghĩ tới Lâm Triệt, nhìn Mạc Huệ Linh, có chút tức giận:

- Huệ Linh, ngày đó anh không đi sinh nhật của em, là vì anh bên kia bỗng nhiên gặp chuyện không may, anh quả thật đi không được, hơn nữa, là sự tình liên quan mạng đến người, anh không rảnh bận tâm chuyện khác, bao gồm em hiện tại bỗng nhiên bảo anh đến, anh kỳ thực cũng không nên tới, nhưng

mà em nói em bị bệnh.

Nhưng mà, trong nơi này là thật bị bệnh.

Anh cảm thấy Mạc Huệ Linh lần này thật là không quá hiểu chuyện rồi.

Mạc Huệ Linh vừa thấy, Cố Tĩnh Trạch thể nhưng thật sự tức giận.

Anh trước kia thậm chí không bỏ được nói với cô một câu nói nặng.

Cũng không cảm thấy sẽ có liên quan với Lâm Triệt, cô chớp mắt, cảm thấy chuyện anh muốn xử lý, nhất định là chuyện thật sự nghiêm trọng, cho nên anh mới có thể tức giận như vậy.

Cô ngừng một chút khóc, nhanh chóng lau nước mắt nói với anh:

- Tĩnh Trạch, em lại không biết anh có sao không, em chỉ là rất lo lắng cho anh, quá yêu anh, cũng rất thương tâm, anh có việc có thể nói với em, nhưng mà, anh không biết, ngày đó em khóc một buổi tối, luôn luôn gọi điện thoại cho anh, nhưng mà cũng không được.

Nhìn Mạc Huệ Linh thương tâm khóc lên, nói lời kia cũng quả thật là làm cho người ta lộ vẻ cảm động, trong lòng Cố Tĩnh Trạch mềm nhũn, đè thấp thanh âm, nói với cô:

- Được rồi, thực xin lỗi Huệ Linh, anh bởi vì quá sốt ruột, cho nên mới hội nói nặng với em, ngày đó là anh xử lý không tốt, mới làm cho em lo lắng.

Mạc Huệ Linh vẫn khóc không ngừng.

Cố Tĩnh Trạch đành phải vỗ vỗ bờ vai cô:

- Được rồi, Huệ Linh, anh nói xin lỗi, thật sự.

Mạc Huệ Linh thấy anh thành khẩn xin lỗi, trong lòng nghĩ, anh quả nhiên vẫn là luyện tiếc cô khóc.

Cô cắn môi dưới, ủy khuất nói:

- Anh biết vậy là tốt rồi.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Anh Sao Ăn Loại Đồ Ăn Không Tốt Cho Sức Khỏe Này?

Cố Tĩnh Trạch cười nhìn nhìn cô, nhưng mà biết chạm vào trên người cô nhất định sẽ phát bệnh sởi, cho nên nhìn thấy cô cũng chưa từng có dự định muốn chạm vào cô, chính là lúc này vẫn cảm thấy cả người vẫn khó chịu, giống như đã sắp phát bệnh sởi.

Anh nhíu mày nhìn nơi này:

- Em có phải làm cái gì vậy, vì sao có chút khó chịu.

Mạc Huệ Linh sửng sốt một chút, nói:

- Nơi này... Nơi này, em dùng chút nước hoa.

Cố Tĩnh Trạch thờ dài nhìn cô:

- Huệ Linh, em muốn anh đến gặp em, liền trực tiếp nói với anh là được rồi, nhưng mà, em làm sao có thể nói bản thân bị bệnh chứ?

Vừa bước vào đã biết cô giả bệnh, cho nên Cố Tĩnh Trạch trầm giọng hỏi cô.

Trong lòng Mạc Huệ Linh cả kinh, không nghĩ tới anh thế nhưng lại phát hiện, lúc này vẫn cắn môi, cô nói:

- Em chỉ là cảm thấy anh không muốn tới gặp em, cho nên em mới...

Cố Tĩnh Trạch cúi đầu vừa thấy, bản thân quả nhiên phát bệnh sởi.

Mạc Huệ Linh vừa thấy, Cố Tĩnh Trạch nhìn phòng, lộ ra mấy phần biểu cảm ghét bỏ, nhanh chóng nói:

- Chúng ta đi ra ngoài ngồi đi.

Cũng may cô chọn váy ngủ phi thường xinh đẹp, bản thân đứng dậy thút tha di chuyển, Cố Tĩnh Trạch cúi đầu nhìn, cảm thấy cô mặc quá bại lộ, nhưng mà ngẫm lại cũng không nói cái gì, cười cười với cô đi ra ngoài.

Cố Tĩnh Trạch biết Mạc Huệ Linh mặc như vậy thật gọi cảm, nhưng mà mà, có lẽ biết đ-ng tới cô sẽ phát bệnh sởi, cho nên, anh đối với sự xinh đẹp của cô, cũng vẫn không thể nổi lên cảm giác gì.

Thấy Cố Tĩnh Trạch nhìn cũng không nhìn bản thân, Mạc Huệ Linh nhất thời còn có chút mất mát, nhưng mà chậm rãi cũng thành thói quen, nghĩ dù sao anh liền là như vậy, từ lúc bị bệnh, đối với người phụ nữ không thể nổi lên hứng thú.

Không có hứng thú với cô, đối với Lâm Triệt cũng sẽ không có hứng thú. (Anna: chị sai quá rồi chị ơi.)

Cô nói với Cố Tĩnh Trạch:

- Cùng em ăn một chút gì lại trở về.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Được rồi, anh cũng không ăn cái gì liền đi qua.

Nghe Cố Tĩnh Trạch nghe nói bản thân bị bệnh thì sốt ruột như vậy, Mạc Huệ Linh vui vẻ cười:

- Được, em cho người làm bát tiết, em muốn anh ở nhà bổ sung bữa tối dưới nền cho em

Nhưng mà, người hầu đi lại nói:

- Tiểu thư, trong nhà mất điện, không có biện pháp làm đồ ăn.

Mạc Huệ Linh tức giận kêu lên:

- Tại sao có thể như vậy, các người gọi điện thoại hỏi một chút, lập tức chuẩn bị tốt cho tôi!

Người hầu khó xử nói:

- Tiểu thư, bên thành này đều mất điện, nói là vừa vận tu sửa mạch điện bị hỏng, hiện tại còn đang sửa gấp.

Mạc Huệ Linh thực sự tức giận không chịu được, thế nào còn có chuyện xúi quẩy như vậy, thật vất vả Cố Tĩnh Trạch mới đến đây, cùng nhau ăn bữa tối, uống chút rượu, có lẽ anh quá mệt, có thể ở nơi này.

Hiện tại để anh về nhà, Mạc Huệ Linh liền không thoải mái, nhớ tới trong căn phòng kia, còn ở một người vợ của anh.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Thôi, Huệ Linh, không cần khó xử bọn họ nữa.

Anh cũng quả thật không ăn cái gì, đói bụng, nghĩ một chút, dứt khoát nói với người hầu:

- Nếu có bếp cồn, đi mua mì ăn liền đến ăn đi.

Người hầu vừa nghe, có chút trở mặt, Mạc Huệ Linh cũng, kinh ngạc nói:

- Anh muốn ăn mì ăn liền?

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Đúng, Huệ Linh, mì ăn liền thịnh thoảng ăn hương vị vẫn không tệ.

Sau đó anh khẳng định nói với người hầu:

- Liền đi mua một ít mì ăn liền trở về đi.

Người hầu không dám chậm trễ, nhanh chóng đi ra ngoài.

Mạc Huệ Linh do dự nhìn Cố Tĩnh Trạch:

- Anh thế nào bỗng nhiên nhớ tới ăn cái này?

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Thật sự ăn rất ngon, em ăn rồi sẽ biết.

Mạc Huệ Linh đương nhiên không muốn ăn, cái loại này đồ ăn không tốt cho sức khỏe, với thân phận của bọn họ, làm sao có thể tùy tiện ăn chứ.

Nhưng mà, Cố Tĩnh Trạch nói như vậy, cô cự tuyệt cũng không tốt.

Nhìn người hầu rất nhanh mang mì ăn liền về lấy đi vào nấu, một lát, hương vị bay ra đến đây, cực kỳ gay mũi, đều che hết mùi nước hoa sang trọng quý phái trên người cô, điều này làm cho cô càng cảm thấy phản cảm hơn.

Cau mày, nhìn mì bung lên, bộ dáng tuy rằng đã được chế biến bày ra bàn, nhưng mà nhìn khiến cho người chán ghét.

Cố Tĩnh Trạch nhìn bộ dạng này lại cực kỳ giống ngày đó Lâm Triệt làm, nhất thời khẩu vị mở rộng ra.

Ngồi xuống, cũng chậm chậm ăn.

Mạc Huệ Linh nhìn anh lại ăn ngon như vậy, kinh ngạc cực kỳ, nhưng mà, bản thân nhìn, vẫn cảm thấy khó có thể nuốt xuống.

Bọn họ là người có thân phận như vậy, ăn cái mì ăn liền gì, ăn ngon không bằng mì ý đâu.

Cố Tĩnh Trạch ăn hết nửa bát, chú ý tới Mạc Huệ Linh chỉ miễn cưỡng ăn hai miếng, ngẩng đầu lên nói:

- Thế nào, không thể ăn sao?

Mạc Huệ Linh khó có thể che giấu ghét bỏ trên mặt:

- Tĩnh Trạch, loại đồ ăn không tốt cho sức khỏe này, anh cũng không cần ăn, không tốt cho thân thể, hơn nữa, bản như vậy.

Cố Tĩnh Trạch thêm ăn bởi vậy bỗng chốc không còn sót lại chút gì, nhìn Mạc Huệ Linh, tuy rằng biết cô nói đích thị mì ăn liền, nhưng mà, liền cảm thấy giống như nói Lâm Triệt bản.

Bất tri bất giác, anh nghĩ kéo mì ăn liền và Lâm Triệt đến cùng một chỗ.

Trong lòng có chút không vui, nhưng mà, không có biểu hiện ra ngoài.

Anh biết, không thể miễn cưỡng thứ Mạc Huệ Linh cô không thích, chính là hơi có chút thất vọng, không nghĩ tới cô không thích ăn, anh chỉ là nói:

- Em không thích ăn thì thôi, anh biết, đây là không quá tốt.

Anh có thể lý giải, Mạc Huệ Linh cùng anh, từ nhỏ nhận giáo dục cao quý tao nhã, nhất định không quá thích ứng loại đồ ăn giống mì ăn liền.

Lúc này, nhìn Mạc Huệ Linh cũng không có chuyện gì, anh đứng lên nói:

- Anh ăn no rồi, nếu không có việc gì, anh đi về trước.

Lâm Triệt còn ở bệnh viện, anh ban ngày có thể tạm thời đi một lát, nhưng mà, buổi tối cô ngủ rất không thành thật, anh lo lắng người khác nhìn, lỡ đâu chạm vào vết miệng vết thương, vết sẹo chẳng phải sẽ trở nên lớn hơn nữa.

Đối một cô gái mà nói, quá khó coi rồi.

Hơn nữa, da thịt của cô đẹp như vậy, trắng nõn như tuyết, làm cho người ta luyến tiếc phía trên có một chút khuyết điểm.

- Anh sao vội như vậy?

Mạc Huệ Linh có chút không bỏ được, nhìn Cố Tĩnh Trạch.

Cố Tĩnh Trạch nhìn biểu cảm đáng thương của cô, trong lòng cũng có một tia do dự, nhưng mà, nghĩ đến Lâm Triệt, vẫn là kiên định ý nghĩ phải đi về.

- Huệ Linh, thời gian này khá bận, anh lại đến gặp em.

Mạc Huệ Linh thấy anh khẳng định như vậy, cũng biết chuyện anh quyết định, chỉ sợ là không thay đổi, chỉ có thể bữu môi đưa anh đi ra ngoài.

Chờ Cố Tình Trạch đi rồi, Mạc Huệ Linh quay đầu nhìn này hai chén mặt, hung tợn đối người hầu nói:

- Ai mua mì ăn liền, đều ném đi cho tôi, đồ bẩn như vậy, cũng mua về nhà, thối muốn chết, đem phòng tôi triệt để thu thập một lần, tôi không hy vọng lại nghĩ được một chút mùi.

Lâm Triệt ở trong bệnh viện cũng không có chuyện gì làm, mở TV, nhìn nhìn hướng đi của làng giải trí, nhìn thấy Cố Tình Dư nhận phỏng vấn, nói của phim truyền hình bọn họ còn đang quay, cô bởi vì bị thương xin nghỉ vài ngày, không nghĩ tới tổ kịch thoải mái cho nghỉ, một chút cũng không làm khó.

Cô nhìn phim truyền hình còn đang hứng hực khí thể quay, trong lòng cũng thực vội, nghĩ nhanh chút hồi phục tham gia quay, đây là một cơ hội rất quan trọng của cô, cô không cứ không thể buông tha như vậy.

Đang nghĩ tới, Cố Tình Trạch đã trở lại, nhìn thấy Lâm Triệt đang nhìn tivi, đi tới nói:

- Ăn cơm chiều chưa?

Lâm Triệt "a" một tiếng, nhìn tinh thần anh sáng khoái, nghĩ anh hẳn là đi gặp Mạc Huệ Linh trở về, nhưng mà cũng không vạch trần:

- Ăn rồi, cũng uống thuốc rồi.

- Vậy là tốt rồi.

- Bác sĩ nói tôi ngày mai là có thể xuất viện về nhà tĩnh dưỡng rồi.

Cô nói.

Cố Tình Trạch nhú mày:

- Là sao? Tôi cảm thấy cô vẫn nên ở lại quan sát vài ngày.

Bác sĩ cũng nói như vậy, nhưng mà, Lâm Triệt nghĩ nhanh chút trở về quay phim.

Cố phu nhân cũng chỉ có thể làm vài năm, bất cứ khi nào cũng có thể ly hôn, cô cần phải tự mình đứng lên mới được.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Thật Sự Là Nhiều Chuyện Muốn Chết.

Lâm Triệt nói:

- Không sao, đây chỉ là chút vết thương nhỏ mà thôi.

Trên mặt Cố Tình Trạch tối sầm lại:

- Cô kém chút đã chết, vậy còn là chút thương nhỏ sao?

Lâm Triệt không gọi là nói:

- Kém chút đã chết là vì cắt trúng động mạch chủ, trong nháy mắt kém chút chết mà thôi, chỉ cần chữa trị tốt, sẽ không phải không có việc gì sao, trên đùi lại không phải bộ phận quan trọng gì.

Con người Cố Tình Trạch bình tĩnh nhìn cô, sau một lúc lâu mới không vui nói:

- Tùy cô, dù sao thân thể cũng là của cô.

Nói xong, Cố Tình Trạch quay đầu liền đi ra ngoài.

Lâm Triệt chớp chớp mắt, không cảm thấy có cái gì không ổn, nằm xuống tiếp tục xem tivi.

Ngày thứ hai, Lâm Triệt xuất viện về nhà.

Vẫn ngồi trên xe lăn, lại do Cố Tĩnh Trạch ôm cô lên xe, Lâm Triệt nhìn xe lăn cảm thấy thú vị, cô vẫn là lần đầu tiên ngồi cái này, Cố Tĩnh Trạch chăm sóc muốn ôm cô, nhanh chóng nói:

- Ai, đừng nhúc nhích đừng nhúc nhích, tôi chụp một bức ảnh.

Nói qua cầm lấy vỏ xe lăn bản thân, điều chỉnh tốt vị trí, vừa vặn chụp được đồ bệnh nhân.

Cố Tĩnh Trạch ở phía trước nhú mày:

- Đây có cái gì tốt mà chụp?

Lâm Triệt ngẩng đầu lên, lắc đầu:

- Anh không hiểu, vào bệnh viện, nhất định phải giả bộ đáng thương một chút, tranh thủ tình cảm.

Cố Tĩnh Trạch kỳ quái, đây có cái gì tốt mà tranh thủ đồng tình.

Lâm Triệt làm lại hết lần này đến lần khác, lại cảm thấy không đúng, nghĩ một chút, khiến Quản gia phía trước tránh ra.

- Xe này tốt như vậy đạo cụ này tôi không thể không cần.

Đồng tử mất Cố Tĩnh Trạch chớp lên, nghi hoặc nhìn cô thay đổi vị trí, chỉnh xe lăn, lấy xe Porsche phía sau làm bóng lưng, cô dùng app chụp ảnh trong di động, vừa nói:

- Như vậy là chụp được rồi, vừa không cố ý, cũng sẽ không thể làm cho người ta nhìn không tới, tuyệt, Cố Tĩnh Trạch, anh không biết đâu, thật giống như tôi là đang tranh thủ đồng tình, kỳ thực, là ở khoe tôi ngồi xe Porsche, đã hiểu không? (chị ơi, không cần như vậy đâu sau này còn nhiều xe đẹp hơn cho chị khoe.)

Cố Tĩnh Trạch không nói gì đứng ở nơi đó, nhìn người phụ nữ hư vinh này.

Cô lại chụp ảnh bỏ thêm tầng lọc kính, có vẻ ảnh chụp này có độ phân giải cực kỳ cao, chụp giống như dùng máy ảnh chuyên nghiệp, sau đó mới vừa lòng phát đến trong Microblogging.

Anh theo dõi tới, trong Microblogging cô viết: "Rót cục cũng xuất viện, mấy ngày nay bệnh viện thật sự là dày vò muốn chết, cảm tạ nỗ lực của nhân viên cứu hộ."

Phía dưới là ảnh nửa người dưới cô ngồi lên xe lăn, còn có mặt sau rõ ràng có xe Porsche.

Cố Tĩnh Trạch lắc đầu, thật sự là nhàm chán...

- Cô phát cái này làm cái gì?

Anh hỏi.

Lâm Triệt ngẩng đầu lên:

- Trên Microblogging là cho người ta khoe khoang một chút, ai, đúng rồi, tôi cũng phát đến trong nhóm bạn bè.

Ở nhóm bạn bè cũng phát, cô mới để cho Cố Tĩnh Trạch đem chính mình chuẩn bị đi lên xe.

Xe khởi động, cô luôn luôn tại nhìn Microblogging bản thân cùng nhóm bạn bè.

Rất nhanh, cô liền nhìn đến nhóm bạn bè có người nhấn lại rồi.

- Thế nào lại ngồi xe lăn, quay phim bị thương sao?

- Thật đáng thương, nghỉ ngơi cho tốt.

Lâm Triệt nói với Cố Tĩnh Trạch:

- Đây đều là đồ ngốc, thế nhưng không thấy được xe của tôi, nhìn người này, đã theo dõi tới rồi.

Quả nhiên, phía dưới có một người nhấn lại đang nói:

- Ai ôi, bên người giàu có, đây không phải là Porsche sao?

Lâm Triệt ha ha cười, thập phần đắc ý:

- Thấy chưa?

Trên mặt Cố Tĩnh Trạch nhất thời đen lại.

Lâm Triệt nói:

- Ai nha, anh nói bọn họ nhìn tôi bỗng nhiên khỏe như vậy, có phải thực sự đã cho tôi bị lão già nào bao dưỡng rồi hay không?

[Anna: chị đang ám chỉ anh già kia.

Cố Tĩnh Trạch: Im miệng.

Anna: xách dép chạy...]

Sắc mặt Cố Tĩnh Trạch càng trầm xuống.

Anh không phải là lão già.

Lâm Triệt chống cằm của mình, suy tư nửa ngày nói:

- Bất quá đây chẳng phải là trong nhà cũng có thể thấy được, tôi còn có thể nhận tin nhắn của Lâm Ly.

Quả nhiên, một thoáng chốc, Lâm Ly liền cũng nhắn tin lại.

- Đó là Porsche sao? Lâm Triệt, cô đến cùng đang làm cái gì?

Lâm Triệt hừ một tiếng, không để ý cô, đặc ý dương dương nói:

- Không biết cô có thể nhìn ra, Porsche này cũng hơn một ngàn vạn, cùng cái bảo mã(BMW) rách của cô, đó là một cái trên trời, một cái dưới đất.

Lâm Triệt lại nhìn Microblogging, nơi đó lại không có gì người hồi âm.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Cô làm như vậy có ý tứ?

Lâm Triệt nói:

- Đương nhiên, lão nương trước kia chỉ nhìn người khác khỏe khoắn, hôm nay cuối cùng tôi có thể già bộ một chút rồi.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Đây có cái gì mà khỏe khoắn, theo tôi được biết, Lâm gia hửn là cũng không tính nghèo khó, cô hửn là đã thấy nhiều.

Lâm Triệt nói:

- Nhưng lại không là của tôi, ba tôi đối tôi keo kiệt cực kỳ, trước kia, đều là ông cho xe đưa Lâm Ly bọn họ đến trường, sau đó tôi đi theo nữ giúp việc chạy bằng xe điện.

Cố Tĩnh Trạch nhú mày, nhìn cô không thể nói gì lướt Microblogging.

- Cô cũng rất nhiều người xem?

Anh hỏi.

Lâm Triệt lắc đầu:

- Không có, đừng nhìn bên ngoài của tôi, là diễn viên, nhưng mà, tôi dù sao cũng không nổi danh, mới hai ngàn fan quan tâm, hắc hắc, nhưng mà, về sau tôi một ngày nào đó sẽ làm fan của tôi biến thành một trăm vạn, hai trăm vạn, một ngàn vạn, liền giống như Mộc Phi Nhiên, phát cái Microblogging, liền trên vạn tin nhắn lại.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô một bộ dáng hoạt định nghiệp lớn, lắc đầu:

- Tôi đây trước cầu chúc cô có thể thành công.

- Nhất định thành công!

Cô nói qua, kiên định nâng nắm tay.

Cố Tinh Trạch nhìn không khỏi cười, lắc đầu, nhìn về phía trước.

Sau khi về đến nhà Lâm Triệt cảm giác thoải mái hơn, ở bệnh viện luôn luôn nhìn dụng cụ phòng bệnh, kỳ thực đối tâm tình cũng không tốt, càng là nghĩ đến ở phòng bệnh cao cấp, một ngày không biết bao nhiêu tiền, trong lòng cũng càng không thoải mái.

Cố Tinh Trạch thấy cô quả thật thoát nhìn không có chuyện gì, sáng ngày thứ hai cũng chuyên chú đi làm.

Lâm Triệt thấy Cố Tinh Trạch đi rồi, kiên trì muốn đi hiện trường quay phim.

Quản gia Hồ muốn ngăn, Lâm Triệt vội vàng nói:

- Không được, vài ngày nay, lại không đi, tổ kịch sẽ không cần cháu nữa.

Quản gia Hồ không có biện pháp, đành phải âm thầm cho người nhìn nhiều một ít.

Lâm Triệt đến tổ kịch, vẫn là ngồi trên xe lăn.

Hiện trường quay phim thập phần náo nhiệt, đối với việc cô xin phép, người tổ kịch một chút cũng không cảm thấy khó xử, nhưng mà nhìn đến cô đã trở lại bỗng nhiên ngồi lên xe lăn, có người đi lại quan tâm nói:

- Sao như vậy, nhìn cô phát Microblogging, còn nằm viện sao?

Lâm Triệt chính là nói đơn giản:

- Xảy ra tai nạn xe cộ, hoàn hảo, chính là trên đùi bị thương, cái khác không thành vấn đề.

Mọi người an ủi cô vài câu, khiến cô chú ý nghỉ ngơi nhiều.

- Ngồi lên xe lăn thì không cần đến đây đâu.

Lâm Triệt nói:

Không được, tôi như vậy cũng có thể quay đoạn nửa người trên hoặc là ngồi, có thể quay tôi liền quay, miễn cho cản trở tiến độ của tổ kịch. Phó đạo diễn thấy cô nói như vậy, cười nói:

- Được rồi, cô thật đúng là chuyên nghiệp, tôi đây cùng đạo diễn nói một tiếng, cho cô tham gia quay.

Lâm Triệt nói lời cảm tạ, vừa nói xong, lại nghe thấy phía sau một thanh âm âm trầm:

- Cô có Microblogging? Sao chúng ta không theo dõi nhau.

Là Cố Tinh Dư không biết thời điểm nào chạy tới phía sau.

Lâm Triệt liền phát hoảng, nhìn Cố Tinh Dư nói:

- Tôi có theo dõi anh, chỉ là anh không theo dõi tôi mà thôi.

Anh nhiều fan như vậy, làm sao có thể theo dõi tới cô.

Cố Tinh Dư hỏi tên cô là gì:

- Tôi theo dõi cô.

Lâm Triệt kinh ngạc nhìn anh:

- Thật sự.

Cố Tinh Dư rất ít theo dõi người, trong danh sách theo dõi của anh chỉ có hai mươi mấy cái.

Lâm Triệt vội nói tên của bản thân.

Anh lục tìm kiếm, trực tiếp theo dõi.

Chương 57: Lần Đầu Tiên Cô Lên Báo.

Sau đó Lâm Triệt liền nhìn thấy, trên Microblogging của mình, cùng đại minh tinh Cố Tĩnh Dư hiện lên đã theo dõi nhau, tâm tình bỗng chốc dễ chịu.

Lướt vào Microblogging của Cố Tĩnh Dư, liền nhìn thấy anh có hai ngàn vạn fan, tùy tiện phát cái dấu chấm câu, đều có mấy vạn người bình luận, quả nhiên là siêu sao...

Mà quay về đến Microblogging của mình, liền nhìn thấy đau lòng, bây giờ chỉ hơn ngàn người theo dõi Microblogging của cô, vừa thấy chỉ biết, này đều là chốt thấy Cố Tĩnh Dư theo dõi cô, cũng tới.

"Còn đang trở về" nhắn tin dưới Microblogging của Lâm Triệt nói: "Có phải là diễn viên vừa mới cùng Tĩnh Dư chúng tôi quay phim không, hỗ trợ chiếu cố Tĩnh Dư chúng tôi nhiều một chút, bao tử của Tĩnh Dư chúng tôi không tốt, nhất định phải nhìn anh ăn đúng giờ.

Lâm Triệt nhìn là hiểu rõ cái gì kêu một đường thân tượng rồi..

Lâm Triệt nói:

- Wow, tôi nhìn như được thơm lây, bỗng chốc đến một vạn fan.

Cố Tĩnh Dư quyết đoán vỗ vỗ ngực của mình:

- Ủ, biết chỗ tốt của việc đi theo tôi chưa, về sau theo dõi tôi nhiều một chút.

- Đương nhiên đương nhiên, tôi vẫn luôn theo dõi anh sao.

Cố Tĩnh Dư nhìn cô:

- Thôi đi, cô có biết buổi sáng tôi ăn cái gì không? Giữa trưa mấy giờ đi toilet? Đi xe gì tới?

- Ách...

Lâm Triệt thật đúng là không đáp được:

- Cái này làm sao có thể biết, anh cố ý khó xử tôi!

Cố Tĩnh Dư ngẩng đầu lên chỉ vào người tổ kịch cách đó không xa:

- Cô hiện tại tùy tiện tìm một người tới hỏi, bọn họ cũng đều biết, hừ.

Lâm Triệt xấu hổ, đây cũng quá biến thái.

Cố Tĩnh Dư đưa tay xoa đầu của cô:

- Về sau chú ý đến tôi nhiều một chút, nghe thấy không, hôm nay nhìn ở phân lượng cô là bệnh nhân, tha cô một lần.

- Vâng... Cố đại minh tinh...

Lâm Triệt nghĩ, đàn ông Cố gia đều giống nhau rất khó hầu hạ.

Rất nhanh, Lâm Triệt quay xong những cảnh có thể quay, đã đến đêm khuya.

Thời điểm Lâm Triệt nói chào tạm biệt với mọi người đi ra, nhìn thấy Lâm Ly cũng đi ra, liếc mắt một cái thấy được Lâm Triệt, còn muốn đi lại, chỉ thấy Cố Tĩnh Dư đã vài bước đi tới bên cạnh xe lăn của Lâm Triệt.

Lâm Ly sững sốt, nhìn Cố Tĩnh Dư chủ động nói chuyện với Lâm Triệt, trên mặt lúc này là một mảnh màu xám, xoay người tức giận rời đi.

Lâm Triệt nhìn lại thấy Cố Tĩnh Dư cũng tới được, cũng không chú ý tới, Cố Tĩnh Dư đi qua đến, tất cả mọi người ở đây kỳ quái nhìn bên này.

Cố Tĩnh Dư cúi đầu nhìn xe lăn của cô:

- Cô đây là phải đi về?

- Đúng vậy.

- Tôi đưa cô về.

- A, không cần...

- Tôi tiện đường, đi thôi.

Cố Tĩnh Dư nói xong, cũng không chờ Lâm Triệt từ chối, ngẩng đầu cho người đi chuẩn bị xe.

Ngồi ở trên xe, mới hỏi Lâm Triệt:

- Nhà cô ở đâu?

- ...

Lâm Triệt không nói gì nhìn anh:

- Anh cả nhà của tôi ở đâu đều không biết, còn nói tiện đường?

Cố Tĩnh Dư sùng sốt, Lâm Triệt này, có đôi khi cũng chẳng ngốc như thế.

- Cho nên nói, thời điểm chú ý đến một người, mặc kệ nhà cô ở tại chân trời góc biển, đều là tiện đường, đây mới gọi là quan tâm, cô biết không?

Nói qua, anh lại vỗ vỗ đầu của cô:

- Nói mau, ở đâu.

Lâm Triệt không có biện pháp, đành phải nói địa chỉ.

Cố Tĩnh Dư vừa nghe, kỳ quái hỏi:

- Không nghĩ tới nhà cô ở lại là nơi cao cấp như thế, nơi đó xe không cho tiến vào đâu.

Lâm Triệt nói:

- Đến cổng là được, tôi gọi người đẩy tôi đi vào.

Cố Tĩnh Dư nói:

- Được rồi, trong đó tôi có người quen, tôi cũng không có cách đi vào, chính cô vào đi thôi.

Rất nhanh, xe đến cổng, anh tự mình xuống đẩy cô, hộ tống cô đến cổng mới rời đi.

Lâm Triệt hơi chút xấu hổ, khoát tay với anh, nhanh chóng đi vào.

Cố Tĩnh Trạch còn chưa về nhà.

Lâm Triệt ngồi ở trên ghế sofa, bác sĩ gia đình đã thay đổi thuốc cho cô, nói cô bởi vì tuổi trẻ, miệng vết thương khôi phục cực kỳ nhanh, Lâm Triệt đang ở dương dương đắc ý, liền nghe thấy điện thoại vang lên.

Lấy điện thoại thấy là Du Mẫn Mẫn gọi đến.

Lâm Triệt vội nhận điện thoại, nói:

- Chị Du, tìm em có việc?

Du Mẫn Mẫn nói:

- Đây, Lâm Triệt, em là cùng Cố Tĩnh Dư yêu đương đó sao?

- Gì?

Lâm Triệt quả thực cảm thấy mình nghe được đầm rỗng hang hồ gì:

- Làm sao có thể, không có.

Du Mẫn Mẫn nói:

- Vừa mới báo đột ngột phát một tin tức, nói phát hiện em cùng Cố Tĩnh Dư đang yêu nhau, này đến cùng là thế này?

Lâm Triệt bồng chốc cũng không nghĩ tới.

Sau khi để điện thoại xuống, cô nhanh chóng xem tin tức trên di động, quả nhiên phát hiện, mình lên tin tức rồi.

Mặt trên có ảnh hai người đang tán gẫu với nhau, còn có ảnh đưa cô về nhà, phóng viên nói, Lâm Triệt là người mới trong tổ kịch, Cố Tĩnh Dư đối với cô luôn luôn rất tốt, đây là không sai, nhưng mà, mặt sau đều chỉ là nói mò thôi.

Nói lúc trước, Cố Tĩnh Dư cùng cô theo dõi Microblogging của nhau, xem ra thường xuyên hỗ trợ nhau, bởi vì, Cố Tĩnh Dư chưa bao giờ dễ dàng theo dõi ai, toàn bộ diễn viên tổ kịch, chỉ theo dõi một mình cô, cả Mộc Phi Nhiên cùng anh diễn tình nhân cũng chưa theo dõi.

Hơn nữa, phóng viên nhiều lần chụp được hai người ở hiện trường tán gẫu, còn chụp ảnh Cố Tĩnh Dư đưa Lâm Triệt về nhà.

Lâm Triệt nhìn bài báo lời nói chuẩn xác, quả thực mọi người hồ đồ luôn rồi.

Phóng viên này cũng chỉ có thể nhìn ảnh nói chuyện, vài bức ảnh chụp như vậy, đều có thể nghĩ đến nhiều chuyện xưa như vậy để viết bài báo.

Tuy rằng cô cũng hiểu rõ, bài báo có thể viết về Cố Tĩnh Dư, là rất đáng tiền, nhưng mà, như vậy cũng quá không có trách nhiệm.

Lâm Triệt nắm chặt gờ gác chạy đến công ty, xe lăn đi vào, liền nhìn thấy Du Mẫn Mẫn từ bên trong đi ra.

- Em lúc này cũng nổi tiếng rồi, vừa vặn rất nhiều phóng viên tới hỏi tình huống của em.

Lâm Triệt vẽ mặt cầu xin:

- Là sao, em chỉ là nhìn thấy trên Microblogging em bị mắng rất thảm.

Rất nhiều fan khóc chạy đến Microblogging của cô, một đêm lượng fan trên Microblogging lại tăng lên không ít, nhưng mà tất cả đều là hắc phấn (kiểu anti-fan ấy).

Gần nhất một cái Microblogging ở phía dưới, phát ra trên vạn điều mắng Microblogging của cô, đều đang nói cô nương vào Cố Tĩnh Dư để nổi tiếng.

Mà buồn bực nhất, Lâm Triệt luôn luôn đều bị động.

Du Mẫn Mẫn nhìn Lâm Triệt, nhìn một lát hỏi cô:

- Nếu em thực sự cùng Cố Tĩnh Dư nói yêu nhau, cũng có thể nói cho chị biết, công ty cũng không nói không được yêu.

Lâm Triệt vội xin tha:

- Chị Du, chị liền tha cho em đi, em thực không có, chúng em quả thật quan hệ rất tốt, nhưng mà cũng chỉ là tán gẫu đùa giỡn mà thôi, anh ấy có đưa em về nhà, là do đêm nay nhìn chân cẳng của em không tốt, hôm nay chúng em vừa theo dõi Microblogging, là do anh ấy vừa hay nhìn thấy em phát Microblogging, không nỡ cho nên nói theo dõi em một chút.

Du Mẫn Mẫn nghe xong, cảm thấy nói như vậy cũng không có gì không thể tin.

Nhưng mà, cô nghĩ một chút, nhìn Lâm Triệt nói:

- Này... Cố Tĩnh Dư này không phải là theo đuổi em chứ?

- Cái gì?

Lâm Triệt sợ ngây người:

- Chị Du, chị đừng chọc em, làm sao có thể.

Ánh mắt Du Mẫn Mẫn xoay xoay, nói với Lâm Triệt:

- Em không biết, Cố Tĩnh Dư rất ít khi có quan hệ tốt với người cùng tổ kịch, càng miễn bàn lại là phụ nữ.

- Là sao? Nhưng mà tôi cảm thấy người kia rất tốt, hơn nữa rất đúng đắn, chúng em nói chuyện thật sự đều là đang nói chuyện về vai diễn, ngẫu nhiên nói chút cái khác, nhưng mà em đối với anh ấy tuyệt đối không có suy nghĩ không nên có.

Cô không muốn nói, mình đã là người phụ nữ đã kết hôn, đối với ai cũng không nên có suy nghĩ không an phận.

Cố Tĩnh Dư còn là em chồng cô.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: Không Phải Nói Sẽ Không Tức Giận Sao?

Du Mẫn Mẫn nói:

- Vậy được rồi, dù sao chuyện này hiện tại đã như vậy, công ty sẽ nghĩ biện pháp xử lý cho em, bất quá em cũng phải chú ý chút, gần đây vẫn nên ít đi ra ngoài.

Lâm Triệt thờ dài nói:

- Được được em chỉ có thể làm như vậy...

Du Mẫn Mẫn cười nói:

- Người khác nghĩ cậu còn cầu không được đâu, scandal với Cố Tĩnh Dư, em hiện tại lại có thể được chú ý, vai diễn có thể không thành công, người thành công trước, thật tốt.

- Chị Du, vậy chị là không thấy được người mất em đâu.

Cô lục ra những tin nhắn kia, những người đó nhìn thấy cô tự chụp, nói thẳng, thật khó nhìn, xấu muốn chết, vừa thấy chính là phẫu thuật thẩm mỹ quá độ, không xứng với Cố Tĩnh Dư nhà bọn họ.

Quả thực là tức chết người.

Chị Du nói:

- Đây có lẽ là do tổ kịch phim truyền hình các người tuyên truyền, sau khi phim truyền hình của các người quay, đều bắt đầu tuyên truyền trước, vì tạo ra thế sau này, có lẽ là bọn họ phát ra, nói cũng không chừng.

Lâm Triệt không còn gì để nói:

- Đây cũng không nói trước với em một tiếng.

Chị Du nói:

- Đương nhiên sẽ không nói, hơn nữa, cho dù em đến hỏi, người ta cũng sẽ không thừa nhận, tổ kịch cùng chúng tôi công ty có quan hệ, vốn là lợi ích kết hợp, làm sao có thể có đạo nghĩa nói cái gì với em, nói cho em, ngộ nhờ em không phối hợp làm sao bây giờ, được rồi, trước cứ như vậy đi, em đi về nghỉ ngơi trước, không nên đi loạn khắp nơi.

Lâm Triệt nghe xong, đành phải đáp ứng, chuẩn bị trở về tùy cơ ứng biến, chờ an bài của công ty.

Trở về trong nhà, mấy ngày không làm việc, mới quay mấy cảnh, đã khiến cô mệt ngã xuống giường, cũng không muốn động.

Thời điểm Cố Tĩnh Trạch trở về, vào cửa đến liền nhìn thấy Lâm Triệt nằm ở trên giường.

- Lâm Triệt, vì sao cô chạy tới quay phim, cô không còn chưa khôi phục hoàn toàn.

Cố Tĩnh Trạch trở về chợt nghe quản gia Hồ báo cáo, nói phu nhân nhất định phải đi quay phim, không có biện pháp đành phải âm thầm phái người đi theo phu nhân để ngừa có chuyện xảy ra, nhưng mà bọn họ là người hầu, ngăn cản không tốt.

Cố Tĩnh Trạch trực tiếp đến phòng tìm cô, lại nhìn thấy, cô nằm ở trên giường, tứ ngẩng bát xiềng (bốn chi ngửa ra hai tay chắp lại), một bên quần DI lộ ra bên ngoài, màu trắng, mang theo đường viền hoa. (nói đến đây chắc cũng không cần giải thích quần DI là gì nữa.)

Yết hầu Cố Tĩnh Trạch vừa động, nhìn cô nhũ mào:

- Đây, cô nằm có thể chú ý một chút không?

Lâm Triệt miễn cưỡng nói:

- Làm gì phải chú ý một chút, ở trong nhà mình còn phải chú ý hình tượng, sống như vậy rất mệt.

Cố Tĩnh Trạch nhìn chung quanh một chút, cảm lấy thăm bên cạnh, trực tiếp phủ lên trên thân thể cô, che đầy cảnh xuân cô lộ ở bên ngoài.

Lâm Triệt vặn vẹo vòng eo của mình:

- Làm gì vậy, nóng quá.

Cố Tĩnh Trạch quay đầu đi:

- Nếu cô muốn câu dẫn tôi, cũng hẳn là ít nhất nên đổi cái quần lót.

Lâm Triệt sững sốt, cúi đầu vừa thấy, bản thân ở không mặc quần đùi, tương đối rộng rãi, bên trong quần DI lộ ra bên ngoài.

Trên mặt ửng đỏ, cô vội kéo quần lên, ngẩng đầu lên nói:

- Như thế nào, cũng không phải chưa nhìn qua.

Cố Tĩnh Trạch cười, hơi hơi tới gần, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trong trắng rõ ràng lộ ra chút hồng của Lâm Triệt:

- Vậy ý của cô là nói, nhìn qua, về sau là có thể tùy tiện nhìn?

- Tôi...tôi...tôi mới không phải có ý tứ kia đâu.

Lâm Triệt vội lui về sau một bước.

Cố Tĩnh Trạch càng nở nụ cười, nhìn bộ dạng này của cô, nhìn không được lại nhìn nhiều hơn, thấy quần gia ở cửa giống như là có chuyện muốn nói, mới đi ra ngoài.

Bên ngoài, Tần Hạo đang đợi ở ngưỡng cửa phòng sách.

Cố Tĩnh Trạch bước qua:

- Có việc?

Tần Hạo mặt khó xử, do dự mà đi tới, dè dặt cẩn trọng nhìn Cố Tĩnh Trạch mặt bình thường không gọn sóng:

- Tiên sinh, phu nhân ở bên ngoài bị phơi bày một scandal.

Ánh mắt Cố Tĩnh Trạch ngưng một chút, nhìn Tần Hạo:

- Scandal gì?

Nói qua, anh đã tiếp nhận tin tức đến nhìn.

Lại thấy trên chính diện đưa tin Cố Tĩnh Dư nghi ngờ có tình yêu, trong đó viết chuyện xưa tình yêu của anh và Lâm Triệt người mới cùng tổ kịch, viết cảm động lòng người.

Cố Tĩnh Trạch bình thường cũng không chú ý đến tin tức giải trí, cho nên đúng là mới nhìn thấy.

Nhưng mà, nói Cố Tĩnh Dư cùng phu nhân của anh...

Tần Hạo nói:

- Tam Thiếu không phải là cùng phu nhân quay bộ phim truyền hình kỳ huyền do Cố thị đầu tư, phỏng chừng là cứ như vậy biết nhau.

Cố Tĩnh Trạch cúi đầu nói:

- Để cái này xuống, cậu đi ra ngoài.

Tần Hạo vội vàng lui lại đi ra ngoài.

Sau khi Lâm Triệt nghỉ ngơi xong, làm tổ ở trên ghế sofa trong phòng khách nhìn TV.

Thay đổi kênh, vừa vặn quét đến tin tức của cô cùng Cố Tĩnh Dư.

Phần trên nói, lúc này Cố Tĩnh Dư quay phim truyền hình kỳ huyễn, phòng bị được chú ý, nhưng mà làm cho người ta kinh ngạc đích thị, anh chưa cùng nữ chính Mộc Phi Nhiên trong phim truyền hình sinh ra tia lửa gì, lại là cùng một người mới truyền ra scandal.

Nhưng mà phóng viên còn không được công ty Cố Tĩnh Dư đáp lại, cho nên tạm thời còn không rõ ràng đến cùng là thật là giả.

Lâm Triệt che cái trán, có ý tứ gì sao, scandal của cô truyền thật giảm giá trị sao?

Cô trực tiếp thay đổi kênh, lại nghe thấy phía sau truyền đến một thanh âm âm trầm.

- Thấy thế nào thấy tôi đến liền đổi kênh rồi hả?

Cố Tĩnh Trạch đứng ở phía sau, nhìn Lâm Triệt, liền vài bước đã đi tới.

Lâm Triệt vội nói:

- A... Anh nhìn thấy cái này sao?

Trên mặt Cố Tĩnh Trạch âm trầm, ánh mắt sâu thẳm nhìn Lâm Triệt, tư thái tùy ý ngồi xuống, mở tờ báo nhìn lướt qua:

- Đúng, cô có cái gì muốn nói à?

Lâm Triệt nhanh chóng giải thích:

- Cái này không phải là tôi cố ý, đây không biết là phóng viên nào vô căn cứ, ngấm lại cũng không biết làm sao, tôi cùng Cố Tĩnh Dư kỳ thực nhận thức không bao lâu, cũng không rất quen thuộc.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô:

- Chính là scandal?

Ánh mắt ý tứ hàm xúc không rõ, nhưng mà Lâm Triệt nhìn, vẫn là nhanh chóng gật đầu, ngầm tự hiểu Cố Tĩnh Trạch nhất định là mất hứng, không nói lời nào, cùng Cố Tĩnh Dư truyền ra scandal... anh có thể cao hứng mới là lạ.

- Thực xin lỗi, Cố Tĩnh Trạch, tôi không phải cố ý, tôi biết chúng ta đã kết hôn, tuy rằng là hôn nhân hợp đồng, nhưng mà chúng ta, nên có trách nhiệm với đối phương, chuyện này trong nhà anh thấy được khó đảm bảo sẽ không nghĩ nhiều, anh chỉ sợ phải giải thích với bọn anh một chút, đây chính là tổ kịch tuyên truyền, không có quan hệ gì với chúng tôi, chúng tôi đều không biết làm sao có thể truyền ra...

Sắc mặt Cố Tĩnh Trạch giống như trầm trầm.

Mắt sâu không lường được, thu lại về mặt, thoát nhìn càng làm cho người khác cảm thấy nhìn không rõ.

Lâm Triệt vừa thấy, nhanh chóng nói:

- Được rồi được rồi, tôi đi giải thích, tôi gây ra chuyện, tôi phụ trách giải thích với trong nhà anh, sẽ không phiền toái đến anh, tôi cũng không phải cố ý, lần sau tôi nhất định sẽ chú ý, tận lực không chọc phiền toái cho anh, chuyện này công ty đã xử lý, hơn nữa tôi tin Cố Tĩnh Dư bên kia cũng không thích scandal, nhất định cũng sẽ tận lực xử lý tốt, anh không cần lo lắng, không bao lâu sẽ không có người nhắc tới đến.

Ừ, tôi không tức giận, lảng giải trí không phải cứ như vậy sao.

Cố Tĩnh Trạch từ trên ghế từ từ đứng lên,

Nhưng mà, ánh mắt sắc bén nhìn cô một cái, thật sâu, giống như băng trùy (mũi khoan băng), lãnh khốc đâm cô một chút, sau đó cũng không quay đầu lại bước nhanh đi lên lầu.

Không phải nói là không tức giận sao...

Lâm Triệt ngồi ở chỗ kia, có chút cảm giác ngón ngang trong gió.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 59: Cố Tĩnh Trạch Chân Tôi Đau.

Bác sĩ rất nhanh tới đổi thuốc cho Lâm Triệt, đổi xong rồi, vốn nên trở về nghỉ ngơi, nhưng mà, đến trong phòng, lại không thấy bóng dáng Cố Tĩnh Trạch.

Cô vội vàng kéo một người hầu hỏi:

- Tiên sinh các người đang bận?

Người hầu nói:

- Phu nhân, tiên sinh vẫn luôn ở phòng sách không đi ra.

Lâm Triệt nghĩ, ngồi lên xe lăn đến phòng sách.

- Cố Tĩnh Trạch?

Cô gõ gõ cửa nói:

Cố Tĩnh Trạch, anh làm sao vậy, đang tức giận sao? Bên trong lại không có động tĩnh gì.

Lâm Triệt nói:

- Tôi không đã nói về sau sẽ không bao giờ có nữa, hơn nữa thật sự không phải là tôi chủ động, tôi cũng rất khó hiểu làm sao có thể biến thành như vậy, anh còn muốn tôi làm sao bây giờ...

Lúc này, cửa bỗng chốc mở ra.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô, sắc mặt như sắt:

- Ai nói với cô tôi tức giận?

- Ách, này...

Cửa lại vẫn là cách một chút, bị đóng lại.

Lâm Triệt lại bị nhốt ở ngoài cửa, không biết nói gì nói:

- Còn nói không tức giận...

Thật sự là khẩu thị tâm phi (miệng nói một đường tâm nghĩ một nẻo).

Cô không có biện pháp, đẩy xe lăn đi ra ngoài.

Lúc này, nhìn đến bên ngoài, có người tiến vào.

Là một người đàn ông thoạt nhìn khoảng ba mươi mấy tuổi, mặc một thân tây trang màu lam.

Cô chưa từng gặp qua anh, cho nên bộ dáng còn có chút nghi hoặc.

Người đàn ông nhất nhìn đến cô, lại lập tức mỉm cười đã đi tới:

- Cố phu nhân, rất cực gặp mặt, phu nhân khỏe.

Lâm Triệt sững sốt, chỉ vào chính mình nói:

- Anh biết tôi?

Anh cười tủm tỉm, bộ dáng thoạt nhìn thật tin cậy, cũng thật dễ dàng làm cho người ta gần gũi.

- Cố phu nhân, tôi là bác sĩ của Cố tiên sinh, tôi gọi là Trần Vũ Thịnh, phu nhân có thể bảo tôi bác sĩ Trần, nói vậy là do Cố tiên sinh từng đề cập về phu nhân.

- Không đề cập qua...

Lâm Triệt nói.

- ...

Trần Vũ Thịnh tiếp tục cười tủm tỉm nói:

- Được rồi, ha ha, Cổ tiên sinh là người như vậy, miệng cứng lòng mềm, kỳ thực trong cảm nhận của tôi anh ấy cũng là có phân lượng.

Lâm Triệt cũng không một chút phát hiện.

Có chút đồng tình nhìn Trần Vũ Thịnh, cô an ủi nói:

- Đúng, Cổ Tĩnh Trạch là người tương đối cổ quái, nhưng mà quen thì tốt rồi.

Trần Vũ Thịnh vẫn cười tủm tỉm, người thoát nhìn rất đẹp mắt, thật giống ánh mặt trời.

- Bất quá tôi có thể đã sớm nghe nói qua phu nhân, hôm nay có thể nhìn thấy Cổ phu nhân, thực là vinh hạnh của tôi, ai, đúng rồi, Cổ tiên sinh đây là như thế nào, phu nhân sao lại ở bên ngoài?

Lâm Triệt không nói gì nói:

- Anh ấy không là... Anh ấy, giống như đang tức giận.

- Há? Như vậy, đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Phu nhân có thể nói cho tôi biết trước không?

Lâm Triệt còn có chút do dự.

Làm như nhìn ra của cô khó xử, Trần Vũ Thịnh nói:

- Cổ phu nhân yên tâm, chuyện của Cổ tiên sinh, tôi đều đã biết, phu nhân cũng biết anh ấy bị bệnh nhiều năm, tôi luôn luôn theo dõi cùng nghiên cứu chứng bệnh của anh ấy, cho nên, Cổ tiên sinh có chuyện gì, nói với tôi đều sẽ không có chuyện gì.

Đã biết bệnh của anh, hẳn là người Cổ Tĩnh Trạch thân thiết cùng tín nhiệm.

Lâm Triệt liền đem sự tình nói cho anh.

Nghe xong, Trần Vũ Thịnh ha ha muốn cười, giương mắt nhìn, làm như nghĩ tới cái gì.

Lâm Triệt khó xử nói:

- Anh nói, hiện tại cần phải làm sao bây giờ, tôi suy nghĩ, anh ấy tức giận như vậy, có phải là hối hận đã cưới tôi không, nếu là Mạc tiểu thư, nhất định không có nhiều chuyện phiền toái như vậy, Mạc tiểu thư cùng với anh ấy, nhất định sẽ tốt hơn, thật yên tĩnh, cũng sẽ không thể động một cái liền gặp phải phiền toái, so sánh với, anh ấy hiện tại nhất định càng nhớ Mạc tiểu thư, cho nên nhất định nhìn thấy tôi, sẽ tự trách mình vì sao lại kết hôn với một người phiền toái như tôi.

Trần Vũ Thịnh ha ha cười cười nói:

- Phu nhân đã nói với anh ấy như vậy?

Lâm Triệt nhìn Trần Vũ Thịnh:

- Bằng không nói như thế nào?

Trần Vũ Thịnh không nói gì lắc đầu:

- Tôi cảm thấy anh ấy tức giận cũng là bình thường.

Lâm Triệt ưu sầu nói:

- Anh ấy bình thường nếu tức giận, phải làm thế nào để hòa hoãn xuống?

Trần Vũ Thịnh nói:

- Đây, bình thường chọc giận anh, cũng chỉ có người trong công ty thôi, tôi chỉ biết là, anh ấy chỉ muốn khai trừ người, hẳn là liền người giận.

- ...

Khai trừ cô?

Đó không phải là ly hôn sao?

- Nhưng mà tôi phỏng chừng chúng tôi tạm thời hẳn là không thể ly hôn.

Lâm Triệt nói:

- Bất quá chuyện này quả thật làm cho anh ấy tương đối khó xử, Cố gia bên kia còn phải đi giải thích, đối tượng của scandal lại là em trai anh ấy, nhưng mà tôi cũng không có biện pháp, tôi nói bằng không để tôi đi giải thích, nhất định sẽ không ảnh hưởng đến anh ấy, cũng sẽ không thể khiến Cố gia phát hiện chuyện chúng tôi kết hôn hợp đồng, ngoài ra còn có thể làm sao?

Trần Vũ Thịnh bất đắc dĩ nhìn cô:

- Cô cũng là nói như vậy với anh ấy?

- Đúng vậy, tôi cũng chân thành như vậy.

Trần Vũ Thịnh nhìn cô, biểu cảm gánh nặng đường xa (không biết làm sao):

- Tôi cảm thấy, anh ấy không bóp chết cô, đã là đối với cô không tệ rồi.

- ...

Nào có nghiêm trọng như vậy.

Trần Vũ Thịnh nói:

- Cố phu nhân, phu nhân tiếp tục ở trong này nghỉ biện pháp đi, tôi qua nhìn ông xã của cô thế nào rồi.

- A...

Lâm Triệt sững sờ nhìn anh đi vào.

Không biết qua bao lâu, Lâm Triệt đã ngủ một giấc, nhưng mà Cố Tĩnh Trạch lại còn chưa trở lại ngủ.

Lâm Triệt có chút lo lắng, nâng mình chuyển đến trên xe lăn, lại đi tới phía trước phòng sách.

Gõ gõ cửa, cô nói:

- Cố Tĩnh Trạch, anh có ở bên trong không?

Cố Tĩnh Trạch không lên tiếng.

Lâm Triệt buồn bực nghỉ một chút, nâng chân lên nhìn nhìn, nảy ra ý hay:

- Cố Tĩnh Trạch...chân tôi... tôi đau, bác sĩ ở nơi nào?

Cửa cách một cái bị mở ra.

Cố Tĩnh Trạch hí cặp đồng tử âm u, lông mày khẽ nhíu lại, con ngươi lạnh lùng, thoạt nhìn thật làm cho người ta cảm thấy nguy hiểm.

Nhưng mà, thời điểm nhìn thấy Lâm Triệt, đánh giá một chút, anh hỏi:

- Chân đau?

Lâm Triệt vừa thấy, nhanh chóng ôm đùi bản thân:

- Đúng, bỗng nhiên đau quá, tôi cũng không biết làm sao bây giờ cho tốt.

Cố Tĩnh Trạch vội ngồi xổm xuống, nhìn cô mặc quần đùi, mặt trên miệng vết thương còn cái băng gạc, thoạt nhìn cũng không có gì khác thường.

Anh vội vươn tay đề ở mặt trên:

- Nơi này đau không?

- Ủ ừ, đau chết rồi.

Cố Tĩnh Trạch ngẩng đầu lên, làm như phát hiện không đúng, hí mắt nói:

- Thật sự đau?

- Đương nhiên, anh chẳng lẽ không tin sao?

Lâm Triệt nhanh chóng phát huy kỹ thuật diễn, cau mày cắn môi:

- Ai nha, thực đau chết rồi.

Cố Tĩnh Trạch đương nhiên có thể nhìn ra, cô đang khoa trương, diễn trò.

Nhưng mà, nhìn khối sẹo này, trong lòng anh thế nhưng lại cảm thấy, tốt xấu cũng phải đi bệnh viện nhìn xem, ngộ nhờ là đau thật...

Trong lòng anh không đồng ý để bản thân mạo hiểm.

Vì thế lúc này anh đứng đây nói:

- Cô đợi chút, tôi an bày một chút, chúng tôi đi bệnh viện.

- A?

Lâm Triệt vừa thấy, diễn trò quá mức, vừa định ngăn cản, nhưng mà Cố Tĩnh Trạch đã đi vào lấy điện thoại di động đến, nhanh chóng bấm mã số, không biết phân phó cái gì, anh đi ra nói thẳng:

- Đi thôi, chúng tôi đi ra ngoài chờ.

Lâm Triệt bị anh đẩy xe lăn đi ra ngoài, rất nhanh, đến bên ngoài, Lâm Triệt cảm thấy một trận gió mạnh, sau đó, chỉ thấy một chiếc trực thăng, thế nhưng từ không trung hạ xuống, vung cánh quạt khổng lồ, liền như vậy chậm rãi giảm xuống ở trong viện khổng lồ.

Cố Tĩnh Trạch thấy cô cảm thấy lạnh, đưa tay cởi áo ra, khoác lên người cô, theo sau một tay ôm lấy cô từ xe lăn bế dậy.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Thực Xin Lỗi, Tôi Quên Mất Anh Có Bệnh.

Lâm Triệt bỗng chốc không thể nghĩ được cái khác, ngồi trên một chiếc trực thăng, mới phản ứng kịp.

- Sao, sao đi như vậy?

Lâm Triệt sợ ngây người, nhìn máy móc khổng lồ này, không khỏi hỏi.

Cố Tĩnh Trạch ở một bên nói:

- Cự ly quá xa, như vậy nhanh hơn.

Lâm Triệt nhìn anh:

- Kỳ thực tôi cũng không cấp bách như vậy.

Cố Tĩnh Trạch một mặt thần nhiên nhìn cô:

- Nhưng mà cô phải biết rằng, sáng mai còn phải đi làm, nếu như lái xe đi, phải mất một giờ, trở về mất một giờ, về nhà khả năng trời đã sáng.

- Ách...

Trực thăng hơn mười phút liền đến, cô chuẩn bị tốt. - Được rồi...

Lâm Triệt nhìn Cố Tĩnh Trạch, trong lòng nghĩ, đây là phương thức thô hào xử lý sự tình, cô phải thích ứng, phải thích ứng...

Quả nhiên, khoảng mười phút, bọn họ liền đáp xuống tầng cao nhất bệnh viện.

Cố Tĩnh Trạch không để cô động, trước ôm cô đi xuống.

Một đường ôm cô đến bên trong, mới đặt người xuống.

Thời điểm bác sĩ kiểm tra, Lâm Triệt có chút chột dạ, bác sĩ nói:

- Là đau thế nào?

- Chính là... Ân ân đau.

Cô kiên trì, không dám nhìn ánh mắt Cố Tĩnh Trạch đứng ở một bên.

Bác sĩ nhìn, nói:

- Cố phu nhân, miệng vết thương của phu nhân không nhiễm trùng, cũng không có triệu chứng khác, đau đớn có khả năng là tác động tâm lý, phu nhân bình thường không cần áp lực quá lớn, nghĩ đến chỗ khác, khả năng sẽ không cảm thấy đau nữa.

Bác sĩ cũng không có biện pháp, chỉ có thể chẩn đoán như vậy.

Lâm Triệt dùng sức gật đầu:

- Nguyên lai là như vậy.

Cố Tĩnh Trạch ở một bên nhìn, Lâm Triệt vội lộ ra nụ cười chân chó, con người u ám thâm trầm của Cố Tĩnh Trạch giật giật, lườm cô một cái.

Nhưng mà, anh vẫn nói với bác sĩ:

- Để tránh có chuyện xảy ra, chúng tôi vẫn ở trong này một buổi tối.

Lâm Triệt chỉ có thể đồng ý.

Phòng vẫn là loại phòng bệnh săn sóc đặc biệt lúc trước, Cố Tĩnh Trạch ở cửa an bày xong, anh suy nghĩ, ngồi trực thăng đi lại, cứ như vậy đi qua đi lại một lần, cũng đã đến rạng sáng.

Lâm Triệt chột dạ ngồi ở chỗ kia, thấy môi mỏng của Cố Tĩnh Trạch gắt gao nhấp thành một đường, đường cong hàm dưới cũng buộc chặt lại, bộ dáng thoát nhìn lạnh lùng, làm cho người ta rất khó tiếp cận.

Ở trong lòng không khỏi cũng có chút lo lắng.

Nhìn anh xoay người đi lại, mắt lạnh nhìn cô, cô mới vội lộ ra nụ cười nịnh nọt:

- Vất vả, mau ngủ đi.

Cố Tĩnh Trạch lườm cô một cái, trực tiếp ngồi xuống một bên.

Lâm Triệt vội nói:

- Cố Tĩnh Trạch, anh đi lại đây, tôi nói với anh.

Cố Tĩnh Trạch hừ một tiếng, ngồi bất động ở chỗ kia.

Lâm Triệt nhất quyết, trực tiếp xuống giường.

Nhưng mà, thời điểm gót chân chạm xuống trên mặt đất, liền liên lụy đùi cũng đau theo.

Cô "hừ" một tiếng, ôm đùi suốt nửa ngã sắp xuống.

Ánh mắt Cố Tĩnh Trạch tối sầm lại, bất chấp cái khác, vội vài bước đi tới, hai tay duỗi giữ dưới nách của cô, trực tiếp ôm lấy người.

- Lâm Triệt, cô không có việc gì lộn xộn cái gì!

Cố Tĩnh Trạch tức giận, kém chút bởi vì hành động vừa mới của cô, dọa tim nhảy lên một cái.

Lâm Triệt cũng thật sự đau, cau mày, dưới ngọn đèn, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi nhũn.

Cố Tĩnh Trạch đỡ cô ổn định, quay đầu lại, trên môi ma sát đến vành tai của cô.

Vành tai mềm nhũn, còn mang theo chút lông tơ thật nhỏ, dưới ánh đèn, lông tơ lộ ra ánh sáng, thoát nhìn rất là đáng yêu.

Tâm tư bồng chốc có chút hỗn độn, anh nhúu mày, muốn buông người phụ nữ đáng chết này ra.

Nhưng mà, vừa muốn nói ra, Lâm Triệt liền một phen kéo cánh tay anh lại:

- Có Tình Trạch, đừng nóng giận nữa.

Cô thủ thi thủ thi nói, ánh mắt trong suốt nhìn anh, biểu cảm hết sức chộc người thương tiếc.

Ánh mắt Có Tình Trạch lại vẫn như có như không dừng ở trên lỗ tai cô, nhìn thấy lỗ tai nhỏ tron bóng, trong lòng không hiểu có loại ý nghĩ điên cuồng muốn ngậm chặt.

Bệnh của anh đã phát triển đến mức biến thái như vậy sao? (Anna: đúng rồi, quá đúng luôn.)

Vì sao lại nhìn một lỗ tai nhỏ, cả người đã nóng lên?

Cảm thấy tay cô vẫn dừng ở trên cánh tay anh, nơi bị cô chạm qua càng nung nóng lên, khiến anh phiền chán muốn bỏ ra.

- Cô buông tôi ra, Lâm Triệt.

Sắc mặt anh càng âm trầm hơn, Lâm Triệt nhìn ở trong mắt cũng càng sốt ruột vài phần.

Đừng nóng giận, Có Tình Trạch... Ông xã, đừng tức nữa có được không, hai vợ chồng cãi nhau, không phải là đầu giường đánh cuối giường hợp à, anh không đừng tức giận nữa. Lâm Triệt thật sự là xuất hết tất cả vốn liếng, muốn mềm hoá người đàn ông khó chịu này.

Nhưng mà, sắc mặt Có Tình Trạch chẳng những không có tốt lên, ngược lại so với lúc vừa mới bắt đầu âm trầm, trở nên càng tăng thêm vài phần ửng hồng, thoạt nhìn giống như thập phần phần nộ, dọa thanh âm Lâm Triệt càng mềm thêm vài phần:

- Ông xã... ông xã, đừng tức giận, nhìn tôi đáng thương không thể xuống giường như vậy...

Hai tay cô ôm lấy một cánh tay của anh, như một đứa con nít, bấu môi, ánh mắt đáng thương tội nghiệp, lắc lư tay anh.

Có Tình Trạch nghe thanh âm của cô càng ngày càng mềm mại, cúi đầu nhìn cánh tay cô lắc lư, kỳ thực chỉ cần giờ phút này, đưa tay bắt được hai tay của cô, trực tiếp đem người đẩy lên giường... cô sẽ ngã vào dưới thân thể của anh.

Trong lòng dâng lên xúc động như vậy, bị anh mãnh liệt đè nén xuống, nhưng mà, người phụ nữ đáng chết này, có thể thành thật một lát hay không, không cần lúc ân lúc hiện như vậy, lắc lư làm ánh mắt anh đều hôn mê.

- Lâm Triệt, tôi nói cô buông tôi ra! Cô nghe không hiểu sao.

Có Tình Trạch âm trầm rống giận một tiếng.

Lâm Triệt vừa thấy, anh đây là thật sự tức giận?

Lúc này hai tay buông lỏng, người lại không ổn định, trực tiếp ngã về sau.

Có Tình Trạch vừa thấy, đưa tay trực tiếp nắm vòng eo của cô.

Lại bị cô kéo xuống phía dưới, đâm xuống phương hướng cô, cùng Lâm Triệt ngã xuống.

Lâm Triệt mở to hai mắt nhìn, cảm thấy môi mỏng mềm mại của anh, đập thật mạnh ở trên miệng của cô.

Mà khuôn mặt tuần tú phóng lớn ở trước mắt, mang theo vài phần đỏ ửng, trực tiếp liền chiếu ở trước mắt.

Ngực Lâm Triệt tê rần.

Cúi đầu vừa thấy, ngực của anh chính để ở trên ngực của cô.

Mặt cô nháy mắt cũng đỏ thắm.

Lúc này đây, Có Tình Trạch cũng rõ ràng cảm giác được ngực mềm mại này, còn giống như mang theo co dãn, xúc cảm lại rất tốt.

Nhưng mà, nhìn Lâm Triệt, anh lập tức như tia chớp né tránh, lẩn qua một bên, nhanh chóng cách thân thể của cô.

Tìm Lâm Triệt còn bởi vì anh vừa mới bỗng nhiên tới gần, thùng thùng đập không ngừng.

Thật sự là số chó, cô là điên rồi sao, vừa mới kém chút có loại xúc động muốn hôn anh.

Miệng đều kém chút sát qua.

Cô đây là ở cùng nhau anh thời gian lâu, khó có thể không chế bị sắc đẹp hấp dẫn sao?

Quả thật, Cố Tĩnh Trạch rất tuấn tú, rất gợi cảm, cả động tác vừa mới rơi xuống, đều đẹp đến không tưởng, môi nhếch lên, cũng thập phần mê người, nhưng mà... trong lòng anh đã có chủ.

Lâm Triệt tuyệt đối không phải là người thích đoạt của người khác.

Hơn nữa, biểu cảm vừa mới của Cố Tĩnh Trạch rõ ràng là chán ghét.

Cô bỗng nhiên bụm miệng, nhớ tới, anh hẳn cảm với người phụ nữ.

Khó trách vừa mới vẫn luôn muốn đẩy cô ra.

Lâm Triệt nhanh chóng ngẩng đầu lên:

- Ai nha, Cố Tĩnh Trạch, thực xin lỗi, vừa rồi tôi không phải cố ý, nhất thời đã quên anh có bệnh, mới có thể lôi kéo anh không tha.

Biểu cảm Cố Tĩnh Trạch tối sầm lại, tuấn nhan khẽ nhếch:

- Ngẫu nhiên chạm vào một chút không có gì.

- Là sao?

- Ừ, chính là...

Anh nhìn ngực của cô, nhìn không được nhìn nhiều hơn một chút.

Cô bỗng chốc thật sắc sảo phát hiện ánh mắt của anh, bắt giữ cùng cúi đầu.

Cố Tĩnh Trạch chuyển mặt ửng đỏ qua, che giấu né tránh ánh mắt của cô, thản nhiên nói:

- Chính là hình dạng ngực cũng không tệ, kiều ngạo mềm mại, hẳn không có độn. (Anna: anh thật là sắc lang)

Anh cô ý chẳng hề để ý nói.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Cùng Giường Chung Gối Có Chút Chờ Mong.

- Đương nhiên, tôi đây là thuần thiên nhiên! Hình đào mặt, cứng mềm vừa phải, lớn nhỏ thích hợp, tôi đây không cần phải nâng! Hơn nữa hiện tại nâng cũng quá rõ ràng, nằm xuống lập tức sẽ lộ tẩy, tôi nói cho anh biết, nghe nói ngực nâng, sau khi nằm xuống, sẽ không đều, bởi vì thời điểm làm chính là hình vòm!

- ...

Cố Tĩnh Trạch lại càng không tự biết nhìn ngực của cô một chút.

Mất tự nhiên chuyển ánh mắt đi, anh nói:

- Cô đúng là biết thật nhiều.

- Đó là đương nhiên rồi.

Lâm Triệt nói:

- Về phương diện kiến thức tôi thập phần rộng lớn.

Nói qua, Lâm Triệt mất tự nhiên sờ sờ chân bản thân, Cố Tĩnh Trạch nghĩ đến chân cô vừa mới đau, lo lắng có đ-ng tới chân của cô hay không, nhanh chóng nói:

- Được rồi, cô đừng nhích tới nhích lui, tôi đến nhìn chân của cô.

Cô ngồi ở trên giường, anh nửa ngồi xổm xuống, mở quần của cô, nhìn miệng vết thương của cô, sợ cô đau, cẩn thận sờ sờ:

- Như thế nào?

Lâm Triệt cảm thấy hoàn hảo, không có cảm giác gì:

- Hả là không có việc gì, chỉ là lúc nãy chân chạm xuống mặt đất còn có thể chút đau mà thôi.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Vậy cô liền thành thật một chút.

Lâm Triệt nghĩ, vừa mới không phải là nhất thời sốt ruột thôi sao.

Ai bảo anh bỗng nhiên không để ý người ta.

Cố Tĩnh Trạch ngẩng đầu lên nhìn cô, ánh mắt lại vẫn liếc mắt một cái liền chú ý đến ngực của cô, trước kia không phát hiện ra, giờ phút này mới bỗng nhiên cảm thấy, theo phương hướng nhìn này, ngực của cô quả thật rất đẹp mắt, hai cái đều thủy chung nảy nở, thoát nhìn mượt mà đáng yêu, không lớn không nhỏ, một bàn tay vừa vặn có thể nắm giữ.

Nhớ tới cô nói cái gì hình dạng đào mật...

Còn giống như thực sự có chút ý tứ như vậy.

Anh có chút tò mò, thật sự sờ lên, có phải đúng thật mềm mại như lời cô nói không. (Anna: trời đất ơi, không thể tin được...không phải anh đã từng rồi sao?)

Bụng dưới cứng ngắc, anh bỗng nhiên cảm thấy bản thân thế nhưng lại có cảm giác.

Anh nhàn nhạt đứng dậy, nghiêm mặt quay đầu đi, tự trách mình đây đến cùng là như thế nào.

Phát hiện sắc mặt của anh lại trầm xuống, Lâm Triệt cho rằng anh lại phát bệnh rồi.

Có chút lo lắng nhìn anh, cô khẩn trương hỏi:

- Như thế nào, Cố Tĩnh Trạch, cảm giác không tốt sao? Muốn kêu bác sĩ hay không? Sớm biết rằng vậy tôi đã không chạm vào anh rồi.

Người phụ nữ gốc này.

Cô cho rằng anh luôn trốn tránh, là vì bệnh của anh sao?

Nhưng mà, hiện tại chứng mất cảm của anh là thứ yếu, quan trọng hơn là bệnh khác.

Một loại bệnh khiến anh có chút bất ngờ, khiến anh hiện tại thật phiền chán.

Anh cảm thấy anh hiện tại thật sự muốn hỏi Trần Vũ Thịnh một chút, anh có phải bệnh của anh lại có khác thường không, bệnh có biến chứng, bằng không anh tại sao có thể như vậy.

Mặc kệ người phụ nữ gốc này, anh quay đầu nói:

- Được rồi, tôi không sao, ngủ đi.

Lâm Triệt nói:

- Vậy anh buổi tối còn có thể cùng tôi ngủ chung một cái giường sao? Hay là anh muốn đi ra ngoài ngủ.

Nhìn giường này, anh có chút cảm giác luyến tiếc rồi đi, do dự một chút, mới nói:

- Đều mấy giờ rồi, còn đi nơi nào ngủ, tạm thời ở trong này mấy tiếng là tốt rồi.

[Anna: thích chết đi được còn giả bộ gì nữa.

Cố Tĩnh Trạch: cô còn muốn làm nữa không?

Anna: Dạ em hiểu. chạy nhanh]

Lâm Triệt "a" một tiếng, nhích sang một bên.

Cô dù sao cũng không hề gì, chỉ cần anh không sẽ cảm thấy cùng cô ở trên một cái giường sẽ không thoải mái là được.

Giờ phút này, cô cảm giác đang chăm sóc bệnh nhân.

Tuy rằng giống như người đến bệnh viện là cô.

Lâm Triệt nằm xuống, vẫn là đem gối đầu đặt ở giữa, Cố Tĩnh Trạch nhìn nghĩ rằng, cái gối này đặt cũng như không đặt, kỳ thực cũng không dùng được gì, nhưng mà vẫn không nói ra.

Anh phát hiện trong lòng mình thậm chí có một chút chờ mong.

Nếu cô đang ngủ lại lộn xộn, có phải bỗng chốc ghé vào trên thân anh hay không.

Sau đó, anh có thể cảm thụ một chút, đến cùng ngực hình dạng đào mật như cô nói, là cái cảm giác gì...

Hai người cùng nhau nằm ở trên giường, đèn không có tắt, cô nằm ở nơi đó chơi di động, di động vang lên, cô nhìn đến tin nhắn trong nhóm bạn tốt.

Lúc mở ra vừa thấy, lại là Cố Tĩnh Dư.

Không khỏi có chút sững sờ, nhưng mà vẫn nhanh chóng trả lời.

Vừa trả lời xong, anh lập tức phát tin nhắn đến, hỏi cô:

- Còn chưa ngủ sao?

Lâm Triệt vội hỏi:

- Có đại minh tinh, anh sao thêm tôi.

Lâm Triệt nghĩ, có lẽ chẳng lẽ là vì nói chuyện scandal.

Vì thế vội hỏi:

- Có phải nói về scandal không, các anh muốn xử lý?

Nhớ được Cố Tĩnh Dư là rất ít khi có loại scandal này, có người nói Cố Tĩnh Dư bản thân là thật phản cảm với scandal, cho nên vừa có chút scandal, sẽ bắt đầu trấn áp.

Cố Tĩnh Dư lại lập tức hỏi âm:

- Scandal muốn xử lý để làm gì?

Lâm Triệt có chút ngay thẳng:

- Đương nhiên, anh không nhìn bọn họ có bao nhiêu quá đáng sao?

- Thấy được.

- Đây vì sao không xử lý?

- Xử lý có ích lợi gì, đừng để ý sao, quá vài ngày là hết.

- ...

Đây có chút không giống tác phong bình thường của Cố Tĩnh Dư.

- Nhưng mà bọn họ thật sự là quá đáng, hơn nữa nói khoa trương như vậy, truyền đến truyền đi không tốt lắm đâu.

Lâm Triệt nhanh chóng nói.

Cố Tĩnh Dư lại trả lời:

- Tôi cũng không để ý, cô để ý cái gì.

Buồn bực, Lâm Triệt thật muốn mắng chửi người.

Anh đúng là không quan tâm, bởi vì người bị mắng không phải là anh.

Nhưng mà cô lại bị mắng thảm, hiện tại dọa cũng không dám mở Microblogging, vừa mở ra chính là tiếng mắng giống như thủy triều, cái sau còn khó nghe so cái trước.

- Không được Cố Tĩnh Dư đại minh tinh anh nhất định phải cứu tôi, anh không ra mặt xử lý, chuyện này khẳng định còn muốn tiếp tục chuyển biến xấu.

Lâm Triệt vội nói.

Cố Tĩnh Dư lại vẫn là một nhịp điệu đáp lại:

- Thế nào chuyển biến xấu, tôi cảm thấy vô cùng tốt.
- Tốt cái rắm, tôi bị mắng thảm.
- Mắng vài ngày sẽ không mắng nữa.
- Không được!

Dần dần, Lâm Triệt không tự chủ được nói với anh cũng trở nên thập phần tùy tiện.

- Đây bằng không, ngày mai tôi phát Microblogging, nói bọn họ không cần mắng cô, có việc gì nhắm vào tôi.

Lâm Triệt nhìn tin nhắn trả lời của anh, kém chút té xỉu.

- Cái này tôi càng bị lợi hại hơn.
- Vậy cô muốn tôi làm sao bây giờ.
- Anh nói, chúng ta chỉ là bạn bè cùng tổ kịch, mới nhận thức không vài ngày, bọn họ là ở nhìn hình nói, đều là giả.

Này vốn cũng là sự thật.

Ai biết Cố Tĩnh Dư lại nói:

- Đây nhờ đâu về sau chúng tôi thực sự ở cùng nhau, lục ra mấy bài đăng này, chẳng phải là tự mình đánh mặt mình?
- ...

Ai muốn thật sự ở cùng với anh hả.

- Chúng ta đương nhiên sẽ không ở cùng nhau, anh yên tâm, anh nhất định sẽ không bị mất mặt.

Lâm Triệt vội nói.

Cố Tĩnh Dư lúc này gửi biểu cảm khóc:

- Cô như vậy thật là làm tổn thương tôi.
- Tổn thương thì tổn thương, dù sao anh cần phải xử lý tốt cho tôi!
- Thật là, cô làm sao biết về sau cô sẽ không hối hận cô hôm nay đối với tôi vô tình như vậy, ai biết cô về sau có phải bỗng nhiên say đắm tôi hay không, muốn chết muốn sống phải gả cho tôi.
- Cút đi, đó là không có khả năng!
- Sao không có khả năng, hết thấy đều có khả năng.

Lâm Triệt không nói gì nhìn tin nhắn trả lời của anh, biết anh đang là cố ý đùa cô, anh là không có khả năng đi xử lý tốt chuyện này.

Vì thế trực tiếp nhắn tin trả lời anh:

- Anh đi chết đi, đừng chậm trễ tôi ngủ.

Sau đó trực tiếp không để ý đến anh nữa.

Chương 62: Thế Nhưng Lại Cảm Thấy Thất Vọng.

Lâm Triệt cảm thấy tâm phiền ý loạn, không biết ngày mai phải ra ngoài như thế nào.

Cuối cùng nhìn thoáng qua Microblogging, thế nhưng bỗng chốc tăng vài vạn fan.

Nhưng mà không cần nghĩ cũng biết, đại khái đều là hắc phấn (anti-fan), Lâm Triệt chỉ có thể thở dài một tiếng, buông điện thoại xuống.

Cố Tĩnh Trạch ở một bên nhú mày:

- Cô không ngủ nghịch đi động làm gì?

Lâm Triệt nói:

- Chỉ là nhìn một cái, lập tức liền ngủ.

Nghiêng nằm lại, Cố Tĩnh Trạch đã nhắm hai mắt lại, Cố Tĩnh Trạch cho dù là nằm xuống, người cũng là thẳng tắp, Lâm Triệt mỗi lần đều cảm thấy anh giống như một buổi tối đều sẽ không động một chút.

Lâm Triệt nhìn anh, dưới ánh sáng ần ần của ngọn đèn, đường nét mỏng manh hoàn chỉnh không sứt mẻ đánh vào trên gò má anh, chần chừ che đậy một nửa, thân thể to lớn hoàn mỹ của anh phân cách thành hai mặt nửa tối nửa sáng, bên mặt nửa sáng hiện lên cổ màu đồng khêu gợi rắn chắc, bên mặt nửa tối lại càng muốn chọc người tưởng tượng xa vời hơn bên mặt nửa sáng, giống như ngậm mậ một tầng ánh sáng tuyệt đẹp, ngợp trong vàng son lộ ra hoa lệ hấp dẫn.

Thời điểm anh nhắm mắt lại, lông mi càng có vẻ chọc người yêu thích hơn, môi hoàn mỹ hơi cong lên, đường cong của cằm, phác họa hoàn chỉnh gương mặt tuấn tú không hề tỷ vết của anh, găng gượng buộc chặt, phía dưới, trên yết hầu hơi hơi động, xuống phía dưới, vị trí xương quai xanh thấp phần rõ ràng, nằm như vậy, đều có thể rõ ràng nhận ra hình dạng.

Xuống chút nữa...

Lâm Triệt nhanh chóng quay đầu đi, thật sự là đòi mạng.

Cô cảm thấy bản thân có loại ý nghĩ bị sắc đẹp mê hoặc.

Nhìn anh như vậy, thật đúng là khêu gợi không có thuốc chữa.

Hơn nữa, cô bỗng nhiên nghĩ đến, đây là ông xã của cô.

Tuy rằng chỉ là trên danh nghĩa, nhưng mà tốt xấu gì, anh quả thật là ông xã của cô, pháp luật thừa nhận.

Nhưng mà đáng tiếc, trong lòng anh có người phụ nữ khác.

Thở dài một tiếng, mới xoay người nằm, tâm phiền ý loạn, không thể nào ngủ ngon, một buổi tối có ngủ hay không, nhưng mà tốt xấu gì cũng không động một chút.

Cố Tĩnh Trạch cũng cảm thấy ngạc nhiên.

Anh vốn nghĩ rằng, cô vẫn là lẩn qua lộn lại, tập kích mỗi một chỗ trên người anh.

Nhưng mà, đợi đã lâu, cô thế nhưng lại không hề nhúc nhích.

Bởi vì đã chuẩn bị tốt bị cô quấy rầy, cho nên nửa ngày cũng chưa ngủ, nhưng mà cô thế nhưng lại không có tới.

Cố Tĩnh Trạch không biết ngủ như thế nào, chỉ cảm thấy, ở thời điểm trước khi ngủ, trong lòng thậm chí có hơi hơi mất mát.

Ngày thứ hai, hai người ngồi xe trở lại trong nhà, Cố Tĩnh Trạch nói:

- Trong nhà vốn muốn mời cô trở về ăn cơm.

- A?

Lâm Triệt kinh ngạc nhìn về phía anh.

Biểu cảm Cố Tĩnh Trạch không nhanh không chậm nói:

- Nhưng mà tôi đã cự tuyệt rồi.

- A...

Hừ chết cô:

Đúng vậy, giờ phút này trở về, nhất định sẽ bị hỏi chuyện scandal, tôi cũng không biết nói như thế nào, vẫn là đừng trở về. Cố Tĩnh Trạch nghiêng đầu nhìn cô một cái, biểu cảm thâm trầm như mực.

Nhìn thoáng qua, liền mím môi xoay trở về.

Xuống xe, Cố Tĩnh Trạch liền xoay bước vào bên trong.

Lâm Triệt chỉ ngồi tốt trên xe lăn bản thân.

Người hầu đến đẩy cô, Lâm Triệt ngẩng đầu nói:

- Tiên sinh nhà các cô trước đây rất hay tức giận.

- ...

Người hầu cười gượng, không biết nói cái gì cho phải.

Lâm Triệt thu thập xong, nhanh chóng đi công ty.

Nhìn thấy Du Mẫn Mẫn, cô nhanh chóng nói:

- Thế nào chị Du, xử lý tốt sao?

Du Mẫn Mẫn vừa thấy đến Lâm Triệt, đi tới nói:

- Đây em không cần cứ nóng nảy như thế, chị nhìn thấy tin tức đã bị phong tỏa, tạm thời tin tức của Cố Tĩnh Dư và em, đều không cho lại đăng báo, tin tức ngày hôm qua cũng đều bị gỡ xuống rồi.

Lâm Triệt kinh ngạc nói:

- Không phải chứ.

Du Mẫn Mẫn nói:

- Nhìn ra, là hành động của Cố Tĩnh Dư bên kia, dù sao công ty chúng ta cũng không quyền lực lớn như vậy, cũng không nguồn nhân lực lớn như vậy, là không có khả năng phong tỏa tin tức, hẳn là bọn họ làm.

Lâm Triệt kỳ quái nói:

- Nhưng mà ngày hôm qua Cố Tĩnh Dư còn nói, không cần xử lý.

Du Mẫn Mẫn lập tức thật ngạc nhiên nhìn Lâm Triệt:

- Khi nào thì nói?

Lâm Triệt trả lời nói:

- Đêm qua nhắn tin nói.

- Ai nha, em cùng Cố Tĩnh Dư thế nhưng lại còn có thể liên hệ riêng với nhau.

Du Mẫn Mẫn tương đối có hứng thú nhìn Lâm Triệt nói.

Lâm Triệt vội nói:

- Mới không phải đâu, anh nhắn tin cho em, có thể là muốn xử lý chuyện xấu kia thôi.

Du Mẫn Mẫn giữ kín như bưng nhìn cô, cười nói:

- Em thật sự là xem nhẹ Cố Tĩnh Dư rồi, việc này, còn không cần thiết chính anh ta tự mình đến xử lý, giao cho nhân viên công tác của mình làm là được.
- Ách, phải không?

Lâm Triệt đương nhiên không giống như là Du Mẫn Mẫn, đối với giới diễn viên nghệ sĩ mình tinh tai to mắt lớn, hiểu biết thấu triệt.

Du Mẫn Mẫn nói:

- Cố Tĩnh Dư vốn là rất không dễ ở chung, rất nhiều người cảm thấy anh ta là người rất lạnh lùng, không thể tiếp cận, hơn nữa, cũng tuyệt đối sẽ không tiếp xúc với người mới.
- Ách... Sao lúc khi em tiếp xúc Cố Tĩnh Dư lại không giống như thế.

Lâm Triệt nói:

- Em cảm thấy anh ta vô cùng tốt, nói chuyện cũng rất biết pha trò, chính là có chút tiện tiện.
- ...

Du Mẫn Mẫn nói:

- Là sao? Vậy em... hưởng thụ đi.

Nói qua, cô vỗ vỗ cánh tay Lâm Triệt.

Lâm Triệt không nói gì nhún vai, trong lòng nghĩ, hẳn là mọi người không cùng anh tiếp xúc sâu, cho nên đối với anh mới có hiểu lầm.

Dù sao, Du Mẫn Mẫn cũng tuyệt đối không tiếp xúc với Cố Tĩnh Dư, đều chính là hỏi thăm, nghe nói, những lời này đều là càng truyền càng thái quá.

Tóm lại, Lâm Triệt cảm thấy, chuyện này phải là người của Cố Tĩnh Dư làm ra.

Dù sao, người của anh sớm muộn gì cũng nhìn không được.

Vì thế nghĩ nghĩ, Lâm Triệt nhấn cho anh một cái tin, nói:

- Tôi nhìn thấy anh đã xử lý, chuyện xấu này thật xin lỗi, cũng cảm ơn anh nguyện ý xử lý.

Ai biết, Cố Tĩnh Dư người kia thế nào tùy thời biến mất, lúc này lại đã lên tiếng, Lâm Triệt nhìn đến tin nhắn trả lời của anh:

- Xử lý cái gì rồi hả?

Lâm Triệt nói:

- Không là người của anh xử lý chuyện xấu kia sao?
- Đương nhiên không phải sao, ai nha, thực đáng tiếc, còn nghĩ nhìn nhiều vài ngày nữa, bây giờ lại hết?
- ...

Lâm Triệt thật sự là muốn học máu rồi.

- Đi chết đi, thu lại cảm ơn lúc này.
- Tuyệt tình như vậy.

Cùng Cố Tĩnh Dư nói xong, Lâm Triệt hừ một tiếng liền buông đi động xuống.

Đã có chút kỳ quái nghĩ, như vậy đến cùng là chuyện gì xảy ra chứ?

Mà Cố Tĩnh Trạch bên kia...

Tần Hạo cúi đầu nói với Cố Tĩnh Trạch ngồi đối diện ở ghế giám đốc:

- Tiên sinh, sự tình đã xử lý tốt, tin tức đều đã bị gỡ xuống, sắp tới cũng sẽ không còn có tin tức của Tam Thiếu phát ra.

Cố Tĩnh Trạch "ừ" một tiếng.

Tần Hạo nói:

- Vậy Tam Thiếu bên kia có cần nói hay không?

Đến nay Tam Thiếu còn không biết thân phận của Lâm Triệt, cho nên mới có thể gây ra loại chuyện ô long này.

Cố Tĩnh Trạch suy tư một chút:

- Thôi, nếu nó biết, bất định thế nào cũng sẽ làm loạn lên, không biết có lẽ còn có chút yên tĩnh.

Cố Tĩnh Dư là người phản nghịch nhất trong ba anh em, nó không vui thế nào, anh sao lại không biết.

Tần Hạo nói:

- Vậy tiên sinh có việc lại phân phó tôi.

- Chờ một chút.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Phong tỏa tin tức của Cố Tĩnh Dư trong hai tháng, để nó thành thật một chút.

Nhưng mà, cứ làm như thế này, không trừng phạt nó một chút mà lại bỏ qua, trong lòng Cố Tĩnh Trạch cũng không thoải mái.

Tần Hạo nghe xong, đành phải nói:

- Vâng, tiên sinh.

Chờ Tần Hạo đi ra ngoài, Cố Tĩnh Trạch mới cúi đầu nhìn bài báo kia.

Mặt trên, Cố Tĩnh Dư cùng Lâm Triệt đứng cạnh nhau, bộ dáng nói nói cười cười với nhau, thật sự là chói mắt cực kỳ.

Nhìn thấy mà trong lòng liền buồn bực.

Anh trực tiếp đem tờ báo ném xuống đất, nhủu mày nghĩ, ánh mắt những người có vấn đề gì sao, bọn họ sao có thể ở cùng nhau được?

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Cô Vẫn Còn Đau Lòng Vì Người Đàn Ông Khác.

Hai ngày sau, tin tức quả nhiên dần dần biến mất, nhưng mà dư âm vẫn còn, Microblogging của Lâm Triệt vẫn chật ních như cũ, nhưng mà lượng fan vẫn luôn tăng lên, cho dù không bị mắng, cũng trong công việc lần đầu tiên có chút nổi tiếng, nhìn như lần đầu tiên cảm giác có chút tồn tại.

Mà lúc này, bác gái bỗng nhiên gọi điện thoại cho Lâm Triệt, nói với cô:

- Tiệc đính hôn của chị mày cùng Tần Khanh, chủ nhật này, mày có thể rút ra ít thời gian đến đây?

Trong lòng Lâm Triệt bị kiềm hãm.

Bọn họ muốn chính thức đính hôn sao?

Cổ tay Lâm Triệt nắm đi động khẽ run, nhưng mà, lại vẫn cố giả bộ trấn định, nói với Hàn Thái Anh trong điện thoại:

- Tôi đi làm gì, bác gái là đang mời tôi?

Cô đương nhiên không muốn đi, vừa không muốn trở về nhìn sắc mặt người trong nhà, cũng không muốn... nhìn thấy Tần Khanh rốt cục cũng muốn cưới người khác.

Hàn Thái Anh hừ một tiếng nói:

- Thế nào, mày không dám tới? Mày chớ không phải là thật sự còn tâm tư gì với Tần Khanh chứ, vậy mày càng phải đến đây, nhìn để tâm tư đó chết đi.
- Bác gái bác muốn nói như vậy, tôi cũng không có biện pháp.
- Ai ôi, là tao nói như vậy đó, cũng là trong lòng mày nghĩ như vậy, mấy ngày nay nhìn mày vì so với Lâm Ly, cũng là thực dùng sức, đều chạy tới lôi kéo Cố Tĩnh Dư làm quen, đáng tiếc, Cố Tĩnh Dư người ta căn bản mặc kệ mày, không phải hai ngày này liền đem tin tức áp xuống sao, lúc này hôn lễ của Lâm Ly, khẳng định phóng viên sẽ đến, mày rất dễ dàng có chút cơ hội lộ diện, không đến dính lên đầu đề.

Lâm Triệt nghe lời nói của Hàn Thái Anh, trong lòng nghĩ, sức tưởng tượng của bà ta thật đúng phong phú.

Tuy rằng không biết có phải do Cố Tĩnh Dư áp chế tin tức không, nhưng mà, cô có thể xác định, Cố Tĩnh Dư mới không nói cô như vậy.

Hàn Thái Anh cuối cùng nói:

- Dù sao tới hay không tùy mày, thực sự cảm thấy không muốn nhìn Tần Khanh cưới Lâm Ly, mày cũng không cần đến đây.

Lâm Triệt nghe bà ta cúp điện thoại, ngồi ở chỗ kia, cũng không khỏi lạnh một lúc lâu.

Thẳng đến khi Cố Tĩnh Trạch đi vào, nhìn Lâm Triệt đang ngẩn người, đi tới nói:

- Như thế nào? Nơi nào đau sao?

Lâm Triệt nhìn Cố Tĩnh Trạch:

- Kỳ thực, tôi rất đồng tình với Mạc tiểu thư.

Sóng mắt Cố Tĩnh Trạch dồn dập, nhìn Lâm Triệt, không biết cô sao bỗng nhiên lại nhắc tới Mạc Huệ Linh.

- Cô sao thế?

Lâm Triệt ôm gối ôm, ngồi ở chỗ kia:

- Cô ấy nhìn tôi ở cùng với anh, nhất định sẽ rất đau lòng, nhìn người mình yêu mến, ở cùng với người khác, bản thân lại bất lực, còn muốn làm bộ như hào phóng, làm bộ như không cần, kỳ thực, có lẽ giữa khuya nằm mơ, bản thân một mình đều ở trong chăn khóc, khô sở, nhưng mà anh lại ở bên cạnh người phụ nữ khác.

Lâm Triệt nói xong, cúi đầu hạ mắt, lông mi dài dài như hương nhắm lại một nửa, khẽ che đôi mắt sáng, trên mặt như gợn sóng trắng, một mảnh đau khổ, đau thương giống như dòng chảy róc rách, nhẹ nhàng bao phủ cặp mắt vốn trong sáng kia.

Cô cười cười, tuy rằng mi mày cong cong, lại càng làm cho người ta cảm thấy thương tiếc.

Cô giống như đang nói Mạc Huệ Linh, nhưng mà bản thân lại ưu thương.

Cố Tĩnh Trạch nhìn ánh mắt cô, trong lòng không biết thế nào có chút chua xót, cảm thấy cô không phải là đang nói Mạc Huệ Linh, mà là đang nói bản thân.

Cố Tĩnh Trạch không khỏi nhú mày nói:

- Chuyện tôi cùng Huệ Linh, sẽ không cần cô quan tâm như vậy.

Lâm Triệt hừ một tiếng, nhìn Cố Tĩnh Trạch:

- Đàn ông quả nhiên cũng không là thứ tốt, hừ.
- ...

Cố Tĩnh Trạch lườm cô một cái, đứng dậy liền đi ra ngoài.

Thật sự là một người phụ nữ không tìm không phải.

Nhưng mà, mày vẫn là nhú lại, anh biết cô có chỗ không đúng, anh muốn biết cô đến cùng là như thế nào.

Trong phòng sách, anh nhìn Tần Hạo:

- Tra như thế nào?

Tần Hạo nói:

- Tiên sinh, tuy rằng không biết có phải như vậy không, nhưng mà, chủ nhật này đại tiểu thư Lâm gia Lâm Ly cùng thiếu gia Tần gia Tần Khanh đính hôn.

Tần Khanh?

Chính là người kia, là người đàn ông cô vẫn luôn thích?

Mây Cố Tĩnh Trạch nhíu chặt lại, biểu cảm âm trầm trên mặt giữ kín như bưng.

Quả nhiên, vừa mới cô nói không phải chuyện của Huệ Linh và anh, mà là nói người đàn ông này...

Cô chẳng lẽ còn khổ sở vì người đàn ông này?

Cố Tĩnh Trạch không biết thế nào, trong lòng càng cảm thấy không thoải mái.

Cô mỗi ngày ở trên giường, cho tới bây giờ ngủ đều sớm hơn anh, thế nhưng mà còn không biết xấu hổ nói bản thân giữa khuya nằm mơ ở trong chăn khóc?

Không biết thế nào, tâm tình càng thêm phiền chán, anh vẫy vẫy tay cho Tần Hạo đi ra ngoài.

Tần Hạo nói:

- Tiên sinh, này...

- Cút.

Tần Hạo liền phát hoảng, chạy nhanh đi ra.

Lâm Triệt tuy rằng không muốn đi, nhưng mà, ngẫm lại, vẫn là cực kỳ đè nén, nhất là nghĩ đến Hàn Thái Anh cố ý kích tướng, tuy rằng rõ ràng là bà ta cố ý, nhưng mà, Lâm Triệt vẫn nhịn không được trúng chiêu.

Cho nên, Lâm Triệt vẫn là quyết định đi tham gia.

Đề công ty hỗ trợ mượn lễ phục, Du Mẫn Mẫn nghe nói phải đi hôn lễ của Lâm Ly, lúc này hào phóng nói hỗ trợ mượn.

Bởi vì Lâm Ly dù sao cũng là minh tinh, hôn sự cùng Tần Khanh, cũng vì không ít người nói chuyện say sưa, phỏng chừng hôm đó sẽ có không ít truyền thông đến, nhân cơ hội có thể có một cơ hội hấp thụ ánh sáng, Du Mẫn Mẫn đương nhiên rất vui vẻ.

Hôm đính hôn, bầu trời quang đãng.

Nhưng mà tâm tình Lâm Triệt, cũng là thấp đến tận đáy cốc.

Đón xe đến hiện trường lễ đính hôn, cô xuống xe, liền nhìn thấy cửa khách sạn rực rỡ hoa lệ, vài chữ to rạng rỡ phát sáng, Lâm Ly Tần Khanh trăm năm hạnh phúc.

Trăm năm hạnh phúc...

Nuốt chua sót xuống, cô nói với chính mình, không cần nhìn anh, không cần lại nghĩ đến anh, hôm nay đi qua, anh sẽ không còn là thiếu niên trong giấc mộng niên thiếu của mình nữa, mà là chồng chưa cưới của người khác.

Xuống xe, cô ngồi ở trên xe lăn, tuy rằng hiện tại đi không đau như vậy, nhưng mà tới tham gia lễ đính hôn, cô cũng không muốn đi khập khiễng, còn không bằng cứ như vậy ngồi lên xe lăn sẽ tốt hơn.

Một bộ lễ phục màu lam, cô đi vào khách sạn, còn chưa vào đến cửa, đã bị phóng viên ở cửa khách sạn phát hiện bóng dáng của cô.

Lâm Triệt, nhìn, người kia là Lâm Triệt. Lâm Triệt còn đang sửng sốt, liền nhìn thấy vài cái camera chụp ảnh cô, phóng viên chen chúc đi lại, bị bảo an khách sạn ngăn cản, lại vẫn kích động hỏi Lâm Triệt:

- Tới tham gia lễ đính hôn của chị sao, cô cùng Lâm Ly là chị em ruột, đúng không?

Lâm Triệt chỉ có thể hào phóng cười cười.

Phóng viên đối với tươi cười của cô mãnh liệt chụp, lại hỏi tiếp:

- Lần này cùng Lâm Ly ở trong phim truyền hình mới có đoạn diễn chung không, hai chị em cùng diễn có cảm giác gì?

- Lâm Ly có mời người tổ kịch đến không?

- Cố Tĩnh Dư cũng được mời sao, anh sẽ cùng nhau tới sao?

- Lâm Triệt, có bí mật liên lạc với Cố Tĩnh Dư không?

Lâm Triệt lần đầu tiên bị vây như vậy, cũng không nghĩ tới, bản thân bởi vì sự kiện scandal kia, thế nhưng lại đã có thể bị phóng viên bỗng chốc nhận ra.

Bên trong, Hàn Thái Anh liếc mắt một cái nhìn thấy Lâm Triệt bên ngoài, đang ở bị phóng viên bao vây vào không được.

Nhìn tinh thần nhiệt tình này, trên mặt Hàn Thái Anh là trầm xuống.

Lâm Triệt này, đang tính cái gì vậy, thế nhưng còn có phóng viên vây quanh, bộ dáng nhìn nở mày nở mặt như vậy.

Cô là cố ý tới cướp đoạt nổi bật à.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Mày Sao Có Thể Tùy Tiện Trêu Chọc Cố Tĩnh Dư?

Lâm Triệt còn ngồi ở trên xe lăn, cười gượng, không biết trả lời mấy vấn đề này thế nào, cô không nghĩ tới nơi này còn có thể gặp được phóng viên.

Cô mặc lễ phục màu lam, vai hơi lộ ra, kiểu dây đeo, tự nhiên lại hào phóng, thoát nhìn khí chất thật tươi mát, lại tao nhã, tóc cao cao hờ ra, lộ ra một đoạn cổ, đường cong hết sức xinh đẹp.

Hàn Thái Anh tức giận, trong lòng nhận định, Lâm Triệt nhất định chính là cố ý.

Còn không biết xấu hổ nói bản thân không có ý tứ với Tần Khanh?

Rốt cục, bảo an đem phóng viên ngăn cản, Lâm Triệt mới vào bên trong.

Liếc mắt một cái nhìn thấy Hàn Thái Anh bên trong, mặc quần áo mặc một bộ sắc sỡ, chính là, giống như hận không thể đem tất cả những gì đáng giá trong nhà đều mang ở trên người, rõ ràng là phong cách nhà giàu mới nổi.

Trùng mắt nhìn Lâm Triệt, cô nói:

- Ôi, mày sớm nói mày đi đứng bất tiện lợi, tao đã không thúc giục mày đến rồi.

Lâm Triệt hừ một tiếng:

- Vâng, nhưng mà, hôn lễ của chị, tôi thế nào có thể không đến?

Hàn Thái Anh nói:

- Nhìn mày một cái hiện tại sức khỏe không tốt, vừa tới lập tức khiến cho phóng viên phát hiện, đúng là, ngồi lên xe lăn, mục tiêu lớn như vậy, đương nhiên phát hiện được.

Ý tứ của Hàn Thái Anh, cô là cố ý ngồi xe lăn đến gây chuyện khiến người chú ý?

Lâm Triệt lười giải thích, chính là ngồi ở chỗ kia cười nói:

- Tôi cũng không nghĩ đến đây sẽ có phóng viên, bác gái, ai nói các người làm lễ đính hôn oanh oanh oanh liệt liệt như vậy, kinh động đến phóng viên, tôi cũng mới có thể nhận được gió đông (ý chỉ hưởng phúc) này, mượn chị để lên đầu đề sao, không phải là bác nói à, để cho tôi cõ lên đầu đề.

- Mày...

Hàn Thái Anh nói như vậy, nhưng mà, cái kia chỉ là châm chọc mà thôi, lại không nghĩ rằng, phóng viên lại có thể biết Lâm Triệt, hơn nữa, còn cảm thấy hứng thú với Lâm Triệt như vậy.

Tự nhiên, Hàn Thái Anh coi thường lực ảnh hưởng của Cố Tĩnh Dư, về scandal của anh, khẳng định sẽ náo loạn thật lâu mới có thể dừng lại.

Được được, mày nói cũng không sai, ai kêu chị mày nổi tiếng như vậy, tiện thể cho mày một chút, cũng là cần phải vậy. Bà ta chỉ có thể nói như vậy, trông mắt liếc mắt nhìn Lâm Triệt một cái, nghĩ rằng, mặc kệ nói như thế nào, hôm nay nhân vật chính cũng là Lâm Ly.

Một lát, bà liền sắp xếp Lâm Triệt ở trong góc, khiến ai cũng nhìn không thấy cô, khiến cô khỏi lại cướp đoạt nổi bật.

Lúc này, xa xa, Tần Khanh đã đi ra.

Tần Khanh mặc một bộ lễ phục màu trắng, hôm nay trang điểm vô cùng chỉnh tề.

Hôm nay anh là vai nam chủ, tự nhiên giống như bạch mã hoàng tử, vừa xuất hiện, liền giành được ánh mắt của mọi người.

Thiếu gia Tần gia, từ nhỏ ngậm thìa vàng lớn lên, từ khi sinh ra liền nhất định là người lớn lên trong giàu sang, hôm nay còn muốn đính hôn với ngôi sao Lâm Ly xinh đẹp khêu gợi, ngẫm lại liền cảm thấy hâm mộ.

Lâm Triệt rất xa thấy được Tần Khanh, bỗng chốc cảm thấy anh nhìn thực đẹp trai.

Nhìn không được nhìn nhiều hơn một chút, cảm thấy anh đi lại, mới vội thu hồi ánh mắt, trong lòng chua xót nghĩ, cuối cùng liếc mắt một cái, liếc mắt một cái cuối cùng...

Chỉ là có chút đáng tiếc, anh vì sao muốn ở cùng nhau với Lâm Ly, nếu là người khác, có lẽ chúc phúc sẽ càng dễ dàng hơn một ít, nhưng mà, nghĩ đến là Lâm Ly, trong lòng cô đã cực không tình nguyện, thế nào còn vui vẻ nói chúc phúc được.

Tần Khanh liếc mắt một cái đã thấy được Lâm Triệt, đôi mắt hoa đào, khiến người có hơi sững sờ.

Cô ngồi ở trên xe lăn, lại có vẻ chói mắt như vậy.

Bộ dáng trở mã nhìn cực kỳ tốt, cách với lần trước thấy cô cũng không bao lâu, nhưng mà cố tình, lại cảm thấy cô giống như bướm bướm lột xác, càng ngày càng mỹ lệ hơn, một ngày nào đó, bộ dáng sẽ phá xác mà ra.

Mà lúc này, anh nghe thấy người bên cạnh nói:

- Đây không phải Lâm Triệt sao?
- Lâm Triệt là ai?
- Chính là bạn gái của Cố Tĩnh Dư trong scandal kia.
- A, hóa ra là cô ấy, không phải nói cô ấy là đang tuyên truyền sao?
- Đúng, tin tức mấy ngày nay không phải là không có sao, bất quá, nhìn người thật của cô, còn xinh đẹp hơn trên TV.

Tần Khanh hí mắt nhìn qua, trong lòng nghĩ, quả thật là đẹp mắt hơn.

Nhưng mà, nghĩ đến scandal của cô và Cố Tĩnh Dư, trong lòng vẫn là kỳ quái, chỉ cảm thấy scandal này hẳn là rất nhanh sẽ biến mất mới đúng, không nghĩ tới, thế nhưng mà một cái scandal, ảnh hưởng lại lâu như vậy.

Lúc này, tiệc đính hôn rất nhanh sẽ bắt đầu, Tần Khanh còn muốn qua đi tìm Lâm Triệt, liền nhìn thấy xa xa, Lâm Ly đã đến đây.

Lâm Ly mặc một bộ lễ phục màu trắng, thoát nhìn thuần khiết như thiên sứ, Tần Khanh cười, nhanh chóng nghênh đón.

Tiệc đính hôn rất nhanh bắt đầu.

Tiệc đính hôn hoa lệ vô cùng, khắp nơi hiển lộ rõ ràng đại khí của Tần gia cùng Lâm gia.

Hai nhà thông gia, khẳng định không làm quá nhỏ, còn có nhiều phóng viên đến nườm nượp như vậy, thế nào cũng không muốn làm mất mặt mũi bản thân.

Lâm Triệt bị đẩy đến một góc, nhìn phía trước, hai người Tần Khanh cùng Lâm Ly, đứng ở trước mặt mọi người, nhận chúc phúc.

Tần Khanh mặt mày ngọt ngào, nhìn Lâm Ly, nhìn không được cảm động, lôi kéo tay Lâm Ly nói:

- Anh sẽ đối tốt với em cả đời.

Lâm Ly lúc này cảm động khóc lên, lễ đính hôn của hai người, ở trong ảm áp cảm động, hạ màn, thoát nhìn hoàn mỹ giống như truyện cổ tích.

Mà Lâm Triệt, chính là một vai phụ không được để mắt đến trong chuyện xưa này.

Cô ngồi ở chỗ kia, trên mặt tuy rằng đau khổ, nhưng mà, lại cảm thấy bản thân đã tiếp nhận rồi.

Trong lễ đính hôn, Tần Khanh luôn luôn chỉ chú ý đến Lâm Ly, chờ kết thúc, Lâm Ly đi nhận phòng vẫn, anh mới nhớ tới, sao vẫn luôn không nhìn thấy Lâm Triệt.

Tìm một vòng, nhưng mà lại ở chỗ góc khuất nhất tìm được cô, Tần Khanh bước nhanh qua, cười nhìn Lâm Triệt, nhất thời đánh giá lễ phục trên người cô, cảm thấy cô hình như là càng ngày càng có hương vị của phụ nữ rồi.

- Lâm Triệt, em sao trốn xa như vậy.

Anh nói.

Lâm Triệt nhìn thấy Tần Khanh, cười cười, thâm nghĩ, cũng không phải là cô muốn trốn xa như vậy, mà là bác gái đem cô chuyển xa như vậy, bất quá, lúc cô ở Lâm gia, cũng là người trong góc (là người không được chú ý), bác gái đem cô an bài đến nơi đây, cũng là có thể đoán được.

Tần Khanh nhìn Lâm Triệt nói:

- Anh còn muốn hỏi em, scandal của em và Cố Tĩnh Dư là chuyện gì xảy ra.

Lâm Triệt sững sốt, không biết nói gì nói:

- Anh thế nào cũng chú ý đến chuyện này.

Tần Khanh cười nói:

- Muốn không quan tâm cũng không được, mỗi ngày bị các báo quét qua nhiều lần.

Lâm Triệt ngượng ngùng cười cười:

- Cái kia chính là scandal.

Tần Khanh nói:

- Anh nghĩ cũng muốn biết, nhưng mà, em vẫn nên cách Cố Tĩnh Dư xa một chút, anh từng nói với em, người này, thân phận không đơn giản.

Lâm Triệt nói:

- Em và anh ta chính là biết nhau, nhưng chỉ là bạn bè, không có thân mật như các báo viết đâu.

Tần Khanh nghe xong, lúc này mới gật gật đầu:

- Vậy là tốt rồi, anh sợ em, vẫn luôn ngốc như vậy, để người ta lừa sẽ không tốt đâu.

Lâm Triệt chỉ cười, hơi chút hiện lên chua xót.

Đúng vậy, cô chính là ngốc như vậy.

Lúc này, xa xa, Lâm Hữu Tài làm như thấy được Lâm Triệt cùng Tần Khanh ở một chỗ, nói chuyện vô cùng vui vẻ.

Không khỏi nhướng mày.

Gần đây Lâm Triệt này, thật sự là rất rêu rao, làm cho người ta nhìn thấy, cô cùng anh rể mình tán gẫu, sẽ là bộ dáng gì.

Lâm Hữu Tài làm cho người ta chán ghét đi tới, cười khách khí nói với Tần Khanh:

- Tôi đến nói với Lâm Triệt mấy câu.

Cha và con gái của mình nói chuyện, thiên kinh địa nghĩa (đạo lý hiển nhiên), lúc này Tần Khanh đứng lên:

- A được, bác trai, các người chậm rãi tán gẫu.

Nhìn Tần Khanh đi rồi, thần sắc trên mặt Lâm Hữu Tài bỗng chốc tối sầm đi:

- Lâm Triệt, mày gần đây làm sao như vậy, sao cùng Cố Tĩnh Dư nổi lên scandal.

Lại là Cố Tĩnh Dư.

Lâm Triệt cười lạnh một tiếng, nói với cha của mình:

- Scandal mà thôi, như thế nào?

Lâm Hữu Tài lập tức bị thái độ như vậy của cô làm cho sắc mặt cứng đờ:

- Mà còn nói như thế nào, mà nói như thế nào, kiếm chồng tốt cho mà, mà không đồng ý, đắc tội với Trình gia, còn muốn trong nhà giúp mà lau mồ, mà có biết Trình gia có bao nhiêu tiền? Mà chạy đi liên không trở lại, còn tùy tiện trêu chọc người, tao biết, mà muốn nổi tiếng, nhưng mà, Cố Tình Dư đó là người tùy tiện có thể trêu chọc à, mà thật đúng là, vì có thể nổi tiếng, không từ thủ đoạn, ngày nào đó mà mang bản thân đi tự bôi thường, mà sẽ biết hối hận.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Tôi Là Người Đàn Ông Của Lâm Triệt.

Lâm Triệt nhìn cha mình:

- Ba, tôi thế nào không từ thủ đoạn, scandal này không có nửa điểm quan hệ với tôi.

- Nếu mà thành thật một chút, hiện tại đi Trình gia nhận lỗi cũng còn có thể xoay chuyển, nhà bọn họ hiện tại vẫn chưa định đối tượng thông gia.

Hàn Thái Anh chết sống không đồng ý để Lâm Dư gã đi, Lâm Hữu Tài chỉ có thể nhìn tiền tài của Trình gia, cứ như vậy cho nhà người ta, trong lòng mới thật sự sứt ruột.

Lâm Triệt làm sao có thể không thể hiểu được ý tứ của cha, cô cười nhạo nhìn Lâm Hữu Tài, không nghĩ tới cho tới bây giờ ông ta còn nghĩ đến chuyện này.

- Ba ba, chuyện này ông không cần suy nghĩ nữa, đừng nói việc tôi không đồng ý, kỳ thực, tôi đã có bạn trai, cho nên sẽ không kết hôn với người khác.

Lâm Triệt không thể nói thẳng mình đã kết hôn, chỉ có thể nói ra chuyện mình đã có bạn trai.

Lâm Hữu Tài sững sốt, kinh ngạc nhìn Lâm Triệt:

- Mà nói thật?

Lâm Triệt ha cười:

- Loại chuyện này tôi cần gì phải lừa ông.

- Cố Tình Dư?

- Đương nhiên không phải, cái kia chỉ là scandal.

Ánh mắt Lâm Hữu Tài hơi có thất vọng chuyển động, nghĩ cũng không có khả năng, dựa vào cô, làm sao có thể lọt vào mắt người đàn ông như Cố Tình Dư.

Lâm Hữu Tài hừ một tiếng:

- Mà tốt nhất đừng tìm một tên tiểu bạch kiểm đến làm tao chướng mắt, tao nói cho mà biết, tao sẽ không đồng ý, mà cũng tốt nhất đừng để người ta bao nuôi, Trình gia nơi nào không tốt, mà đến nơi đó, mà chính là thiếu phụ nhân, hưởng thụ phúc không bao giờ hết, dùng không hết tiền, mà...

- Ông muốn tiền của Trình gia như vậy, để bác gái già đi, tôi là con gái của ông, cả tôi ông cũng muốn bán, ông...

Lâm Triệt thật sự cảm thấy rất đau xót, không nghĩ tới, mình vì sao lại sinh ra trong một ngôi nhà như vậy.

Sắc mặt Lâm Hữu Tài trầm xuống, lúc này, Hàn Thái Anh ở phía sau cũng nghe được những lời này.

- Lâm Triệt, mà đây là có thái độ gì, tao để mà đến đây tham gia lễ đính hôn, cũng vì coi mà là người nhà, mà bây giờ lại dám nói chuyện với ba mà và tao như vậy.

Lâm Triệt cười lạnh:

- Bác để tôi trở về đến cùng là vì sao, chỉ có chính bác là người hiểu rõ nhất, tóm lại, tôi đã có người đàn ông khác, tôi không tin, Trình gia còn có thể

đồng ý, các người tốt nhất mau mau bỏ cái suy nghĩ này đi.

Trên mặt Hàn Thái Anh bởi vì tức giận đỏ lên:

- Mày đúng là không biết xấu hổ, tao chỉ biết, mày ở bên ngoài làm loạn, còn không biết xấu hổ nói mình đã có đàn ông, để cho người ta làm, còn không biết xấu hổ khoe khoang khắp nơi, mày...

Lâm Triệt sớm biết rằng, bản thân mặc kệ làm cái gì, ở trong mắt bọn họ, đều là sai.

Cô mặc lời thôi đến, bọn họ sẽ nói cô không tôn trọng nơi này.

Cô ăn mặc xinh đẹp đến, bọn họ cảm thấy đây là khoe khoang.

Lúc này Lâm Triệt muốn xoay người rời đi.

Nhưng mà đúng lúc này, chợt nghe có người ở bên cạnh lẳng lặng nói:

- Các người chẳng lẽ là đang ép Lâm Triệt gả cho người khác sao?

Thanh âm này...

Âm trầm, khàn khàn, lại mang theo một loại từ tính giống như thiên âm (âm thanh thiên nhiên).

Lâm Triệt bỗng chốc quay đầu lại, liền nhìn thấy phía sau, Cố Tĩnh Trạch mặc một bộ tây trang màu đen, đang tự nhiên đi tới.

Thân hình Cố Tĩnh Trạch cao lớn, mang theo khí chất vương giả không thể bỏ qua, giống như là cửu ngũ chí tôn, trong ánh mắt không hề bận tâm, mang theo một loại phong thái không ai bì nổi, giống như bất luận kẻ nào đều không thể lọt vào ánh mắt anh.

Lâm Triệt còn ngồi trên xe lăn, liền cảm thấy tay anh đặt ở phía sau, tất nhiên, không mang theo một chút mất tự nhiên.

Lâm Triệt không nghĩ anh sẽ đến.

Ai cũng không nghĩ là anh sẽ đến.

Lâm Triệt thậm chí không nhắc đến với anh, mình sẽ tới nơi này.

Dù sao, bọn họ cũng chỉ là hôn nhân hợp đồng, mà lần này là việc riêng của cô, cô không nghĩ vì vậy, quấy rầy đến anh.

Ngẩng đầu lên, vừa chống lại đôi mắt u ám của anh, anh nhìn cô thật sâu, sau đó mới giương mắt lên, tựa hồ là dùng dư quang khóe mắt liếc nhìn Lâm Hữu Tài và Hàn Thái Anh phía trước, khiến cho người ta nhìn ra khinh miệt.

Hàn Thái Anh sùng sốt, nhìn Cố Tĩnh Trạch, không khách khí nói:

- Mày ở đâu tới?

Cố Tĩnh Trạch nhàn nhạt quét nhìn Hàn Thái Anh một cái, thanh âm thanh lãnh, tuy rằng nội liễm, lại mang theo sắc bén không thể ngăn chặn:

- Vị này chính là bác gái kia của cô?

Anh làm như không để ý đến Hàn Thái Anh, cúi đầu hỏi Lâm Triệt.

Lâm Triệt nhìn Hàn Thái Anh lúc này đã tái mặt, nói:

- Đúng.

Hàn Thái Anh tức giận chỉ vào Cố Tĩnh Trạch:

- A, mày chính là tiểu bạch kiểm Lâm Triệt vừa nói tới đúng không? Ai cho mày đi đến nơi này.

Cố Tĩnh Trạch nắm xe lăn, nhìn về phía Hàn Thái Anh, nói giống như là đương nhiên:

- Tôi tham gia hôn lễ sao, đương nhiên là phải dẫn theo người nhà đến, bà đã mời Lâm Triệt, mang theo tôi, có cái gì không đúng?

Lâm Triệt nghĩ, Hàn Thái Anh nhất định cũng không biết Cố Tĩnh Trạch đến cùng là ai.

Lâm Triệt từ trước cũng tuyệt đối không thể nghĩ sẽ có một người như vậy, vừa tới, loại người cao cao tại thượng, cô cũng tiếp xúc không đến, cũng sẽ không cố ý hỏi thăm, thứ hai, tuy rằng có rất nhiều phóng viên chụp ảnh anh, nhưng mà, từ trước đến giờ cũng không chụp được, người bảo vệ bên cạnh anh rất nhiều, sẽ không để phóng viên có cơ hội, cho nên đến nay một tấm hình cũng không truyền ra ngoài.

Một người khiêm tốn như vậy, người bình thường đối với anh tất nhiên đều là, chỉ nghe, không thấy.

Hàn Thái Anh đánh giá Cố Tĩnh Trạch một vòng, bộ dáng thực nổi bật, bà ta nghĩ, chẳng lẽ cũng là diễn viên minh tinh?

Hàn Thái Anh hừ một tiếng, nói thẳng:

- Mày tính là cái gì vậy, liền dám nói là người nhà, mày muốn kết hôn với Lâm Triệt nhà bọn tao, cũng phải được bọn tao đồng ý, bọn tao còn chưa có đồng ý đâu, bọn tao cũng tuyệt đối không đồng ý.

Thanh âm Cố Tĩnh Trạch lãnh nhạt nhất thành bất biến (đã hình thành thì không thay đổi), nghe không ra có chút xiu độ âm:

- Tôi muốn cưới ai, còn không cần người khác phải đồng ý.

- Ha, mày cũng quá kiêu ngạo, nó đến cùng vẫn là người Lâm gia bọn tao, con gái Lâm gia bọn tao, cũng không phải là dân lang thang tùy tiện nói muốn lấy là có thể lấy, mày trước tiên nói, mày làm gì, một tháng kiếm được bao nhiêu tiền, có nhà sao, người địa phương sao? Có xe sao, chuẩn bị cho bọn tao bao nhiêu sính lễ? Nói cho mày, sính lễ của bọn tao mà thấp hơn một trăm vạn, mày đừng nghĩ cưới nó, nhiều năm như vậy, nó ăn của Lâm gia bọn tao, ở chỗ Lâm gia bọn tao, là tiểu thư Lâm gia, cực kỳ cao quý, mày cho là lấy được sao?

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Một trăm vạn?

Hàn Thái Anh nói:

- Thế nào, không chuẩn bị nổi? Không đưa được liền cắt cho tao.

Lúc này, Lâm Hữu Tài ở phía sau lại vội kéo Hàn Thái Anh qua, nhìn Cố Tĩnh Trạch, ánh mắt nảy lên, có vài phần ý tứ muốn lấy lòng:

- Cậu thật sự là bạn trai Lâm Triệt chúng tôi?

Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt, Lâm Triệt mím môi, ngượng ngùng nhìn anh.

Ánh mắt giống như ngôi sao trong hồ nước, có chút gọn sóng.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Đúng.

Lâm Hữu Tài cười:

- Lâm Triệt, lúc trước cũng không nói với chúng tôi, đã có người yêu, việc này nên nói sớm một chút.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Em Là Vợ Của Anh

Lâm Triệt sững sờ, ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn Lâm Hường Thiên bỗng nhiên trở nên bất đồng.

Ông có ý tứ gì? Thái độ bỗng nhiên trở nên không giống nhau.

Cố Tĩnh Trạch vẫn tà tà liếc nhìn Lâm Hường Thiên một cái: "Chúng tôi vừa mới ở bên nhau không bao lâu, cho nên tôi không kịp cùng cô ấy về nhà bái phỏng".

"Ôi ôi, tùy thời hoan nghênh, phải về nhà sớm một chút". Lâm Hường Thiên cười ha hả nói: "Lâm Triệt đứa nhỏ này, chúng ta suy nghĩ cho con bé rất nhiều, nó còn nhỏ, không hiểu, về sau sẽ minh bạch, chúng ta cũng là vì tốt cho con bé, hiện tại nó ít nhiều cũng cần cậu chăm sóc".

Cố Tĩnh Trạch cúi đầu, hơi hơi nắm lấy tay cô.

Lâm Triệt sững sờ, ngẩng đầu lên theo.

Cố Tĩnh Trạch nhàn nhạt nói: "Theo tôi thấy Lâm Triệt là cô gái đơn thuần nhất, đáng yêu nhất, mỹ lệ nhất, có thể ở bên cô ấy, tôi rất vui vẻ, cho nên, tốt với cô ấy, là nhất định".

Trong lòng Lâm Triệt hơi chấn động.

Ngẩng đầu lên, nhìn Cố Tĩnh Trạch, cô không nghĩ tới, anh sẽ giúp cô như vậy.

Tất nhiên trong lòng cô cảm thấy rất cảm động, còn chưa bao giờ có một người, tốt với cô như vậy.

Lâm Hường Thiên đôi mắt lóe sáng, nhìn Cố Tĩnh Trạch, bộ dáng dần dần có chút khiêm tốn.

Hàn Thái Anh ở bên cạnh vô cùng không vui, nhìn chồng của mình, không có cách nào tưởng tượng, vì sao ông sẽ ăn nói khép nép với một đứa trai bao như vậy.

Cố Tĩnh Trạch đẩy Lâm Triệt: "Chân Lâm Triệt bởi vì tai nạn xe cộ mà bị thương, còn chưa khỏi hẳn, cần nghỉ ngơi, nếu không có việc gì, tôi mang Lâm Triệt đi qua nghỉ ngơi trước".

Lâm Hường Thiên lập tức nói: "Được được được, mời, bên kia mời".

Cố Tĩnh Trạch cuối cùng nhìn thoáng qua Hàn Thái Anh, khinh miệt liếc bà một cái, đẩy Lâm Triệt về phía trước, làm Hàn Thái Anh gần như nghiêng răng nghiêng lợi.

Đó là thái độ gì, dám ở trước mặt bà cao ngạo như vậy.

Tần Khanh ở rất xa nhìn thấy, Lâm Triệt thế nhưng cùng một người đàn ông diện mạo tuấn mỹ, biểu tình lại lạnh như băng sương rồi đi, trong lòng hơi hơi run lên.

Người đàn ông kia là ai?

Tần Khanh nhìn người đàn ông đẩy Lâm Triệt, bộ dáng giống như vô cùng sắc sảo.

Tần Khanh về mặt kỳ quái đi tới, liền nghe được Hàn Thái Anh tức giận với Lâm Hường Thiên nói: "Ông đang làm gì, đối xử với thằng trai bao kia tốt như thế, xem mặt ông đều dán lên chân người ta".

Hàn Thái Anh cảm thấy thật mất mặt.

Lâm Hường Thiên trừng mắt nhìn Hàn Thái Anh một cái: "Người đàn ông này chỉ sợ không bình thường".

Hàn Thái Anh nói: "Đúng vậy, lớn lên là nhân mô cầu dạng, nhưng mà, Tần Khanh lớn lên cũng không tồi, còn có tiền hơn nó. "

Lâm Hường Thiên hừ một tiếng, nói: "Thôi đi, bà không thấy chiếc nhẫn trên tay nó mang sao, chiếc nhẫn kia, chỉ sợ không phải tùy tiện ai cũng có".

"Ha, một chiếc nhẫn mà thôi, một người đàn ông còn mang trang sức làm gì". Hàn Thái Anh khinh thường nói.

Lâm Hường Thiên nói: "Bà thì biết cái gì, cái chiếc nhẫn kia, tôi nhìn thấy một người mang qua, hơn nữa là được chiếu ở trên TV".

"Ai? Minh tinh nào? "Hàn Thái Anh thuận thế nghĩ, có thể lên TV, bình thường đều là minh tinh đi.

Lâm Hường Thiên lại hí hóp nói: "Tổng thống".

Hàn Thái Anh sững sờ, lập tức buột miệng thốt ra: "Sao có thể, ông điên rồi sao, ông nhất định là nhìn lầm rồi".

Lúc này, Tần Khanh phía sau cũng lập tức đi tới, nghe thấy bọn họ nói đến chiếc nhẫn tổng thống, nghiêm túc nói: "Bác trai, bác gái, hai người nói cái gì? Tổng thống xác thực mang chiếc nhẫn đó, bởi vì tổng thống là người Cố gia, chiếc nhẫn kia, là tượng trưng cho Cố gia, cho nên tổng thống mới tùy thân mang theo, vừa rồi..... Vừa rồi người đàn ông kia".

Cũng là Cố gia?

Cố gia chỉ có một người đến nay còn chưa bị thấy mặt chính diện, đó chính là Cố Tĩnh Trạch.

"Chẳng lẽ người đàn ông vừa mới đẩy Lâm Triệt đi, chính là Cố Tĩnh Trạch?".

Một câu, làm mấy người lập tức đều trầm mặc.

"Tôi nhắm tám chín phần mười". Lâm Hường Thiên nghe được Tần Khanh cũng khẳng định như vậy, lập tức càng tâm hoa nộ phóng,

Chương 67: Chương 42.2

Hàn Thái Anh lại bị đè nén không thôi, không tin kêu: "Sao có thể, chắc các người nghĩ quá nhiều, bằng vào bộ dáng tiện nhân của Lâm Triệt, sao có thể thông đồng với người cao cao tại thượng như vậy, các người nghĩ Lâm Triệt quá lợi hại rồi".

Hàn Thái Anh đương nhiên không muốn tin tưởng, sao có thể.

Lâm Lệ đẹp như thiên tiên, có thể tìm được Tần Khanh, đính hôn với anh, đều đã là làm bao nhiêu người hâm mộ không thôi.

Dựa vào cái gì tiện nhân Lâm Triệt có thể gặp được người đàn ông có tiền có thế như vậy?

Bà chết sống cũng không muốn tin tưởng.

Tần Khanh cũng về mặt nghi hoặc: "Vậy..... Sao bọn họ quen nhau được?".

Hàn Thái Anh nói thẳng: "Hừ, cho dù là cậu ta, cũng nhất định chính là muốn chơi Lâm Triệt mà thôi, hiện tại Lâm Triệt lớn, một mặt thông đồng Cố Tĩnh Dư, một mặt thông đồng người đàn ông khác, cô ta bị Lâm Lệ chúng ta kích thích, bắt đầu vì tiền, không màng chết sống sao? Hướng Thiên, ông còn muốn cổ vũ nó? Nó chơi thì chơi, tự kéo nó vào không nói, liên lụy chúng ta cũng đắc tội với người ta".

Nói xong, bà tức giận vòng hai tay, cả người giống như pháo trúc sắp nổ mạnh.

Mà Tần Khanh nghe xong Hàn Thái Anh nói, ánh mắt có chút thâm trầm nhìn về phía phương hướng Lâm Triệt và người đàn ông kia rồi đi.

Người bên cạnh đều kỳ quái nhìn Lâm Triệt và Cố Tĩnh Trạch.

Không khỏi kỳ quái nghị luận sôi nổi.

"Người đàn ông cùng đi với Lâm Triệt là ai?"..

"Đúng vậy, trước nay chưa thấy, lớn lên thật đẹp".

"Cặp mắt kia quá mê người, tôi cảm thấy còn đẹp hơn chú rể hôm nay".

Lâm Lệ nghe được có người kỳ quái nghị luận, nghe tới câu cuối cùng, còn đẹp hơn chú rể hôm nay, mới đột nhiên quay đầu.

Lâm Triệt ở bên một người đàn ông?

Lâm Lệ phi nhò trong lòng.

Lâm Triệt này, hôm nay tuyệt đối là tính kế, muốn tới cướp đoạt sự nổi bật của cô.

Cố Tĩnh Trạch vẫn luôn đẩy Lâm Triệt, thẳng đến tới nơi ít người, Lâm Triệt mới nhẹ nhàng thờ ra, ngẩng đầu lên, nhìn Cố Tĩnh Trạch: "Sao anh lại đến?".

Cố Tĩnh Trạch nói: "Nhà em có hí sự, anh làm chồng, không phải nên lại đây xem sao?".

Lại nhìn về phía sau, ần ần còn có thể tìm được bóng dáng Tần Khanh.

Trong lòng anh nghĩ, không biết Lâm Triệt ánh mắt ra sao, người đàn ông kia, vừa thấy chính là mặt tiểu sinh.

Chẳng lẽ Lâm Triệt thích loại này?

Nghĩ, biểu tình trên mặt Cố Tĩnh Trạch, giống như càng thêm căng chặt.

Lâm Triệt nói: "Này chỉ là tiệc đính hôn của chị em thôi".

"Cũng là tiệc đính hôn của người đàn ông em thích". m thanh Cố Tĩnh Trạch khinh miệt nói.

Lâm Triệt không khỏi nói: "Này, không phải đâu".

“Tần Khanh, không phải tên này sao?”. Cổ Tinh Trạch nhìn cô.

Sắc mặt Lâm Triệt hơi hơi ám ám, phồng miệng lên không cam lòng thừa nhận: "Đó là trước kia thích!"

“Tóm lại, những tiệc như vậy, anh làm chồng em, đương nhiên phải cùng tới với em".

Lâm Triệt vô ngữ nói: "Cũng không cần....."

“Không sao, anh là chồng của em". Cổ Tinh Trạch đẩy cô tới nơi bày đồ ăn.

Lâm Triệt nhắc nhở anh: "Khế ước".

Cổ Tinh Trạch nói: "Một ngày không ly hôn, em vẫn là cô gái nằm ở ô vợ anh trong hộ khẩu như cũ trên pháp luật, trên đạo đức, em là vợ anh, cho nên, theo lý anh nên tới".

Lâm Triệt ngẩng đầu lên, có thể cảm thấy dòng nước ấm trong lòng bởi vì anh nói, đang chậm rãi lưu động.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Kéo Rách Quần Áo

Lúc này, Lâm Triệt nhìn thấy có phóng viên đang chen chúc.

“Có phóng viên tới, không được, em muốn chạy nhanh đi, mới vừa gặp phóng viên, bị vây chặn một hồi lâu". Cô không có kinh nghiệm ứng phó phóng viên gì, cho nên nhất thời căn bản không biết nên nói gì mới tốt, sợ mình nói sai, sẽ bị phóng viên bắt gió bắt bóng, ảnh hưởng công tác.

Cổ Tinh Trạch nhìn thoáng qua, nói: "Bên trong có nơi trốn, đi thôi".

Nói, Cổ Tinh Trạch cho người ta một ánh mắt, để người mình qua đó nhìn xem.

Hai người ở dưới sự âm thầm bảo vệ của bảo an, càng đi vào bên trong.

Lâm Triệt nhìn thấy phóng viên không theo kịp, nhẹ nhàng thờ ra nói: "Còn may đã cắt đuôi, bằng không em cũng không biết phải làm sao bây giờ".

Cổ Tinh Trạch vô ngữ nhìn nhìn cô, trong lòng nghĩ, nếu không phải khách sạn là của Cổ thị, nơi nơi đều có người của anh, cô cho rằng cô có thể chạy trốn sao, phóng viên không phải không theo kịp, là bị cản lại.

Rất nhanh tới một phòng nghỉ ngơi trong khách sạn.

Cổ Tinh Trạch nói: "Anh cho người cầm chút thức ăn tới, em ăn trước".

“Thật tốt quá, Cổ Tinh Trạch, anh thật tốt". cô ngẩng đầu lên, nhìn vào Cổ Tinh Trạch, mắt to ướt át, tràn ngập cảm động khoa trương.

Cổ Tinh Trạch biết rõ cô đang diễn xuất, lại cảm thấy thỏa mãn trong lòng.

“Biết anh tốt thì tốt với anh một chút". anh nói, đẩy mâm đến trước mặt cô.

Cô ngồi xe lăn không quá dễ dàng, nhìn thấy anh sẵn sàng đưa thức ăn đến trước mặt mình, càng vui vẻ nhìn anh một cái.

Người đàn ông này có đôi khi cũng không đáng ghét lắm.

Lâm Triệt ăn mấy miếng, điện thoại Cổ Tinh Trạch vang, anh qua đó nghe điện thoại.

Trong điện thoại, bảo vệ nói: "Tiên sinh, vừa rồi Lâm Hữu Tài tiên sinh muốn tới bãi phóng ngải, bị chúng ta cản lại".

Cổ Tinh Trạch mặt vô biểu tình, nhàn nhạt nghiêng đầu nhìn thoáng qua Lâm Triệt: "Ừ".

Đặt điện thoại xuống, lại nhìn đến, Lâm Triệt ở kia nhích tới nhích lui, hình như đang lờ lợ kéo quần áo của mình, Cổ Tinh Trạch hỏi: "Làm sao vậy?".

Lâm Triệt cúi đầu muốn tháo sợi dây lưng, lại nắm không được, túm dây lưng, không thể mở được, chỉ có thể buồn khổ nói: "Hình như dây phía sau bị

thất".

Cố Tĩnh Trạch vô ngữ lắc đầu, đi qua: "Thôi thấy em chân tay vụng về, không làm được cái gì cả, anh mở cho em"

Lâm Triệt đành phải nói: "Vậy được rồi, cứ cho anh thông minh đi".

Anh nói: "Nhìn xem bộ dáng ngốc nghếch của em".

Anh đi tới phía sau cô, nhìn thấy dây áo ở sau lưng bị quấn vào trên xe lăn, xác thật tự cô cởi bỏ sẽ rất khó.

Anh cầm dây nói: "Ai bảo em mặc đồ khó như vậy".

Lâm Triệt cảm thấy tay anh thoắt thoắt ở phía sau lưng, thường thường đụng chạm, làm người cảm thấy có chút khó có thể tự giữ.

Cố ý làm bộ không cảm giác được, cô hừ một tiếng nói: "Tham gia đính hôn lễ, chúng quy phải mặc đẹp một chút, huống chi hiện tại em không phải vợ của anh sao, dù sao không thể để anh mất mặt, anh xem, bộ đồ hôm nay là công ty cho em mượn đó, nói là hàng hiệu đâu".

Trên mặt Cố Tĩnh Trạch tối sầm: "Em không có quần áo mặc, anh có thể cho người cho người mua, bảo công ty cho em mượn làm cái gì?".

"Đó rất phiền toái".

"Dù phiền toái, vẫn không muốn nói cho anh, hôm nay em tới tham gia lễ đính hôn của người trong lòng?". Cố Tĩnh Trạch nói, trên tay không khỏi dùng sức, nhớ tới nàng mang theo một loại tâm lý đoạn tuyệt đường lui lại, tới tham gia lễ đính hôn của người trong lòng, trong lòng càng cảm thấy không thoải mái lên được.

Lâm Triệt bị siết chặt trên lưng tê rần, tức quay đầu lại nói với Cố Tĩnh Trạch: "Này, anh không muốn giúp em thì thôi, còn làm đau em".

"Rất xin lỗi, anh nhất thời không chú ý". Anh cũng cảm thấy loại tâm tư này của mình không thể hiểu được, cúi đầu càng cẩn thận gỡ ra.

Lâm Triệt lại có chút do dự: "Này, anh cúi đầu làm gì, không phải phát bệnh chứ!"

Cô nhớ rõ anh nói qua, nếu quá gần với phụ nữ, sẽ bị dị ứng, anh có rất nhiều bệnh trạng, khả năng sẽ phát bệnh, khả năng sẽ nổi bệnh sởi.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Chương 43.2

Cố Tĩnh Trạch nói: "Sao được".

"Không phải anh sợ anh chạm vào em sẽ phát bệnh sao".

"Anh chưa từng nan kham ở trước mặt em như vậy". Cố Tĩnh Trạch tức giận nói: "Lại nói tiếp, chuyện xấu của em bị anh nhìn thấy không ít".

Lâm Triệt quay đầu lại trừng mắt nhìn Cố Tĩnh Trạch một cái: "Em vui!"

Anh bị cô bỏ thuốc, cô thì say rượu hồ nháo.

Thật là tật xấu đều bị anh nhìn thấy.

Lâm Triệt nghĩ, Mạc Huệ Linh khẳng định sẽ không như vậy.

Khó trách anh yêu Mạc Huệ Linh, không thích cô, phụ nữ ở trước mặt đàn ông vẫn nên bảo trì chút khoảng cách, có chút hình tượng, bằng không sao đàn ông thích được.

Đặc biệt là Cố Tĩnh Trạch, nhân vật cao cao tại thượng như vậy, khẳng định gặp qua toàn là thực nữ.

Cố Tĩnh Trạch nghiêm túc xem khóa kéo cô, thật là rối rắm, nhất thời rất khó mở ra.

Đang nghiêm túc mở, lại lập tức chú ý tới, mình cúi đầu, đối diện sau cổ trắng nõn một mảnh của mình, phía dưới, quần áo đóng đũa, một phần cảnh xuân phía trước, như ẩn như hiện.

Anh mơ hồ nhớ rõ cô đã nói qua, ngực mình có hình dạng mặt đào.

Bây giờ nhìn. Không ngờ là sự thật.

Tuy rằng bị áo ngực màu xanh nhạt che đầy hơn phân nửa, nhưng mà vẫn là có thể nhìn thấy một nửa hình tròn phía trước, tron mềm đong đưa.

Từ góc độ này, có thể nhìn thấy một phần lớn da thịt sau lưng cô, da thịt tinh tế như gốm sứ, gần như nhìn không thấy lỗ chân lông, chỉ có một tầng lông tơ tinh tế ở phía trên, thoát nhìn hình như là da thịt trẻ con.

Bất kỳ nhiên, yết hầu anh nóng lên, giật giật, dời ánh mắt đi, lại vẫn là cảm thấy bức bối bất kham.

Nhưng mà, giống như càng sốt ruột, động tác trong tay càng hỗn độn.

Mở như thế nào cũng mở không được, làm anh không khỏi buồn bực.

Trực tiếp dùng một chút lực, anh mắng: "Shit, sao mở không ra".

Mà anh dùng một chút lực, quần áo lập tức xé một chút.

Hồng rồi

Lâm Triệt lập tức cũng không nghĩ tới, kéo lại quần áo, vô ngữ ngẩng đầu lên nhìn Cố Tĩnh Trạch, buồn bực kêu to, cảm giác làn da non trên người ở dưới khí lạnh, càng thêm không được tự nhiên: "Sao như vậy, Cố Tĩnh Trạch, có anh hỗ trợ như anh không?".

Cố Tĩnh Trạch cũng có chút bực, lúc này lỗ tai có chút đỏ lên, nhìn nơi đó, có chút không biết nên làm cái gì bây giờ.

Phần lớn bộ đồ bị rút xuống, thân thể của cô nửa che nửa lộ, lại càng mê người, cả người giống như lộ ra ánh sáng, lông tơ tinh tế đều nhiễm hơi thở trẻ con, làm người khó có thể cầm giữ được.

Tìm anh lập tức “chạy” lên, giống như bị cái gì khảy nhẹ.

Cô quay đầu, hung tợn trừng mắt nhìn Cố Tĩnh Trạch một cái: "Bộ đồ bị hư rồi, anh hiểu được bộ đồ bao nhiêu tiền không?".

Cố Tĩnh Trạch tức giận nói: "Anh đền cho em được chưa?".

“Hừ, anh phải đền em!”

Cố Tĩnh Trạch trừng mắt nhìn cô một cái, cầm lấy điện thoại.

“Tìm một lễ phục dành cho phụ nữ đến đây, tất cả kích cỡ”. Nói xong, thấy Lâm Triệt bày vẽ mặt oán trách nhìn anh, trừng hai mắt to, ánh mắt tràn ngập ai oán, che lại bộ đồ của mình, trước ngực vốn dĩ không nhỏ, đôi tay vừa che lại, có vẻ lớn hơn nữa.

Cố Tĩnh Trạch ánh mắt mê ly một chút, nhìn cô, nhú mày quay đầu đi.

Người ngu ngốc này.

Lâm Triệt không có biện pháp, dứt khoát quay xe lẩn, vào phòng tắm.

Tìm cái áo tắm dài, tạm thời mặc vào.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Người Phụ Nữ Của Anh Không Cần Em Lo

Cố Tĩnh Trạch vừa quay đầu lại, nhìn thấy cô khoác cái áo tắm dài đi ra, không nhận được ánh mắt nhoáng lên.

Lâm Triệt nói: "Đành phải trước như vậy, thật là, đều tại anh, có phải anh cố ý! Như vậy cũng có thể làm hư".

Cố Tĩnh Trạch chỉ áp ứng nhìn chằm chằm nàng cô khoác áo tắm dài, đai lưng lỏng lẻo vắt ở trên eo.

Nếu không phải biết chỉ số thông minh của cô gái này, hẳn là diễn không ra tiết mục câu dẫn tự nhiên như vậy, anh cảm thấy cô mới là cố ý.

Chỉ mặc áo tắm dài, vậy chẳng phải là nói, bên trong dư lại, chỉ có một ít nội y.....

Trên người Cố Tĩnh Trạch nóng không chịu được, ánh mắt nhìn chăm chú vào chỗ cổ áo của cô, có chút luyến tiếc dời đi, xương quai xanh ở nơi đó kích thích, làn da trắng nõn, quần áo rộng thùng thình, nếu đưa bàn tay vào, vô cùng dễ dàng.....

Cố Tĩnh Trạch vội lắc lắc đầu, nghe thấy bên ngoài có âm thanh mở cửa phòng.

Lâm Triệt nói: "Quần áo nhanh như vậy đã đưa đến sao? Mau giúp em lấy vào".

Cố Tĩnh Trạch gật gật đầu, liếc mắt nhìn Lâm Triệt một cái, mở cửa đi ra ngoài.

Phòng là phòng, bên trong là phòng ngủ, bên ngoài là phòng khách.

Sau khi Cố Tĩnh Trạch đóng cửa lại, mới thật sâu hít vào một hơi, đi qua mở cửa ra.

Nhưng mà, đối diện, lại là một cái người đàn ông tóc đen mặt trắng.

Tần Khanh.

Tần Khanh vừa thấy Cố Tĩnh Trạch, đôi mắt giật một chút, không tự chủ được, lại liếc nhìn bên trong, không nhìn thấy bóng dáng Lâm Triệt, mới thu hồi ánh mắt, nghĩ đến quan hệ của Cố Tĩnh Trạch và Lâm Triệt, lòng vẫn tràn đầy nghi hoặc, anh hỏi: "Lâm Triệt..... Có ở đây không?".

Tuy rằng người trước mắt làm Tần Khanh cảm thấy có chút kiêng kị, ánh mắt không tự chủ được nhìn chiếc nhẫn trên tay anh, nhìn kỹ, đôi mắt lập tức sáng ngời.

Cái kia giống như chiếc nhẫn của Cố gia.

Nhưng mà, không biết như thế nào, ở trước mặt người đàn ông này, anh không muốn rơi xuống hạ phong.

Vì thế ánh mắt càng có vẻ hùng hổ dọa người một chút, anh nói: "Tôi là bạn của Lâm Triệt".

Cố Tĩnh Trạch đứng ở nơi đó, cao hơn Tần Khanh nửa cái đầu, một đôi mắt đen nhánh, sâu không lường được, giống như một bầu trời đêm vô tận, thâm thúy không cho người nhìn trộm toàn cảnh.

Trên dưới nhìn lướt qua Tần Khanh, trong lòng Cố Tĩnh Trạch không vui nghĩ, không biết người đàn ông này có chỗ nào hấp dẫn Lâm Triệt, rốt cuộc ánh mắt cô bị gì, chẳng lẽ thích loại tiểu sinh này? Bằng không vì sao, một người là Cố Tĩnh Trạch thì không cần phải nói, một người là Tần Khanh, ngay cả bộ dáng, lớn lên xấu như vậy.

m thanh Cố Tĩnh Trạch thanh lãnh kiên cố, nhìn anh vẫn duy trì thân sĩ lễ phép, lại ẩn ẩn vẫn là làm người cảm thấy cao cao tại thượng, không thể xâm phạm: "Lâm Triệt ở bên trong, có điều, hiện tại không tiện".

"Không tiện?". Tần Khanh nghi hoặc nói: "Anh nói cho cô ấy là tôi, cô ấy sẽ đến gặp tôi".

Ngón tay mảnh khảnh của Cố Tĩnh Trạch sờ sờ cánh mũi, ánh mắt mang theo vài phần ý vị ái muội: "Cũng không phải không tiện, cô ấy không có mặc quần áo, cho nên không thể mở cửa".

Tần Khanh sững sốt.

Thấy Tần Khanh có biểu tình này, Cố Tĩnh Trạch nói tiếp: "Đều do tôi không cẩn thận..... Kéo hồng đồ của cô ấy, đang gọi người đưa quần áo lại đây, cho nên, tạm thời cô ấy thật sự không tiện ra ngoài".

Lời này tuy rằng ngọt ngào, nhưng mà, Tần Khanh lập tức nghe hiểu.

Trên mặt lập tức lộ ra một chút xấu hổ, Tần Khanh không nghĩ tới, người đàn ông trước mắt này, thật sự cùng Lâm Triệt..... Là loại quan hệ này.

Tần Khanh nói: "Có lẽ anh không biết, tôi và Lâm Triệt, chúng tôi đã nhận thức rất nhiều năm". Nhìn Cố Tĩnh Trạch, anh không tự chủ được mang theo địch ý.

"Ồ, tôi nghe Lâm Triệt nói qua". Cố Tĩnh Trạch ngữ khí thanh đạm nói: "Cô ấy nhắc một ít lần với tôi".

"Tôi biết anh có thể lực không lồ, quyền lợi vô hạn, nhưng mà, Lâm Triệt là một cô gái rất đơn thuần, tôi không hy vọng cô ấy chịu thương tổn gì, cho nên, nếu anh muốn đùa bỡn tình cảm của cô ấy, tôi tuyệt đối sẽ không ngồi yên không màng".

Lúc trước Hàn Thái Anh nói rằng, cho dù Cố Tĩnh Trạch có quan hệ với cô, cũng đang đùa bỡn cô, chơi đủ rồi, thì sẽ đá văng.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Chương 44.2

Cái này làm cho Tần Khanh rất không vui.

Trong lòng anh cũng ần ần cảm thấy, Cố Tĩnh Trạch và cô cũng không xứng đôi, có lẽ anh đùa bỡn Lâm Triệt, nhưng mà, sao Lâm Triệt chịu ở bên cạnh anh ta, là bị Cố Tĩnh Trạch lừa sao?

Cố Tĩnh Trạch không nghĩ tới mình có một ngày còn bị Tần Khanh uy hiếp.

Anh nhìn Tần Khanh: "Nếu cậu trong vai bạn bè tới cảnh cáo tôi, tôi có thể nói cho cậu, quan hệ của tôi và Lâm Triệt vô cùng bền chắc, tình cảm cũng vô cùng hài hòa, chúng tôi tín nhiệm lẫn nhau, không có bí mật, cũng có hứa hẹn giữa chúng tôi, sẽ không vi phạm".

Lúc này biểu tình Cố Tĩnh Trạch thay đổi, mang theo nguy hiểm cảnh cáo, nhìn Tần Khanh: "Nhưng mà, nếu cậu mang thân phận một người đàn ông tới cảnh cáo tôi, như vậy, tôi cần nhắc nhở cậu, hiện tại Lâm Triệt, là người phụ nữ của tôi".

Biểu tình sắc bén, giống như lưỡi kiếm, làm Tần Khanh lập tức cảm thấy uy hiếp cực đại.

Trong lòng Tần Khanh càng thêm không thích Cố Tĩnh Trạch này, nhưng mà lúc này, đã nhìn thấy, một nhân viên phục vụ sinh mang theo hai bộ đồ lại đây: "Tiên sinh, quần áo ngài cần".

Biểu tình Cố Tĩnh Trạch hòa hoãn xuống, nói với nhân viên phục vụ: "Đưa đây là được".

Tần Khanh không bỏ qua, tiêu chí phía trên quần áo.

Đều là hàng hiệu đẳng cấp, mỗi một bộ quần áo, đại khái đều phải hơn mười vạn.

Biểu tình Cố Tĩnh Trạch mang theo nhàn nhạt xa cách, nhìn Tần Khanh: "Nếu không có việc gì, tôi muốn vào".

Dứt lời, không đợi Tần Khanh nói chuyện, anh trực tiếp đóng cửa lại.

"Anh....."

Tần Khanh tức giận nhìn cửa bị đóng lại, chỉ cảm thấy mình tới nơi này chạm vào một cái mũi hời, vô cùng không vui.

Đối với Cố Tĩnh Trạch này, càng ghét dù không có lý do.

Cố Tĩnh Trạch cầm quần áo đi vào.

Lâm Triệt còn chờ ở bên trong, nhìn thấy Cố Tĩnh Trạch rút cuộc đã trở lại, mới hỏi: "Có phải anh vừa trò chuyện với người ta".

Khách sạn cách âm quá tốt, cô cũng không dám đi ra ngoài, chỉ có thể nghe thấy tiếng nói chuyện mơ hồ, lại nghe không rõ rốt cuộc đang nói cái gì.

Cố Tĩnh Trạch gật gật đầu: "Đúng vậy, một con chó điên đi tới, sai người đuổi đi".

Anh cũng không khắc nghiệt đối với người xa lạ, Tần Khanh kia, anh cũng căn bản không quen biết.

Nhưng mà, nhắc tới cậu ta, liền cảm thấy phản cảm, cho nên, dù lời khắc nghiệt, cũng trực tiếp buột miệng thốt ra.

Lâm Triệt cười, kinh ngạc nói: "Sao được, nơi này là khách sạn, sao có chó đi vào".

"Nói là chó điên, chó điên đương nhiên thích chạy loạn khắp nơi, nơi nơi xen vào việc người khác".

Anh cầm quần áo đưa cho cô: "Đi vào thử xem, đều là kích cỡ của em".

Lâm Triệt cúi đầu vừa thấy, bộ đồ thoát nhìn vô cùng xinh đẹp, chất vải vừa sờ liền cảm thấy rất xa hoa.

"Oa, có phải nó rất quý?". Cô hỏi.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Tôi không biết".

Lâm Triệt ngẩng đầu lên, cười tủm tỉm nhìn Cố Tĩnh Trạch: "Thật là đẹp, nhìn đã biết quý giá, cảm ơn anh, Cố Tĩnh Trạch, không nghĩ tới làm vợ anh còn có thể cùng nhau quý giá một lần, thật là không tồi".

Nhìn bộ dáng nịnh nọt của Lâm Triệt, lại không cảm thấy khó coi, chỉ cảm thấy rất đáng yêu.

Cố Tĩnh Trạch cũng lần đầu tiên cảm thấy, vài câu đơn giản khen tặng của cô, thế nhưng làm anh cảm nhận được một ít cảm giác hư vinh tràn lan.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Ở Khách Sạn Cũng Có Phong Vị Khác

Cố Tĩnh Trạch nói: "Nước miếng sắp rơi trên trên quần áo".

Lâm Triệt cười hì hì lau lau khóe miệng, nói: "Nào có nước miếng".

Cố Tĩnh Trạch vô ngữ nhìn cô: "Em có chút bộ dáng của con gái đi".

Lâm Triệt ngẩng đầu lên: "Em không có bộ dáng của con gái chỗ nào?".

Cố Tĩnh Trạch nói: "Chân chó tham tiền như vậy".

Lâm Triệt hừ một tiếng, không sao cả, còn về mặt tham tiền vỗ vỗ váy cô: "Làm sao vậy, làm trò trước mặt người khác phải giả đồ, làm trò trước mặt anh, có cái gì phải giả đồ, chẳng lẽ em giả chính phái một chút, then thùng một chút, điềm đậm đáng yêu một chút, thanh cao một chút, anh có thể yêu em". Nói, cô chớp chớp mắt mà cô tự cho là mắt to khôn khéo.

Cố Tĩnh Trạch vô ngữ trừng mắt nhìn cô một cái.

Có lẽ bởi vì lười ngại trang, cho nên mới không chán ghét.

Lâm Triệt nói, vào trong phòng tắm, gấp không chờ nổi mặc vào, lúc ra ngoài, một bộ lễ phục màu vàng nhạt, tươi mát thoát tục, thoát nhìn vô cùng rạng rỡ.

Cố Tĩnh Trạch trước mắt sáng ngời, nhìn bộ dáng cô sau khi mặc vào như là hai người so với ngày thường.

Lâm Triệt thông thả nhón chân, lần váy xòe ra giống như hoa, tươi đẹp giống như mặt trời rực rỡ.

Lâm Triệt nói: "Đẹp không?".

Cố Tĩnh Trạch hơi hơi dừng một chút: "Ra dáng ra hình đi".

Lâm Triệt nghe xong nói: "Quý tộc mặc quần áo cũng không bình thường".

Nói, liền vui vẻ ngồi trở lại trên xe lăn của mình

Cố Tĩnh Trạch nhìn bộ dáng cô vô tâm không phôi, trong lòng nghĩ, anh đây là khích lệ cô, này cũng không nghe ra sao?

Chỉ số thông minh thật là thấp đến đau lòng.

Rất nhanh, Cố Tĩnh Trạch đẩy cô rời khỏi khách sạn.

Lâm Triệt nói: "Khách sạn này không tồi, nhất định rất quý nh?".

Cố Tĩnh Trạch cũng không nhìn cô: "Khách sạn là của Cố thị, không tốn tiền".

Lâm Triệt lúc này mới phản ứng lại, vội quay đầu lại xem, đại sảnh tráng lệ huy hoàng, thoát nhìn hẳn là phải mấy sao.

"Năm sao à?".

“Bây sao”. Lâm Triệt nói: “Khách sạn của Cố thị sở hữu, đều là bây sao”.

Lâm Triệt lập tức hối hận sớm như vậy rồi đi.

“Ai nha anh phải sớm nói, em còn chưa ở khách sạn xa hoa như vậy bao giờ đâu, buổi tối sớm biết rằng hẳn là ở một chút, dù sao không tốn tiền”.

Cố Tĩnh Trạch nói: “Nếu em muốn, hiện tại có thể trở về.”

Lâm Triệt như đường, ngẩng đầu lên nhìn xem Cố Tĩnh Trạch, cô nói: “Nếu về vậy anh có cùng em trở về không?”..

“Anh không thói quen ở khách sạn, không an toàn”.

“Ài, sao có thể, em nhớ rõ lần đầu tiên em gặp anh, không phải anh ở khách sạn sao?!”. Bằng không sao có thể trúng thuốc cô.

Cố Tĩnh Trạch mặc mặt, hờ hững nhìn cô một cái.

Đúng vậy, bởi vì ai, anh mới cảm thấy dù nghiêm mật, khách sạn cũng vẫn không an toàn?

“Ừ, từ đó về sau, không thích khách sạn”. anh liếc cô một cái nói.

“.....” Lâm Triệt cười gượng hai tiếng.

Hóa ra là bởi vì cô.

Lâm Triệt nhanh cười cười nói sang chuyện khác: “Cái kia, hiện tại anh ở cùng khách sạn với em, sợ cái gì, ở nhà cũng là ở nhà, ở khách sạn, đó là có phong vị khác”. Nói, cô nịnh nọt nhích lại gần người anh.

Cố Tĩnh Trạch nghiêng đầu nhìn cô: “Có nhà ở ở khách sạn làm gì?”.

Lâm Triệt ngẩng đầu lên, nháy mắt: “Vợ chồng, càng cần tình cảm mãnh liệt, anh không cảm thấy khách sạn rất dễ dàng khiến cho người mơ màng, tràn ngập tình cảm mãnh liệt sao?”.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô mím môi, trong ánh mắt chứa ý vị ngả ngớn, giọng điệu ám chỉ, làm tâm người ta ngứa.

Ánh mắt anh càng không khỏi dừng ở trên ngực cô.

Cổ áo xê tả, bên trong nhô lên một chút, có thể làm người cảm giác được.

Cô không biết tình cảnh này, rất dễ dàng làm người phạm tội sao?

Anh nhú mày, đẩy Lâm Triệt ra: “Không đi”.

“Ai nha, vậy ở trong xe cũng được, trong xe kỳ thật càng kích thích, không gian nhỏ hẹp, bên ngoài người qua người lại, tùy thời có khả năng sẽ bị phát hiện, cảm giác kích thích”

“.....” Cố Tĩnh Trạch thật muốn mở đầu cô gái này ra, nhìn xem bên trong đều chứa mấy thứ lung tung rối loạn gì.

Có điều, bộ dáng cô mở to mắt, thật là làm làm người lười khô.

Tài xế phía trước nhìn ánh mắt hai người đối diện, bộ dáng giống như sắp bốc cháy, vô ngữ nghĩ, hai vợ chồng này rốt cuộc đang làm cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Chương 45.2

Không phải thật sự muốn làm gì ở chỗ này chứ.

Ông còn ở đây, ông vẫn là người sống sờ sờ.....

Nhưng mà, cho dù bọn họ thật muốn làm cái gì, ông là một tài xế, đã được huấn luyện, cũng tuyệt đối không thể nói một lời.

Chỉ là, ông thật sự không muốn xem mà.....

Cũng may, Cố Tĩnh Trạch chỉ duỗi tay đẩy Lâm Triệt ra lần nữa, không được tự nhiên kéo cổ áo.

Lâm Triệt cười nói: "Ài, Cố Tĩnh Trạch, dao mặt anh hồng như vậy?"

Mắt đen nhánh của Cố Tĩnh Trạch càng trừng mắt nhìn cô một cái, làm cô im miệng.

Lâm Triệt cười hi hi nói: "Oa, không phải đang thẹn thùng chứ, Cố Tĩnh Trạch, không nghĩ tới anh ngây thơ như vậy".

“Câm miệng!”

“Có phải chưa từng như thế này với Mạc tiểu thư?”. Cô lôi kéo cánh tay anh hỏi.

Cố Tĩnh Trạch vẽ mặt hắc tuyến: "Em cho rằng ai cũng giống em, không biết xấu hổ sao?"

Lâm Triệt bĩu môi, được rồi, Mạc tiểu thư nhà anh là tốt nhất.

Nghĩ tới Mạc Huệ Linh, sắc mặt anh trầm xuống vài phần.

Lâm Triệt vừa thấy, lôi kéo anh nói: "Thôi, đừng nóng giận sao, em chỉ nói giỡn".

Cô dựa vào nơi đó thờ dài nói: "Em biết, anh và Mạc tiểu thư thật là, rõ ràng yêu nhau, lại không thể ở bên nhau, rõ ràng cô ấy ở bên cạnh, anh không thể ôm cô vào trong lòng ngực, ai u, thật là ngược luyến tình thâm. Ngắm lại em cũng rất đồng tình Mạc tiểu thư, nàng mỗi ngày hẳn là đều ở hy vọng người đem".

Cố Tĩnh Trạch nghe trên mặt càng trầm vài phần.

Rồi sau đó Lâm Triệt, không hề có phát hiện, còn ở nơi đó tự cổ tự nói: "Anh cũng đúng vậy, không có việc gì ở bên Mạc tiểu thư nhiều chút, còn chạy tới nơi này tìm em, có thời gian này, anh hoàn toàn có thể ở bên cô ấy ăn bữa tối ánh nến gì đó".

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô: "Em thật đúng là suy nghĩ cho chúng tôi".

Có nên ban cho cô huy hiệu người vợ mẫu mực?

“Đó là đương nhiên, hai người chúng ta ai với ai, nếu ở cùng một chỗ, em có nghĩa vụ giúp anh chia sẻ một chút ưu sầu của anh, không có việc gì, về sau trong lòng không thoải mái, đều có thể nói với em, em giúp anh thư giải phiền não trong lòng một chút, anh sẽ không nghiêm mặt với em hàng ngày, em cũng là có thể vui sướng nhiều hơn, đây là song thắng".

“Không cần, lúc anh cần thư giải trong lòng, có bác sĩ tâm lý".

“Ài nha, bác sĩ tâm lý còn phải dùng nhiều tiền sao, dù sao em dùng của anh nhiều tiền như vậy, cũng không thể lấy không, không sao, anh hoàn toàn có thể xem em như bác sĩ".

“.....”

Lâm Triệt nói: "Thật vậy chẳng đúng rồi, Trần bác sĩ kka, có phải tốn rất nhiều tiền mới có thể mời cô ấy vào trong nhà?"

Lâm Triệt nghĩ, nhìn anh ta lợi hại như thế phỏng chừng một tháng cũng phải mấy vạn đồng tiền, bằng người thổ hào như Cố Tĩnh Trạch.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Ba ngàn vạn lương một năm".

“.....”

Lâm Triệt nói: "Người thương, anh thật sự có thể mời em, thật sự, em còn không quý như anh ta, tùy kêu tùy đến, tuyệt đối bảo mật, an toàn phụ trách, chúng ta còn là vợ chồng, nước phù sa không chảy ruộng ngoài!"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Cô Là Đối Tượng Công Ty Trọng Điểm Bồi Dưỡng.

Một tiếng thân ái khiến anh hơi hơi ngẩn người, nhưng mà nhìn bộ dáng tham tiền của Lâm Triệt, anh lập tức khôi phục lại thần sắc.

Lâm Triệt này, tham tiền, một chút tiết tháo cũng không có sao.

- Thật sự, cho dù anh nói bất kỳ chuyện gì cả chuyện giết người phóng hỏa, tôi cũng nhất định sẽ giúp anh giấu, dù sao chúng ta cũng là châu chấu trên một sợi thừng, đúng không?

Lâm Triệt kích động nói.

Cố Tĩnh Trạch liếc cô một cái:

- Tôi hiện tại quả thật muốn bóp chết một người, nhưng mà lại trở ngại pháp luật đạo đức tình cảm không thể bóp chết.

- A? Không thể nào, anh bạo lực như vậy, ai vậy?

Ánh mắt của anh như có như không chỉ vào trên thân thể cô.

Lâm Triệt dù ngốc như thế nào, cũng rất nhanh hiểu ra.

Nói cô...

Cô biết sự tồn tại của cô, là trở ngại để anh cùng Mạc Huệ Linh ở cùng nhau, nhưng mà, lòng cũng không cần mang hận ý như vậy với cô chứ.

- Cố Tĩnh Trạch, anh vội vàng giết tôi có ích lợi gì sao, anh xem, chúng ta chuyện nên xảy ra cũng đã xảy ra rồi, cho dù anh giết tôi, cũng chẳng có ích gì, còn khiến chính anh mang án giết người, nhưng mà chúng ta vui vẻ ở chung, qua vài năm, tôi đi đường dương quan(1) của tôi, anh đi cầu độc mộc(2) của anh, anh sẽ ở cùng Mạc tiểu thư, còn có thể vui vẻ ở cùng nhau, đây không phải tốt sao, anh cần gì phải làm loạn lớn như vậy chứ, đúng không...

đường dương quan: chỉ con đường qua Dương Quan - nay thuộc phía tây nam huyện Đôn Hoàng tỉnh Cam Túc - đi Tây Vực, sau này ví với tiền đồ sáng lạn thênh thang.

cầu độc mộc(cầu khỉ): con đường gian nan (ví với con đường gian nan hiểm trở).

Cố Tĩnh Trạch hít một hơi thật sâu, nhìn phía trước, bảo lái xe lái nhanh.

Bằng không, anh còn tiếp tục cùng Lâm Triệt ở chung trong nơi nhỏ hẹp này, thật sự có khả năng bị sự ngu xuẩn của cô bức điên mất.

Đến trong nhà, Cố Tĩnh Trạch nhanh chóng xuống xe, nhìn Lâm Triệt khập khiễng xuống, lái xe nhanh chóng chạy đi lấy xe lăn đến, lắc lắc đầu, vẫn là dẫn tính tình lại quay về, ôm cô lên xe lăn.

Buổi tối, Lâm Triệt ở trong phòng, nhìn thấy tin tức ban đêm đã đưa tin bữa tiệc đính hôn của Lâm Ly.

Ảnh chụp từ nơi tổ chức bữa tiệc đính hôn, thật sự là vô cùng hoa lệ, làm cho người ta yêu thích và ngưỡng mộ không thôi.

Lâm Triệt nhìn thấy bình luận phía dưới, bao nhiêu người đang nói, Lâm Ly thật xinh đẹp, chồng của Lâm Ly thực đẹp trai.

Trong lòng không khỏi thở dài, đóng bình luận lại, cô nằm ở nơi đó, lướt Microblogging của mình.

Bởi vì bao giờ cũng có một đồng bình luận, cho nên Lâm Triệt dứt khoát tắt đi, nhưng mà, lúc này nhìn thấy một Microblogging gần nhất phát đến, bình luận điên cuồng tăng lên, bỗng chốc có chút kỳ quái.

Nhấp vào bình luận, mới nhìn thấy...

Trên bình luận viết: "Tuy rằng tôi cảm thấy cô không xứng với Cố Tĩnh Dư của chúng tôi, nhưng mà đã anh ấy thích cô, Vũ Mao chúng tôi vẫn chúc phúc cho cô."

Fan Cố Tĩnh Dư tự xưng là Vũ Mao, tất cả mọi người biết.

Lâm Triệt bỗng chốc có chút không hiểu, cái gì gọi là anh thích cô...

Phía dưới còn có bình luận nói: "Thật sự ở cùng nhau, chúc phúc."

"Đối tốt với Tĩnh Dư của chúng tôi, anh hồn nhiên như vậy, nỗ lực như vậy, không nên tổn thương anh."

Lâm Triệt càng nhìn càng cảm thấy không thích hợp, cho đến lúc, Du Mẫn Mẫn gọi điện thoại đến.

Lâm Triệt nhận, liền nghe thấy Du Mẫn Mẫn nói:

- Lâm Triệt, sao lại như vậy, em và Cố Tĩnh Dư ở cùng nhau rồi hả?

- Ai cùng ai?

Lâm Triệt căn bản không biết bỗng nhiên lại xảy ra chuyện gì.

- Cố Tĩnh Dư vừa phát Microblogging, em không thấy sao?

Lâm Triệt đương nhiên không biết.

- Tất cả mọi người đều điên cuồng, nhìn ý tứ của anh ta, giống như anh ta đã ở chung với anh, nói mọi người không cần quấy rầy em, chị rõ là...-

Lâm Triệt nói:

- Để em xem...

Nhanh chóng cúp điện thoại, cô vội lật Microblogging của Cố Tĩnh Dư.

Liền nhìn thấy, một cái Microblogging dài vừa mới phát ra không quá vài phút.

Anh viết: "Từ lúc vào làng giải trí đến bây giờ, tôi luôn luôn rất chăm chỉ, thật nỗ lực, lo lắng mình có lỗi với fan, có lỗi với công ty, có lỗi với người thân và bạn bè đã ủng hộ tôi, cho nên, chưa bao giờ một phút nào, tôi sống vì bản thân, lúc này đây, tôi hi vọng sống vì chính bản thân mình, cho nên, tôi hi vọng mọi người có thể ủng hộ chúng tôi..."

Lâm Triệt vội mở ra phía dưới có một đồng bình luận.

Nhìn thấy bình luận đứng đầu nói: "Tĩnh Dư thật đáng thương, chúng tôi vẫn luôn ủng hộ anh."

"Nhìn thấy Tĩnh Dư vất vả như vậy, trái tim của tôi tan nát, mặc kệ anh ấy quyết định gì, tôi đều sẽ tin tưởng anh ấy, ủng hộ anh ấy."

"Mình tình cũng là người, cũng có cuộc sống cá nhân của mình, chúng tôi chỉ chú ý tác phẩm của anh, chỉ cần tác phẩm của anh hay, mặc kệ anh ở cùng nhau với ai, chúng tôi đều ủng hộ."

Lâm Triệt bỗng chốc gần như muốn phát điên.

Lúc này tin thời sự cùng Microblogging phát ra tin tức, trên tin thời sự nói: "Cố Tĩnh Dư hư hư thực thực thừa nhận tình yêu, kết tình với Lâm Triệt diễn viên cùng tổ kịch."

Tin Lâm Ly đính hôn vừa mới oanh tạc đầu đề, bỗng chốc bị tin tức này đẩy xuống.

Lâm Triệt ôm trán, cảm thấy mình nhất thời không biết nên làm cái gì mới tốt.

Buổi tối Lâm Triệt vẫn luôn muốn lướt bình luận, nhìn thấy mình vẫn bị mắng, tuy rằng đại đa số fan bởi vì Cố Tĩnh Dư, khách khí với cô rất nhiều, nhưng mà còn có không ít người xem náo nhiệt, thế nhưng lại nói cô đáng bị nói như vậy.

Ni Mã, từ đầu liền không ở cùng nhau, thế nào lại bị mắng.

Ngày thứ hai, Lâm Triệt nhanh chóng chạy tới công ty.

Du Mẫn Mẫn nhìn cô nói:

- Em hiện tại cái gì cũng không cần làm, công ty tạm thời sẽ giúp em giải quyết, em không nên nói lung tung ngược lại sẽ khiến sự tình càng thêm phức tạp hơn.

Lâm Triệt không biết nói:

- Em biết nói cái gì, em hiện tại căn bản không biết em có thể nói cái gì, căn bản là không thể nào, Cố Tĩnh Dư không phải là đang hại em sao.

Du Mẫn Mẫn thật sự lo lắng cô giờ phút này vừa nhìn thì nổi bật không sai, tiếp theo thừa nhận, ngược lại khiến sự tình càng phức tạp hơn.

Người mới mới bắt đầu nổi tiếng sẽ có xảy ra sự cố như vậy, chỉ vì cái lợi trước mắt, vừa thấy có tin tức có thể lên, lập tức liền không quan tâm này lên đáp trả, ngược lại sẽ làm sự tình phức tạp.

Nhưng mà nhìn Lâm Triệt không có ý tứ này, bộ dáng còn không biết nên nói gì, Du Mẫn Mẫn tin tưởng cô thật sự không muốn như vậy.

Như vậy, cũng không cần bận khoản việc này nữa, Du Mẫn Mẫn cười an ủi cô:

- Được rồi, em xem, hiện tại mọi người không phải đều ủng hộ em và Cố Tĩnh Dư sao.

- Máu chóit là không thể nào, bọn họ ủng hộ cái rắm.

Du Mẫn Mẫn nghĩ, con bé này nhìn ra là thật đơn thuần, không có tâm tư gì.

Đối với Lâm Triệt, cô càng có thêm vài phần thương thức, vỗ bờ vai của cô nói:

- Cố Tĩnh Dư như vậy coi như là xem trọng em, tin tức có liên quan với Cố Tĩnh Dư, một cái đều là tin tức lớn, em xem, ngày hôm qua Lâm Ly còn muốn dựa vào lễ đính hôn long trọng, giành đầu đề, kết quả sao, nhiều tiền như vậy đều mất trắng, hiện tại chị cảm thấy, cô ta mới là người muốn học máu.

Lâm Triệt thở dài, mình ở phương diện ứng đối với chuyện xấu không có một chút kinh nghiệm, chỉ có thể chờ an bài của công ty thôi.

Nhìn Du Mẫn Mẫn tự mình đưa Lâm Triệt đi ra ngoài, các nghệ sĩ nhỏ khác của công ty đều vô cùng không cam lòng.

- Không nghĩ tới cô ta thể nhưng lại nổi tiếng như vậy.

- Đúng vậy, nhìn ra công ty đối cô ta cũng coi trọng hơn.

- Rốt cuộc ánh mắt của Cố Tĩnh Dư làm sao vậy, sao có thể để ý cô ta.

- Sống như vậy cũng không dễ.

Mọi người ở phía sau tràn ngập ác ý nghị luận.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Cố Tĩnh Dư Nói Không Liên Quan Tới Anh.

Bởi vì tin tức luôn lan truyền cực kỳ nhanh, Lâm Triệt đến tổ kịch đã có thể cảm thấy ánh mắt tỏa sáng của mọi người đang nghị luận ào ào.

Phó đạo diễn nhìn thấy Lâm Triệt đến đây, nhanh chóng kêu cô:

- Ai nha, chị dâu Cố đã đến.

Lâm Triệt buồn bực nói:

- Cái gì chị dâu Cố!

- Cố Tĩnh Dư đã thừa nhận rồi, cô là vợ của Cố Tĩnh Dư, không phải là chị dâu Cố thì là gì.

- Cút đi! Không thể nào, anh đừng nói lung tung, khắp nơi đều có phóng viên.

Khắp nơi đều có phóng viên, ngộ nhờ nghe được, cô cũng không muốn ngày mai lại đưa ra tin tức gì nữa, nhân viên tổ kịch đã thừa nhận quan hệ của hai người.

Nếu vậy cho dù cô có trăm cái miệng cũng không giải thích được.

Phó đạo diễn trực tiếp đưa cho cô một cái ghế băng:

- Đến đến, chị dâu Cố sao có thể ngồi loại ghế dựa nhỏ này, đây là cho diễn viên tạm thời ngồi, chúng tôi vẫn có ghế băng, đến, chị dâu nằm nơi này, chỗ này về sau là của chị dâu.

Lâm Triệt thật muốn đi đánh anh:

- Anh đây là đang kéo thù hận cho tôi sao?

Tổ kịch phân cấp bậc rõ ràng, Lâm Triệt là một diễn viên nhỏ, không dám tùy tiện rêu rao, loại ghế lớn nằm thoải mái này, đều là chuẩn bị cho minh tinh,

Lâm Triệt đến đây đều mang ghế gấp xếp của mình nằm, bình thường tìm một góc vắng vẻ để xuống, đã rất thỏa mãn rồi.

Phó đạo diễn cười hi hi nói:

- Đây là đạo diễn tự mình phân phó, chúng tôi cũng không dám cãi lại, hơn nữa, chị dâu Lâm Triệt, cô nên thích ứng, cô hiện tại nhưng mà lại nổi tiếng hơn chị Phi Nhiên của chúng tôi, cô cũng không còn là một diễn viên nhỏ không có tên tuổi nữa.

- ...

Nói xong, phó đạo diễn trực tiếp ấn cô xuống ghế.

Khóe miệng Lâm Triệt run rẩy, ngồi ở chỗ này, cảm thấy cái ghế này quả thật thoải mái hơn ghế xếp cô mang đến.

Chờ diễn là một việc rất mệt mỏi, nằm ở trong này nhìn mọi thứ, quả thật có thể thoải mái hơn rất nhiều.

Nhưng mà, các diễn viên nhỏ ở bên cạnh thấy được, quả thật có chút không vui, ghen tị nhìn chỗ cô, ầm ầm đỏ mặt.

Đáng tiếc không có biện pháp, ai bảo Cố Tĩnh Dư xem trọng Lâm Triệt chứ.

Vừa mới bắt đầu còn cảm thấy là Lâm Triệt tự cố ý tuyên truyền, hiện tại Cố Tĩnh Dư bỗng chốc chủ động thừa nhận, ai còn có thể nói cái gì nữa.

Chỉ có thể nói Lâm Triệt vận khí tốt.

Lúc này, Cố Tĩnh Dư khoan thai chậm rãi đi đến.

Anh vừa tới liền lập tức thấy được Lâm Triệt ngồi ở chỗ kia chơi di động, cười cười, không để ý người đại diện phản đối, liền đi tới chỗ Lâm Triệt.

Ánh mắt mọi người, cũng dõi theo đôi "uyên ương" vừa mới công bố gần đây đang nhẹ nhàng đi lại.

Lâm Triệt nghe được tiếng động ồn ào lớn, ngẩng đầu liền nhìn thấy Cố Tĩnh Dư mang theo vẻ mặt cười xấu xa đi tới, lúc đó liền nổi trận lôi đình, anh còn dám tới, cô hiện tại thật sự muốn quát chết anh.

- Đây, tới sớm như thế.

Anh cười chào hỏi.

Lâm Triệt đứng lên nói:

- Cố Tĩnh Dư, anh, anh ở trên Microblogging nói lung tung cái gì vậy?

Về mặt Cố Tĩnh Dư vô tội, buông tay nói:

- Tôi nói cái gì ta?

- Anh còn hỏi anh nói cái gì, không phải là bài đăng gần nhất sao, cái gì cô đọc, cái gì không tự do, cái gì...

- A, thì ra cô nói cái kia, không phải là... Chỉ là một Microblogging rất bình thường sao, không có việc gì không phải nên nói thêm một chút, tranh thủ sự đồng tình sao.

Cố Tĩnh Dư nói xong, giống như mình không làm việc gì sai, trực tiếp ngồi xuống.

Lâm Triệt nhanh chóng nhảy dựng lên, quát to với Cố Tĩnh Dư:

- Anh anh anh, anh xem là bình thường à, anh không thấy tin tức sao?

- Thấy.

Anh ngẩng đầu lên nháy mắt, cảm thấy bộ dáng Lâm Triệt đang muốn nổ mạnh, thật sự đáng yêu.

Cô biết anh là cố ý!

Về mặt Cố Tĩnh Dư bất đắc dĩ nói:

- Đây đều là do phóng viên thích nghĩ lung tung, tôi cũng không có biện pháp, cô nhìn, tôi căn bản không đề cập đến tên của cô, bọn họ thế nhưng lại có thể liên tưởng đến cô, tôi cũng không nói mấy chữ tôi có bạn gái, tự bọn họ suy luận ra mấy chữ đó, cô nói, tôi có thể làm sao.

- ...

Lâm Triệt nhìn bộ dáng Cố Tĩnh Dư như nói chuyện này không liên quan đến mình, thì đã muốn xé rách miệng của anh.

Anh không nhắc tới tên của cô, cũng không trực tiếp thừa nhận anh đang yêu, nhưng mà... Microblogging rõ ràng như vậy, anh nói anh không phải cố ý, lừa quỷ sao.

- Dù sao anh cũng phải xóa sạch Microblogging kia!

Lâm Triệt nói.

Cố Tĩnh Dư cười tựa vào ghế tựa của cô, ôm ngực nhìn cô:

- Được rồi, tôi nên nói, Lâm Triệt không hy vọng chúng tôi bị hiểu lầm, cho nên tôi mới xóa sạch Microblogging.

- Cút!

- Chẳng lẽ không đúng sao?

- Anh anh anh...

Lâm Triệt thật sự không phản bác được, đối với Cố Tĩnh Dư, giận đến mức nghiến răng, đáng tiếc là không ai nói qua được anh.

Là ai nói Cố Tĩnh Dư là người rất cao lãnh, rõ ràng chính là một kẻ tiểu nhân khó chơi.

Mà cùng lúc đó.

Cố Tĩnh Trạch vẫn còn không biết, ở bên ngoài vợ của mình đã nổi lên chuyện xấu với người ta.

Mạc Huệ Linh sáng sớm đã gọi điện thoại cho Cố Tĩnh Trạch.

Nói muốn gặp anh.

Cố Tĩnh Trạch đi tới cửa nhà Mạc Huệ Linh, Mạc Huệ Linh ai oán nhìn anh, trong ánh mắt mang theo vài phần tủi thân.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Như thế nào?

Mạc Huệ Linh nói:

- Vì sao hai ngày nay anh không gọi điện thoại cho em?

- Anh...

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Anh cùng Lâm Triệt về nhà tham gia hôn lễ.

- Cái gì?

Mạc Huệ Linh tức giận nói:

- Anh chẳng lẽ bởi vì cô ta, mới không để ý đến em sao?

Cố Tĩnh Trạch nghe ra, trong giọng điệu của Mạc Huệ Linh có khinh thường và chán ghét với Lâm Triệt.

Anh nhúu mày, trong lòng có một chút không vui:

- Huệ Linh, việc này vốn cũng không có liên quan gì với cô ấy, là anh phải kết hôn, mà cô ấy, cũng là bị anh cưỡng ép kéo vào trong cuộc hôn nhân này.

Trong lòng Mạc Huệ Linh đau xót, nhìn Cố Tĩnh Trạch.

Biết mình vừa mới nhất thời có chút nôn nóng, nói chuyện cũng không quá giống cầu xin.

Cô nhếch miệng, lôi kéo tay áo của anh, nói:

- Nhưng mà, em tuyệt không thích cô ta.

Cố Tĩnh Trạch hiểu được cô có tâm tình như vậy cũng đương nhiên, anh nói:

- Anh biết, nhưng mà, anh chỉ muốn nói, hết thảy việc này đều là lỗi của anh, không trách cô ấy.

Mạc Huệ Linh bĩu môi, nhìn anh:

- Em càng không thích anh luôn luôn nói giúp cô ta.

- Anh...

- Tình Trạch, em cũng chỉ có một mình rất cô đơn, thời điểm em ở một mình, sẽ nhớ tới việc, anh có lẽ đang ở cùng cô ta, vợ chồng hai người hợp nhau, sống cuộc sống chúng ta vẫn luôn nghĩ tới, sớm chiều ở chung, bình thản ấm áp, anh có thể hiểu không, em nhìn không được lại suy nghĩ miên man.

Trong lòng Cố Tình Trạch đau xót.

Mạc Huệ Linh nói:

- Từ sau khi anh bị bệnh, chúng ta vẫn luôn kiên trì ở cùng nhau, nhưng mà, người trong nhà anh lại vẫn không đồng ý em với anh, áp lực của em cũng rất lớn, anh biết không?

Cố Tình Trạch cũng hiểu, cô vì anh chịu đựng rất nhiều.

Mạc Huệ Linh khóc, chảy nước mắt nói:

- Anh có thể cùng em đi biệt thự bên kia một chuyến hay không?

Cố Tình Trạch thờ dãi:

- Được rồi.

Hai người cùng nhau đi ô-tô đến biệt thự bên bờ sông.

Nơi này là biệt thự của Cố Tình Trạch, phong cảnh rất tốt, biệt thự nhỏ làm bằng gỗ, thoát nhìn vô cùng ấm áp.

Mạc Huệ Linh đến nơi này, tâm tình tốt hơn rất nhiều, cô cởi áo khoác, nhìn Cố Tình Trạch ở bên ngoài thêm cúi, chuẩn bị đốt lò sưởi trong tường, ngửi mùi gỗ thơm ngát, nhìn hình ảnh ấm áp như vậy, làm cho người ta cảm thấy cực kỳ hạnh phúc.

Mạc Huệ Linh nhìn Cố Tình Trạch, quý một gói trên mặt đất, bộ dáng nghiêm túc chỉnh sửa cúi đốt, cánh tay hữu lực phồng lên, thật sự là gọi cảm cực kỳ, mình cũng không khỏi nhìn ngây người.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Anh Phải Về Xử Lý Chuyện Đây.

Cố Tình Trạch ngẩng đầu lên, nhìn thấy Mạc Huệ Linh nằm ở nơi đó, tư thế ái muội.

Nhìn thoáng qua, nhưng mà cũng không cảm thấy gì, dù sao, hai người từ nhỏ đã cùng nhau lớn lên, từ nhỏ cũng cùng chơi đùa với nhau, đã quá hiểu rõ đối phương.

Nhưng mà, lúc này chợt thấy ngực của Mạc Huệ Linh, cao cao hờ ra, nằm ở nơi đó, vẫn như gò núi nhỏ.

Tuy rằng thoát nhìn rất lớn, nhưng mà lại có chút mất tự nhiên.

Trước kia quả thật không chú ý, nhưng mà, lúc này, lại bỗng nhiên nhớ tới lời nói lúc trước của Lâm Triệt.

"Ngực giả rất dễ có thể nhìn ra, nằm xuống sẽ không đều, mà bộ dáng vẫn phồng dậy."

Chẳng lẽ Mạc Huệ Linh đã nâng ngực?

Nhưng mà anh lại không nhớ cô đã từng nói đến việc này.

Kỳ thực Cố Tĩnh Trạch không phản đối phụ nữ làm phẫu thuật thẩm mỹ, chỉ cần cô thích, anh cũng không hề gì.

Việc theo đuổi cái đẹp, cũng là thói thường của con người.

Nhưng mà, anh cho tới bây giờ chưa từng nghe Mạc Huệ Linh nói qua.

Anh nhìn Mạc Huệ Linh, kỳ quái hỏi:

- Huệ Linh, em khi nào đi phẫu thuật thẩm mỹ?

Ngực Mạc Huệ Linh lập tức nhô lên một chút, mắt tự nhiên nhìn ngực của mình, còn sờ sờ cảm của mình.

Cô quả thật đã sửa một vài chỗ.

Hiện tại làm phẫu thuật thẩm mỹ cũng là điều rất bình thường, nhưng mà, cô đương nhiên không muốn để Cố Tĩnh Trạch biết.

Cô len lén đi sửa, mỗi lần đều là tìm một cơ hội, ở nước ngoài một đoạn thời gian, sau khi xong xuôi mới trở về.

Cố Tĩnh Trạch là đàn ông, công việc làm ăn quá bận rộn, đương nhiên không quá chú ý đến cái đó, cho nên anh đến nay cũng không có quá nghi ngờ, hôm nay sao bỗng nhiên...

- Em... Em không có, anh sao bỗng nhiên hỏi như vậy?

Cố Tĩnh Trạch liếc nhìn, cảm thấy không lịch sự, không nhìn lại:

- Không có, đột nhiên muốn hỏi thôi.

Cô cúi đầu nhìn ngực của mình, sửa rất giống tự nhiên, cô đương nhiên là chọn nơi tốt nhất, dùng đồ tốt nhất, tìm bác sĩ nổi tiếng nhất, sửa thành cup C tổn không ít tiền.

Lường trước Cố Tĩnh Trạch cũng sẽ không thể nhìn ra, cô cười nói:

- Cơ thể của em là đẹp tự nhiên, không sửa bất kỳ chỗ nào, anh cảm thấy rất hoàn mỹ, cho nên mới nghĩ như vậy sao?

Cố Tĩnh Trạch cũng không nói, chỉ cười cười:

- Đúng vậy, dáng người của em rất đẹp.

Mạc Huệ Linh nói:

- Đó là đương nhiên, em bình thường rất chú trọng việc rèn luyện, em thường xuyên tập yoga, hơn nữa cũng thường xuyên đi chăm sóc, mọi người đều cảm thấy, làn da em đặc biệt tốt, dáng người của em này đúng là rất hoàn mỹ, mẹ em lúc trẻ thời cũng chính là một mỹ nhân, em giống mẹ em, cho nên cũng xinh đẹp, đúng không, anh cũng cảm thấy em rất xinh đẹp.

Cố Tĩnh Trạch nhìn khuôn mặt của cô, cười cười:

- Đúng, em rất xinh đẹp.

Nhưng mà, anh nhìn khuôn mặt cô cũng cảm thấy có chút kỳ quái, nếu nói cô là giống mẹ, hẳn là mắt xếch, mắt không lớn như vậy, hơn nữa, mắt hai mí cũng không giống như vậy, điểm mấu chốt, chỗ cằm cũng quá nhọn, mẹ cô có tiếng là mỹ nữ mặt tròn.

Nhưng mà cũng không nói gì, Cố Tĩnh Trạch nhìn Mạc Huệ Linh, cảm thấy làn da cô cũng rất đẹp, nhưng mà...

Làn da Lâm Triệt vẫn trắng mịn hơn rất nhiều.

Không biết thế nào, anh lại nhớ tới, da thịt Lâm Triệt tinh xảo trắng nõn mịn màng như sứ.

Da cô thật sự rất trắng rất nhiều người phụ nữ không sánh được.

Có lẽ là vì quá trắng, cho nên, trên mặt mặc dù không quá tinh xảo, nhưng mà, nhìn giống như búp bê sứ, làm cho người ta cảm thấy rất tinh tế.

- Tĩnh Trạch, em đang nói chuyện với anh, anh đang nghĩ cái gì đấy.

Mạc Huệ Linh kêu lớn lên, bắt mắt nói.

Cố Tĩnh Trạch đứng lên nói:

- Không có, suy nghĩ, em kỳ thực không cần khát khe với bản thân như vậy, anh thích em, không là vì em gầy, mặc kệ em có bộ dáng gì, đều rất đẹp.

Bởi vì anh đến nay còn nhớ rõ, lúc có nhỏ, cô mặc bộ đồ giống công chúa nhỏ, lão đạo đi đến trước mặt anh, nói với anh, anh Tĩnh Trạch, không có ai chơi với anh, em sẽ chơi với anh.

Lúc ấy, anh cảm thấy, mình nhất định sẽ đối tốt với cô.

Nhưng mà, lúc này nhìn thấy Mạc Huệ Linh, trong lòng lại mơ hồ cảm thấy, Lâm Triệt nói không sai, ngực của cô thật sự nâng lên.

Nhưng mà Mạc Huệ Linh lại không thừa nhận, còn nói dối nhiều như vậy.

Cố Tĩnh Trạch hiểu, lòng thích cái đẹp ai cũng đều có, cô không muốn nói cho anh, có lẽ là bởi vì trong lòng cô thật sự hi vọng, thân thể của cô đều tự nhiên, xinh đẹp tự nhiên, nhưng mà, Cố Tĩnh Trạch kỳ thực không so đo việc này.

Anh chỉ là có chút để ý, Mạc Huệ Linh mà cũng nói dối.

Nhưng mà, anh vẫn không vạch trần cô.

Anh nghĩ, cô cũng có lý do của bản thân.

Cười cười không nói gì, anh chuẩn bị xong lò sưởi trong tường, bởi vì thời tiết không lạnh, cho nên lửa đốt cũng không quá lớn, chỉ để hưởng thụ loại cảm giác này mà thôi.

Hai người liền ngồi ở trên ghế sofa, Cố Tĩnh Trạch đi mở TV, cầm điều khiển từ xa, vừa muốn chuyển kênh điện ảnh, liền nhìn thấy, một cái tin tức lác vào trong mắt.

"Sau khi Cố Tĩnh Dư hư hư thực thực thừa nhận tình yêu, về phía tổ kịch cũng không có biểu hiện gì, đội bảo vệ càng thêm nghiêm ngặt hơn, trước đó, Cố Tĩnh Dư chưa bao giờ xảy ra scandal với bất kỳ nữ minh tinh nào, cho nên mọi người đối với tin đồn tình ái lần này, vẫn hết sức quan tâm."

Trên màn hình TV phát hình ảnh Cố Tĩnh Dư cùng Lâm Triệt, vô cùng chói mắt.

Mạc Huệ Linh bỗng chốc nhận ra Cố Tĩnh Dư.

- Sao lại như vậy, Tĩnh Dư làm sao có thể ở cùng với Lâm Triệt.

Mấy chữ ở cùng nhau, càng làm cho vẻ mặt Cố Tĩnh Trạch tối đen.

Mạc Huệ Linh thấy được, cho rằng anh tức giận, giọng điệu càng thêm trầm trọng nói:

- Lâm Triệt này cũng không đứng đắn, cô ta sao có thể làm loạn ở cùng với em trai anh, thật sự là không biết xấu hổ.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Việc này không liên quan gì với Lâm Triệt.

Mạc Huệ Linh vừa nghe, quay đầu không cam lòng nói:

- Không lửa làm sao có khói, làm sao có thể không liên quan.

- Anh tin tưởng Lâm Triệt không phải là người như thế.

Anh nghiêm mặt nói.

Mạc Huệ Linh hừ một tiếng cười châm biếm:

- Anh tin tưởng cô ta? Anh cũng quá ngây thơ, cô ta là người phụ nữ không có giáo dưỡng, em đã thấy rất nhiều, vì tiền, bọn họ chuyện gì cũng làm được, huống chi còn là ở trong làng giải trí.

Đù. Cố Tĩnh Trạch từ trên chỗ ngồi, bỗng chốc đứng lên.

Cả người Mạc Huệ Linh sùng sột.

Lập tức, cầm hờn nhìn Cố Tĩnh Trạch, đứng lên, nén nước mắt ủy khuất kêu lên:

- Anh quát em, Cố Tĩnh Trạch, anh vì cô gái kia quát em sao?

Khuôn mặt Cố Tĩnh Trạch dùng một chút, nhìn Mạc Huệ Linh:

- Anh không phải vì cô ấy quát em, Tĩnh Dư cũng ở trong làng giải trí, nhưng mà, nó không phải loại người như vậy, Lâm Triệt cũng không phải loại

người như vậy, chuyện này nhất định bởi vì có nguyên nhân.

Cố Tĩnh Trạch đứng lên, không dự định ở lại, cầm quần áo lên nói:

- Anh phải xử lý chuyện này một chút.

- Hiện tại anh muốn đi...

Mạc Huệ Linh không vui nói:

- Anh đã nói ở đây với em.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Huệ Linh, tin tức này nếu để cho người trong nhà nhìn thấy, nhất định sẽ ầm ĩ rất nhiều, anh phải sớm xử lý xong.

Mạc Huệ Linh cắn răng, nhưng mà, ngẫm lại cũng đúng, chỉ có thể buồn bực dậm chân:

- Em mặc kệ, sau này anh phải bồi thường cho em, anh thật vất vả mới đến gặp em một lần, lúc này đã đi rồi.

Cố Tĩnh Trạch thở dài một tiếng, lại không có gì tâm tình nói vấn đề này, nhìn cô cười cười, nói cho có lệ:

- Được rồi, sau này nhất định bồi thường cho em.

Lúc này Mạc Huệ Linh mới miễn cưỡng cười cười, trong lòng lại chỉ muốn mang chướng ngại Lâm Triệt kia băm thây vạn đoạn.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Chúng Ta Có Thể Dùng Phương Thức Trực Tiếp.

Cố Tĩnh Trạch rất nhanh về đến nhà.

Tần Hạo sớm chờ ở cửa, nhìn Cố Tĩnh Trạch trở về, thấp giọng nói:

- Tiên sinh, chuyện này là từ trên Microblogging của Tam Thiếu, tuy rằng Tam Thiếu không nói rõ, nhưng mà, tin tức trên báo đều suy đoán, nói là Tam Thiếu ở cùng... Ở cùng...

Cố Tĩnh Trạch quay đầu:

- Ở cùng cái gì?

- Nói ở cùng phu nhân.

Cái này không phải là đang đùa chứ, rất hoang đường.

Con người Cố Tĩnh Trạch quả nhiên tối sầm.

Mày co rút nhanh, giống như nếp nhăn quần áo, một cái gò núi lại thêm một cái gò núi tụ lại.

Cố Tĩnh Trạch có thể nhìn thấy, phía dưới Microblogging của Cố Tĩnh Dư, rất nhiều người bình luận.

"Tôi thấy hai người nhìn cũng rất xứng, ở cùng với nhau cũng rất được."

"Lâm Triệt này nhìn cũng khá thuận mắt, ít nhất không giống như mấy người thích thể hiện bây giờ, không tệ."

"Chỉ cần là quyết định của Tĩnh Dư, chúng tôi đều đồng ý, chúc phúc cho hai người, ở bên nhau hạnh phúc."

Cố Tĩnh Trạch tắt di động, ngẩng đầu lên, sắc mặt giống như mây đen dày đặc, làm cho người ta cảm thấy nặng trĩu, thậm chí không dám nhìn thẳng.

- Tiên sinh...

- Còn không phong tỏa tất cả tin tức về Tam Thiếu các người ngay!

Phía sau lưng Tần Hạo đổ mồ hôi lạnh:

- Tiên sinh, phong tỏa thì phong tỏa nhưng mà, đây là lần đầu tiên Tam Thiếu công bố chuyện 'tình ái', cho nên, các tờ báo đều đánh bạo đưa tin này.

- Tình ái?

Cố Tĩnh Trạch mặt lạnh nhìn lên.

Tần Hạo tự biết mình là nói bậy, nhanh chóng nói:

- Phóng viên đương nhiên không biết, đây là Tam Thiếu đang nói đùa.

Cố Tĩnh Trạch vung tay lên, để người khác cảm miệng.

Anh nhéo nhéo mi tâm, mới bước vào.

Lâm Triệt tự nhiên không biết mấy việc này.

Cô từ chỗ tổ kịch trở về, thể xác và tinh thần mỗi một, lại muốn nấu một chén mì ăn liền ăn, làm ấm thể xác và tinh thần bị thương của cô.

Mới làm xong, đã nghe thấy phía cửa vang lên âm thanh.

Cố Tĩnh Trạch đã trở lại.

Bước vào nhìn thấy Lâm Triệt bụng một chén lớn, đang ngẩng đầu lên, ánh mắt trong suốt mang theo ý cười, trên người mang tạp dề nhỏ màu vàng nhạt, có một ít đường viền hoa, thoạt nhìn rất là đáng yêu, chiếu sáng khuôn mặt trắng nõn nhỏ nhắn của cô, trong lòng giống như có một dòng nước ấm chảy qua.

- Cố Tĩnh Trạch, anh đã trở lại.

Cô cười buông bát xuống, thấy ngón tay hơi nóng khó chịu, dùng ngón tay đặt bên vành tai.

Cố Tĩnh Trạch nhìn lướt qua cái bát trong tay cô, nói với cô:

- Tôi cũng đói bụng.

- A?

Lâm Triệt nhìn ánh mắt này của anh, nói:

- Tôi cũng cũng làm cho người một chén?

- Ừ được.

Anh nói xong, lạnh nhạt buông áo khoác trong tay xuống, thật sự ngồi xuống.

Lâm Triệt bĩu môi, thật đúng là không khách khí.

Cô trở lại phòng bếp, cầm lấy dao làm bếp, tượng hình tượng dáng cắt rau, cắt chân giò hun khói, đánh trứng gà.

Cố Tĩnh Trạch nhìn bộ dáng của cô, cảm thấy nhất thời có vài phần cảm giác ấm áp.

Giống như một gia đình bình thường, là một người chồng đang chờ bên bàn ăn, vợ đang nấu ăn ở trong phòng bếp.

Mùi thơm lập tức bay ra, sau khi Lâm Triệt đã chuẩn bị xong, bụng đến trên bàn ăn, Cố Tĩnh Trạch nhìn nhìn, hỏi cô:

- Vì sao bát của cô, đồ ăn nhiều hơn tôi?

- ...

Lâm Triệt nói:

- Không nhiều hơn bao nhiêu.

Cố Tĩnh Trạch không nói cái gì, trực tiếp lấy bát trước mặt cô:

- Tôi ăn bát của cô.

- Ai...

Lâm Triệt vừa muốn đưa tay ngăn cản, phát hiện anh đã mở miệng to bắt đầu ăn.

Lâm Triệt chỉ có thể cúi đầu ngậm chặt ngón tay mình:

- Bát đó tôi vừa mới ăn qua một ngum.

- ...

Cố Tĩnh Trạch nâng ánh mắt đen lên, nhìn cô.

Lâm Triệt bị trừng khó chịu, vội buông tay nói:

- Như thế nào, cũng không phải tôi cho anh ăn, là anh muốn so đo từng týt.

Cố Tĩnh Trạch vươn tay, trực tiếp lấy bát trước mặt cô, cũng há mồm ăn một ngum.

- Ai, Cố Tĩnh Trạch anh...

- Giữa vợ chồng hẳn là nên công bằng, đúng không?

Cố Tĩnh Trạch còn không biết xấu hổ nói đạo lý rõ ràng như vậy.

Lâm Triệt buồn bực nói:

- Đối với anh như vậy! Tôi không phải cố ý!

Cố Tĩnh Trạch ngẩng đầu lên, hừ một tiếng.

Mắt Lâm Triệt vừa động, cười cong lông mày lên, nói:

- Không phải là trao đổi nước miếng thôi sao, kỳ thực quả thật không sao, anh ăn của tôi, tôi ăn của anh, đúng không?

- ...

Trên mặt Cố Tĩnh Trạch nhất thời đen lại, lời này nghe sao lại ái muội như vậy.

Lâm Triệt nói:

- Hơn nữa trao đổi nước miếng nghe nói còn có ích khỏe mạnh, có thể ngăn ngừa cảm mạo, đến, tiếp tục sao?

Cố Tĩnh Trạch hừ một tiếng, nhìn Lâm Triệt:

- Nếu nói như vậy, trao đổi nước miếng có một phương thức trực tiếp, chúng tôi không cần phiền toái như vậy.

- Gì?

Lâm Triệt mơ hồ nhìn anh.

Ánh mắt anh có thâm ý sâu xa, chuyển qua trên môi no đủ của cô, gợn sóng trong mắt bắt đầu khởi động.

Lâm Triệt bỗng chốc cảm nhận được, bỗng nhiên hiểu được ý tứ của anh.

Trên mặt không khỏi đỏ lên, nhìn anh, nghiêm mặt, nói không ra lời.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô thờ phỉ phỉ đứng ở nơi đó, bộ dáng lại không nói được gì, lúc này mới vui vẻ nín cười.

Nhưng mà, ánh mắt vẫn không khỏi liếc nhìn môi của cô.

Cảm thấy cô nhìn chằm chằm vào anh, mới không dấu vết dời ánh mắt đi.

Lâm Triệt hừ một tiếng ngồi xuống, Cố Tĩnh Trạch ăn tiếp, nhìn về phía cô:

- Lâm Triệt, cô chẳng lẽ không có gì muốn nói với tôi à?

Vừa trở về đã nhìn thấy cô vẫn rất hăng hái làm việc, trong lòng anh vẫn đang nén giận.

Lâm Triệt nói:

- Chuyện gì?

Cố Tĩnh Trạch không nể mặt nói:

- Tỷ như chuyện xấu gì đó.

Lâm Triệt bỗng chốc phản ứng kịp:

- A, anh nói cái kia à, chính là chuyện xấu... tôi cũng không biết làm sao bây giờ, anh có phải muốn nói về Cố Tĩnh Dư hay không, quan hệ của tôi với anh, như vậy...

- Tĩnh Dư có mâu thuẫn với trong nhà, nó biết, có lẽ lại trong cơn tức giận công bố với bên ngoài, cô muốn công bố quan hệ của chúng ta cho mọi người biết không?

- A... Đương nhiên không muốn.

Lâm Triệt vội vàng lắc đầu.

Cô điên rồi sao, giờ phút này công bố chuyện cô kết hôn với Cố Tĩnh Trạch, tin tức bên ngoài phỏng chừng lại tràn đầy trời đất, cô còn có thể tiếp tục làm diễn viên sao?

Cố Tĩnh Trạch nhìn thấy vẻ mặt ghét bỏ của cô, không chút do dự nói không muốn, trong lòng không biết sao, lại cũng cảm thấy khó chịu.

- Cô cứ như vậy không muốn cho người khác biết quan hệ giữa tôi và cô?

Anh hỏi.

Lâm Triệt nói:

- Đương nhiên không muốn, chúng ta sớm muộn gì cũng phải ly hôn, đến lúc đó tôi có thể tiếp tục một cuộc hôn nhân khác, hưởng hồ, tôi còn muốn làm diễn viên, công ty còn không biết tôi đã kết hôn, hợp đồng đã nói ba năm không thể kết hôn, tôi như vậy là vi phạm hợp đồng.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô thật sâu một cái, mới cúi đầu kẹp mí sọt lên ăn.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Tuy rằng quan hệ của chúng ta cô không muốn làm sáng tỏ, nhưng mà, chuyện xấu của cô và Cố Tĩnh Dư, cũng hẳn là nên có chừng có mực mới đúng chứ?

- Đây... Cái này tôi cam đoan, tôi thật sự không biết, cái này...

Cô cũng không biết Cố Tĩnh Dư đến cùng vì sao lại nổi điên như vậy, đăng cái Microblogging kia.

Cô cảm thấy Cố Tĩnh Dư chính là một đứa bé phản nghịch, luôn luôn không có chuyện xấu, bị công ty hạn chế quản lý rất chặt chẽ, cho nên muốn làm chút chuyện xấu để chơi đùa.

- Là do Cố Tĩnh Dư làm, không liên quan gì tới tôi.

Cô chỉ có thể nói như vậy.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Tình tình nó phản nghịch, tôi biết, nhưng mà, nó cũng tuyệt đối không phải là người không thấu tình đạt lý, nếu cô thật sự là người nó thích, nó sẽ tôn trọng ý kiến của cô.

- Tôi nói, nhưng mà anh ta không đồng ý xóa bỏ Microblogging kia.

Hiện tại Lâm Triệt nhìn thấy anh liền trực tiếp yêu cầu anh xóa bỏ Microblogging, nhưng mà Cố Tĩnh Dư chỉ là cố ý đùa cô, căn bản là không nhìn thẳng vào vấn đề của cô.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Cô muốn trực tiếp từ chối nó, khiến nó không quấy rầy cô nữa, nếu cô không muốn nói, tôi giúp cô từ chối.

- A?

Anh nói:

- Đưa di động cho tôi, tôi giúp cô gửi tin nhắn cho nó.

Anh lạnh mặt, vươn tay ra.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Cô Vừa Thấy Đã Yêu Anh.

Lâm Triệt nhìn bộ dáng nghiêm túc của anh, trong lúc nhất thời cảm thấy đại khái là anh không thể nhịn được nữa, mới có thể tức giận như vậy.

Cô lấy điện thoại di động ra, nhìn một chút, rất không muốn nhắn tin cho anh ta.

Cố Tĩnh Trạch lúc này tuyệt không nghĩ đến đạo nghĩa người đàn ông gì, trực tiếp giành lấy điện thoại di động của cô.

- A, anh làm gì vậy?

Lâm Triệt buồn bực nhìn Cố Tĩnh Trạch cầm điện thoại, nghiêm túc bật lên.

Lâm Triệt mau chóng cướp lại.

- Tôi không có số điện thoại của anh ta, chúng tôi đều là dùng Wechat liên hệ.

Cầm lại điện thoại di động, cô lên Wechat, nói:

- Tôi cũng không muốn phức tạp.

Nói xong, cô nghĩ lại.

- Cố Tĩnh Dư, tôi cảm thấy lừa gạt tất cả mọi người không được tốt, lời trên Weibo của anh quá làm cho người khác hiểu lầm, fan hâm mộ của anh đều cho rằng tôi và anh đang yêu nhau, nhưng đây không phải là thật, tôi cảm thấy anh vẫn nên phủ nhận chuyện này thì tốt hơn.

Cố Tĩnh Trạch cau mày, nhìn cô viết, nhíu mày, nghiêm túc một lát, viết viết xóa xóa, biểu cảm dùng một chút, anh không kiên nhẫn giành lấy điện thoại di động của cô.

- A, anh làm gì vậy?

Cô kêu lên, thấy Cố Tĩnh Trạch vừa nhìn thấy đoạn nhắn kia, lông mày càng nhíu lại thật cao.

- Cái này là cự tuyệt sao? Rõ ràng là đang thương lượng.

Cố Tĩnh Trạch trừng cô một cái nói.

- Cái này.....

Lâm Triệt cũng không muốn quá mạnh mẽ cứng rắn, đỡ phải đắc tội với Cố Tĩnh Dư, ngày tháng sau này của cô sẽ hỗn loạn như thế nào.

Cố Tĩnh Trạch ‘hừ’ một tiếng, trực tiếp viết:

- Tôi viết giúp cô.

- Anh.....

Lâm Triệt theo bản năng cảm thấy nhất định anh sẽ không trả lời một cách dễ nghe, nhanh chóng đoạt lại.

Lúc này Cố Tĩnh Trạch đứng lên, vóc dáng cao cao, giơ tay lên.

Lâm Triệt dù sao vẫn thấp, cao không bằng anh, nhảy lên giật lại.

Cố Tĩnh Trạch bình tĩnh đứng ở đó, nhanh chóng viết.

- Cố Tĩnh Dư, kỳ thật tôi đã kết hôn, tôi rất yêu chồng của tôi, anh làm như vậy tôi sẽ thấy có lỗi với anh ấy, cho nên, cho nên tôi mong anh đừng đăng những lời dễ dàng làm người khác hiểu lầm kia, đối anh và tôi đều không tốt.

Lâm Triệt ở bên cạnh nhìn thấy anh viết một chuỗi ký tự, nhưng quá mơ hồ, chỉ có thể nhìn thấy một chút.

Lâm Triệt càng gấp hơn, vội nói:

- Cố Tĩnh Trạch, anh đưa cho tôi, tôi muốn tự mình gửi, không cần anh giúp tôi.

Nhưng căn bản Cố Tĩnh Trạch thêm không nghe, anh vẫn nhanh chóng đánh chữ.

Cố Tĩnh Trạch gửi đi, nhìn thấy Cố Tĩnh Dư đã trả lời.

Anh nói.

- Cô không phải là vì trốn tránh tôi, nên cả chuyện kết hôn cũng lôi ra nói dối chứ.

Khóe môi Cố Tĩnh Trạch khê cong.

- Muốn tôi lấy giấy chứng nhận kết hôn cho anh không, tôi thật sự đã kết hôn rồi, hơn nữa, anh đây đưa với tôi như vậy, làm cho tôi thấy rất chán ghét.

- Sao lại chán ghét, tôi có chỗ nào không tốt sao? Để cô chán ghét như vậy? Trước kia không phải cô còn nói, tôi là tiền bối cô tôn kính sao?

Cô ấy lại còn nói như thế với Cố Tĩnh Dư?

Trong lòng Cố Tĩnh Trạch không khỏi buồn bực một trận, trực tiếp trả lời :

- Những cái kia đều là những lời nói thuận miệng lấy lòng, tôi nghĩ rằng anh có thể hiểu được, nhưng nếu anh còn một mực dây dưa với tôi, không phải là anh thích tôi chứ?

- Nếu như cô đã nói như vậy, thì quả thật tôi thích cô.

-

Cố Tĩnh Trạch thiếu chút nữa hộc máu.

Cố Tĩnh Dư này, thật là muốn chết.

Cố Tĩnh Trạch nói thẳng.

- Thật xin lỗi, tôi thích không phải mẫu người như anh, tôi thích chính là người như chồng tôi, người đàn ông thành thực ổn trọng mang cho ta cảm giác an toàn, khi nhìn thấy anh ấy, tôi vừa gặp đã yêu, không phải anh ấy không gả, ngoại trừ anh ấy, người đàn ông khác, tôi đều không có nửa điểm hứng thú, nhất là mẫu người tiểu bạch kiểm như anh.

Tin nhắn anh vừa gửi đi, đằng sau, Lâm Triệt rốt cục bò lên trên cái bàn, ôm lấy cổ của anh, nhảy lên phía sau lưng của anh, ghé vào trên người anh, đoạt lấy điện thoại.

- Cố Tĩnh Trạch, anh trả lại di động cho tôi!

Cô kêu to, bắt lấy tay anh để lấy lại.

Cố Tĩnh Trạch cảm thấy anh còn chưa nói xong, còn muốn nhìn xem Cố Tĩnh Dư sẽ trả lời như thế nào, lại cảm thấy Lâm Triệt nóng nảy, trực tiếp cắn một cái trên cánh tay anh.

Cố Tĩnh Trạch đau xót.....

Người phụ nữ ngu ngốc chết tiệt này, cô vậy mà thật sự cắn anh!

Anh kêu lên, buông lỏng tay ra, lạch cạch một tiếng, điện thoại liền rơi xuống đất.

Lâm Triệt hô lên.

- Cố Tĩnh Trạch, tôi liều mạng với anh!

Cố Tĩnh Trạch cảm thấy cô gầy ròi xuống, thấy chân cô vừa ròi xuống, nhanh chóng đưa tay từ phía sau giữ được hai chân cô.

Vừa mới không cần ngồi xe lăn, đi đường còn phải thận trọng, cô khỏe rồi nên đã quên kết sẹo đau đớn rồi sao?

Anh cống cô lên, không cho cô động

- Cô cẩn thận một chút cho tôi, ròi xuống ngã làm sao bây giờ.

Lâm Triệt còn vội vã tìm điện thoại di động của mình, làm sao hiểu được lo lắng đó của anh.

Không thành thật cọ cọ sát sát, cô không biết, ngực vàng thật bạc trắng của cô cọ sát phía sau lưng của anh, anh có thể cảm nhận được cái kia thực sự mềm mại, no đủ đè ép ở trên người.

Rõ ràng như vậy.....

- Cố Tĩnh Trạch.....

- Đừng nhúc nhích! Cô thành thật một chút cho tôi!

Khấp người Cố Tĩnh Trạch cực nóng, cảm thấy toàn bộ thân thể mình đã căng cứng.

- Không muốn, cũng không cần, Cố Tĩnh Trạch, anh dựa vào cái gì cướp điện thoại của tôi, ném điện thoại di động của tôi, anh..... anh bồi thường điện thoại di động tôi đi!

Cô nói xong, ôm lấy cổ anh, lại cảm thấy, toàn bộ thân thể anh run lên, lúc này mới giật mình phát hiện.....

Cô đang được anh cống, hai tay của anh nâng hai mông cô, bàn tay to thật phần hữu lực, mà cánh tay có vẻ căng cứng, ngực của cô cọ sát phía sau lưng của anh, mặt cô lấy gương mặt của anh, nghiêng đầu liền có thể nhìn thấy lỗ tai anh, ngửi được hơi thở nam tính trên cổ anh.

Cô lập tức buông tay ra, ho khan.

Đây cũng không phải là cô cố ý.....

Cố Tĩnh Trạch cũng rốt cục cũng buông cô ra, cô đứng trên mặt đất, không khỏi xấu hổ, không dám nhìn ánh mắt của anh.

Qua một lúc lâu Cố Tĩnh Trạch mới cảm thấy loạn khí trong cơ thể, mới rốt cục tan thành mây khói, bức tức nhìn người phụ nữ trước mắt, nhất thời anh thật sự có ý muốn bóp chết cô.

Lâm Triệt tự nhiên cũng cảm thấy ngượng ngùng, giống như trên thân thể còn lưu lại nhiệt độ của anh.

Nóng như vậy, nhiệt độ nóng hơn phụ nữ.

Thật lâu không tiêu tan.

Mà lúc này, cô mới chợt nhớ tới điện thoại bị ném xuống đất, vội vàng cầm lên xem xét.

Màn hình bị nứt đã nứt ra một đường.

Cô buồn bực ngẩng đầu, phồng má kêu lên:

- Cố Tĩnh Trạch, anh bồi thường tiền cho tôi.

Biểu cảm của Cố Tĩnh Trạch hồ hững nhìn, hừ một tiếng, liếc nhìn màn hình điện thoại di động của Lâm Triệt.

Cô vào Wechat xem xét, quả nhiên Cố Tĩnh Dư đã trả lời tin nhắn.

- Thật xin lỗi, tôi không biết tôi đã làm phiền cô như thế, sau này tôi sẽ không quấy rầy cô nữa.

Phía dưới còn có một câu:

- Còn có, anh không phải tiểu bạch kiểm.

..... Lâm Triệt thật muốn khóc.

Khẽ đảo lên trên, nhìn thấy những dòng thoại Cố Tĩnh Trạch gửi đi, cô quay đầu mắng.

- Cố Tĩnh Trạch, sao anh lại không biết xấu hổ như vậy, ai đối anh vừa thấy đã yêu!

- Nếu không phải thì vì sao cô say mê tôi? Không phải là vì lên giường của tôi sao?

-

Lâm Triệt cũng không phản bác được.....

Lâm Triệt chẳng qua cảm thấy, cô nhất định đã đắc tội với Cố Tĩnh Dư, về sau ở trong đoàn làm phim, còn có quay chụp và tuyên truyền cùng nhau, cô biết phải làm sao? Lại càng không cần phải nói, trong vòng lẩn quẩn này Cố Tĩnh Dư rất có lực ảnh hưởng, ngộ nhờ anh muốn báo thù Lâm Triệt, về sau Lâm Triệt làm sao có ngày sống dễ chịu?

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Đừng Tùy Tiện Nói Hai Chữ Này Với Đàn Ông

“Anh nói rõ, lúc trước em muốn mê hoặc, là Cố Tĩnh Dư, không phải anh!” Lâm Triệt càng nghĩ, càng tức giận.

Lại không chú ý tới, những lời này, thành công làm khuôn mặt tuần tú của Cố Tĩnh Trạch, trong lúc nhất thời trở nên động lại giống như hàn băng.

“Em lặp lại lần nữa!” Cố Tĩnh Trạch bỗng nhiên trầm thấp nói.

Lâm Triệt nghe thấy âm thanh không đúng, ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy khuôn mặt âm u của Cố Tĩnh Trạch, giống như mang theo băng sương, chậm rãi tới gần.

Lâm Triệt lập tức ngẩn người.

Ừ phải, đó là em ruột của anh, cũng không thể tùy tiện mê hoặc.

Lâm Triệt vội nói: “Ý em không phải vậy, em không phải thật sự muốn mê hoặc cậu ấy, người ta nói cho em, thuốc là có thể làm người ngủ say, em muốn chụp mấy tấm ảnh sẽ đi ngay, ai biết, người ta lừa em, thế nhưng anh ăn em đừng mạnh như vậy.....”

Dừng mạnh?

Cố Tĩnh Trạch mắt đen chột lóc.

Tuy rằng rất tức giận người cô tình nguyện mê hoặc là Cố Tĩnh Dư, nhưng mà, lại bởi vì những lời này của cô, mặc danh hòa hoãn một ít tức giận trong lòng.

Khẽ cười cười, anh nói: “Rất dừng mạnh?”

Lâm Triệt lại lần nữa sừng sốt, hơi cong miệng, lộ ra vài cây răng tinh tế: “Cái này.....”

Cảm thấy một luồng hơi thở nam tính mãnh liệt, ở chậm rãi tới gần, giống như chỉ một lát, đã bao phủ lấy cô, cô lúc này mới cảm giác được, Cố Tĩnh Trạch đã bắt tri bắt giác, càng ngày càng gần.

Thậm chí hơi thở cũng đã dán ở trên má cô.

Ngón tay thon dài dùng sức, lập tức nắm cầm cô, anh cúi đầu, khóe miệng lộ ra một ý cười tà tử.

Lâm Triệt nhanh nói: “Rất dừng mạnh thì sao, chẳng lẽ cũng không đúng sao? Đây là kích lệ Tuy rằng không biết có phải tác dụng của dược vật không, nhưng mà.....”

Cố Tĩnh Trạch trên mặt tối sầm.

Cô gái ngốc này.....

Thà đừng nói.

Lâm Triệt nói: “Đừng nói như vậy anh cũng tức giận nha, hay là không đúng chỗ nào? Là bệnh phát tác sao?”

Nhận thấy được ánh mắt anh rất kỳ quái, cực nóng giống như lập tức muốn thiêu hủy người khác, cô nhanh hỏi.

Cố Tĩnh Trạch hơi hơi bám vào người, đáy mắt màu đen lưu động, trên khuôn mặt lại vòng quanh một tầng ánh sáng nhu hòa nhàn nhạt, cúi đầu nhìn đôi môi hơi động của cô, đầu lưỡi nho nhỏ bên trong, thoát nhìn rất đáng yêu là lướt, mà môi nhợt nhạt môi hồng nhuận khả ái, nổi bật trên làn da xinh đẹp.

Lâm Triệt nhìn đôi mắt anh càng lúc càng sâu, chỉ cảm thấy cả người như là bị anh hút đi, muốn tránh thoát, nhưng mà bước chân cố tình định ở nơi đó, không thể động đây.

Lòng bàn tay thô ráp của anh, nhẹ nhàng ma sát cánh môi của cô, nhìn đôi mắt thanh triệt của cô, nói: "Nói cho em, đối với đàn ông, không thể kích lệ dũng mãnh".

“A?”

“Tuy rằng đây là sự thật".

“.....”

“Nhưng mà, này vẫn là sẽ làm một người đàn ông sinh ra hiểu lầm, hiểu không?”

“Hừm.....”

Anh nhẹ nhàng điểm điểm môi cô.

Lâm Triệt chỉ cảm thấy đôi môi cũng tê dại theo, nhanh đẩy ra Cố Tĩnh Trạch ra, xoay người hừ một tiếng, liền chạy vào trong.

Đóng cửa lại, Lâm Triệt mới chậm rãi ép mình tĩnh xuống dưới.

Nghĩ bộ đáng mỉa hoặc vừa rồi của Cố Tĩnh Trạch, thật sự cảm thấy cả trái tim cô đều nhảy ra ngoài theo.

Chẳng lẽ anh không biết, người đàn ông dụ hoặc, cũng trí mạng sao?

Đặc biệt là người đàn ông gọi cảm như anh.

Lâm Triệt nghĩ, cô cũng là cô gái rất bình thường, cũng có nhu cầu sinh lý, anh trần trụi câu dẫn như vậy, cô làm sao bây giờ?

Không biết qua bao lâu, Lâm Triệt mới từ bình phục tâm tình.

Ngày hôm sau.

Lâm Triệt diễn đang khua chiêng gõ mõ quay chụp, chuẩn bị nhanh làm xong, có thể chiếu lúc vào kỳ nghỉ hè, đến lúc đó nhất định có thể tăng cao không ít ratings.

Cho nên mấy ngày gần đây, quay phim đặc biệt năng suất..

Lâm Triệt rất xa nhìn thấy, Cố Tĩnh Dư vào được, nhất thời nghĩ đến chuyện ngày hôm qua, chột dạ không dám ngẩng đầu.

Lại nhìn thấy Cố Tĩnh Dư ở xa xa nhìn Lâm Triệt, hơi hơi mỉm cười, giống như cái gì cũng không phát sinh.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: Chương 51.2

Lâm Triệt nhìn thấy trong lòng bồn chồn, ngồi ở chỗ kia, đột nhiên uống mấy hớp nước, liền nghe thấy tiếng Cố Tĩnh Dư trên đỉnh đầu nói: "Này, em sao vậy, sao không nhìn anh".

Lâm Triệt uống hớp thủy thiếu chút nữa phun ra, ngẩng đầu nhìn Cố Tĩnh Dư: "Em..... em..... Em không có việc gì".

Cố Tĩnh Dư nhìn trên mặt cô không che dấu được sự chột dạ, nhìn cô một cái thật sâu, mới ngồi xuống nói: "Này, chẳng lẽ em thật sự kết hôn? Thấy thế nào cũng không giống, em mới bấy lớn".

Lâm Triệt nghĩ đến tin tức đáng chết buổi tối, vẫn hận Cố Tĩnh Trạch ngứa răng, nhưng mà lúc này cũng chỉ có thể chột dạ nói: "Rất xin lỗi, ngày hôm qua em quá kích động, mới có thể lập tức nói nhiều lời khó nghe như vậy, kỳ thật ý em không phải vậy, em xác thực kết hôn, loại chuyện kết hôn này, lớn nhỏ hẳn là không sao, gặp người có thể kết hôn hay không, mới quan trọng".

Cố Tĩnh Dư hơi hơi dừng một chút, nhìn Lâm Triệt, thờ dài gật gật đầu: "Được rồi, nếu là như thế này, anh đương nhiên sẽ không làm khó người khác, cũng sẽ chúc phúc em, nhưng mà, anh thật sự là tiểu bạch kiểm [1] sao?"

[1] Tiểu bạch kiểm: trai bao

"....." Lâm Triệt nhanh lắc đầu: "Không đúng không đúng, đương nhiên anh không phải".

Cố Tĩnh Dư nhún mày nói: "Em bởi vì không thích mẫu người như anh, cho nên từ lúc bắt đầu nhìn thấy anh, liền làm như không thấy?"

"Em..... Em thật ra bởi vì..... Em kết hôn, cho nên mới làm như không thấy người đàn ông khác..... A, cũng không phải làm như không thấy, chỉ là em cảm thấy, trần ngập tôn kính với anh, trừ cái đó ra, không có bất luận ý tưởng không an phận gì, anh liền..... Anh cao lớn như ba em, làm lòng em trần ngập kính sợ, thật sự". Lâm Triệt vì vấn đề hình tượng của anh trong cảm nhận của mình, khẩn cầu anh không được bởi vì chuyện này giận chó đánh mèo mình, thật đúng là hết lực.

Nhìn cô khoa trương thành như vậy, giả làm người cảm thấy buồn cười, rồi lại cố tình không cho người chán ghét, Cố Tĩnh Dư chỉ có thể vô ngữ lắc lắc đầu.

"Ai muốn làm ba em!" Cố Tĩnh Dư nói: "Em yên tâm, anh sẽ xóa Weibo, cũng sẽ không nhắc lại những việc này, em cũng không cần bởi vì cái này liền trốn tránh anh, thật ra anh rất hiểu kỳ, ông xã của em, tốt cuộc là thần thánh phương nào, làm em còn tuổi nhỏ, thích cậu ta như vậy, rất thành thực ổn trọng, làm người muốn ngừng mà không được sao?"

"....." Lâm Triệt muốn nói, vậy anh hẳn là hỏi chính anh hai ruột của anh xem, sao nói ra không biết xấu hổ như vậy.

Nhưng mà ngẫm lại, Cố Tĩnh Trạch xác thật ổn trọng thành thực hơn Cố Tĩnh Dư nhiều.

"Cũng không có gì ghê gớm, anh sớm muộn gì sẽ nhìn thấy".

"Được rồi....." Cố Tĩnh Dư vỗ vỗ bả vai cô, mỉm cười với cô.

Lúc sau, Cố Tĩnh Dư quả nhiên rất nhanh xóa bỏ Weibo, theo đó, kinh tế công ty cũng đã phát thanh minh, nói cái kia không phải như bên ngoài thông báo, mà chỉ là một đợt phát tiết cảm xúc tự quyết định mà thôi, Cố Tĩnh Dư và Lâm Triệt có quan hệ bạn tốt, hy vọng mọi người không cần vì thế làm giảm hữu nghị giữa hai nhà.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Cởi Quần Anh Nhìn Xem

Bên ngoài cũng hưởng ứng không giống bình thường, có người bởi vì Cố Tĩnh Dư vẫn phủ nhận tình yêu, chê cười Lâm Triệt, có người lại cảm thấy, tuy rằng người ta nói không phải yêu, nhưng mà cũng nói, Lâm Triệt là bạn anh, dĩ vãng nếu ai mượn Cố Tĩnh Dư lăng xê tai tiếng, khẳng định sẽ bị Cố Tĩnh Dư không chút lưu tình và vào mặt, lúc này Cố Tĩnh Dư lại vô cùng bình thản, một chút cũng không có muốn và mặt.

Diễn vẫn chưa xong, Lâm Triệt về đến nhà, nhìn thấy Cố Tĩnh Trạch ngồi ở chỗ kia, thẳng tắp nhìn máy tính.

Hình như Cố Tĩnh Trạch là người đàn ông mặc kệ khi nào, đều có thể làm người nhìn vào anh.

Nhưng là, lại bởi vì như vậy, ngược lại có vẻ hán cực kỳ gắng gượng, thân hình cũng đẹp muốn chết.

Lâm Triệt vừa tiến đến, liền ngừng ở nơi đó, nhìn ngón tay mảnh khảnh của Cố Tĩnh Trạch, thoát nhìn rất thích hợp vũ đạo trên dương cầm, hành tẩu ở trên bàn phím, bộ dáng duyên dáng giống như múa ba lê cao quý.

Nhìn không khỏi có chút ngây người, đều nói khi người đàn ông nghiêm túc là đẹp trai nhất, huống chi, Cố Tĩnh Trạch vốn dĩ đã đẹp không chịu nổi.

Thẳng đến Cố Tĩnh Trạch ngẩng đầu lên, nhìn thấy Lâm Triệt đứng ở cửa, mới đột nhiên kêu một tiếng: "Em choáng váng sao Lâm Triệt".

Đứng ở cửa không biết nghĩ cái gì, phát giác thế nhưng tự mình bật cười lên.

Cố Tĩnh Trạch nghĩ, thật chưa thấy người gốc như cô.

Nhưng mà nhìn nhìn trên máy tính, xem trang web tung tin là, Cố Tĩnh Dư đã phủ nhận tình yêu, khoe mỗi không tự chủ được cong lên vài phần, nhìn Lâm Triệt, cũng thuận mắt hơn nhiều.

Cho nên mỉm cười, anh vẫy tay nói: "Đừng đứng ngốc nữa, vào đi".

Anh đóng trang web lại nói.

Lâm Triệt ngượng ngùng mỉm cười, không nghĩ tới mình thế nhưng xem một người đàn ông đến ngây dại, lỗ tai nóng lên, cô có chút không dám nhìn đôi mắt thâm thúy gọi cảm của Cố Tĩnh Trạch, nhanh nói: "Ừm, em có chút không thoải mái, đi vào nghỉ ngơi trước".

"Không thoải mái?" Cố Tĩnh Trạch lập tức nhú mày lại, vốn dĩ nụ cười trên mặt cũng cứng đờ theo.

Thấy Lâm Triệt đi vào, cũng nhanh đuổi theo: "Làm sao vậy, Lâm Triệt, nơi nào không thoải mái sao?"

Lâm Triệt thấy Cố Tĩnh Trạch đi tới, luống cuống một chút, lung tung nói: "Không có gì, chỉ là..... Khả năng quá mệt mỏi".

Cố Tĩnh Trạch đi theo cô vào luôn phòng ngủ, nhìn Lâm Triệt nói: "Có phải vết thương trên đùi vẫn chưa tốt?"

Tuy rằng qua một thời gian, nhưng mà gần đây công tác cô cũng rất nỗ lực, mỗi ngày đi ra ngoài đóng phim, thức đêm đến khuya mới có thể trở về, miệng vết thương tuy rằng không lớn, nhưng mà cũng là vị trí quan trọng.

"Cởi quần anh nhìn xem, có phải miệng vết thương có vấn đề không?" Không khỏi phân trần, Cố Tĩnh Trạch ngồi xổm xuống, muốn cởi quần Lâm Triệt đang mặc.

Lâm Triệt từ bỏ tham gia hoạt động và mặc diễn phục, ngày thường ra cửa, đều thích mặc cái quần jean đơn giản và giày thể thao, lúc này quần jean dán ở trên người, căn bản nhìn không ra tới trên đùi rốt cuộc khác với bình thường chỗ nào.

Cố Tĩnh Trạch cũng không nghĩ khác, chỉ là sốt ruột, nói cô cởi quần.

Nhưng mà, mặt Lâm Triệt lập tức hồng tới cổ.

Cái gì mà cởi quần chứ..... Anh là một đại nam nhân.....

Mà thấy Lâm Triệt chậm chạp bất động, Cố Tĩnh Trạch dứt khoát sốt ruột bắt đầu cởi cho cô.

"Mau cởi anh xem". Anh nói, bàn tay to bắt đi lên, nắm quyền jean thắt chặt vào quần cô, muốn kéo xuống.

Lâm Triệt lập tức nóng nảy.

Đè tay anh lại, cô đỏ mặt kêu lên: "Cố Tĩnh Trạch, anh có tật xấu, anh..... Em đang bình thường cởi quần chỉ?"

Cố Tĩnh Trạch nói: "Không xem sao được, nếu em khó chịu thì nói, nơi đó động mạch chủ, cũng không phải nói giỡn".

Nhưng mà, ngẩng đầu lên, nhìn thấy khuôn mặt Lâm Triệt hồng hoàn toàn.

Mặt thon nhỏ, lúc này thoát nhìn giống như cà chua chín, nhéo là có thể chảy nước.

Cố Tĩnh Trạch lúc này mới phát hiện, tay mình bị đè lại, đang nắm lấy quần cô.

Giật mình, trên mặt anh cũng lộ ra một chút xấu hổ.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Chương 52.2

"Cái kia, em cởi thì cởi, anh nhìn xem miệng vết thương, cũng không phải muốn làm gì, em gấp cái gì". Che dấu xấu hổ trên mặt, anh nói.

Lâm Triệt tức giận ngay ngực, nhìn anh nói: "Vậy cũng không thể cởi quần..... Bên trong em không có mặc gì hết!"

“Ừ, vốn dĩ anh cũng là chồng em, nhìn xem thì có sao, chính em cũng nói qua, cũng không phải chưa thấy qua!”

“Anh.....”

“Có điều em nói cái gì? Bên trong em không mặc cái gì cả?” Cố Tĩnh Trạch vừa nghe cảm thấy không đúng, mày lập tức nhíu lại, vậy chẳng phải là nói, bên trong chính là..... Chính là.....

Trên mặt Lâm Triệt lại lần nữa đỏ lên: "Không phải, em nói..... Em chỉ mặc cái quần lót!"

Cố Tĩnh Trạch nhìn quần cô, vô ngữ nói: "Thật là nơi cần che đều đã che, có cái gì không thể xem, chân của em chẳng lẽ anh còn hiếm lạ xem sao?"

Lâm Triệt nói: "Không hiếm lạ vậy đừng xem, em cũng chưa nói cho anh xem, hơn nữa, em không phải bởi vì vết thương trên đùi, em chỉ bị mệt mỏi, anh có thể đi ra ngoài không, để em nghỉ ngơi một chút, tối hôm nay em không muốn anh ngủ ở chỗ này, quấy rầy giấc ngủ của em không tốt".

Cố Tĩnh Trạch kỳ quái nhìn cô: "Anh cũng không quá to lớn, ngủ cũng thành thật hơn em nhiều, sao quấy rầy em được?"

Có anh chính là quấy rầy.....

“Tóm lại..... Hôm nay em có thể ngủ một mình không? Ngẫu nhiên phân phòng một chút, người nhà anh cũng sẽ không nói cái gì, cũng không phải vợ chồng ngày nào cũng ở bên nhau".

Tuy rằng trong lòng Cố Tĩnh Trạch cảm thấy kỳ quái, nhưng mà, nhìn Lâm Triệt sốt ruột như vậy, nghĩ cô có lẽ không quá thích ứng ngủ với anh, mấy ngày này có lẽ không biết như thế nào là phiền chán, hôm nay quá mệt mỏi, mới phát ra.

Vì thế anh suy nghĩ sâu xa một chút, nói: "Vậy được rồi, hôm nay anh đi ra ngoài ở, em nghỉ ngơi một chút".

Thấy Cố Tĩnh Trạch nói như vậy, thật sự đi lấy chìa khóa đi ra ngoài, Cô lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Thật là.

Lâm Triệt đặt mông ngồi ở trên giường, trong lòng lại nghĩ, Cố Tĩnh Trạch này, thật là tên yêu nghiệt, yêu nghiệt!

Lâm Triệt nghĩ, mình có khả năng tới tuổi rồi, không khống chế được hormone mình bay loạn, mới có thể không có việc gì chảy nước miếng mặt đỏ tím đập với với Cố Tĩnh Trạch.

Cũng may, mấy ngày sau, vội vàng đuổi tiến độ, chân không chạm đất, thời gian ở đoàn phim, còn nhiều hơn ở nhà, cho nên cũng không lo lắng vấn đề Cố Tĩnh Trạch.

Phim truyền hình rất cuộc đóng máy.

Cố Tĩnh Dư hào phóng nói, mời mọi người cùng đến khách sạn Happy một buổi tối, mọi người không say không về, say rồi thì ngủ lại ở khách sạn, tóm lại chính là phải điên cuồng một chút.

Lâm Triệt liền kêu Du Mẫn Mẫn, chuẩn bị mang chị Du cùng đi chơi.

Du Mẫn Mẫn tương tượng, như vậy còn có thể nịnh bợ với đạo diễn gì đó, cho nên lập tức cao hứng đáp ứng.

Trên đường, Du Mẫn Mẫn lái xe, cùng Lâm Triệt nói: "Nếu sau này chúng ta nổi tiếng, cũng phải đổi mẫu xe".

Hiện tại Lâm Triệt vẫn là diễn viên nhỏ, đừng bói xe bảo mẫu, xe cũng không có.

Lâm Triệt cũng rất cảm kích Du Mẫn Mẫn, không có việc gì tự mình lái xe đưa Lâm Triệt chạy tới các nơi.

Du Mẫn Mẫn nói: "Lần này nơi Cố Tĩnh Dư mời khách, hình như chính là hội sở của Cố thị, không biết có thể gặp được Cố Tĩnh Trạch linh tinh".

“Phốc.....” Lâm Triệt lập tức phun ra.

Du Mẫn Mẫn nói: "Em làm sao vậy?"

Lâm Triệt hỏi “Gặp được Cố Tĩnh Trạch làm gì?”

Du Mẫn Mẫn đáp: "Đương nhiên là phải nịnh bợ một chút, chị Du em yêu nhất chính là ôm đùi thổ hào, có cơ hội tốt như vậy, khẳng định không thể bỏ qua".

Chương 83: Bữa Tiệc Đóng Máy

Lâm Triệt vô ngữ nhìn Du Mẫn Mẫn.

Ở chung lâu rồi, cảm thấy Du Mẫn Mẫn tuy rằng có thể lực, nhưng mà kỳ thật cũng cũng không có gì làm người chán ghét.

Có lẽ bởi vì hai người đều có loại ý tứ trực tiếp bày thế lực ở bên ngoài, cảm thấy cô không có nguy trang, cũng không có biện minh cho mình, cho nên mới cảm thấy cô không chán ghét.

Tuy rằng Du Mẫn Mẫn không tính rất tốt với cô, nhưng mà kỳ thật cũng không kém, chỉ là Lâm Triệt xác thật không may mắn, cho nên tất nhiên không có nhiều cơ hội, hiện tại Lâm Triệt xem như nghề sĩ được cô bồi dưỡng, cho nên quan hệ hai người mới bắt đầu trở nên tốt hơn.

Rất nhanh tới hội sở mà Cố Tĩnh Dư nói.

Từ bên ngoài nhìn thấy nơi này không giống hội sở bình thường, thoát nhìn thật ra như là hội sở công năng đầy đủ hết nghỉ phép, phía dưới là chỗ ăn chơi, phía trên là khách sạn, ăn cái gì, ca hát, chơi trò chơi, quán bar, đầy đủ.

Từ vẻ ngoài nhìn xem xem, đó chính là cái lầu chiếm địa diện tích thật lớn, làm người lập tức cảm thấy cao lớn lên.

Người trong đoàn phim топ năm топ ba đều tới, chúc mừng nhau, chúc mừng phim truyền hình đóng máy.

Lâm Triệt mang theo Du Mẫn Mẫn cùng nhau ngồi ở nơi khá ít người, chậm rãi tán gẫu, liền cảm thấy lúc Cố Tĩnh Dư tới, chung quanh bộc phát ra tiếng vang nhiệt liệt.

Lâm Triệt cũng nhanh nâng tay lên vỗ tay, nhưng mà lại nhìn thấy, Cố Tĩnh Dư chào hỏi với mọi người, trực tiếp chạy tới Lâm Triệt bên này.

Lâm Triệt xoay mặt, nhìn Cố Tĩnh Dư, có chút kỳ quái.

Cố Tĩnh Dư lại vẻ mặt bình tĩnh, trực tiếp ngồi ở bên cạnh Lâm Triệt.

Lâm Triệt nói: "Sao anh ngồi ở đây".

Bên kia có vai chính và vị trí quan trọng không ngồi, chạy qua bên này làm gì.

Cố Tĩnh Dư nhìn cô: "Bên này an tĩnh, anh thích an tĩnh, làm sao vậy?"

“.....” Được rồi, anh cao hứng là được.

Du Mẫn Mẫn vẫn lần đầu tiên ngồi cùng với đại minh tinh như vậy, không khỏi còn có chút khản trương, dù sao tuy rằng hiện tại rất nhiều minh tinh, nhưng mà loại siêu minh tinh hạng nhất như này chỉ có mấy người.

Cố Tĩnh Dư nhìn thấy cô, cũng nghiêng đầu mỉm cười, Du Mẫn Mẫn vẻ mặt thụ sủng nhược kinh, vội mỉm cười lại anh.

Cố Tĩnh Dư nhìn thoáng qua tiếp tục trò chuyện với Lâm Triệt, Lâm Triệt muốn cự tuyệt cũng không được.

Vốn dĩ cũng không có gì, chỉ là, nhìn ánh mắt tất cả mọi người đều ngạc nhiên nhìn qua, làm Lâm Triệt cảm thấy quá ngượng ngùng, mới có thể nóng lòng muốn thoát khỏi.

Lúc Lâm Lị tiến vào, liếc mắt một cái liền thấy được Cố Tĩnh Dư thế nhưng ngồi ở bên cạnh Lâm Triệt.

Cô ta không muốn nhìn cũng khó, bởi vì tất cả mọi người đều đang nhìn bên kia nghị luận sôi nổi, như vậy thấy được.

Nhớ tới lễ đính hôn của mình, vốn dĩ có thể chiếm đầu đề tạp chí mấy ngày, làm người cực kỳ hâm mộ, lại bởi vì một cái weibo của Cố Tĩnh Dư, khiến cho Lâm Triệt tiện nghi mấy ngày, Lâm Lị liền cảm thấy trong lòng ghen muốn chết.

Gần đây Lâm Triệt thật đúng là đắc ý dào dạt! Đi đến nơi nào cũng không quên gây vạ.

Lúc Mộc Phi Nhiên tiến vào, mọi người lại đi theo cùng nhau tới chúc mừng.

Lâm Triệt hâm mộ nhìn Mộc Phi Nhiên, nói: "Có một ngày tôi cũng có thể giống như chị Phi Nhiên, có khí tràng như vậy thì tốt rồi".

Mộc Phi Nhiên mang theo một chứng trợ lý và nhân viên công tác khác, đi theo ở phía sau, vừa tiến đến khiến cho người cảm thấy khí cách toàn bộ khai hóa.

Cố Tĩnh Dư cũng nhìn thoáng qua, cười nói: "Có một ngày em cũng sẽ".

Lâm Triệt nhìn Cố Tĩnh Dư: "Anh sao nói như vậy, thôi bỏ đi, còn xa".

"Tin tưởng mình, từng bước một đi trên con đường, lúc trước Phi Nhiên nghèo mua không nổi cơm, cũng không nghĩ tới, mình sẽ có hôm nay".

"Phải không? Chị Phi Nhiên còn có lúc ấy?"

"Đương nhiên, bằng không, ai vừa sinh ra, thì là mình tỉnh sao?"

Đương nhiên có người vừa sinh ra đã ngậm muỗng vàng, Lâm Triệt nhìn Cố Tĩnh Dư một cái, anh và Cố Tĩnh Trạch đều là dạng thiên chi kiều tử, từ khi sinh ra đã được người hâm mộ.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Chương 53.2

Cố Tĩnh Dư liếc mắt một cái nhìn ra ý tứ Lâm Triệt, cười nói: "Em cho rằng, từ nhỏ không cần phải lo vấn đề ăn cơm, thì sẽ hạnh phúc sao? Mỗi người đều có mỗi phiền não, Cố gia cũng giống vậy, hưởng thụ những quyền lợi này đồng thời, cũng sẽ có nhiều trách nhiệm hơn đè ở trên vai, cho nên anh mới lười về nhà, em xem anh, hiện tại nhiều tiêu dao tự tại, đúng không?"

Lâm Triệt lại không khỏi nghĩ tới Cố Tĩnh Trạch.

Cố Tĩnh Trạch cũng có phiền não sao?

Đúng vậy, ngẫm lại đầu tiên, anh cần phải tiếp thu một cuộc hôn nhân mình không muốn.

Ngẫm lại càng đáng thương cho Cố Tĩnh Trạch, được rõ, tại bệnh này, làm cho nhân sinh hoàn mỹ tốt đẹp của anh, bởi vì Lâm Triệt, có tiếc nuối.

"Này, anh đang nói chuyện với em, em nghĩ tới ai?" Cố Tĩnh Dư thấy cô thế nhưng như đi vào cõi thần tiên, không khỏi nhéo nhéo mũi cô.

"Ai u, không có mà, em không nghĩ tới ai cả". Lâm Triệt chột dạ lẩm bẩm câu.

Bữa tiệc đóng máy mọi người chơi rất vui vẻ, cũng rất điên cuồng, sau khi đóng máy, sẽ nghỉ ngơi một khoảng thời gian, phim truyền hình bắt đầu khai trương gõ mõ chế tác, ở lúc sắp bắt đầu truyền phát tin, mọi người còn muốn gặp nhau ở bên nhau vì tạo thế tuyên truyền phim truyền hình.

Tất cả mọi người đều uống không ít rượu, tất nhiên Lâm Triệt cũng uống không ít, sau khi cô đi toilet trở về, liền phát hiện không tìm thấy những người khác.

Ngay cả Du Mẫn Mẫn cũng biến mất không thấy.

Lâm Triệt đành phải tự mình ở nơi đó uống trong cốc lát, lại nghe thấy có người ở phía sau nói: "Tổng Thống tiên sinh thế nhưng tới".

"Có điều nơi này vốn dĩ chính là hội sở Cố gia, Tổng Thống tiên sinh đến hội sở nhà mình cũng không có gì không đúng".

"Nơi này không phải nơi Cố Tĩnh Trạch sao".

"Nhân gia là anh em ruột, có gì không giống nhà mình, bạn không thấy tầng trên vừa rồi, đại khái là muốn ở trên lầu ngủ lại, cho nên phía trên lại giới nghiêm, không được người tiến vào".

Cố Tĩnh Dư lúc này đã trở lại, Lâm Triệt vội lời kéo Cố Tĩnh Dư hỏi: "Vừa rồi bọn họ nói tổng thống tới, có phải ngài ấy là anh cả nhà anh không?".

Cố Tĩnh Dư không sao cả gật gật đầu: "Đúng vậy, anh ấy tới có cái gì không đúng sao?"

"Không có gì..... Nhà các anh thật là..... Mấy anh em các anh đều là nhân trung long phượng sao".

"Em thích, em thích em cũng có thể gia nhập Cố gia, đến lúc đó bảo đảm em sẽ cảm thấy có một phong vị khác". Cố Tĩnh Dư cười hi hi nói.

Lâm Triệt càng chột dạ cúi đầu, ngượng ngùng ở trong lòng nghĩ, hiện tại cô chính là nửa Cố gia

Cố Tĩnh Minh nhậm tổng thống ba năm, công trạng vẫn luôn không tồi, làm người ủng hộ, cho nên tất nhiên đi đến nơi nào, đều có một đồng lớn người ủng hộ đi theo.

Lâm Triệt nhìn thấy có người cố ý chạy ra đi xem tổng thống, không khỏi lắc đầu, nhớ tới cái gì, vội hỏi: "Sao không thấy chị Du".

"Chị Du? Người đại diện của em, không biết, mới vừa rồi thấy hình như cô ấy uống say, xiêu xiêu vẹo vẹo đi ra ngoài, sau đó không trở về quá Cố Tĩnh Du nhượng mây nói: "Ồi, vạn nhất cô ấy chạy lên lầu, va chạm tổng thống đại nhân, vậy các em xong rồi".

"....." Lâm Triệt buồn bực nghĩ, sẽ không xui xẻo như vậy chứ.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Lại Đây Mát Xa Cho Anh Một Chút

Lâm Triệt nhìn Cố Tĩnh Du: "Tổng thống đại nhân tính tình thế nào? Được không?"

Cố Tĩnh Minh thế nhưng là anh ruột của anh, Lâm Triệt nghĩ, anh hẳn là biết.

Cố Tĩnh Du nghĩ nghĩ, cười nói: "Cái này sao, em ngần ngại, có thể lẫn đến vị trí tổng thống, tâm tư anh ấy “đơn giản” cỡ nào? Anh ấy, chính là người, bề ngoài lạnh nhạt, nội tâm càng lạnh đậm, vì quyền lợi không màng tất cả, là người xấu lòng lang dạ sói!"

"A?" Lâm Triệt dọa cả kinh, tổng thống đại nhân trên TV nhìn rất tốt

Cố Tĩnh Du nhìn, cười ha ha ha ha, Lâm Triệt này, đôi khi rất dễ chọc, quá ngốc.

"Thôi, lừa gạt em, kỳ thật anh ấy cũng chỉ là người bình thường, có điều có chút quái gở, ừ, chút quái dị, có chút khó làm, có chút khó ở chung, có chút....."

"Sao Cố gia các anh đều là người như vậy....." Phải không phải liều mạng với Cố Tĩnh Trạch?

"Khoan, cái gì mà Cố gia các anh, em thấy anh rất khó ở chung sao?"

"Ừm, không đúng không đúng....." Lâm Triệt thiếu chút nữa nói lỡ miệng, nhanh cười gượng nói.

Lâm Triệt lại gọi điện thoại cho Du Mẫn Mẫn, phát hiện không ai nhận, lại nhận, trực tiếp tắt máy.

Trong lòng Lâm Triệt cũng có chút hoảng, nhưng mà, lúc này cũng không có biện pháp khác, muốn đi lên xem, lại phát hiện tầng trên quả nhiên đã bị người phong tỏa, không cho vào, Lâm Triệt đành phải trở về mới quyết định, dù sao Du Mẫn Mẫn vốn cũng là người trưởng thành rồi, nói vậy sẽ không đi lạc.

Về đến nhà, Lâm Triệt nhanh tìm được Cố Tĩnh Trạch, tuy rằng gần đây đều đang cố tình trốn tránh anh, nhưng mà hiện tại thật sự có việc, cũng chỉ có thể xin anh.

"Cố Tĩnh Trạch, quan hệ của anh và Tổng Thống tiền sinh thế nào?" Lâm Triệt tiến vào liền vội vàng vội nói.

Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt: "Chúng ta là anh em ruột, em thấy sao?"

Lâm Triệt vội nói: "Lúc người đại diện của em đang ăn cơm, không cẩn thận đi lạc, hiện tại em tìm không thấy người, em muốn xin anh giúp em, giúp em nhìn xem, có thể hỏi Tổng Thống tiền sinh một chút, người đại diện của em có xông vào bên trong không, bởi vì tầng trên đang giới nghiêm, em không qua được, sợ cô ấy bị trở thành người xấu, kêu nhân viên bảo an bên cạnh tổng thống bắt lại thì làm sao bây giờ".

Hóa ra là việc này.

Mấy ngày nay Cố Tĩnh Trạch cũng đang vội vàng công tác, nhưng mà, lúc này nhìn thấy Lâm Triệt, mới hoảng hốt nhớ tới, vài ngày rồi không gặp Lâm Triệt.

Lúc anh về, nếu không phải chưa trở về, thì ở lại đoàn phim, sáng sớm ngày hôm sau liền chạy ra ngoài, hiện tại nghĩ đến, cô còn bận hơn mình.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Gần đây em rất bận sao?"

Lâm Triệt ngẩn người, nhìn biểu tình nhàn nhạt của Cố Tĩnh Trạch, nghiêng mắt nhìn qua, mang theo vài phần nghi vấn, Lâm Triệt đương nhiên không dám nói, cô có vài phần cố ý trốn tránh anh.

Lâm Triệt sờ sờ lỗ tai mình: "Ừm, đúng vậy, đang vội vàng đóng máy, lúc sau khả năng còn phải vội vàng đi tuyên truyền, làm sao vậy?"

Cố Tĩnh Trạch chống tay ở trên bàn, nâng nửa người lên nhìn Lâm Triệt: "Em đây là đang mời anh hỗ trợ sao?"

Lâm Triệt gật gật đầu: "Đúng vậy".

“Vậy nếu anh giúp, em tính toán cảm ơn anh như thế?”

Lâm Triệt ách một chút, nói: "Sao em biết, anh giàu như vậy, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, cái gì cũng không thiếu, em có cái gì có thể cho anh đâu".

Cố Tĩnh Trạch cười, vẫy tay bảo cô đi qua.

Lâm Triệt là người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, chạy nhanh chạy chậm đi qua.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Biết mát xa không?"

“A? Không biết".

Cố Tĩnh Trạch nhú mày: "Cái gì cũng không, sao làm vợ".

“Làm vợ cần biết chờ nhiều.” Lâm Triệt vô ngữ nói.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Bằng không thì sao, cưới vợ làm gì".

“Tiêu tiền á, anh kiếm nhiều tiền như vậy, em không giúp anh dùng, sao anh dùng hết". Lâm Triệt không biết xấu hổ nói.

Cố Tĩnh Trạch nhìn nàng: "Chỉ biết nguy biện tà thuyết, lại đây, giúp anh ấn ấn bả vai, ngoan ngoãn cầu xin anh, anh sẽ suy xét nên giúp em hay không".

Lâm Triệt nhìn thần sắc đặc ý của Cố Tĩnh Trạch, oán hận nói: "Thật là nhà tư bản vạn ác, chỉ biết áp bức nhân dân nghèo khổ như em".

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Chương 54.2

Cố Tĩnh Trạch nói: "Đó là đương nhiên, không có lợi thì không dậy sớm, anh còn phải gọi điện thoại cho Cố Tĩnh Minh hỏi, đó chính là tổng thống, em cho rằng người bình thường có cơ hội này sao".

Nói giống như rất lợi hại, đó không phải anh của anh sao.

Lâm Triệt tức giận hừ một tiếng, nhưng mà nhìn Cố Tĩnh Trạch nghiêng đầu, bộ dáng chờ cô hầu hạ, cô cũng chỉ cố gắng đi tới phía sau anh.

Đôi tay giống mô giống dạng néo vào trên vai anh.

Bờ vai của anh thật dày, cách lớp quần áo, còn có thể bắt được cơ bắp phía trên, rắn chắc néo vào rất cố sức.

Không khỏi nghĩ đến, lúc anh cởi quần áo, thân thể gấn đầy cơ bắp, hình thái đảo tam giác, thoát nhìn làm người phun máu.

Trong lòng cứ như vậy nóng lên, nhìn cái gáy anh, có chút tâm viên ý mã.

Không biết anh dùng dầu gội gì, tóc đen đậm màu, lưu loát sạch sẽ, mùi hương vô cùng dễ ngửi.

Chắc chắn, người đàn ông ưu nhã, mặc kệ nhìn từ góc độ nào, cũng đẹp như vậy.

Cái ót lớn lên cũng đẹp vô cùng.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Ấn tiếp đi, sao bắt động?"

Lâm Triệt lúc này mới phản ứng lại, mình thế nhưng nhìn phía sau lưng anh đến phát ngốc.

Vội tiếp tục ấn vài cái, cô nói: "Bả vai anh thật cứng, ngày thường có phải bận công tác quá".

Cố Tĩnh Trạch nói: "Đương nhiên, thân là chồng, rồi cuộc có trọng trách đường gia trên vai, em nói có thể không cứng sao".

Lâm Triệt phụt một chút bật cười.

Cố Tĩnh Trạch nghe thấy tiếng cười của cô, cũng cười theo.

Thật ra sức lực tay cô rất nhỏ, lúc ấn vào, tuy rằng có thể cảm giác được cô đã dùng hết sức lực, nhưng mà, lại vẫn không có một chút cảm giác thả lỏng, ngược lại làm anh cảm thấy càng căng chặt lên.

Đơn giản là đôi tay nhỏ quá nhu nhược, làm người thật sự có loại cảm giác không đành lòng áp bức

Nhưng mà, dù là như thế, anh vẫn luyến tiếc bảo cô buông ra, chỉ cảm thụ được cái ấn như gió nhẹ, anh cười cười nói: "Được rồi, thấy em thành ý như vậy, đưa điện thoại cho anh".

Cố Tĩnh Trạch rút cuộc buông th, Lâm Triệt chân chó lấy điện thoại tới cho anh.

Cố Tĩnh Trạch rất nhanh gọi qua, điện thoại lại không nghe được.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Xem ra người đang bận".

Khuôn mặt nhỏ của Lâm Triệt suy sụp xuống.

Thấy cô xác thực sốt ruột, Cố Tĩnh Trạch cũng không đành lòng lại chọc cô: "Anh gọi điện thoại cho bí thư của anh ấy".

"A, thật sự? Cố Tĩnh Trạch anh thật tốt quá". Khuôn mặt nhỏ Lâm Triệt lập tức lại cười nở hoa.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô mỉm cười, cầm lấy di động lên, lại lần nữa gọi qua.

Lần này bắt máy.

"Tổng Thống tiên sinh vì sao không nghe điện thoại, đang bận?"

Trong điện thoại, người bên kia trầm thấp nói: "Hồi nghị thiếu, Tổng Thống tiên sinh đã ngủ".

"Ngủ?"

"Thưa vâng".

"Ừ, thế thôi, vậy cậu giúp tôi hỏi một chút, các người có bắt được một cô gái say rượu?"

"Hồi nghị thiếu, cũng không có".

"Ừ, thay tôi vấn an Tổng Thống tiên sinh".

"Vâng, nghị thiếu, sáng mai tôi nhất định hỏi báo, nghị thiếu còn có cái gì phân phó không?"

"Không".

Anh buông điện thoại xuống, nhìn về mặt chờ mong của Lâm Triệt nói: "Bọn họ không có bắt được người nào, em yên tâm đi, người đại diện của em hẳn là tự mình trở về".

Lâm Triệt lúc này mới nhẹ nhàng thở ra: "Làm em sợ muốn chết, em cho rằng đắc tội tổng thống, em cũng sẽ không xong".

Cố Tĩnh Trạch cười: "Em còn có lúc nhát gan như vậy? Ngay cả anh em cũng dám đắc tội, còn sợ tổng thống?"

Chương 87: Cấn Môi Cô Một Miếng

Lâm Triệt kháng nghị nói: "Em đắc tội anh khi nào".

“Bỏ thuốc anh. Em cho rằng nếu vận khí em không tốt, hiện tại em còn nguyên vẹn đứng ở trước mặt anh?” Cố Tĩnh Trạch như rồng mây nói.

Hiện tại anh còn cảm thấy kinh ngạc, chính mình thế nhưng sẽ trúng mấy chiêu này.

Lâm Triệt hiểu được anh nói cái gì, đỏ mặt lên: "Em. Ai xui xẻo còn không nhất định đâu, không phải em vốn bình thường, từ một người tự do biến thành vợ người khác, còn phải mỗi ngày nhìn anh, chịu đựng tính tình quái gở của anh!"

Mặt Cố Tĩnh Trạch từng chút trầm xuống.

Cô nói như rất oan ức.

Anh bỗng nhiên đứng dậy, tiến lên một bước, trực tiếp chống ở hai bên nhìn vào khuôn mặt nhỏ của Lâm Triệt, đến gần vài phần, thấy cảm cô rất đáng yêu, duỗi tay nắm lấy, mới nói với cô: "Lặp lại lần nữa?"

Hô hấp lạnh lẽo mang theo hương thơm bỗng nhiên tới gần, Lâm Triệt hoảng sợ, nhìn động tác anh bỗng nhiên ái muội, biểu tình trên mặt cứng đờ nhìn anh, chỉ cảm thấy môi anh giống như ở trước mắt, chỉ cần cô tùy tiện cử động, tùy thời đều có thể đụng tới.

Lâm Triệt nhanh đẩy tay Cố Tĩnh Trạch ra: "Tránh ra, đứng gần, nóng quá".

Nóng gương mặt đỏ lên, cô rút cuộc nhìn không được, một chân dẫm lên trên chân anh, thân thể tiểu xảo là lướt, vọt qua bên cạnh anh, cũng không quay đầu lại chạy.

“Tê.” Cố Tĩnh Trạch bị dẫm đau xót.

Lâm Triệt đáng chết này, thật đúng là dùng hết toàn lực.

Cố Tĩnh Trạch nhíu mày nhìn bóng dáng cô: "Được lắm Lâm Triệt, em đây là lợi dụng xong rồi, lập tức trở mặt phải không?"

Lâm Triệt giống như không nghe được âm thanh anh, chạy nhanh chạy vào bên trong, dùng sức đóng cửa lại.

Hô hấp dày đặc, cô vỗ ngực mình.

Cái đồ lưu manh này, lại tùy tiện khiêu khích cô.

Hô hấp còn chưa vững vàng, âm thanh Cố Tĩnh Trạch lại lần vang lên ở bên ngoài lần nữa.

Còn có mấy công vấn chưa xử lý, nhưng mà, bị cô quấy nhiễu như vậy, bỗng nhiên cũng không tinh tâm được nữa, Cố Tĩnh Trạch dứt khoát tới phòng ngủ.

Lâm Triệt mới không cần tên lưu manh này tiến vào, dán trên cửa, cô khóa cửa nói: "Anh đến cách vách ngủ a đi".

Nghe thấy Lâm Triệt nói như vậy, Cố Tĩnh Trạch buồn bực nói: "Vì sao anh phải đến cách vách ngủ".

“Cũng không chưa từng ngủ, em mệt muốn chết, không muốn bị anh quấy rầy".

Cô còn thói quen này.

Anh nói: "Nơi này là phòng ngủ của anh, anh muốn ngủ nơi này thì ngủ nơi này, em mở cửa cho anh".

“Không mở, em mới vừa đắc tội anh, sao biết được anh có trả thù em không". Lâm Triệt tìm cớ, dù sao nói gì nói cũng không muốn anh tiến vào.

Cố Tĩnh Trạch hừ một tiếng: "Hiện tại em chỉ biết càng ngày càng đắc tội anh".

“Dù sao cũng đắc tội rồi, cũng đừng đề bụng".

“Được lắm, nếu nói như vậy, Lâm Triệt, em không sợ anh trả thù em? Đến lúc đó làm em diễn cũng không có biện pháp chiếu phim.”

“Cái gì?” Trong lòng Lâm Triệt hoảng hốt: "Cố Tĩnh Trạch, anh không thể vô sỉ như vậy, chúng ta nói sau khi kết hôn không can thiệp bất luận chuyện gì của đối phương".

“Anh đã làm rất nhiều chuyện vô si, em đừng quên, anh chính là nhà tư bản”. Cố Tĩnh Trạch hừ một tiếng nói.

Lâm Triệt đảo mắt, do dự một chút, cuối cùng vẫn thử thăm dò, mở cửa ra hiểu rõ một chút.

Lại không nghĩ, Cố Tĩnh Trạch tay mắt lạnh lẽo, bàn tay trực tiếp đẩy cửa ra, Lâm Triệt dọa lui về phía sau vài bước, Cố Tĩnh Trạch vừa thấy, duỗi tay nắm vòng eo cô, kéo Lâm Triệt thiếu chút nữa té ngã lại.

Lâm Triệt kêu rên một tiếng, lúc phản ứng lại, mặt gần như dán vào trên mặt Cố Tĩnh Trạch, nhìn Cố Tĩnh Trạch, chỉ cảm thấy độ ẩm trên mặt nhanh chóng bay lên, nhìn môi mỏng đặc trưng của anh, gần như cảm thấy yết hầu khô khan, nói không ra lời.

Cô trong mắt hoảng hốt, nhanh đẩy Cố Tĩnh Trạch ra, lại không ngờ tới, Cố Tĩnh Trạch nhú mày một cái, trực tiếp bóp ở trên cổ tay cô.

Thấy cô cũng không dám nhìn mình, ánh mắt liều mạng trốn tránh, trong lòng anh càng không vui kéo Lâm Triệt tới: "Lâm Triệt, em làm gì, sao anh cảm thấy gần đây em đang trốn tránh anh?".

Lâm Triệt trong lòng cả kinh.

Bị phát hiện?

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Chương 55.2

“Em. Em nào có trốn tránh anh”. Coi còn liều mạng muốn Cố Tĩnh Trạch ra.

Tay Cố Tĩnh Trạch lại chặt thêm vài phần: "Còn không trốn tránh? Vậy sao em không dám nhìn anh, còn luôn đuổi anh đi ra ngoài".

Lâm Triệt vội quay đầu tới: "Mới không có đâu, là ảo giác của anh".

Cố Tĩnh Trạch lôi kéo Lâm Triệt, ngón tay dài khỏi tay áo néo gương mặt cô, bức bách cô nhìn chính mình.

“Vậy em nhìn vào mắt anh, nói em không có trốn tránh anh".

Lâm Triệt ngẩng đầu, nhìn đôi mắt u ám gần như thâm nhập cốt tủy của anh, miệng giật giật, nói không ra lời.

Cô thật ra đang trốn tránh anh, bởi vì chỉ cảm thấy nhìn anh, thân thể cô liền nóng lên.

Cô nhanh nói: "Em thật sự không trốn tránh anh, anh buông em ra". Cô dùng sức mở tay anh ra.

Cố Tĩnh Trạch lập tức bực bội, nhìn Lâm Triệt xoay người, đến gần vài bước, theo sau hỏi: "Em rốt cuộc làm sao vậy, Lâm Triệt".

“Cái gì làm sao vậy, em không có chuyện gì cả, chỉ là gần đây bận quá".

“Vậy vì sao em muốn đuổi anh ra ngoài?” Cố Tĩnh Trạch đương nhiên sẽ không tin tưởng lời cô nói.

“Bởi vì em. Em ngủ cùng phòng với anh rất không thoải mái, hơn nữa chúng ta là giả kết hôn, lúc trong nhà truy cứu, thì nói hiện tại tình yêu cuồng nhiệt cũng đã qua, tất cả mọi người đều rất bận, cho nên ngẫu nhiên tách ra ngủ, không sao".

“Lâm Triệt.” Cố Tĩnh Trạch bỗng nhiên có một loại dự cảm không tốt: "Em trốn tránh anh như vậy, chẳng lẽ em thích người đàn ông khác?"

Bằng không, Cố Tĩnh Trạch không nghĩ ra vì sao.

Lâm Triệt sững sờ.

Cô không nghĩ tới phương diện này.

Nhưng mà nếu anh hỏi như vậy, Lâm Triệt dứt khoát nói: "Cũng không phải thích người đàn ông khác, nhưng mà, sớm muộn gì em sẽ có bạn trai, bằng không tuổi của em đã bắt đầu cảm dục, em cảm thấy thanh xuân rất tốt chẳng phải sẽ lãng phí sao".

Cô nghĩ, có lẽ cô cần một người bạn trai, từ nhỏ đến lớn, trừ bỏ Tần Khanh, cô không thích bắt lộn một người đàn ông nào, cũng không tới gần bắt lộn một người đàn ông nào.

Cho nên hiện tại thế nhưng nhìn Cố Tĩnh Trạch, đều sẽ cảm thấy hấp tấp bộp chộp.

Nàng nhất định là hormone chồng chất làm cho thể xác và tinh thần không phối hợp, cho nên mới nhớ đàn ông như vậy.

Cố Tĩnh Trạch nhú mày thật sâu, trong mắt lăm lăm như có u quang hiện lên, nhìn Lâm Triệt nhếch môi, anh bỗng nhiên cảm thấy một trận xúc động.

Híp mắt, anh bước lên một bước.

Một tay đè lại bả vai cô, một tay chế trụ cái gáy cô, trực tiếp hôn lên môi đỏ của cô, cắn xuống.

Đầu lưỡi đảo qua cánh môi, gần như là theo bản năng, anh liền chui vào trong miệng cô.

Lâm Triệt kinh ngạc đến ngây người, cảm thấy đầu lưỡi trơn trượt, mang theo cảm giác hơi lạnh, xâm lược vào trong miệng mình, nhất thời cả người đều cương cứng.

Cố Tĩnh Trạch gần như là muốn hút đi linh hồn của cô, mút lấy đầu lưỡi thật chặt, đẩy cô vào trong miệng anh, mặt không hề hờ dãn vào nhau.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Anh Không Cho Phép Em Tìm Bạn Trai

Lâm Triệt còn muốn rời khỏi, nhưng mà, lại rõ ràng cảm giác được, một bàn tay của anh đẩy lên cạnh tường, làm cô chạm vào bức tường lạnh băng, thân thể cường tráng của Cố Tĩnh Trạch nhích lại, còn một bàn tay đã từ phía dưới dò xét vào.

Nháy mắt chạm đến làn da, Lâm Triệt cảm thấy tay anh nóng không chịu được.

Thân thể càng run lên, cảm thụ được đầu ngón tay thô ráp của anh xẹt qua da thịt, lưu lại từng đợt rung mình.

Quần áo bị vén lên hơn phân nửa, bàn tay anh đang dọc theo cơ thể cô đi lên, lại nghe thấy tiếng chuông điện thoại vang.

Môi Cố Tĩnh Trạch rời đi, trong hô hấp dồn dập, liếc mắt nhìn nơi phát ra âm thanh.

Trong lòng lại thầm mắng âm thanh làm người ta tức giận này.

Trên môi vẫn còn hương vị của cô, anh không tha liếm một chút, cảm giác tư vị không có ghê tởm một chút nào, ngược lại làm người cảm thấy lưu luyến.

Lâm Triệt ánh mắt mê ly, trên má mang theo hai đám đỏ ửng.

Anh buông cô ra, trên tay vẫn cực nóng, lấy tay ra, trong lòng bàn tay rịn lớp mồ hôi hơi mỏng, liếc mắt nhìn Lâm Triệt một cái, anh mới quay đầu lại cầm điện thoại.

Là bí thư Trường của Cố Tĩnh Minh gọi điện thoại tới.

Cố Tĩnh Trạch nghe máy.

“Làm sao vậy?”

“Nhị thiếu, vừa rồi mới biết được, xác thật có cô gái tiến vào, người này nhị thiếu quen sao?”

“Ừ, tên Du Mẫn Mẫn.”

“Đúng là cô ta, nhị thiếu yên tâm, cô ta đã được Tổng Thống tiên sinh phái người đưa trở về, hiện tại hẳn là không có việc gì.”

“Vậy là tốt rồi, cảm ơn.”

“Nhị thiếu đừng khách khí với tôi, Tổng Thống tiên sinh nhờ tôi vấn an, cũng vấn an thiếu phu nhân, Tổng Thống tiên sinh ít ngày nữa sẽ về thăm nhà, hy vọng có thể nhìn thấy thiếu phu nhân.”

“Phải không, được rồi, sẽ có cơ hội này.” Anh cười nhạt, ngẩng đầu lên, nhìn Lâm Triệt đứng ở một bên, quần áo vẫn vô cùng hỗn độn.

Buồng điện thoại xuống, anh nhìn Lâm Triệt nói: "Người đại diện của em đã không có việc gì."

Lâm Triệt nhìn anh.

Vừa rồi phát sinh hết thảy, ở trên mặt anh không còn một chút dấu vết, giống như cái gì cũng không phát sinh, ánh mắt anh vẫn trong trẻo nhìn cô nói chuyện.

Nhưng mà, cô vẫn có thể nhớ, vừa rồi anh ở trên người cô lưu lại gọn sóng, rõ ràng như vậy.

Tức giận không thôi, cô thật sự muốn giết chết anh.

Cô dậm chân một cái, nói với Cố Tĩnh Trạch: "Đi ra ngoài! Đồ lưu manh."

“.....”

Cố Tĩnh Trạch còn không kịp phản ứng lại, Lâm Triệt đã bước tới, nắm tay một cái tiếp một cái đánh vào trên người anh, tuy rằng không đau, nhưng cũng rất phiền.

Cố Tĩnh Trạch chỉ có thể liên tục lui về phía sau, nhìn bộ dáng cô phát điên, tuy rằng dễ dàng là có thể đè thân thể gầy yếu của cô lại, nhưng anh không làm.

Chỉ như vậy bị đẩy ra bên ngoài.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Lâm Triệt, em làm gì?" Anh giữ cánh tay của cô lại, nhìn gương mặt nóng bỏng của cô.

Lâm Triệt phẫn hận trừng mắt anh: "Lưu manh, đi ra ngoài!"

“Lưu manh?” Anh nhún mày lại: "Em là vợ của anh, cho nên, hình như anh làm mấy cái này đều hợp pháp mà?"

“.....” Lâm Triệt thể nhưng không còn lời gì để nói.

Cố Tĩnh Trạch nhíu mày: "Cho nên, hiện tại sao em tìm bạn trai? Nói dối nói em không kết hôn?"

“Em.....” Lâm Triệt chỉ nghĩ như vậy, căn bản còn chưa thực hiện, lúc này không biết nói thế nào

Ánh mắt Cố Tĩnh Trạch hung ác nhìn chăm chăm cô, nghiêm túc nói: "Hiện tại anh sẽ không cho phép em tìm bạn trai."

Đáy lòng Lâm Triệt nổ vang một chút.

Anh có ý gì?

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô, biểu tình đen tối không rõ, mang theo u quang thâm thúy: "Cho nên, em tốt nhất từ bỏ ý tưởng này đi".

Lâm Triệt còn muốn nói cái gì, bỗng nhiên Cố Tĩnh Trạch lại lần nữa tới gần: "Nếu em nhất định phải thử một lần, anh khuyên em đừng dùng ý đồ you you khiêu khích anh."

Đường cong mạnh mẽ của anh căng chặt, lúc tới gần, cảm giác bá đạo đột nhiên sinh ra, làm tim Lâm Triệt lập tức chạy lên, ở trong lồng ngực đập thành thạch kích liệt.

Đôi mắt nhìn lung tung, Lâm Triệt vội dùng một tay đẩy anh ra.

“Đừng hòng tiến vào chơi lưu manh, hừ.”

Nói xong, cô đóng cửa lại cái đùng.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Chương 56.2

Cố Tĩnh Trạch bị nhốt ở ngoài cửa, nhìn cửa phòng đóng chặt, anh hít một hơi thật sâu.

Anh bị chính vợ mình nhốt ở ngoài phòng ngủ?

“Lâm Triệt..... Em chờ cho anh.”

Cố Tĩnh Trạch găm nhẹ hướng cánh cửa một tiếng.

Thấy bên cạnh có người hầu đi qua, mới liềm hạ thần sắc, đi đến phòng cho khách bên cạnh, chuẩn bị tạm chấp nhận một buổi tối.

Lâm Triệt nằm ở trên giường, còn cảm thấy nóng không chịu được, lăn qua lộn lại, lại ngủ không được.

Mà một căn phòng khác, Cố Tĩnh Trạch ngủ sô pha lâu như vậy, lúc này thật vất vả ngủ ở trên giường, lại cảm thấy cả người có chút không thoải mái.

Phòng ngủ bởi vì Lâm Triệt ở đó, trong phòng luôn tỏa ra một luồng hương khí nhàn nhạt, giống như hương vị trên người cô, lại giống như hương vị của cô bé.

Mà nơi này, chỉ có chấn thương tiêu độc sau thanh hương, tuy rằng không khó ngủ, lại làm người cảm thấy không thoải mái như cũ.

Mà ngẩng đầu lên, anh theo bản năng muốn đi xem tư thế ngủ siêu cấp xấu xí của cô gái kia, lại chỉ có vách tường đập lại, thật ra anh cảm thấy có chút không thích ứng, nằm ở nơi đó, không biết qua bao lâu, mới ngủ rồi.

Ngày hôm sau.

Lâm Triệt bởi vì phim truyền hình đóng máy, muốn đến công ty mở họp quyết định kế hoạch sau này.

Lâm Triệt đã sớm tới công ty, nhìn thấy Du Mẫn Mẫn về mặt uể oải, nhanh đi qua hỏi: "Chị Du, ngày hôm qua chị sao vậy, nửa đường bỗng nhiên không thấy."

Trên mặt Du Mẫn Mẫn hiện lên một chút xấu hổ, ngẩng đầu nói: "Uống nhiều quá."

Lâm Triệt nói: "Em nhờ người hỏi thăm, nói chị xông vào vùng cấm của của Tổng Thống tiền sinh, sau đó không có việc gì chứ?"

Du Mẫn Mẫn vò đầu tóc mình, nói: "Lúc chị qua đó rõ ràng Tổng Thống tiền sinh còn chưa tới, sau lại không biết như thế nào thành vùng cấm, cũng may không có việc gì, sau bọn họ tiễn chị trở về."

"Phải không, vậy thật tốt quá, xem ra Tổng Thống tiền sinh rất tốt". Lâm Triệt nói.

Du Mẫn Mẫn nhún nhún vai, không tỏ ý kiến, chỉ là thoát nhìn cô ấy ít nhiều có chút mệt mỏi.

Lâm Triệt nói: "Kế tiếp phải chạy tuyên truyền."

Du Mẫn Mẫn đáp: "Đúng vậy, phim truyền hình sẽ công chiếu vào kỳ nghỉ hè, kế tiếp tuy rằng quay xong rồi, nhưng mà, lúc thật sự bận cũng đã tới, em chuẩn bị tốt, khả năng công ty cũng sẽ an bài cho em tiếp nhận phỏng vấn ít kinh nghiệm và kỹ xảo nói chuyện, đến lúc đó vạn nhất em và Cố Tĩnh Dư cùng nhau đi ra ngoài tuyên truyền, phỏng viên nhất định sẽ tóm được em và Cố Tĩnh Dư hỏi tới hỏi lui, không được tùy tiện nói sai lời."

Lâm Triệt đáp: "Em cũng phải bị phỏng vấn sao?"

Tưởng cô chỉ là nghệ sĩ nhỏ, trước nay cũng chưa nhận phỏng vấn bao giờ đâu.

Du Mẫn Mẫn nói: "Đó là đương nhiên, em là trong nhóm vai chính, tuy rằng không phải vai chính nhất, nhưng mà, suất diễn cũng không ít, huống chi..... Hiện tại tin tức của em và Cố Tĩnh Dư vẫn là đầu đề mà!"

Lâm Triệt xấu hổ nghĩ, còn chưa chiếu phim, đã bị kéo lên đầu đề, làm cô cũng không biết nên cao hứng, hay là nên ai oán.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91: Con Nhóc Này Thật Khiến Người Ta Thích.

Hoạt động tuyên truyền lần đầu tiên rất nhanh đã triển khai.

Cố Tinh Dư cùng tham gia hoạt động với Lâm Triệt, trước lúc hoạt động thì Lâm Triệt thấy xa xa Lâm Lị cũng đang đi đến đây, cô ta bước chân đi thì có một đám trợ lý với nhân viên công tác đuổi theo ở phía sau, rất có khí phách.

Lâm Triệt ngồi trong phòng trang điểm vừa lúc thấy Lâm Lị nên hỏi, "Chị ta không trang điểm à, sao hoạt động?"

Chuyên viên trang điểm nhìn lướt qua Lâm Lị rồi cười bảo, "Người ta có phòng trang điểm tư nhân, có chuyên viên chuyên nghiệp tư nhân trang điểm cho, làm gì có chuyện đến chỗ chúng ta."

"À..." Lâm Triệt đã hiểu, người ta là minh tinh, đương nhiên là không giống với người mới hay nghệ sĩ nhỏ như bọn họ được.

Đang sau có một diễn viên nhỏ khác không phục nói, "Cô ta thì nổi được bao nhiêu chứ, sao lại được hưởng đãi ngộ như thế, nói đến khí chất thì sao bằng Mộc Phi Nhiên được."

Chuyên viên trang điểm vừa đánh khối cho Lâm Triệt vừa nói, "Lâm Lị thì khác, người ta có gia thế chống lưng, lại là bà chủ nhỏ tương lai của nhà họ Tàn, không thiếu tiền thì đương nhiên có khí chất."

Lâm Triệt cảm thấy buồn cười, rõ ràng cô với Lâm Lị đều là người nhà họ Lâm, nhưng mà mọi người lại cứ cố tình không biết.

Bởi vì nhà họ Lâm luôn tránh để lộ thông tin Lâm Triệt là con gái tư sinh ra ngoài, nên Lâm Triệt ở Lâm gia cũng giống như có cũng được mà không có cũng chẳng sao, thậm chí còn là người bị ghét, cho nên cũng có thể lý giải tại sao mọi người không biết thân phận của cô.

Cũng may Lâm Triệt căn bản không để bụng.

Thậm chí nếu bị truyền tin ra ngoài cô với Lâm Lị là chị em thì đối với cô mới là xấu hổ.

Lâm Triệt ngồi đó trang điểm, một bên lướt weibo.

Nhóm tuyên truyền đầu tiên của phim truyền hình đã đưa tin, ảnh tạo hình của mọi người bị chỉnh lại cho đẹp thiệt đẹp rồi tuyên truyền lên weibo cùng các tin tức khác.

Lâm Triệt nhìn người bình luận ở phía dưới, vậy mà có người lại nhìn ra trọng tâm, nhìn ảnh tạo vì của Lâm Triệt thì cảm thấy cô rất xinh đẹp, có người lại cứ luôn ác ý như thế, thẳng thắn viết vào bảo "Lớn lên nhìn khó coi chết đi được." Hoặc là "Chẳng hợp tí xú nào với hình tượng của nhân vật cả" "Vừa nhìn cái mũi kia là biết sửa rồi." "Mí mắt sửa ở bệnh viện nào vậy, sao nhìn giống y đúc với cô xxxx thế, chắc làm cùng một bác sĩ hen."

Lâm Triệt xem xong thì nổi giận, cầm di động buồn bực nói, "Dựa vào đâu nói tôi sửa chứ, tôi rõ ràng là đẹp tự nhiên mà."

Cô ngẩng đầu lên hỏi chuyên viên trang điểm, "Chị có thấy em giống sửa không? Bà đây đúng là muốn sửa, nhưng sửa thì phải có tiền trước đã, bà đây lần đầu tiên nhận vai, đào đâu ra tiền mà đi sửa."

Chuyên viên trang điểm sắc mặt một cái rồi bật cười, cảm thấy cô Lâm Triệt này đúng là thú vị.

Du Mẫn Mẫn ngồi bên cạnh đang ăn vặt chờ cô hoá trang, "Được rồi, người mới thì ai mà chẳng bị mắng cho một trận, bây giờ sửa cũng dễ dàng nữa, có điều mũi em như thế mà ai lại nhìn ra là sửa nhỉ, thấp như thế, nếu đúng là bỏ tiền ra để sửa thì kỹ thuật của bệnh viện kia kém quá rồi."

Lâm Triệt quay đầu lại oán trách nói, "Đâu có thấp đến thế đâu chứ..."

Du Mẫn Mẫn mặc kệ cô nói với chuyên viên trang điểm nói, "Đánh khối cho em ấy nhiều vào, thấp như thế nhìn khó coi chết đi được."

Lúc mọi người đang vui vẻ thì Cố Tinh Dư cũng bị tiếng cười nói bên này thu hút sự chú ý.

"Bên kia nói gì thế." Cố Tinh Dư hỏi.

"Lâm Triệt thì phải." Người đại diện trả lời, "Cổ đến đâu thì nhộn nhịp đến đó, cũng chỉ có cô ấy mới với ai cũng đều gây dựng mối quan hệ, ngốc nghếch thật, có điều làm người đứng là không tồi, mọi người ai cũng dễ dàng thích nói chuyện với cô, cũng không có chút tự cao nào cả."

Cố Tinh Dư cười nhìn qua, liếc nhìn Lâm Triệt một cái thật sâu, rồi bước vài bước đi qua.

"Ái chà, nói gì mà vui vẻ thế." Cố Tinh Dư nói.

Cố Tinh Dư như thế làm cho mấy chuyên viên trang điểm cùng diễn viên nhỏ ai cũng có chút sùng sốt, nhưng lại thấy tâm tình của Cố Tinh Dư hình như rất tốt, lại thẳng thắn ngồi xuống nên mọi người cũng từ từ thả lỏng bớt.

Cố Tinh Dư nhìn Lâm Triệt, "Ồ xa đã nghe em cười rồi, lớn tiếng thật đó."

Lâm Triệt cũng từ từ thân quen với Cố Tĩnh Dư, thật sự không thấy anh ấy khó ở chung như người ta thường nói, ngược lại con người anh ấy cũng rất tự nhiên, vì thế nói chuyện cũng tự nhiên thêm, "Anh ngại ồn hả, ngại ồn thì qua phòng trang điểm tư nhân bên kia đi, cả người sáng chói như vậy, chạy tới đây chịu đựng với bọn em làm gì."

"Ha, em không hoan nghênh anh à, mấy người khác toàn khua chiêng gõ trống chào mừng anh tới đó."

Mấy người còn lại thấy hai người nói chuyện phiếm sôi nổi như thế đều không khỏi hơi ngượng người sợ hãi.

Ai bảo Cố Tĩnh Dư không thích nói chuyện phiếm với diễn viên khác trong đoàn làm phim chứ, người ta rõ ràng thân thiện như thế mà.

Nhưng mà người biết chuyện cũng cảm thấy kinh ngạc, biết quan hệ của Cố Tĩnh Dư với Lâm Triệt không tồi, không thì cũng không nói chuyện vụn vặt như thế.

Lâm Lệ vừa đi ra thì thấy hai người đang bị vây quanh vào trong, không biết đang nói chuyện gì mà làm cho cả phòng trang điểm công cộng đều có vẻ rất vui vẻ, cười đùa nói chuyện cả đám.

Lâm Lệ khinh thường hừ một tiếng "Lâm Triệt này đúng là đê tiện."

Trợ lý nhỏ bên cạnh cô ta nói, "Không phải ai cũng giống như chị Lâm Lệ, có ưu thế tự nhiên, cô ấy không có tiền, không có quyền, cũng không có gia thế, càng không có vị hôn phu như tam thiếu gia nhà họ Tần vừa đẹp vừa có tiền, tất nhiên chỉ có thể dựa vào việc bò lên đàn ông mà đi lên mà thôi."

Lâm Lệ nghe trợ lý nói như vậy, trong lòng cũng sáng khoái hơn nhiều.

"Đúng thế, chị khinh thường việc lập quan hệ với người mình không hiểu rõ." Bọn họ xứng sao.

Nhưng mà thấy quan hệ của cô với Cố Tĩnh Dư tốt như thế thì trong lòng Lâm Lệ đúng là ghen tị chết đi được.

Phía trước rất nhanh đã chuẩn bị xong để bắt đầu phỏng vấn.

Lại không ngờ rằng lúc Cố Tĩnh Dư phỏng vấn còn kéo cả Lâm Triệt theo.

Lâm Triệt vốn dĩ có chút không tình nguyện, nhưng mà phóng viên lại vui vẻ mui phần, lâu tức dôn hai người thành một cục.

Lâm Triệt đứng bên cạnh Cố Tĩnh Dư, nhìn nhiều phóng viên vây quanh như vậy, từng cái từng cái microphone xếp thành từng hàng ở trước mặt, trong lòng cảm thấy khó hiểu mui phần.

Mấy tháng trước đây cô chưa từng nghĩ tới chính mình lại có một ngày sẽ đứng dưới ánh đèn flash trả lời phỏng vấn.

Nhưng có điều chỉ mới vài tháng trôi qua, mà cuộc đời của cô đã thay đổi hoàn toàn.

Phóng viên ở dưới hùng hổ dọa người, thấy Lâm Triệt liền sáp tới hỏi, "Lâm Triệt, lúc trước cô bị đồn là một cặp với Cố Tĩnh Dư, có cảm giác gì không?"

Lâm Triệt không ngờ phóng viên lại thẳng thắn như vậy, trong chốc lát không biết phải làm gì.

Nhưng mà Cố Tĩnh Dư bên cạnh đã xen vào nói, "Chắc chắn cô ấy cảm thấy rất phiền, có thể có scandal với soái ca như tôi đây thì đúng là một điều vô cùng vinh hạnh."

Lâm Triệt ngẩng đầu lên tỏ vẻ cảm kích, Cố Tĩnh Dư cười an ủi cô, như thể đang nói, mọi việc đều có anh rồi.

Phóng viên nói, "Lâm Triệt, có lên đi gặp mặt không?"

Cố Tĩnh Dư lại cướp lời, "Sao mà gặp mặt được, nhờ các người ban cho mà bọn tôi bạn bè gặp mặt cũng không dám đó biết chưa, tôi vất vả lắm mới kết bạn được, mấy người cũng đừng khiến nó loạn lên thêm nữa."

Mọi người bị Cố Tĩnh Dư chọc cho bật cười.

Lâm Triệt thật sự cảm thấy Cố Tĩnh Dư làm rất tốt, mỗi lần phóng viên hỏi cái gì anh ấy cũng lái qua một chủ đề khác, làm cho phỏng vấn thú vị thêm lại không bị mấy người đó hỏi nhiều quá lại hỏi mấy thứ kỳ cục.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Chọc Giận Cố Tĩnh Trạch.

Phóng viên lại thấy, Cố Tĩnh Dư kia vậy mà lại còn bảo vệ Lâm Triệt.

Phóng viên nhìn Lâm Triệt, "Lâm Triệt vừa đóng phim đã gặp được đàn anh tốt như vậy, có phải quá may mắn rồi không."

Loại chủ đề này Cố Tĩnh Dư cũng không thể phớt lờ được.

Lâm Triệt cười cười, nhanh chóng nói, "Đúng thế, đàn anh Tĩnh Dư rất tốt với tôi, trong lúc diễn cũng truyền không ít kinh nghiệm cho tôi."

Cố Tĩnh Dư nói, "Vậy em báo đáp thế nào cho anh đây?"

"Hà? Báo đáp à?" Lâm Triệt không ngờ anh lại chuyển đề tài như vậy, "Làm sao báo đáp nhỉ."

Cố Tĩnh Dư nói, "Có phải em nên mời anh ăn một bữa không?"

"..."

Phóng viên xung quanh ngay lập tức lại loạn lên, "Hai người muốn ăn cơm với nhau à?"

"Phải mời đã, không mời thì không ăn."

Phóng viên cũng nhau tiến lên, Lâm Triệt chỉ có thể âm thầm néo phía sau Cố Tĩnh Dư một cái, bên ngoài lại làm như không có gì bất chấp nói, "Nhất định mời, nhất định mời mà."

Cố Tĩnh Dư cười ha ha, "Quên đi, em có chút tiền lương, mời anh ăn nữa thì có phải em muốn đi uống gió Tây Bắc đúng không, mời nhanh như thế, đùa em thôi, có phải đùa ngốc không, cái gì cũng đáp ứng hết."

"...." Mặt Lâm Triệt nổi vài vạch đen, mấy ký giả ở dưới cũng cùng cười vang lên.

Rốt cuộc cũng phong vân xong, sau khi Lâm Triệt đi xuống, Cố Tĩnh Dư còn vỗ vỗ vai cô, cười bảo, "Còn non quá, tiếp tục cố gắng nhé!"

Lâm Triệt không nói gì thăm nghĩ, không có anh quấy rầy thì em đã có thể biểu hiện tốt hơn rồi.

Nhưng, Du Mẫn Mẫn chốc sau đã đi đến, cười với Lâm Triệt, "Biểu hiện không tệ đâu, đặc biệt hôm nay Cố Tĩnh Dư đúng là đã chăm sóc em, trò chuyện với em lâu như thế còn phá lệ đùa với em nữa chứ."

Lâm Triệt nói, "Lẽ nào anh ấy đùa với em là không đúng à?"

"Tất nhiên không rồi, có điều Cố Tĩnh Dư xưa nay không cười đùa như vậy với nữ diễn viên nào cả, anh ấy thường có quan hệ rất tốt với đàn ông, còn với phụ nữ thì luôn hờ hững, vì vậy có thậm chí đã có người bảo anh ấy là GAY đấy."

"À..."

Phóng viên chốc sau đã kết thúc, Lâm Triệt không ngờ hôm nay mình với Cố Tĩnh Dư vậy mà lại cùng nhau lên tiêu đề.

Lần này có Cố Tĩnh Dư hộ tống theo, trên bảng tin toàn là hay về cô.

Mà một bên khác, Lâm Lị thấy tin tức kia lại là tin mình đưa, bỗng tức đến gần chết.

Hình lớn ở trên báo là Cố Tĩnh Dư với Lâm Triệt, còn mình thì chỉ có một bức ảnh nhỏ ở trong góc.

May nhờ cô ta mua một cái váy hiệu đắt giá khiến cho bản thân chỗ nào cũng lấp lánh, nhưng mà tên của Lâm Triệt lớn như thế, mà đến chỗ của cô ta thì chỉ tùy ý dẫn theo một câu nói Lâm Lị cũng có tố chất diễn phim truyền hình là đã xong?

Lâm Lị tức gần chết, dùng sức vò nát tờ báo giải trí trên bàn rồi ném xuống đất.

Hàn Thái Anh ở bên cạnh cũng không nghĩ tới sẽ thành ra như vậy, bà ta nói, "Tại sao lại như vậy? Lâm Triệt còn có bản lĩnh này à." Nhìn con gái trên báo bị xếp cho một chỗ đầy tủi thân, Hàn Thái Anh cũng giận đến độ không thể phát tiết được, "Lâm Triệt không phải là cố ý ép buộc con thì còn có thể là gì nữa."

Mặt Lâm Lị đen lại, "Lâm Triệt... Sẽ có ngày này biết tay tao, hừ!"

Lúc này, Lâm Triệt đang ở trong nhà họ Cố bỗng nhiên lại hắt hơi một cái.

Người giúp việc bên cạnh thấy vậy vội hỏi, "Bà chủ, sao vậy ạ, có phải điều hòa mở lạnh quá không ạ?"

"Không có không có." Lâm Triệt mỉm cười đọc báo, thấy Cố Tĩnh Trạch ở ngoài về, cười hi hi bảo, "Tuyên truyền phim truyền hình em lên tiêu đề rồi nè."

Cố Tĩnh Trạch thấy cô cười đến mặt mày đều cong cả lên, cũng đi đến, cầm báo đọc, lại thấy ảnh của cô với Cố Tĩnh Dư cả hai cùng đang bị vây quanh."

Lâm Triệt còn đang nói, "Thật không ngờ luôn, em cũng có ngày lên tiêu đề."

Cố Tĩnh Trạch siết tờ báo, nói rất nhỏ, "Cũng đâu phải lần đầu."

Lâm Triệt biết là Cố Tĩnh Trạch đang nói đến scandal trước đó, "Cái này đâu có giống, lần trước là vì scandal, lần này là vì tác phẩm, em lấy thân phận diễn viên để lên tiêu đề, tất nhiên không giống với lần trước rồi."

Cố Tĩnh Trạch ngẩng đầu lên, "Xem ra Cố Tĩnh Dư rất quan tâm em nhỉ."

Lâm Triệt nghe Cố Tĩnh Trạch nói như thế, vội vàng gạt đầu bảo, "Đúng thế đúng thế, Cố Tĩnh Dư rất quan tâm em, chị Dư nói anh ấy bình thường không giúp đỡ người khác như thế đâu, không ngờ con người anh ấy lại tốt như vậy, hơn nữa lúc anh ấy trả lời phỏng vấn cũng rất tốt, rất có kinh nghiệm, vấn đề phóng viên đưa ra không có cái nào có thể làm khó anh ấy cả, còn bị anh ấy dễ dàng xoáy lại nữa, không ngờ anh ấy đóng phim hành động đã hay, trả lời phỏng vấn càng hay hơn, khó trách anh ấy hồng* đến thế."

*hồng : là một từ của giới giải trí Trung quốc ý chỉ độ nổi tiếng của một diễn viên/ca sĩ.

Lâm Triệt không để ý, bên cạnh còn khoa chân múa tay, trên khuôn mặt nhí tràn ngập sùng bái.

Cố Tĩnh Trạch đứng thẳng dậy, ném tờ báo lên bàn.

"Á, sao anh lại ném báo của em" Lâm Triệt bất mãn ngẩng đầu lên.

Bước chân Cố Tĩnh Trạch hơi khựng lại, quay người nói, "Bắt đầu từ ngày mai, mấy loại báo giải trí bỏ đi này không cho đem về nhà."

"Vâng, ông chủ."

"Hả?" Lâm Triệt lập tức đứng dậy, "Cố Tĩnh Trạch, sao không cho đem về?"

Cố Tĩnh Trạch không quay đầu lại, nói thẳng, "Anh không thích em làm điều làm bôn trên báo."

Mặt Lâm Triệt tối sầm lại, "Anh... Cố Tĩnh Trạch, anh thế là thành kiến đấy, anh đừng có thành kiến như vậy, diễn viên không phải làm điều làm bộ, đây là nghệ thuật đó, anh thì biết cái gì!"

Cố Tĩnh Trạch hừ một tiếng, quay đầu lại, trong đôi mắt trầm tĩnh là đôi con ngươi trắng đen rõ ràng, mang theo vài phần hàm ý, "Nghệ thuật vốn cũng là sản phẩm *** của mấy người ầm no thôi."

"Anh..." Lâm Triệt tức đến tái mặt, "Đồ tư bản, đồ tâm hồn tham tiền, đồ nhà giàu mới nổi, đồ không có hàm dưỡng, không có tế bào nghệ thuật, toàn thân đều là mùi tiền."

Cố Tĩnh Trạch nhếch môi, sắc xảo cười lạnh, "Em đừng quên, bây giờ em ăn, dùng đều là mùi tiền của anh cả đấy."

Lâm Triệt sững sốt, thấy Cố Tĩnh Trạch vung tay lên gọi Tàn Hào đang ở bên ngoài vào.

Cố Tĩnh Trạch nhàn nhạt nói, "Thu mua báo chiều giải trí này đi, loại báo chí rác rưởi này, mê hoặc lòng người, lừa dối thanh thiếu niên, giữ lại cũng chỉ thêm họa, sau khi thu mua thì trực tiếp đổi thành báo chiều kinh tế cho tôi!"

"Vâng, ông chủ." mặt Tàn Hào nhìn Cố Tĩnh Trạch cứng đờ như đá, liếc mắt nhìn trộm Lâm Triệt một cái, lập tức yê lạng lui xuống. Ngón tay Lâm Triệt cũng phát run, chỉ vào Cố Tĩnh Trạch, "Anh..... thật độc tài!"

Cố Tĩnh Trạch chỉ hừ lạnh một tiếng, sải bước dài đi vào trong.

Nhìn bóng lưng lạnh lùng của Cố Tĩnh Trạch, Lâm Triệt bất lực ngồi tại chỗ, nhìn tờ báo bị ném xuống đất, mũi cay lên.

Đồ Cố Tĩnh Trạch chết tiệt.

Vậy mà anh lại nói cô làm điều làm bộ, lừa dối thanh thiếu niên.

Làm diễn viên đúng là bị rất nhiều người hiểu lầm, đặc biệt là mấy người lăm tiền như anh, cảm thấy bọn họ đều làm mấy việc vô ích.

Đúng vậy, mình tình hiện giờ, thoát nhìn qua giống như rất xúc nổi, cô cũng từng bị rất nhiều người nhục mạ.

Nhưng mà, cô không hề nghĩ tới, Cố Tĩnh Trạch cũng sẽ nghĩ như vậy.

Người này, đúng là thói nát!

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Vậy Mà Anh Ấy Thực Sự Bỏ Nhà Đi!

Buổi tối về phòng, Lâm Triệt thẳng thừng khóa cửa phòng lại lần nữa, không cho Cố Tĩnh Trạch vào.

Nhưng chờ một lúc lâu sau cũng không nghe thấy âm thanh gì.

Lâm Triệt đành phải lén lút mở cửa, lại nghe thấy Cố Tĩnh Trạch ở ngoài hình như đang gọi điện thoại.

"Huệ Linh, sao vậy?"

Lâm Triệt đang có tâm tình, nghe thấy cái tên Huệ Linh không khỏi lại càng tập trung mà nghe.

Cố Tĩnh Trạch cầm điện thoại, nghe giọng nói nũng nịu của Mạc Huệ Linh.

"Tĩnh Trạch, em cãi nhau với người nhà, hiện tại không có chỗ nào để đi hết, có thể tới nhà anh ở vài ngày không?"

Cố Tĩnh Trạch trầm tư suy nghĩ một lúc, "Sao lại cãi nhau với người nhà?"

"Còn không phải... Ài, không nói nữa, tóm lại hiện giờ em không có chỗ ở, ba mẹ em vừa nãy đã tịch thu hết thẻ ngân hàng của em rồi."

"Được, để anh sắp xếp chỗ ở rồi qua tìm em."

"Dạ, em chờ anh ở đây."

Cố Tĩnh Trạch đứng tại chỗ, ổn định lại mới vẫy tay gọi Tần Hạo, "Đến biệt thự ở ven biển, Huệ Linh không có chỗ ở, lát nữa tôi đưa cô ấy qua."

"Vâng, ông chủ." Mặt Tần Hạo vẫn âm trầm như cũ, không dám nhiều lời thêm câu nào.

Lúc lui ra ngoài, đứng cạnh cửa chính nhìn bóng dáng của Lâm Triệt, trong lòng tránh không khỏi có chút đồng tình với cô, tính tình của Cố Tĩnh Trạch đúng là ngang ngược, mà cũng chẳng ai dám nói gì cả.

Lâm Triệt nhìn Cố Tĩnh Trạch sai bước rồi đi, không chút lưu luyến gì, đứng bên cửa một hồi lâu trong lòng mới oán giận mắng, Cố Tĩnh Trạch chết tiết, ba lòng hai ý*, có vợ rồi còn ra ngoài câu ba đáp bốn**.

*Thành ngữ của Trung Quốc ý chỉ những người không kiên định, hai lòng.

**Ý chỉ người làm hoặc thông đồng những chuyện không đúng đắn.

Nhưng mà mắng xong trong lòng lại thấy không thoải mái.

Thành thật mà nói Mạc Huệ Linh rốt cuộc mới là người anh yêu, trong tình yêu, kẻ không được yêu mới là người thứ ba không đúng sao?

Thật ra cô mới là người thứ ba.

Cố Tĩnh Trạch thẳng thừng rời khỏi nhà, cả tối không về.

Lâm Triệt lúc ấy loáng thoáng nghe được Cố Tĩnh Trạch nói cái gì mà biệt thự ven biển, nghĩ anh với Mạc Huệ Linh đang ở đó âu yếm triền miên.

Mà lúc này ở biệt thự ven biển.

Sau khi Mạc Huệ Linh thả hành lý xuống, vui vẻ nhìn Cố Tĩnh Trạch, "Cảm ơn anh Tĩnh Trạch, không có anh em tôi chẳng biết phải làm gì cả."

Cố Tĩnh Trạch sai người giúp việc khiêng hành lý giúp Mạc Huệ Linh, rồi ngồi xuống salong với cô ấy.

"Huệ Linh, rốt cuộc em với người nhà đã xảy ra chuyện gì?"

Mạc Huệ Linh cắn môi dưới, "Em... Thật ra cũng không có gì cả." Cô ấy hạ mắt xuống, làm bộ điềm đạm dễ thương, "Bọn họ vốn dĩ không quá ủng hộ em ở bên anh, bây giờ nghe tin anh đã kết hôn nên bất chấp giới thiệu bạn trai cho em, lần này họ giới thiệu bạn trai cho em, em không đồng ý, cho nên trong nhà rùm beng cả lên."

Cố Tĩnh Trạch mặt nặng mày nhẹ, nhìn cô ấy, cắn chặt hàm dưới, "Huệ Linh..."

Vì anh, mà cô ấy phải chịu quá nhiều uất ức.

Mạc Huệ Linh ngẩng đầu lên, "Em sẽ không tìm bạn trai, em đợi anh, Tĩnh Trạch, kết hôn với người mình không yêu thì cả đời này đều đau vò, em sẽ không để mình đau vò cả đời đâu..."

Cô ấy đang nói với mình, cũng là đang nhắc nhở anh, hiện tại anh cũng đang ở với một người không yêu mình, mỗi ngày đều phải buộc ở bên nhau.

Cố Tĩnh Trạch nhủ mày không vui.

Nhưng nhìn Mạc Huệ Linh, vẫn phải áp chế lửa giận.

Hôm nay tâm trạng anh không tốt lắm, cảm giác bức bối cứ cháy mãi trong lòng.

Nên đối diện với Mạc Huệ Linh, từ lúc bắt đầu thì trên gương mặt điển đào chúng sinh kia đều là lạnh như băng, đôi mắt sắc bén lạnh lẽo kia như khoét người, cái cảm không vui mà nhếch lên.

Vậy mà trong lòng Mạc Huệ Linh lại có chút vui vẻ.

Bởi vì anh nghe bảo cô bị người nhà buộc kết hôn mà mắt húng.

Thật ra Cố Tĩnh Trạch là người có lòng độc chiếm rất mạnh, cô vẫn biết chứ, vì thế nên lúc này chắc chắn là đang ghen.

Mạc Huệ Linh ở bên dính vào anh, nhìn anh, "Tĩnh Trạch, làm sao bây giờ, người nhà vẫn sẽ không ngừng ép buộc em, gần đây em đều không dám về nhà, không biết bọn họ lại giới thiệu cho em người đàn ông nào nữa."

Cố Tĩnh Trạch lấy lại tinh thần, nhìn Mạc Huệ Linh lạnh nhạt nói, "Em ở đây bao lâu cũng được."

Mạc Huệ Linh lúc này mới lôi kéo anh bảo, "Anh ở với em đi..."

Cố Tĩnh Trạch thờ dãi, không chút do dự nói, "Huệ Linh, như vậy không đúng, bây giờ anh là đàn ông đã kết hôn rồi."

Mặt Mạc Huệ Linh lại xui xuống, "Nhưng em ở một mình sợ lắm."

"Anh đã cho năm người giúp việc tới, nhà bếp lúc nào cũng có đầu bếp cả, nhân viên bảo vệ cũng đã chuẩn bị ở bên ngoài rồi, nơi này sẽ không có chuyện gì về vấn đề an toàn đâu, em cứ yên tâm."

"Mặc kệ có bao nhiêu người ở cũng không bằng anh." Mạc Huệ Linh nhìn anh, "Em không muốn đợi một mình, như vậy khiến em cảm thấy rất không an toàn."

Nhưng mà, Cố Tĩnh Trạch chỉ ngồi đó không nói lời nào.

Mạc Huệ Linh có chút tức giận, nhìn anh, "Hay là anh muốn về với vợ đẹp của mình, nên không muốn ở lại đây?"

Vợ đẹp?

Lần thứ hai mặt mày Cố Tĩnh Trạch rơi vào trầm tư, trong mắt lại lóe lên tia lửa, anh nhìn Mạc Huệ Linh, "Bỏ đi, anh ở lại đây."

Lúc trước cũng không phải chưa từng ở chung một nhà, chỉ là theo thường lệ thì anh chưa bao giờ ở chung phòng với cô ấy, bởi vì chứng dị ứng của Cố Tĩnh Trạch, anh không thể có bất kỳ tiếp xúc da thịt nào với cô ấy.

Mạc Huệ Linh lại vui mừng khôn xiết, nhanh bảo người chuẩn bị cơm tối, trên gương mặt đẹp vô song ấy ánh lên tia sáng rực rỡ.

Thấy Mạc Huệ Linh vui vẻ như vậy, Cố Tĩnh Trạch cuối cùng hạ quyết tâm, ở lại thì ở lại, anh cũng nợ Mạc Huệ Linh nhiều lắm, vì vậy mấy việc nhỏ này đã khiến Mạc Huệ Linh vui vẻ như thế, trong lòng anh cũng có chút hổ thẹn.

Sau khi cùng ăn khuya, về phòng mình nghỉ ngơi, Cố Tĩnh Trạch lại không hứng thú lắm, buổi tối là cùng Mạc Huệ Linh hai người hai phòng, Mạc Huệ Linh còn muốn gọi anh lại ngồi với mình một lát, xem có thể thử thăm dò để anh ở lại phòng với mình hay không, nhưng Cố Tĩnh Trạch lại không biết đang nghĩ gì, cũng không cho cô ấy cơ hội này, chỉ lặng lẽ về phòng mình.

Mạc Huệ Linh chỉ có thể tức giận giẫm chân tại chỗ, trở về phòng mình.

Cả một buổi tối, Cố Tình Trạch quả thật không về.

Sáng sớm ngày mai Lâm Triệt ra ngoài ăn sáng, nhìn phòng ăn to lớn, trên bàn lại chỉ có một đĩa bữa sáng của cô, trong lòng liền cảm thấy mù mịt.

Tuy trong nhà chỉ thiếu một người, người giúp việc vẫn còn nhiều như thế, đi tới đi lui, chắc chắn sẽ không không nhìn thấy ai, thế nhưng cô lại cảm thấy trong nhà trống trải như vậy.

Cũng may không bao lâu sau, công ty đã gọi điện tới, vui vẻ nói, công ty đã nhận một quảng cáo cho cô, bảo cô mau mau đến công ty.

Đến công ty, Du Mẫn Mẫn rất vui vẻ nói kế hoạch quảng cáo lần này, là một quảng cáo kẹo, trên TV đưa tin rất nhiều, cô ấy nói có tác dụng rất lớn so với sự nổi tiếng của cô sau này.

Chỉ là cô không ngờ tới, vốn là một chuyện tốt như thế, nhưng sau đó sẽ khiến cô lần đầu tiên bị mưu toán chửi bới...

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Có Một Chút Phiền Chán* Với Mạc Huệ Linh.

phiền chán: vì phiền phức mà chán ghét. Lâm Triệt và Du Mẫn Mẫn cùng nhau đi tới công ty quảng cáo, vừa đi, Lâm Triệt vừa nói:

- Đây là lần đầu tiên em nhận quay quảng cáo, thật không nghĩ tới có lúc em còn có thể nhận quay quảng cáo.

Du Mẫn Mẫn cười nhìn cô:

- Hiện tại em cũng là người đã có tác phẩm, hưởng chi, hiện tại đang là thời kì bắt đầu nổi tiếng của em, không cần cảm thấy bản thân là vai phụ, em đã là nghệ sĩ nổi tiếng, hiểu chưa?

Lâm Triệt nói:

- Hi hi, em chỉ là còn có chút chưa quen, cảm thấy quá nhanh, mấy tháng trước, em cái gì cũng không có.

Du Mẫn Mẫn nói:

- Nghề này không phải là như vậy, nổi tiếng cũng rất nhanh chóng, chỉ cần xem em có thể nắm chắc cơ hội hay không, nhưng mà, cũng phải chú ý, thời kì này, cũng rất dễ bị người khác chèn ép nhất, nếu giờ phút này xảy ra chút chuyện gì, em vừa bắt đầu nổi tiếng, công ty sẽ không lãng phí nhiều tiền bạc cho em như vậy, em cũng có nhân mạch của riêng mình, không bằng những nghệ sĩ đã ổn định, xảy ra chuyện còn có thể từ đứng lên lại, em đang trong thời kì mới bắt đầu nếu có chuyện gì, thật sự không có biện pháp vùng lên lại, hiểu chưa?

Bởi vì từ từ cảm thấy Lâm Triệt rất tốt, Du Mẫn Mẫn cũng nói rất nhiều lời với cô ấy.

Cô cũng hi vọng Lâm Triệt có thể càng chạy càng xa, càng ngày càng tốt hơn.

Lâm Triệt nghe xong, cẩn thận gật gật đầu:

- Em đã biết.

Kế tiếp hợp đồng quảng cáo vô cùng thuận lợi, lúc đi ra ngoài, Lâm Triệt nhìn thấy Sầm Mễ Lạp một mình tinh diện ảnh hiện tại đang lúc nổi tiếng ở bên ngoài, đoàn người nhìn thấy hai người Lâm Triệt cùng Du Mẫn Mẫn đi ra, bộ dáng trừng mắt của cô ta, tức giận hừng hực.

Hai năm qua Sầm Mễ Lạp cũng vừa nổi tiếng, được công ty đầu tư phát triển, nhưng mà, hai người cũng không có một lần xuất hiện chung, Lâm Triệt có chút khó hiểu, bị Du Mẫn Mẫn cứ như vậy lôi kéo rời khỏi nơi này.

Du Mẫn Mẫn nói:

- Mặc kệ cô ta, quảng cáo lần này của em, thực sự là cô đã nhận đến tay, nhưng mà công ty quảng cáo lại thay đổi người, cô ta đang nổi nóng.

Lâm Triệt nói:

- Đó là em đoạt quảng cáo của cô ta sao?

Du Mẫn Mẫn nói:

- Ách, có thể nói là như vậy...Nhưng mà trong nghề này, nào có chuyện cướp đoạt hay không cướp đoạt, chỉ có thể nói là xem thực lực để nói chuyện, công ty quảng cáo nhìn trúng chuyện em đang nổi tiếng, bọn họ đương nhiên muốn chọn một nghệ sĩ đang trong lúc thăng tiến.

- Được rồi.

Buổi tối, Lâm Triệt cùng Du Mẫn Mẫn đi ăn cơm với công ty quảng cáo, được công ty quảng cáo xem trọng, cũng là chuyện rất cần thiết.

Lâm Triệt ở trên xe, gọi cho Du Mẫn Mẫn điện thoại, hỏi cô gặp nhau ở nơi nào.

Du Mẫn Mẫn nói:

- Em đi vào trước, phòng bao 302, chị sẽ lập tức đến ngay.

Du Mẫn Mẫn đang bị kẹt xe trên đường, đang vội vã, buông điện thoại xuống, lại nhìn thấy phía trước, trên màn hình lớn đang phát sóng hình ảnh Cố Tĩnh Minh tham gia phỏng vấn chính thức, không khỏi hơi hơi sùng sốt.

Cố Tĩnh Minh mặc một bộ tây trang trắng thơm, ở màn hình lớn là một người rất ôn hoà hiền hậu, giữa lông mày lại ẩn giấu sắc bén, Du Mẫn Mẫn nhớ tới, rất nhiều người đánh giá Cố Tĩnh Minh, nói anh là Tổng Thống bàn tay sắt (thủ đoạn mạnh mẽ), đối nội ngoại giao của nước C, đều là một người lão luyện, cho nên đi sâu vào vào lòng người.

Nhất thời sững sờ, chờ thời điểm phản ứng kịp, xe lại đâm đầu vào xe phía trước... Tông vào đuôi xe ...

- Mẹ nó.

Du Mẫn Mẫn tức giận mắng một tiếng, mới nhanh chóng xuống xe...

Lâm Triệt ở bên ngoài vội gọi vài cú điện thoại, Du Mẫn Mẫn đều không nhận.

Roi vào đường cùng, Lâm Triệt chỉ có thể một mình đi vào phòng bao.

Nhưng mà, vừa mở cửa phòng ra, liền nhìn thấy người ở bên trong, xiêu xiêu vẹo vẹo, hoặc là nằm, hoặc là đi nghiêng ngả, bộ dáng đều rất quái dị, nhưng mà, rõ ràng, bọn họ không phải là người đêm nay Lâm Triệt muốn gặp...

Lâm Triệt bỗng chốc ngây ngẩn cả người, xoay người muốn đi, tay lại bị người ở bên trong ôm chặt...

Bên ngoài, trong hành lang không có người, Sầm Mễ Lạp lấy di động, khóe môi mang theo nụ cười quỷ dị, nói điện thoại:

- Tôi đã đến, Lâm Ly, cảm ơn cô đã nói với tôi cô ta ở trong này, đêm nay... tôi khẳng định khiến cô ta có đến, mà không có về.

Mà bên trong, thời điểm Lâm Triệt còn chưa kịp phản ứng, chợt nhìn thấy cảnh sát đã trực tiếp vọt vào.

- Tất cả không được nhúc nhích, buông thuốc phiện trong tay xuống cho tôi, từng người từng người, đều đứng sát vào tường.

Thuốc phiện?

Lâm Triệt lại cẩn thận nhìn lại, đang nhìn thấy dụng cụ kỳ lạ khắp phòng, cùng những người kỳ quái này, rốt cục hiểu ra, đáy lòng cũng bắt đầu từ từ ớn lạnh...

Nếu một nghệ sĩ dính vào thuốc phiện, sẽ gặp phải chuyện gì?

Phía trước không phải là không có ví dụ...

Cố Tĩnh Trạch đang ở trong phòng làm việc, Mạc Huệ Linh bỗng nhiên gọi điện thoại tới, khiến công việc của anh không thể không ngắt quãng.

Anh có chút bất mãn, vài ngày gần đây, Mạc Huệ Linh giám sát anh hết sức chặt, đã quấy rầy đến công việc của anh.

Mạc Huệ Linh nói:

- Tĩnh Trạch, buổi tối anh vẫn không đến sao?

Sau ngày đầu tiên ở nơi đó, anh cảm thấy không quá thoải mái, ngày thứ hai liền mượn cớ nói bận công việc, không thể qua tiếp được.

Nhưng mà, Mạc Huệ Linh bắt đầu luôn luôn gọi điện thoại hỏi chuyện công việc của anh, khiến anh có chút khó có thể chống đỡ.

- Còn có chút bận, Huệ Linh, nếu em cảm thấy nhàm chán, anh để Tần Hạo phái xe đi qua đón em, em có thể đi dạo phố, thế anh đã cho người đưa cho em, hoặc là ra nước ngoài đi dạo, máy bay trong nhà lúc nào cũng ở đây, em có thể ngồi máy bay nhà họ Cố đi.

- Em... Không cần, Tĩnh Trạch, làm sao vậy, anh có gì bất mãn với em sao? Em dính anh rất chặt sao? Cho nên anh muốn đuổi em đi?

Cố Tĩnh Trạch xoa xoa mi tâm:

- Không có, do em suy nghĩ nhiều thôi.

Tần Hạo còn ở bên cạnh khoanh tay chờ, Cố Tĩnh Trạch khoát tay, bảo anh chờ, nói với Mạc Huệ Linh trong điện thoại:

- Máy ngày nay anh phải ra nước ngoài một chuyến, có công việc phải làm, nghe lời, Mạc Huệ Linh, hết bận anh sẽ điện thoại cho em.

Mạc Huệ Linh có chút không vui, nghe anh nói như vậy, đành phải nói:

- Vậy được, em gác máy đây, yêu anh, Tĩnh Trạch.

Mạc Huệ Linh cũng không thể dồn ép quá mức, sợ Cố Tĩnh Trạch ở thời khắc quan trọng này chán ghét cô, nhưng mà lại không thể cách quá xa, bằng không Cố Tĩnh Trạch khẳng định sẽ tới bên người tiểu tiện nhân kia, điều này làm cho trong lòng Mạc Huệ Linh cũng rất lo lắng.

Chỉ có thể để điện thoại xuống lưng ác nghĩ, cô nên làm thế nào mới hoàn toàn có được anh...

Cố Tĩnh Trạch thật sự phải ra nước ngoài.

Tần Hạo ở bên cạnh thấy Cố Tĩnh Trạch buông điện thoại xuống, nói với anh:

- Tiên sinh, máy bay ở sân bay tư nhân đã chuẩn bị xong, bộ phận phi hành quốc gia đang vận hành thử, dự định khoảng nửa giờ sau là có thể cất cánh, hiện tại tiên sinh muốn đi sân bay sao?

- Được, chuẩn bị một chút, đi sân bay.

Cố Tĩnh Trạch đứng dậy đi ra ngoài.

Tần Hạo nhớ tới chuyện của Lâm Triệt, nghĩ tới Cố Tĩnh Trạch mấy ngày không để ý Lâm Triệt.

- Tiên sinh, bên phu nhân có cần phải báo cho không?

Sắc mặt Cố Tĩnh Trạch trầm xuống.

- Không cần.

Lâm Triệt?

Vài ngày qua, cô thậm chí một cuộc điện thoại cũng không gọi cho anh.

Người vợ hợp đồng như cô thật đúng là tận chức tận trách.

Mà lúc này.

Ở bộ phận đặc biệt của cục cảnh sát, nguyên nhân bởi vì Lâm Triệt là nghệ sĩ, cho nên ở bị thẩm vấn ở bộ phận đặc biệt.

- Khai báo đi, Lâm Triệt, bây giờ cô ở trong này cũng không phải là một nghệ sĩ, cô là phạm nhân, chơi với chúng tôi, vô dụng.

Cảnh sát thẩm vấn khinh thường nhìn Lâm Triệt, anh ghét nhất chính là kiểu nghệ sĩ này, nhìn cao cao tại thượng, kỳ thực đều là hèn hạ bại hoại.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương không tên

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 96: Tôi Cần Có Người Chịu Trách Nhiệm Về Chuyện Này.

Lâm Triệt cười lạnh nhìn Hàn Thái Anh:

- Bác gái, bác yên tâm, người ngoài không có ai biết tôi là người Lâm gia, cho nên, cho dù mất thể diện, cũng là tôi mất thể diện, bác thích nghĩ như thế nào thì nghĩ, tôi đã nói rồi tôi không làm, nếu như không có việc gì, tránh ra, tôi muốn đi ra ngoài.

Tần Khanh không vui ngẩng đầu lên, nhìn hai mẹ con, mới tiến lại kéo Lâm Triệt đi.

Lúc này mới phát hiện, Lâm Triệt gầy yếu như vậy, cánh tay, tay nắm một cái, giống như có thể chặt đứt.

Anh đỡ cô đứng lên, Lâm Triệt đứng lên có chút khó khăn, không biết có phải không là ảo giác hay không, cô luôn cảm thấy trên người cực kỳ lạnh, lúc đứng lên hai chân đều run lẩy bẩy.

Hàn Thái Anh vừa thấy, Tần Khanh lại đứng về phía Lâm Triệt, cả khuôn mặt đều biến hình, bà không để Lâm Ly động, để tránh Lâm Ly khiến Tần Khanh mất hứng, nhưng mà người làm mẹ như bà cũng không thể không quản.

Bà đi lên kéo tay Tần Khanh qua, nhìn Lâm Triệt nói:

- Lâm Triệt, mày có ý tứ gì, mày hiện tại nghĩ đến mày cũng là một tiểu minh tinh, có thể bám lấy Tần Khanh sao? Mày thật đúng là giỏi, Tam công tử của Tần gia, không là người mày có thể với tới.

Bà nhìn Tần Khanh:

- Tần Khanh, cô ta căn bản không có ý tốt, từ lúc vừa mới bắt đầu, đã ngấp nghé con, hiện tại đều là cô ta cố ý, con sao lại không nhìn ra, còn giúp cô ta, con thật sự khiến Lâm Ly nhà chúng ta thất vọng đau khổ!

Tần Khanh cắn răng, nhìn Hàn Thái Anh, may mắn Lâm Ly không giống nhau mẹ cô.

Tần Khanh đỡ Lâm Triệt đi ra ngoài, không muốn nghe Hàn Thái Anh nói nữa, nghiêng ngả chao đảo đi ra ngoài, Lâm Triệt cảm thấy cả người mình đều mơ mơ màng màng, gót chân đều như nhũn ra.

Hàn Thái Anh thấy Tần Khanh căn bản không để ý đến mình, tức giận tiến về phía trước lôi kéo Lâm Triệt, kéo Lâm Triệt, bàn tay bóp một cái, liền đánh vào trên mặt Lâm Triệt.

Lúc này...

Bên ngoài, mấy chiếc xe dừng ở cạnh cửa.

Bên trong, quan lớn cục cảnh sát không biết nơi nào nghe được tin tức, đoàn người vội ra đón, khó khăn đi tới ngưỡng cửa.

Lâm Ly cùng Hàn Thái Anh nhất thời định ở nơi đó, có chút kinh ngạc nhìn một loạt chiếc xe màu đen ở cửa.

Trong đó một chiếc Bentley màu đen dừng ở chính giữa.

Sau khi cửa mở ra, giày da cao cấp làm thủ công, từ bên trong ung dung bước xuống.

Sau đó, thân hình cao to bước xuống đất, Cố Tĩnh Trạch mặc áo màu xám, quần màu xanh đậm, thẳng tắp đứng ở trên thềm đá, hai tròng mắt giống như hai viên đá đen sáng, thâm thúy mà mê người, bao phủ cả mặt hoàn mỹ không tì vết của Cố Tĩnh Trạch, anh mang theo khí thế bức người, bước xuống xe, ánh mắt dừng ở bàn tay Tần Khanh đang nắm chặt tay Lâm Triệt, trên mặt vẫn luôn không nổi gợn sóng, mang ra một tia sắc bén hung ác tàn bạo, tuy rằng thoáng chốc, lại vẫn làm cho người ta cảm thấy từng trận gió lạnh.

Đoàn người phía sau nhanh chóng phân ra hai bên, vệ sĩ cao lớn đứng ở hai bên bên tai mang theo tai nghe nhỏ, Tần Hạo yên lặng đi ở phía sau, trận địa này khiến Lâm Ly cùng Hàn Thái Anh bỗng chốc đều choáng váng.

Mà vài người quan lớn của cục cảnh sát, vội cười nghênh đón, không dám đến gần, chỉ có thể ở bên cạnh thấp giọng nói:

- Cố tiên sinh, không nghĩ tới ngài lại đến, không thể tiếp đón từ xa, không thể tiếp đón từ xa...

Ánh mắt Cố Tĩnh Trạch lại thẳng tắp dừng ở trên gương mặt trắng bệch của Lâm Triệt, sau đó, trực tiếp di chuyển chân dài, vài bước liền đi tới.

Nhìn thân hình cao lớn của Cố Tĩnh Trạch tới gần, tay Tần Khanh, không khỏi càng nắm chặt thêm vài phần.

Theo bản năng, Tần Khanh cảm thấy có chút khẩn trương, nhưng mà, lại không nghĩ buông Lâm Triệt ra, tay không cam lòng cầm lấy Lâm Triệt.

Ánh mắt Cố Tĩnh Trạch lạnh lùng, cảm giác mạnh mẽ áp bách càng đập vào mặt.

Lâm Triệt ngẩng đầu lên, kiên trì không muốn bản thân ở trước mặt Cố Tĩnh Trạch biểu hiện quá mức nhu nhược, nhưng mà, loại biểu cảm ra vẻ kiên cường, lại càng khiến người ta dễ dàng sinh ra thương tiếc.

Cố Tĩnh Trạch nắm lấy Lâm Triệt cánh tay, ánh mắt dừng ở trên tay Tần Khanh.

Tần Khanh cắn răng, còn muốn kiên trì, nhưng mà, tay của anh lại ở dưới khí thế áp bách, không tự chủ được chậm rãi buông ra.

Mà Cố Tĩnh Trạch chỉ nhẹ nhàng khoát tay một cái, liền đem Lâm Triệt trực tiếp ôm ngang trong ngực.

Lúc này Lâm Triệt mới cảm thấy túi thân, tham luyến hương vị hô hấp trên người anh, cảm thấy bị anh ôm lên nháy mắt, có một tia cảm giác an toàn khó có được.

Ánh mắt Cố Tĩnh Trạch giống như thú ngủ đông, quét nhìn Tần Khanh một cái, thân hình cao lớn trực tiếp lướt qua vài người.

- Cố Tĩnh Trạch, tôi..

Cánh tay mảnh khảnh Lâm Triệt vòng qua cổ của anh, vừa muốn nói chuyện, lại bị Cố Tĩnh Trạch lạnh lùng quát:

- Câm miệng.

Lâm Triệt sững sốt, cắn môi nhìn anh, lời nói sắp ra khỏi miệng lại nuốt vào trong cổ họng.

Tâm tình Cố Tĩnh Trạch rõ ràng không tốt, hung hăng lườm cô một cái.

Không có khí lực liền thành thật nghỉ ngơi đi, nói cái gì.

Người cục cựa sát bỗng chốc cảm thấy rét lạnh, nhìn Cố Tĩnh Trạch lạnh mặt ôm Lâm Triệt, không khỏi hết nhìn đông lại nhìn tây nhìn, đến cùng là ai bắt cô gái này vào, chẳng lẽ vì vậy đắc tội với Cố Tĩnh Trạch, cho nên nhân tài Cố gia bỗng nhiên gọi một cú điện thoại tới, để bọn họ chuẩn bị thả người.

Cảnh sát vừa mới thẩm vấn đã sớm bị dọa lui lại không dám đi qua, vừa mới khinh bỉ lúc này một tia cũng nhìn không thấy, đều bị sợ hãi thay thế.

Mà Lâm Ly cùng Hàn Thái Anh, gắt gao trừng mắt nhìn một màn này.

Ở trong lòng Lâm Ly không khỏi tức giận nghĩ, Lâm Triệt thật là đáng chết, làm sao có thể được người đàn ông như vậy che chở.

Nhìn Cố Tĩnh Trạch cao lớn uy mãnh, mị lực phi phàm ôm Lâm Triệt giống như ôm con cừu nhỏ, bộ dáng, thật sự là làm cho người ta mơ ước, khiến người ta nhìn cũng cảm thấy hâm mộ.

Người phụ nữ nào không muốn được người đàn ông có mị lực như vậy ôm, nhìn thật sự là vô cùng gọi cảm.

Lâm Ly ở phía sau thầm mắng, Lâm Triệt này, làm sao có thể có vận khí tốt như vậy.

Tần Khanh nhìn một màn này, trong lòng lại càng cảm thấy không thoải mái, vừa định theo sau, một hàng vệ sĩ mặc đồ đen, nhanh chóng khép lại, kín không kẽ hở ngăn cản Cố Tĩnh Trạch và bọn họ, khiến đám người Tần Khanh một bước cũng không có thể đến gần.

Tần Khanh nhất thời mới cảm thấy căm hận, thật sự giận mình quá thật so với Cố Tĩnh Trạch một ở trên trời, một ở dưới đất, cho nên thậm chí ngay cả năng lực đến gần cũng không có.

Nhìn người đi rồi, một đám quan viên chính phủ ngày thường cao cao tại thượng nhanh chóng cúi đầu khom lưng đi theo, Hàn Thái Anh tức giận nói:

- Cái này là đang chơi đùa, tới nơi này lấy chúng tôi ra đùa giỡn để lập uy phong sao?

Lâm Ly oán hận liếc mắt nhìn bên kia một cái, cũng lẩm bẩm

- Cố Tĩnh Trạch thực sự lợi hại như vậy.

Nhưng mà không thể phủ nhận, lợi hại hay không lợi hại, quả thật đã có thể nhìn ra.

Tần Khanh hít một hơi thật sâu:

- Cố gia vốn là gia tộc mà một nước không cách nào sánh được, một người ở giới chính trị diễn võ dương oai, một người ở thương trường một tay che

trời.

Lâm Ly nghe xong, trên mặt càng nhiễm thêm vài phần phần hận làm hai má ửng đỏ hơn, Lâm Triệt đáng chết... cô ta dựa vào cái gì có vận khí tốt như vậy.

Lâm Triệt bị Cố Tĩnh Trạch nhét vào trong xe.

Sau đó Cố Tĩnh Trạch cũng vào, Lâm Triệt bỗng chốc ngã vào trong lòng Cố Tĩnh Trạch.

Cố Tĩnh Trạch cúi đầu nhìn bộ dáng suy yếu của Lâm Triệt, ánh mắt anh lạnh như băng nhìn về phía trước, nhìn vào mặt Tần Hạo nói:

- Tôi cần có người chịu trách nhiệm về chuyện này.

Tần Hạo gật đầu:

- Vâng, tiên sinh.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Chồng Ghen.

Lâm Triệt ở trên xe không bao lâu, liền trực tiếp ngã vào trong lòng Cố Tĩnh Trạch, ngất xỉu.

Lâm Triệt cũng không biết bản thân làm sao có thể bỗng nhiên yếu như vậy, nhưng mà Cố Tĩnh Trạch lại trực tiếp đem cái này quy về việc vết thương lúc trước của cô còn chưa khỏi hẳn.

Cho dù miệng vết thương đã khép lại, nhưng mà, lần đó cô chảy máu nhiều như vậy, thân thể khẳng định còn yếu.

Cố Tĩnh Trạch một đường ôm Lâm Triệt về nhà, đặt trên giường ở phòng ngủ, nhìn môi cô khô quắt, hơi hơi cau mày, ánh mắt càng thêm âm trầm.

Người phụ nữ đáng chết, lại gây chuyện.

Anh vơn tay ra, nhẹ nhàng xoa mi tâm nhăn lại của cô.

Giống như cảm thấy có chút thoải mái, mi tâm của cô hơi hơi giãn ra.

Nhưng mà, Cố Tĩnh Trạch vừa muốn đi, lại cảm thấy cô nhẹ nhàng nắm ngón tay anh, anh thật sâu nhìn thoáng qua gương mặt tái nhợt của cô, vẫn giữ lại, hàm răng cô run lên, giống như đang nói lạnh, bàn tay to anh chạm vào trán của cô, một mảnh nóng bỏng, anh nghĩ một chút, xúc chấn lên, mình cũng nắm vào.

Nhớ thời điểm mình còn nhỏ, lúc anh sốt cao, toàn thân rét run, tay chân lạnh lẽo, mẹ cũng làm như vậy, ôm anh, xoa tay chân của anh, mãi cho đến tay chân nóng lên, sốt cao cũng liền bắt đầu hạ.

Anh ôm chặt lấy Lâm Triệt, đem cô triệt ở trong trong lòng của mình.

Đưa tay bấm chuông bên giường, kêu người hầu tiến vào.

- Đi gọi Trần Vũ Thịnh đến.

Bác sĩ Trần rất nhanh đến.

Người hầu nói, đại khái là phu nhân bị bệnh.

Trần Vũ Thịnh lắm bẻm:

- Khi nào thì anh ta lại để mình đi xem bệnh cho người khác.

Anh vốn là bác sĩ chuyên khoa quốc tế nổi tiếng, sau này bị Cố gia tìm được, đồng thời làm nghiên cứu, anh chỉ làm bác sĩ tư nhân cho Cố Tĩnh Trạch, đã bao nhiêu năm, trừ bỏ phần lớn thời gian nghiên cứu, anh không xem bệnh cho bất kỳ ai.

Thời điểm Trần Vũ Thịnh đẩy cửa phòng ra, liền nhìn thấy Cố Tĩnh Trạch nằm nghiêng ở trên giường, thiên hạ trong lòng giống như con mèo nhỏ nằm ở trong lòng anh, vô cùng nhu thuận.

- Thực xin lỗi thực xin lỗi, tôi không biết hai người đang ở...

Trần Vũ Thịnh nhanh chóng đóng cửa lại.

Nhìn cửa đóng lại, trên mặt Cố Tĩnh Trạch nhất thời đen lại.

- Tiến vào.

Anh gọi bác sĩ ở cửa.

Trần Vũ Thịnh nghĩ, không đúng, bọn họ vẫn đang mặc quần áo, vì thế nghe thấy Cố Tĩnh Trạch lên tiếng, lại vội đẩy cửa ra.

Cố Tĩnh Trạch cẩn thận nhìn người trong lòng, nói:

- Cô ấy không biết vì sao lại phát sốt.

Vừa mới ở cục cảnh sát một buổi tối, trở về liền té xỉu, anh cũng không biết cô có phải đã xảy ra chuyện gì không.

Trần Vũ Thịnh thấy vẻ mặt Cố Tĩnh Trạch nghiêm túc, vội vàng đi qua nhìn Lâm Triệt.

Kiểm tra, vẻ mặt Trần Vũ Thịnh mới bất đắc dĩ nói:

- Cố tổng, phu nhân là bị cảm.

- ...

Cố Tĩnh Trạch hỏi anh:

- Chỉ là cảm mạo?

- Đương nhiên, phát sốt, cổ họng nhiễm trùng, rõ ràng triệu chứng của cảm mạo.

Cố Tĩnh Trạch thả lỏng một chút, nói với anh:

- Đi ra ngoài đi.

Trần Vũ Thịnh không nói gì, anh vội vàng vàng gọi tới, liền nhìn bị cảm mạo, xong là bảo anh rút đi?

- Tiên sinh, bên này có nhiều bác sĩ gia đình, lần sau anh có thể trực tiếp gọi bọn họ tới.

Cố Tĩnh Trạch im lặng không nói gì, ánh mắt còn dừng ở trên người Lâm Triệt, một khắc cũng không rời, thanh âm thản nhiên nói:

- Ừ, tôi cảm thấy thân thể tôi nhiều năm như vậy cũng không có thay đổi gì, nghiên cứu cũng không có hiệu quả gì, nhưng mà gần đây đã tốt hơn rất nhiều, lại không có liên quan gì đến anh, về sau tôi có vấn đề gì cứ tìm bác sĩ gia đình là được rồi, anh không cần đến nữa.

- ...

Trần Vũ Thịnh nhanh chóng nói:

- Tôi đùa, gia đình bác sĩ cái gì cũng không hiểu, bệnh của phu nhân là chuyện lớn, bảo tôi tới là phải.

Cố Tĩnh Trạch ngẩng đầu lên, nhìn anh một cái, vẫy tay bảo anh đi.

Trần Vũ Thịnh nhanh chóng lẩn đi.

Cố Tĩnh Trạch nghe nói chỉ là cảm mạo, vẫn không thả lỏng, vẫn ôm Lâm Triệt vào trong ngực, xoa bóp tay chân của cô.

Lâm Triệt chỉ cảm thấy trên người rất lạnh, giống như mình vẫn còn ở trong cục cảnh sát, túi thân như vậy, bắt lực như vậy.

Cô cảm thấy mình bị ai lôi kéo, nắm tay cô, đỡ cô, không tiếng động xoa bóp tay cô.

Bỗng nhiên liền nhớ tới, hình như là Tần Khanh ở bên mình, cô nỉ non, muốn mở miệng, thanh âm lại khàn khàn nói không nên lời, chỉ mơ hồ kêu một tiếng:

- Tần Khanh...

Đầu tiên Cố Tình Trạch sững sốt, sau đó gần sát môi của cô, cẩn thận nghe cô nói.

Cô lại mơ hồ kêu một tiếng, quả thật là Tần Khanh...

Tay Cố Tình Trạch chợt buông ra, đứng dậy, nhìn người phụ nữ trên giường bằng nửa con mắt.

- Tần...

Cô lại kêu một tiếng, thanh âm vừa ra khỏi miệng, Cố Tình Trạch liền xúc chấn của cô lên.

- Lâm Triệt, cô tỉnh táo cho tôi, nhìn xem tôi là ai.

Dùng sức kéo Lâm Triệt lên, con ngươi đen của anh lóe lệ khi.

Lâm Triệt mơ mơ hồ hồ mở to mắt nhìn thấy gương mặt tràn ngập tức giận trước mắt, mới dần dần tỉnh táo lại.

Lại là Cố Tình Trạch.

- Là anh?

Cô có chút kinh ngạc, không nghĩ tới anh thế nhưng lại đến.

Điện thoại gọi không ai nhận, anh làm sao có thể biết cô đã xảy ra chuyện gì.

Đáy mắt Cố Tình Trạch hiện lên cười lạnh:

- Thế nào, nhìn thấy là tôi, không phải là Tần Khanh cô tâm tâm niệm niệm, ngược lại là tôi, buồn bực sao?

Lâm Triệt sững sốt, chú ý tới trong mắt anh tràn đầy không kiên nhẫn cùng phiền chán, lúc này nhớ tới, ngày đó, anh còn nói cô là tuổi trẻ lầm đường, chỉ là một diễn viên.

Anh còn lôi kéo đôi vai của cô, thoát nhìn người đầy ý lạnh, trên mặt cũng là tràn ngập xa cách.

Cô trực tiếp đẩy tay anh ra.

- Buông tôi ra, anh làm gì?

Cô cũng dám đẩy anh?

Cố Tình Trạch bị đẩy sang bên cạnh, xoay tay lại nắm chặt cổ tay cô:

- Thế nào, không phải là Tần Khanh, cô chạm vào tôi, lập tức chán ghét như vậy? Đáng tiếc, Tần Khanh đã là chồng chưa cưới của người khác, cô bây giờ còn thăm mến người ta, nhưng mà anh ta vốn không biết, Lâm Triệt, cô chết cái tâm tư này đi.

- Anh...

Nghe anh nói bèn nhon như vậy, trong lòng Lâm Triệt nhét đầy tức giận.

Càng bắt đầu dùng sức đẩy tay anh:

- Thả tôi ra, Cố Tình Trạch, anh buông ra, tôi chỉ là diễn viên, anh chạm vào tôi, không sợ ô uế tay của anh sao?

Cố Tình Trạch nổi trận lôi đình, nhìn cô giãy dụa, ánh mắt tối đen chợt lóe, hai tay cầm lấy cánh tay cô, trực tiếp đẩy cô ngã xuống.

Hai người cùng nhau ngã xuống trên giường mềm mại, anh đè trên thân thể cô, thân thể trực tiếp áp trên thân thể nhu nhuyễn của cô, hơi thở mạnh mẽ, trực tiếp bao phủ quanh thân cô.

Lâm Triệt tức giận kêu:

- Cố Tình Trạch, anh tránh ra, anh quả thực là đồ... Ngang ngược, khốn nạn, anh buông tôi ra!

Cô nghĩ nửa ngày, cũng tìm không được một từ thích hợp có thể mắng anh cầu huyết lâm đầu*.

Cầu huyết lâm đầu (狗血淋头)/ Cầu huyết phun đầu(狗血喷头): mắng chửi xối xả/mắng té tát. Tuy rằng suy yếu vô lực, nhưng mà cô vẫn quật cường, cũng không ai có thể địch lại, toàn thân rõ ràng vô lực, còn sống chết chống lên ngực của anh, đáng tiếc tay nhỏ bé ở của anh ngực xoay xoay, như có như không đụng chạm vào chỗ mẫn cảm của anh, phảng phất giống như mềm nhẹ vuốt ve.

Cố Tĩnh Trạch bị cô làm cho tâm viên ý mã, bụng hơi hơi động.

Lâm Triệt thấy sức lực của anh lớn kinh người, mặc kệ cô ép buộc thế nào, anh cũng đều coi như bị gió an ủi, không nhúc nhích tí nào, tức giận bất chấp, nâng đầu gối lên, bộ phận chính giữa chống lên...

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 98: Chỉ Biết Úc Hiếp Cô

Cố Tĩnh Trạch neho mắt, một tay nhanh chóng bắt được đầu gối của cô.

Lâm Triệt sững sờ, ngẩng đầu lên, bình tĩnh nhìn ánh mắt tối đen của anh.

Cố Tĩnh Trạch không nghĩ tới cô lại còn dám làm loại động tác này, lúc này mới cười lạnh:

- Giỏi lắm, Lâm Triệt, cô muốn mưu sát chồng sao?

Lâm Triệt đỏ mặt, cũng không nghĩ chạm vào nơi đó của anh, chỉ do không còn có biện pháp nào nữa mới...

Đầu gối mượt mà của cô bị anh nắm trong tay, bàn tay to thô ráp ma sát da thịt non mềm của cô, cô đỏ mặt la lên:

- Cố Tĩnh Trạch, anh muốn làm gì?

Cố Tĩnh Trạch nhìn bộ dáng của cô bị anh đè nặng dưới thân, đẩy mắt đỏ lên, dục vọng huyết sắc, chậm rãi giờ lên:

- Cô nói tôi muốn làm gì?

Lâm Triệt đương nhiên không tin, anh sẽ làm gì mình, anh rõ ràng có người phụ nữ mình thích, hơn nữa không phải nói, anh có bệnh mãn cảm với người phụ nữ sao?

Cô véo đùi của mình:

- Anh còn không buông tôi ra, cẩn thận tôi không khách khí với anh.

Cố Tĩnh Trạch cười, nhìn cô bởi vì phẫn nộ mà kịch liệt phập phồng ngực:

- Tôi ngược lại muốn nhìn, cô muốn làm gì không khách khí với tôi.

Lâm Triệt kêu:

- Cố Tĩnh Trạch, tôi không có ý tứ như vậy.

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Sao, không có ý tứ như vậy với tôi, có ý tứ với ai? Tần Khanh?

Lâm Triệt bị anh làm tức giận đến mức gan cũng đau:

- Đúng, là có ý tứ với Tần Khanh!

- Cô...

Tay Cố Tĩnh Trạch không khỏi nắm càng chặt, Lâm Triệt chỉ cảm thấy cánh tay tê rần, chớp mắt hiện lên chua xót nhìn Cố Tĩnh Trạch.

- Anh buông tôi ra, Cố Tĩnh Trạch, anh chỉ biết ức hiếp tôi.

- Úc hiếp? Bây giờ tôi cho cô biết cái gì mới gọi là ức hiếp.

Cố Tĩnh Trạch nói xong, dứt khoát áp người ở dưới thân, tay vén quần áo lên.

Ngực mẫn cảm tê rần, lúc tay anh nắm lấy, toàn thân cô khấn trương căng thẳng, giống như có một dòng điện chạy qua, cô hừ nhẹ ra tiếng.

Hai tay vội dè cánh tay không an phận của anh lại, cô tức giận trừng mắt nhìn anh:

- Anh... Có Tình Trạch... Anh giờ trò lưu manh!

Có Tình Trạch chỉ cảm thấy xúc cảm trong tay thật tốt, trong lúc nhất thời, thậm chí có chút không buông ra được.

Trừng mắt nhìn người phụ nữ dưới thân, anh nghiêng răng nghiêng lợi:

- Ai bảo cô khắp nơi gây chuyện cho tôi!

Nói xong, trên tay lại dùng lực.

Lâm Triệt nhin không được kêu ra tiếng.

Có Tình Trạch nghe thấy tim cũng căng thẳng, hai tròng mắt khêu gọi, gắt gao nhìn chăm chăm gò má của cô, quần áo lại bị đẩy lên cao, rốn lộ ở dưới ánh đèn, bụng không có một vết sẹo, thoát nhìn vô cùng mê người.

Lâm Triệt cắn môi, híp mắt nhìn người đàn ông cao cao tại thượng giống như vương giả trước mắt.

- Đúng, tôi gây chuyện, vậy anh đi tìm người phụ nữ không gây chuyện cho anh đi!

Mạc Huệ Linh sẽ không gây chuyện cho anh, anh đi tìm Mạc Huệ Linh đi.

Không dám đi tìm Mạc Huệ Linh, không nỡ ức hiếp Mạc Huệ Linh, lại đến ức hiếp cô.

Lâm Triệt biết bản thân không tốt, luôn chọc phiền toái, nhưng mà, cô cũng không muốn như vậy.

Vận khí của cô không tốt, cho nên mới luôn gặp chuyện phiền toái này nọ.

Bao gồm cả người đàn ông trước mắt, cũng là chuyện phiền toái của cô, hiện thời, cô còn càng cảm thấy, anh quả thực chính là phiền toái lớn nhất của cô.

Tay người đàn ông lại sờ, Lâm Triệt sợ hãi kêu lên.

Lâm Triệt chưa từng có đàn ông, lúc này chỉ cảm thấy vừa xấu hổ vừa lúng túng, nhưng mà, đáy lòng lại ỉn ỉn có một tia thoải mái chờ mong, đơn giản là bộ dạng này của anh thật sự rất gợi cảm, trêu chọc làm cho đáy lòng người ta khó chịu.

- Cô lặp lại lần nữa!

Thanh âm đàn ông càng trầm thấp khàn khàn hơn, nghe giống như mang theo từ tính vốn có, vờn quanh ở bên tai.

Lâm Triệt bị gắt gao áp ở phía dưới, vốn là dè dặt, lúc này đầu bị anh nói càng cảm thấy khó chịu, trực tiếp quát lên:

- Muốn chém giết muốn róc thịt tùy ý, anh chê tôi gây chuyện, thì đi tìm người phụ nữ khác!

- Thế nào, tôi đi tìm cô còn bị cô ghét bỏ phải không? Nếu không phải là tôi đến, giờ phút này cô đang cùng Tần Khanh chàng chàng thiếp thiếp phải không?

- Đương nhiên! Tôi... Tôi thật vất vả mới có thể điếm đạm đáng yêu ở trước mặt Tần Khanh một lần, đều bị anh phá hủy!

- Cô... Muốn chết!

Mặt Có Tình Trạch ửng hồng lên, trừng mắt nhìn người phụ nữ đáng chết này.

- Thế nào, anh có thể làm gì tôi!

Lâm Triệt kêu gào.

Trên tay Có Tình Trạch dùng lực, kéo một cái, quần áo của cô bỗng nhiên liền bị kéo rách.

Lâm Triệt chỉ cảm thấy trên người chột lạnh...

Ngay sau đó, thân thể anh liền che lên, một ngụm cắn môi đáng hận của cô, đây là sự trừng phạt của anh, dùng sức cắn xuống...

- Hu...

Lâm Triệt kêu ra tiếng.

Lâm Triệt cảm thấy Cổ Tinh Trạch quả thực chính là cái bá vương(1), chính là bạo quân.

(1) Bá vương: kẻ cực kỳ thô bạo; kẻ ngang ngược (hiệu của Sở vương Hạng thời Tần - Hán).

Cô đau đớn nước mắt rớt xuống, từng giọt từng giọt lộp bộp ở bên tai.

Càng thêm cảm thấy tủi thân.

Trên người cùng trong lòng, đều khó chịu như vậy, yếu ớt như vậy.

Còn đang bị cảm mạo, thân mình trống rỗng khó hiểu.

Thậm chí đối mặt với một người đàn ông ức hiếp mình, một chút năng lực phản kháng cũng không có.

Đầu lưỡi run run, làm cho người ta cảm giác không gì sánh kịp.

Cổ Tinh Trạch che chắn ** môi của cô, tham lam hút tất cả không khí của cô.

Chỉ cảm thấy thân thể run rẩy, ngay sau đó, lúc người đã hoàn toàn không ngừng được, tay anh lại chạm đến nước mắt của cô.

Bỗng chốc buông lỏng cô gái này ra, anh cúi đầu nhìn Lâm Triệt.

Nước mắt ướt nhẹp gò má, thoát nhìn vô cùng yếu ớt, khó chịu giống như từng phát từng phát đâm vào tim.

Đáy lòng Cổ Tinh Trạch mềm nhũn, nhìn cô khóc, chân tay đã có chút cảm giác luống cuống.

Anh không biết cách ứng phó nước mắt người phụ nữ, vội kéo tay Lâm Triệt nói:

- Được rồi, đừng khóc, có phải có nơi nào đau không?

Anh ôm Lâm Triệt ngồi dậy, khuyên cô, để cô ngồi ở trên đùi mình, cúi đầu, có chút không nỡ cầm khăn đến, lau nước mắt trên mặt cô.

Lâm Triệt tức giận lâu bầu:

- Anh ức hiếp tôi!

- ...

Trong lòng Cổ Tinh Trạch buồn bã, oán hận cảm thấy thân thể khô nóng, khó khăn nhin, lại thể hiện không có chuyện gì.

Đến cùng là ai ức hiếp ai.

- Được được, là tôi không đúng.

- Quần áo của tôi rách rồi.

Cô cúi đầu ôm ngực mình.

Anh nhìn thân thể lại nóng lên, cúi đầu nói:

- Tôi bồi thường cho cô.

- Một bộ không đủ.

- Được, bồi thường cho cô 100 bộ.

- Cái này còn được.

Lâm Triệt nói xong, càng cảm thấy mệt mỏi, giống như vừa mới uống thuốc, hiệu lực của thuốc đã bắt đầu phát huy.

Ngáp một cái, cô dựa vào trên bờ vai anh, đầu nặng nề.

Cổ Tinh Trạch ôm cô, để cô dựa vào ngủ, vuốt tay chân của cô, trái lại đã không lạnh nữa, nhìn ra hẳn là đã hạ sốt.

- Ngủ đi, tỉnh lại sẽ khỏe thôi.

Anh nhú mảy, cảm thấy mình giống như đang dỗ trẻ con.

- Anh không được ức hiếp tôi nữa.

Lâm Triệt rất nhanh ngủ thiếp đi nhưng vẫn lằm bằm.

- Ủ...

Úc hiếp thêm vài lần nữa, anh phóng chừng sẽ chết trước cô ở nơi này mất.

Cảm thấy cô đã hoàn toàn ngủ sâu, anh mới chậm rãi để người xuống.

Phủ chăn lên, anh nghiêng rặng nghiêng lợi nhìn người phụ nữ đang ngủ say, giống như trẻ con.

Thật sự là, lúc ngủ chính là thiên sứ, lúc tỉnh lại chính là yêu tinh, làm cho người ta hận đến mức nghiêng rặng nghiêng lợi.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Sẽ Không Rắc Rối Cho Anh.

Buổi tối Lâm Triệt ngủ cực kỳ ngon.

Cô nằm ở nơi đó, giống như nhìn thấy Cố Tĩnh Trạch, đang ôn nhu nhìn cô, biểu cảm nhu hòa cho tới bây giờ chưa từng nhìn thấy trên mặt anh, sóng mắt lưu động, giống như nước chảy róc rách.

Môi mông khêu gợi của anh, hơi hơi nhếch lên, độ cong vừa đúng hoàn mỹ.

Anh đỡ bả vai Lâm Triệt, ôm cô vào trong ngực, giống như là đang nhìn báu vật kiếp này.

Giọng nói của anh cũng gợi cảm cùng hoàn mỹ như vậy, anh nhẹ nhàng nói với cô:

- Lâm Triệt, anh yêu em...

Lâm Triệt bị kinh hải tim đập thình thịch, ngay sau đó, liền nhìn thấy môi Cố Tĩnh Trạch dán xuống.

Lâm Triệt sững sốt.

Nhưng mà lúc này...

Di động bỗng chốc vang lên.

Lâm Triệt đột nhiên bừng tỉnh, bỗng nhiên ngồi dậy, mới cảm thấy hóa ra chuyện này giờ đều là mình đang nằm mơ.

Ngọa tào(1), làm sao có thể nằm mơ như vậy...

(1)“Ngọa tào” ~ Đồng âm với cụm từ “Ta thao” [wǒ-cāo]: Một câu mắng chửi thô tục được cách thức hóa để không bị [hài hòa], trong tiếng Việt mình thì đồng nghĩa với “ĐM” vân vân...

Lâm Triệt nhanh chóng vuốt tóc của mình, nghe thấy di động còn đang liêu mạng kêu, mới đưa tay lấy.

Gọi đến là Du Mẫn Mẫn.

- Em sao lại thế này, sao bỗng nhiên trên tin tức nói em dính vào ma túy.

Lâm Triệt còn chưa xem tin tức, đương nhiên không biết bên ngoài đang nói cái gì, cô ôm đầu có chút đau, nói với cô:

- Em là bị hãm hại!

Du Mẫn Mẫn trầm tư một lát, nói:

- Thôi, đến công ty lại nói.

- Được rồi, nhưng mà chị Du, ngày hôm qua bỗng nhiên điện thoại của chị gọi không được, chị đi đâu vậy?

Du Mẫn Mẫn lại trầm mặc, cuối cùng chỉ có thể không nói gì.

- Ngày hôm qua xảy ra tai nạn xe cộ.

- ...

Lâm Triệt nói:

- Sao lại xui xẻo như vậy, chúng ta gần đây có cần lên núi bái Phật không?

- Chị cũng cảm thấy vậy, thôi, đến công ty lại nói.

Lâm Triệt vội đứng dậy, cảm thấy đầu còn có chút choáng váng, nhưng mà vẫn nhanh chóng rửa mặt thay quần áo xong.

Vừa mở cửa phòng ngủ ra, liền nhìn thấy Cố Tĩnh Trạch từ bên ngoài tiến vào.

Liếc mắt một cái nhìn thấy Lâm Triệt, mày Cố Tĩnh Trạch nhún lại.

Bỗng nhiên nhớ tới chuyện buổi tối, anh hơi hơi nghiêng mặt nói:

- Cô đứng đây làm gì?

Lâm Triệt vội vàng vàng nói:

- Muốn đi công ty.

- Công ty?

Sắc mặt Cố Tĩnh Trạch trầm xuống:

- Sớm như vậy đi đến công ty làm cái gì?

- Có chút việc, phải đi xử lý.

Lâm Triệt nói.

- Không được đi.

Cố Tĩnh Trạch kéo Lâm Triệt đang muốn chạy lại.

Lâm Triệt hồ nghi quay đầu:

- Vì sao?

- Có cái gì tốt mà đi.

Nhìn lướt qua cô bởi vì bị bệnh, gò má vẫn còn ửng hồng:

- Hôm nay thành thật nghỉ ngơi ở nhà.

Thành thật nghỉ ngơi?

Lâm Triệt lại nghĩ đến, ngày hôm qua anh nói, vì sao cô luôn gây chuyện.

Nhất định là cảm thấy cô đi ra ngoài sẽ gây chuyện.

Lâm Triệt nói:

- Không được, tôi phải đi công ty xử lý một chút, chuyện này nếu xử lý không tốt, sự nghiệp tôi liền xong.

- Làm Cố phu nhân, có thể là sự nghiệp cả đời của cô.

Cố Tĩnh Trạch lạnh mặt nhìn người phụ nữ cố chấp này.

Lâm Triệt nói:

- Thôi đi, sau khi ly hôn tôi không phải là phụ nữ đơn thân sao, có sự nghiệp của riêng mình thì vẫn tốt hơn, tôi đi ra ngoài.

- Lâm Triệt! Tôi không để cô đi!

Giọng điệu Cố Tình Trạch trầm xuống, đáy mắt lóe lên u quang.

Lâm Triệt quay đầu:

- Tôi biết rồi, lần này tôi đi không phải là đi gây chuyện, sẽ không chọc phiền toái cho anh, tôi là đi xử lý chuyện, cho nên, anh không cần lo lắng cho tôi lại gặp chuyện không may.

Đáy mắt Cố Tình Trạch trầm xuống, chờ cô cúi đầu mang giày, mi tâm anh dính lại với nhau.

- Tôi đi đây.

Cô quay đầu, có chút kiêng kị nói với anh một câu.

- Tùy cô.

Cố Tình Trạch quay đầu liền bước vào trong phòng.

Môi Lâm Triệt khẽ nhúc nhích, nhìn anh giống như đang tức giận, nhưng mà, ngấm lại, cũng không đuổi theo.

Trong đầu nhớ tới mọi chuyện xảy ra vào buổi tối, tuy rằng bởi vì đầu cô mê mê trầm trầm, cho nên có chút không nhớ rõ, nhưng mà, vẫn có thể nhớ được anh sờ soạng ở trên môi cô thế nào, tay làm loạn ở trên thân thể cô thế nào...

Bỗng chốc trên môi có chút nóng lên, cô nhanh chóng lắc đầu để bản thân quên cảm giác chờ mong kia, nhanh chóng đi ra ngoài.

Công ty.

Du Mẫn Mẫn ôm đầu nói:

- Nhìn ra chuyện này hẳn là do Sầm Mễ Lạp làm, quảng cáo của em bị cướp, cô ta lại ký hợp đồng với công ty đó.

Lâm Triệt nhìn tin tức, mới nhìn thấy, trên tin tức tuy rằng không nói rõ, chỉ nói, có người đoán, gần đây có một minh tinh dính vào ma túy, đã bị giam giữ, nữ minh tinh L, vừa mới nổi tiếng từ một bộ phim truyền hình, nếu chuyện lần này là thật, phim truyền hình không thể phát sóng bình thường, có lẽ sẽ gặp trở ngại.

Người đọc trên mạng rất thông minh, lập tức liền đoán được, bọn họ nói chính là Lâm Triệt.

Du Mẫn Mẫn cũng có chút mệt mỏi, thoạt nhìn vô cùng bức bối:

- Ngày mai công ty có thể sắp xếp cho em xuất hiện ở một địa điểm thích hợp, khiến mọi người biết em không bị giam giữ, nhưng mà em cũng phải khẳng định, cục cảnh sát bên kia sẽ không nói cái gì, em không liên quan đến ma túy chứ?

Du Mẫn Mẫn còn có chút hoài nghi nhìn Lâm Triệt.

- Đương nhiên không có.

Lâm Triệt nói.

Du Mẫn Mẫn gật gù đầu, cô nói, Du Mẫn Mẫn liền tin tưởng, cô cũng cảm thấy, Lâm Triệt sẽ không phải là loại người như vậy.

- Chúng ta làm sao bây giờ?

- Trước đi công ty quảng cáo bên kia nói rõ tình huống.

Lâm Triệt cùng Du Mẫn Mẫn rất nhanh đến công ty quảng cáo.

Nhưng mà, oan gia ngõ hẹp, mới ra đến, liền nhìn thấy Sầm Mễ Lạp bước từ cao xuống.

- Ai ôi, Lâm Triệt, thế nào, nghe nói cô bị giam, nhanh như vậy đã ra ngoài.

Lâm Triệt nhìn thấy cô, cảm thấy mình không thể đã đánh mất kiên nhẫn.

- Đúng vậy, loại người ngu ngốc như cô còn ở bên ngoài, tôi cảm thấy tôi không thể dễ dàng đi vào.

- Cô... Lâm Triệt, cô còn kiêu ngạo, à, quả nhiên vẫn là tiến vòng luẩn quẩn quá muộn, người mới, cố gắng học hỏi chị đây, cái này gọi là mưu kế.

- A, đúng vậy, người không có thực lực, liền thích làm chút thượng vàng hạ cám (xấu xa) gì đó.

Lâm Triệt nói.

Du Mẫn Mẫn ở bên cạnh cười cười, nhìn Sầm Mễ Lạp:

- Mễ Lạp, tôi tiến vào trong vòng luẩn quẩn cũng rất lâu, khuyên cô một câu, loại âm mưu quỷ kế này, dùng một phần nhỏ, miễn gây hại cho bản thân.

Sầm Mễ Lạp hừ một tiếng:

- Cô tính là cái gì, dám nói tôi như vậy, tôi làm như thế nào, hừ, cô cùng nghệ sĩ nhỏ của cô nhất định không nổi tiếng được, uống gió tây bắc của cô đi, dám đấu với tôi, còn không nhìn xem mình là ai.

Nói xong, cô ta có tình dựa sát bả vai của Du Mẫn Mẫn, liền đi qua.

Lâm Triệt phần hận cần môi, nói với Du Mẫn Mẫn:

- Nhìn cô ta kiêu ngạo em chịu không nổi.

Du Mẫn Mẫn nói:

- Sớm muộn gì cũng ngã vào trong hố của mình thôi.

Hai người vào trong công ty, người trong công ty buồn bực nói:

- Các người không cần đến đây, việc này chúng tôi cũng không có biện pháp, công ty tuyệt đối không dùng loại nghệ sĩ có vết nhơ.

Bọn họ nói xong đuổi người, đối loại nghệ sĩ quán quít làm phiền, bọn họ đã thấy rất nhiều.

- Đi ra ngoài đi ra ngoài đi, các người nhanh chóng đi ra ngoài.

Nhưng mà đúng lúc này, bên ngoài bỗng nhiên có người tiến vào, thấp giọng không biết nói với nhân viên chủ quản cái gì.

Ánh mắt nhân viên chủ quản thay đổi, nhìn ánh mắt Lâm Triệt, bỗng chốc trở nên khác thường.

Anh ta đứng dậy:

- Lâm tiểu thư, thật xin lỗi, chúng tôi vừa mới biết được, cục cảnh sát đã làm sáng tỏ, đây chỉ là tin đồn, cô không liên quan đến chuyện kia, vậy, chúng tôi vừa mới nói chuyện quả thật là có chút không đúng, thật sự xin lỗi.

Nhân viên chủ quản kia sờ sờ cái trán, sau lưng ứa ra mồ hôi lạnh, nghĩ đến lời thư ký vừa mới nói ở bên tai, vẫn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Thư ký vừa mới nói:

- Tần Hạo tự mình gọi điện thoại, nói quảng cáo này, anh ta muốn Lâm Triệt làm.

Tần Hạo là nhân vật nào, là người rỗng thấy đầu không thấy đuôi.

Đó là cấp dưới bên người Cố Tĩnh Trạch, bọn họ có thể đứng đến à, hiện thời thế nhưng tự mình gọi điện thoại muốn Lâm Triệt đóng quảng cáo...

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Anh Nguyện Tin Tưởng Em.

Lâm Triệt với Du Mẫn Mẫn liếc nhìn nhau một cái, đều cảm thấy không thể tin nổi.

Lúc đi ra ngoài Du Mẫn Mẫn mới hỏi, "Làm sao vậy?"

Lâm Triệt lắc đầu, "Sao em biết được."

Nhưng mà ngay lúc này lại thấy Sầm Mễ Lạp vừa nãy còn la lối om sòm với Lâm Triệt vậy mà bay giờ lại hùng hồn chạy từ ngoài vào.

"Lâm Triệt, cô dựa vào đâu mà giật mắt quảng cáo của tôi."

Du Mẫn Mẫn tự nhiên bước lên một bước, chắn trước mặt Sầm Mễ Lạp, "Sao nào, giờ không phải là lúc cô phách lối đâu? Cái nghề này vốn dĩ là tranh qua cướp lại, cô có thể dùng quỷ kế sảo quyết cướp quảng cáo của chúng tôi, vậy tại sao chúng tôi lại không thể giành lại?"

Sầm Mễ Lạp tức giận chỉ vào mặt Lâm Triệt, "Lâm Triệt, cô đừng có mà không biết điều, cô biết tôi là phụ nữ của ai không, ngay cả tôi mà cô cũng dám đụng vào, cô làm tôi...."

"Tiểu thư Lâm." Ngay lúc này bỗng nhiên có một âm thanh từ phía sau xuyên qua vài người truyền tới, giọng nói bình tĩnh lại mang theo vài phần khí phách.

Vài người kinh ngạc quay đầu lại nhìn, thấy người đang đến vậy mà lại là Tần Hạo.

Phía sau anh ta còn có vài nhân viên bảo vệ của Cố Tĩnh Trạch đi theo, cả đoàn người vô cùng khí thế làm hấp dẫn ánh mắt của những người bên cạnh.

Sầm Mễ Lạp ngăn người trong một chốc, thấy người đang đi tới, tay cũng quên phải buông xuống.

Du Mẫn Mẫn thấy người đang tới kia cũng nhìn theo đầy kinh ngạc.

Lâm Triệt vừa thấy là Tần Hạo, chạy ngay tới nói, "Trợ lý Tần, sao anh lại đến đây."

Tần Hạo lại thêm cung kính với Lâm Triệt, bộ dạng vô cùng kính cẩn, "Ông chủ bảo tôi đến đây xem thử."

Lâm Triệt à một tiếng, nhìn mấy người xung quanh, cảm thấy kỳ lạ, chẳng qua chỉ là một trợ lý thôi mà, sao mọi người lại sợ anh ta như thế.

Sầm Mễ Lạp lập tức chẳng còn chút khí thế nào, ra sức trừng mắt Lâm Triệt, không ngờ cô lại quen biết với người này

Hơn nữa thấy Tần Hạo cung kính với cô như thế, không biết Lâm Triệt đã leo lên người của tên kim chủ nào rồi.

Chẳng lẽ là Cố Tĩnh Trạch?

Sao có thể chứ.....

Sầm Mễ Lạp chớp mắt, nhanh chóng chạy tới nói, "Anh Tần, tôi là Sầm Mễ Lạp, chào anh."

Tần Hạo khinh thường liếc nhìn Sầm Mễ Lạp, tuy Sầm Mễ Lạp đã là ngôi sao sáng, cũng coi như là nhà nhà đều biết, thế nhưng cô ta trong mắt Tần Hạo lại tựa như chưa là cái gì cả.

Tần Hạo nhìn thẳng vào Lâm Triệt, lời lại là nói với Sầm Mễ Lạp, giọng nói nhẹ nhàng, "Tiểu thư Lâm, ông chủ nói nếu có người gây chuyện khiến cô mất hứng, ông chủ sẽ giúp cô xử lý, cho dù là tuyết tàng* hay đuổi ra nước ngoài, hoặc là đưa sang Campuchia, ông chủ có rất nhiều cách khiến một người biến mất hoàn toàn khỏi đất nước C này."

*tuyết tàng có nghĩa là giấu một thứ gì đó đi, trong ngữ cảnh này có nghĩa là dìm Sầm Mễ Lạp xuống khiến cô ta không thể xuất hiện trước công chúng nữa.

Cả người Sầm Mễ Lạp run lên, nhìn Tần Hạo, mặt đen đến không thể tin nổi.

Tần Hạo chỉ lạnh lùng liếc nhìn qua một cái, tầm mắt vẫn luôn kín cẩn dừng trên người Lâm Triệt.

Lâm Triệt lười so đo với cô ta, nói với Tần Hạo, "Ông chủ nhà mấy người tới đây hả? Ở đâu thế?"

Tần Hạo nói, "Ông chủ đang chờ cô ở đằng trước."

Lâm Triệt gật gù đầu, trừng mắt liếc nhìn Sầm Mễ Lạp một cái rồi xoay người đi ra ngoài.

Tần Hạo ra lệnh khệ viên bảo vệ đi theo Lâm Triệt, quay đầu lại nói với Sầm Mễ Lạp, "Tôi hy vọng có thể nghe tin tức đền tội của cô."

Cả người Sầm Mễ Lạp run lên.

Nhìn Lâm Triệt rời đi thì cả nửa ngày trời cô ta mới hoàn hồn lại, tức giận nghĩ, cuối cùng thì Lâm Triệt có quan hệ gì với Cố Tĩnh Trạch?

Tại sao vậy?

Sau đó lại nghỉ một chút rồi hoảng sợ, tranh thủ thời gian lấy điện thoại ra gọi cho Lâm Lị.

Sau khi Lâm Lị ở đầu bên kia nghe xong mọi chuyện, thiếu chút nữa đã ném luôn cả di động.

Buông điện thoại xuống, cô ta nói với Bàn Thái Anh, "Lâm Triệt kia bây giờ rất khách lối."

Hàn Thái Anh kinh ngạc hỏi, "Nó ở bên cạnh Cố Tĩnh Trạch thật sao?"

Lâm Lị hừ một tiếng, "Có thể xem là vậy, Cố Tĩnh Trạch chắc chỉ chơi đùa với nó mà thôi, Lâm Triệt là cái thá gì chứ.

"Đúng thế đúng thế, nó lớn lên không đẹp bằng con, cũng không có thần thái như con, mẹ cũng không tin Cố Tĩnh Trạch sẽ xem trọng nó mà lại chú ý mất con."

Nhưng mà mỗi lần nghĩ đến thì đúng là Lâm Lị rất tức giận.

Ghen tị, Lâm Triệt vậy mà lại có một người đàn ông tốt đến thế ở bên cạnh che chở.

Nhớ đến bộ dáng cùng tuần thái của Cố Tĩnh Trạch ngày đó, lập tức cảm thấy ghen ghét hận thù, đó thật sự là người đàn ông có một không hai trên đời.

Sao Lâm Triệt lại may mắn đến thế được!

Du Mẫn Mẫn mang theo vẻ mặt kinh ngạc mà đi theo nhân viên bảo vệ.

Tây trang thuần một màu đen phẳng phiu, trên tai đeo bộ đàm thoại chuyên nghiệp, Du Mẫn Mẫn mơ hồ còn thấy có người giắt vũ khí vào bên hông nữa.

Đoàn người bao vây hai người dẫn ra ngoài, ở ngoài, trong một dãy xe đen thì có một chiếc của Cố Tĩnh Trạch đậu ở đó.

Lâm Triệt nhận ra xe của Cố Tĩnh Trạch, vội vàng đi qua.

Cửa xe mở, Cố Tĩnh Trạch đi ra.

Hai mắt Du Mẫn Mẫn phát sáng, lại nhóc tới đây là em trai của Cố Tĩnh Minh, trong phút chốc trên mặt đã nhuốm lên sắc thái xấu hổ.

Nhưng mà, sao Lâm Triệt lại quen biết Cố Tĩnh Trạch...

Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt, cau mày lại.

Trên mặt Lâm Triệt có chút ngượng ngùng, "Việc quảng cáo, còn có việc ở cục cảnh sát nữa, là anh giải quyết giúp em hết à?"

Cố Tĩnh Trạch nói, "Chỉ là lên tiếng chào hỏi thôi."

Cố Tĩnh Trạch lại tiếp, "Đi, anh đưa em về."

Lâm Triệt gật gật đầu, quay đầu lại kéo Du Mẫn Mẫn ra ngoài nói, "Chị Du, em đi trước nhé, có việc gì thì em gọi điện cho."

Du Mẫn Mẫn nhìn trộm Cố Tĩnh Trạch một cái rồi nói, "Em với Cố Tĩnh Trạch..."

"Bọn em..." Lâm Triệt hơi xấu hổ, quan hệ của bọn họ đúng là không thể một hai câu là kể hết

Du Mẫn Mẫn cũng hiểu có một số chuyện rất khó nói, chỉ là hơi kinh ngạc, vẫn ngỡ Lâm Triệt thật sự may mắn, ai ngờ cô lại có một Cố Tĩnh Trạch một tay che trời ở nước C này đây, cũng chỉ có thể cười rồi bảo với cô, "Em đi đi, chị đi trước đây."

Lâm Triệt cảm kích nhìn Du Mẫn Mẫn rồi mới quay người đi đến chiếc Porsche màu xanh biển kia của Cố Tĩnh Trạch.

Cố Tĩnh Trạch nhìn Du Mẫn Mẫn, Du Mẫn Mẫn thụ sủng nhược kinh* cúi đầu cười chào anh.

*thụ sủng nhược kinh : được chú ý quan tâm mà kinh sợ.

Không ngờ cô ấy cũng có ngày có thể tiếp xúc gần gũi với người quyền quý bậc nhất như vậy.

Mà Cố Tĩnh Trạch nhìn cô ấy, cũng cười nhạt lại.

Du Mẫn Mẫn tranh thủ cúi đầu lui xuống, nhìn chiếc xe của Cố Tĩnh Trạch.

Đoàn người cũng rầm rập leo lên xe của mình, lấy chiếc Porsche màu xanh lam làm trung tâm mà vây quanh, rời khỏi nơi này.

Trên xe Lâm Triệt ngượng ngùng nhìn Cố Tĩnh Trạch, "Cảm ơn anh đã giúp em "

Cố Tĩnh Trạch nói, "Không có gì, em là vợ anh, lý ra anh phải giúp em."

Lâm Triệt nói, "Chuyện kia, chuyện tiêm chích ma túy ấy, em chưa từng làm, thật đấy."

Cố Tĩnh Trạch quay đầu nhìn cô, nói thẳng, "Anh tin em."

Lâm Triệt hơi ngừng lại, hơi cảm động trước sự tín nhiệm vô cớ của anh.

Cố Tĩnh Trạch lại nói, "Tuy em không có giáo dục, cũng không biết phép tắc, thiếu thốn kiến thức, học hành cũng rất lười biếng, nhưng anh tin, em sẽ không làm mấy chuyện này."

"....."

Cảm ơn vì đã an ủi nhé.

Lâm Triệt nghĩ bụng, anh vẫn nên dừng tin tưởng em.

Cố Tĩnh Trạch nói, "Huống hồ khiến em chờ ở cục cảnh sát cả một ngày vốn là anh sai."

"Đâu liên quan gì đến anh đâu."

"Thân là chồng em, anh có nghĩa vụ phải giúp đỡ em, nhưng bởi vì đột nhiên anh phải ra nước ngoài nên không biết em lại xảy ra chuyện như thế, vì vậy đã chậm chạp, anh xin lỗi."

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Dùng Cách Cực Đoan Để Em Uống.

"Không cần đâu, anh xin lỗi cái gì, thăm ra anh cũng đâu có trách nhiệm này." Lâm Triệt vội vàng xua tay.

"Không, em là vợ của anh mà." Anh hùng hồn nói.

Lâm Triệt giật mình, thấy anh đang nhìn ô cửa sổ màu đen, trong chốc lát cảm thấy mùi vị ở trong lòng hỗn tạp cả lên.

Anh bảo, cô là vợ của anh....

Nhanh chóng quay mặt đi, cô không còn ngắm sừng mặt đẹp đến mê người của anh nữa.

Rất nhanh đã về nhà.

Hai người một trước một sau vào trong nhà, Cố Tĩnh Trạch nói với người giúp việc, "Lấy thuốc cho bà chủ."

Lâm Triệt quay đầu, Cố Tĩnh Trạch lại nói, "Em vẫn còn đang bị cảm, uống thuốc đi."

Vào phòng ngủ, Lâm Triệt ngồi ở trên giường, Cố Tĩnh Trạch thấy người giúp việc đem thuốc vào, nhận thuốc rồi thì phát tay bảo người giúp việc đi ra, nói với Lâm Triệt, "Mở miệng."

Lâm Triệt nói, "Em không cần uống thuốc đâu, thiệt đấy, em đã khỏe rồi."

Cố Tĩnh Trạch nhú mày, "Mở miệng, nghe lời."

Giọng nói của anh trầm thấp êm tai như tiếng đàn Cello vậy, trong lòng Lâm Triệt run lên, cảm thấy thật là hiếm khi anh ra dáng một người đàn ông hoàn mỹ như bây giờ.

Đẹp trai, gọi cảm, nhiều tiền như thế, còn có ý thức trách nhiệm nữa.

Đối xử với cô tốt như vậy.

Tuy là do ý thức trách nhiệm của anh quá nặng nên mới đối xử tốt với người vợ trên danh nghĩa của mình, giúp cô làm nhiều chuyện như vậy, thật ra cô cũng cảm thấy rất cảm động.

Cô bỗng nghĩ rằng có lẽ sau khi ly hôn cô rất có thể không tìm thấy được một người đàn ông hoàn mỹ giống như anh nữa.

Vậy mà trong lòng Lâm Triệt lại hơi hơi nổi lên cảm giác chua xót.

Cố Tĩnh Trạch nói, "Em ngốc ra cái gì thế hả, bảo em mở miệng uống thuốc cơ mà, đừng có giả ngu với anh nhé."

Trên mặt Lâm Triệt hơi đỏ lên, trong phút chốc quay phắt mặt đi, "Không uống."

"Không uống thật sao?"

"Em thật sự không sao cả, cứ mãi uống thuốc như thế cũng không tốt cho sức khỏe, lúc em còn nhỏ đã từng sốt cao đến bốn mươi độ, cũng có uống thuốc đâu, từ từ rồi cũng khỏe lên thôi."

"Bốn mươi độ...." Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt, cảm thấy cô có thể sống tới bây giờ đúng là may thật, "Anh rút cuộc cũng hiểu được tại sao chỉ số IQ của em lại thấp đến đáng thương như vậy, thì ra là vì lúc nhỏ sốt cao nên bị đốt hết rồi."

"Cút đi!" Lâm Triệt ngẩng đầu lên kháng nghị nói, "Vì thế nên sức khỏe của em mới tốt như vậy á, lần trước đổ nhiều máu như thế mà cũng có bị gì đâu."

"Cách làm của em vốn phản khoa học, làm gì có ai sốt cao mà không uống thuốc." Cố Tĩnh Trạch kiên trì nói.

Lâm Triệt lại nói, "Anh cho rằng ai cũng như anh sao, từ nhỏ đã ngâm thìa vàng để lớn lên, sau lưng lúc nào cũng có một đám bác sĩ đến phục vụ cho anh, lúc nhỏ em với mẹ nương tựa nhau, ngày nào mẹ cũng rất bận, vốn dĩ chẳng có ai quan tâm đến em cả, có điều cũng may là em ít khi sinh bệnh, sức khỏe tốt đến không thể tốt hơn, chỉ có một lần em còn nhớ rõ là lúc đó sốt cao đến bốn mươi độ, nửa đêm dậy lại chẳng thấy mẹ ở đâu cả nên em tự chạy đi tìm thuốc, kết quả là do lúc nhỏ không biết nhiều chữ nên đã uống một đồng thuốc đắng giải nhiệt với thuốc cầm, mẹ về thì sợ chết khiếp tưởng em bị gì nên nhanh chóng đưa em đi phòng khám gần đó, sau đó lại phát hiện chẳng bị gì cả, sốt cao cũng tự hạ, bác sĩ bảo nếu là con người ta uống nhiều thuốc như vậy thì sớm đã ngã bệnh rồi, may mà do sức đề kháng của em quá cao đó."

Cố Tĩnh Trạch nghe xong thì sắc mặt càng trầm xuống, nhìn bộ dạng chẳng sao cả của Lâm Triệt, đôi môi mỏng nhẹ mím thành một đường dài, bất tri bất giác đã tiến gần đến Lâm Triệt, Lâm Triệt ngẩng đầu lên thì đụng ngay phải đôi mắt đen lầy của anh, phút chốc dịch về sau một chút, lại nghe Cố Tĩnh Trạch uy hiếp nói, "Nhanh uống thuốc đi, đừng buộc anh phải dùng thủ đoạn cực đoan."

Lâm Triệt thấy anh áp sát như vậy, khóe môi kia lại nhếch lên đường cong sắc xảo, nuốt nước miếng, cảm thấy mặt mình nóng lên lại càng quay đầu đi muốn né tránh, "Em thật sự không sao cả, không bị gì thì uống thuốc làm chi."

Lúc này Cố Tĩnh Trạch dứt khoát bỏ viên thuốc vào miệng mình, đưa cánh tay dài vươn tới, một tay anh nắm cằm Lâm Triệt, thẳng thắn hôn lên môi cô.

Hơi lạnh nơi đầu lưỡi cùng hương thuốc vị cam thảo cứ thế bị đẩy vào trong miệng của Lâm Triệt.

Lâm Triệt kêu ô một tiếng, sau đó lại nhanh chóng cảm thấy môi của anh ngăn chặn hô hấp của cô.

Viên thuốc trôi xuống cổ họng, khiến Lâm Triệt lập tức ngừng thở.

Càng đáng ghét hơn là dù thuốc đã uống xong nhưng đầu lưỡi của anh vẫn ở trong miệng cô đảo quanh một vòng, chậm chạp không chịu rút lui.

Không biết qua bao lâu anh mới rời khỏi môi cô, Lâm Triệt ho mạnh một tiếng, Cố Tĩnh Trạch nhìn dải tai của cô cũng đã đỏ lên hết lên rồi, phút chốc khóe môi hơi cong lên, thấy Lâm Triệt ngẩng đầu, anh lại đưa ly nước qua nói, "Uống nước nuốt xuống đi."

Lâm Triệt im lặng trừng mắt nhìn anh.

Cố Tĩnh Trạch lại đến gần thêm chút nữa, mặt mày gian manh mang theo ý cười, "Sao thế, nước mà cũng muốn anh dùng cách cực đoan để khiến em uống à?"

Mặt Lâm Triệt như muốn nứt ra, tức giận nói, "Cút đi!"

Nói xong liền giật lấy ly nước rồi chạy đi há to miệng uống một ngụm.

Cố Tĩnh Trạch hài lòng gật đầu, "Ngoan, lần sau không cần phải mưu tính phản kháng lại với anh."

Lâm Triệt nghĩ, người này đúng là ác độc mà.

Nhưng lại nghĩ đến anh cũng chỉ là muốn cô mau uống thuốc để mau khỏe, trong lòng lại cảm thấy hơi ảm áp.

Lúc còn nhỏ trừ bỏ mẹ ra thì chẳng còn ai quan tâm đến cô như thế.

Cố Tĩnh Trạch trừng mắt liếc cô một cái, "Hết cảm nhanh nhanh chút, tránh lây cho anh."

Thật là.....

“Yên tâm đi, thân thể em khỏe mạnh lắm, chắc chắn sẽ hết nhanh thôi, hơn nữa vừa nãy làm thế... Thì mới dễ lây bệnh hơn đây.”

"Còn khỏe mạnh nữa chứ, hờ một tí là sinh bệnh." Mắt Cố Tĩnh Trạch dừng lại trên môi của Lâm Triệt, "Nước miếng có thể sát trùng tiêu độc, không lây bệnh đâu, em tự chú ý đến mình cho tốt là được."

"...."

Cũng đúng, vương giả của đàn ông nhà họ Cố mà, bên cạnh có nhiều người quan tâm anh đến thế, vốn cũng chẳng cần cô nhọc lòng.

Chỉ sợ nếu anh chỉ có một chút biểu hiện của bệnh cảm thì đã lập tức có đội chữa bệnh hợp lại hội chẩn giúp anh trị liệu.

Dù sao cũng là thế giới khác hoàn toàn so với cô, Lâm Triệt bỗng cảm thấy thật ra cô với anh có sự chênh lệch quá lớn, khoảng cách cũng quá xa.

Lâm Triệt nói, "Không phải mỗi lần đều là ngoài ý muốn à."

Có điều cô đúng là rắc rối thật, không phải bị thương thì cũng là sinh bệnh.

Cô nghĩ chắc chắn Mạc Huệ Linh sẽ không phiền phức như thế.

Không khỏi cũng tự trách mình một chút, chẳng trách Cố Tĩnh Trạch lại thích Mạc Huệ Linh, người ta nghe lời hiểu chuyện, không bao giờ phiền phức như thế.

Lâm Triệt nghĩ, có lẽ nhiều người không coi trọng cô với Cố Tĩnh Trạch cũng không hẳn sai.

Một cô gái như Mạc Huệ Linh mới thích hợp với anh hơn.

Ít nhất cũng môn đăng hộ đối, cuộc sống an nhàn, cả đời cũng không phải luôn xảy ra mấy chuyện phiền toái như này.

Mà cuộc sống của một nhân vật nhỏ như Lâm Triệt lại tạo thành từ nhiều rắc rối, muốn tránh cũng không tránh được.

Cố Tĩnh Trạch nói, "Được rồi, mau nằm xuống ngủ đi."

"Nhưng em của chưa rửa mặt mà." Lâm Triệt đáp.

Cố Tĩnh Trạch lại tiếp, "Vẫn còn cảm, không cần phải sạch sẽ đâu, dù sao cũng đâu có ai ghét bỏ em."

“Nhưng mà.....

"Ngậm miệng, ngủ." Anh đem cho cô một cái chăn giày, giọng ra lệnh nói.

Lâm Triệt nghĩ, thật chẳng ai độc tài hơn anh cả.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Nếu Không Nói Thì Anh Sẽ Hôn Em.

Buổi tối, Cố Tĩnh Trạch vẫn nằm ngủ ở trên ghế sofa một bên, lúc Lâm Triệt đi WC thì thấy Cố Tĩnh Trạch nằm ở đó, thành thật mà nói thì cái ghế sofa đó đối với một người cao trên một mét chín như anh thì có hơi ngắn, chân phải cong lên mới vừa, Lâm Triệt thấy thì trong lòng có hơi không thoải mái, cúi đầu nhìn anh, Cố Tĩnh Trạch đang ngủ thiếp, môi mông hơi nhếch, mặt mày thả lỏng, không còn vẻ mạnh mẽ như trước, mà lại nhu hòa hơn nhiều, một lỗ chân lông nhỏ cũng không nhìn thấy trên khuôn mặt tinh tế của anh, thật khiến phụ nữ ghen tị mà.

Cứ thế nhìn một lúc, cô chống cằm, không khỏi hơi cúi gằm xuống chút nữa.

Người đàn ông này mà lại là chồng của cô.

Nghĩ lại cũng cảm thấy rất vi diệu.

Hơn nữa, chồng cô lớn lên cũng rất đẹp trai.

Bất kể là minh tinh hay nghệ sĩ nào mà cô từng gặp cũng không hoàn mỹ như anh.

Tất nhiên, Cố Tĩnh Dư có thể hồng lên như thế cũng là nhờ gien của nhà họ Cố bọn họ tốt.

Lại thêm một quý ngài tổng thống cũng được ca tụng mấy năm gần đây là... Tổng thống sức hấp dẫn nhất, có thể thể được gien của nhà họ Cố thực sự rất tốt.

Lâm Triệt phát giác, dù hai người kết hôn đã lâu, thế nhưng đây mới là lần đầu cô tỉ mỉ quan sát anh như thế.

Thì ra lông mi của anh ở góc nhìn này lại dài đến vậy.

Thì ra đôi mắt của anh ở góc nhìn lại nhếch lên cao như thế.

Thì ra bờ môi này của anh lại rất đầy đặn, như vậy....

"Em đang kén lút nhìn gì vậy?" Đúng lúc này, giọng nói nặng nề của Cố Tĩnh Trạch vang lên.

Lâm Triệt suýt chút nữa thì ngã ngồi xuống đất.

Vừa ngẩng đầu lên đã thấy khuôn mặt trêu tức của anh đang nhìn cô, vẻ nghiêng ngả khiến cho Lâm Triệt cảm thấy rất mất mặt.

"Em.. Em nhìn anh, sao thế, anh là chồng của em, em chỉ nhìn xú thôi cũng không được hả?" Lâm Triệt làm bộ bình tĩnh mà nói, đôi mắt không cam tâm chịu yếu thế mà trừng lại Cố Tĩnh Trạch.

Một câu anh là chồng của em khiến mắt của anh nheo lại.

Cười càng tươi hơn, anh lại tiến gần thêm vài phân nữa.

Đột nhiên khuôn mặt phóng to lên làm Lâm Triệt nhanh chóng lui ra sau.

Nhưng Cố Tĩnh Trạch đã nắm lấy cổ cô, không cho cô nhúc nhích.

Lâm Triệt kêu lên, "Anh áo sát thế làm gì hả."

"Em là vợ của anh, sao anh không thể tới gần hả?"

Một câu em là vợ của anh khiến mặt Lâm Triệt đỏ lên.

Cố Tĩnh Trạch làm bộ như trêu chọc mà nhìn môi cô, "Nói, dựa sát như vậy để làm gì hả."

"Em.. Em nhìn thử thử trên mặt anh..." Lâm Triệt né tránh ánh nhìn thẳng của anh.

"Sao có thể chứ, trên mặt anh không có thứ gì cả."

"Đương nhiên là có rồi, ghen mắt nhiều như vậy." Lâm Triệt ba hoa.

"Ha ha, em nghĩ ai cũng lời thôi như em hả." Cố Tĩnh Trạch hừ một tiếng.

Lâm Triệt thấy anh như muốn ăn tươi nuốt sống.

Lại ghét bỏ cô rồi.

Nhưng mà đúng là lạ thật, người đàn ông này giống như sẽ mãi mãi tao nhã lịch thiệp như vậy, nằm trên ghế sofa đã lỗi thời mà tư thế ngủ vẫn có thể đẹp như thế, cả tối hình như còn chẳng động dậy nữa, hơn hết trên mặt cũng luôn sạch sẽ như thế.

"Nói hay không, rốt cuộc là nhìn gì." Anh không buông tha nhìn Lâm Triệt.

"Em thật sự...."

"Còn không nói thì anh hôn em đấy." Cố Tĩnh Trạch lập tức tiến sát đến.

Lâm Triệt sợ hết cả hồn, chỉ thấy anh đã đụng đến mũi của mình, nhưng mà anh lại đứng lúc dừng lại.

Cứ như thế không gần cũng chẳng xa, dùng hơi thở để kích thích hứng thú của cô, làm gò má của người ta nhột nhột một lúc.

"Anh anh anh anh..."

"Trả lời sai." Cố Tĩnh Trạch vừa nói xong thì đôi môi quạ là áp lên môi của cô, ị một cái như chuồn chuồn lướt nước.

Lâm Triệt sợ hết cả hồn, "Anh anh anh anh, anh hôn thật hả anh."

Nhìn cô hoảng hốt lo sợ như gặp quỷ, Cố Tĩnh Trạch suýt nữa đã bật cười.

"Anh chưa bao giờ đùa cả." Cố Tĩnh Trạch nghiêm mặt nói.

Lâm Triệt sợ hãi mau chóng đẩy Cố Tĩnh Trạch ra.

Cố Tĩnh Trạch thấy cô chạy trốn cũng bật cười.

Nghe thấy tiếng cười chế nhạo của anh, Lâm Triệt cảm thấy mặt mũi mình đã mất sạch.

Lao thẳng vào WC rồi đóng cửa lại, tim giống như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực vậy.

Không được, cô phải tránh xa anh ra một chút mới được.

Không như thế thì người đàn ông này hiện tại không có việc gì lại thích đùa bỡn lưu manh thì phải làm sao.

Buổi tối, Lâm Triệt ngủ không ngon.

Vào ngày hôm sau, Lâm Triệt đã nhanh chóng nhận được tin tức tốt

Tin tức thảo luận liên quan đến cô đã không thấy đâu, cục cảnh sát cũng nhanh chóng xin lỗi, tỏ ý đây là điều bất trắc, mọi người đã đổ oan cho người tốt rồi.

Mà quảng cáo của Lâm Triệt cũng nhanh chóng phát sóng.

Lâm Triệt vào công ty thì thấy Du Mẫn Mẫn đang chờ cô ở trong, lúc thấy cô thì vẻ mặt không khỏi hơi biến đổi, để cô vào rồi mới nói, "Có người nói Sâm Mễ Lạp đã bị niêm phong."

"Hả? Thật à?" Lâm Triệt kỳ quặc hỏi, "Ai nói thế?"

Du Mẫn Mẫn lại nói, "Ai trong nghề cũng biết Sâm Mễ Lạp dụng nhảm người, công ty người mẫu cũng đã ép hủy hợp đồng với cô ta, bây giờ chẳng có công ty người mẫu nào giám ký hợp đồng với cô ta nữa, bản thân cô ta đúng là có thể tự nhận quảng cáo, nhưng mấu chốt là hiện tại cũng chẳng còn quảng cáo nào muốn dùng cô ta, đoán chừng sau này cũng sẽ từ từ biệt tăm."

Lâm Triệt chớp mắt, cảm thấy khiến một người biến mất trong ngành này đúng là dễ dàng.

Du Mẫn Mẫn nói, "Có thể thấy Cố Tĩnh Trạch rất thương em."

Mặt Lâm Triệt phút chốc đỏ lên, vẻ xin lỗi nhìn Du Mẫn Mẫn.

Nhưng ngẫm lại lại cảm thấy có chút không đúng.

Cố Tĩnh Trạch chẳng qua là do quá có ý thức trách nhiệm, cảm thấy dù đã kết hôn với cô rồi nhưng vẫn thỉnh thoảng gặp mặt Mạc Hiên Linh nên nghĩ là mắc nợ cô.

Thế nhưng, cô không cảm thấy lần này hai người kết hôn là do cô gây chuyện, mà cũng không cảm thấy có vấn đề gì ở anh.

Hôn nhân của bọn họ, là cả hai cùng sai lầm, ai cũng không thể trách ai.

Lâm Triệt thờ dài, nói, "Chị Du, chị không biết đâu, cái này không phải là vấn đề thương hay không thương... Nhưng mà anh ấy đúng là một người rất tốt."

Du Mẫn Mẫn cười, "Nói cho em nghe, em bảo Cố Tĩnh Trạch là người rất tốt thì đúng là dọa người chết đi được đấy."

"Sao thế?" Lâm Triệt không hiểu chớp mắt một cái.

Du Mẫn Mẫn nói, "Người nào mà không biết, Cố Tĩnh Trạch là tài phiệt mà ai nghe danh cũng sợ mất mật đấy, anh ấy là người không nên tiếp cận, hơn nữa có thể ở trên thương trường giờ trở nên nhanh nhạy như thế, em nghĩ tâm tư vẫn còn đơn thuần sao?"

Lâm Triệt ngẩn người, đúng là lúc mới bắt đầu cũng có cảm thấy Cố Tĩnh Trạch là một người rất lạnh lùng, phiền phức, rất đáng ghét.

Nhưng sau khi thân quan rồi cũng không quan tâm nhiều như vậy nữa.

Cô hiện tại cũng không cảm thấy Cố Tĩnh Trạch đáng sợ bao nhiêu cả.

Du Mẫn Mẫn nói, "Được rồi, sẽ phải chạy show nhanh thôi, đoàn làm phim tuyên truyền rất tốt, em biết chương trình Doanh Gia Toàn Thắng này không."

"Tất nhiên là biết rồi, đây không phải là chương trình át chủ bài sao, ratings rất cao, già trẻ gì cũng thích xem, chính em cũng là xem chương trình này để lớn lên đây." Lâm Triệt nói.

"Cuối tuần nay, bọn họ sẽ đi tham gia chương trình này, em là một trong những nhân vật chủ chốt nên cũng phải tham gia, em chú ý chuẩn bị chút đi nhé."

Lâm Triệt vừa nghe thì vui mừng nói, "Em cũng tham gia được à?"

"Tất nhiên."

Lâm Triệt lập tức cảm thấy vô cùng vui vẻ, không ngờ mình cũng có một ngày đi tham gia chương trình có ratings cao như thế.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 103: Vậy Mà Anh Đến Đón Em Thật À.

Tuy đã sớm biết rằng nếu đây là phim truyền hình của Cổ Tình Dư thì khi bắt đầu truyền bá chắc chắn sẽ lên mấy chương trình nổi tiếng như này để tuyên truyền tạo tiếng vang, nhưng mà Lâm Triệt lại không ngờ bản thân cô cũng được đi theo cùng, dù sao đến lúc đó ai được chọn lên sóng thì cũng phải chờ đoàn làm phim thương lượng với tổ tiết mục.

Lâm Triệt vẫn luôn kích động khi chuẩn bị cho chương trình lần này.

Vừa ra ngoài thì vậy mà lại thấy Cổ Tình Trạch đến đón cô.

Lái xe đến bên ngoài công ty, Lâm Triệt nhanh nhẹn nói với Du Mẫn Mẫn, "Em đi trước nhé chị Du."

Du Mẫn Mẫn gật đầu, "Em đi nhanh đi."

Nhìn thoáng qua chiếc Porsche khiêm tốn của nhà họ Cổ kia thì mắt của cô ấy hơi giật giật, thật sự không thể ngờ thì ra Lâm Triệt quả là có quan hệ với Cổ Tình Trạch.

Lúc trước nhìn không ra con nhóc Lâm Triệt này cuối cùng là có chỗ nào hấp dẫn người ta chứ.

Nhưng mà ở chung lâu rồi thì quả thật cảm thấy tuy cô rất ồn ào, nhưng lại đúng là rất thú vị, cũng vô cùng chân thành.

Lâm Triệt vào xe nhìn Cổ Tình Trạch, "Sao anh lại đến đón em vậy?"

"Chồng đến đón vợ không phải rất bình thường à?" Anh nhìn cô rồi hỏi lại.

Tìm Lâm Triệt ngay tức khắc đập tình thích.

Khóe môi của Cổ Tình Trạch lại cong lên, "Cố gia muốn chúng ta về một chuyến nên anh đến đón em."

Biết ngay mà.....

Lâm Triệt cảm thấy mất mặt vì bản thân vừa rồi lại ngốc nghếch cảm động, thật sự muốn tự tát mình hai cái mà.

Cổ Tình Trạch với Lâm Triệt rất nhanh đã đến Cổ gia.

Vệ sĩ giữ cửa vẫn nghiêm nghị như cũ, nhưng vì thấy là Cổ Tình Trạch đến nên chỉ cần chào hỏi một cái là xe đã được cho đi qua cánh cửa màu đồng kia.

Vào đến bên trong, Lâm Triệt không đi cùng với Cổ Tình Trạch mà chạy ngay đi tìm Mộ Văn Tinh.

"Mẹ, con đến rồi." Cô vừa cười nói vừa đi vào.

Cổ Tình Trạch ở phía sau đi theo vào.

Mộ Văn Tĩnh vừa thấy Lâm Triệt thì lập tức vui vẻ, kéo cô sang nói, "Sao lại ốm thế này."

Lâm Triệt đáp, "Ốm thì không tốt sao."

"Tất nhiên là không tốt rồi." Mộ Văn Tĩnh ngẩng đầu lên, "Tĩnh Trạch, con không đối xử tốt với Lâm Triệt à."

Cố Tĩnh Trạch trầm mặc nói, "Là do cô ấy ngốc, luôn tự mình gây chuyện, không phải sinh bệnh thì lại có chuyện khác, con có thể làm gì giờ."

Mộ Văn Tĩnh nói, "Xùy xùy xùy, con lại kiêu có rồi, à đúng rồi, anh con đã về, đang ở bên trong đây."

Mộ Văn Tĩnh nói với Lâm Triệt, "Hai con còn không tổ chức hôn lễ nên còn chưa gặp anh em bọn họ, đi với Tĩnh Trạch đi."

Lâm Triệt không hề nghĩ sẽ ở bên cạnh Cố Tĩnh Trạch.

Trùng mắt liếc Cố Tĩnh Trạch một cái, cô làm nũng với Mộ Văn Tĩnh nói, "Con còn muốn đi theo với mẹ chút nữa mà."

"Đi theo bà già như mẹ làm gì, con xem kia, Tĩnh Trạch đang trừng mẹ đó, hai đứa là vợ chồng mới cưới, nên ở bên nhau nhiều hơn mới phải, đi đi."

Lâm Triệt đành phải không tình nguyện đi đến bên cạnh Cố Tĩnh Trạch ở phía trước.

Sau đó Mộ Văn Tĩnh cũng đứng lên đi theo sau đến gặp Cố Tĩnh Minh.

Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt, cúi đầu nói, "Sao thế, sao lại không tình nguyện ở cạnh anh?"

Lâm Triệt vội quay đầu đi, "Làm gì có không tình nguyện."

Cố Tĩnh Trạch kéo tay Lâm Triệt lại, "Vậy sao em lại không nhìn anh?"

Tay bị kéo nên Lâm Triệt khựng lại, cúi đầu nhìn tay mình, vội vàng hất tay anh ra, "Sao em lại không nhìn anh chứ."

"Anh phát hiện em đứng là... Vẫn luôn né tránh anh, sao thế, có chỗ nào anh làm em không vui à, sao lại cứ muốn né tránh anh?"

"Em không có được chưa." Lâm Triệt hết cách nhìn đôi mắt đang gần sát kia của anh, cũng đầu thú nói cho anh biết rằng bản thân cô nếu thấy anh thì sẽ có những suy nghĩ bậy bạ độc ác, cho nên đành phải dùng sức đẩy anh ra, bước nhanh đi.

"Này em..." Cố Tĩnh Trạch đằng sau nhủ máy lại.

Mộ Văn Tĩnh theo sau hai người không khỏi khẽ mỉm cười.

Thấy bộ hai đứa ở chung cũng không tệ lắm.

Không có cảm giác câu nệ nhau như khách, trái lại còn làm nũng, chơi xấu, rồi nháo nhào cả lên, đây không phải ám chỉ tình cảm đang nồng đậm hơn à.

Lâm Triệt cùng theo Cố Tĩnh Trạch vào trong.

Lâm Triệt nói, "Ê, em tưởng có quý ngài tổng thống ở đây thì hẳn sẽ có nhiều người đi theo lắm chứ."

Cố Tĩnh Trạch nghiêm mặt, trùng mắt liếc cô một cái rồi không nóng không lạnh nói, "Về nhà của mình thì hà tất phải có người đi theo."

"Thì mấy người vệ sĩ bảo vệ quốc gia gì đó ấy." Lâm Triệt đã xem ở trên TV rồi, nghe nói mấy người đó đều rất giỏi.

Cố Tĩnh Trạch nói, "Bọn họ còn không thành thực bằng vệ sĩ của Cố gia chúng ta đâu, vì vậy đã vào nhà họ Cố thì căn bản chẳng cần họ để làm gì."

"Hà? Vệ sĩ của nhà họ Cố ghê lắm à?"

Cố Tĩnh Trạch nhìn bộ dạng ngốc nghếch của cô, "Thường ngày em không đọc tin tức à?"

"Tất nhiên là có rồi."

"Tin tức trực tiếp về Cố gia thì chắc là không dám đăng, nhưng mà tin ngoài lề thì chắc cũng không ít đâu, lên mạng search mộ chút là biết."

"À... Em thường chỉ xem tin tức giải trí."

"..." Cố Tĩnh Trạch im lặng nhìn Lâm Triệt "Em đúng là nhàm chán."

"Sao chứ, em làm gì thì thích cái đó thôi, em là nghệ sĩ thì đương nhiên phải càng quan tâm tin tức giải trí chứ, hừ." Lâm Triệt không phục cái lời.

Cố Tĩnh Trạch tự dung cong khóe môi, nhìn bộ dáng tức giận kia của cô.

Lâm Triệt lại truy hỏi, "Cuối cùng là tin tức gì vậy, không phải chỉ cần anh nói là được sao."

Cố Tĩnh Trạch thờ dài một hơi, "Vệ sĩ của nhà Cố đều là người được huấn luyện chuyên nghiệp ở nước ngoài về, cục vệ sĩ bảo vệ quốc gia nếu so ra thì căn bản kém hơn hẳn vệ sĩ ở đây, mỗi người vệ sĩ ở đây nếu cho ra ngoài thì cũng là tay súng bậc nhất, hoặc tuyển thủ đấu vật hạng nhất, gián điệp hàng đầu hoặc điệp vụ phản gián bậc nhất, nếu không có kỹ thuật giỏi nhất thì vốn không có cơ hội đứng ở đây."

"Quào, ngẫu thế, thế không phải mắc lắm sao?" Lâm Triệt cảm thấy rất hứng thú với vấn đề này.

Cố Tĩnh Trạch bình tĩnh nói, "Cũng không nhiều lắm đâu, mấy cận vệ này thì lương tháng cũng chỉ có ba trăm vạn mà thôi."

"...." Lâm Triệt cảm thấy mình không bao giờ muốn nhìn mấy tên vạm vỡ này nữa.

Thì ra bọn họ đều là người giàu.

Lâm Triệt không khỏi quay đầu lại nhìn nhòm rồi mới đuổi theo Cố Tĩnh Trạch.

Cố Tĩnh Trạch nhìn bộ dạng hám tiền kia của cô, nói, "Được rồi, em có chồng là anh đây thì đã là người giàu nhất thế giới rồi."

"Xùy, đồ ảo tưởng sức mạnh." Cô trừng mắt nhìn Cố Tĩnh Trạch.

Cố Tĩnh Trạch bật cười.

Rất nhanh đã vào trong.

Cố Tĩnh Minh hiếm khi mặc quần áo ở nhà, nhìn qua hình như rất bận, ở đây cũng trích ít thời gian ra mà xử lý công việc.

"Anh cả, sao hôm nay lại rảnh rồi về nhà vậy." Giọng nói của Cố Tĩnh Trạch rất tùy ý.

Lâm Triệt thì vẫn có chút gấp gáp, không ngờ có một ngày cô cũng có thể đứng trước mặt tổng thống.

Hơn nữa còn là anh rể cô.

Cố Tĩnh Minh thấy Lâm Triệt thì nhanh chóng nở nụ cười bước đến, "Đây là em dâu đúng không? Lần đầu gặp mặt, thứ cho anh luôn bận rộn nhé, Tĩnh Trạch cũng giàu em kỹ quá, rất ít khi mang về."

Vì không phải là tình yêu đích thực nên cũng lười mang về ấy mà.

Lâm Triệt nghĩ rồi vội vàng cười cười bắt tay với Cố Tĩnh Minh.

Cảm thấy Cố Tĩnh Minh không giống như trên TV, trên TV thì nhìn không giống như hai anh em còn lại của nhà Cố, nhưng mà tiếp xúc gần gũi rồi lại có thể nhìn ra điểm giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Thật Xứng Đãi

Hai người bắt tay rất tự nhiên thoải mái, lúc này Mộ Văn Tinh ở phía sau cười nói: "Mấy đứa mau ngồi xuống đi, người nhà cả đừng chào hỏi khách sáo!"

Lâm Triệt vội chạy đến cạnh Mộ Văn Tinh: "Mẹ, con muốn ngồi cạnh mẹ!"

Mộ Văn Tinh định nói gì đó, nhưng nghĩ nên để Cố Tĩnh Minh và Cố Tĩnh Trạch ngồi gần nhau cũng tiện cho hai anh em họ bàn chuyện phiếm nên không nói nữa, quay sang nhẹ giọng với Lâm Triệt: "Con cứ bám mẹ như vậy không sợ Tĩnh Trạch giận sao?"

Lâm Triệt lập tức ôm cánh tay Mộ Văn Tinh làm nũng: "Anh ấy giận thì kệ, con thích mẹ nhất, không thích anh ấy!"

Mộ Văn Tinh trước giờ luôn muốn có một cô con gái, giờ Lâm Triệt tuy không nhẽo nhưng lại giúp bà thoả mãn mong ước yêu chiều con gái nên không khỏi vui vẻ sáng khoái, bà tùy ý để Lâm Triệt ngồi cạnh bà.

Ánh mắt Cố Tĩnh Trạch vẫn luôn nhìn Lâm Triệt, mãi đến khi Cố Tĩnh Minh gọi thì anh mới quay đầu lại.

“Lần này tổng tuyển cử thì anh có nắm chắc phần thắng không?” Hai người rót cuộc cũng đã nói đến vấn đề công việc.

Cố Tĩnh Minh trầm ngâm: “Quan điểm hiện tại của người dân vẫn chưa rõ ràng, còn hai phiếu đại cử tri vẫn chưa xác định được.”

Cố Tĩnh Trạch: “Là thành phố H và thành phố S?”

Cố Tĩnh Minh: “Đúng vậy.”

“Thành phố H là nơi tập trung nhiều thành phần dân cư ở tầng lớp trung lưu, nếu anh có thể cưới một cô gái với xuất thân bình dân, không chừng có thể lấy được sự tín nhiệm của phiếu đại cử tri này. Còn em ở thành S sẽ vận động giúp anh, vậy nên vấn đề còn lại chỉ là thành phố H, đúng lúc không phải anh đang thiếu một người vợ sao...?”

Cố Tĩnh Minh: “...”

Mộ Văn Tĩnh nghe xong quả nhiên hưng phấn: “Đúng đúng, em trai con nói không sai! Tĩnh Minh, con đã lớn như vậy rồi cũng nên xem xét chuyện lập gia đình đi! Một người đàn ông đã thành gia lập thất mới mang đến cho người khác cảm giác an toàn vững chãi, chuyện này đối với sự nghiệp chính trị của con chỉ có lợi vô hại, con cũng đã chững này tuổi...”

“Mẹ!” Cố Tĩnh Minh buông ly trà xuống, trừng mắt nhìn Cố Tĩnh Trạch một cái: “Xong chuyện của nhị thiếu gia thì mẹ lại nã đạn vào con sao?”

Mộ Văn Tĩnh nhẹ giọng nói: “Mẹ chỉ cảm thấy Tĩnh Trạch nói có lý thôi, kỳ thật nếu là con gái nhà bình dân cũng được, dù sao cũng sẽ thật thà, không ra vẻ, cũng không nhiều toan tính, Tĩnh Minh này, nếu được mẹ sẽ giúp con tìm kiếm vài đối tượng, nghĩ lại mấy cô gái làm giáo viên hay bác sĩ cũng được lắm!”

Lâm Triệt không ngờ đến cả tổng thống mà cũng bị... bức hờn, không khỏi háo hức hóng chuyện.

Ánh mắt Cố Tĩnh Minh khẽ biến sắc, anh nhìn ra bên ngoài, thờ dãi không nói gì.

Mộ Văn Tĩnh giống như nghĩ ra cái gì, quay lại nhìn Cố Tĩnh Trạch và Lâm Triệt: “Hai đứa cũng đừng đứng ngoài mà thờ ơ chuyện của mình, kết hôn cũng kết hôn rồi, giờ là lúc Tĩnh Trạch sinh con. Mẹ sẽ không thúc giục hai đứa, mẹ biết hai con đang trong thời gian tập trung sự nghiệp, nhưng phải bắt đầu xem xét, hiểu không?”

Lâm Triệt tức khắc hoảng sợ, ánh mắt cô và Cố Tĩnh Trạch bỗng nhiên chạm nhau, cô sợ anh tức giận liền vội nói: “Mẹ, con vẫn còn muốn tận hưởng thế giới riêng của hai người, tạm thời... chưa nghĩ đến chuyện có con...”

Mộ Văn Tĩnh suy ngẫm một chút: “Cũng đúng, hai đứa mới lấy nhau chưa lâu, còn muốn có không gian riêng tư chứ nhỉ?”

Cố Tĩnh Trạch nhú mày nhìn vẻ mặt hốt hoảng của Lâm Triệt. Nếu anh và cô có con... làn da Lâm Triệt trắng mịn, gương mặt thanh tú, còn anh cũng là một người không tệ, bỗng nhiên anh nghĩ đến thật ra một đứa bé do anh và cô sinh ra, nhất định sẽ rất xinh đẹp!

Nhưng chỉ số thông minh thì phải xem may mắn, lỡ như di truyền cái đầu góc ghech của Lâm Triệt thì tương lai quả là gian nan.

Lâm Triệt thấy gương mặt Cố Tĩnh Trạch khó chịu, liền nói thêm: “Đúng đúng, hơn nữa nếu có em bé rồi thì mẹ sẽ không thương con nữa mà chỉ thích cháu nội thôi, con vẫn còn muốn được mẹ cưng chiều thêm một thời gian nữa cơ!”

“Con đó... thật là, cũng đúng, con còn nhỏ quá, thôi để từ từ rồi tính.” Mộ Văn Tĩnh vỗ vỗ vai cô, giọng điệu rất sủng ái.

Lâm Triệt lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, cười cười nhìn Cố Tĩnh Trạch, nhưng anh lại chẳng thêm quan tâm đến cô, mà cầm ly nước uống một hơi, thái độ lạnh nhạt.

Này, cái mặt đó là sao chứ, tôi đã nói với mẹ là không sinh con rồi mà! Vậy mà anh cũng tức giận sao?

Nhưng mà ngay sau đó, Lâm Triệt cảm thấy dưới gầm bàn có thứ gì đó đang yên lặng tới gần, các ngón chân mát lạnh của ai đó đụng chạm vào đùi làm cả người cô sùng sốt, lập tức cứng đờ nhìn xuống dưới.

Cô trừng mắt nhìn Cố Tĩnh Trạch ngồi đối diện, gương mặt anh vẫn một vẻ nghiêm trang.

Cái tên biến thái này đang làm gì vậy? A, chân của hắn còn bò lên trên nữa!!

Váy của cô bị anh dùng chân vén lên, cô cảm nhận được làn da của anh đang cọ xát vào đùi của cô, cứ chậm rãi tiến về phía trước đến một chỗ rất... nhạy cảm!

Lâm Triệt lập tức nghiêng người qua một bên.

Mộ Văn Tĩnh kinh ngạc: “Sao vậy?”

Lâm Triệt đỏ mặt: “Dạ không, tại... có muỗi!”

Mộ Văn Tinh nghe xong không khỏi thắc mắc: “Sao có thể, phòng này mà lại có muỗi?”

Một giây sau, người hầu liền bước vào xịt muỗi khắp nơi, Lâm Triệt vẫn bất lực ngồi đó mà trừng mắt nhìn Cố Tĩnh Trạch, nhưng anh phản ứng tựa như không có gì xảy ra, vẫn ung dung uống trà, động tác rất ưu nhã.

Lâm Triệt buồn bực, tên này là mặt người dạ thú sao?

Cuối cùng anh cũng buông tha cô, Lâm Triệt yên ổn chưa bao lâu thì lại cảm thấy một thứ gì khác... Lần này anh dùng cánh tay trực tiếp vuốt dưới bàn, đầu ngón tay nhẹ nhàng chạm vào đùi cô, lòng bàn tay thô ráp làm thân thể cô chấn động.

Tên chết bầm này! Sao lại ở đây giờ trò lưu manh?!

Khoé miệng Cố Tĩnh Trạch hơi hơi nhếch lên, cảm xúc mềm mại từ cái vuốt ve trong tay làm anh cảm thấy rất thích thú, từ trong cơ thể cũng nóng dần.

Còn cơ thể Lâm Triệt thì căng cứng lên theo từng cái mon trớn chậm rãi của đối phương, tê tê đại đại truyền đi khắp toàn thân, bàn tay anh giống như mang theo ma lực... thật là muốn đập một phát bẻ gãy cánh tay của anh, nhưng trên bàn giờ còn có người khác, là mẹ chồng và anh chồng của cô...!?

Lâm Triệt chỉ có thể ngồi yên không nhúc nhích, vẻ mặt bất an hung hăng nhìn người đàn ông trước mặt, giống như muốn gặm nát xương của anh.

Nhưng đối phương lại rất thản nhiên, mí mắt phảng phất giống như chẳng có sự tình gì xảy ra khiến Lâm Triệt thật sự khâm phục kỹ năng diễn xuất của anh, tài năng này thì chắc diễn viên chuyên nghiệp còn phải gọi là thầy.

Lâm Triệt rốt cuộc không nhịn được nữa, liền đứng phắt dậy.

Mộ Văn Tinh kỳ quái nhìn Lâm Triệt: “Còn có muỗi sao?”

Lâm Triệt gạt đầu thật mạnh, liếc mắt người đàn ông lưu manh kia một cái mà nói: “Dạ, một con muỗi rất bự.”

Mộ Văn Tinh ngăn người cũng khẽ nhìn phía đối diện, Cố Tĩnh Trạch lại bình thản ung dung ngẩng đầu lên, ánh mắt vô tội nhìn Lâm Triệt.

Mộ Văn Tinh cười cười, trong lòng bà lại nghĩ hai cô cậu này càng nhìn đúng là càng xứng đôi mà!

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Em Đỏ Mặt Cái Gì Chứ

Ánh mắt Cố Tĩnh Minh cũng khôn khéo quét ở trên người hai người, nhìn trong chốc lát, hiểu ý cười.

Mộ Văn Tinh lập tức lại nghĩ tới chuyện chung thân đại sự của Cố Tĩnh Minh.

“Tĩnh Minh, nhìn xem em trai con thật hạnh phúc, con cũng chạy nhanh thu xếp tìm một đứa đi.”

“Mẹ, chuyện của con mẹ ít nhọc lòng một chút, dù sao mẹ muốn ôm cháu trai, thì thúc giục Tĩnh Trạch nỗ lực hơn, cái này tương đối thực tế.”

Sao lại xả đến trên người cô và Cố Tĩnh Trạch rồi.

Lâm Triệt vội xấu hổ ưỡn ưỡn sống lưng.

Mộ Văn Tinh hừ một tiếng, “Khó mà làm được, con lớn hơn bọn nó, đến bây giờ cũng không tìm bạn gái, xem chuyện này như thế nào.”

Lâm Triệt biết, về chung thân đại sự của tổng thống, từ khi anh bắt đầu tiền nhiệm, đã bị rất nhiều người suy đoán, nhưng mà, Cố Tĩnh Minh vẫn luôn không nóng nảy.

Hiện giờ ở nhậm mẫn ba năm, tất cả mọi người đều bắt đầu suy đoán, tổng thống đại nhân vì sao vẫn luôn không kết hôn.

Vốn dĩ bên ngoài cũng không ai nhắc tới tới, nhưng mà, vừa lúc gặp năm nay lại là lần tổng tuyển cử mới, có thể liên nhiệm hay không, còn xem mấy tháng cuối cùng trong năm nay sẽ thế nào.

Cho nên, việc chung thân đại sự của Cố Tĩnh Minh, lại lần nữa bị người lấy ra nói lên.

Lúc sau, Mộ Văn Tĩnh nói thẳng, “Buổi tối phòng đã sắp xếp xong, hảo, mẹ cũng không quấy rầy hai đứa các con, trở về nghỉ ngơi đi, Tĩnh Trạch, con cũng không cần trò chuyện với Tĩnh Minh, để Lâm Triệt một mình trong phòng sẽ nhàm chán.”

Lâm Triệt liếc mắt nhìn về phía Cố Tĩnh Trạch ở đối diện một cái.

Lại ở nơi này.....

Biết anh em hai người đã lâu không gặp, có lẽ có rất nhiều lời muốn nói, Lâm Triệt rất thức thời rời khỏi nơi này trước.

Nhìn Lâm Triệt rời đi, Cố Tĩnh Minh cười nói với Cố Tĩnh Trạch, “Em dâu thoát nhìn không tôi.”

Cố Tĩnh Trạch thờ dài, “Còn không phải bị ép.”

Cố Tĩnh Minh cười, nhìn Cố Tĩnh Trạch, “Anh thấy hiện tại cũng không giống như bị ép, em tốt với cô ấy, chẳng lẽ cũng bị ép?”

Cố Tĩnh Trạch nói, “Nếu cưới cô ấy, cô ấy chính là vợ của ta, theo lý em nên tốt với cô ấy một chút, nếu không, cô ấy mới 23 tuổi, loại cuộc sống hôn nhân này, có chút không công bằng với cô ấy.”

Cố Tĩnh Minh thâm trầm nhìn một bên, không nói chuyện.

Nhưng thật ra bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, Cố Tĩnh Minh hỏi, “Ngày đó em gọi điện thoại hỏi qua anh, có một người, tên là gì, không cần thận trọng vào đội hộ vệ Lưu Ly Cung?”

Nơi ở tổng thống có tên gọi là Lưu Ly Cung, hộ vệ đội cũng kêu thành đội hộ vệ Lưu Ly Cung, là hộ vệ nghiêm minh nhất bên cạnh tổng thống.

Cố Tĩnh Trạch nhớ tới chuyện ngày đó, “Không sai, là người đại diện Lâm Triệt, ngày đó không quấy nhiễu đến anh chứ?”

Cố Tĩnh Minh đôi mắt dừng một chút, con ngươi lạnh nhạt vài phần, “Không có.”

“Vậy là tốt rồi.”

“Cô ấy tên là gì?”

“Du Mẫn Mẫn.” Cố Tĩnh Trạch nói.

Cố Tĩnh Minh không rõ ý vị gật gật đầu.

Hai người hàn huyên chính sự trong chốc lát, liền từng người về phòng.

Cố Tĩnh Minh nhìn Cố Tĩnh Trạch rời đi, nói với bí thư Trương bên cạnh mình, “Đi tra Du Mẫn Mẫn một chút, bảo đảm chuyện ngày đó, cô ấy không lưu lại thứ gì.

”

Bí thư Trương tất nhiên minh bạch, gật gật đầu lui xuống.

Lâm Triệt ở trong phòng, qua lại dạo bước hồi lâu, nghe được cửa phòng mở ra, mới cả người trực tiếp nhảy xuống khỏi giường.

Thấy Cố Tĩnh Trạch đi vào, Lâm Triệt đỏ mặt kêu Cố Tĩnh Trạch, “Cố Tĩnh Trạch, anh vừa rồi làm gì?”

Cố Tĩnh Trạch vẻ mặt đạm nhiên, “Vừa rồi anh làm gì đâu?”

Thấy bộ dáng anh giả ngu, Lâm Triệt càng tức giận kêu lên, “Mới vừa rồi anh ở phía dưới trộm sờ em!”

Cố Tĩnh Trạch ngồi xuống, ngẩng đầu nhìn Lâm Triệt, “Vậy thì sao?”

“Anh anh anh, anh chơi lưu manh!”

Cố Tĩnh Trạch buông tay nói, “Anh làm vậy không phải vì cuộc sống hôn nhân của chúng ta có vẻ càng chân thật sao?”

Lâm Triệt vẻ mặt hắc tuyến, “Vậy vừa rồi anh cũng đủ tự nhiên.”

Cố Tĩnh Trạch cười nói, “Em cũng rất tự nhiên.”

“Không không không, kỹ thuật em diễn kém, không tự nhiên bằng anh”.

Cố Tĩnh Trạch nhún mày, cười nói, “Vậy ý em, vừa rồi biểu tình của em kỳ thật đều là thật? Vậy..... Mặt hồng như vậy, đều là sự thật?”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Chương 71.2

Lâm Triệt bị anh nói trên mặt hồng lớn hơn nữa, “Ai đỏ mặt!”

“Em muốn anh lấy gương soi cho em một chút không?” Cố Tĩnh Trạch đứng dậy đến gần vài phần nói.

Lâm Triệt vội lui về phía sau vài bước, “Không cần!”

Lâm Triệt rất bội phục anh, dưới loại tình huống này, anh thể nhưng còn có thể phát huy tốt như vậy, trình diễn xuất sắc như vậy, làm cô đến nay phân không rõ thật giả.

Nhìn ánh mắt Cố Tĩnh Trạch hiện lên ý cười, giống như muốn xem vào linh hồn sâu thẳm của cô, cô nhanh lấy cớ nhanh vào phòng tắm, tắm rửa, thay quần áo, đi ngủ sớm một chút chút, sớm một chút rời khỏi nơi này.

Tóm lại, về sau vẫn ít tới Cố gia tương đối tốt.

Đến bây giờ, giống như còn có thể cảm giác được tàn lưu xúc cảm anh ở chân cô, một trận điện lưu xẹt qua, làm cô nhanh lắc đầu, đã quên cái loại cảm giác tình cảm mãnh liệt này.

Ngày hôm sau.

Lâm Triệt đi theo công ty cùng tham gia gameshow Toàn dân người thắng có ratings siêu cao đứng đầu.

Công ty rất coi trọng cái này, Du Mẫn Mẫn giúp Lâm Triệt mượn quần áo thật quý.

Nhìn trong túi quần áo và giày cao gót, Du Mẫn Mẫn cười nói, “Thật là không tồi, có điều, Cố gia hẳn là có nhiều quần áo quý hơn cái này.”

Lâm Triệt nói, “Phải không? Nhưng mà em có chút xem không hiểu, không biết cái nào là quý, bằng không lần sau Chị Du giúp em qua đó nhìn xem.”

“Chị? Thôi bỏ đi, Cố gia có thể tùy tiện vào sao.”

“Humm? Không được tùy tiện vào sao?” Lâm Triệt có chút kinh ngạc.

Du Mẫn Mẫn lười giải thích với cô: “Em đương nhiên được tùy tiện vào, nhưng chúng ta không được, được rồi, chuẩn bị một chút, đi hoá trang.”

Lâm Triệt rất nhanh tới đài truyền hình.

Tiết mục này có phòng trang điểm chuyên dụng, Lâm Triệt một đường đều rất hưng phấn, nhìn nơi nơi.

Không bao lâu, Lâm Lị cũng tới.

Liếc mắt một cái nhìn thấy Lâm Triệt thể nhưng cũng tới tham gia tiết mục, cô ta hừ một tiếng, đi qua bên cạnh Lâm Triệt

“Hiện tại tiết mục này cũng hạ giá, con chó con mèo gì, đều có thể tới tham gia.” m thanh Lâm Lị lớn không nhỏ, từ phía sau truyền đến.

Du Mẫn Mẫn nhìn thoáng qua Lâm Lị, giống như nói chuyện phiếm với Lâm Triệt, “Nghe nói người Comilla, giống như vừa mới bị xuống đài, không biết thật hay giả, có người nhìn đến thấy cô ta chạy đến huyện thành ngoi đi chạy sô, một hồi một vạn khối đều đi, xem ra thật là thiếu tiền.”

Lâm Lị phía sau nghe sắc mặt biến đổi.

Nghĩ đến trong lòng dù sao kiêng kị Cố Tĩnh Trạch, hừ một tiếng, cô cao ngạo ngẩng đầu lên mang giày cao gót đi ra ngoài, “Nơi này không khí thật kém, đi, chúng ta tìm phòng hóa trang tư nhân hoá trang thôi”.

Lâm Lị mang theo trợ lý phản phật đi rồi.

Lâm Triệt nói, “Đi đến nơi nào thì phiên đến nơi đấy, thật là.”

Du Mẫn Mẫn mỉm cười, nhưng thật ra nhìn thấy di động vang lên, cô vừa thấy dây số, trong lòng chấn động, nói với Lâm Triệt, mình đi ra ngoài tiếp điện thoại, liền đi trước.

Tôi rồi ngoài, Du Mẫn Mẫn mới tiếp điện thoại tới.

“Này, ngài hảo.”

“Du tiểu thư, có chút lời, tôi muốn gặp hai mặt nói một chút, để dễ nói hơn, tôi có thể đi tìm cô.”

Du Mẫn Mẫn hít một hơi thật sâu, “Tôi đã nói, ngày đó chỉ là ngoài ý muốn, tôi không có bất luận mưu kế gì.”

“Chúng ta có thể gặp mặt nói chứ?”

“Được rồi..... Nếu ngài lo lắng tôi trộm ghi âm, gặp mặt nói cũng được.”

Bên trong.

Lâm Lệ trộm nhìn Lâm Triệt bên trong, tức mặt đều xanh.

Kéo trợ lý qua một bên, cô ta nói, “Trong chốc lát, cô tìm quần áo Lâm Triệt, cô nhìn thấy cái túi của nó không, bên trong nhất định là quần áo đêm nay nó muốn mặc, trong chốc lát cô đi vào.....”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: Tiết Mục Ngoài Ý Muốn

Trong chốc lát, phòng trang điểm.

Thân hình tiểu xảo của Trợ l, lặng yên chui vào.

Mà phía trước, Lâm Triệt vừa mới hoá trang xong, nghe thấy bên ngoài kêu loạn, lại tìm không thấy Du Mẫn Mẫn chạy đi đâu, chỉ có thể hỏi chuyên viên trang điểm đã xảy ra chuyện gì, chuyên viên trang điểm nói, “Nhất định là Cố Tĩnh Dư tới mới có thể như vậy đi.”

Vừa dứt lời, quả nhiên nhìn thấy Cố Tĩnh Dư trực tiếp đẩy cửa phòng hóa ra đi đến.

Chuyên viên trang điểm vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Cố Tĩnh Dư đi đến phòng hóa trang công cộng, nhất thời nhìn Cố Tĩnh Dư, vui vẻ ra mặt.

Mà Cố Tĩnh Dư trực tiếp đi tới bên cạnh Lâm Triệt, ngồi xuống cười nói, “Ai, xem em gầy quá, như thế nào, đóng máy không thể mỗi ngày nhìn thấy anh, vì y tiểu đắc nhân tiểu tụy sao.”

“.....” Lâm Triệt vô ngữ nhìn anh.

Chuyên viên trang điểm bên cạnh vẫn luôn nghe hai người nói chuyện phiếm, không nghĩ tới Cố Tĩnh Dư thế nhưng còn thích nói giỡn như vậy, so với hình tượng lúc trước hình tượng khác nhau rất lớn, hơn nữa, loại người ngày thường đều mang theo thầy tạo hình tư nhân đi nơi nơi, loại chuyên viên trang điểm bình thường như các cô có thể tiếp xúc đến, lúc này đây có thể như gần gũi nhìn thấy Cố Tĩnh Dư như vậy, từng bước từng bước đều rất vui vẻ.

Không bao lâu, đạo diễn cho người tới thúc giục, nói lập tức muốn bắt đầu thu.

Lâm Triệt vội làm hoá trang cuối cùng, sau đó mặc quần áo mình mang đến.

Một cái váy ngắn màu trắng, phía trên thêu hoa văn, phía dưới là giày cao gót phối hợp, làm người nhìn vô cùng thoải mái, rất thích hợp tham gia loại gameshow này.

Cố Tĩnh Dư vỗ vỗ bả vai cô, “Lát nữa cố lên.”

Lâm Triệt còn có chút khẩn trương, hít một hơi thật sâu, mới đi vào bên trong.

Tiết mục theo âm nhạc rất nhanh bắt đầu rồi.

Bởi vì có Cố Tĩnh Dư, tổ tiết mục không dám làm quá khoa trương, trò chơi rất ít phần đoán, chủ yếu vẫn là phụ trợ Cố Tĩnh Dư làm phỏng vấn.

Lâm Triệt ở một bên, nhìn Lâm Lị cũng đi theo ra.

Cô ta liếc mắt nhìn Lâm Triệt một cái, hừ một tiếng, biểu tình cao ngạo ngẩng đầu lên.

Theo sau, toàn thể chủ sang cùng nhau lên sân khấu, Lâm Triệt đứng ở trên đài cao cao, nhìn người xem, ở dưới nhiệt tình hoan hô, đèn chiếu vào trên mặt làm người nóng lên.

Lâm Triệt vừa muốn tiến lên, lại bị Lâm Lị xen vào bên cạnh.

Lâm Triệt sững sốt, cô còn ít kinh nghiệm sân khấu, nhất thời có chút không biết như làm thế nào để đứng lại chỗ.

Đúng lúc này, lại cảm thấy Cố Tĩnh Dư đã bắt được Lâm Triệt, trực tiếp kéo cô đến bên cạnh mình đứng.

MC bên kia là người kinh nghiệm lão luyện, tất nhiên lập tức phát hiện sự kiện này, nhất thời cười nhìn mọi người, ánh mắt quét Lâm Triệt và Cố Tĩnh Dư.

“Vừa rồi chúng ta chú ý tới, phát hiện Lâm Triệt không có chỗ đứng, Tĩnh Dư lập tức kéo cô ấy đến bên cạnh mình”.

Người chủ trì từng chút kéo đề tài đến trên người Cố Tĩnh Dư và Lâm Triệt.

Phía sau, Lâm Lị nhìn Lâm Triệt đứng bên cạnh Cố Tĩnh Dư, trên mặt cương thành một mảnh.

Lâm Triệt bị nói trên mặt có chút ngượng ngùng, Cố Tĩnh Dư lại hào phóng nói, “Lâm Triệt lần đầu tiên lên sân khấu, không có kinh nghiệm, tôi làm tiền bối, khẳng định phải giúp đỡ cô ấy một chút.”

MC lập tức nói, “Ai u, Tĩnh Dư tri kỷ như vậy, Lâm Triệt, thế nào, cảm giác được Tĩnh Dư quan tâm như thế nào?”

Lâm Triệt cười nói, “Quan tâm. Tôi cảm thấy hết tiết mục tôi có khả năng sẽ bị fan anh ấy đánh chết, tổ tiết mục các anh có bảo vệ không, trong chốc lát các anh phụ trách đưa tôi trở về nhé?”

Mọi người nghe xong, nở nụ cười ha ha.

Lâm Triệt giống như chậm rãi tìm được chút cảm giác, bởi vì quay chung quanh Cố Tĩnh Dư, đề tài cô cũng nhiều lên, lúc phỏng vấn, thế nhưng có hơn phân nửa thời gian, đều có cơ hội của cô.

Mà mấy người Lâm Lị, chỉ có lúc giới thiệu nói một chút, lại phỏng vấn một chút chuyện Lâm Lị gần đây vừa mới đính hôn, liền không có màn ảnh gì.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Chương 72.2

Lâm Lị tức sắc mặt âm trầm, trừng mắt nhìn Lâm Triệt cười nói giỡn, Lâm Triệt phỏng vấn đứng lên mà nói rất hoạt bát, rất tự nhiên, làm người cảm thấy rất thoải mái, Lâm Lị thấy cô ta phỏng vấn hiệu quả tốt như vậy, càng không khỏi nghĩ trong lòng, còn không phải bởi vì có Cố Tĩnh Dư hỗ trợ, hừ.

Lâm Lị hung tợn nghĩ, nhưng mà, mày không lâu đâu.

Nghĩ, ánh mắt ác độc nhìn thoáng qua gầy cao gót của cô.

Lúc này, MC và chủ sang cùng nhau cầm lấy rô đường, phân phát cho người xem phía dưới.

Người xem lập tức sôi trào lên, đặc biệt là nhìn hướng Cố Tĩnh Dư, vẫn luôn muốn đường.

Lâm Triệt đang cầm đường, lúc ném xuống, đã cảm thấy giày có chút không thích hợp, nhũn mảy, muốn cúi đầu xem, nhưng mà lại không kịp, lúc giày cao gót gãi phải đường, chỉ nghe gót giày bồng nhiên trật đi.

Lâm Triệt trượt, suýt nữa lập tức té ngã.

Người phía sau một tiếng thét kinh hãi.

Cũng may, Cố Tình Dư bên cạnh lập tức đỡ Lâm Triệt.

Gót giày Lâm Triệt bị gãy.

Phía sau, MC sững sốt, “Ai nha, giày hỏng rồi, đổi giày đi”.

Lâm Triệt đỏ mặt lên, cảm thấy camera còn đang quay mình, cô nhất thời tinh thể cấp bách, ngẩng đầu cười nói, “Chẳng lẽ tôi nặng như vậy sao, giày cao gót cũng không chịu được thể trọng của tôi”.

Mọi người nghe xong cười ha ha, Lâm Triệt hạ quyết tâm, trực tiếp bỏ giày đi, cõng giày cao gót màu trắng xuống, thuận tay cõng một cái khác ra, dùng sức gõ trên bậc thang một chút, gót giày đồng thời bị, cô ném gót giày đi, ở dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, một lần nữa mang giày vào, “Được.”

Người chủ trì tròn mắt há hốc mồm, nhưng mà, phản ứng vẫn vô cùng nhanh chóng, “Lâm Triệt, cô cũng quá mạnh mẽ.”

Cố Tình Dư ở một bên cùng nhau nói, “Đúng vậy, ở đoàn phim không ai xem cô ấy là phụ nữ.”

Lâm Triệt ngẩng đầu lên, nhìn màn ảnh cười.

Vừa rồi một loạt động tác soái khí, trực tiếp được camera quay lại.

Phía dưới, đạo diễn cười gật gật đầu, không quên nhắc nhở trợ lý một chút, “Đoạn lưu trữ này, hình ảnh không tồi, cũng có hiệu quả, có thể dùng để giới thiệu.”

Không khỏi, người dưới đài cũng đều nhìn nhìn Lâm Triệt, cô gái, nhưng thật ra rất lưu loát.

Lâm Lệ ở phía sau hừ một tiếng, nhìn Lâm Triệt ở phía trước mắt, trong lòng lạnh lẽo không ít.

Chỉ là không nghĩ tới, Lâm Triệt thể nhưng gặp nguy không loạn, trực tiếp vứt xấu hổ này đi, không ngã thành chó ăn cứt, thật là đáng tiếc.

Sau đó Lâm Triệt quay tới các tiết mục, quay đầu lại, nhìn thấy ánh mắt đặc ý của Lâm Lệ, động tâm.

Mãi cho đến tiết mục kết thúc, hết thảy cuối cùng còn tính thuận lợi.

Cố Tình Dư hạ tiết mục, nhìn Lâm Triệt, “Em đi chân không không có việc gì chứ?”.

Lâm Triệt ngẩng đầu mỉm cười, “Không có việc gì, hôm nay cảm ơn anh.” Cô thật sự rất cảm kích, Cố Tình Dư vẫn luôn giúp cô.

Cố Tình Dư nói, “Chỉ nói có ích lợi gì, lần sau mời anh ăn cơm.”

Lâm Triệt hào phóng đáp ứng rồi, “Được, nhất định.”

Theo sau, liền nhìn thấy Lâm Lệ đang ngẩng đầu đi qua, nụ cười trên mặt Lâm Triệt đọng lại, nhìn Lâm Lệ đi qua.

Du Mẫn Mẫn lúc này đã trở lại.

“Vừa rồi rốt cuộc sao lại thế này.” Du Mẫn Mẫn ở dưới nhìn thấy một màn hữu kinh vô hiểm như vậy, cũng hoảng sợ.

Lâm Triệt cầm lấy giày cao gót, “Không biết như thế nào, giày này rất quý đi.”

Du Mẫn Mẫn cầm giày kiểm tra một chút, nói, “Cái này rõ ràng là bị người phá hư, nơi này có dấu vết cắt đứt.”

Lâm Triệt hí mắt, hừ một tiếng nói, “Em biết là ai.”

Lâm Lệ, trừ bỏ cô ta còn có ai.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Quần Áo Đều Bị Xé Hỏng Rồi

Du Mẫn Mẫn và Lâm Triệt cùng nhau đi ra ngoài, vừa đi, Du Mẫn Mẫn vừa nói, “Còn may lần này em biểu hiện không tồi, hẳn là sẽ không có vấn đề gì”.

Lâm Triệt nói, “Lâm Lị này thật là vô không bất nhập.”

Du Mẫn Mẫn cười nhìn cô, “Các em không phải chị em sao?”

Lâm Triệt nói, “Thôi đi, Lâm gia làm gì nhớ rõ còn có con gái như em, chị ở bên em thời gian dài, hẳn là cũng biết.”

Du Mẫn Mẫn cười nhìn Lâm Triệt, “Chị không quá minh bạch hào môn môn môn đạo đạo của các em, nhà của chị chỉ là một nhà bình dân, củi gạo mắm muối tương dấm trà, mỗi tháng chị đưa tiền cho mẹ, cho em trai chị học là được.”

Lâm Triệt nói, “Cái gì bình dân, em cũng là bình dân”.

Du Mẫn Mẫn nói, “Được rồi, chúng ta đều không chỗ dựa cần phải dựa vào chính mình dốc sức làm việc, nhưng mà, hiện tại em hẳn là khá hơn nhiều, em xem, Cố Tĩnh Trạch tốt với em như vậy sự nghiệp của em cũng đang bay lên.”

Lâm Triệt nói, “Thôi đi, vẫn là sự nghiệp đáng tin, đàn ông à.....”

“Như thế nào, chị cảm thấy Cố Tĩnh Trạch cũng rất đáng tin mà.”

Lâm Triệt đáp, “Hiện tại anh ấy chỉ tương đối có trách nhiệm với em mà thôi.”

“Trách nhiệm?” Du Mẫn Mẫn kỳ quái nói.

Lâm Triệt đáp, “Dù sao, là một sự kiện rất phức tạp, thôi đi một bước tính một bước, dù sao, em phải đưa sự nghiệp của em.”

Du Mẫn Mẫn nói, “Không sai, sự nghiệp mới là đáng tin cậy nhất”.

“Tiền mới nắm ở trong tay!”

Du Mẫn Mẫn mỉm cười, nhìn bộ dáng ngốc hề hề của cô.

Lâm Triệt không nghĩ tới, ngày hôm sau, video cô ở trong tiết mục, lập tức bị hiện đăng trên mạng.

Trong video, cô ở nơi đó lưu loát gõ rớt gót giày, xong rồi lại mang giày vào, giống như không phát sinh cái gì cả tiếp tục tiết mục.

Tất cả mọi người đều cảm thấy, Lâm Triệt như vậy rất chuyên nghiệp, hơn nữa, động tác kia cực kỳ soái khí.

Làm người không khỏi nghĩ đến, đây mới là nữ hán tử, lớn lên xinh đẹp, nhưng dáng vẻ một chút cũng không kịch cỡm, tiêu sái như vậy.

Weibo Lâm Triệt, lượng fan tiếp tục tăng vọt lên.

Cuối cùng trên một cái Weibo, cũng đã có mấy ngàn người nhấn lại.

Lâm Triệt ở nhà xoát Weibo nửa ngày, vẫn luôn đang xem những bình luận đó, cảm thấy tâm hư vinh trong lòng bành trướng.

Tin tức ngày đó cũng rất nhanh tung ra, đầu đề là Lâm Triệt và Cố Tĩnh Dư cùng nhau tham gia tiết mục, Cố Tĩnh Dư soái khí bảo hộ Lâm Triệt, Lâm Triệt lo lắng bị fan vây công.

So sánh với, Lâm Triệt thật là so với những nữ diễn viên quay cái đó, hình ảnh nhiều nhất, tin tức lớn nhất, công ty vô cùng cao hứng, nói lão tổng tự mình khích lệ Lâm Triệt, cảm thấy cô rất có tương lai.

Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt cuộn ở sofa ngây ngô cười, đi qua nói, “Làm sao vậy?”

Lâm Triệt đắc ý nói, “Em bỗng nhiên cảm thấy em có khả năng nổi, xem, hiện tại fan đã lên trăm vạn.”

“Phải không?” Cố Tĩnh Trạch nhìn lướt qua, mỉm cười, cảm thấy cô thật đúng là dễ dàng thỏa mãn.

“Lượng fan của Tĩnh Dư đã mấy ngàn vạn đi”.

“.....” Lâm Triệt ngẩng đầu, “Cố Tĩnh Dư là siêu minh tinh điện ảnh, em chỉ là người mới.”

Lâm Triệt trở lại phòng chuẩn bị nghỉ ngơi ngủ, mới phát hiện tủ quần áo trong phòng hình như được sửa sang lại.

Mở tủ quần áo ra cầm cái áo ngủ đến phòng tắm tắm rửa, chờ đi vào mới phát hiện, quần áo có chút quái quái.

Soi gương, mới chú ý tới, quần áo gần như nửa trong suốt.....

Lâm Triệt buồn bực kêu bên ngoài, “Cố Tĩnh Trạch, ai mua áo ngủ, sao kì như vậy!”

Cố Tĩnh Trạch nói, “Sao kì?”

Lâm Triệt nói, “Dù sao chính là..... Rất quái lạ.....”

Cố Tĩnh Trạch nhú mày, mở tủ quần áo đảo qua, mới nói với bên ngoài, “Hình như là mẹ đưa quần áo mới tới.”

“.....” Lâm Triệt buồn bực nói, “Mẫu thân đại nhân nhà anh cũng quá thú vị, làm gì mua quần áo ái muội như vậy.....”

“Có lẽ bà muốn ôm cháu.....” Anh mỉm cười nói.

“.....” Lâm Triệt buồn bực nhìn mình trong gương, “Giúp em lấy một cái áo ngủ!”

Cố Tĩnh Trạch nhìn các loại áo ngủ, mỗi một bộ đều rất có phong cách, làm người không khỏi tò mò ở trong lòng, không biết những quần áo ngủ vô cùng dụ hoặc này, Lâm Triệt mặc vào, rốt cuộc có bộ đáng gì.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 110: Chương 73.2

Tìm một vòng, anh cũng không tìm được một cái áo ngủ bình thường, lần này xem ra mẹ quyết định chú ý, phải tác hợp hai người, cho nên mới xuất hiện một đồng quần áo như vậy.

Cố Tĩnh Trạch nói, “Không có quần áo có thể mặc.”

“Vậy làm sao bây giờ.....” Lâm Triệt nghĩ nghĩ nói, “Lấy quần áo anh cho em mượn đi.”

“Anh?” Cố Tĩnh Trạch nói, “Em tạm chấp nhận mặc đi, trên người của em anh có nơi nào không thấy.”

“Không cần, anh yên tâm, em xuyên xong rồi sẽ không đưa anh mặc, anh có nhiều cái không mặc như vậy, cho em mượn một bộ cũng không sao đâu.”

Một lát sau, Cố Tĩnh Trạch gõ gõ ở ngoài cửa, Lâm Triệt cẩn thận mở môn, bên trong, vừa mới tắm xong hơi nước, hương thơm sữa tắm, thân nhiên bay ra ngoài, Cố Tĩnh Trạch nhìn cô vừa mới tắm gội xong, hai luồng đỏ ửng bao phủ gò má, khuôn mặt giống như trẻ con làm trêu mếu, không cảm thấy thân thể nóng bừng.

Lâm Triệt không phát hiện anh dị thường, túm quần áo qua, nhanh đóng cửa lại.

Rất nhanh đổi xong quần áo đi ra ngoài, Lâm Triệt vừa lòng mặc quần áo to rộng của anh, vui tươi hơn hờ nói, “Vẫn là em thông minh.”

Nghe thấy âm thanh, Cố Tĩnh Trạch quay đầu, liếc mắt một cái nhìn thấy một luồng sương trắng thổi qua, Lâm Triệt mặc áo ngủ anh, lớn, lại dài, thân thể càng thêm có vẻ nhỏ xinh, tay áo quá dài, cuốn lên, một khoảng cánh tay trắng nõn, đóng đưa qua lại giống như củ sen, cổ áo quá rộng, xương quai xanh bên trong, tính cả bộ ngực không mặc cái gì cả, sáng choang như ẩn như hiện.

Cố Tĩnh Trạch lập tức quay đầu đi, hầu kết ần ần qua lại.

Vốn dĩ phụ nữ mặc áo ngủ đàn ông, làm người cảm thấy rất ái muội.

Rất dễ dàng làm người nghĩ đến rất nhiều đồ vật kỳ quái

Cố Tĩnh Trạch quay đầu đi, “Lâm Triệt, em thay quần áo đi”.

Lâm Triệt kinh ngạc quay đầu lại, “Làm sao vậy?”

“Anh sai người đi mua quần áo cho em”. Anh nói đứng dậy, không nhìn thân thể làm người mất hồn của cô, mở cửa ra.

Lâm Triệt bĩu môi, “Cũng sẽ không mặc hư, được rồi được rồi, nếu anh không thích, em trả quần áo cho anh là được.”

Lâm Triệt nói, “Nhưng mà em cho người đổi quần áo, mẹ sẽ không cảm thấy kỳ quái, hoài nghi quan hệ vợ chồng chúng ta chứ?”

Rốt cuộc nếu là vợ chồng, mặc cái loại nửa trong suốt này, hẳn là cũng không có gì ghê gớm.

Cố Tĩnh Trạch nhìn thoáng qua Lâm Triệt, đi tới, thấp thấp nói, “Anh có biện pháp, có thể làm cho bọn họ không kỳ quái.”

Lâm Triệt kỳ quái nhìn anh, Cố Tĩnh Trạch cong khóe môi, trực tiếp cầm lấy quần áo nửa trong suốt của Lâm Triệt, hai tay dùng một chút lực, vài dệt hơi mỏng trực tiếp bị xé rách.

Trên mặt Lâm Triệt một mảng xanh.

Cố Tĩnh Trạch mở cửa nói, “Quần áo gì thế này, vừa xé đã hư, giúp phu nhân đổi cái rằn chắc hơn.”

Áo ngủ bị xé ném bên trong, mấy người hầu nhìn, không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Đây là quá kích động, quần áo không chịu nổi sao?

Lâm Triệt ở phía sau, sắc mặt đỏ thẫm.

Cố Tĩnh Trạch đáng chết này.....

Người hầu vội cầm áo ngủ tầm thường, ánh mắt quét hai người, trần ngập ái muội, làm như đang nói, các người làm cũng quá kịch liệt

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Đùng Nhúc Nhích, Ngoan Ngoãn Ngủ

Cửa ở trước mắt đóng lại.

Lâm Triệt gắt gao trừng mắt nhìn về mặt thần nhiên của Cố Tĩnh Trạch.

Cố Tĩnh Trạch nhướn mày, “Làm sao vậy?”

Lâm Triệt dậm chân với anh, “Hừ.”

Sau đó cầm áo ngủ, chạy nhanh vào bên trong.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô vào trong, mím môi mỉm cười.

Nhìn những áo ngủ đó màu sắc bất đồng, phong cách khác nhau, nhưng không khỏi có chút tiếc nuối.

Dáng người cô rất tốt, mặc những cái này, hẳn là sẽ rất đẹp.

Cố Tĩnh Trạch có chút đáng tiếc cầm lấy cái áo nhìn nhìn, lại nghe thấy cửa rầm vang một chút Lâm Triệt từ bên trong đi ra.

Lâm Triệt đổi quần áo, cuối cùng nhẹ nhàng thở ra

Trên người mặc áo ngủ váy dài hai dây, thoát nhìn giống như thùng nước, không hiện dáng người chút nào

Lâm Triệt cảm thấy cực kỳ nhẹ nhàng.

Cố Tĩnh Trạch ném áo ngủ xuống, ngẩng đầu lên, híp mắt nhìn quần áo trên người Lâm Triệt.

Những người hầu..... Lấy quần áo gì vậy.

Lâm Triệt thoải mái về trên giường, sau khi ngồi xếp bằng xuống, tùy tiện cầm lấy bấm móng tay tu bỏ móng chân mình

Cố Tĩnh Trạch về mặt vô ngữ nhìn cô.

Hai bàn chân trắng nõn của Lâm Triệt, chính giữa là quần trắng màu trắng, xem rõ ràng, một chút nho nhỏ, quần lót hình tam giác, mang theo điểm đường viền hoa, đem chung quanh thịt non, thít chặt ra chút dấu vết, hai chân dài đan xen, Cố Tĩnh Trạch nhìn không được đến gần vài bước, nhìn loại động tác

bắt nhả của cô, trong lòng buồn bức, chỉ là, ánh mắt lại nhìn không được nhìn sang, hận không thể cô có thể cử động, thật non bên trong, nhất định sẽ lộ ra càng nhiều.

Lâm Triệt cắt rời móng tay, nắm chân trắng nõn của mình lên, thổi thổi, chân vừa nhấc lên, bên trong càng thêm lộ ra không bỏ sót.

Bụng dưới Cổ Tinh Trạch nóng lên, rốt cuộc chịu không nổi.

“Lâm Triệt, em có thể ngồi có chút bộ dáng của phụ nữ!”

Lâm Triệt ngẩng đầu lên, “Làm sao vậy?”

“Làm sao vậy? Em muốn biết”. Cổ Tinh Trạch nhướn mày.

Lâm Triệt còn không phản ứng lại, Cổ Tinh Trạch đã một bước đi tới trước mặt cô.

Cúi đầu, đôi tay anh chống ở hai bên cô, trực tiếp đem thân thể gầy nhỏ của cô, vòng ở trong lồng ngực mình, chỉ kém một chút, sẽ đè lên cô.

Hai mắt Lâm Triệt lóe lóe, nhìn người đàn ông thành lĩnh trước mắt, lúc mình trước mắt, ánh mắt giữ kín như bưng.

Ánh mắt dừng ở trước ngực cô, giống như bàn tay to rậm rạp mon trón giống nhau, Lâm Triệt không được tự nhiên muốn rời đi một chút.

“Anh làm gì!” Lâm Triệt ánh mắt chớp động.

“Là em câu dẫn anh trước.” Cổ Tinh Trạch nhả khí như lan.

“Anh..... Em mới không có!”

“Vĩnh viễn không được mặc loại quần áo này ở trước mặt đàn ông”. Ánh mắt anh mang theo ý vị cảnh cáo, đảo qua quanh thân cô, âm thanh ám ảnh, giống như đàn cello mỹ diệu.

“Vì..... Vì sao.....”

“Bởi vì..... Quá dễ coi.” Ánh mắt nhìn theo vạt áo to rộng, giống như có thể xuyên thấu quần áo này, nhìn thấy thân thể của cô.

Lâm Triệt sùng sốt.

Ngay sau đó, cánh tay dài anh trực tiếp ôm cô vào trong lồng ngực.

Lâm Triệt kinh hách, ngã vào trong chăn mềm mại trên giường, vội bắt được tay anh, giãy giụa, “Cổ Tinh Trạch, anh chơi lưu manh!”

“Hừ, đừng nhúc nhích.” Cánh tay dài anh từ phía sau lưng duỗi lại đây, trực tiếp khoanh lại thân thể của cô.

m thanh mang theo từ tính, giống như ma âm xuyên qua lỗ tai, mang theo một loại ma lực, “Bằng không anh chơi lưu manh thật.”

“Chỉ là.....” Lâm Triệt vừa muốn động, thật sự cảm thấy phía sau có cái thứ gì, rõ ràng cứng rắn đâm vào thân thể cô.

Sùng sốt, cô mở to hai mắt nhìn, sau khi suy nghĩ cẩn thận đó là thứ gì, trong lòng vừa động, hoàn toàn không dám lay động lung tung.

Cổ Tinh Trạch cứ như vậy ôm cô, “Được, cứ như vậy, ngủ.”

“Cái gì.....”

Cổ Tinh Trạch nhướn mày, “Bảo em ngủ, nghe không hiểu sao?”

“Chỉ là em.....”

“Hay là em muốn vận động một chút ngủ tiếp?” Anh gần như là cắn lỗ tai cô nỉ non, âm thanh ngầm có ý ẩn dụ.

Thân thể Lâm Triệt cứng đờ, chỉ cảm thấy máu đều giống như đang chảy ngược, làm đại não cũng choáng váng theo.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Chương 74.2

“Không cần, không cần, ngủ.....” Cô vội nói.

Nằm ở trong lòng ngực anh, sau một lúc lâu, giống như cảm giác được cái thứ đâm cô phía sau, rút cuộc chậm rãi thả lỏng rất nhiều, mới nhẹ nhàng thở ra.

Cố Tĩnh Trạch cảm thấy cô gái trong lòng ngực thả lỏng xuống chậm rãi, hô hấp nhẹ nhẹ, đều đều truyền tới.

Anh cũng chậm rãi thả lỏng thân thể của mình, chỉ là, chỗ nào đó trên thân thể, lại rõ ràng không hiểu chuyện bằng nơi khác.

Thở dài, nhìn cô gái ngủ say trong lòng ngực, anh cẩn thận đổi vị trí cánh tay.

Cúi đầu, còn có thể ngửi được mùi hương trên sợi tóc cô.

Anh hưng hăng nhắm mắt lại.

Thật là cô gái ngốc.....

Ngày hôm sau.

Lúc Lâm Triệt tỉnh lại, phát hiện Cố Tĩnh Trạch đã không còn nữa.

Lâm Triệt chạy ra, ở cửa nhà ăn thấy được Cố Tĩnh Trạch ăn cơm.

Cố Tĩnh Trạch thoát nhìn sắc mặt không tốt, bộ dáng giống như không ngủ tốt.

Lâm Triệt ngượng ngùng đi qua, nghĩ đến buổi tối dựa vào hán trong lòng ngực ngủ, phía sau đã xảy ra cái gì, mình cũng đã quên, cô hỏi Cố Tĩnh Trạch, “Làm sao vậy, có phải buổi tối tư thế ngủ của em không tốt lắm? Kỳ thật em ngủ dễ dàng lăn qua lộn lại.....”

“Không phải.” Anh chỉ là không được tự nhiên giật giật cánh tay.

Bị cô gói, có chút cứng đờ.

Kết quả một buổi tối không nhúc nhích một chút.

Người hầu vội mang thức ăn cho Lâm Triệt lên, Lâm Triệt ngẩng đầu lên lễ phép nói tiếng cảm ơn.

Ăn sáng một chút, Lâm Triệt muốn đi công tác, Cố Tĩnh Trạch nói, “Anh tiện thể mang theo em cùng đi, đi thôi”.

Lâm Triệt vội đứng lên, “Thật vậy chẳng? Em đi thay quần áo.”

Nhìn Lâm Triệt đi vào, Cố Tĩnh Trạch vô ngữ lắc đầu.

Mỗi ngày điên điên khùng khùng.

Người hầu cười dọn dẹp bàn ăn, nói, “Tiên sinh, quần áo phu nhân tới cho ngài ấy, thật sự thay đổi toàn bộ sao?”

Cố Tĩnh Trạch nhớ tới những áo ngủ hình thù kỳ quái đó, “Đều ném.”

“Thưa vâng, có điều có chút đáng tiếc, đều là kích cỡ thích hợp với mợ chủ.”

Người hầu nói, “Đã mang áo ngủ khác lên rồi.”

Cố Tĩnh Trạch gạt gạt đầu, người hầu nghe âm thanh Lâm Triệt ở bên trong, phòng chừng lại đang tìm quần áo.

Cố Tĩnh Trạch buồn bực nói, “Thật là chân tay vụng về.”

Người hầu cười đáp, “Con người luôn có khuyết điểm, mợ chủ tốt như vậy, chân tay vụng về cũng không có gì.”

“Cô ấy tốt?” Cố Tĩnh Trạch nhướn mày hỏi.

Người hầu nói, “Đúng vậy, mợ chủ không hề kiêu ngạo chút nào, đối với những hạ nhân như chúng tôi, giống như thân nhân của mình, mặc kệ chúng tôi làm cái gì, mợ chủ đều nói được được, còn thường xuyên lấy quần áo không mặc hết cho chúng tôi mặc, trở về không quên mang thức ăn khuya cho chúng tôi một phần, mợ chủ thật là tốt không nói hết.”

Lâm Triệt rất nhanh đi ra, Cố Tĩnh Trạch u nhiên nhìn bóng dáng Lâm Triệt bóng dáng, nhìn càng ngày càng thâm.

Lâm Triệt kinh ngạc nói, “Làm sao vậy?”

Cố Tĩnh Trạch đứng dậy, tùy tay cầm lấy quần áo mặc vào, “Không có việc gì, đi thôi.”

Hôm nay Lâm Triệt còn phải tham gia hoạt động tuyên truyền, cho nên mặc quần áo đơn giản, dù sao tới công ty, còn phải tinh tế hoá trang lại.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Cùng Anh Đi Đạo Phố

Phim truyền hình trong ngàn hô vạn gọi, cuối cùng đã phát sóng.

Lúc này phố lớn ngõ nhỏ nơi nơi đều có thể nhìn thấy quảng cáo tuyên truyền 《Tình kiếm》

Lâm Triệt có đôi khi đi dạo phố cũng có thể nhìn thấy.

Nhưng mà hiện tại cô có mức độ nổi tiếng nhất định, dù sao không phải như Cố Tĩnh Dư nhà nhà đều biết, người bên ngoài không công nhận bộ dáng của cô, cho nên mặc dù đi dạo phố, cũng bình thường không ai để ý tới, giống như người thường.

Chỉ là, có thể thấy được, phim truyền hình bắt đầu truyền phát tập một, cũng đã được chú ý.

Ratings vững vàng đứng vị trí thứ nhất, đề tài bảng đơn cũng vĩnh viễn đều là tin tức 《Tình kiếm》

Mà mấy diễn viên chính bên trong, cũng bắt đầu được lăng xê.

Tất nhiên hiệu ứng fan Cố Tĩnh Dư một đồng lớn, fan mỗi ngày ầm ĩ chạy theo tuyên truyền, làm người hâm mộ.

Mộc Phi Nhiên là người yên tĩnh, không thích chạy tuyên truyền, chỉ đến mấy nơi quan trọng, có thể xem ra, có tác phong đại bài.

Mà diễn viên nhỏ Lâm Triệt, chỉ có thể cần nơi nào đến nơi đó, chạy tuyên truyền, chạy gần như muốn chết đứt chân.

Chỉ là cũng được thu hoạch pha phong, cô dần dần cũng có thể ứng đối vấn đề phóng viên, bắt đầu học bộ dáng Cố Tĩnh Dư, sẽ quanh co lòng vòng.

Cố Tĩnh Dư đều rất chăm sóc cô, làm danh tiếng cô cũng tăng lên theo.

Mà càng làm cho người vui sướng chính là, Lâm Triệt ở nhân vật nữ hán tử trong phim truyền hình vô cùng được hoan nghênh, rất nhanh, liền có người đã tự xưng là fan Lâm Triệt, fan club cũng thành lập.

Lâm Triệt biết này chỉ là hiệu ứng nhất thời, có thể kéo dài hay không, còn phải xem phát triển về sau.

Nhưng mà, tuy là như thế, cô cũng đã rất thỏa mãn.

Hôm nay tới Cố gia ăn cơm, trong TV đang chiếu phim truyền hình.

Cố Tĩnh Trạch liếc mắt một cái thấy được, phim truyền hình, Lâm Triệt trong tay cầm roi, bộ dáng tiêu sái anh tuấn, thoát nhìn vô cùng soái khí.

Thật ra Cố Tĩnh Trạch không nghĩ tới, Lâm Triệt còn có thể có một mặt như vậy, không khỏi xem phim truyền hình mà trước nay mình không thèm liếc mắt.

Nhìn không ra, Lâm Triệt ngày thường mơ hồ như vậy, diễn kịch xác thật còn có chút bộ dáng.

Hai người ở Cố gia ăn cơm, chuẩn bị trở về nhà mình.

Ở cửa chờ tài xế lái xe, Lâm Triệt bỗng nhiên nói, “Kỳ thật nơi này gần nhà mình mà, làm gì một hai phải chờ tài xế tới, chúng ta trở về được rồi, buổi tối ăn nhiều như vậy, vừa lúc có thể tiêu thực.”

Phía sau, Tàn Hạo vừa định đi lên nói cái gì ngăn cản, lại thấy Cố Tĩnh Trạch nhàn nhạt duỗi tay, làm Tàn Hạo nuốt lời muốn nói vào.

Cố Tĩnh Trạch nhìn trời, sau đó âm thầm cho bảo vệ ánh mắt, liền gật gật đầu với Lâm Triệt, “Được rồi, nghe em.”

Tôi bên ngoài, bảo vệ liền lặng yên tứ tán ra, Cố Tĩnh Trạch quay đầu lại nhìn thoáng qua, hiểu rõ, mới thả lỏng cùng Lâm Triệt đi ra ngoài.

Bên này là khu giàu có nổi danh của thành phố B, phía sau đều là hoa viên biệt thự, người không nhiều lắm.

Chỉ là, Lâm Triệt cảm thấy hôm nay hình như ít người hơn ngày thường.

Không chú ý tới phía sau còn có rất nhiều bảo vệ đi theo, cô đi ở trên đường, cảm thấy trong lòng rất thoải mái.

Ven đường có đèn rọi vào, một đường nhỏ lát đá, có vẻ vô cùng u tĩnh, từ xa nhìn lại, rất có hương vị.

Lâm Triệt liếc mắt một cái nhìn thấy bên cạnh bán hàng thủ công, bị những đồ vật nhỏ đó hấp dẫn, vội đi qua, “Cố Tĩnh Trạch anh xem, cái con thỏ này làm thật giống, em phòng chừng mua về sẽ luyến tiếc sử dụng.”

Chủ tiệm vừa thấy người đi theo phía sau, chỉ cảm thấy người khí thế phi phàm, nhìn bộ dáng không phải phạm nhân, đặc biệt là bảo vệ mặc đồ đen ẩn ẩn đi theo, làm người nhìn không rét mà run.

Vì thế, cửa hàng nhỏ của ông bỗng nhiên có đại nhân vật tới, vô cùng sợ hãi và kính trọng, thật cẩn thận nói với Lâm Triệt, “Những cái này đều làm thủ công, có thể làm tại đây, tuyệt đối dùng hương liệu thiên nhiên.”

Cố Tĩnh Trạch nghe xong, nói với Lâm Triệt, “Em thích nói có thể tự mình làm thử xem.”

Lâm Triệt nói, “Thật vậy chăng? Tôi có thể tự mình làm sao?”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 114: Chương 75.2

Chủ tiệm vội nói, “Đương nhiên có thể, chỗ chúng ta có cung cấp nguyên liệu và khuôn đúc cho khách nhân tự làm.”

Lâm Triệt nhất thời rất vui vẻ, cười toét miệng.

Cố Tĩnh Trạch nhìn, khóe môi cũng hơi hơi gợn lên.

Lâm Triệt là người rất dễ dàng thỏa mãn, một chút như vậy, cũng có thể cười vui vẻ.

Hai người vào bên trong, tất nhiên bảo vệ bên ngoài thu nạp, lẳng lặng mà ở bên ngoài chờ đợi.

Lâm Triệt nhìn Cố Tĩnh Trạch, cười dai nói: “Ông chủ, tôi muốn tạo đáng, ông cảm thấy có thể chứ?”

Ông chủ nói, “Cái này sao..... Cũng không phải không thể.”

Cố Tĩnh Trạch đang đứng ở bên cạnh cô, nghe vậy cúi đầu cười, “Em không cảm thấy như vậy không quá thỏa đáng sao?”

“Sao không thỏa đáng.” Lâm Triệt nói.

Cố Tĩnh Trạch cười thầm một tiếng, khóe môi nhẹ nhàng cong lên, “Tạo đáng là lúc tắm rửa mới dùng nhĩ? Ý của em là nói, hy vọng lúc em tắm rửa, dùng bộ đáng anh tạo thủ công sao?”

“.....” Lâm Triệt đỏ mặt lên, “Em mới không có ý này đâu!”

Cố Tĩnh Trạch càng thấp hèn gật đầu, nhìn cổ nhỏ của cô, lẳng lặng hít vào một hơi, cổ ý dán lên sợi tóc cô, anh nhẹ giọng nói, “Không sao, anh rất chờ mong, làm đi.”

“Không cần, em không làm, em cũng muốn làm con thỏ con, hừ.”

Chủ tiệm nghe xong, rút cuộc nhẹ nhàng thở ra.

ông ở một bên giúp đỡ Lâm Triệt làm, nhưng mà hoa tay Lâm Triệt không nhiều, làm ra hình dáng rất kỳ quái.

Cố Tĩnh Trạch nói, “Nhìn xem em, chân tay vụng về.”

Chịu không nổi bộ dáng ngốc của cô, anh cũng tự mình ra tay, bắt đầu giúp cô cùng nhau nặn.

“Cái này hẳn là nặn như vậy.”

“Ngu ngốc, tay em để bên kia một chút, này giống con thỏ sao.”

“Lâm Triệt, sao em có thể ngốc như vậy?”

Lâm Triệt vô ngữ nhìn anh, “Anh thúc giục như vậy, ai cũng sẽ vội”.

Hai người ồn ào nhốn nháo, cuối cùng tốt xấu là làm xong.

Chủ tiệm cười nói, “Có thể ở khắc tên của hai vị lên phía trên làm kỷ niệm.”

Cố Tĩnh Trạch gật đầu nói, “Vậy khắc lên đi.”

Lâm Triệt giật mình, nhìn tên của mình, cùng tên của Cố Tĩnh Trạch, cùng nhau khắc vào một bên, nụ trên mặt càng đậm vài phần.

Hai người thật vất vả làm xong, chủ tiệm dùng một cái túi xinh đẹp, bỏ vào cho hai người, Cố Tĩnh Trạch tùy tay cầm lấy túi, tiếp tục đi về với Lâm Triệt.

Lâm Triệt rất có cảm giác thành tựu nói, “Em thực sự làm quá đẹp.”

“Rõ ràng đều là anh làm.”

“Nói bậy, em làm cái khung, anh nhờ cái khung đó, mới làm được.”

“Được, em cao hứng là được.”

“Ài, có kem ly, em muốn ăn cái kia”.

Cố Tĩnh Trạch nhìn nhìn, là kem ly, nhưng kem chỉ có con nít mới ăn.

“Không vệ sinh, không được ăn.”

“Không sao không sao, không sạch sẽ, ăn không bệnh, Ông xã. Mua cho em đi”.

Cố Tĩnh Trạch nghe cô kêu một tiếng ông xã, cảm thấy thân thể đều nóng lên.

Bất đắc dĩ, trừng mắt nhìn Lâm Triệt một cái, anh đành nói, “Đi thôi.”

“Oh yeah.”

Hai người rất nhanh tới phía trước, nhưng mà, mới vừa xuống bậc thang, liền bỗng nhiên nghe thấy tiếng làm kêu người quen thuộc.

“Tĩnh Trạch, sao anh ở chỗ này?”

Thế nhưng gặp Mạc Huệ Linh ở chỗ này.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Mạc Huệ Linh Có Ý Ăn Vạ Với Anh.

Mạc Huệ Linh nhìn hai người, một cao gầy một mảnh khảnh, hai người sít sao dựa vào nhau đứng cùng một chỗ, vậy mà xem vẻ rất thân mật.

Trong tay Cố Tĩnh Trạch vậy mà còn xách theo mấy túi quà nho nhỏ, trên túi quà kia có viết tên quán, là "Thời gian điều khắc."

Mạc Huệ Linh bước nhanh vài bước qua kéo tay Cố Tĩnh Trạch lại, lặng lẽ xen vào giữa hai người, "Tĩnh Trạch". Cô ấy ngẩng đầu lên cười với Cố Tĩnh Trạch rồi vội đưa tay muốn lấy thứ trong tay Cố Tĩnh Trạch, "Anh cầm gì thế? Em xem với."

Cố Tĩnh Trạch theo bản năng né đi, “Không có gì.”

Mạc Huệ Linh bị né tránh, mặt sầm xuống, nhìn Cố Tĩnh Trạch chu chu miệng, "Sao không dẫn người theo? Sao lại để anh tự mình xách đồ chứ, em xách giúp cho."

Cố Tĩnh Trạch không khỏi nhìn thử Lâm Triệt ở bên cạnh.

Cô đứng đó nhìn hai người, trên mặt vẫn ra vẻ bình tĩnh.

Cố Tĩnh Trạch nói, “Không cần đâu, cũng không phải đồ gì nặng cả."

Mạc Huệ Linh không tiện nói gì nữa, chỉ có thể nghiêng đầu âm thầm trừng mắt liếc Lâm Triệt một cái.

Lâm Triệt không biết mình đã làm sai cái gì mà Mạc Huệ Linh lại ghét đến thế, có điều nghĩ kĩ lại nếu Mạc Huệ Linh thích cô thì mới là lạ đó.

Mạc Huệ Linh nhìn hai người, "Sao hai người lại ở đây?"

Cố Tĩnh Trạch nói, "À, vừa ăn cơm với nhà họ Cố về."

Mạc Huệ Linh lại lần nữa oán trách quay đầu lại âm thầm nhìn Lâm Triệt, “Đi về thế nào.”

Cố Tĩnh Trạch nói, "Không có việc gì thì em về đi, sao lại ở đây."

Mạc Huệ Linh ngẩng đầu lên ra vẻ đáng yêu nhìn Cố Tĩnh Trạch, hoàn toàn không để ý đến Lâm Triệt bên cạnh mà trưng ra bộ mặt trông mong nhìn, "Vừa định đi mua đồ ăn vặt thì không ngờ lại gặp các anh, Tĩnh Trạch, đúng lúc bên kia có quán cà phê, phong cảnh cũng không tồi, theo em qua kia ngồi đi."

Mắt dừng lại, liếc qua nhìn Lâm Triệt, "Lâm Triệt, hiếm khi gặp cô ở đây, hay là cùng qua đó ngồi đi."

Lâm Triệt nhìn Cố Tĩnh Trạch, trong lòng không muốn đi quấy rầy thế giới riêng tư của hai người bọn họ, nhưng vừa định nói không được rồi, tôi phải về trước thì đã thấy Mạc Huệ Linh (hình như tác giả viết nhầm Linh thành Lữ) kéo lấy cánh tay của Lâm Triệt lại, ra vẻ thân mật, "Đi không, qua ki ngồi một lát không."

Lâm Triệt cứ thế bị kéo thẳng qua, không nói gì quay đầu lại nhìn Cố Tĩnh Trạch, nhưng biểu tình của Cố Tĩnh Trạch vẫn lạnh nhạt như thường, không nhìn ra được anh đang nghĩ gì.

Lâm Triệt đành phải theo vào quán cà phê.

Sau khi ngồi xuống, Mạc Huệ Linh nhanh nhẹn ngồi bên cạnh Cố Tĩnh Trạch tự nhiên như không, nhìn Lâm Triệt phía đối diện cười nói, “Lâm tiểu thư muốn uống gì?”

Lâm Triệt nói, "Tôi gì cũng được."

Thật ra cô không thích uống cà phê, cũng không biết được mùi vị của các loại cà phê thì có gì khác.

Mạc Huệ Linh liền chủ động kêu phục vụ lại, nói thẳng, "Ba ly Lam Sơn."

Mạc Huệ Linh cười nói, “Tĩnh Trạch chỉ thích uống Lam Sơn, quán này cũng có thể tính là Lam Sơn chính hiệu đây, đúng không Tĩnh Trạch.”

Cố Tĩnh Trạch thấy Mạc Huệ Linh đang cố ý nhích sát vào mình thì không khỏi có chút không vui.

Cố Tĩnh Trạch nói, “Gì cũng được.”

Mạc Huệ Linh ngẩng đầu nhìn Cố Tĩnh Trạch, làm bộ đau lòng, “Tĩnh Trạch, anh gầy quá, có phải dạo này mệt mỏi quá không, anh phải chú ý nghỉ ngơi nhiều thêm đó, không cần phải cố làm việc quá, sức khỏe mới là quan trọng nhất.”

Cố Tĩnh Trạch thấy tay Mạc Huệ Linh đang khoát lên tay mình thì không khỏi có hơi không thoải mái muốn né ra, im lặng không tiếng động hất tay cô ấy ra.

Mạc Huệ Linh thấy anh vậy mà lại né tránh mình thì càng thêm tức giận, lại nghiêng người tựa hồ ngã vào người của anh.

Lông mày Cố Tĩnh Trạch nhăn chặt lại, dù trong lòng biết rõ Mạc Huệ Linh tính trẻ con, bởi vì ghen ghét nên mới cố ý để Lâm Triệt thấy cảnh này, nhưng vẫn như cũ không thấy vui vẻ gì.

Cô ấy làm như thế đúng là quá đáng quá.

Lúc này Mạc Huệ Linh giống như bỗng nhớ tới còn có người khác ở đây, ho khan một tiếng, cười ngượng với Lâm Triệt.

Lâm Triệt nhếch miệng, nhìn cô ấy như chẳng có gì, tuy trong lòng không thoải mái nhưng trên mặt vẫn cứ bình thản, thật sự giống như chuyện này chẳng liên quan gì đến mình cả.

Không thì cô có thể làm gì bây giờ, Mạc Huệ Linh vốn dĩ là một đôi với Cố Tĩnh Trạch, không cần Mạc Huệ Linh hiện tại cố ý nhắc nhở thì Lâm Triệt cũng biết.

Mạc Huệ Linh cười cười với Lâm Triệt, giả bộ rất quan tâm hỏi, "Dạo này thấy tin tức về cô rất nhiều, rất muốn chúc mừng cô, phim truyền hình kia hình như rất thành công."

Lâm Triệt cũng cười cười theo, "Cảm ơn."

Mạc Huệ Linh nói, "Tôi không biết nghệ sĩ mấy người các cô làm việc như thế nào, nhưng tôi cảm thấy như vậy đối nghệ sĩ mà nói thì cũng coi như là thành công đúng không?"

Cô ấy nói xong thì nhấp miệng uống một ít cà phê, làm bộ như cao cao tại thượng, trong mắt lại che dấu không hết vẻ khinh thường.

Lâm Triệt lười so đo với cô ấy, cao ngạo ngẩng đầu lên cười, "Chỉ mới bắt đầu thôi, cách thành công thật sự vẫn còn xa lắm, nhưng tôi vẫn còn trẻ, đường sau này cũng còn dài."

Mạc Huệ Linh từ nhỏ đã cùng Cố Tĩnh Trạch lớn lên, tuổi cũng không khác với Cố Tĩnh Trạch bao nhiêu, tất nhiên là lớn hơn Lâm Triệt rất nhiều.

Tuy cô ấy bảo dưỡng rất tốt nhưng cũng có thể thấy được tuổi tác có khác biệt so với Lâm Triệt.

Mạc Huệ Linh nghe Lâm Triệt nói như vậy, mặt biến sắc.

Nhưng ngại Cố Tĩnh Trạch vẫn còn ở bên cạnh nên cô không dám nói gì, chỉ có thể cố nén giận vào trong lòng, cười nói với Lâm Triệt, "Thật không, trước tiên tôi cứ cầu cô thành công đã, nhưng có điều tôi không ngờ cô quen biết với Cố Tĩnh Dư cơ đấy, thoát nhìn giống như có quan hệ rất tốt nữa."

Lâm Triệt bình thản nói, "Đúng vậy, chúng tôi cũng coi như là bạn bè."

"Tĩnh Dư kia đúng là không tồi." Mạc Huệ Linh cố ý nói, Đối xử với cô rất tốt, còn hay quan tâm chăm sóc cô nữa, hai người ở trên TV nhìn rất đẹp đôi đấy."

Lúc này Cố Tĩnh Trạch bỗng đứng bật dậy, không vui nói, "Được rồi Huệ Linh, chúng ta cũng nên về nh rồi."

Trong lòng Mạc Huệ Linh trùng xuống, cũng đứng bật dậy theo, tức giận nhìn Cố Tĩnh Trạch, "Sao thế Tĩnh Trạch?"

Đúng lúc này thì di động của Cố Tĩnh Trạch vang lên.

Cố Tĩnh Trạch liếc mắt nhìn Mạc Huệ Linh thật sâu một cái, rồi thấy số là của Cố Tĩnh Minh, chỉ sợ là đã có việc, nhanh chóng ra ngoài nhận điện thoại.

Mạc Huệ Linh thấy Cố Tĩnh Trạch đi rồi mới quay đầu lại nhìn Lâm Triệt nói, "Lâm Triệt, cô cuối cùng là thế nào đây?"

Lâm Triệt cười lạnh, nhìn Mạc Huệ Linh sau khi thấy Cố Tĩnh Trạch đi đã lập tức lật mặt, đúng là diễn tốt thật.

Lâm Triệt nói, "Tôi làm sao?"

Mạc Huệ Linh hừ một tiếng rồi nói, "Cô bắt Cố Tĩnh Trạch xách đồ cho mình, còn bắt Cố Tĩnh Trạch tới rồi phải theo cô đi đường, cô có biết chuyện như thế thì có bao nhiêu nguy hiểm với Tĩnh Trạch không?"

"Nguy hiểm?"

"Tất nhiên, cô nghĩ Tĩnh Trạch giống cô là cái gì mà nghệ sĩ nhỏ này nọ à, mạng của anh đáng giá gấp trăm lần cô! Nếu anh ấy xảy ra chút việc gì thì cô có biết hậu quả sẽ ra sao không? Tôi sớm biết anh ấy sống với thường dân như cô thì sớm muộn gì cũng có tai họa, Lâm Triệt, cô muốn chết thì kệ cô nhưng đừng có kéo Tĩnh Trạch theo cùng!"

Lâm Triệt cười lạnh nhìn Mạc Huệ Linh, "Mạc tiểu thư, trong mắt cô Cố Tĩnh Trạch là người lúc nào cũng có nguy hiểm gần kề, chỗ nào cũng không thể đi chỉ có thể bị trời ở nhà tránh nguy hiểm đúng không?"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Chắc Chắn Em Hiểu Lâm Cô Ấy Rồi.

"Cái gì?" Mạc Huệ Linh không ngờ Lâm Triệt lại dám cãi lại.

Lâm Triệt nói: "Không sai, tôi đã đạo phổ với anh ấy, còn tán bộ về nhà nữa, bởi vì trong mắt tôi anh ấy không phải là một người đàn ông nguy hiểm, anh ấy có quyền hưởng thụ cuộc sống, có quyền làm một người đàn ông bình thường, là chồng của tôi, tôi với anh ấy là hai người đã chung chăn chung đệm, giữa quan hệ của hai bọn tôi không có tồn tại cái gọi là thân phận, anh ấy xách đồ giúp tôi, tán bộ cùng tôi, bởi vì chúng tôi là phu thê!"

"Cô...."

"Tôi không hiểu cái nguy hiểm trong lời của cô, bởi vì trong mắt tôi, anh ấy chưa bao giờ một nhân vật lớn cả, anh là chồng của tôi!"

Mạc Huệ Linh bị lời nói của Lâm Triệt chọc giận đến mức tím cả mặt.

Lâm Triệt lạnh nhạt hừ một tiếng: "Vì vậy tôi mặc kệ trong mắt cô tôi có thấp kém đến thế nào, nhưng tôi là vợ của Cố Tĩnh Trạch, cuộc sống của tôi cùng Cố Tĩnh Trạch không cần cô động tay vào đâu Mạc đại tiểu thư."

Nói xong, Lâm Tĩnh xoay người đi ra khỏi chỗ này.

Ra ngoài rồi Lâm Triệt mới thở phào nhẹ nhõm, đứng bên cửa nhìn ráng chiều nhuộm hồng nơi phía chân trời.

Cô cũng rất lo mình liên lụy đến Cố Tĩnh Trạch, bởi vì cuộc sống của cô quá khác so với Cố Tĩnh Trạch, cô còn rất nhiều thứ chưa hiểu rõ, rất mơ hồ.

Nhắm mắt lại thở dài một hơi, bước đi.

Lúc Cố Tĩnh Trạch trở về thì chỉ thấy còn mỗi Mạc Huệ Linh ở trong quán cà phê.

Mạc Huệ Linh thấy Cố Tĩnh Trạch đã về, lập tức nằm lên bàn khóc lóc.

Cố Tĩnh Trạch sững người, đi đến hỏi: "Sao thế Huệ Linh?"

Mạc Huệ Linh ngẩng đầu lên, hai mắt đầm lệ: "Tĩnh Trạch, em thật sự không muốn anh sống cùng với Lâm Triệt!"

Cố Tĩnh Trạch nhăn mày nhìn cô ta: "Xảy ra chuyện gì rồi?"

Mạc Huệ Linh đau buồn đáng thương nhìn anh: "Anh có biết Lâm Triệt làm gì em không!"

Mặt Cố Tĩnh Trạch nhăn lại: "Cô ấy làm gì?"

"Cô ấy nói với em, cô ấy với anh mới là vợ chồng, cô ấy làm cái gì cũng đúng, còn em làm gì cũng sai, cô ấy với anh là quan hệ bình đẳng, em... vậy em là gì? Tĩnh Trạch, em là người thứ ba sao? Nhưng mà rõ ràng em với anh mới là một cặp, sao cô ấy lại nói thế với em, sao lại xúc phạm em như thế."

Cố Tĩnh Trạch vừa nghe vừa nhìn cô ta: "Cô ấy thật sự đã nói thế à?"

"Đúng vậy." Mạc Huệ Linh nói: "Không tin anh đi hỏi cô ấy đi, cô ấy có phải đã nói hai người các anh mới là vợ chồng không, có anh thì chẳng nói gì, anh vừa đi thì lập tức nói với em những câu đó, cô ấy rốt cuộc có ý gì!"

"Được rồi Huệ Linh, anh nghĩ em hiểu lầm ý của cô ấy rồi." Cố Tĩnh Trạch nói.

"Sao có thể chứ!" Mạc Huệ Linh nói: "Em không phải đùa ngu, cô ấy đúng có ý gì đó, sao thế Tĩnh Trạch, anh không tin em sao?"

Cố Tĩnh Trạch im lặng, ngồi xuống nhìn cô ta: "Không phải, chỉ là anh cảm thấy cô ấy không phải là loại người đó, nói chung em đã hiểu lầm cô ấy rồi, nên mới hiểu sai ý của cô, được rồi Huệ Linh, đừng khóc nữa."

Mạc Huệ Linh cắn môi, trong lòng lại càng ảm ức.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Đi thôi, anh gọi người đưa em về nhà."

"Anh không tiễn em về sao?" Mạc Huệ Linh ngẩng mặt lên, hờn tủi nói.

Cố Tĩnh Trạch không thấy Lâm Triệt, sốt ruột không biết Lâm Triệt đã đi đâu rồi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, trong lòng âm ỷ không yên lo cô đang giận vì thế suy nghĩ một lát rồi nói với Mạc Huệ Linh: "Ngày mai anh lại đến gặp em, bây giờ có việc gấp cần xử lý."

Mạc Huệ Linh nhớ tới anh vội vã bắt điện thoại đi ra ngoài, trong lòng nghĩ anh có thể có việc gấp thật.

Cô ta nghĩ, cô ta mới không giống Lâm Triệt, không thông cảm anh bận rộn, liền đưa tay khoác tay Cố Tĩnh Trạch, cẩn thận không đụng vào người anh, tránh để anh lại phát bệnh, rồi lại lưu luyến hơi ấm từ người của anh, nhìn khuôn mặt điển trai của anh rồi nhỏ giọng nói: "Vậy anh đi xử lý đi, đừng găng"

quá sức, em sẽ đau lòng, em biết anh bận rộn, em không quấy rầy anh nữa."

Cố Tĩnh Trạch hít sâu một hơi, nói với cô ta: "Về thôi."

"Dạ, ngày mai rảnh thì tới gặp em, em chờ anh."

"Ừ." Cố Tĩnh Trạch thành thật trả lời.

Sau khi Mạc Huệ Linh rời đi, Cố Tĩnh Trạch hỏi bà chủ đi đâu rồi, người của anh nhanh chóng tản ra tìm, cuối cùng tìm được Lâm Triệt đang đi dạo về nhà một mình ở ven đường.

Cố Tĩnh Trạch đuổi theo Lâm Triệt, nói: "Sao em lại tự ý đi vậy."

Lâm Triệt thấy anh tới nhanh như thế, cô còn tưởng anh phải an ủi Mạc Huệ Linh một lúc lâu nữa chứ, nghi hoặc hỏi: "Sao không tâm sự với Mạc đại tiểu thư lâu một chút."

Tĩnh tình Mạc Huệ Linh như thế, cô cũng biết sau khi cô rời đi thì Mạc Huệ Linh chắc chắn sẽ không nói tốt gì về cô đâu.

Cố Tĩnh Trạch nhú mày nhìn cô: "Sao thế, em còn muốn anh tâm sự lâu hơn với Mạc Huệ Linh à?"

Lâm Triệt nói: "Đúng thế, hiếm lắm mới gặp mặt mà."

"Em quan tâm thật đấy." Anh có nên khen cô là một người vợ rộng lượng không?

Lâm Triệt nhìn anh: "Tất nhiên rồi, con người em chính là... Có một thành ngữ thế nào nhỉ, nói về một người rộng lượng á."

"Hữu dung nãi đại*?"

*Nguyên câu là : "Hải nạp bách xuyên, hữu dung nãi đại" có nghĩa là "biển dung chứa trăm con sông mới trở nên rộng lớn", ý chỉ người có tấm lòng bao la như biển cả.

"Đúng đó đúng đó, câu ấy là nói em á."

Cố Tĩnh Trạch cúi đầu lướt nhìn qua ngực nàng.

"Ừ, là ngực lớn." (nãi đại : trở nên to lớn, câu trên là chỉ tấm lòng, nhưng Cố Tĩnh Trạch nói đùa là ngực cô lớn chứ không phải tấm lòng.)

"..." Lâm Triệt cúi đầu che ngực, "Cút đi, đồ lưu manh!"

Cố Tĩnh Trạch mỉm cười, thấy cô không có vẻ gì là không vui cả mới yên lòng.

Chẳng qua nghĩ đến Mạc Huệ Linh nên lờm hỏi cô: "Lúc nãy em nói với Huệ Linh chúng ta là vợ chồng, vì vậy nên em làm cái gì cũng đúng hả?"

Cô lập tức hiểu, Mạc Huệ Linh chẳng nói điều gì tốt đẹp về cô cả.

Cô hình như đâu nói như thế, nhưng hiểu như vậy cũng được.

"Đúng thế, không đúng à?" Lâm Triệt cố ý giả ngu, nghiêng đầu nhìn anh.

Thấy Lâm Triệt âm mưu nháy mắt, bộ dạng rất đáng yêu, Cố Tĩnh Trạch đành phải lắc lắc đầu.

"Rời rồi rồi, em nói không sai."

Lâm Triệt nói: "Đương nhiên rồi, anh là chồng em, em là vợ anh, anh không phải cũng hay bảo hai mình là vợ chồng à, anh đáng lý phải chăm sóc cho em, vì thế tản bộ với em, xách đồ giúp em, những việc này đều là những việc một ông chồng nên làm không phải hay sao, chồng ời?"

Cô đứng là càng ngày càng to gan với anh, lại nhanh chóng chạy đến ôm cánh tay hắn, lắc qua lắc lại: "Anh nói đi, có đúng hay không hả chồng?"

Anh cảm thấy tim của mình đều nhũn ra cả rồi, không kiềm được mỉm cười nhìn cô: "Ừ, em nói không sai."

Lâm Triệt lúc này mới cười, thấy phía trước đã là nhà họ Cố, hai người mới cùng vào bên trong.

Về đến nhà, Lâm Triệt nhanh chóng lấy một đồng xà phòng thủ công mà hai người làm ra.

Đề ở đó, mấy cục xà phòng thủ công này tuy đáng vẻ có chút kỳ quái, nhưng màu sắc lại rất đẹp, vậy nên có chút không đành lòng mà dùng hết.

Cố Tĩnh Trạch đứng nhìn ở phía sau, chỉ mấy thứ ở trong tay Lâm Triệt: "Mấy cái này nhìn khó coi muốn chết."

"Sao thế được, cái này gọi là nghệ thuật đó, anh hiểu không, giống như Picasso vậy, cái này gọi là nghệ thuật trừu tượng."

Cố Tinh Trạch lắc lắc đầu, nói: "Tay chân vụng về nên chỉ có thể viện cớ."

Lâm Triệt quay đầu lại lườm anh.

Người giúp việc ở bên cạnh thấy vậy, thấy hai người đều có vẻ rất vui, cũng thuận theo chen miệng vào nói: "Bà chủ, ông chủ, mấy cái này là hai người làm sao, đẹp quá."

Lâm Triệt lập tức quay đầu về: "Đúng đó, mấy cái đẹp đẹp là tôi làm, còn mấy cái xấu kia là Cố Tinh Trạch làm."

Cô cảm cục tự mình làm ra ngấm đi ngấm lại: "Làm sao đây, tôi đều không nổi nữa."

Cố Tinh Trạch đến gần nói: "Có gì mà không nổi nữa, sau này làm tiếp là được mà." Anh cầm lấy một cái để ngấm, cười cười nhìn tên của cô ở phía trên, nói: "Em dùng cái anh làm, anh dùng cái em làm."

Lâm Triệt nghe xong, mặt đỏ lên.

Cố Tinh Trạch lại cúi đầu nói tiếp: "Lúc dùng có phải giống như anh đang sờ khắp toàn thân của em không?"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Anh Muốn Làm Gì Thì Làm.

Lâm Triệt ngồi ở bên cạnh đã có thể cảm thấy nhiệt độ cơ thể của Cố Tinh Trạch.

Anh đứng đằng sau tựa người vào lưng cô.

Còn có thể ngửi được mùi hương của dầu gội cô dùng, rõ ràng là dùng cùng một loại với dầu gội của anh, nhưng trên người cô lại mang mùi hương không giống thế, như quện vào mùi hương của phụ nữ khiến người ta cứ ngỡ mùi hương đang vờn quanh sống mũi, thấm sâu vào lòng người.

Anh không kiềm được lại tiến sát hơn, cúi đầu xuống, chớp mũi hình như đã đặt lên trên mái tóc cô.

Lâm Triệt ngồi nghiêm chỉnh, thấy hơi thở của anh càng ngày càng gần, ngay cả nhúc nhích cũng không dám.

Người giúp việc của nhà họ Cố đều rất hiểu chuyện, thấy hai người đang ngồi ở đây liền nhanh chóng lặng lẽ lui xuống.

Trong phòng chỉ còn lại hai người, Cố Tinh Trạch từ trên nhìn xuống thấy cằm cổ trắng nõn của cô, có một loại xúc động muốn đưa tay ra sờ thử.

Lâm Triệt có thể cảm nhận được một bàn tay rất nóng đang áp sát thì bỗng quay đầu lại thấy Cố Tinh Trạch, trừng mắt nhìn anh hỏi, "Ừ, Cố Tinh Trạch, anh đang làm gì thế?"

Cố Tinh Trạch đang ăn trộm thì bị bắt gian, trong chốc lát trên mặt có chút khó xử, nhưng nhìn ánh mắt chất vấn kia của Lâm Triệt lại bình thản như thường nói, "Anh đang làm gì?"

Lâm Triệt đảo mắt qua tay anh "Động tay động chân ở sau lưng em đó."

"Lâm Triệt, chúng ta là vợ chồng đó, như thế mà là động tay động chân gì chứ "

"Tất nhiên là động tay động chân rồi, đồ lưu manh!"

Cố Tinh Trạch bẹo mặt cô rồi ngồi xuống trước mặt cô, gần đến nỗi Lâm Triệt bỗng thấy sợ.

Lại thấy Cố Tinh Trạch rất nhanh đã sát tới gần môi cô, rồi bỗng hôn lên một cái.

Như chuồn chuồn lướt nước nhưng lại khiến người ta cảm thấy nóng nực.

Mặt Lâm Triệt lập tức đỏ như quả táo.

Cố Tinh Trạch cảm thấy anh rất thích bộ dáng nhay cảm này của cô, mặt giống như vừa chịt một cái đã nổ, da mặt mọng như thế, hờ một tí là đỏ lên.

Lâm Triệt lập tức lui về phía sau, cách Cố Tĩnh Trạch xa xa một tí.

Cố Tĩnh Trạch nói, "Em là vợ của anh, anh muốn hôn thì hôn, hiểu chưa?"

"Cút, đồ lưu manh." Lâm Triệt che miệng kêu lên.

Trên mặt Cố Tĩnh Trạch mang theo ác ý, đôi mắt nhìn từ cái cằm cổ xinh đẹp của cô rồi từ từ dời xuống, "Lưu manh hả, không chỉ như thế đâu, em thực sự muốn anh đùa nghịch như lưu manh thật sao?"

“Anh....”

Cố Tĩnh Trạch cười, lại cứ thế hôn lên môi cô cái nữa.

Lâm Triệt hô nhỏ một tiếng, chỉ thấy đầu lưỡi độc ác của anh cuốn lấy cả hô hấp của cô.

Tuy Cố Tĩnh Trạch có bệnh, không muốn tiếp xúc với phụ nữ, nhưng mà cứ thuận theo bản năng, tay vẫn cứ đưa đến bắt lấy ngực của cô.,

Sờ soạng rồi lại nhẹ nhàng xoa nắn.

Hô hấp liền trở nên nặng nề.

Thân thể của cô đúng là rất mềm mại, khiến người ta hận không thể xoa nát nó.

Lâm Triệt thấy anh dùng thêm sức, đã có hơi đau, cùng với dòng điện lớn mạnh reng truyền đến, khiến cho cơ thể trở nên tê dại.

Không khỏi hừ một tiếng, thân thể của cô xụi lơ.

Cả người cơ hồ như hoàn toàn dựa vào ngực anh, tay không tự chủ được nắm lấy vai anh, lại thấy tay anh chuyển ra sau lưng cô, vuốt ve lung tung.

Cố Tĩnh Trạch cảm thấy cả người như bị lửa đốt, tựa như muốn phá tan dục vọng trong người anh, khiến anh cảm thấy rất khó chịu.

Thật sự rất muốn cứ như thế ăn cô.

Nhưng mà đúng lúc này lại nghe thấy ngoài cửa có tiếng gõ.

Cố Tĩnh Trạch đỏ mặt, khó khăn buông người phụ nữ trong lòng ra, quay ra cửa, giọng nói mang theo tức giận hỏi, "Sao thế?"

"Ông chủ, đại thiếu tới."

Cố Tĩnh Minh tới?

Cố Tĩnh Trạch đánh phải tạm thời buông cô ra, nhìn khuôn mặt đỏ bừng của Lâm Triệt lại nhìn không được mà cuối xuống hôn nhẹ lên rồi mới đứng dậy.

Không hề quay lại nhìn cô, miễn cho anh trong chốc lát không nhìn được lại muốn có cô.

Lâm Triệt còn mơ mơ màng màng, thấy Cố Tĩnh Trạch mở cửa đi ra ngoài, trên mặt còn đỏ bừng, tràn đầy thẹn thùng.

Hung hăng vỗ vỗ mặt mình, chuyện này hình như không phải mơ, Cố Tĩnh Trạch... Ann rốt cuộc đang làm gì.

Cố Tĩnh Trạch từng bước một đi xuống lầu, thấy đúng là Cố Tĩnh Minh đang ở dưới, bên ngoài còn có tổ bảo vệ quốc gia đang đứng đợi lệnh, thoát nhìn hình như có chính sự gì đó.

"Anh cả, tốt nhất là anh nên có chuyện quan trọng gì đó."

Cố Tĩnh Minh nhìn Cố Tĩnh Trạch đang đi xuống dưới, "Sao thế, quấy rầy chuyện tốt của em hả?"

Cố Tĩnh Trạch nhướng mày, Tất nhiên rồi, em đâu giống như anh cả, là đàn ông độc thân đâu, em là người đã kết hôn, nhà em cũng không phải cứ thích là tới, lần sau ít nhất phải báo trước một tiếng đấy nhé."

Cố Tĩnh Minh cười lắc đầu, nhìn Cố Tĩnh Trạch, "Được rồi, anh biết rồi, trong chốc lát còn chưa kịp thích ứng được em đã kết hôn, nhưng nhìn em bây giờ hình như rất hưởng thụ cuộc sống hôn nhân ha, sau này anh sẽ cố gắng thích ứng."

Cố Tĩnh Trạch ngồi xuống cùng Cố Tĩnh Minh.

Cố Tĩnh Minh đưa Ipad trong tay đến trước mặt Cố Tĩnh Trạch, "Có người đưa cho anh cái này."

Cố Tĩnh Trạch cúi đầu thì thấy.....

Đó là Cố Tĩnh Minh đang ở trên giường cùng với một người phụ nữ.

Thoạt nhìn qua hẳn là chụp lén, nhưng mà quần áo hai người đều xốc xếch, tuy không phải là trần truồng nhưng nhìn là biết rõ ngay họ vừa mới trải qua những gì.

Mắt Cố Tĩnh Trạch hơi nhướng lên, "Đây là chuyện gì?"

Giọng nói của Cố Tĩnh Minh trầm xuống, "Anh nghi là trong tay tên kia còn có mấy ảnh chụp lén ghê hơn nữa, bởi vì hôm đó, hôm đó...."

Cố Tĩnh Minh cúi đầu, xoa xoa ấn đường.

Cố Tĩnh Trạch nhanh chóng hiểu rõ, hôm đó còn có mấy hình ảnh bạo dạn hơn nữa.

"Tổ bảo vệ quốc gia có gián điệp hả? Nếu không thì loại hình ảnh này sao có thể chụp được."

"Đã điều tra, bây giờ trước tiên phải giải quyết chuyện này sao đã."

"Người phụ nữ này là ai?" Cố Tĩnh Trạch buồn cười hỏi, "Không ngờ anh cả còn có loại sinh hỏi cá nhân này á."

Cố Tĩnh Minh ngẩng đầu, hờ hững nhìn anh, "Là Du Mẫn Mẫn."

"....."

Cố Tĩnh Trạch hạ mắt xuống.

Hai người bàn xong chính sự, Cố Tĩnh Trạch tiễn anh ấy ra ngoài.

"Chuyện này, em sẽ tìm người điều tra." Chuyện này anh ấy không thể tự dùng lực lượng của mình mà điều tra được, để tránh bị người ta phát hiện lại khiến bọn họ bất lợi thêm, cho nên mới nhờ Cố Tĩnh Trạch ra mặt

Cố Tĩnh Minh gật gật đầu.

Cố Tĩnh Trạch nói, "Nếu không được thì anh cả, anh cưới cô ấy đi là được rồi, ngài tổng thống à, làm cái gì với vợ mình thì chẳng ai dám nói gì cả đúng không?"

Cố Tĩnh Minh nhìn anh, "Cô ấy không được."

Cố Tĩnh Trạch cười nói, "Sao thế? Vấn đề công việc? Người đại diện có vết nhơ? Hay là gia đình phức tạp?"

Cố Tĩnh Minh nói, "Anh đã điều tra qua, nhà cô ấy cũng tính là bình thường, có điều nội tình trong nhà đúng là phức tạp thật, có một đấng em đang toàn dựa vào tiền lương của cô ấy để đi học, chuyện này thì không có gì, mấu chốt là cô ấy có một ông bố thích đánh bạc."

Cố Tĩnh Trạch không nói gì, nhìn Cố Tĩnh Minh, "Chuyện này xem ra còn phải bàn bạc kĩ hơn nữa, nhưng mà có thể thấy được cô ấy đúng là người thường, lời đề nghị lần trước của em thật ra vẫn còn hiệu nghiệm, giờ có phải anh đã chấp nhận rồi không?"

"Hả?"

"Kết hôn với người thường, đối với phiếu bầu lần này của anh rất là có lợi đó."

Cố Tĩnh Minh nhìn anh rất sâu, không trả lời, chỉ xoay người đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 118: Không Có Chuyện Thì Ngủ Đi.

Cố Tĩnh Trạch trở về, trong miệng lầm bầm, "Du Mẫn Mẫn...."

Một lát sau đã đến phòng của Lâm Triệt, cô vẫn không dám đối mặt với Cố Tĩnh Trạch, luôn tránh né ánh mắt của anh.

Cố Tinh Trạch nhìn Lâm Triệt hỏi, "Hôm đó tại sao em cùng người đại diện của mình lại đến khách sạn của anh hai ngủ lại?"

Lâm Triệt ngẩng đầu lên, ngăn người nói, "À, anh nói hôm đó hả, hôm đó Cố Tinh Dư mời khách đến tham dự lễ đóng máy, mọi người đều đến chúc mừng, em cũng đến đó với chị Du, không phải khách sạn đó cũng là sản nghiệp của nhà họ Cố sao, vì vậy nên Cố Tinh Dư mới dẫn bọn em đến, ai biết ngài tổng thống kia cũng đến chứ."

Cố Tinh Trạch ngồi xuống, suy nghĩ sâu xa.

Tất cả thoạt nhìn đều có vẻ tự nhiên, không có âm mưu gì cả, thậm chí Du Mẫn Mẫn có mặt ở đó cũng là vì em trai thứ ba nhà anh.

Huống hồ cũng đã điều tra bối cảnh của Du Mẫn Mẫn, rõ ràng không có vấn đề gì to tát cả, không thể là hành động của gián điệp.

Nhưng mà thật sự không liên quan gì đến Du Mẫn Mẫn sao?

Lâm Triệt kỳ quái nhìn Cố Tinh Trạch, "Tại sao bỗng dưng anh lại muốn hỏi chuyện này?"

Cố Tinh Trạch ngẩng đầu lên, mỉm cười,

"Không có gì, ngủ đi."

"Ừ."

Lâm Triệt thấy anh không muốn nói, cũng không nhiều chuyện gặng hỏi.

Ngày hôm sau.

Phim truyền hình đã chiếu gần được một nửa, nhân vật của Lâm Triệt không ngờ lại nổi lên.

Không thiếu người sinh lòng mò đến weibo của Lâm Triệt.

Rất nhiều người cảm thấy Lâm Triệt diễn Trần Ý Hàm thật sự rất vất vả, đi đâu cũng suy nghĩ vì người khác, khí chất phóng khoáng, làm gì cũng dứt khoát, thế nhưng đến cuối cùng người chịu tổn thương luôn là cô.

So sánh qua lại, bởi vì gần đây tất cả cảnh ngược đều do Lâm Triệt đóng, nên sự quan tâm dành cho nữ chính đã giảm đi rất nhiều.

Bên ngoài đã bắt đầu có người xôn xao bôi nhọ Lâm Triệt, nói Lâm Triệt muốn đim nữ chính xuống, thành người được lợi nhất trong phim truyền hình lần này.

Cũng may bên Mộc Phi Nhiên không xảy ra chuyện như thế, không đáp lời bất cứ chuyện gì cả, nhưng vẫn có không ít fan của Mộc Phi Nhiên rảnh rỗi đến mắng Lâm Triệt, khiến Lâm Triệt thấy cũng bức bối.

"Kỳ lạ thật, mấy cái này đều là do biên kịch viết, liên quan gì tới em chứ, chẳng qua tình tiết gần đây nhất là em đóng thôi mà, em rút cuộc cũng chỉ là vai phụ thôi không phải sao, sao lại chạy đến mắng em chứ." Lâm Triệt oán giận nói với Du Mẫn Mẫn trên đường đến chỗ làm hoạt động.

Du Mẫn Mẫn nhìn tài liệu trong tay, cũng hiểu hơn, đối với mấy chuyện như vậy cô ấy bình tĩnh hơn Lâm Triệt nhiều.

"Tất cả mọi người trong bộ phim này, chắc chắn sẽ có người không thích em có được sự khen ngợi, sẽ có ý bôi nhọ em, nhưng đó là ai thì cũng không cần phải điều tra làm gì, mọi người đều là đối thủ cạnh tranh của nhau, ai cũng có thể như thế, điều tra ra cũng chẳng để làm gì."

Du Mẫn Mẫn nhìn Lâm Triệt, "Ngược lại em hãy nhớ, bản thân em "hồng"* lên mới là đã kích lớn nhất cho đối thủ."

*"hồng" là một từ trong giới giải trí Trung Quốc, ý chỉ độ nổi tiếng của một người.

Lâm Triệt gật gù đầu, "Em hiểu rồi, chị Du."

Một lúc sau bọn họ đã đến nơi hoạt động.

Đây là một talk show, vì hôm nay Mộc Phi Nhiên cũng đến nên giám chế rất coi trọng hoạt động lần này, hy vọng có thể để Mộc Phi Nhiên cùng Cố Tinh Dư làm đề tài, vì vậy để Lâm Triệt lên sau để khỏi phải chiếm hết ống kính của nữ chính.

Lâm Triệt nhìn Mộc Phi Nhiên ngồi cùng một chỗ với Cố Tinh Dư, hai người làm việc rất chuyên nghiệp, liếc mắt đưa tình qua lại, đúng là rất ra dáng.

Mộc Phi Nhiên không hổ là người từng trải, ra vẻ rất tự nhiên ở trên đài, hiểu quả làm việc của chương trình cũng rất tốt.

Đúng lúc này thì Lâm Lị ở phía sau đi tới, nhìn đằng trước rồi hừ giọng nói, "Hình như tao nghe nói mày bị cho ra rìa rồi."

Lâm Triệt lườm cô ta một cái, quay đầu lại, "Chị nói bậy bạ gì vậy."

Lâm Lệ làm vẻ vô tội nhìn cô, "Sao thế, không đúng à? Thế mà tao nghe nói, mày bởi vì muốn 'hồng' nên đã lăn lộn cùng Cố Tĩnh Dư, kết quả đúng là nổi hơn Mộc Phi Nhiên thật, cho nên mày đắc tội với Mộc Phi Nhiên rồi đó, Lâm Triệt, tao nói mày cũng vì lợi trước mắt quá, những người này lăn lộn đã lâu, ai mà chẳng có vài chỗ dựa, thủ đoạn của ai mà không thể so với mày, vậy mà mày cứ nhất định đóng chung một bộ phim truyền hình, nổi hơn cả nữ chính, diễn vai phụ, thì cứ ngoan ngoãn làm cái phụ đi, không được à?"

Lâm Triệt trừng mắt nhìn Lâm Lệ, nhìn ánh mắt tà ác của cô ta, cười lạnh, "Chị biết rõ thật đấy "

Lâm Lệ hừ một tiếng, "Mày không thấy à, hôm nay Mộc Phi Nhiên không muốn mày ở cùng một chỗ với Cố Tĩnh Dư nên cố ý cho mày ra rìa khỏi lần phỏng vấn này đấy."

Lâm Triệt trừng cô ta một lát, lại thấy Mộc Phi Nhiên đang đi xuống.

Lâm Lệ nhanh chân chạy đến nghênh đón.

"Chị Phi Nhiên, phỏng vấn lần này chị làm tốt lắm, công ty bảo em đến học tập theo chị, bảo thực lực của chị Phi Nhiên đây rất đáng gờm, còn đặc biệt ứng phó với nhà báo nữa."

Mộc Phi Nhiên cười nhạt, "Thật ra cũng không có đâu, em đừng ngại."

Lâm Lệ thấy Mộc Phi Nhiên nói chuyện với mình, nhanh chóng nở nụ cười quay đầu lại trừng Lâm Triệt một lúc, rồi lại sắp tới thấy sang bắt quàng làm họ.

Lâm Triệt thấy Lâm Lệ đúng là hết cách, nhìn cô ta một cái, không nói gì.

Lúc này Mộc Phi Nhiên thấy Lâm Triệt, vừa đi đến vừa cười nói, "Lâm Triệt, vừa rồi không thấy em "

Lâm Triệt vội vàng cười đáp, "Thật không, này giờ em vẫn ngồi bên này mà."

Mộc Phi Nhiên đi đến, thân mật nói với Lâm Triệt, "Phim truyền hình lần này em đóng không tệ, chị cảm thấy em rất hợp diễn vai khí thế như vậy."

"Cảm ơn chị Phi Nhiên đã khen."

"Thật đấy, diễn rất tự nhiên."

"Chị Phi Nhiên lại khen rồi, mặt em đỏ cả rồi này."

Lúc này, phóng viên ở rất xa nhanh chóng bắt được hai người đang tán gẫu sôi nổi, nhanh nhẹn chụp lại một bức.

Mộc Phi Nhiên nói, "Cố Tĩnh Dư không khen nhiều người lắm đâu, lúc này còn khen ngợi em trước mặt chị nữa, chà chà, Lâm Triệt, có thể khiến anh ấy để ý đến, em là người đầu tiên đó."

"Anh ấy... mắt anh ấy kém thế sao, như thế có phải em nên tự kiểm điểm lại mình không."

Mộc Phi Nhiên cười ha ha.

Lâm Lệ phía sau nhìn thấy, vô cùng tức giận.

Mình vậy mà bị Mộc Phi Nhiên vớt ở đây, cô ấy lại còn đi tới hàn huyên với Lâm Triệt.

Ngày hôm sau, đúng như dự đoán, tin tức lại truyền ra, nói Mộc Phi Nhiên tán gẫu với Lâm Triệt, phá vỡ tin đồn bất hòa.

Mộc Phi Nhiên công khai thừa nhận, cảm thấy Lâm Triệt là một cô bé rất chân thành, rất đơn thuần.

Mà tám hình tiêu đề kia, Lâm Triệt thân thiết ngồi cạnh Mộc Phi Nhiên, ở đằng sau, Lâm Lệ hoàn toàn trở thành phông nền.

Lâm Lệ thấy tiêu đề, tức đến nổi muốn ném cả máy tính xuống đất.

"Mấy nhà báo này có não không!"

Lúc Du Mẫn Mẫn nhìn thấy tin tức này, nói với Lâm Triệt còn đang ở trên xe, "Mộc Phi Nhiên bệnh vực em, cũng là cho Cố Tĩnh Dư mặt mũi."

Lâm Triệt nói, "Nhưng sao cô ấy lại giúp em?"

"Thứ nhất, cô ấy hẳn là không ghét em, không thì đã ngồi yên mặc kệ rồi, cô ấy ra ngoài bệnh vực em, phí sức như thế làm gì, cô ấy đồng ý giúp em, có thể thấy được cô ấy vẫn rất thích em, thứ hai, cô ấy không phải là loại người thích gây chuyện, còn là một người thông minh, sẽ không có chuyện để người khác lợi dụng, lần này rõ ràng có người lợi dụng cô ấy để bôi đen em, cô ấy đương nhiên không hề vui."

Lâm Triệt hiểu ra gật gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 119: Cảm Giác Được Sùng Bái Rất Sướng.

"Đạo này chưa có hoạt động nào cả, em cứ ở nhà nghỉ ngơi trước đi, xem thử mấy kịch bản này nữa."

Du Mẫn Mẫn đưa cho Lâm Triệt một sấp kịch bản lớn, Lâm Triệt xem qua, thầm nghĩ: "Mấy cái này là gì vậy."

Du Mẫn Mẫn nói, "Đây đều là những kịch bản muốn em đóng, bọn chị vẫn còn đang chọn lựa, trước hết em cứ xem thử đi, thấy hứng thú với cái nào thì nói chị biết."

"Hả, nhiều thế." Lâm Triệt ngạc nhiên hỏi.

Du Mẫn Mẫn cười bảo, "Không chỉ chừng này đâu, bọn chị chọn đều là nhân vật nữ chính, cơ bản chế tác cũng không chênh lệch lắm"

"Nữ chính?"

"Đúng thế, bây giờ chị không để em nhận vai phụ nữa, bộ thứ nhất đóng vai phụ, bộ thứ hai đóng vai chính thì em phải đóng cho xuất sắc, vì vậy mấy kịch bản này rất quan trọng, em cứ từ từ chọn."

Hai người cùng sống vai bước ra ngoài, di động của Du Mẫn Mẫn chọt reo lên.

Du Mẫn Mẫn nhìn dây số một lát, vẻ mặt có chút thay đổi, quay đầu cười cười với Lâm Triệt rồi ra ngoài nghe điện thoại.

"Ba, có chuyện gì vậy?"

"Con gái, con gái ngoan của ba, ba muốn cái tà quy chính, mấy năm này là ba có lỗi với con, khiến con với em trai chịu khổ, hôm nay ba quyết định bỏ đánh bạc."

Du Mẫn Mẫn nghe giọng nói thề non hẹn sắt bên kia điện thoại, trái lại chỉ nhếch nhếch cười, "Nói đi, hôm nay ba lại thua bao nhiêu nữa, lại muốn con cho ba bao nhiêu tiền nữa đây?"

"Không bao nhiêu cả... Thật sự không bao nhiêu cả, lần này ba làm cái, ván cuối cùng..."

"Con không hứng thú với chuyện đã qua, nói kết quả cho con đi, nợ bao nhiêu tiền?"

"Ba vạ..."

"Ba vạ... Ba, đây là mấy tháng lương của con đấy!"

"Con gái, ba chỉ có một đứa con gái là con thôi, con nhất định phải giúp ba, nếu không, bọn họ sẽ bắt mẹ con đi làm con tinh gán nợ."

"Ba..." Du Mẫn Mẫn hít một hơi thật sâu, "Vì mẹ, ba, vì mẹ và em trai, ba có thể tránh xa mẹ với em một chút được không? Ba có thể ly hôn với mẹ không?"

"Mây... Mây có phải là con của tao không!"

Du Mẫn Mẫn buông điện thoại xuống, lúc trở ra ngoài lại, Lâm Triệt thấy vẻ mặt Du Mẫn Mẫn hình như có chút hoảng loạn, cô hỏi, "Chị Du, chị có chuyện gì không?"

Du Mẫn Mẫn cười, "Không có chuyện gì, chút việc riêng thôi, em về xem kỹ kịch bản nhé, chị không tiễn em được."

Lâm Triệt gật đầu, nhưng ánh mắt luôn nhìn Du Mẫn Mẫn, "Chị Du, em thấy có đôi lúc chín rất thần bí."

"Sao thế?" Du Mẫn Mẫn mỉm cười.

Lâm Triệt nói, "Vị như em với chị hợp tác lâu năm như vậy nhưng vẫn chưa từng nghe chị nói đến người nhà của mình, cũng không đề cập đến chuyện riêng của chị, ai cũng bảo chị là người cuồng công việc."

Du Mẫn Mẫn nhìn Lâm Triệt, "Chị cũng chưa từng nghe qua, em với Lâm Lệ là chị em, em là người của nhà họ Lâm."

Lâm Triệt sững người, hạ mắt xuống, cười lạnh một tiếng, "Luôn cảm thấy không có gì đáng nói cả, nói rồi cũng vô dụng, không bằng tự mình nỗ lực phấn đấu, thoát khỏi những người kia, quá khứ kia."

Du Mẫn Mẫn nói, "Vì vậy nên chị rất quý em, bởi vì em chưa bao giờ than phiền, em nói không sai, nói rồi cũng vô dụng, vì vậy chị cũng chưa bao giờ nói, nhớ cho kỹ, đây là một xã hội không ai tán thưởng sự thất bại, chị cũng không thích đem chuyện của mình ra cho người khác gánh thay, ai cũng có những chuyện phiền lòng, có gì phải để người khác đến giúp chị chịu một phần buồn phiền này, vậy cũng như xát muối lên vết thương của mình...."

Du Mẫn Mẫn nói xong, vẫy vẫy tay để xe Lâm Triệt đến đây đưa Lâm Triệt đi.

Lâm Triệt quay đầu lại, nhìn Du Mẫn Mẫn đã quay người giờ vẫy vẫy đi vào công ty, chỉ cảm thấy bóng lưng người này có chút cô đơn, có chút lẻ loi, cùng với vẻ kiên cường của cô ấy ngày xưa luôn khiến người ta cảm thấy như không gì có thể quật ngã được, giờ lại có chút khác biệt.

Lâm Triệt cầm một đồng kịch bản vào nhà.

Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt đang cầm đồ, sai người đến cầm giúp.

"Cái này là gì?" Cố Tĩnh Trạch hỏi.

Lâm Triệt, "Công ty bảo em chọn kịch bản."

Cố Tĩnh Trạch nhiều mày cần thận lấy ra một cái để xem, chữ ở trên là, <>

Cái tên này thật sự khó nghe quá.

Lâm Triệt ngồi xuống sofa, chất đồng kịch bản lên bàn, ngồi ở đó kỳ ý lật qua lật lại.

Cố Tĩnh Trạch lập tức đến ngồi bên cạnh, cũng thuận tay cầm kịch bản của Lâm Triệt để xem.

"Anh xem giúp em." Cố Tĩnh Trạch nói, "Mấy thứ này em chọn là chính đúng không?"

"Đúng vậy."

Lâm Triệt không nói gì nhìn anh, "Anh sẽ xem à."

Cố Tĩnh Trạch nói, "Anh là thạc sĩ của viện văn học McGill."

"...."

Lâm Triệt nói, "Văn học với diễn xuất không giống nhau!"

"Nhưng nếu đã đều là nghệ thuật thì luôn có chỗ giống nhau chứ."

Lâm Triệt cầm kịch bản, ngẩng đầu lên khó hiểu nhìn Cố Tĩnh Trạch, "Nhưng mà anh là nhà kinh doanh cả người bốc mùi tiền mà, sao lại đi học văn?"

Cố Tĩnh Trạch không ngẩng đầu lên, nói, "Anh còn là tiến sĩ ngành kinh tế học của Havard, hơn nữa còn là thạc sĩ tâm lý học với pháp luật của đại học Yale, cũng học quản lý với kinh tế ở Massachusetts, tiếc là thời gian có hạn, chỉ học đến tốt nghiệp ở đó thôi."

"...."

Lâm Triệt chấp hai tay lại với anh, vẻ mặt kính trọng, "Học bá*, nhận em một lạy."

Cố Tĩnh Trạch ngẩng đầu lên hỏi, "Học bá?"

Lâm Triệt nói, "Là chỉ những người học rất giỏi á."

Cố Tĩnh Trạch nói, "Thì ra là thế."

Lâm Triệt không khỏi cảm thấy kỳ quái hỏi, "Nhưng sao anh lại có thể cùng lúc học nhiều như thế, cho mỗi hệ đại học là 4 năm đi, làm sao anh học xong được?"

Cố Tĩnh Trạch nói, "Chẳng lẽ em không biết, có vài đại học có thể cùng lúc đến nhập học mà?"

"Nhưng anh học nhiều như vậy thì có ích gì đâu."

"Tất nhiên đều có lợi chứ, hiểu biết một chút luôn có chỗ tốt mà."

"Không thể hiểu nổi."

"Đúng thế, dùng dung lượng não của em thì đúng là không thể hiểu nổi."

"Nè, Cố Tĩnh Trạch, em tốt xấu gì cũng tốt nghiệp đại học đó."

"Em tốt nghiệp đại học sao?" Cố Tĩnh Trạch nghiêng đầu nhìn nàng, vẻ không tin.

Lâm Triệt nói, "Không phải anh bảo trước lúc hết hôn để điều tra tất cả về em à?"

"Mấy việc vặt vãnh này, cấp dưới không báo cho anh biết."

"..." Ý là việc học của cô là vặt vãnh hả?

Lâm Triệt không phục nói, "Em tốt nghiệp học viện hí kịch, là hệ chính quy đấy!"

"Hừm, thật không?" Cố Tĩnh Trạch nhướn mày hỏi.

Lâm Triệt có chút chột dạ, "Tất nhiên rồi, em tốt xấu gì cũng tốt nghiệp đại học."

"Thật không? Vậy em đạt được bao nhiêu học bổng?"

Lâm Triệt càng chột dạ hơn, lẩm bẩm suy nghĩ nên nói thế nào cho phải.

Cố Tĩnh Trạch cười nói, "Xem ra vốn là không đạt đủ tiêu chuẩn nhĩ."

"Không có, thành tích tốt nghiệp của em là 61 điểm, cũng xem như là đạt tiêu chuẩn rồi mà đúng không!"

"61 điểm... Lâm Triệt, em học kém thật."

"..." Lúc này cô mới kịp phản ứng lại được, anh ấy lúc này là đang khích cô!

"Không hổ là gian thương!"

"En không phải thích anh gian thương như thế sao?" Cố Tĩnh Trạch sáp gần lại, nhìn bộ dáng tức giận của cô, đưa tay lên bẹo má cô.

Anh thấy anh cũng không ghét thành tích khoa văn hóa này của cô, ngược lại cảm thấy lấy cái này ra trêu cô cũng rất vui.

Trái lại cái bộ dáng tôn sùng kia của cô, làm lòng tự hào của anh lại tăng lên, trong một lúc cảm thấy tâm tình tốt hơn hẳn.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Đây Là Vì Con Cháu Đời Sau Đông Đức!

Lâm Triệt trừng mắt nhìn anh, "Ai thích anh chứ! Anh ảo tưởng quá!"

Cố Tĩnh Trạch bẹo má lườm cô, "Vậy mà hôm qua lúc anh hôn, em rõ ràng làm như rất thích."

"..." Lâm Triệt không khỏi lú lẫm, nói cũng cà lăm, "Ai làm như chứ, anh anh anh, anh nói cho rõ, em là bị anh hù dọa đó có được không!"

Cố Tĩnh Trạch nhướn mắt, "Bị dọa thật à? Sao anh lại cảm giác em rất hưởng thụ nhĩ?"

"Là do anh cảm giác sai!"

Cố Tĩnh Trạch không đứng đắn cười nhẹ, nhếch khóe khiêu gợi lên làm người ta nói không nên lời.

"Có phải anh cảm giác sai hay không, cảm giác lại lần nữa là biết thôi." Nói xong bỗng liền tiến đến.

Lâm Triệt bị động tác bất ngờ của anh làm sợ hết hồn, nhanh chóng lùi ra sau, nhưng mà Cố Tĩnh Trạch vẫn thẳng thừng nghiêng người áp sát tới, tay chống lên ghế salon, một tay khác nắm chặt lấy tay Lâm Triệt, kéo cổ tay cô, lập tức đẩy cô xuống ghế salon.

Lâm Triệt sợ hết hồn, nhanh chóng nói, "Anh... Anh tránh ra, Cố Tĩnh Trạch, đây là phòng khách."

Cố Tĩnh Trạch nhìn đôi mắt sợ hãi cùng gò má đỏ lên vì hoảng sợ của cô, đôi mắt sáng quện với thẹn thùng, trong nhất thời sáng rực không gì tả được.

"Phòng khách thì sao, đây là nhà của chúng ta, anh với em là vợ chồng, chúng ta ở đâu làm gì cũng chẳng có ai dám ý kiến."

"..." Lâm Triệt đẩy người đàn ông trong mắt toàn là trêu tức trước mặt, tay đặt lên ngực anh, cảm giác được cơ ngực của anh chia thành từng múi rất rõ ma sát vào lòng bàn tay, khiến cô cứ để thế thì không phải, mà thả ra cũng không được.

Thế nhưng, bất kể là ở đâu, thân thể của anh cũng đều chia ra rõ ràng như thế.

Lâm Triệt hoảng rồi, thấy Cố Tĩnh Trạch thật sự áp tới, đôi mắt nhìn về mặt đang tránh né của cô, môi gần như là đã ở trên chóp mũi của cô, lại cứ không chịu dời xuống, chứa chan hứng thú mà hưởng thụ khuôn mặt đang sợ hãi của cô, từ từ hành hạ dây thần kinh của cô.

"Nói đi, em có thích anh không?" Môi của anh lướt qua môi cô, tùy ý cười.

Lâm Triệt cắn môi, "Anh thả em ra, Cố Tĩnh Trạch!"

"Em nói thích hay không đã."

"Không thích!"

"Trả lời sai rồi!" Cố Tĩnh Trạch nói xong, ấn môi xuống môi cô.

Mặt Lâm Triệt đều căng cả lên.

"Cố Tĩnh Trạch anh... Anh cứ chọc em như thế, cần thanh em nhỏ nước bọt lên người anh đấy."

"Nước miếng?" Anh cười, "Đâu phải anh chưa từng nếm đâu."

"Cố Tĩnh Trạch... Khẩu vị của anh nặng thật...."

Cố Tĩnh Trạch nói, "Khẩu vị không nặng thì làm sao lấy em."

"Anh..."

Cố Tĩnh Trạch đúng là toàn học mấy thứ xấu!

"Cố Tĩnh Trạch, còn không thả em thì em ra tay thật đấy."

"Ha, anh ngược lại muốn xem thử em ra tay thế nào..."

"Anh đúng là coi thường em Cố Tĩnh Trạch!" Lâm Triệt cười, bỗng nhiên lên gối, nhắm vào giữa hai chân anh, cứ thế đánh tới...

"Á...." Cố Tĩnh Trạch đau đón, lập tức buông Lâm Triệt ra ở trên ghế salong ngã xuống.

Lâm Triệt sợ hết hồn, cứ tưởng động tác Cố Tĩnh Trạch rất nhanh, chắc chắn sẽ đỡ được cô, không nghĩ tới lần này anh vậy mà lại không đỡ...

Cố Tĩnh Trạch ngồi trên tấm thảm đất tiền, mặt cứng ngắc.

Lâm Triệt nhanh chóng ngồi xổm xuống, quỳ lên thăm, lo lắng nhìn Cố Tĩnh Trạch, vẻ mặt xin lỗi, "Xin lỗi, Cố Tĩnh Trạch, sao rồi, anh... đau lắm không?"

Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt, lắc đầu nói, "Vẫn ổn, không sao."

"Thật là không đau sao.... Rất xin lỗi, em nhớ hồi nhỏ cũng hay giỡn với mấy đứa con trai như thế mà, cũng đâu có đau như vậy."

Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt, "Nhóc con còn chưa trưởng thành, đương nhiên là không đau rồi, em nên biết kích thích của anh không có giống như mấy đứa nhóc kia."

"..." Lâm Triệt nhìn người đàn ông không biết xấu hổ này, giờ rồi mà anh còn không biết xấu hổ nói như thế.

"Em xem đúng là anh không đau thật! Vẫn còn đùa được đây này!"

Cố Tĩnh Trạch lại mỉm cười, "Mấy cái khác đều là đùa, nhưng kích thích thì không phải đùa."

"...."

"Cố Tĩnh Trạch, anh thay đổi rồi, trước đây anh đâu có không biết xấu hổ như vậy."

Cố Tĩnh Trạch nhìn toàn thân Lâm Triệt, "Đối với em, không kìm được trở thành không xấu hổ."

Trách cô hả?

"Anh anh anh, anh học từ ai cái mồm mép lấu lỉnh này vậy!"

"Chuyện này cần phải học à? Anh nghĩ đàn ông vì muốn con cháu đời sau đông đúc nên tự tiến hóa, nhìn thấy phụ nữ muốn cùng sinh con đời sau thì sẽ không tự chủ được mồm mép lấu lỉnh, như thế thì nhân loại mới có thể tiếp tục sinh sôi không ngừng."

"Cút, anh không biết xấu hổ thì nói không biết xấu hổ, làm gì phải nói xa như vậy."

Cố Tĩnh Trạch cười, nhưng mà, đúng là rất đau.

Nhìn vẻ mặt Cố Tĩnh Trạch, Lâm Triệt càng nổi lên nghĩ xấu xa, cúi đầu nói, "Làm sao đây... Không thì đi bệnh viện thử nhé?"

Cố Tĩnh Trạch cũng cúi xuống với Lâm Triệt, ni non bên tai cô, "Xoa xoa là được."

"..." Lâm Triệt quay sang Cố Tĩnh Trạch hét lên, "Cái gì hả, xoa xoa cái quần."

Chỗ khác thì có thể xoa xoa, chỗ này... Chỗ này sao mà xoa được.

Cố Tĩnh Trạch kéo cổ tay cô lại, làm nàng nhích tới vài phân, "Không thử thì sao biết có hiệu quả hay không."

Lâm Triệt thật sự cho rằng anh muốn kéo tay nàng xuống dưới hạ thân thì nghe thấy ở phía cửa có một âm thanh vang lên rất không đúng lúc.

"Tĩnh... Tĩnh Trạch, anh... Anh đang làm gì ở đây vậy?"

Mạc Huệ Linh vậy mà lúc này lại đến?

Cố Tĩnh Trạch ngậy người, tất nhiên cũng không nghĩ rằng, vậy mà Mạc Huệ Linh lại trực tiếp đi thẳng vào phòng ngủ.

Buông tay Lâm Triệt ra, anh đứng dậy.

Bên cạnh, Lâm Triệt cũng đứng lên theo.

Cố Tĩnh Trạch có chút không vui, nhìn Mạc Huệ Linh, "Huệ Linh, sao em lại tùy tiện đến đây thế."

Nơi này suy chi cùng cũng là nhà của anh với Lâm Triệt.

Hơn nữa, anh cũng là một người đàn ông thành niên, không phải còn bé như trước, có thể tùy tiện vào một căn phòng mà không quan tâm giới tính nam nữ.

Lỡ như anh ở nhà mà không mặc quần áo thì sao.

Mạc Huệ Linh kinh ngạc nhìn động tác thân mật của hai người.

Không nhìn lầm chứ, Cố Tĩnh Trạch vậy mà rau không kéo Lâm Triệt lại?

Hai người gần nhau như thế, nhìn qua cứ tưởng chỉ có một người.

Bệnh của Cố Tĩnh Trạch.... Lẽ nào đã hết?

Mạc Huệ Linh căm ghét liếc nhìn Lâm Triệt bên cạnh.

Lâm Triệt biết điều nhìn hai người, trực tiếp ôm lấy đồng kích bản trên bàn, "Hai người nói chuyện đi, tôi đi xem kịch bản."

"Lâm Triệt..." Cố Tĩnh Trạch còn muốn gọi Lâm Triệt, thì lúc này Mạc Huệ Linh bỗng chen miệng vào, "Được, cảm ơn cô, Lâm Triệt."

Sau đó liền đến khoác tay Cố Tĩnh Trạch.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô ta, lông mày nhíu lại, "Huệ Linh, trước hết em thả anh ra đã, ở đây toàn là người giúp việc, để người ta thấy không tốt đâu."

Mạc Huệ Linh tức giận trừng Cố Tĩnh Trạch, "Anh với Lâm Triệt để người ta thấy thì không sao? Nhưng em khoác tay anh một lát thì bị người ta nhìn lại không tốt?"

"Huệ Linh, cô ấy là vợ của anh, ai nhìn thấy cũng chẳng sao cả."

"Anh...." Mạc Huệ Linh lại thêm giận, cắn môi nói, "Nhưng từ nhỏ em với anh đã tun mật như thế, mọi người đều biết cả, trước đây không ai nói gì, sao

giờ lại thành không tốt?"

"Được rồi, cứ buông tay trước đã, chúng ta ra ngoài rồi nói."

Đôi mắt đen láy của Cố Tĩnh Trạch bình tĩnh nhìn Mạc Huệ Linh.

Mạc Huệ Linh bị anh nhìn như vậy, nhất thời cũng không dám nói gì, chỉ có thể không cam tâm mà bỏ tay ra.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 121: Thế Nhưng Cảm Thấy Rất Ghê Tởm

"Vậy, chúng ta đến nhà em nói". Mạc Huệ Linh nói.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô, gật gật đầu.

Hai người lái xe, rời khỏi Cố gia.

Tới chỗ ở của Mạc Huệ Linh, xuống xe, Mạc Huệ Linh lôi kéo Cố Tĩnh Trạch vào trong phòng của mình.

Mạc Huệ Linh dẩu miệng nhìn Cố Tĩnh Trạch: "Tĩnh Trạch, em thật sự rất nhớ anh, muốn mỗi ngày đều ở bên anh."

Cố Tĩnh Trạch nhìn Mạc Huệ Linh, có chút do dự nhìn cô: "Nhưng mà Huệ Linh, hiện tại anh đã kết hôn."

Mạc Huệ Linh lập tức ngẩng đầu lên: "Anh vẫn luôn kết hôn, nhưng mà anh yêu em, Tĩnh Trạch, có phải anh yêu cô ta, bằng không, vì sao anh thân cận với cô ta như vậy, các người. Các người rốt cuộc tới trình độ nào."

Cố Tĩnh Trạch cũng không biết, vậy xem như cái gì, chỉ là, anh phát hiện mình là rất muốn thân cận Lâm Triệt.

Một khi thân cận lên, thì sẽ quên hết tất cả, xúc động đi theo dục vọng.

Đó là lúc ở bên Mạc Huệ Linh, cảm giác bất đồng.

Anh đã từng nghĩ tới, đó có thể là bởi vì, lúc anh chạm vào cô, đến nay không phát bệnh, cho nên, anh cảm thấy an toàn.

Nhưng là, cùng Mạc Huệ Linh tâm linh giao hội, cho nhau cảm giác quen thuộc giống như là cảm giác bạn bè bình thường.

Cố Tĩnh Trạch nhắm mắt lại, cảm thấy mình là rất xin lỗi Mạc Huệ Linh, anh chỉ có thể thờ dài, buông tay Mạc Huệ Linh ra: "Huệ Linh, anh cảm thấy, chúng ta vẫn không thể tiếp tục".

Mạc Huệ Linh sững sốt.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Rất xin lỗi, nhưng mà, anh không muốn chậm trễ thanh xuân của em nữa, đã chậm trễ nhiều năm như vậy, đủ rồi, anh không thể cười em, bởi vì anh căn bản không thể đụng vào em, bệnh anh một ngày không tốt, em gả cho anh, đều là uất ức, nhà em cũng sẽ không đồng ý, giữa chúng ta, vốn là không có tương lai, là anh quá ích kỷ, mới vẫn luôn ở bên em."

Mạc Huệ Linh từng chút sợ hãi.

Trên mặt tức khắc trắng bệch lên, không thể tin tưởng nhìn Cố Tĩnh Trạch.

Nháy mắt môi mất đi huyết sắc.

"Mãi cho đến kết hôn, Huệ Linh, em ở bên anh, chỉ là lãng phí thời gian mà thôi, chúng ta chia tay đi."

Cố Tĩnh Trạch không đành lòng nhìn sắc mặt Mạc Huệ Linh lúc này.

Với anh, dù sao đây cũng là tình cảm nhiều năm.

Tuy rằng ở trên thương trường có thể sát phạt quyết đoán, nhưng mà, anh cũng không phải thật sự không có huyết nhục.

Cố Tĩnh Trạch đứng dậy, muốn tạm thời rời đi.

Lại không nghĩ, Mạc Huệ Linh kéo cánh tay Cố Tĩnh Trạch lại, lôi kéo anh, liều mạng túm, không cho anh đi.

“Tĩnh Trạch, không được đi, không cần”. Cô khóc la anh.

Cố Tĩnh Trạch nhắm mắt lại: "Buông ra đi, Huệ Linh, em có tình yêu mới, thì sẽ quên chuyện giữa anh và em".

“Không, em sao có thể quên hết, em nhiều năm như vậy, chỉ có một người đàn ông là anh, anh đã là cuộc sống của em, là sinh mệnh em, Tĩnh Trạch, em không để bụng anh bị bệnh, không để bụng không thể ở bên anh từ tâm linh đến thân thể, em chỉ hy vọng anh ở bên người em là được, em không để bụng anh đã kết hôn, em có thể chờ anh, chờ người Cố gia chết sạch, người Mạc gia cũng chết sạch, thì không ai có thể ngăn trở chúng ta, thật sự.....”

“Huệ Linh, em đang nói hươu nói vượn cái gì chứ”. Cố Tĩnh Trạch nghe thấy cô nguyên rủa những người khác như vậy, ra tiếng can ngăn.

Biết cô cũng nóng nảy, mới có thể nói như vậy, anh thở dài, lôi kéo Mạc Huệ Linh, để cô bình tĩnh lại.

“Em biết em đang làm cái gì không, anh kết hôn là sự thật, có thể ly hôn khi nào, anh không biết, anh và Lâm Triệt. Chúng ta cũng hoàn toàn không đơn giản, chúng ta là vợ chồng, đây là sự thật, chúng ta sẽ rất thân mật, bởi vì. Chúng ta cần phải sống ở bên nhau, cho nên, này đối với em, đối với cô ấy, đều không công bằng".

“Em biết, Tĩnh Trạch, nhưng mà, không có anh, em sẽ chết, em chỉ cần có thể nhìn thấy anh, có thể nói chuyện với anh, anh có thể ở bên em, vậy đủ rồi, em không cần tách ra anh, em sẽ chờ anh cả đời, cũng sẽ không kết hôn, sẽ không theo người đàn ông khác, cho nên..... Không được vứt bỏ em, em thật sự sẽ chết!"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Chương 82.2

Cố Tĩnh Trạch nhìn Mạc Huệ Linh khóc thút thít.

Anh biết, cô thật sự rất yêu mình.

Đáng tiếc, vì sao anh không thể đụng vào cô chứ?

Mạc Huệ Linh nhìn Cố Tĩnh Trạch mềm lòng với mình, trong lòng rất vui vẻ.

Cô nghĩ, hiện tại Lâm Triệt tiếp cận anh, một chút vấn đề cũng không có, hai người có thể thân mật, như vậy, có lẽ là bệnh của Cố Tĩnh Trạch, đã tốt hơn rất nhiều.

Vậy vì sao cô không thể chạm vào anh chứ?

Mạc Huệ Linh tiến lên, thừa dịp anh nhất thời không chú ý, trực tiếp hôn lên môi anh.....

Cố Tĩnh Trạch chỉ cảm thấy cô vụt nhào tới

Người lung tung đẩy Mạc Huệ Linh, không cảm thấy khó chịu, nhưng mà, lại chán ghét làm anh đẩy Mạc Huệ Linh ra.

Mạc Huệ Linh lẫn ở trên giường, nhất thời trong lòng tức không được, ai oán ngẩng đầu lên, nhìn Cố Tĩnh Trạch.

Cố Tĩnh Trạch vội lung tung lau lau miệng, nhớ tới Mạc Huệ Linh còn ở đây, cúi đầu nhìn Mạc Huệ Linh: "Huệ Linh, em.”

Mạc Huệ Linh hận không thể bóp chết Lâm Triệt kia.

Vì sao cô có thể thân cận Cố Tĩnh Trạch như vậy, mà mình lại không được.

Cố Tĩnh Trạch nhất thời cũng rất tức giận, không nghĩ tới Mạc Huệ Linh sẽ bỗng nhiên tới hôn mình như vậy.

“Huệ Linh, anh đã nói rồi, anh đã kết hôn, sao em có thể như vậy.....”

Không nói anh chưa bao giờ có thể tiếp cận phụ nữ, cô rõ ràng nhất là, cô như vậy sẽ dẫn tới anh phát bệnh, cô cũng biết đến, cô không quan tâm như vậy, anh vẫn có thể lý giải.

Nhưng mà, anh đã nói, hiện tại anh kết hôn, không thể không công bằng với ba người, cô vẫn muốn như vậy.

Anh mặc danh quyết định rất tức giận, liếc mắt nhìn Mạc Huệ Linh một cái, đứng dậy liền đi ra ngoài.

Mạc Huệ Linh sợ hãi, nhìn Cố Tĩnh Trạch rời đi, ở phía sau ngơ ngác, không dám theo sau, lo lắng dưới sự tức giận của anh, thật sự nói không bao giờ muốn gặp cô.

Cố Tĩnh Trạch rất nhanh tới chỗ Trần Vũ Thịnh.

Nhanh chóng vệ sinh miệng cho mình, nhưng mà, vẫn cảm thấy miệng khó chịu như cũ.

Không biết là trong lòng tác dụng, hay là sinh lý tác dụng, tóm lại, chính là khó chịu không được. Anh lại vệ sinh cho mình một lần, vẫn không được, lại vệ sinh nữa.

Trần Vũ Thịnh nghe động tác bên trong, gõ gõ cửa: "Không phải chứ, còn không phải là bị người hôn một cái, cậu phải dùng hết Từ Nha cao sao? Miệng sẽ bị thương đó".

Cố Tĩnh Trạch rầm một chút mở cửa ra.

Sắc mặt âm trầm, làm Trần Vũ Thịnh đứng lúc ngậm miệng lại: "Cố tổng, ý tôi không phải vậy, tôi là nói, cô ấy tổng cũng là người quen thuộc, không khó chịu như vậy, ngài vẫn khắc phục trong lòng mình tác dụng, như vậy ngài mới phán đoán mình rốt cuộc là tâm lý, hay là sinh lý khó chịu, không phải sao?".

Cố Tĩnh Trạch cường chế khó chịu trong ông, cũng muốn phán đoán một chút, nhưng mà, chỉ là cảm thấy rất dơ, rất không thoải mái, nhớ tới, lại muốn đi đánh răng.

Nhưng là kỳ quái chính là, lúc hôn môi với Lâm Triệt.....

Chỉ là cảm thấy rất lưu luyến, ngay cả nước miếng của cô, cũng sẽ trực tiếp nuốt vào, không chút do dự.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 123: Quá Kịch Liệt Gây Nên Sao

Trần Vũ Thịnh nhìn Cố Tĩnh Trạch: "Tôi cảm thấy, ngài vẫn bị tâm lý tác dụng nhiều hơn đi, cậu xem, cũng không phát ra bệnh sỏi, có thể thấy được, lần này dùng thuốc rất hữu dụng, chỉ là, ngài đại khái vẫn không quen dụng chạm phụ nữ".

Cố Tĩnh Trạch ngược mắt, nhìn Trần Vũ Thịnh liếc mắt một cái.

"Khụ, Vũ Thịnh, thuận tiện giúp tôi kêu một bác sĩ đáng tin cậy nhưng phân loại khác tới".

"Phân loại khác? Tôi cũng có mở rộng, bệnh vật đau vật, tôi có thể xem một chút, Cố tiên sinh có vấn đề cứ nói thẳng".

Cố Tĩnh Trạch ngược đôi mắt đen nhánh lên, ghét bỏ nhìn Trần Vũ Thịnh.

Cuối cùng lại vẫn là dùng một chút, nói: "Tôi là..... Bộ vị hơi tư mật có chút vấn đề....."

"....."

Sau một lúc lâu.

Trần Vũ Thịnh vô ngữ nhìn Cố Tĩnh Trạch: "Cố tiên sinh, buổi tối quá kịch liệt sao? Thật ra tôi lý giải hai vị cũng coi như là tân hôn yến nhĩ, ngài cũng mới nếm thử tình sự, nhưng mà, quá kịch liệt dù sao vẫn không tốt cho thân thể, có một số việc, vẫn phải có tiết chế".

Trần Vũ Thịnh vô pháp tưởng tượng, thể nhưng còn có thể bị thương vì cái này, này rốt cuộc có bao nhiêu kịch liệt đây.

Cố Tĩnh Trạch sắc mặt tối sầm lại: "Tôi và Lâm Triệt, quan hệ cũng không phải như cậu tưởng, chúng ta không có cùng giường!".

Trần Vũ Thịnh kinh ngạc nhìn Cố Tĩnh Trạch: "Không thể nào? Còn chưa đột phá tầng quan hệ kia?".

Cố Tĩnh Trạch yên lặng trừng mắt nhìn anh một cái.

Trần Vũ Thịnh nói: "Vậy thật đúng là kỳ quái, tôi cho rằng các người sớm đã....."

Sao nhìn được, cùng một cô gái ở một phòng, cui khô lửa bốc.....

Anh bỗng nhiên cảm thấy có chút đồng tình Cố Tĩnh Trạch, người đàn ông này, không biết là phát huy lực nhấn nại lớn cỡ nào. Huống chi, anh cũng gặp qua Lâm Triệt, cô trắng nõn sạch sẽ, lớn lên thật sự rất mê người, đôi mắt một cô vợ xinh đẹp như hoa thề, có thể nhìn xuống, không dễ dàng.

"Cố tiên sinh, tôi cảm thấy, quá mức áp lực cho mình, cũng không tốt cho thân thể, thích hợp vận động, có thể xúc tiến cảm tình đồng thời, đối với bệnh cũ của ngài, cũng có rất nhiều chỗ tốt".

"Được, nếu không có việc gì, thì không cần cậu làm gì".

Cố Tĩnh Trạch bị anh nói tâm tình càng thêm bức bối.

Trần Vũ Thịnh ai, thấy Cố Tĩnh Trạch cũng không quay đầu lại đã đi ra ngoài, chỉ có thể bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Người quá chính trực cũng là một vấn đề.....

Kỳ thật có đôi khi, có chút mảnh đất màu xám, như người đàn ông như anh, thêm một hai cô gái, người ngoài cũng sẽ không nói cái gì.

Hà tất ghen khuất mình như vậy.

Cố Tĩnh Trạch biết, mình cũng không muốn lấy chuyện liên quan tới Lâm Triệt, như cảm giác với Lâm Triệt, chi tiết nhỏ ở cùng với Lâm Triệt, nói cho Trần Vũ Thịnh.

Đơn thuần không muốn nói cho anh ta.

Giống như Lâm Triệt là của mình, không muốn bị bất luận kẻ nào chia sẻ.

Những chuyện tư mật này của anh và Lâm Triệt, cũng là chính anh, không muốn nói cho bất luận kẻ nào.

Cũng giống như, nói cho người khác, thật giống như bị người khác cướp đi một bộ phận của Lâm Triệt,,Lâm Triệt không phải chỉ thuộc về mình anh.

Loại cảm giác này rất kỳ quái, rồi lại ở trong lòng ăn sâu bén rễ, vô pháp di trừ.

Có một số việc, mặc dù biết là sai, nhưng mà, lại vẫn là nhìn không được đi làm.....

Mà lúc này, di động vang lên.

Cố Tĩnh Trạch cúi đầu vừa thấy, là Mạc Huệ Linh.

Sau khi bình tĩnh lại, thật ra anh cũng đã tha thứ cho Mạc Huệ Linh, biết cô rút cuộc là bởi vì, quá yêu mình, cho nên mới sẽ làm ra những thứ này, chuyện không phù hợp với tính cách của cô ấy

Mạc Huệ Linh anh quen từ nhỏ, cho dù cô có chút tùy hứng, có chút xấu tính, nhưng mà cô cũng không phải người xấu.

Anh nghe điện thoại.

"Tĩnh Trạch..... Anh còn giận em sao?". Cô ở trong điện thoại đáng thương hề hề nói.

"Không có". Cố Tĩnh Trạch thờ dãi.

"Vậy..... Hiện tại anh ở nơi nào?".

"Anh ở chỗ bác sĩ Trần". Anh ăn ngay nói thật.

Mạc Huệ Linh biết, anh có vấn đề, sẽ tìm Trần Vũ Thịnh, đó là bác sĩ đứng đầu đã theo dõi trị liệu bệnh cho anh rất nhiều năm.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: Chương 83.2

Mạc Huệ Linh nói: "Rất xin lỗi, em làm anh phát bệnh sao? Thật sự, em rất tự trách, em chỉ là cảm lòng không đậu, nhất thời đã quên bệnh của anh".

"Không có việc gì....." Cố Tĩnh Trạch nói.

Mạc Huệ Linh đáp: "Lần này em thật sự sai rồi, lần sau em cũng không bao giờ sẽ như vậy, em biết, em không nên tùy tiện hôn anh".

"Huệ Linh..... Chỉ là..... Anh nói rồi anh sẽ ly hôn, nhưng mà, hiện tại ta vẫn chưa ly hôn".

"Em..... Em biết, em sẽ chờ anh, chờ một ngày anh hoàn toàn tách khỏi cô ta".

"Kỳ thật em cũng không cần....."

"Không, em chờ anh, Tĩnh Trạch, em yêu anh, em có thể làm bất luận chuyện gì vì anh!".

Buông điện thoại xuống, Cố Tĩnh Trạch đối với Mạc Huệ Linh, có chút áy náy.

Nhưng mà, cũng có chút bất đắc dĩ.

Bên kia.

Mạc Huệ Linh buông điện thoại xuống, trực tiếp quăng điện thoại ở trên mặt đất, điện thoại lập tức rớt vỡ thành mấy khối.

Bên cạnh, người hầu cũng không dám thở mạnh nhìn mặt Mạc Huệ Linh.

Mạc Huệ Linh tức giận nghĩ, Lâm Triệt này, thật là đáng chết.

Cô rõ ràng mới là vợ của Cố Tĩnh Trạch, rõ ràng cô mới là Cố phu nhân được mọi người hâm mộ.

Hiện tại, trong giới tất cả mọi người đã biết, Cố Tĩnh Trạch ở bên cô nhiều năm như vậy, thế nhưng vẫn cưới người khác.

Cô thật là tức chết người.

Cố Tĩnh Trạch vốn chính là người đàn ông làm người khó có thể dứt bỏ.

Cô cũng nghĩ tới, ở bên anh không sống cuộc sống vợ chồng, không tốt bằng tách ra, chỉ là, nhận thức nhiều đàn ông như vậy, vẫn không có một người, làm cô ta có thể từ bỏ Cố Tĩnh Trạch.

Mặc kệ là ai, đều không bằng Cố Tĩnh Trạch, không bằng Cố gia.

Cố gia là gia tộc đứng cao nhất ở nước C, Cố Tĩnh Trạch là người đàn ông đứng ở trên đỉnh núi nước C, trừ bỏ anh, ai còn có thể khiến cô có được sống một cuộc sống mà được mọi người ở nước C ngưỡng mộ?

Lúc Cố Tĩnh Trạch về nhà, không thấy được Lâm Triệt ngày xưa thích cuộn ở trên sofa, liền kỳ quái hỏi người hầu: "Mợ chủ đâu?"

Người hầu nói: "Mợ chủ nói cảm thấy mệt, về phòng nghỉ ngơi sớm".

Cố Tĩnh Trạch hiểu rõ, rồi lại cảm thấy không thích hợp.

Sớm như vậy đã cảm thấy mệt? Không phù hợp tính tình con cú của Lâm Triệt.

Rất nhanh, đẩy cửa phòng ngủ ra, vào phòng, lại thấy Lâm Triệt đang nằm ở trên giường, cuộn ở trên giường, giống thật sự ngủ rồi, nhưng mà, toàn thân cuộn tròn, giống như con tôm lớn, so với tư thế ngủ bất nhả ngày xưa, lại vô cùng bất đồng.

Đôi mắt giật giật, Cố Tĩnh Trạch vài bước đi tới trước giường.

"Ngủ rồi?". Anh hỏi.

"Ừ". Người trên giường trả lời.

Cố Tĩnh Trạch không khỏi cười: "Ngủ rồi còn trả lời? Nói mớ sao?"

Lâm Triệt quần bách, đôi mắt mở một chút.

Lại cảm thấy, Cố Tĩnh Trạch xoay người đi đến, xóc chấn lên, người liền lưu loát chui vào.

“Anh. Cô Tĩnh Trạch, ai cho anh vào".

Lâm Triệt biết, anh và Mạc Huệ Linh cùng nhau đi ra ngoài, không biết đi nơi nào, nhưng mà, nhất định vẫn luôn ở bên nhau.

“Giường anh, vì sao anh không thể vào?". Đôi tay Cố Tĩnh Trạch cùng nhau giữ chặt Lâm Triệt giữa lộn xộn.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 125: Anh Hy Vọng Đây Là Đoạn Hồi Ức Tốt

Lâm Triệt lập tức muốn đá văng anh: "Cô Tĩnh Trạch, đừng ép em dùng cậy mạnh! Anh đi xuống cho em!".

“Lâm Triệt, sao, em đang tức giận?". Cố Tĩnh Trạch buông tay nhìn cô: "Tức giận?".

Lâm Triệt bùm má: "Em không hề tức giận".

“Vậy vì sao em không nhìn anh?".

“Vì sao em phải nhìn anh?".

Cố Tĩnh Trạch chợt cười: "Như vậy, em đang ghen?".

Bên tai Lâm Triệt lập tức nóng lên, đẩy tay Cố Tĩnh Trạch vurun lại đây: “Em điên rồi sao ghen? Không phải anh có chứng vọng tưởng chứ, chúng ta là giả kết hôn, không phải vợ chồng thật!".

Cố Tĩnh Trạch bị đẩy nghiêng ngã sắp rớt xuống giường, nhìn Lâm Triệt nói: "Thật không ăn giấm?".

Lâm Triệt hừ một tiếng: "Đương nhiên!".

Lâm Triệt ngồi dậy, trừng mắt nhìn Cố Tĩnh Trạch một cái: "Diễn kịch chính là diễn kịch, em biết kỹ thuật diễn của em rất tốt, nhưng mà, anh cũng đừng tưởng rằng em từ diễn thành thật! Em là diễn viên chuyên nghiệp, nên diễn tốt nhân vật người vợ, em đương nhiên sẽ diễn tích thủy bất lậu".

Cố Tĩnh Trạch hít một hơi thật sâu, thề nhưng cảm thấy ần ần có chút thất vọng.

“Được rồi". Cố Tĩnh Trạch ngồi xuống, nói: "Anh cho rằng em ghen tị, cho nên cố ý trốn tránh anh".

“Ha, anh thật là càng ngày càng tự luyện".

Cố Tĩnh Trạch nói: "Tự luyện chẳng lẽ là sai sao?".

“Đương nhiên". Lâm Triệt cũng vỗ vỗ trên người ngồi xuống, hai người song song ngồi ở trên giường lớn, bởi vì kỳ thật chiếc giường vốn dĩ rất lớn, hai người ngồi ở đầu giường, còn dư lại rất nhiều.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô: "Tự luyện không phải là mình yêu mình, nhưng mình không yêu mình, còn trông cậy vào người khác tới yêu mình sao?".

“Ha, giáo biện". Lâm Triệt nhìn anh: "Cổ đại tổng tài nhiều người yêu như vậy, còn cần mình yêu mình sao?".

“Anh làm gì có người yêu chứ?". Cố Tĩnh Trạch nói.

Lâm Triệt đáp: "Mạc tiểu thư gì đó, tôi tin tưởng không chỉ một mình Mạc tiểu thư".

Nhắc tới Mạc Huệ Linh, Cố Tĩnh Trạch bất giác lại nghĩ tới tất cả phức tạp hiện giờ, tâm tình cũng phức tạp và phiền chán theo.

Vốn dĩ là một sự kiện rất đơn giản, hiệp nghị kết hôn của anh và Lâm Triệt, trong lúc đó sẽ không can thiệp lẫn nhau, mãi cho đến ly hôn có thể duy trì quan hệ tốt đẹp là được.

Nhưng mà lại không như mong muốn.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Anh và Huệ Linh, không phải như em nghĩ".

“Loại nào?”. Lâm Triệt nghiêng đầu nhìn anh.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Anh và Huệ Linh đã quen nhau từ nhỏ, đã nhận thức sắp ba mươi năm rồi, nhưng mà, chúng ta chưa từng vượt qua giới hạn kia, anh hứa với em, ở trong lúc kết hôn với em, anh sẽ không vượt qua bất luận cái gì với cô ấy, anh chỉ biết xem cô ấy là người bạn, đối đãi cô ấy như em gái".

Lâm Triệt vội nói: "Không cần, anh không cần bảo đảm với tôi cái gì, thật sự, tôi sẽ không tức giận, vốn dĩ các người cũng ở bên nhau".

Nhưng mà, anh nói bảo đảm, vẫn làm trong lòng cô cảm thấy rất cảm kích.

Mặc dù bảo đảm này không có gì ý nghĩa, nhưng mà, dù sao thuyết minh, anh vẫn tôn trọng cô, để ý đến cảm giác của cô.

Lâm Triệt nhìn anh: "Anh không cần phải đối xử với em như vậy, chúng ta nói qua, sẽ không can thiệp cuộc sống cá nhân của đối phương".

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô: "Vừa mới bắt đầu xác thật là như thế này, nhưng mà, rốt cuộc chúng ta đã kết hôn, anh cảm thấy, như vậy đối với em rất không công bằng, em mới 23 tuổi, hôn nhân lần đầu của em, không thể vượt qua sự hỗn loạn này, khả năng là anh không thể cho em một cuộc hôn nhân hoàn chỉnh, nhưng mà, ít nhất không phản bội em ở phương diện khác, anh sẽ tôn trọng hôn nhân với em, hy vọng cuộc hôn nhân này, ở trong trí nhớ của em, còn không đến mức tệ như vậy".

Lâm Triệt ngẩng đầu lên, bỗng nhiên nhìn anh, vội cười cười nói: "Ôi trời, còn không phải em tự tìm, có điều, vẫn rất cảm ơn anh, nhưng mà, Mạc tiểu thư sẽ không tức giận sao?".

“Từ khi anh bắt đầu lựa chọn kết hôn với em, cô ấy đã tức giận, anh biết cô ấy cũng không dễ dàng, nhưng mà, chúng ta không thể không kết hôn, đây không có biện pháp lựa chọn".

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 126: Chương 84.2

Lâm Triệt đáp: "Vậy sao anh không nói cho cô ta, anh và em kết hôn, là bởi vì trong nhà lấy cô ta ra uy hiếp, kỳ thật anh cũng là vì cô ta, mới có thể chấp nhận cuộc hôn nhân này".

“Thôi, nói cho cô ấy cũng không có gì ý nghĩa, vốn dĩ, anh từ lúc bắt đầu đã nói cho cô ấy, mặc dù hiện tại cô ấy rời khỏi anh, lựa chọn cuộc sống khác, anh cũng có thể tiếp thu, bởi vì vốn dĩ chuyện này cũng là anh không đúng, nói cho cô ấy, chỉ biết càng làm cho cô ấy khó có thể tự kiềm chế, rồi rầm ở bên trong, không bằng có cơ hội, cô ấy có thể đi tìm cuộc sống của mình".

Lâm Triệt càng có chút tự trách: "Rất xin lỗi, bởi vì em."

“Vừa mới bắt đầu rất oán hận em, nhưng mà, nhớ tới, hôn nhân của hai người chúng ta, đều không thể không tiếp thu sự kiện đột phát, anh bị bắt, em cũng như thế, không có gì mà trách ai không trách ai". Cố Tĩnh Trạch nói: "Em cũng còn nhỏ, có cơ hội hưởng thụ tình yêu với người đàn ông khác, nhưng mà bởi vì kết hôn với anh, em chỉ có thể từ bỏ những thứ này, cho nên, em không cần nói xin lỗi với anh, chuyện này không phải bởi vì em, chỉ là vận mệnh đã như vậy, hết thầy trùng hợp, tạo thành tất cả hôm nay".

Lâm Triệt cúi đầu, ngáp một cái, ôm hai đầu gối mình, cảm thấy có chút mệt nhọc.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Cho nên em có yêu cầu gì, đều có thể nói cho anh, anh sẽ thỏa mãn yêu cầu của em".

“Không cần, thật sự, anh không cần bồi thường em, hiện tại em có được rất nhiều biết, không có cái gì hoàn mỹ, muốn cái gì thì có cái đó, em có thể có nơi để ngủ, có nhiều người chăm sóc em như vậy, còn có thể chuyên tâm đi công việc của mình, em đã rất thỏa mãn". Cô hơi hơi nằm xuống, đắp chăn yên lặng nói: "Chỉ là anh phải nói rõ với Mạc tiểu thư, con gái ấy mà, là phải đồ, những lời này anh nói với em, nếu cũng nói với cô ấy như vậy, bỏ kết hôn ở bên ngoài, anh mới thật sự xong."

“....." Cố Tĩnh Trạch đáp: “Người và người ở bên nhau, chính cần thẳng thắn thành khẩn".

“Ai u, khó trách anh soái như vậy, có tiền như vậy, cũng chỉ có một mình Mạc tiểu thư không rời không bỏ anh, loại người như anh tìm không được vợ là đúng, đồ con gái cũng không biết, lúc một cô gái nói không cần với anh, ngàn vạn không nên tưởng là thật, lúc một cô gái nói với anh em không tức giận, cũng không nên tưởng thật, lúc một cô gái nói quá quý em không mua, càng không nên tưởng thật, nếu anh tưởng thật, anh coi như xong rồi!".

“....."

Cố Tĩnh Trạch nói: "Chuyện này trên tâm lý học có nhắc tới".

“A ha ha ha ha, tâm sự lý học với phụ nữ, tâm lý học có thể nghiên cứu thấu phụ nữ, vậy đó không phải phụ nữ, anh chiếu theo tâm lý học để dỗ phụ nữ đời này chú định cô đọc cả đời.....”

Cố Tinh Trạch nhún mày nói: "Phức tạp như vậy sao? Nhưng mà, vì sao con gái nhất định phải dỗ?".

Nói, thò đầu qua, lại thấy Lâm Triệt đã nằm ở nơi đó, nhắm mắt lại, truyền ra tiếng hít thở đều đều.

Thật là vô tâm không phổi.....

Nhìn cô đơn thuần ngũ say, anh nhìn không được cúi đầu vén sợi tóc trên trán cô, nhẹ nhàng kéo qua một bên, sau đó dịch dịch chân, mình nghiêng qua một bên, cũng nằm xuống theo, nghiêng đầu nhìn mặt trắng nõn của cô, giống như cảm thấy hiện thể an ổn, đáy lòng cũng bình tĩnh hơn rất nhiều, cứ như vậy nằm ở nơi đó, thế nhưng không bao lâu cũng nhắm hai mắt lại theo.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 127: Bị Cô Lây Vui Vẻ

Một buổi tối, Cố Tinh Trạch thế nhưng ngủ cực kỳ ngon.

Mình cũng chưa nghĩ đến, vì sao vừa cảm giác đã tới hừng đông.

Lúc tỉnh lại, lại phát hiện, chân Lâm Triệt, đã ở ngay trước mặt, hai chân cô gần như đặt ở trên người cô, tư thế thật là đột phá lần nữa, thế nhưng có thể trực tiếp nằm ngủ ngược ngao như vậy.

Nhưng mà kỳ quái chính là, buổi tối anh lại không chút cảm giác được chân cô di chuyển.

Lâm Triệt mơ mơ màng màng, ngày hôm qua quá mệt mỏi, còn chưa ngủ ngon.

“Cái gì sao, mấy giờ.....” Lâm Triệt mơ mơ màng màng giờ giờ chân lên, một chân đạp ở trên mặt Cố Tinh Trạch.

Cố Tinh Trạch vẻ mặt hắc tuyến, trực tiếp ngồi dậy, vô ngữ nhìn Lâm Triệt: "Lâm Triệt, em đang làm gì thế?".

Lâm Triệt vội ngẩng đầu lên, lại thấy Cố Tinh Trạch ngồi ở trên giường, trên mặt giống như là mới vừa ăn một con ruồi bọ,;khó coi như vậy.

“A, rất xin lỗi.....” Cô xoa xoa đầu, cảm di động lên nhìn xuống, thế nhưng mới sáu giờ sáng.

Cô trực tiếp lăn ở trên giường: "Ông trời, sớm như vậy, đánh thức tôi làm gì".

“Dậy sớm chim chóc có trùng ăn, hướng chi, dậy sớm tinh thần sẽ tương đối tốt, thích hợp suy nghĩ”. Cố Tinh Trạch đi chân trần dẫm trên mặt đất, trực tiếp tinh thần sáng láng vào phòng tắm.

Lâm Triệt nhìn thoáng qua, chỉ cảm thấy trong lòng vô cùng bội phục anh.

Mặc kệ buổi tối ngủ muộn cỡ nào, buổi sáng anh đều đứng sáu giờ rời giường, tuyệt đối sẽ không chậm trễ một phút đồng hồ, là có thể lập tức bò dậy khỏi giường, sau đó buổi tối trở về, lại công tác đến khuya, mới bắt đầu nghỉ ngơi.

Lâm Triệt nghĩ, thời gian anh ngủ mỗi ngày, nhất định không đủ bảy tiếng đồng hồ, nhiều nhất mỗi ngày sáu tiếng đồng hồ.

Lâm Triệt chỉ có lúc đóng phim, có thể mấy ngày không ngủ, nhưng mà một khi có cơ hội, nhất định sẽ rời giường cực khó khăn.

Nghĩ như vậy, kỳ thật Cố Tinh Trạch thật sự rất vất vả.

Nằm ở nơi đó, Lâm Triệt nghĩ không ra buổi tối rốt cuộc hai người cùng nhau ngủ ở trên giường như thế nào, nhưng mà dù sao cũng không phát sinh chuyện gì, cô nằm nằm, tiếp tục ngủ thêm.

Chờ Cố Tinh Trạch ra ngoài, lại thấy Lâm Triệt đã lần nữa lâm vào thâm miên.

Lúc này, toàn bộ thân thể đều lăn qua, đầu úp xuống ngủ rồi.

Cố Tình Trạch bắt đầu đi lắc lắc đầu, cảm thấy căng thẳng, cẩn thận đáp cho cô, mới đi ra ngoài.

Buổi chiều, Lâm Triệt nghỉ ngơi đến khi nhìn thấy người hầu bên ngoài đang rửa xe, cảm thấy thật vui, cũng làm theo.

Người hầu thấy Lâm Triệt lại đây, vội buông nước xuống, sợ hãi làm ướt người cô.

Lâm Triệt lại không sao cả nói: "Không có sao, tôi tôi giúp các người rửa, trước kia tôi ở nhà, thường xuyên giúp bảo mẫu của tôi cùng nhau rửa, tôi làm đặc biệt chuyên nghiệp".

“Mợ chủ, ngài thật sự không cần.....”

“Không quan hệ, tôi là mợ chủ, nghe tôi”.

Người hầu nghe cô nói như vậy, chỉ có thể bắt đầu đi.

Chờ Cố Tình Trạch trở về, thay quần áo xong hỏi: "Mợ chủ đâu?".

Người hầu khó xử nhìn hậu viện, nói: "Mợ chủ ngài ấy..... Đang rửa xe".

“.....”

Cố Tình Trạch vào hậu viện, liền nhìn thấy, Lâm Triệt động tác nhanh nhẹn ở phía sau lau xe, thủ pháp thoát nhìn rất chuyên nghiệp.

Nhìn bộ dáng cô làm việc còn vui vẻ như vậy, Cố Tình Trạch cũng lắc lắc đầu, nhìn vậy cô ướt một nửa, mồ hôi rơi, nhưng mà bộ dáng lại không khó coi, cũng không sợ phơi nắng đen da, người bại lộ ở dưới hoàng hôn, thoát nhìn hình như là cả người mạ một tầng ánh sáng, làm người nhìn thấy tâm tình không khỏi sung sướng lên.

Hình như là đã bị cô cảm nhiễm, tâm tình của anh cũng lập tức tốt hơn rất nhiều.

Người hầu thấy Cố Tình Trạch không có bức mình, ngược lại khỏe môi còn giờ lên, tâm tình không tồi, mới ở bên cạnh nói: "Mợ chủ thật sự không có làm kiêu một chút nào, còn làm việc giúp những người hầu cho chúng tôi, mợ chủ thật sự quá tốt".

Cố Tình Trạch nghiêng đầu mỉm cười, nhắc chân lên đi qua.

“Em đang làm gì?”. Hắn giương giọng hỏi.

Lâm Triệt ngẩng đầu lên: "Làm việc, lao động là quang vinh".

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 128: Chương 85.2

Cố Tình Trạch cười nói: "Sao lại rửa xe".

Lâm Triệt nói: "Lau xe của nhà chúng ta rất bình thường mà, trước kia ở Lâm gia, em thường xuyên lau dọn, em còn sẽ đánh bóng xe nữa kia".

“Lợi hại như vậy?”.

“Đương nhiên, em làm rất nhiều thứ!”. Lâm Triệt kiêu ngạo duỗi tay quệt cái mũi, làm bọt biển đều dính ở trên chóp mũi.

Cố Tình Trạch nhìn buồn cười, vươn tay, lau cho cô.

Lâm Triệt vẻ mặt đáng yêu phình phình cái mũi, lộ ra một nụ cười với Cố Tình Trạch.

Cố Tình Trạch không khỏi cảm thấy giật mình.

Không mang theo bất luận cái gì, anh nhìn mặt cô, nhất thời cảm thấy ấm áp.

“Ai nha, siêu xe thật tốt, cái này lau xong rồi giống như cái mới, thật đẹp”. Lâm Triệt nhìn này chiếc Porsche phòng chừng mấy trăm vạn nói nói.

Cố Tĩnh Trạch lúc này mới nhớ tới, hình như cô vẫn chưa có xe, liền hỏi cô: "Em biết lái xe không?".

“Em? Không biết.....”

Cố Tĩnh Trạch đáp: "Cũng đúng, người ngốc như em, anh hỏi thật dư thừa".

“Này, em là vợ vàng sinh sống, vợ vàng kiếm tiền, không có thời gian đi học lái xe được chưa".

Cố Tĩnh Trạch mỉm cười, cảm thấy cô lái chiếc Porsche hơi khó đi, nhưng mà, lái xe nhỏ một chút, bộ dáng hẳn là cũng rất đẹp.

“Em cũng nên mua một chiếc xe học, tương đối dễ một chút”.

Lâm Triệt nói: "Vâng, chờ em tích cóp đủ tiền sẽ mua!".

Hiện tại thù lao của cô cũng không ít, tích cóp chút tiền, cũng có thể mua một chiếc xe.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Được, chờ em tích cóp tiền, không biết đời nào, đi thôi, anh mang em đi mua xe".

“A? Hiện tại đi luôn?”.

“Ừ, vừa lúc hiện tại có thời gian, nhanh lên".

“Ai nha, vậy thật ngưng ngưng, sẽ tiêu tiền của anh".

“Vậy em không mua?”.

Lâm Triệt ánh mắt sáng lên, có tiện nghi đương nhiên chiếm, vì thế nhanh cười he he: "À không, mua mua mua, đương nhiên mua".

Cố Tĩnh Trạch vô ngữ nói: "Em rụt rè chút được không?”.

“Thôi bỏ đi, em cũng muốn sau khi em ly hôn tích cóp chút tiền, hiện tại tuy rằng ăn anh uống anh, nhưng mà, về sau vẫn tự sống mà".

Cố Tĩnh Trạch nhíu mày, bỗng nhiên có chút không thích cô luôn nhắc tới chuyện ly hôn.

“Tham tiền".

“Em tham tiền không phải một lần hai lần, anh phải sớm làm quen nó đi".

Cố Tĩnh Trạch mang theo Lâm Triệt, rất nhanh tới cửa hàng 4S.

Ông chủ trong tiệm vừa thấy Cố Tĩnh Trạch tới, chạy nhanh tự mình ra nghênh đón, ở bên cạnh tắt cung tắt kính nhìn hai người: "Cố tiên sinh, mua xe cho vị tiểu thư này sao?”.

“Ừ, phu nhân của tôi". Anh liếc mắt giới thiệu.

Lão bản sừng sốt, càng vội nịnh nọt nói: "Khó trách, thấy phu nhân thật là quen thuộc".

Đương nhiên quen thuộc, cô tốt xấu gì gần đây rất nổi.

Ông chủ nói: "Cố phu nhân muốn mua loại xe gì?”.

Lâm Triệt không rành về cái này một chút nào, chỉ có thể nghiêng đầu mờ mịt nhìn Cố Tĩnh Trạch.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Cái Gọi Là Oan Gia Ngõ Hẹp.

Cố Tĩnh Trạch nhìn, nói: “Một cô bé, không cần phải chọn thứ quá quý giá.”

Lâm Triệt vội nói: “Đúng vậy đúng vậy, không cần quá quý, quá quý sẽ bị người ta đổ kị.”

Cố Tĩnh Trạch lấy quyền sách qua, xem hình chiếc xe, nói, “Chọn cái này, muốn nó là màu vàng, dễ thấy, miễn cho em phóng trên đường.” Cố Tĩnh Trạch cười nhạo nhìn cô.

Về mặt Lâm Triệt phủ đầy vạch đen, “Em cũng chẳng phải heo, sao lại phóng được.”

Nói xong, cô cúi đầu nhìn chiếc xe trong sách một chút, nhìn thấy chiếc xe thời điểm Cố Tĩnh Trạch nói là Porsche 911, trực tiếp chửi thề.

Cô cho rằng chiếc xe không quá quý giá, ý là hơn hai mươi vạn, lại không nghĩ rằng ý anh nói không quá quý giá chính là...

“Cố Tĩnh Trạch, không phải cái này quá quý sao?” Lâm Triệt vội hỏi.

Cố Tĩnh Trạch: “Sao lại có thể xem như quý?”

Lâm Triệt: “Mấy trăm vạn, chẳng lẽ còn chưa tính là quý?”

Cố Tĩnh Trạch: “Nếu nói như vậy, thật ra mấy tên tài xế thuê cho em, còn quý hơn so với xe.”

“Hả?”

Cố Tĩnh Trạch nói, “Tài xế của Cố gia, lương một năm là ba trăm vạn.”

“...”

Lúc trước Lâm Triệt chỉ cảm thấy họ thật vất vả, thật biết chịu trách nhiệm, đối xử với cô thật tốt, bây giờ mới biết... thì ra họ cũng là thổ hào.

Lúc này Cố Tĩnh Trạch đã vung tay lên, làm người đi lấy xe.

Chủ tiệm tự nhiên rất vui mừng mà nhanh đi lấy xe.

Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt, nói: “Em chờ chốc lát, anh qua đó xem, giúp em xem xem xe có chỗ nào không tốt không.”

Lâm Triệt nói: “Em cũng đi cùng.”

Cố Tĩnh Trạch quay đầu lại, miết nhẹ cái mũi của cô, “Ngoan, chờ ở đây, xe phải được kiểm tra chạy thử trước, không an toàn, em không cần qua đâu.”

Lâm Triệt bị anh sờ mũi, không khỏi cảm thấy hành động thân mật này làm người ta cảm thấy ái muội.

Cảm giác được Cố Tĩnh Trạch đã rời đi, cô mới quay đầu lại, trở về.

Ở trong tiệm không có việc gì nên đi dạo, cửa hàng ở đây đều là một chuỗi những cửa hàng bày bán siêu xe, ngoại trừ bán ô tô, bên kia còn có siêu thị bán linh kiện ô tô, toàn bộ thương trường vì muốn lấy lòng mấy tên thổ hào, làm cho một cửa hàng bán ô tô trở nên sang trọng như thể khách sạn hay quán cà phê, chỗ nào cũng là đệm mềm ghế dựa, bàn cà phê, còn bày vật phẩm trang sức ở bên trên.

Lâm Triệt thấy trên bàn có đồ ăn vặt, vội đi tới lấy vài thứ ăn, dù sao cũng là đồ miễn phí, không ăn thật tiếc.

Nhân viên cửa hàng tương đối khách khí với Lâm Triệt, biết cô theo Cố Tĩnh Trạch tới, ba bốn người cùng nhau đứng ở bên cạnh chờ cô dọn đồ, ánh mắt cũng trở nên hâm mộ mà nhìn cô.

Chỉ là, tuy là bây giờ Lâm Triệt cũng coi như là ngôi sao, nhưng mà chỉ mới diễn qua một bộ phim truyền hình, còn là cỏ trang, độ công nhận cũng không cao lắm, cho nên thật ra nhân viên cửa hàng cũng không nhận ra cô là ai.

Lâm Triệt đang cầm đồ ăn vặt lên ăn, lại nghe thấy đằng sau có một giọng nói hơi quen thuộc lanh lảnh vang lên, khiến cho Lâm Triệt lập tức quay đầu lại.

86.2:

“Lily, còn cần con theo ta đi một chuyến, Tàn Khanh cũng thật là, không biết hàng ngày vội vàng cái gì, mua có cái xe cũng cần con đi cùng ta.” Tàn gia phu nhân khí chất cao quý - Trần Mỹ Lệ, đang bị Lâm Lị kéo tay, đi tới vài bước.

Một bên, nhân viên cửa hàng cũng ân cần đi theo.

Tất cả mọi người đều biết Lâm Lị, cũng biết Trần Mỹ Lệ là phu nhân của Tàn gia, cho nên đều cẩn thận đi theo bên cạnh, dáng vẻ cung kính.

Lâm Triệt không ngờ, vậy mà mình có thể gặp được Trần Mỹ Lệ và Lâm Lị ở chỗ này.

Bọn họ hai người chuẩn mẹ chồng nàng dâu, bây giờ tới mua xe...

Đúng là oan gia ngõ hẹp.

Lúc này, Trần Mỹ Lệ vừa ngẩng đầu lên, liếc mắt một cái là nhìn thấy Lâm Triệt đang đứng ở bên này.

“Ai, kia không phải Lâm Triệt sao? Ta không nhìn lầm đúng không? Là nó à?”

Lâm Lệ cũng ngẩng đầu lên, nhìn thấy Lâm Triệt, cũng không ngờ.

Trần Mỹ Lệ biết Lâm Triệt từ khi cô còn nhỏ, bởi vì thời đi học Lâm Triệt có quen biết Tần Khanh, cho nên cũng từng qua nhà Tần Khanh chơi, nhưng mà Trần Mỹ Lệ vẫn luôn rất ghét Lâm Triệt, không muốn Lâm Triệt chơi cùng với Tần Khanh.

Trần Mỹ Lệ đi sang bên này, nhất thời không nhận ra Lâm Triệt.

Đứng xa xa nhìn thì là cô, nhưng đứng gần thì lại cảm thấy hơi khác.

Lâm Triệt trở nên càng xinh đẹp hơn, cơ thể nảy nở, trước kia chỉ mang dáng vẻ bích ngọc của một gia đình nhỏ, mang theo chút khí chất hơi keo kiệt, bây giờ lại có chút tự nhiên, ánh mắt đơn thuần, mà quần áo trên người mang theo khí chất cao quý, dường như toàn thân bị dòng nước quây xung quanh, dáng vẻ rất đẹp.

Nhưng mà, Trần Mỹ Lệ vẫn rất ghét cô, “Lâm Triệt, sao cô lại ở đây? Hà? Tôi mua xe sao?”

Giọng điệu của bà hiền ngang mang theo cười nhạo, bởi vì bà biết, xe ở chỗ này không phải người nào cũng có thể mua được.

Lâm Triệt nhìn Trần Mỹ Lệ, bà đã lớn tuổi như vậy rồi mà còn nói chuyện thật là khắc nghiệt, “Đúng vậy, di Tần, thật là trùng hợp, hai người tiếp tục đi dạo, cháu sang bên kia xem”

“Ai, Lâm Triệt, tôi còn có chuyện muốn nói với cô, cô chạy làm gì.” Trần Mỹ Lệ gọi Lâm Triệt lại.

Lâm Triệt quay đầu.

Trần Mỹ Lệ đánh giá cô, “Gần đây cô có gặp Tần Khanh nhà chúng tôi không?”

Lâm Triệt nói, “Không ạ.”

“Thật sự là không gặp, hay là giả như không gặp?” Trần Mỹ Lệ hừ một tiếng, nói.

Lâm Triệt nhún mày, cô nghe ra được sự chán ghét trong giọng nói của Trần Mỹ Lệ, “Di Tần, di muốn nói gì xin hãy nói thẳng.”

Trần Mỹ Lệ thấy Lâm Triệt ngẩng cao đầu, dáng vẻ dường như vô cùng khinh thường, trong lòng cực kỳ khó chịu, nhìn Lâm Triệt, nói, “Lâm Triệt, tôi nghe nói, lần trước cô xảy ra chuyện phải vào đồn cảnh sát, là Tần Khanh nhà chúng tôi sai người đưa cô ra phải không?”

Thế mà lại là chuyện kia.

Lần đó đúng là Tần Khanh đã giúp cô.

Lâm Triệt lại quay đầu lại nhìn Trần Mỹ Lệ, nói, “Là anh ấy giúp cháu.”

Trần Mỹ Lệ nhìn cô, đập mạnh tay xuống bàn, “Lâm Triệt, không phải tôi nói chuyện không dễ nghe, nhưng mà Tần Khanh dù sao cũng đã đính hôn với chị của cô, bây giờ là anh rể của cô.”

Lâm Triệt kỳ quái nhìn Trần Mỹ Lệ, “Anh rể giúp cháu một chút, vậy có cái gì không đúng?”

“Cô...” Đôi mắt Trần Mỹ Lệ khinh miệt đánh giá Lâm Triệt, “Sáng sớm nay tôi đã biết cô có chút tâm tư dành cho Tần Khanh, nhưng mà tôi cảnh cáo cô, cô không xứng với Tần Khanh nhà chúng tôi, Tần Khanh nhà chúng tôi sẽ không xem trọng một đứa con ngoài giá thú, bây giờ cô làm sao thế, nghĩ rằng mình cũng là ngôi sao, có tiền, cho nên lại bắt đầu nhớ thương Tần Khanh sao? Vậy bây giờ tôi nói cho cô biết, không có cửa đâu.”

Lâm Triệt nghe bà không chút khách khí vũ nhục mình, chỉ cười mà không nói.

Lâm Lệ ở một bên, đứng trước mặt bà, trông có vẻ rất trung thực, chỉ trong ánh mắt dịu dàng không che dấu được thần sắc đắc ý, nhìn thấy Lâm Triệt như vậy, khoe miệng mang theo một nụ cười trào phúng, tựa như rất vui vẻ khi xem tràng náo nhiệt này.

“Di Tần, cháu nghĩ di lầm rồi, cháu và Tần Khanh chỉ là quan hệ bạn bè không hơn không kém, bây giờ càng thân thích, tuy rằng Tần Khanh rất tốt, nhưng mà con trai của di, cũng không ưu tú đến mức tất cả những người phụ nữ trên thế giới này đều thích anh ấy, cháu có bạn trai của chính mình, đối với Tần Khanh, bây giờ cháu hoàn toàn không có bất cứ tình cảm nhớ thương nào!”

Chương 130: Nhìn Thấy Cô Không Vui Vẻ, Trong Lòng Rất Khó Chịu.

Trần Mỹ Lệ cười lạnh một tiếng, nhìn Lâm Triệt, “Cô có thể lừa được người khác, nhưng muốn lừa được tôi sao? Tôi đã thấy hết, trước kia lúc cô còn nhỏ đều làm bài tập cho Tần Khanh, Tần Khanh nhà chúng tôi rất đơn thuần, nói cô là người tốt, nhưng mà tôi sớm đã nhìn ra cô không có ý tốt.”

Trong lòng Lâm Triệt cả kinh.

Nhắc tới chuyện khi còn nhỏ, thật xấu hổ và cũng thật chua xót.

Nghĩ đến bây giờ, cảnh còn người mất, Lâm Triệt sắc mặt hơi trầm xuống, nhìn Trần Mỹ Lệ, “Cháu đối xử tốt với anh ấy, cũng không phải là hảo tâm sao?”

“Cô là một đứa con ngoài giá thú, đối xử tốt với Tần Khanh cũng không phải là thật lòng, chỉ là cô thấy Tần Khanh quá đơn thuần, quá dễ lừa, cô cho rằng bám lấy Tần Khanh là cô có thể trải qua những ngày tháng tốt đẹp nhất ư? A, tôi còn không biết ý đồ xấu xa này của cô? Tôi đi đường, qua cầu đều nhiều hơn cô, đáng tiếc, cửa lớn của Tần gia cũng không dễ tiến vào như vậy.”

Lâm Triệt cắn môi, đôi tay đặt ở một bên, bởi vì nhớ lại quá khứ với rất nhiều cảm tình mà sắc mặt tái nhợt, môi cũng trở nên xanh như tàu lá.

Chung quy, Tần Khanh vẫn là quá khứ mà cô không thể nào quên, trong lòng cô không thể không để ý, đặc biệt là lúc mọi người nói với cô, tâm tư của cô rõ ràng như vậy, lại chỉ có Tần Khanh là không biết...

Cô chỉ cảm thấy chính mình thật bi ai.

Trần Mỹ Lệ thấy cô tới đây, lại không thấy xe, mà là ngồi ở đây uống cà phê nên cười nói với nhân viên cửa hàng đang đứng một bên, “Này, các cô đứng là không biết nhìn người, cô ta giống kẻ có thể mua nổi siêu xe sao? Chỉ sợ là tới nơi này ngồi ăn ngồi uống thôi. Cho rằng bây giờ cô ta là ngời sao nên có tiền mua siêu xe? A, bằng cái dạng này của cô ta, có thể lái được một chiếc xe tốt sao? Cô ta cũng xứng?”

“Di Tần, di đừng nên quá phận!” Lâm Triệt đứng lên, phẫn nộ trừng mắt nhìn Trần Mỹ Lệ.

Trần Mỹ Lệ kéo lấy tay của Lâm Lệ, kiêu ngạo đi qua bên người của Lâm Triệt, ghé mắt nói, “Cũng không tự xem xem chính mình là cái thứ gì, Lily, chúng ta đi thôi, đừng làm cho bản thân mình trở nên đen tối, loại khí chất bản cùng nghèo nàn này mà dính vào người, thật đúng là vô cùng khó ngửi.”

“Cũng còn dễ ngửi hơn bà già như bà nhiều.” Lâm Triệt không khỏi trả lời lại một cách mỉa mai.

Trần Mỹ Lệ sùng sốt, lúc quay đầu lại, nếp nhăn trên mặt đều đã có xu hướng nhăn chung lại với nhau, “Cô... Cô...” Lửa giận của bà chuẩn bị xông lên, nhân viên cửa hàng vừa thấy không tốt, nhanh chóng chạy tới giữ người lại.

Trần Mỹ Lệ một bên rời đi một bên không ngừng mắng chửi.

Lâm Triệt lại ủ rũ ngồi ở chỗ kia, nhìn thấy biểu tình tràn đầy châm biếm lúc rời đi của Lâm Lệ, tuy rằng làm cho Trần Mỹ Lệ tức chết rồi, nhưng mà tâm trạng của cô lại không mỹ lệ xú nào.

87.2:

Lúc Cố Tĩnh Trạch tiến vào từ phía sau, thấy Lâm Triệt âm trầm ủ rũ đang ngồi ở đây, sắc mặt nhợt nhạt nguyên bản bỗng nhiên trở nên lạnh lùng.

Đôi mắt âm trầm nổi lên một tầng sương mù.

“Lâm Triệt.” Anh ở đằng sau gọi một tiếng.

Lâm Triệt sùng sốt, quay đầu, “Xe đã được chuẩn bị tốt rồi sao?”

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô, “Vừa nãy bọn họ nói gì?”

Tuy rằng thấy nhưng mà khoảng cách rất xa, anh cũng không nghe thấy bọn họ nói về chuyện gì.

Lâm Triệt miễn cưỡng nở một nụ cười, “Không có chuyện gì hết.”

Chỉ là Cố Tĩnh Trạch cảm thấy, nhìn biểu tình cô tỏ ra là mình kiên cường của cô, trong lòng lại trở nên không thoải mái.

Sắc mặt càng thêm âm trầm, đồng tử màu đen phát ra quang mang u ám, anh nhìn chăm chăm Lâm Triệt, một lúc lâu sau cũng không có động tĩnh gì.

Lâm Triệt nói, “Em cũng thành thói quen rồi, dù sao đi ấy nói lung tung cái gì, em cũng sẽ không rút cân thịt nào, nếu như em thật sự đánh nhau với đi ấy, tiêu đề đầu tiên trên báo không phải là nói em bắt nạt người già sao?”

Cô nói, trên khuôn mặt nhỏ hiện lên tươi cười miễn cưỡng, làm cho người ta cảm thấy cực kỳ khó coi.

Cô làm như miễn cưỡng mỉm cười, nhưng mà nụ cười kia lại khiến trong lòng của Cố Tĩnh Trạch như thể bị thứ gì đó hung hăng đâm vài nhát.

Giống như nhìn thấy cô không vui vẻ, anh cũng cảm thấy càng không vui vẻ.

Môi của anh nhấp thành một đường thẳng cứng đờ, một phen kéo lấy tay của Lâm Triệt, nhìn cô, “Có muốn nhìn thấy bọn họ khó chịu không?”

“Đương nhiên là muốn rồi... Nhưng mà anh muốn làm gì?”

Cố Tĩnh Trạch để tay của cô lên khuỷu tay của mình, nhàn nhạt mỉm cười với cô, nhưng mà từ trên sườn mặt cứng rắn kia, Lâm Triệt lại dường như thấy được một ít cảm xúc không hề giống nhau.

Chỉ cảm thấy Cố Tĩnh Trạch bây giờ âm trầm hơn so với ngày xưa rất nhiều, dường như trong ánh mắt đều là mây đen vần vũ trên bầu trời, nặng trĩu.

“Không có gì, để cho em xem trò hay mà thôi.” Vừa nói anh vừa cong khoe môi lên, lộ ra một loại biểu tình quyền rũ đến liú lười khiến cho bất kỳ người phụ nữ nào cũng không thể chống cự được, lây dính tà khí, điên đảo trắng đen.

Lâm Triệt còn chưa kịp phản ứng đã thấy Cố Tĩnh Trạch mang theo cô đi ra ngoài, đi được hơn mười phút đã nghe thấy mọi người nói, “Chính là người này, vừa này đã làm hỏng xe của tiên sinh.”

Lâm Triệt đang đi theo sau thì nghe thấy tiếng kêu bén nhọn của Trần Mỹ Lệ, “Các người không biết tôi là ai sao? Sao có thể là chúng tôi làm hỏng chiếc xe này chứ, chúng tôi còn khinh thường chạm vào chiếc xe này, thứ đồ bẩn thỉu chỉ mới mấy trăm vạn này, chúng tôi...”

Chợt Cố Tĩnh Trạch kéo lấy tay của Lâm Triệt, đạm nhiên (bình đạm, thản nhiên) đi qua, trầm thấp thanh âm nghe như tiếng nhạc rung động lòng người, “Ai làm hỏng chiếc xe tôi mới vừa mua?”

Bảo vệ của Cố gia nhìn thấy Cố Tĩnh Trạch thì lập tức đi tới, “Tiên sinh, lúc này người phụ nữ này đã làm hỏng chiếc xe của ngài, bây giờ còn muốn chạy, chúng tôi đã báo cảnh sát, chờ cảnh sát tới xử lý, nhưng mà bà ta lại làm âm ỉ hết cả lên, không chịu thừa nhận là mình làm hỏng xe.”

Lâm Lệ và Trần Mỹ Lệ vừa quay đầu, thấy Cố Tĩnh Trạch mặc một bộ vest màu đen, thần thái tự nhiên đi tới, cao quý nho nhã như một thiên thần.

Trần Mỹ Lệ sùng sốt, đặc biệt là khi nhìn thấy Lâm Triệt lại đang kéo cánh tay của anh, thành thật đứng ở bên cạnh.

Mà Lâm Lệ, đầu tiên là mắt sáng ngời, sau đó thì ghen ghét nhìn về phía Lâm Triệt.

Thứ tiện nhân Lâm Triệt kia, đứng ở bên cạnh Cố Tĩnh Trạch... trông thật là chướng mắt.

Trần Mỹ Lệ đầu tiên là hơi kinh ngạc, nhưng mà lại thấy Cố Tĩnh Trạch nghiêng người đi tới, quét mắt nhìn bà một cái, rồi cũng không thèm nhìn thêm, chỉ lười biếng nói, “Cảnh sát tới thì giao cho cảnh sát xử lý, mấy người la hét âm ỉ cái gì.”

Lúc này, Trần Mỹ Lệ mới lại hừ một tiếng kêu to lên, “Loại xe chỉ mới có trăm vạn này, căn bản là Tàn gia chúng tôi rất ghét, làm sao tôi có thể chạm vào, huống chi, cậu cho rằng báo cảnh sát là xong? Vậy tôi đứng ở đây xem, xem xem cảnh sát có thể làm được gì tôi, huống hồ, vốn dĩ chuyện này không phải tôi làm, tôi không tin cậu có thể cứng rắn ép tôi tới đồn cảnh sát!”

Về mặt đạm nhiên của Cố Tĩnh Trạch một chút cũng không đổi, dáng vẻ này càng làm cho Trần Mỹ Lệ càng nói càng cảm thấy chột dạ.

Cố Tĩnh Trạch nghe bà ta nói xong, “a” một tiếng rồi cười, lười đến nỗi không thèm liếc mắt nhìn bà ta một cái, nói với bảo vệ, “Nói với cảnh sát, thật sự tôi vô cùng ghét người này, làm chuyện sai còn không biết hối cải, báo cảnh sát xử lý tốt một chút, ít nhất là nhốt lại mấy ngày cho đỡ chọc cho người ta cảm thấy phiền.”

Trần Mỹ Lệ cả kinh, về mặt lập tức tím tái như thức ăn bị thiu.

Lập tức, bà muốn nói thêm cái gì đó, nhưng mà lại bị Lâm Lệ ấn xuống.

Cô kiêng kị nhìn Cố Tĩnh Trạch, tuy rằng không cam lòng, nhưng mà vẫn nhanh chóng cẩn thận ghé vào tai của Trần Mỹ Lệ, nói, “Mẹ... người này là Cố Tĩnh Trạch, Cố Tĩnh Trạch của Cố gia...”

Về mặt của Trần Mỹ Lệ càng trở nên không tốt, một đồng phản trên mặt giống như cũng không thể che đậy nổi thần sắc nguyên bản của bà.

Người này chính là Cố Tĩnh Trạch?

Trong lòng bà càng cảm thấy có chút sợ hãi, Cố Tĩnh Trạch là ai, đương nhiên là bà đã nghe nói qua.

Nhưng mà nhìn Lâm Triệt đang đứng ở một bên, bà cũng không bằng lòng tin tưởng.

Sao có thể, chẳng lẽ Lâm Lệ nghĩ sai rồi? Thứ bần cùng, nghèo hèn mà bé nhỏ như Lâm Triệt, sao lại có thể quen được Cố Tĩnh Trạch?

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 131: Giáo Huấn Những Kẻ Này Giúp Em

Nhưng mà quét mắt nhìn tới những người bảo vệ cao lớn đứng đằng sau, bà cũng có chút chột dạ, chỉ là vẫn không tin nổi, không cam lòng nhìn Lâm Triệt, tức giận nói, “Lâm Triệt, thứ tiện nhân như này, mới vừa leo lên được người giàu có đã làm cho tao gặp tai họa, Tần Khanh mà biết, chắc chắn sẽ tìm mày tính sổ!”

Tiện nhân?

Cố Tĩnh Trạch cho bảo vệ đứng một bên một ánh mắt thanh lãnh, bảo vệ lập tức duỗi tay ra, “chát” một tiếng, đánh thẳng lên mặt của Trần Mỹ Lệ.

Khuôn mặt của Trần Mỹ Lệ nóng lên, cảm giác nóng rát đau đớn khiến cho trên mặt bà càng hiện lên vẻ không thể tin được.

Kẻ này, thế mà lại sai người đến đánh bà!

Bà đã già như vậy, còn chưa bị ai đánh qua!

“Cậu... cậu dám đánh tôi? Cậu có tin là Tần gia chúng tôi sẽ không bỏ qua cho cậu hay không?” Bà tức giận, muốn xông tới nhưng mà lại bị cơ thể cao lớn của bảo vệ ngăn cản ngay lập tức.

Cố Tĩnh Trạch khuôn mặt thanh đạm, trong giọng nói không nghe ra được bất kỳ độ âm nào, “Xin lỗi, bảo vệ của tôi quá kích động, có lẽ là bởi vì tôi đã từng nói qua, nếu như có người nào dám mạo phạm đến Lâm tiểu thư thì hãy xé nát cái miệng của kẻ đó ra, bọn họ không có chút lễ phép nào, chỉ hiểu là phải tiếp thu mệnh lệnh nên mới chưa kịp sửa đổi, Tần phu nhân, thật sự rất xin lỗi, khi trở về tôi sẽ giáo dục bọn họ thật tốt.”

Toàn thân Trần Mỹ Lệ trở nên kích động, sắc mặt lập tức hóa thành màu của nước tương.

“Cậu... cậu dám vũ nhục tôi như vậy, Tần gia chúng tôi nhất định sẽ không bỏ qua cho cậu! Cậu cho rằng Tần gia chúng tôi dễ chọc vào lắm sao?!”

Cố Tĩnh Trạch mỉm cười nhân nhật, “Tần phu nhân, Tần gia cũng muốn nói đạo lý phải không? Bà làm hỏng chiếc xe tôi mua cho Lâm Triệt như vậy, còn mở miệng vũ nhục Lâm Triệt, lại luôn miệng nói tôi vũ nhục bà?”

“Cậu... Các người vu hãm (vu cáo, hãm hại) tôi! Chiếc xe này căn bản không phải do tôi làm hỏng! Tôi muốn báo cảnh sát! Các người dám bôi nhọ tôi như vậy!” Sắc mặt của Trần Mỹ Lệ lập tức biến đổi.

Cố Tĩnh Trạch lười biếng nhìn sang một bên, “Đúng lúc thật, cảnh sát tới chưa? Vị phu nhân này muốn báo nguy.”

“Tiên sinh, cảnh sát đã tới.”

Lúc này, lập tức có mấy người đàn ông mặc trang phục cảnh sát nhanh chóng chạy tới.

Trần Mỹ Lệ vừa thấy đã lập tức chạy lại, nói, “Cảnh sát, bọn họ vu hãm tôi, còn giam cầm tôi không cho tôi đi, vừa nãy còn có người tát tôi, tôi muốn kiểm nghiệm thương tích!”

Cảnh sát kinh ngạc nhìn thoáng qua Trần Mỹ Lệ.

Trần Mỹ Lệ vội nói, “Tôi chính là Tần gia phu nhân, tôi muốn gặp cục trưởng của các anh, cục trưởng của các anh chắc chắn sẽ biết chồng tôi là ai, chồng của tôi chính là chủ tịch của Tần gia - Tần Mậu Sinh!”

Cảnh sát lại nhìn thoáng qua Trần Mỹ Lệ, vội tới bên cạnh Cố Tĩnh Trạch, “Cố tiên sinh, thất kính, thất kính rồi, nơi này đã xảy ra chuyện gì vậy?”

Cố Tĩnh Trạch liếc mắt một cái nhìn về phía Trần Mỹ Lệ, “Tôi không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ biết là lúc tôi tới, người này đã ở đây khẩu xuất cuồng ngôn (mở miệng nói toàn lời điên cuồng), nói bà ta chính là người của Tần gia, không ai dám đụng tới bà ta một chút nào, còn có, chiếc xe tôi vừa mới mua, đã bị bà ta làm cho hỏng rồi.”

Cảnh sát liếc mắt một cái nhìn về phía Trần Mỹ Lệ, vội nói, “Tần phu nhân, vậy là bà không đúng rồi, chúng tôi chấp hành pháp luật theo lẽ công bằng, bây giờ bà làm hư hại tài vật của người khác, chúng tôi theo lý thì phải đưa bà đi thẩm vấn, xin hãy theo tôi đi một chuyến.”

“Anh... Anh.....” Trần Mỹ Lệ vừa thấy cảnh sát có ý muốn đưa mình đi, lập tức luống cuống, tức giận trừng mắt nhìn Cố Tĩnh Trạch, “Tôi cũng không tin cậu có thể làm trái với trời, cho dù cậu là Cố Tĩnh Trạch thì sao? Các người... các người mau buông tôi ra! Các người dám đụng tới tôi dù chỉ một chút, tôi cũng sẽ không buông tha cho các người!”

Cố Tĩnh Trạch lạnh lùng cười, “Ồ, ở nơi đây, thật sự tôi có quyền làm ngược lại với ý trời, không tin, tự nhiên là Tần phu nhân có thể tự mình tới thử một lần.”

Trần Mỹ Lệ nhìn đáng về tự nhiên của anh, bị cách nói chuyện của anh làm cho tức muốn chết, nhất thời trong lòng lại trở nên càng khó tin.

Chẳng lẽ Cố Tĩnh Trạch thật sự có thể một tay che trời sao?

Vậy mà những người này còn có thể không màng tới địa vị của Tần gia, nhất quyết muốn đưa bà đi!

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Chương 89

Lâm Lệ từ nãy tới giờ vẫn không nói lời nào mà đứng ở một bên, nhìn thấy đáng về không giận tự uy của Cố Tĩnh Trạch, đôi mắt cũng lập tức trừng lên, lúc này vội vàng lôi kéo Trần Mỹ Lệ, điềm đậm đáng yêu ngẩng đầu lên, cố gắng uốn ưỡn phần ngực ngạo nghễ của mình lên, cố tình làm bà vai lộ ra một chút, cũng may hôm nay ra cửa hàng, cô trang điểm rất là hoàn mỹ, hơi tham luyến nhìn lên đáng về cao cao tại thượng của Cố Tĩnh Trạch.

Cô vẫn luôn cho rằng bản thân mình sẽ không bao giờ có cơ hội được tiếp xúc với nhân vật thượng lưu như vậy, Tần gia cũng coi như là có danh dự và uy tín, ở thành phố B không người nào dám động vào, nói ra cũng sẽ làm cho người ta phải cảm thán mà hâm mộ, nhưng mà so sánh với Cố gia, quả thực Tần gia không đáng giá để nhắc tới một chút nào, cuối cùng, gia tộc như Cố gia người bình thường sẽ không bao giờ có thể với tới, chỉ có thể nhìn lên.

Bây giờ, một nhân vật như anh lại ở trước mặt mình, còn có diện mạo kinh vi thiên nhân (khiến cho người ta giật nảy mình) như thế, thoát nhìn không thể không làm cho người say mê.

Cô nháy mắt, thanh âm lộ ra vài phần dự hoặc, “Cố tiên sinh, hy vọng ngài có thể nể mặt tôi, buông tha đi được không? Bà ấy không phải cố ý, vừa nãy chỉ là nhất thời không chú ý mà thôi.”

Trần Mỹ Lệ còn tưởng rằng Lâm Lệ tốt thật, còn dám vì bà mà đắc tội với Cố Tĩnh Trạch, nhất thời cảm kích nhìn Lâm Lệ.

Cố Tĩnh Trạch lười biếng di chuyển ánh mắt lên người Lâm Lệ một giây, khinh thường nhìn mị hoặc giả tạo trên mặt Lâm Lệ, chỉ khinh miệt hỏi, “Cô là ai?”

Lâm Lệ chấn động.

“Tôi... Tôi là chị của Lâm Triệt, chúng ta đã từng gặp qua, tôi giống với Lâm Triệt, cũng là một ngôi sao.” Lâm Lệ vội sát tới một bước.

Nhưng mà lại lập tức bị bảo vệ chặn lại, không cho gần với Cố Tĩnh Trạch dù chỉ một chút.

Cố Tĩnh Trạch hừ một tiếng, nhìn Lâm Lệ, “Xin lỗi, tôi không biết ngôi sao là cái gì, Lâm Triệt có chị gái hay không, tôi cũng chưa nghe nói qua.” Vừa nói, anh vừa ôm lấy eo của Lâm Triệt, đáng về vừa quen thuộc lại thân mật.

Sau đó nói với cảnh sát, “Vậy, những người này giao cho anh xử lý.”

Tiếp đó, nhân viên cửa hàng vội hỏi Cố Tĩnh Trạch, “Cố tiên sinh, vậy chiếc xe này, có cần chúng tôi tu sửa vết trầy lại cho ngài được không?”

Cố Tĩnh Trạch lại nói, “Loại đồ vật đã bị làm cho trầy xước như thế này, làm sao có thể để cho người phụ nữ của tôi lái được? Đặc biệt là những đồ vật đã bị người khác chạm qua, tôi lo Lâm Triệt ngại bẩn, chiếc xe này bỏ đi cho tôi, chủ quán, một lần nữa giúp tôi chọn một chiếc xe giống y như chiếc này, trực tiếp đưa đến Cố gia.”

Người ở đây vừa nghe xong, tức khắc trở nên cực kỳ kinh ngạc, nhìn Cố Tĩnh Trạch hờ hững xoay người, cũng không quay đầu lại mà đưa Lâm Triệt rời đi, ngoại trừ những người ở lại nhìn Trần Mỹ Lệ, toàn bộ đều lần lượt rời đi, nhân viên cửa hàng đều rất hâm mộ mà nhìn theo.

Cố Tĩnh Trạch thật tuyệt vời, chính mình làm cho tất cả đều kinh vi thiên nhân, quá đẹp trai, quá có quyết đoán.

Cái cô Lâm Triệt kia, thật là quá may mắn, làm sao có thể đứng ở bên cạnh một người đàn ông như vậy được thế?

Lâm Lệ cắn răng, phần hận nhìn bóng dáng của Lâm Triệt vừa mới rời đi, hận không thể đi tới xé xác cô.

Mà nhìn Cố Tĩnh Trạch, đôi mắt cô lại nhủ lại, ánh mắt lập tức trở nên mê loạn, cô vẫn là đầu tiên nhìn thấy một người đàn ông có mị lực như vậy, đặc biệt là dáng vẻ đại khí (khí chất đại gia) kia, không hổ là đệ nhất phú hào của Phú Khả Dịch Quốc - nước C.

Trần Mỹ Lệ tức giận không thôi, mãi cho đến khi bị đưa đi, bà vẫn còn đang kinh ngạc, vậy mà bản thân mình lại bị một đứa con gái như Lâm Triệt trêu chọc.

Nhưng bất đắc dĩ là, bên cạnh nó có Cố Tĩnh Trạch, mình cũng không còn biện pháp nào khác.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Chịu Không Nổi Cô Ôn Nhu

Lâm Lệ tất nhiên cũng sớm bỏ thêm WeChat của cô ta, lúc này ở nhà, nhìn Lâm Triệt lái xe, trong lòng càng cảm thấy tức giận, bởi vì ở cùng giới giải trí, cho nên bạn tốt Lâm Triệt, Lâm Lệ cũng có vài người, đến khi thấy mấy người đó ở dưới bình luận, nói sân thật lớn, Lâm Lệ tất nhiên nghĩ tới, đó có lẽ chính là nhà của Cố Tĩnh Trạch.

Nhà của Cố Tĩnh Trạch chắc là sẽ rất lớn đi.

Đáng tiếc tiểu tiện nhân này ở bên trong, thật là tiện nghi cho cô ta.

Lâm Triệt sờ xe mình, gấp không chờ nổi thật đúng là muốn lái một chút, đáng tiếc chính là cô không biết lái xe, cũng vẫn luôn không cơ hội học lái xe.

Lâm Triệt không khỏi nhìn về phía Cố Tĩnh Trạch hỏi: "Bình thường học lái xe, cần bao lâu có thể học giỏi?"

Cố Tĩnh Trạch đáp: "Nếu em muốn học, hiện tại anh có thể dạy em, hẳn là rất dễ dàng là có thể học được."

"Thật vậy chăng?"

"Lái xe cũng không khó, đi thôi, anh mang em đến một đường vắng người dạy em."

"Vậy thật tốt quá." Lâm Triệt nhảy nhót kéo tay Cố Tĩnh Trạch.

Hai người rất nhanh ra bên ngoài, Cố Tĩnh Trạch lái xe, mang theo Lâm Triệt, bởi vì xe nhỏ và chạy chậm, kỳ thật Cố Tĩnh Trạch ngồi ở chỗ này, thật sự có điểm không thoải mái, thấy Lâm Triệt cũng có chút ngưng ngừng, vóc dáng anh một mét chín, ở xe con loại này, xác thật sẽ không thoải mái, khó trách ngày thường anh luôn lái xe thương vụ, sẽ không dùng loại xe con này.

Nhưng mà, Cố Tĩnh Trạch thật là cao, Lâm Triệt ở trong lòng bổ sung một câu.

Cố Tĩnh Trạch rất nhanh rất ổn, giảng giải cho Lâm Triệt muốn khởi động xe như thế nào

Lâm Triệt nhíu mày nghe, hỏi Cố Tĩnh Trạch: "Xe thật sự rất dễ học sao?"

"Đương nhiên, giảng giảng giải cho anh chỉ một lần, anh cũng đã khởi động đi rồi, lấy chỉ số thông minh của em, hẳn là nửa ngày cũng không khác".

Lâm Triệt ồ, tức khắc trần ngập tin tưởng với mình.

Nhưng mà.....

Không quá vài phút.....

"Lâm Triệt, đó là chân ga không phải phanh lại."

"Lâm Triệt, buông tay lái ra trước!"

“Lâm Triệt, em quẹo vào chỗ nào, em muốn chết sao?”

Cố Tĩnh Trạch mắng nghiêm khắc một lần hơn một lần, Lâm Triệt càng bị mắng, càng sốt ruột, cuối cùng chỉ có thể vô ngữ nhìn anh: "Cố Tĩnh Trạch, anh có thể đừng lớn tiếng như vậy không, anh như vậy em rất khẩn trương!"

Cố Tĩnh Trạch cau mày thật chặt, nhìn cô gái trước mắt, thật là cảm thấy chính mình đánh giá cao chỉ số thông minh của cô.

“Anh chưa thấy qua cô gái nào ngốc như em!”

“Em ngốc thì sao?” Lâm Triệt nói.

“Em.....” Cố Tĩnh Trạch thật là chưa thấy qua cô gái nào ngốc như cô, cũng chưa thấy qua cô gái ồn ào như cô, càng chưa thấy qua cô gái không biết xấu hổ như cô, tóm lại.....

Anh cảm thấy cô thật là cô gái độc nhất vô nhị, làm người tức ngựa răng, hiện tại hận không thể bóp chết cô.

“Tay chân em phối hợp chút được không!” Cố Tĩnh Trạch dù thân sĩ cũng không có biện pháp nhẫn nại nữa.

Lâm Triệt vô ngữ nhìn anh: "Em không có biện pháp phối hợp nào, nói anh không được là mà, chỉ số thông minh của anh một ngàn, cũng không phải mỗi người đều giống như anh!"

“Em thật là.....” Cố Tĩnh Trạch hung hăng nói: "Hồi nãy anh đoán sai rồi, em hẳn là dùng một tháng học cũng không xong.”

“.....” Lâm Triệt cũng không có biện pháp, chỉ có thể trừng mắt Cố Tĩnh Trạch nói: "Anh không thích dạy thì thôi, mắng cái gì mắng, ai hiếm lạ anh dạy!"

Cố Tĩnh Trạch hít một hơi thật sâu, quay đầu đi, liền nghe thấy Lâm Triệt nói: "Mạc Huệ Linh của anh thông minh lanh lợi, vừa học liền biết, dạy cô ta đi!"

Cố Tĩnh Trạch cứng đờ, nhìn mặt Lâm Triệt giận dữ, hàm răng cắn vang một tiếng.

Nhìn cô một cái, anh mở cửa xe ra, người trực tiếp xuống xe.

Cũng không quay đầu lại đi nhanh ra ngoài, còn thuận tay đóng cửa rầm một cái.

Xong rồi, đây là tức giận.

Lâm Triệt cũng có chút ảo não, biết mình là người hay không nói, chuyên nói cái dở, đang yên đang lành nhắc tới Mạc Huệ Linh làm gì, anh không thể dạy Mạc Huệ Linh, mới có thể dạy cô cho đã ghiền, nếu có thể, anh đương nhiên muốn dạy Mạc Huệ Linh hai người song túc song tề, mà không phải lãng phí thời gian với cô ở chỗ này.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Chương 90.2

Cô thừa nhận mình ở phương diện này có chút kém, ngốc, tay chân không phối hợp, trí nhớ cũng không được, đặc biệt nhìn nút máy móc trên xe, cũng đã hôn mê trước

Cô cũng muốn học một chút, nhưng mà không thể cũng không có biện pháp sao.

Một lát sau.

Cố Tĩnh Trạch cảm thấy Lâm Triệt đuổi theo, kéo cánh tay anh lại, cô nói: "Cố Tĩnh Trạch, đừng nóng giận, ý em nói không phải vậy, anh đừng hiểu lầm, rồi tức giận như vậy.”

Sườn mặt cứng rắn của Cố Tĩnh Trạch thoát nhìn như là ngọc thạch.

Tuy rằng trải qua tình điều tẻ trác, hoàn mỹ không tì vết, nhưng mà, xác thật lạnh băng không có một chút độ ấm.

Lâm Triệt kéo tay anh lại, một mặt chạy tới trước mặt anh: "Đừng đi mà Cố Tình Trạch, em đang nói chuyện với anh."

Cố Tình Trạch rũ mi hất tay cô: "Buông ra!"

"Cố Tình Trạch!"

"Anh bảo em buông ra!" Anh trầm giọng nói.

Lâm Triệt cắn răng, kéo Cố Tình Trạch lại nói: "Không đi vậy em cũng không đi." Nói xong, người thò tới trước mặt Cố Tình Trạch, cũng không cho anh đi: "Ông xã, em sai rồi, anh đừng tức giận mà."

Lâm Triệt thay đổi phương án, làm nũng, nắm lấy tay anh, lắc lư qua lại, dẫu cái miệng nhỏ, nhìn anh, đôi mắt tinh lượng chớp chớp, đôi môi nhếch lên tới, giống như bông hoa tươi mát.

Cố Tình Trạch nhú mày, quay đầu đi: "Em buông anh ra."

"Không buông không buông, trừ phi ông xã nói anh không tức giận em mới buông."

"Em....."

"Nói sao nói sao, ông xã, anh nhìn người ta đi."

"....."

Cố Tình Trạch thật là không có biện pháp với cô, quay đầu lại nhìn bộ dáng cực lực lấy lòng của Lâm Triệt, giống như cún con phe phẩy cái đuôi, theo ở phía sau không chịu đi.

Đặc biệt cô vẫn luôn kêu ông xã ông xã, mềm như bông giống như là kẹo bông giòn truyền vào tai, làm người không thể nào chịu được.

Hít sâu một hơi, Cố Tình Trạch cảm thấy cô quả thực chính là oan gia của mình.

Sao vận khí không tốt như vậy, cưới cô vợ nhỏ như vậy.

"Thôi, coi như anh đại phát từ bi, làm việc thiện, đi thôi, anh không mắng em, dù sao chỉ số thông minh của em cũng cứ như vậy, anh hẳn là phải đồng tình." Cố Tình Trạch rút cuộc tung khẩu.

Nụ cười trên mặt Lâm Triệt cứng đờ, buồn bực nhìn Cố Tình Trạch: "Có thể nói chuyện dễ nghe được không?"

Cố Tình Trạch một lần nữa leo lên xe, nhìn Lâm Triệt nắm tay lái, ngẩng đầu nhìn ạn, chờ nghe anh chỉ huy, Cố Tình Trạch mỉm cười, nhìn đôi mắt cô, nhếch khóe môi lên: "Anh có biện pháp có thể giúp em học càng nhanh."

"Biện pháp gì?"

"Chúng ta dùng chế độ thưởng phạt."

"A?"

"Em làm đúng, anh sẽ khen thưởng em một chút."

"Khen thưởng cái gì?" Vừa nghe đến khen thưởng, đôi mắt Lâm Triệt lập tức sáng ngời, chớp đôi mắt chờ mong nhìn Cố Tình Trạch.

Cố Tình Trạch nhìn cánh môi no đủ của cô, thò lên nhẹ nhàng hôn một chút.

Lâm Triệt sững sờ, lại nghe Cố Tình Trạch cười nói: "Khen thưởng là hộ em một chút."

"....." Trên mặt Lâm Triệt đỏ lên: "Cố, Tình, Trạch!"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 135: Không Để Em Rơi Một Giọt Nước Mắt!

Cố Tĩnh Trạch nói:

- Nếu đã biết sai ở đâu, vậy chỉ phạt em một cái.

Nói xong, liền hôn một cái lên môi cô.

Cả khuôn mặt Lâm Triệt đỏ bừng, bức bối nhìn qua Cố Tĩnh Trạch:

- Chưa thấy người nào không đứng đắn giống anh cả!

Cố Tĩnh Trạch nhìn bộ dáng giận dữ của cô, không nhịn được bật cười thành tiếng. Lâm Triệt bất giác sùng sột. Người như Cố Tĩnh Trạch vậy mà cười lên trông cũng rất đẹp nha! Một người đàn ông từ trước đến nay hiếm khi biểu lộ tâm tình, bỗng nhiên cười một cái, thật giống như thần tiên hạ phàm. Lâm Triệt nghĩ người nhìn Cố Tĩnh Trạch, anh bỗng đứng gần sát cô, nói:

- Lâm Triệt, sao em lại nhìn chăm chăm vào tôi thế?

Lâm Triệt hoàn hồn, mạnh miệng:

- Ai nhìn chăm chăm anh cơ chứ!

- Sao thế? Tôi thấy rất rõ mà?

Cố Tĩnh Trạch vừa nói vừa nhích lại gần. Lâm Triệt vội vàng chỉnh lại biểu cảm trên mặt, trong chốc lát cũng không để ý tới anh đã tiến sát đến bên cô. Không gian trong xe rất nhỏ hẹp, Cố Tĩnh Trạch dùng một tay vịn vào vô lăng, tay còn lại vịn vào ghế của cô, lồng ngực đã sớm đem Lâm Triệt kẹp ở chính giữa, tư thế này nhìn qua muốn bao nhiêu ái muội liền có bấy nhiêu ái muội!

Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt ở khoảng cách gần, trong khoảnh khắc thấy gò má cô rất tinh xảo, không nhìn ra một điểm tí vết nào, ngược lại trông còn xinh đẹp hơn bình thường. Bởi vì ở nhà nên cô không trang điểm, cái gì cũng không bôi, nhưng da mặt nõn nà sạch sẽ như vậy khiến anh rất muốn hôn cô.

Anh cười cười nhìn thẳng vào mắt cô:

- Nói đi, có phải tôi rất đẹp trai đúng không?

- Anh... Cố Tĩnh Trạch anh không biết xấu hổ!

- Giữa vợ chồng với nhau cũng rất cần mặt mũi mà, em nói xem có đúng vậy không?

Cố Tĩnh Trạch cúi đầu nhìn thật kỹ nét mặt cô. Lúc này Lâm Triệt mới để ý, anh bất tri bất giác đã sát lại người mình từ lúc nào, ở trước mặt mình tự bao giờ, ngực của anh cơ hồ dán lên ngực của cô, khiến cho hô hấp của cô trở nên gấp gáp.

Cố Tĩnh Trạch vẫn còn tiếp tục hỏi:

- Rốt cuộc thì em có nói không, có phải vì tôi rất đẹp trai cho nên em mới liếc trộm tôi?

Lâm Triệt cảm thấy mình bị đè đến không thở nổi, lấy lại tinh thần cô vội vàng nói:

- Đúng đúng, anh là đẹp trai nhất!

Cố Tĩnh Trạch không hài lòng, câu vừa rồi cô nói nghe kiểu gì cũng thấy qua loa lấy lệ:

- Một chút cũng không cảm giác được em đang thật lòng!

- Tôi... Được rồi, anh đẹp trai nhất rồi, Cố Tĩnh Trạch, anh rất có mùi vị đàn ông, so với anh không ai có thể sánh bằng!

Lâm Triệt vừa nói vừa lấy tay xoa xoa lồng ngực bé nhỏ của mình.

Cố Tĩnh Trạch tiếp tục hỏi:

- Vậy à? Thế em nói cho tôi biết, tôi với Cố Tĩnh Dư ai đẹp trai hơn?

Lâm Triệt thề rằng cô chưa từng gặp qua ai tự luyến như vậy, có ai lại đi so đo với em trai của mình không cơ chứ!

- Cũng được, nhưng không bằng anh!

Đúng vậy, cô lại cảm thấy Cố Tĩnh Trạch đúng là hơn Tĩnh Dư một điểm. Tuy rằng dáng dấp của Cố Tĩnh Dư rất tinh xảo, nhưng lại không có điểm này. Một loại tư vị thâm trầm sâu thẳm, nhìn đến ai, linh hồn người đấy liền như bị hút vào.

Cố Tĩnh Trạch hài lòng gật đầu, coi như cô còn có chút ánh mắt. Anh cúi đầu, thâm thúy nhìn cô, sau đó hỏi:

- Vậy em nói, là tôi đẹp trai hơn, hay Tần Khanh đẹp trai hơn?

Biểu tình trên mặt Lâm Triệt bỗng trở nên cứng nhắc. Thông minh như Cố Tĩnh Trạch, sao lại không phát hiện ra điểm này. Ánh mắt anh tối sầm lại, nhìn chăm chăm cô:

- Mau nói cho tôi biết!

Trong lòng Lâm Triệt rất rõ ràng, Tần Khanh không đẹp bằng Cố Tĩnh Trạch. Anh ta là chàng trai chói sáng, khiến người ta vừa nhìn liền nghĩ ngay đến bạch mã hoàng tử. Còn Cố Tĩnh Trạch giống như một kị sĩ luôn ẩn mình trong đêm tối, vào thời điểm cần đến anh, anh sẽ lặng lẽ xuất hiện, giống như anh hùng trong lòng mọi người. Anh còn có một loại khí chất khiến người ta cảm thấy âm trầm. U buồn, tựa như không có cách nào vươn ra khỏi bóng tối.

Đẹp trai, hấp dẫn, nhưng mà hai cảm giác đấy cũng không giống nhau:

- Tôi...

Cố Tĩnh Trạch biết là...

Anh nắm chặt cổ tay Lâm Triệt, đưa tay kéo cô ngồi trên người mình. Lâm Triệt nhẹ kêu một tiếng, nhìn qua, thấy đáy mắt của anh tựa như đêm tối, âm trầm bao phủ cả người cô.

Cố Tĩnh Trạch nhìn chăm chăm mặt cô, ôm cô như vậy, cảm thấy cô ngồi trên người mình với dáng vẻ ngượng ngùng xấu hổ còn mang theo điểm chống cự, càng đốt lên lửa giận cùng kích tình trong lòng anh. Anh cúi đầu ôm lấy cô, không chút lưu tình nghiền ép đôi môi cô.

“Ô... Ô...” Lâm Triệt kêu lên vài tiếng không rõ, đưa tay đẩy vai anh. Anh càng ôm cô chặt hơn, khóa cô trong vòng tay của mình.

- Anh... Ô...

Anh buông cô ra, lảo đảo:

- Em không cảm thấy, ở trong xe kỳ thực rất kích thích à?

Lâm Triệt vội nói:

- Tôi không muốn, Cố Tĩnh Trạch, anh buông tôi ra!

Quần áo xóc xếch bị tuột ra, gần như cô đã lột sạch mình trước mặt anh.

Lâm Triệt hoảng loạn, nhìn quanh bốn phía, lại nhấn vào còi xe, âm thanh chói tai lập tức vang lên.

Cố Tĩnh Trạch vội buông lỏng eo cô. Lâm Triệt giống như sắp khóc.

Nhìn thấy vành mắt đỏ hồng của cô, đáy lòng Cố Tĩnh Trạch tối sầm lại.

Nhiều mây lại, anh chậm rãi buông cô ra, nhìn thấy trang phục của cô hỗn loạn, thì lấy tay kéo lên. Lâm Triệt cảm thấy vừa rồi anh giống như dã thú, thật khiến người ra sợ hãi. Cô quay đầu đi, tự sửa sang quần áo, không thêm đề ý đến anh nữa.

Cố Tĩnh Trạch hít một hơi thật sâu, nhìn qua cô, lại nhìn tiểu đệ đệ chính mình một chút, không nhịn được cười khò. Anh bắt đầu dĩ, nhẹ giọng nói:

- Nếu em vẫn thích Tần Khanh, vậy thì nói với hắn ta đi. Yêu thích không thể nói ra miệng, kỳ thực rất lãng phí.

Lâm Triệt ngẩn người, nhìn sang Cố Tĩnh Trạch. Mí mắt giật giật, cô nói:

- Tôi sẽ không làm thế... Kỳ thực ngẫm lại, tất cả đều là quá khứ rồi, tôi hiện tại không có thích anh ta như vậy, chỉ là đối với người mình từng thích qua còn một chút lưu luyến mà thôi.

Cố Tĩnh Trạch khiêu mi, quay đầu nhìn qua Lâm Triệt. Cô ngẩng đầu lên, nói:

- Lẽ nào anh không như thế sao, lòng người cũng là máu thịt, anh sẽ bởi vì không chiếm được một người, thì không thêm đề ý người ta nữa, biến người ta thành một người xa lạ trong cuộc đời mình sao?

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô, lắc đầu, tâm tình đại khái đã tốt trở lại.

Xe này lái như thế nào, anh chậm rãi dạy cô, nhưng Lâm Triệt lại không muốn được anh dạy, có trời mới biết anh là một giáo viên khủng bố như thế nào!

Về tới nhà, Lâm Triệt nhận được điện thoại, là công ty gọi tới.

Du Mẫn Mẫn trong điện thoại vô cùng vui vẻ nói với cô:

- Lâm Triệt à, em đã đã đề cử giải dành cho nghệ sĩ mới của Panda TV, nhớ chuẩn bị một chút, có lẽ chúng ta sẽ tham gia giải thưởng bình chọn lớn đấy!

Lâm Triệt bỗng chốc vô cùng ngạc nhiên và mừng rỡ!

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 136: Người Ở Công Ty Thì Rất Vui Vẻ

Liên hoan phim truyền hình Panda là một giải thưởng lớn ở trong nước, có thể vào vòng chung kết là chuyện vô cùng hiếm thấy.

Mỗi năm mấy trăm triệu người chú ý Liên hoan phim truyền hình, tất nhiên không phải là nhỏ.

Du Mẫn Mẫn cũng rất cao hứng, rất nhanh mang theo Lâm Triệt tới công ty, bắt đầu chọn lễ phục.

Du Mẫn Mẫn cố ý đi tìm mấy nhà tài trợ thích hợp, nhãn hiệu đều vô cùng có phẩm vị.

Hiện tại Lâm Triệt xem như một nghệ sĩ có năng lực nhất trong tay Du Mẫn Mẫn, cho nên Du Mẫn Mẫn gần như đem toàn bộ tinh lực, đều đặt ở trên người Lâm Triệt.

Công ty, Du Mẫn Mẫn vì Lâm Triệt tranh thủ một phòng nghỉ đơn độc, ở phòng nghỉ, Du Mẫn Mẫn cầm thư mời Liên hoan phim truyền hình cho Lâm Triệt.

“Hôm nay vừa mới gửi đến công ty, cấp cao trong công ty cũng rất vui vẻ vì em, chỉ là, người lần này cùng nhau tham gia chung kết, có mấy người vẫn có lực cạnh tranh, có một vài người rõ ràng ngủ đề đi lên, không cần đề ý”.

Trên danh sách là những nghệ sĩ tham gia vòng chung kết, Lâm Triệt nhìn thấy, Lâm Lệ thế nhưng cũng có mặt, xem ra ở lễ trao giải nhất định sẽ gặp cô ta.

Lâm Triệt kích động nói: "Em thật sự không nghĩ tới em thế nhưng có thể vào vòng chung kết, em chỉ diễn một nhân vật, còn là vai phụ”.

“Phim truyền hình của Cố Tĩnh Dư, mỗi năm đều nào nhiệt, cho nên em tham diễn đứng đầu phim truyền hình, đây là thứ nhất, còn thứ hai, nhân vật của em xác thật rất thảo hỉ, còn thứ ba, em diễn cũng rất tốt”.

Lâm Triệt vô ngữ nhìn Du Mẫn Mẫn: "Chị Du, chị không thể khích lệ em một chút sao?”.

Bởi vì mỗi ngày đều gặp mặt, quan hệ của Lâm Triệt và Du Mẫn Mẫn dần dần cũng tốt hơn rất nhiều, nói chuyện cũng không câu nệ như phía trước.

Du Mẫn Mẫn nói: "Chị nói chính là sự thật, người như em, cũng có một phần nhờ vớ bĩu khí, cho nên em không thể quá kiêu ngạo, nghe được không?”

“Đã biết.....”

“Có điều em xác thật cũng tích lũy đầy đủ, cho nên em vào vòng, còn mấy đối thủ cạnh tranh khác, chị cảm thấy, cũng không diễn tốt bằng em, chị cảm thấy em rất có khả năng sẽ đoạt giải”.

Lâm Triệt khiêm tốn cười, bụm má ngượng ngùng nói: "Sao có thể!”

Du Mẫn Mẫn nói: "Chị nói thật, em cho rằng em hiện tại vẫn diễn viên nhỏ sao, hiện tại em là tân tinh, là đối tượng trọng điểm công ty chuẩn bị bồi dưỡng”.

“Ai nha..... Em chỉ là có chút không thích ứng, lần đầu tiên em có thành công như vậy”.

“Kỳ thật chị cũng là lần đầu tiên, em là nghệ sĩ đầu tiên thành công trong tay chị”. Du Mẫn Mẫn nói.

Lâm Triệt kỳ quái nhìn Du Mẫn Mẫn: "Chị Du, trước kia cũng có rất nhiều nghệ sĩ nổi danh mà”.

Du Mẫn Mẫn nói: "Ngày chị gia nhập rất là lâu, vừa tốt nghiệp liền bắt đầu gia nhập làm trợ lý, từ trợ lý đến trợ lý tư nhân, lại đến người đại diện công cộng, lại đến người đại diện tư nhân, chị gia nhập tám năm, đáng tiếc chính là, có thể gặp được một nghệ sĩ lợi hại, cũng cần có vận khí, chị vẫn luôn làm đầu chắc đấy, không muốn cướp nghệ sĩ với người khác, cho nên nghệ sĩ trong tay chị, hoặc là tân nhân quá thuần túy, hoặc là một ít nghệ sĩ đã lớn

tuổi". Cô vỗ vỗ bả vai Lâm Triệt: "Cho nên, chúng ta đều là lần đầu tiên, cùng nhau cố gắng".

“Vâng, cùng nhau cố gắng!” Lâm Triệt bỗng nhiên cũng cảm thấy, trước kia cảm thấy người đại diện nên cao cao tại thượng, dù sao người đại diện an bài, quyết định vận mệnh của những nghệ sĩ nhỏ như bọn họ, nhưng mà, hiện tại ngấm lại, bọn họ xác thật cũng không dễ dàng.

Hai người cùng nhau đi ra ngoài, nghệ sĩ nhỏ nhìn thấy Lâm Triệt, đều sẽ cúi đầu chào hỏi, kêu: "Chị Lâm Triệt khỏe". Khom lưng chờ Lâm Triệt đi qua, mới ngẩng đầu lên.

Lâm Triệt biết, trong giới cũng có nơi chú trọng bối phận cùng thành tích như thế này, trước kia mình cũng tránh ở một bên, chờ những nghệ sĩ nổi tiếng đi qua, lại tiếp tục đi đường.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Chương 92.2

Chỉ là hiện tại mình thế nhưng cũng có đãi ngộ như vậy, thật sự cảm giác còn có chút kỳ quái.

Lâm Triệt nói: "Thật là, em mới diễn một nhân vật chủ yếu mà thôi, bọn họ không cần đối với em như vậy".

Du Mẫn Mẫn cười nói: "Nhưng em cũng đã là bay lên kỳ nghệ sĩ, huống chi em chiếm không ít đầu đề, năm nay em cũng là nghệ sĩ đứng đầu, công ty ai không biết em".

Lâm Triệt thật ra không nghĩ tới, hiện tại mình thế nhưng được người biết rõ như vậy.

Nhưng mà, vừa đến cửa.

Một cụ già, bỗng nhiên bỏ nhào vào trước mặt, dọa Lâm Triệt thiếu chút nữa nhảy dựng lên.

Lại thấy cụ già không quản Lâm Triệt, lại trực tiếp quỳ xuống trước mặt Du Mẫn Mẫn.

Lâm Triệt kinh ngạc che miệng, thấy Du Mẫn Mẫn luôn luôn trấn định, lại bỗng nhiên có chút ngốc lăng, liền thấy cụ già kia ôm hai chân Du Mẫn Mẫn kêu lên: "Mẫn Mẫn, con nhất định phải giúp ba, lần này ba hoàn toàn muốn chết, nếu con không giúp na, ba thật sự phải rời khỏi nhà chúng ta, đầu mình hai nơi".

Người quần áo tả tơi, thoát nhìn hơi hề hề, thế nhưng là ba của Du Mẫn Mẫn?

Lâm Triệt lập tức cũng có chút sợ hãi.

Du Mẫn Mẫn cắn môi nhìn cha mình, đẩy ông ra một phát, không khách khí nói: "Tôi đã nói rồi, chỉ giúp ông một lần cuối cùng, ông lại làm sao vậy, ông lại thua tiền phải không? Ba, tôi không có tiền, tôi một phần tiền cũng không có, nơi này là nơi tôi công, ông hãy rời đi, bằng không, tôi thất nghiệp, về sau ông không còn ai để áp bức đâu?"

Cụ già trên mặt đất ngẩng đầu lên: "Mẫn Mẫn, lần này ba thật sự không thua tiền, là đám khốn kiếp kia, nói láo toét, ba đưa tiền không đủ, còn kém ba vạn khối, nếu như không cho, bọn họ sẽ phải vào mạng mẹ con mang đi đi coi làm công trừ tiền, ba rất sợ hãi, liền. Liên."

Du Mẫn Mẫn nhíu mày: "Liên làm sao vậy?"

“Liên bắt người phụ nữ của tiểu công tử Lục gia lại uy hiếp, không cẩn thận, đánh bẻ đầu cô ta, nhập viện, hiện tại bọn họ muốn kiện ba, cái này, cái này ba xong rồi.”

“Cái gì?” Du Mẫn Mẫn trên mặt không giận phản cười, buồn cười nhìn cha mình, cắn môi nói: "Ông cũng thật năng lực, hiện tại không chỉ có đánh bạc, còn đánh người phải không?"

“Ba.”

“Buông tôi ra, việc này tôi mặc kệ, ông đi vào vừa lúc, đỡ phải lại liên lụy mẹ và tôi". Du Mẫn Mẫn đẩy người cha đang ôm mình ra.

Cụ già ngã trên mặt đất, lập tức bị rất nhiều người nhìn thấy, rất nhiều người đều tò mò lên nhìn lại đây, cụ già vừa thấy, tính tình táo bạo ngã trên mặt đất chỉ vào Du Mẫn Mẫn quát to: "Mày là cái thá gì, tao là ba mày, sao mày có thể đối xử với tôi như vậy, ngấm đàng nuốt cay nuôi mày lớn, hiện tại mày lợi hại, thì không cần những người như chúng ta phải không, tao chậm trễ ngày lành của mày phải không? Được, mày mặc kệ tao, mặc kệ tao, tao ở cửa

công ty này không đi!"

Du Mẫn Mẫn thật cảm thấy vô ngữ, lạnh lùng nhìn ông một cái, phát tay nói với bảo an: "Người này ăn vạ công ty, ảnh hưởng vận tác bình thường của công ty, kéo ra ngoài cho tôi!"

Bảo an nhanh lại đây kéo người, theo sau, cụ già thê thảm tiếng kêu, một tiếng cao hơn một tiếng.

Lâm Triệt xem thấy có điều, nhanh lời kéo Du Mẫn Mẫn rời khỏi nơi này.

Người bên cạnh còn một người tiếp một người nghị luận, ánh mắt giống như tràn ngập phê phán Du Mẫn Mẫn.

Sau khi Du ba bị đuổi đi, còn ở bên ngoài lác lác, Lâm Triệt nhìn nhìn, nói với Du Mẫn Mẫn: "Em tới nơi đó trước, chị trở về đi, ba chị khẳng định còn sẽ đi qua tìm chị".

Du Mẫn Mẫn cảm kích nhìn Lâm Triệt: "Được rồi, cảm ơn em".

Lâm Triệt liền phát tay bảo tài xế lái đến Cổ trạch.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Em Đáp Ứng Nấu Ăn Cho Anh

Trên xe, Lâm Triệt nhìn sườn mặt Du Mẫn Mẫn nhìn ngoài cửa sổ, nghĩ nghĩ nói: "Ba chị cũng không phải không có biện pháp".

Du Mẫn Mẫn cười khổ: "Thì có thể thế nào, ông ấy thích đánh cược thành tánh, chị thấy ông ấy đánh cược, cũng đã nửa đời người, nhưng mà hiện tại còn không phải mỗi ngày gây chuyện, không sao, chị đã quen".

Tuy Lâm Triệt vẫn luôn là nghệ sĩ của Du Mẫn Mẫn, nhưng mà bởi vì cô là nghệ sĩ nhỏ, không giống như hiện tại, cô ấy gần như là người đại diện của riêng mình, cho nên mới ngày nào cũng ở bên nhau, mới biết được hóa ra trong nhà Du Mẫn Mẫn là như vậy.

Lâm Triệt vỗ vỗ bả vai Du Mẫn Mẫn: "Mọi thứ luôn có biện pháp".

Du Mẫn Mẫn nhìn Lâm Triệt, lắc đầu: "Trừ phi chị mang theo mẹ và em của chị hoàn toàn rời khỏi nơi này, nếu không, chị không thể nghĩ được một biện pháp khác, có thể thoát khỏi tên sâu mọt này".

Lâm Triệt nói: "Được, chúng ta về nhà chậm rãi nghĩ cách, không nên gấp gáp, chung quy sẽ có biện pháp".

Rất nhanh đã tới Cổ gia.

Du Mẫn Mẫn trước nay chưa từng tới Cổ gia, lúc này, từ bên ngoài đã thấy được thủ vệ nghiêm ngặt, lúc này mới nhớ tới không tốt, nói với Lâm Triệt: "Chị có thể đi vào chứ? Cổ gia, hẳn là không cho người ngoài tùy tiện đi vào".

Lâm Triệt nói: "Không thể nào..... Hẳn là không có sao, nhưng thật ra em chưa dẫn ai trở về".

Tới cửa, nhân viên bảo vệ nhìn thấy Du Mẫn Mẫn, cung kính chào Lâm Triệt: "Bà chủ". Liền trực tiếp cho đi.

Du Mẫn Mẫn được cho qua, không có xem nhẹ, bọn họ còn cung kính xưng hô.

Nhưng mà, quay đầu nhìn Lâm Triệt, vẫn không hỏi cái gì.

Cô là người đại diện, chuyện nghệ sĩ, cô có thể không hỏi nhiều, thì không nên hỏi nhiều, trừ phi sẽ ảnh hưởng đến công tác, đây là đạo đức chức nghiệp của người đại diện.

Sau khi vào cửa, Du Mẫn Mẫn mới nhìn thấy phòng ở nơi này thật lớn và trang trí hoa lệ.

Đứng ở phòng khách, Cô không khỏi nói với Lâm Triệt: "Nhà hai người giống như cung điện".

Lâm Triệt nói: "Đúng vậy, lúc em vừa tới cũng bị lạc đường, chủ yếu là các khúc cua quá nhiều, nhìn có chút phức tạp, đi một chút thì tốt rồi".

Du Mẫn Mẫn nói: "Không nghĩ tới nơi này chính là nhà Cổ Tĩnh Trạch".

“Như thế nào?” Lâm Triệt nhìn cô.

Du Mẫn Mẫn cười nói: "Bình thường không ai vào được, chỉ nhờ em hết".

Lâm Triệt cười: "Phải không? Có một ngày em còn có thể cho chị thơm lây”

“Đương nhiên".

Lúc này, điện thoại Du Mẫn Mẫn vang lên, Du Mẫn Mẫn cúi đầu nghe điện thoại, là mẹ gọi tới.

Mẹ ở trong điện thoại khóc lóc nói: "Con giúp ba con đi, Mẫn Mẫn, nhà của chúng ta chỉ có con mới giúp được, những người khác đều trông cậy vào không được, con xem con có quen người nào, nói với bọn họ một chút, con chỉ có một người ba, nếu ông ấy có chuyện gì, về sau con sẽ không hối hận sao?"

Ngón tay Du Mẫn Mẫn bấu chặt vào lòng bàn tay, giống như đau đớn mới có thể làm cô cảm thấy dễ chịu một ít.

“Hào, con sẽ nghĩ cách.” Đối mặt với mẹ đang khóc nói, Du Mẫn Mẫn chỉ có thể nhàn nhạt nói như vậy.

Cúp điện thoại, mới nhắm mắt lại, ngẩng đầu lên, nhìn nhìn trần nhà Cổ gia thật lớn, thờ dài.

Lâm Triệt nói: "Chị Du, đối phương rút cuộc là ai, chúng ta cùng nhau nghĩ lại biện pháp, tổng sẽ có biện pháp".

Du Mẫn Mẫn nói: "Lục gia là nơi cho vay tiền và đánh bạc ngầm ở thành phố B, ba chị theo chân bọn họ đánh rất nhiều năm, nói trắng ra là, đó chính là người không hiền lành gì, chị sẽ đi qua đó nói, chờ đến lúc đó lại nói".

“Vậy tôi chị làm sao bây giờ?”

“Chị đi ra ngoài ngủ khách sạn, tạm thời sẽ không để ba chị tìm được chị, em yên tâm, nhiều năm qua như vậy, mấy thứ này chị đã quen, tự bảo vệ mình, là việc mạnh nhất của chị".

“Được rồi".

Du Mẫn Mẫn ở chỗ này chọn khách sạn qua di động, Lâm Triệt an bài xe Cô gia đưa cô ấy đi.

Lúc sau, liền nghe điện thoại vang lên, thấy tên Cổ Tĩnh Trạch, Lâm Triệt cười, cầm lên.

“Chùng nào em mới thực hiện hứa hẹn, làm đồ ăn cho anh?"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 139: Chương 93.2

Lâm Triệt cho rằng lúc ấy anh thuận miệng nói thôi, nhưng mà nghe anh lại nhắc tới, đành không tình nguyện nói: "Được. Chờ anh trở về liền đi mua nguyên liệu nấu ăn".

“Được, vậy em chờ anh, rất nhanh sẽ tới".

Cổ Tĩnh Trạch nghe được cô mua nguyên liệu nấu ăn làm thức ăn cho anh, gấp không chờ nổi liền trở về.

Rất nhanh tới trong nhà, lôi kéo Lâm Triệt cùng nhau đi ra ngoài: "Đi thôi, chúng ta cùng đến cửa hàng".

“Anh cũng đi sao?"

“Đương nhiên".

“Chỉ là.” Lâm Triệt nhớ tới ngày đó Mạc Huệ Linh cảnh cáo: "Anh đi ra ngoài không có nguy hiểm chứ?"

Cổ Tĩnh Trạch kỳ quái nhìn Lâm Triệt: "Vì sao nói như vậy?"

Lâm Triệt nói: "Chỉ là, ngày đó, Mạc tiểu thư nói với em, anh tự mình đi ra ngoài sẽ có nguy hiểm".

Mạc Huệ Linh?

Trên mặt Cố Tĩnh Trạch hiện lên một tia không vui, nói với Lâm Triệt: "Anh nguy hiểm chỗ nào, nhưng mà, anh còn sống không phải sao, chẳng lẽ bởi vì sợ hãi có nguy hiểm, mỗi ngày nhốt ở lồng sắt sao? Đi thôi".

Nói xong, Cố Tĩnh Trạch kéo tay Lâm Triệt, dẫn cô đi ra ngoài.

Lâm Triệt còn muốn nói cái gì, thấy anh như vậy, đành phải dừng miệng, cúi đầu nhìn tay anh, muốn rút ra, lại không cử động được, anh ngược lại nắm chặt càng chặt, thấy người hầu còn đang nhìn, Lâm Triệt cũng không thể giãy giụa quá kịch liệt.

Không có nhiều món hàng, Lâm Triệt cũng kỳ quái, ngày xưa nhiều món ăn như vậy, hôm nay thật giống như là chưa nhập hàng mới, mấy món rất ít được xếp ngay ngắn.

Lâm Triệt đẩy xe hàng, nhìn Cố Tĩnh Trạch viết thực đơn, buồn bực nói: "Yêu cầu thật là nhiều, thực đơn này trông rất phức tạp".

Cố Tĩnh Trạch nói: "Cái này mà phức tạp? Vài món thức ăn chỉ cần xào một chút là được".

Anh cố ý chọn thực đơn không quá quý.

Lâm Triệt đẩy xe hàng, đi tới đi lui nhìn rau dưa, dạo siêu thị thật là một chuyện làm người cảm thấy hạnh phúc, Lâm Triệt tràn ngập ý cười, thoạt nhìn bộ dáng rất nhẹ nhàng.

“Cái này cần một cái".

“Cái này cũng cần một cái".

“Ai nha, củ cải nhìn rất lạ".

Mua mua, cô liền mua loạn cả lên.

Hoàn toàn không mua theo thực đơn.

Cố Tĩnh Trạch chỉ có thể ở phía sau bất đắc dĩ lắc đầu.

Lúc này, bên cạnh có người đi qua, vừa không cẩn thận, liền dùng bánh xe cán phải chân Lâm Triệt.

Lâm Triệt ai u một tiếng.

Ngẩng đầu lên, thấy người đàn ông kia nhìn nhìn cô, cũng không nói chuyện xoay người rời đi.

Lâm Triệt buồn bực nghĩ, thật là không có phép lịch sự ở nơi công cộng.

Nhưng mà, người đàn ông mới xoay người, cánh tay lập tức bị Cố Tĩnh Trạch giữ lại.

Anh kéo cánh tay anh ta, trực tiếp ấn người ở trên kệ để hàng, người đàn ông hoảng sợ, quay đầu lại còn muốn ngoái người, khi nhìn thấy ánh mắt hung ác sâu thẳm của Cố Tĩnh Trạch, vẫn chột dạ, trực tiếp ngậm miệng.

“Xin lỗi vợ tôi đi". Anh nói.

Người đàn ông nhìn Lâm Triệt, tuy rằng không phục, nhưng mà kiêng kỵ Cố Tĩnh Trạch, vẫn chỉ có thể thành thật nói câu: "Rất xin lỗi, vừa rồi tôi không chú ý".

Lâm Triệt che chân mình lại: "Được rồi, lần sau chú ý chút".

Cố Tĩnh Trạch hừ một tiếng, lúc này mới buông người đàn ông ra.

Người đàn ông xám xịt rời khỏi, Lâm Triệt muốn đứng dậy khỏi mặt đất, Cố Tĩnh Trạch lại ngồi xổm xuống, trực tiếp bế Lâm Triệt lên.

Người bên cạnh đi ngang qua nhìn một màn này, đều cảm thấy cực kỳ hâm mộ, người đàn ông cường tráng, cao lớn, thật là làm người cảm thấy hoa si mạo phao.

Cố Tĩnh Trạch ôm Lâm Triệt, trực tiếp đặt người ở trong xe mua sắm: "Để xem chân em có bị sao không".

Lâm Triệt lắc đầu, cười nhìn Cố Tĩnh Trạch: "Không có việc gì, một cái xe đẩy nặng cỡ nào chứ, chỉ là thái độ người đàn ông kia thật là đáng giận".

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 140: Chân Tay Vụng Về Nên Cắt Vào Tay

Cố Tĩnh Trạch vẫn cúi đầu cời giày cok cẩn thận quan sát.

Chân Lâm Triệt bị anh cầm ở trong tay, không khỏi có chút ngượng ngùng: "Rất thoải, mang giày một ngày không rửa chân!"

Cố Tĩnh Trạch ngược mắt nhìn cô một cái: "Được rồi, cũng đã đặt ở trên mặt anh, anh cũng chưa nói cái gì, muốn ghét bỏ, lúc ấy nên đá em trên mặt đất mới phải".

Lâm Triệt cười nhìn anh: "Vậy vì sao anh không chê?"

Cố Tĩnh Trạch vỗ chân cô một chút: "Cùng sinh hoạt với người không giáo dục như em, muốn ghét bỏ cũng không có biện pháp, làm quen không phải tốt hơn".

Nói, mang giày vào cho cô.

Lâm Triệt dứt khoát ngồi ở trên xe, cười quay đầu lại nói với Cố Tĩnh Trạch: "Đẩy em đi thôi, không đi nổi nữa".

Cố Tĩnh Trạch nói: "Lười biếng".

Nhưng là, tuy rằng khẩu khí là bất mãn, lại vẫn bắt đầu đẩy cô đi khắp nơi.

Cô ngồi ở trong xe, chỉ huy Cố Tĩnh Trạch mua đồ vật.

"Cà tím bên kia cũng cần".

"Ài, em muốn ăn khoai lát này".

"Cố Tĩnh Trạch, đẩy nhanh lên, xem bên kia có cái gì ở cắt sẵn không?"

Người bên cạnh nhìn thấy Lâm Triệt bên này riu rít, mà Cố Tĩnh Trạch vẫn luôn chịu thương chịu khó đẩy cô, hai người vui sướng đi tới kệ để hàng ở siêu thị kệ, làm người qua đường hâm mộ.

Có người hâm mộ nói: "Nhìn xem bạn trai người ta, yêu bạn gái nhuw vậy".

"Em hâm mộ người ta, không trước nhìn xem người ta trông như thế nào, xem cô gái lớn lên thật là đẹp, nếu cô ấy là bạn gái anh, anh cũng yêu như vậy".

"Cút, anh không nhìn xem đàn ông của người ta trông như thế nào, thật soái".

"Ài, mà người nam kia có chút quen mắt".

"Anh thấy cô gái kia mới có chút quen mắt".

"Dù sao chính là trai tài gái sắc, cho nên mới xứng đôi như vậy".

Lâm Triệt mua đồ vật, rất nhanh, ba túi đồ vật lớn bị nhấc ra ngoài.

Cố Tĩnh Trạch ra ngoài rất phiền toái, ra ngoài, mợ si xách theo ba túi đồ vật, đi tới xe.

Lâm Triệt nói: "Em cầm một túi chỉ".

Cố Tĩnh Trạch không cho cô lấy: "Em tay nhỏ chân nhỏ, không cần".

Lâm Triệt bĩu môi, nhưng mà, nhìn anh như một người lực sĩ, xách theo ba túi đồ vật, rất nhanh vào trong xe, mở cốp xe ra ném vào, bộ dáng tiêu sái lại soái khí.

Lâm Triệt nhìn không khỏi mỉm cười ấm áp, mới vào trong xe.

Về đến nhà lúc bắt đầu nấu ăn, Lâm Triệt mới cảm thấy buồn bực.

Mang tạp dề giống mô giống dạng, nhưng lúc xắt rau lại chân tay vụng về.

Cố Tĩnh Trạch ở một bên nhìn, vô ngữ chỉ muốn đỡ trán.

Đặc biệt nhìn lưỡi dao ở trên tay cô xẹt qua một chút, chỉ cảm thấy huyết Thái Dương đều đập thình thịch theo.

“Được được, để anh giúp em xắt rau” Anh vội đi qua đi nói.

“Không cần, người ta đang cắt mà, anh xem, em cảm thấy “dao công” của em càng lúc càng tốt, tính học hỏi của em thật là cao..... Ai u.....”

Vừa dứt lời, dao đã cắt qua một đường ở đầu ngón tay cô.

Dao nhỏ trực tiếp rơi xuống đất, may mắn là không trúng ai, keng một chút rớt ở nơi đó.

Nhưng mà tuy là như thế, vẫn làm người hải hùng khiếp vía như cũ.

Cố Tĩnh Trạch lắc mình đi qua, kéo tay cô tới, chỉ thấy phía trên bị cắt một đường, máu tươi đang thẩm thấu ra.

Cố Tĩnh Trạch kéo tay cô: "Em thật đúng là..... Bảo em không cần cắt".

Cố Tĩnh Trạch nói, trực tiếp ngậm tay cô ở trong miệng.

Ngón tay Lâm Triệt đau rất.

Nhìn Cố Tĩnh Trạch nhú mi, đang ngậm ngón tay cô, ầm ầm, còn có thể cảm thấy đầu lưỡi anh nhẹ nhàng liếm ở phía trên.

Lâm Triệt không dám cử động cũng không dám nhìn anh, nhìn chăm chăm đôi mắt đen nhánh của anh trên mặt nóng lên.

“Dơ.....” Lâm Triệt nghĩ, vừa rồi vẫn luôn rửa rau xắt rau, rất dơ.

Cố Tĩnh Trạch hút một chút, buông tay cô ra, cẩn thận cúi đầu nhìn xem.

Xoay người đi ra ngoài cầm cái cái hòm thuốc trở về, rất nhanh dán băng keo cá nhân lên cho cô.

Lâm Triệt nhìn băng keo cá nhân dán vô cùng ăn khớp, vô ngữ nhìn người bị mắc chứng bệnh cường bách này.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 141: Chương 94.2

Cố Tĩnh Trạch nhú mày, đẩy Lâm Triệt qua một bên: "Được rồi, em đứng ở bên cạnh, chân tay vụng về, đừng lộn xộn nữa".

Lâm Triệt nói: "Còn đồ ăn.....”

Cố Tĩnh Trạch hừ một tiếng, nhìn thực đơn: "Đề anh làm".

“A..... Vậy thật ngưng ngưng”. Lâm Triệt tuy rằng cảm thấy không thể không nấu ăn, nhưng trên mặt vẫn lấy lòng nhìn anh.

Cố Tĩnh Trạch cầm lấy dao xắt rau, ngẩng đầu trừng mắt nhìn Lâm Triệt một cái nói: "Anh sợ em mà làm tiếp, phòng bếp thật sự bị em thiếu".

“.....” Lâm Triệt bĩu môi: "Vừa rồi còn không phải đều tại anh, không có việc gì cứ nói chuyện với em”.

Cố Tĩnh Trạch lại trừng mắt nhìn cô một cái: "Do mình ngốc, thì không cần lấy cớ".

Động tác Cố Tĩnh Trạch thật sự rất nhanh, vừa nhìn thực đơn, vừa xắt rau, quả thật cắt đồ ăn giống trên thực đơn như đúc.

Anh vừa bỏ vào nồi nói: "Làm theo thực đơn còn có thể như vậy, đầu của em thật quá ngốc".

Lâm Triệt nhìn động tác anh nấu ăn, giống mô giống dạng, bộ dáng thật sự không giống như người mới làm, nhất thời cũng không còn lời phản bác.

Lâm Triệt dựa vào nơi đó, thưởng thức động tác soái khí lưu loát của Cố Tĩnh Trạch, vừa nhìn vừa nói: "Đúng rồi, người đại diện Du Mẫn Mẫn của em anh còn nhớ rõ không?"

“Đương nhiên nhớ rõ”.

“Cái gì mà đương nhiên!”

“Em cho rằng trí nhớ ai cũng kém giống như em sao? Trí nhớ anh rất tốt”.

“.....” Lâm Triệt cảm thấy, anh thật là không có lúc nào là không khinh bỉ cô.

Lâm Triệt nói: "Du Mẫn Mẫn gần đây xảy ra chút chuyện".

Cố Tĩnh Trạch vừa xào đồ ăn vừa hỏi: "Chuyện gì?"

Lâm Triệt liền thuật chuyện Du Mẫn Mẫn đơn giản một chút: "Em cảm thấy chị Du thật sự rất lợi hại".

“Lợi hại chỗ nào?”

“Trong nhà rất loạn, chị ấy còn tích cực làm việc, ra sức như vậy, ai cũng không biết nhà cô ấy không ổn, em cảm thấy, này phải là người rất chuyên nghiệp, mới không bị chuyện tư nhân, ảnh hưởng đến công tác bình thường, nếu không phải bởi vì gần đây em thân cận với chị ấy, mỗi ngày đều phải gặp mặt, khẳng định cũng sẽ không biết chuyện này”.

Cố Tĩnh Trạch giống như suy nghĩ sâu xa một chút, động tác hơi chậm chậm chút.

Nhưng mà sau đó, liền lại nhanh chóng xào đồ ăn.

Một đĩa rau xào, rất nhanh có mặt.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Lại đây nếm thử”.

Lâm Triệt nhìn, món đó trông cũng không tồi, cầm lấy chiếc đũa, có chút hoài nghi kẹp ăn một cọng.

Không nghĩ tới hương vị thế nhưng rất ngon.

Lâm Triệt kinh ngạc nhìn Cố Tĩnh Trạch: "Chẳng lẽ anh biết nấu ăn?"

Cố Tĩnh Trạch nói: "Lần đầu tiên”.

“Không có khả năng!”

Cố Tĩnh Trạch cầm khăn ướt lau lau tay, lại đi nấu đồ ăn khác.

“Làm theo thực đơn, mỗi một bước đều dựa theo đó, đương nhiên làm được hương vị không sai”.

“Nhưng mà em thử qua, làm vẫn rất khó ăn”.

“Vậy em không thể trách thực đơn, là vấn đề của em, em quá ngu ngốc không có biện pháp nào”.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142: Có Phải Em Cảm Thấy Rất Thất Vọng

Lâm Triệt vừa ăn, vừa sùng bái nhìn Cố Tĩnh Trạch.

Thật là không nghĩ tới, anh lợi hại như vậy.

Lần đầu tiên nấu ăn, làm dựa thực đơn cũng có thể giống như thực đơn như đức.

Xem ra chứng cớ bách cũng có chút tác dụng.

Lâm Triệt không thể không thừa nhận, Cố Tĩnh Trạch thật là thông minh hơn người, làm cái gì giống cái gì, học cái gì đều có thể nhanh như vậy đã học được.

So sánh với, Lâm Triệt ngốc hơn rất nhiều.

Lâm Triệt không khỏi nghĩ, khó trách anh cứ nói mình ngốc.

Anh ở nơi đó cầm chảo có cán dài, bộ dáng mang tạp dề, rất có loại bộ dáng người đàn ông của gia đình, người đàn ông lớn lên soái khí, bộ dáng mang tạp dề nấu ăn, càng có vẻ mị lực phi phạm, làm người khác có thể kháng cự.

Lâm Triệt nghiêng đầu, thưởng thức một màn tú sặc khà xan này, nâng cằm, xem si mê.

Lại nghe Cố Tĩnh Trạch vừa làm vừa nói: "Kỳ thật chuyện người đại diện của em, cũng dễ giải quyết".

“A?”

“Anh có thể giúp một chút".

“A, được không?”

Lâm Triệt vội nói: "Thật vậy chăng? Vậy thật tốt quá..... Cố Tĩnh Trạch, cảm ơn anh nguyện ý hỗ trợ".

Cố Tĩnh Trạch quay đầu lại, đậm cười nói: "Em biết, anh muốn cảm ơn, nhưng cho tới bây giờ không phải ngoài miệng".

“.....”

Cố Tĩnh Trạch nhanh chóng bày một món khác lên bàn, mới đi tới, nhìn Lâm Triệt, từ phía sau ôm lấy Lâm Triệt.

Lâm Triệt ngẩn người, nghe được Cố Tĩnh Trạch ở bên tai nói: "Kỳ thật bộ dáng em mang tạp dề rất đẹp, đồ ăn không có làm, em ít nhất phải hồi báo cho anh".

Anh dán lên lỗ tai cô, thổi gió, làm Lâm Triệt chỉ cảm thấy lỗ tai ngứa khó chịu.

Lâm Triệt nói: "Anh..... Anh muốn cái hồi báo gì?"

Cố Tĩnh Trạch thấp giọng nói: "Muốn nhìn bộ dáng em chỉ mang mỗi tạp dề.....”

“.....” Lâm Triệt nghĩ hình ảnh kia, chỉ cảm thấy giống như là đang xem tạp chí màu vàng, lộ liễu như vậy

Lâm Triệt vội kêu lên: "Cút đi, Cố Tĩnh Trạch, đồ lưu manh!"

Cố Tĩnh Trạch bị đẩy ra, cười ha ha, nhanh né tránh một kích của cô.

Nhưng mà, từ vừa mới bắt đầu, nhìn cô đeo tạp dề, liền chỉ cảm thấy, cô mặc mỗi tạp dề, ở chỗ này đi tới đi lui, nhất định rất đẹp.

Tuy rằng hình ảnh quá mức ái muội, nhưng mà, anh thật sự có một ít cảm giác chờ mong.

Lâm Triệt nhớ dáng vẻ đó của mình khi xuất hiện, chỉ cảm thấy, người đàn ông này, thật là càng ngày càng tà ác!

“Cút đi, em không làm!"

“Ai, em chạy cái gì, trở về". Cố Tĩnh Trạch kéo Lâm Triệt keo, ôm lấy vòng eo cô một phen, ôm người đặt ở trên bàn.

Lâm Triệt a kêu một tiếng, mình ngồi ở trên bàn cao cao, mặt ở trước mặt anh, ngẩng đầu lên, mới có thể thấy cằm anh.

Anh hơi cúi đầu, nhìn mặt cô, coi tạp dề mình đang mang xuống, trực tiếp trồng lên trên người cô.

“Tốt". Anh cười nhìn cô.

Chỉ như vậy?

Lâm Triệt vô ngữ cúi đầu nhìn tạp dề trên người mình, so với lúc này cô mang cũng không có gì khác biệt.

Kính ngạc cúi đầu nhìn mình, liền cảm thấy, người đàn ông đứng ở trước mắt, tay lười biếng đặt ở trên eo, đang cúi đầu, hài hước nhìn Lâm Triệt.

“A, chỉ là mặc tạp dề mà thôi à, em cho rằng anh nói chỉ mang mỗi tạp dề là.....” Lâm Triệt nói.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Ý chỉ mang mỗi mặc tạp dề, chính là nói, bảo em chỉ cần mang vào tạp dề vào là được". Tà khí cong khoe môi, anh cúi đầu kẻ sát trước mặt Lâm Triệt: "Như thế nào, em giống như bỗng nhiên rất thất vọng, chẳng lẽ em không muốn như vậy sao?"

Lâm Triệt bị anh nhìn như vậy, toàn thân lập tức càng ngượng ngừng lên.

Tức giận nhìn anh nghiêng ngả tươi cười, trong lòng buồn bực nghĩ, hóa ra mình thế nhưng bị anh trêu đùa.

Được lắm, người đàn ông này thật sự càng ngày càng tệ, còn bắt đầu trêu đùa người khác!

Lâm Triệt mặt đỏ hồng nhìn anh, Cố Tĩnh Trạch đang giả ngu như cũ, cô ý nhử mị hỏi: "Anh nghĩ đến đâu chứ? Không phải là nói. Anh muốn chính là."

Anh cố ý đánh giá cô trên dưới một chút nói: "Nếu em nhất định muốn mặc như vậy, anh cũng có thể tiếp thu".

"Cút, em chưa nói muốn làm như vậy."

"Có sao, em mặc anh sẽ không dọa, em mặc thử xem".

"Cút ngay, còn muốn ăn đồ ăn hay không, một lát nữa sẽ lạnh!"

Lâm Triệt nhanh nháy xuống cái bàn, không cho anh chọc mình nữa.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Chương 95.2

Cố Tĩnh Trạch cười nhìn cô đào tẩu.

Lắc đầu trầm nghĩ, Lâm Triệt này, cái khác thì không biết, kỹ xảo chạy trốn càng ngày càng thuần thục.

Nhưng mà, Cố Tĩnh Trạch đã nói sẽ giúp cô, liền thật sự đi tra xét một chút.

Ngày hôm sau, Cố Tĩnh Trạch nói với Lâm Triệt: "Em nói người kia, anh thấy được, là ở bệnh viện, chúng ta có thể qua đó nhìn xem."

"Phải không? Vậy thật tốt quá, Cố Tĩnh Trạch anh thật tốt".

Lâm Triệt cười ôm cánh tay Cố Tĩnh Trạch kêu lên.

Bệnh viện.

Cha của Du Mẫn Mẫn, Du Khánh Long, đang bồi hồi ở bên ngoài.

Phòng bệnh, tiểu thiếu gia Lục gia Lục Thanh Hồng đang thăm tiểu tình nhân của anh ta, cẩn thận thổi cháo dứt cho cô ta: "Na Na, em ăn, cẩn thận một chút, nóng".

"Ông xã, người đàn ông kia còn ở bên ngoài sao? Đuổi ông ta đi được không, ai muốn gặp ông ta, người ghê tởm như vậy".

Lục Thanh Hồng nghiêng răng nghiêng lợi, ra ngoài, đá một chân lên gối Du Khánh Long: "Ông cút cho tôi, nhìn ông liền thấy ghê tởm, hoặc là bắt con gái đâm đường nhà ông gán nợ, hoặc là bắt vợ ông nấu cơm cả đời, tự ông xem, còn ở nơi này nấn nỉ cái gì".

"Tôi. Con gái của tôi không tốt". Du Khánh Long vẽ mặt sầu khổ.

Từ ngày đến công ty tìm cô, Du Mẫn Mẫn đã hoàn toàn không thấy, tìm thế nào cũng tìm không ra, ông cũng thật sự không có biện pháp.

"Vậy ông liền cút cho tôi, ai muốn xem nhìn mặt thối của ông, chờ vào cục cảnh sát sống nửa đời sau đi!" Lục Thanh Hồng đóng cửa lại, Du Khánh Long chỉ có thể ở bên ngoài nhìn, trong lòng phiền muộn.

Cửa bệnh viện lại lần nữa mở ra.

Lục Thanh Hồng quay đầu lại kêu lên: "Ai vào được, nơi này mà ông dám tùy tiện tiến vào sao".

Ngẩng đầu, liền nhìn thấy một người mặc áo màu đen, phía dưới mang quần jean rách, người đó chính là Lâm Triệt đang đứng, bộ dáng trong trẻo.

Nhìn thấy khuôn mặt tuyệt mỹ của Lâm Triệt, ngữ khí anh lập tức mềm nhũn: "Ai, cô muốn gì?"

Lâm Triệt tiến vào, liếc mắt một cái nhìn thấy cô gái nằm ở trên giường, và một người đàn ông cao lớn bên cạnh.

Na Na trên giường nháy mắt thấy được Lâm Triệt, trong ánh mắt liền lập tức cảnh giác, liếc mắt giống như cảm thấy uy hiếp, nhanh ngồi dậy.

Theo sau, liền nhìn thấy Cố Tĩnh Trạch cũng yên lặng tiến vào phía sau, làm người cũng cả kinh theo.

Lâm Triệt nhìn cô gái ở trên giường bệnh còn không quên trang điểm thật dày, đi tới vài bước nói: "Chuyện Du gia, là các người khiêu khích đúng không?"

Lục Thanh Hồng cười: "Không sai, như thế nào, cô tới bởi vì chuyện này? Ông ta đánh người của tôi, hiện tại tôi muốn ông ấy đền tiền, vốn dĩ đây cũng chuyện thường, không phải sao?"

Lâm Triệt cũng không thấy, cô gái kia bị thương chỗ nào.

Cô liếc cô gái kia một cái nói: "Vậy cô muốn bao nhiêu tiền".

Người đàn ông tiến lên không khách khí nói: "Muốn năm trăm vạn".

“Ha.....” Lâm Triệt thật là phục, khẩu khí thật là lớn: "Muốn năm trăm vạn, tôi đây thấy vết thương của cô ta hẳn là nặng lắm!"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 144: Cố Tĩnh Trạch Khí Thế Phi Phàm

Cô gái trên giường kêu gào: "Cô có ý tứ gì!".

"Ý trên mặt chữ!".

“Cô.....”

Lâm Triệt nói: "Chuyện Du gia, tôi quyết định rồi, nơi này thiếu tiền, ba Du Mẫn Mẫn thiếu tiền các người, tôi trả, nhưng mà, khác, không được bắt Du gia đền tiền nữa, các người một phen cũng đừng hồng có được".

Na Na nằm ở trên giường đương nhiên không muốn, năm trăm vạn so với hai mươi vạn, chênh lệch không phải chút.

Cô ta lập tức làm giá nói: "Đừng hồng, năm trăm vạn, một phen không thể thiếu, bằng không, tôi bắt ông ấy tiến vào cục cảnh sát!".

Lâm Triệt không khỏi nở nụ cười: "Cô muốn tiền đền điện rồi nhỉ?"

Lúc này, Cố Tĩnh Trạch ở phía sau, hơi hơi liếc mắt nhìn hai người một cái: "Đưa những đồng tiền chỉ các người, là vì cho các người cảm miệng, nếu phương thức đơn giản nhất không thể làm các người cảm miệng, tôi có phương thức khác làm các người cảm miệng, vậy xem các người nguyện ý tiếp thu loại phương thức đơn giản này, hay là tình nguyện để chúng ta làm phức tạp".

Một trong hai người đối diện, ánh mắt nhìn Cố Tĩnh Trạch, cũng bắt đầu bất đồng.

Na Na còn muốn đứng lên nói cái gì, lại bị Lục Thanh Hồng một tay ngăn đón.

Anh liếc mắt một cái liền nhìn ra, Cố Tĩnh Trạch không bình thường.

Từ bộ đồ được định chế, đến trên mặt kia tự nhiên mà không ai bì nổi, khí thế hiển nhiên đã áp mọi người trong phòng này.

Trong chớp mắt, anh ta nghĩ rằng người này nhất định không phải người bình thường, xem ra mình xác thật đầu không lại anh, bằng không anh cũng sẽ không một mình tiến vào, còn thần nhiên như vậy.

Lục gia ở trong giới, cũng nổi danh tàn nhẫn, nhưng anh không phải người không biết sợ.

Lục Thanh Hồng lập tức nói: "Cái này cũng đơn giản mà, không biết vị tiên sinh này tên họ là gì?"

Cố Tĩnh Trạch đậm mặt liếc anh ta một cái: "Nếu tôi là ai cậu cũng không biết, có thể thấy được cậu không có tư cách đứng ở chỗ này nói chuyện với tôi".

"Anh....." Mặt Lục Thanh Hồng đen thuu

Hắn thật sự rất muốn mắng chửi người, nhưng mà bất đắc dĩ nhìn Cố Tĩnh Trạch, lại không có biện pháp mắng thành lời.

"Là không muốn nói, hay là không có gì đơn giản!". Lục Thanh Hồng cười nói.

Cố Tĩnh Trạch đáp: "Loại kích tướng này vô dụng với tôi, nhưng mà tôi vốn dĩ cũng chuẩn bị nói cho cậu, mặc dù cậu không có tư cách đứng ở trước mặt tôi, nhưng mà, vấn đề của người phụ nữ của tôi có dính tới cậu, cho nên tôi cần phải xen vào".

Nói, ném một tấm danh thiếp vào trước mặt anh.

Ném vào trên bàn chính xác không sai.

Anh sững sốt, cúi đầu vừa thấy, sắc mặt lập tức tối sầm.

Sao Du gia dính dáng tới đại nhân vật như này.

Sắc mặt anh thâm đậm, nhưng mà không muốn nhanh như vậy đã thua trận.

Anh nói: "Năm trăm vạn đối với Cố tiên sinh mà nói hẳn không là cái gì, như thế nào, một chút như vậy cũng tiếc sao?"

Cố Tĩnh Trạch hừ một tiếng: "Tiền của tôi một phân cũng do tôi kiếm trở về, không muốn lãng phí ở trên rác rưởi".

"Anh....." Anh kêu: "Cố Tĩnh Trạch, ạn đừng kiêu ngạo! Còn không phải có chút tiền dơ bẩn sao!".

Cố Tĩnh Trạch đáp: "Chút tiền dơ bẩn này vừa lúc có thể đề bẹp cậu, vậy đủ rồi".

Lục Thanh Hồng đảo mắt, mình ở trước mặt Cố gia, đó chính là trứng gà chạm vào cục đá, nhưng mà, nếu bỏ qua như vậy, cũng quá hạ giá.

Lâm Triệt thấy thế, ở bên cạnh nói: "Tiền chỉ có hai mươi vạn, muốn lấy thì lấy, không lấy, vậy quên đi".

"Đó không có khả năng, này, tôi có tổng cổ xin com đâu".

Lâm Triệt nói: "Tôi cảm thấy hành vi của các người, còn kém hơn ăn mày".

Na Na trên giường đã kêu nói: "Cô đồ xấu xa, cô nói cái gì? Cô còn dám nói một lần nữa!".

Lục Thanh Hồng hoảng sợ, nhanh bưng kín miệng Na Na.

Na Na không phục, tức giận nhìn Lục Thanh Hồng.

Lục Thanh Hồng kéo Na Na nói: "Cô ấy vốn dĩ cũng không hiểu chuyện, nhưng mà, chuyện này vốn dĩ cũng là Du sai trước".

Cố Tĩnh Trạch nói: "Nếu cái gì cũng có thể đầy trời chào giá, vậy một câu vừa rồi, tôi muốn các người đưa một ngàn vạn, cũng không đủ".

"Cái gì? Các người mắc mớ gì!". Na Na càng kêu lên.

Lục Thanh Hồng sắc mặt càng thay đổi, nhanh nói: "Tô..... Được rồi, tôi muốn hai mươi vạn".

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: Chương 96.2

Nói liền cầm lấy chi phiếu trên bàn

Lâm Triệt nhìn anh, nói tiếp: "Nhưng mà tôi còn muốn cảnh cáo cậu một chút, hai mươi vạn, là trả nợ Du gia, cậu không thể tiếp cận Du gia một bước nữa, nếu người Du gia vào sòng bạc của cậu, cậu cần phải đuổi ông ta đi!"

"Cái gì? Phúc tạp như vậy". Lục Thanh Hồng vốn đang nghĩ, về sau dù sao Du gia cũng có rất nhiều cơ hội.

Con gái nhà bọn họ, lớn lên cũng khá xinh đẹp, ra làm "gà" mà nói, nhất định có thể đi được rất nhiều khách.

Anh ta mơ ước hồi lâu, mới trừ tính ra tay với Du gia, không nghĩ tới.

Cố Tĩnh Trạch ở bên cạnh nói: "Nếu các người không đuổi, tôi nghĩ, nếu người của tôi qua đó đuổi giúp các người, khả năng rất lớn, sẽ ảnh hưởng đến việc làm ăn của các người".

"Cô....."

Muốn Cố gia đi đuổi, vậy rất lợi hại.

Mặc dù Lục Thanh Hồng cảm thấy vô cùng không phục, nhưng mà, chỉ có thể nói với Cố Tĩnh Trạch: "Cố tiên sinh ngài yên tâm, sau này Du gia sẽ không vào sòng bạc của Lục gia chúng tôi, tôi có thể bảo đảm với ngài".

"Tôi đây liền rửa mắt mong chờ". Anh nói, quay đầu lại ôm lấy Lâm Triệt.

Lâm Triệt quay đầu liếc mắt nhìn cô gái trên giường một cái, theo Cố Tĩnh Trạch rời khỏi phòng bệnh.

Nhìn hai người rời đi, cô gái trên giường mới phẫn hận đẩy Lục Thanh Hồng ra.

"Anh cái đồ vô dụng, người ta đánh em, hai mươi vạn thì xong mọi chuyện à? Em không cần!".

Lục Thanh Hồng đi lên liền tát cô gái một cái, cái tát lập tức làm cô gái ngơ ngác.

"Cô có biết mới vừa rồi tôi nhặt cái mạng về cho cô không!..

"Cái gì?" Cô gái uất tức nhìn anh.

Lục Thanh Hồng hừ một tiếng: "Đó là ai mà cô cũng dám đắc tội, đó là Cố Tĩnh Trạch, Cố gia, đó là người cô có thể chọc sao?"

"Cố..... Cố Tĩnh Trạch?" Cô gái bụm má, ghen hống nhìn trần trời.

Lục Thanh Hồng tự mình lầm bầm: "Tôi cũng không ngờ như vậy, nhưng mà, tôi cũng không thể bởi vì mặt mũi mà không muốn sống nữa, cô không thấy tôi cũng rất tức, chỉ là tôi chỉ có thể nhịn, Du gia này khi nào có tâm cơ, thể nhưng có quan hệ với Cố gia, sau này chúng ta cũng chỉ có thể trốn rất xa".

Cô gái vừa nghe, người kia quả nhiên rất lợi hại, trong lòng không khỏi lại ghen ghét, lại mơ ước.

Đáng tiếc, đó là độ cao người thường không đạt được, loại trình độ như cô, có thể thông đồng với Lục Thanh Hồng đã không tồi, cũng không dám đi gần với loại gia tộc đứng đầu như Cố gia.

Sau khi Lâm Triệt làm xong chuyện này, rất nhanh đi tới khách sạn tìm Du Mẫn Mẫn.

Cô ấy ở khách sạn mấy ngày rồi, mỗi ngày đều sẽ đổi một phòng, để tránh bị cha cô ấy tìm được.

Có lẽ đã thành thói quen, Du Mẫn Mẫn trông vẫn ổn, chỉ là người rõ ràng gầy đi một vòng.

Lâm Triệt nói: "Chuyện đã giải quyết xong, chị Du không cần quá lo lắng".

Du Mẫn Mẫn nhìn Lâm Triệt: "Là..... Cố Tĩnh Trạch hỗ trợ,"

Cô biết, Lâm Triệt tự mình làm không được, Lục gia cũng không phải dễ khi dễ, một câu hai câu, sẽ không tùy tiện buông tay.

Lâm Triệt gật gù đầu: "Đúng vậy, Cố Tĩnh Trạch áp trận, em đi theo xem".

Du Mẫn Mẫn cảm kích nhìn cô: "Cảm ơn em..... Nhưng mà..... Có phải tốn tiền đúng không?"

Cô không tin kia mấy người kia không lấy tiền.

Lâm Triệt đáp: "Cũng không tốn nhiều, chỉ cho bọn họ hai mươi vạn, để bọn họ im miệng, về sau bọn họ đều sẽ không cho ba chị đến sòng bạc".

Du Mẫn Mẫn sắc mặt trầm trầm, ngẩng đầu lên nhìn Lâm Triệt: "Tiền cứ trừ trong tiền lương của chị, chị sẽ chậm rãi trả em, cảm ơn chị".

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Sau Này Ngủ Chung

Lâm Triệt lắc đầu: "Cái này..... Xem như phúc lợi của bà Cố, không có sao".

Du Mẫn Mẫn cười cười: "Nếu bọn họ có thể không bao giờ cho ba chị vào sòng bạc, có lẽ những ngày sau này sẽ đỡ hơn chút, em cũng càng ngày càng nổi, tiền lương của chị cũng sẽ càng ngày càng cao, có lẽ rất nhanh là có thể trả hết cho em".

Du Mẫn Mẫn nhướn mày nhìn Lâm Triệt: "Nhưng mà, xem ra Cố Tĩnh Trạch đối xử với em rất tốt".

Lâm Triệt ngẩn người, nghĩ Cố Tĩnh Trạch xác thật là người rất tốt, chỉ là người có chút lạnh, nhưng mà, có đôi khi cũng là người đàn ông mặt lạnh tâm nhiệt.

Lâm Triệt đáp: "Nhưng mà Cố Tĩnh Trạch thật sự rất khó hầu hạ, rất nhiều tật xấu, không thèm nghe chị nói nữa, em muốn trở về. Qua mấy ngày còn phải đến Cố gia chúc thọ".

Lâm Triệt về nhà, đứng ở cửa, nhìn Cố gia thủ vệ nghiêm ngặt, bỗng nhiên nghĩ, cảm thấy mình giống như vẫn luôn được Cố Tĩnh Trạch chăm sóc, nhất thời thể nhưng có chút ngượng ngùng.

Cô thật cô gái phiền toái.

Buổi tối ngủ, Cố Tĩnh Trạch rửa mặt xong, nhìn thấy vẻ mặt Lâm Triệt ngượng ngùng nhìn anh.

Cố Tĩnh Trạch ngẩng đầu lên: "Em nhìn chăm chăm anh làm gì?"

Lâm Triệt ngượng ngùng nhìn Cố Tĩnh Trạch mặt, nói: "Em cảm thấy..... Bắt đầu từ hôm nay, chúng ta đổi vị trí đi, anh ngủ trên giường, em ngủ sofa".

Cố Tĩnh Trạch kỳ quái nhìn cô: "Vì sao?"

Lâm Triệt đáp: "Bởi vì vóc dáng anh cao, tổng ngủ cái này sẽ không thoải mái, vóc dáng cừ em, ngủ ở nơi này vừa lúc, ít nhất cũng nên thay phiên nhau, anh ngủ một đêm, em ngủ một đêm, nói cách khác, chỉ có mình anh ngủ ở nơi này, chúng ta cũng không biết khi nào mới có thể ly hôn, chẳng phải là quá không công bằng với anh".

Cố Tĩnh Trạch ánh mắt chột lóe, cười nhìn Lâm Triệt, nhướn mày nói: "Cho nên kỳ thật là em đang đau lòng anh phải không?"

"....." Cái này có quan hệ gì tới đau lòng!

Lâm Triệt nói: "Ý em không phải vậy, em chỉ là nói..... Thôi, anh thích ngủ sofa thì ngủ đi".

Lâm Triệt đẩy lòng tràn xuống, cảm thấy mình không phải đau lòng đâu.

Cô mắc mớ phải đau lòng anh, chỉ là tự trách mình luôn là người khiến anh phiền toái, cô ngượng ngùng mà thôi.

Lâm Triệt trừng mắt nhìn Cố Tĩnh Trạch không biết cảm kích một cái, xoay người trở lại mép giường, lại cảm thấy, phía sau, Cố Tĩnh Trạch nhanh chóng lên theo, sau đó cùng nhau ngồi ở trên giường.

Lâm Triệt quay đầu lại nói: "Anh thay đổi quyết định?"

Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt, bỗng nhiên nói: "Kỳ thật giường lớn như vậy, hai người chúng ta ngủ cùng nhau cũng hoàn toàn không có sao".

"Cái gì?" Lâm Triệt cho rằng mình nghe lầm.

Cố Tĩnh Trạch nói, trực tiếp ôm lấy Lâm Triệt, hai người cùng nhau ngã xuống trên giường.

Vốn dĩ đó là giường dành cho hai người size lớn, xác thực hai người ngủ vẫn còn dư lại rất nhiều khoảng không, nhưng mà, ngủ chung sao có thể!

Lâm Triệt vội giãy giụa muốn đứng lên: "Không nên không nên, Cố Tĩnh Trạch, không thể ngủ ở trên một cái giường!".

Vòng eo lại bị anh kéo trở về một phen, không dùng chức sức, cô lại lần nữa nằm ở trong lòng ngực anh.

Cố Tĩnh Trạch cúi đầu nhìn cô: "Làm sao vậy, em đang sợ cái gì? Sợ em sẽ nhìn không được sao?"

Lâm Triệt trên mặt hơi hơi đỏ lên: "Cái gì nhìn không được, sao em nhìn không được!"

"Nhìn không được cứ tới đè anh ra". Cố Tĩnh Trạch nói.

Lâm Triệt trừng anh: "Nói hươu nói vượn, sao em có thể nhìn không được, mặt người dạ thú chính là người đàn ông mới đúng!"

"Ừm, nếu em lo lắng anh sẽ nhìn không được, như vậy em lo lắng nhiều, ở một phòng lâu như vậy, anh còn không có động vào em, như vậy ở trên một cái giường, cũng tuyệt đối sẽ không có chuyện nhìn không được, đương nhiên em có thể yên tâm!"

"....." Lâm Triệt chỉ là không muốn ngủ với anh trên một cái giường mà thôi.

"Không nên không nên, thật sự không được!". Lâm Triệt hoảng loạn nói.

Cố Tĩnh Trạch lại vẫn ngăn chặn cô, trực tiếp khoanh thân thể của cô lại.

"Đừng nhúc nhích, ngoan ngoãn ngủ đi!"

"Em....." Như vậy cũng ngủ được mới là lạ á!

"Miễn mạn suy nghĩ cái gì, nhanh ngủ là được!". Cố Tĩnh Trạch ở sau người nói.

Lâm Triệt thật hết chỗ rồi, động dậy như thế nào cũng không được, chỉ có thể thở hổn hển nằm ở nơi đó, cảm thấy người đàn ông sau lưng hình như dần dần thả lỏng xuống, nhưng cô vẫn thanh tỉnh tròn mắt, không biết qua bao lâu, mới mỗi một bắt đầu có cảm giác buồn ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 147: Chương 97.2

Nhưng mà kỳ quái chính là, như vậy thế nhưng cũng có thể ngủ.

Giống như thật sự rất mệt, chưa tới chốc lát, cô thật sự ngủ say.

Ngày hôm sau, Cố Tĩnh Trạch tỉnh lại, tinh thần sáng láng như cũ.

Lâm Triệt có loại cảm giác anh sẽ ăn vạ trên giường cô cả đời.....

Nhưng là, có lẽ vì sơ pha quá khó ngủ, anh thật sự ngủ say, cho nên dù tư thế ngủ của cô rất khó coi, cũng không quấy rầy được giấc ngủ của anh.

Như vậy ngấm lại, có lẽ để anh ngủ trên đây cũng được.

Chỉ là, vốn dĩ cô muốn đi ngủ sơ pha, ai biết thế nhưng sẽ cùng nhau ngủ.....

Rất nhanh bắt đầu Liên hoan phim truyền hình Panda.

Bởi vì Lâm Triệt đang là người mới vào giới, cho nên công ty cũng tổ chức long trọng, tìm chuyên gia phụ trách trao giải cho Lâm Triệt lần này.

Sáng sớm Lâm Triệt ở nhà thay quần áo, nhìn lễ phục kia, xê tà mãi cho đến phía trên, thật là có chút không thích ứng, nhưng mà, đây là công ty an bài, công ty sớm nói, liên hoan phim lần này, nhất định rất nhiều phóng viên qua đó, Lâm Triệt muốn lên trang báo, nói sẽ không dễ dàng, cho nên cố ý tìm cho Lâm Triệt lễ phục tương đối xuất sắc.

Nhưng mà kỳ thật Lâm Triệt không có hứng thú lên báo, chỉ nghĩ có thể tham gia bữa tiệc lớn như vậy, đã không tồi.

Ở trước gương soi lại, cô vẫn cảm thấy không thích hợp.

Cố Tĩnh Trạch vừa tiến đến, liền nhìn thấy cô đang đứng ở trước gương đùa nghịch, thân hình cao gầy mảnh khảnh, mặc lễ phục lộ eo như vậy, làm

người cô có vẻ vô cùng cao quý, bộ dáng cũng rất gọi cảm

Cố Tĩnh Trạch hí mắt nhìn, đi qua, nói: "Em đang làm gì?".

Lâm Triệt quay đầu lại nói: "Anh cảm thấy, em như vậy có phải có chút quái không?"

Cố Tĩnh Trạch đánh giá một chút, nhìn thấy cái đuôi trắng nõn kia lộ ra, so với lễ phục thiên nga nhưng màu đen, vô cùng tương xứng: "Như thế nào, trông khá tốt mà".

"Anh cảm thấy đẹp sao?" Lâm Triệt quay đầu lại nói.

Cố Tĩnh Trạch cười đến gần vài phần, âm thanh trầm thấp dễ nghe: "Anh cảm thấy em không mặc cái gì càng đẹp mắt hơn."

"....." Lâm Triệt đỏ mặt lên: "Cút!".

Cố Tĩnh Trạch cười nói: "Là em muốn hỏi anh".

Trên mặt Lâm Triệt ửng hồng: "Ai biết anh lưu manh như vậy!".

Cố Tĩnh Trạch cười đánh giá cô, cảm thấy xê tà kỳ thật thật không tồi.

Hình như, mặc như vậy rất dễ coi.

Trong lòng hơi rung động, anh vội xoay người đi ra ngoài, cảm thấy có phải gần đây mình có chút áp lực, bằng không sao nhìn thấy cô liền nhin không được nghĩ đến một ít chuyện tà ác.

Có lẽ thật sự tới tuổi, cho nên thân thể khổng chế không được cũng muốn phụ nữ.

Lâm Triệt quay đầu nhìn Cố Tĩnh Trạch: "Cái kia, đúng rồi, hôm nay chúng ta có vé, nếu anh hứng thú cũng có thể đi xem".

Cố Tĩnh Trạch phục hồi tinh thần lại, thấy cô đưa phiếu qua, cầm lấy, nói: "được, có rảnh em sẽ đi qua".

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Cố Tĩnh Dư Sẽ Không Xuất Hiện Như Lễ Thường

Lâm Triệt thấy Cố Tĩnh Trạch không nói một tiếng xoay người đi rồi, nghĩ anh nói giỡn, mình cũng chỉ có thể bắt đắ dĩ kéo vấy dài đi tham gia liên hoan phim.

Liên hoan phim truyền hình Panda tổ chức ngoài sân, sớm bị vây chặt như nêm cối.

Lâm Triệt nhắc vấy dài, ở dưới sự làm bạn của Du Mẫn Mẫn, cùng nhau đi vào bên trong.

Du Mẫn Mẫn nói với cô: "Lần này em có cơ hội rất lớn, cho dù cuối cùng không đoạt giải, chúng ta cũng coi như là tới không uổng công".

"Em cảm thấy cơ hội sẽ không lớn, năm nay thật nhiều kịch đứng đầu, rất nhiều nhân vật xuất sắc hơn em, đặc biệt hiện tại lưu hành những nhân vật cũng chính cũng tà, tất cả mọi người đều cảm thấy kĩ thuật phụ nữ diễn cao".

"Cũng không nhất định, nhân vật của em cũng rất xuất sắc". Du Mẫn Mẫn cười vỗ vỗ cánh tay Lâm Triệt.

Lâm Triệt nhìn bên ngoài, chính là những nữ diễn viên mới đứng đầu phim truyền hình đang đi qua thăm dò, MC lửa nóng giới thiệu, nói: "Vương Tĩnh Sở ở phim truyền hình 《Nữ nhân thiên hạ》 đã biểu hiện đáng giá thưởng thức, cô gái diễn vô cùng nhập tâm, năm nay mới 20 tuổi, cũng là một vị nhỏ nhất trong làng đề danh lần này".

Lâm Triệt nhìn mọi người đón Vương Tĩnh Sở tiến vào, đèn flash lập tức sáng lên, không khỏi nhún nhún vai nhìn Du Mẫn Mẫn bên cạnh.

Đây là đối thủ cạnh tranh mà Lâm Triệt nói.

Mới 20 tuổi, quả nhiên là quang mang bắn ra bốn phía.

Du Mẫn Mẫn nghe thấy một người bên cạnh không hề có kỳ bình luận: "Xem ra lần này cô ta rất có khả năng đoạt giải, đặc ý đào dặt như vậy, bộ dáng như nắm chắc thắng lợi".

“Đúng vậy, hơn nữa gần đây cô ta mới vừa yêu đương với Lưu Khải Xào, trên bảng đề tài cô ta vẫn luôn dẫn đầu, tôi cũng cảm thấy hẳn là lần này cô ta sẽ là người thắng”.

Mọi người nhìn Lâm Triệt, kinh thường liếc mắt nhìn cô một cái.

Lâm Triệt quay đầu, Du Mẫn Mẫn thấp giọng nói: "Mặc kệ bọn họ nghĩ như thế nào, cái này là ngành sản xuất, không có việc gì thì nói bậy khắp nơi, kệ đi".

Lâm Triệt gật gù đầu: "Không có việc gì, chị Du, em biết".

Nhưng mà lúc này, phía sau, có người bỗng nhiên vỗ cái gáy cô một chút.

“Ai u ai thế?”

Quay đầu, liền nhìn thấy Cố Tĩnh Dư đã lâu không gặp, không biết khi nào đã tới phía sau.

“Nhìn cái gì vậy?”. Anh hỏi.

Lâm Triệt đáp: "Cố Tĩnh Dư, sao anh tới nơi này?"

“Nhìn thấy em ngây ngốc đứng ở chỗ này, cho nên anh đến xem".

“Em ngây ngốc hồi nào.....” Lâm Triệt sờ sờ đầu mình.

Cố Tĩnh Dư nói: "Đồ ngốc, đi thôi, đừng đợi, cùng anh đi qua đó".

“A? Không phải anh là người tài trợ sao? Hôm nay em không xứng cùng anh bước trên thảm đỏ".

“Hiện tại không phải rất xứng sao".

“Nhưng mà.....” Lâm Triệt bị anh kéo, nghiêng ngả lão đảo đi đến phía trước.

“Nhưng mà cái gì chứ, đi thôi, anh cùng đi với em".

Nào có như vậy.

Tuy rằng biết, Cố Tĩnh Dư không có việc gì thì thích phá hư quy củ, quy củ ở trong mắt anh chính là cái rắm, nhưng mà Lâm Triệt cô là người làm nghề nghiệp theo khuôn phép cũ.

Cố Tĩnh Dư vốn dĩ chính là phải làm người tài trợ lên sân khấu, sau khi Lâm Triệt bị anh kéo đi, ánh mắt ghen ghét của mọi người, liền cùng nhau nhìn qua, lại thấy lúc đến phiên Cố Tĩnh Dư, Cố Tĩnh Dư cường ngạnh kéo Lâm Triệt lên, kẹp tay cô ở trong khuỷu tay, cứ như vậy kéo cô lên thảm đỏ.

MC ở bên trong cũng hoảng sợ theo, nhưng mà cũng biết, Cố Tĩnh Dư là người thường xuyên không làm theo kịch bản, cho nên cũng rất nhanh phản ứng kịp.

Mọi người hâm mộ nhìn hai người đi trên thảm đỏ, đèn flash lập tức kịch liệt lóe lên, nói Cố Tĩnh Dư thế nhưng vứt bỏ nữ chính, mang theo nữ vai phụ tới bước trên thảm đỏ.

Du Mẫn Mẫn ở phía sau nhìn, vô ngữ lắc lắc đầu.

Dù sao cũng đã trình diễn trên thảm đỏ xong, cô ngồi xuống vị trí của mình bên trong.

P phía trước, Vương Tinh Sở bỗng nhiên quay đầu, cười nói với Lâm Triệt ở trong hậu tòa: "Lần này cùng nhau được nhắc tên rồi". Cô ta nói.

Lâm Triệt cũng mỉm cười theo: "Đúng vậy".

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 149: Chương 98.2

“Em cảm thấy 《Tình kiếm》 của chị có phần thắng rất lớn, dù sao có Cố Tình Dư và Mộc Phi Nhiên, ngay cả vai phụ cũng là Lâm Li, chúng ta không bằng, đều là người mới, không có ai gạo cội, có thể nổi cũng do vận khí tốt, không biết như thế nào đã thành hắc mã”.

Tuy rằng giọng điệu khiêm tốn, nhưng mà nghe như thế nào cũng cảm thấy đang kiêu ngạo.

Ý nói Lâm Triệt nổi là bởi vì có minh tinh sao, còn bọn họ không có một ai là minh tinh, toàn dựa vào thực lực sao?

Lâm Triệt cười cười nói: "Phải không, không biết kịch bản của em như thế nào, không một minh tinh nào dám điểm, xem ra kịch bản hẳn là rất tốt".

Ý là nói, loại kịch bản rác rưởi này, không chút kỹ thuật, đương nhiên chướng mắt.

Vương Tinh Sở sắc mặt khế biến, trừng mắt nhìn Lâm Triệt một cái, trong lòng nói thầm, còn không phải vì có Cố Tình Dư chống lưng sao.

Lúc này, không ít người đi ngang qua bên này, thấy được Lâm Triệt, đều vội lại đây chào hỏi.

Có nhận thức, không quen biết, trước kia gặp qua, chưa thấy qua.

Lâm Triệt tuy rằng vẫn luôn đóng phim, nhưng mà, chưa từng tham gia quá bất luận tiệc tùng gì trong giới, Lễ liên hoan phim này, thật giống như là một nơi tụ hội, người mọi người có thể nhắc tới, gần như đều trình diện, năm nay bọn họ đều có tác phẩm, cho nên Lâm Triệt cũng là lần đầu tiên biết, nhiều người như vậy thế nhưng còn biết mình, thế nhưng cũng có người muốn nhận thức mình.

Bị vây công nửa ngày, thật vất vả sắp bắt đầu rồi, mọi người mới về chỗ ngồi của mình.

Lâm Triệt nhẹ nhàng thở ra, nói với Du Mẫn Mẫn bên cạnh: "Vừa rồi trao đổi thật nhiều số WeChat".

Du Mẫn Mẫn đáp: "Đó là đương nhiên, hiện tại em đang bay lên, rất nhiều người muốn làm quen em".

“Vi sao muốn làm quen em?” Lâm Triệt kỳ quái hỏi.

Du Mẫn Mẫn đáp: "Trong giới này nhân mạch rất quan trọng, ai biết về sau ai cần ai, hiện tại em cũng là nhân vật đang nổi, hơn nữa tương lai tiền đồ không thể hạn lượng, đương nhiên bọn họ cũng muốn nhân lúc còn sớm làm quen em".

“Được rồi”. Lâm Triệt không nghĩ tới mình ở trong cảm nhận của người khác, cũng có giá trị: "Em cho rằng em còn là người mới".

“Cũng chỉ là người mới trong năm nay mà thôi, về sau em sẽ càng ngày càng nổi!”. Du Mẫn Mẫn cười nhìn cô.

“Ai biết được, hiện tại người mới xuất hiện lộp lộp, em còn không biết có thể bị chụp ở trên bờ cát không”.

Bởi vì kinh nghiệm trong quá khứ, kỳ thật trong lòng Lâm Triệt không dễ dàng lạc quan.

Phía trước, Vương Tinh Sở nhìn, cũng hừ một tiếng, quay đầu đi, so sánh với, người bên cô ta xác thật thừa thớt hơn nhiều, trong lòng cô ta lắm bầm, còn không phải do Cố Tình Dư sao, xem như cái gì, cô cũng không tin, Lâm Triệt còn có thể dựa anh ta cả đời.

Rất nhanh bắt đầu lễ trao giải.

Vương Tinh Sở lại lặng yên rời khỏi nơi này.

Phòng đơn bên ngoài, tiếng thờ dốc không ngừng truyền đến.

Vương Tinh Sở kiêu sưỡn: "Trần tổng, ngài nói, thưởng người mới lần này, nhất định là của em".

“Ừ, em, là của em”.

“Mới vừa rồi ngài không thấy Lâm Triệt kia có bao nhiêu kiêu ngạo, dựa vào Cố Tình Dư sùng ái cướp đầu đề ngày mai, giải thưởng người mới nhất định không thể cho cô ta!”.

“Được được, không cho cô ta, bảo bối, chúng ta tới, tiếp tục……”

Vương Tinh Sở chỉnh sửa váy áo trở về, nhìn Lâm Triệt phía sau, đắc ý cười, nghe thấy Du Mẫn Mẫn chỉ cho cô ấy nêu cảm nghĩ khi đoạt giải nhất, càng cười, nói: "Vẫn nên dừng lãng phí thời gian, Lâm Triệt, tuy rằng em biết, kỹ thuật diễn của chị cũng không tồi, cũng rất nỗ lực, nhưng mà, giải thưởng lần này, em lấy mất rồi". Cô ta quay đầu: "Cho dù chị nhận thức Cố Tình Dư cũng vô dụng, em có thể nói rõ cho chị…… Chị căn bản không biết, em có người chống lưng cỡ nào!”.

Chương 150: Chẳng Lễ Không Nên Mời Ăn Cơm Sao

Vương Tinh Sở quỳ gối ở trên vị trí của mình, Lâm Triệt cắn môi, nhìn bóng dáng cô ta, tay nắm chặt với nhau.

Du Mẫn Mẫn cũng không nghĩ tới, Vương Tinh Sở thể nhưng kiêu ngạo như vậy.

Dù sao tuổi còn trẻ, quá thiếu kiên nhẫn.

Lâm Triệt cười lạnh: "Giải thưởng Panda so với nhau về kỹ thuật diễn hay là hậu trường? Thật là....."

Du Mẫn Mẫn ấn tay Lâm Triệt: "Tạm thời đừng nóng nảy, chị đi hỏi thăm một chút".

Nhìn Du Mẫn Mẫn đứng dậy rồi đi, một mình Lâm Triệt dựa vào nơi đó, sau khi nghe thấy tiếng người nghị luận không lớn không nhỏ chui vào lỗ tai cô.

"Xem ra giải thưởng người mới lần này là của Vương Tinh Sở".

"Nhưng mà Lâm Triệt cũng rất giỏi".

"Kỳ thật tôi sớm biết rằng, Vương Tinh Sở thông đồng với cấp cao của Liên hoan phim truyền hình Panda, đã sớm gặp qua vài lần".

"Ôi trời, vậy xem ra thật là cô ta, khó trách tràn đầy tự tin như vậy, một mình bước trên thảm đỏ, mà có khí thế như vậy, hóa ra đã sớm điều động nội bộ, vậy Lâm Triệt chẳng phải rất đáng thương".

"Nhưng cũng không có biện pháp".

Tuy sáng sớm Lâm Triệt cũng không ôm hy vọng mình đoạt giải, nhưng mà lúc này vẫn khó chịu như cũ, dù sao, thực lực của mình không đủ, có thể tâm phục khẩu phục, nhưng mà cô bị khiêu khích như vậy, thì không ai có thể cao hứng được.

Trên thế giới ở đâu cũng không công bằng, ở trong giới này càng nhiều hơn, Lâm Triệt không thích loại không công bằng này đặt ở trên người mình.

Có năng lực thì mọi người cùng nhau so nhân khí và kỹ thuật diễn không tốt sao!

Vương Tinh Sở thỉnh thoảng quay đầu, lúc nhìn Lâm Triệt, mày liền nhíu lên, biểu tình đặc ý bộc lộ ra ngoài.

Lâm Triệt chỉ có nhìn phía trước, yên lặng hít một hơi thật sâu.

Trên đài, từng người đang được trao giải thưởng, từ âm nhạc thưởng, đến hình ảnh thưởng, đôi mắt Lâm Triệt nhìn phía trước, nghĩ đến lập tức sẽ trao giải thưởng cho người mới, yên lặng ngồi.

Vương Tinh Sở lúc này quay đầu lại, khẽ mỉm cười nhìn Lâm Triệt: "Không cần mong đợi như vậy, giải thưởng khẳng định là của em, thật là xui xẻo, nhưng mà ai bảo lần này chị gặp em chứ, lần sau lại nỗ lực lên". Vương Tinh Sở lại làm bộ làm tịch che miệng một cái: "Ồ, em nhớ ra rồi, giải thưởng người mới cả đời chỉ có một cơ hội vào vòng chung kết, sang năm chị không phải người mới".

Lâm Triệt nhìn Vương Tinh Sở: "Ít nhất tôi dựa vào thực lực của mình, chưa từng nghĩ tới dựa thế lực đứng sau,"

"Ha, thế lực đứng sau cũng là một loại thực lực, đặc biệt là ở cái giới giải trí này, có điều, nhìn dáng vẻ chị ở phương diện này không mạnh bằng tôi".

Vừa dứt lời, MC phía trước bắt đầu nói: "Giới giải trí năm nay xuất hiện thật nhiều người mới, đặc biệt thượng sáu tháng cuối năm cũng càng nhiều kinh hỉ, xuất hiện rất nhiều tác phẩm danh tiếng và ratings trong mùa thu hoạch".

"Cho nên, hiện tại chúng tôi sắp sửa trao giải thưởng cho người mới năm nay".

Sau khi MC đọc tên người được đề cử một lần, khách quý trao giải ở phía trước cười nói: "Năm nay ai sẽ là người có được giải thưởng? Là Vương Tinh Sở? Là Cố Ninh Ninh? Là Tư Đồ Tinh, hay là Lâm Triệt?"

Lúc này, một ánh mắt của khách quý trao giải, nhìn dưới đài nhìn một vòng, còn trên màn ảnh, cũng đều là bốn người vừa đọc tên. Còn hai người còn lại, cũng không có biểu tình gì, Lâm Triệt xác thật có chút cứng đờ, cô không quen bị người nhìn chăm chăm như vậy. Mà Vương Tinh Sở, vẻ mặt tràn đầy sự tự tin nhìn phía trước, biểu tình rất cao ngạo.

Lúc này, khách quý rốt cuộc mỉm cười tiếp tục nói: "Người mới có được giải thưởng lần này chính là, Lâm Triệt".

Phía dưới, lúc Lâm Triệt nghe đến tên của mình, khiếp sợ tột đỉnh.

Ngồi ở chỗ kia, sau một lúc lâu cũng không cử động, vẫn nhờ người bên cạnh chạm chạm cô, mới vội đứng lên.

Có chút hoảng hốt, bị đèn chiếu cũng nhìn không thấy những thứ khác, cô lên trên đài, tiếp nhận cúp khách quý trao.

Phía dưới, Vương Tinh Sở cũng đã nâng mông lên, lúc nghe được tên, sắc mặt cũng tái đi.

Nhìn phía trước, Lâm Triệt cầm cúp, đứng ở phía say microphone, có chút kích động cầm microphone, cười nói: "Cảm ơn người chịu trách nhiệm 《Tình kiếm》, cảm ơn đạo diễn cho tôi cơ hội, để cô biểu diễn một nhân vật quan trọng như vậy, cảm ơn rất nhiều diễn viên và đoàn làm phim, giúp tôi học được rất nhiều thứ, thật sự cảm ơn mọi người....."

Vương Tinh Sở sớm nghe không nổi nữa, trực tiếp đứng dậy, cũng mặc kệ ánh mắt khác thường của người khác, liền bước ra ngoài.

Tới bên ngoài, tìm một vòng, mới rốt cuộc tìm được Trần tổng phía sau.

Cô tức trực tiếp kêu: "Sao anh lại thế này, nói trao tôi giải thưởng này, sao anh..... Anh cũng dám gạt tôi, anh đang chơi tôi sao!".

Cô rất muốn giết người, bao nhiêu lời mạnh mẽ nói hết ra, cuối cùng thế nhưng vẫn tay không mà về.

"Anh..... Anh cũng không biết, anh thật sự đã viết tên của em lên, cho dù tất cả mọi người đều nói cảm thấy Lâm Triệt tương đối tốt, nhưng mà anh vẫn hướng về em, chỉ là, hôm nay....." Trần tổng vô ngữ nói: "Chỉ có thể nói, thế lực phía sau Lâm Triệt mạnh hơn em, cái này anh cũng không có biện pháp".

"Cái gì?"

"Thật sự, chuyện này chỉ có thể như vậy, anh cũng nghĩ cô ta không có thế lực nào mạnh đứng sau, nhưng mà, đó là người mà anh không chạm đến được, anh muốn giúp em cũng không giúp được".

Vương Tinh Sở nghe xong, cả người đều trầm xuống, lại bởi vì tức giận, gương mặt đều vặn vẹo theo.

Nhưng thật ra rất nhanh, khi Lâm Triệt xuống đài, nhìn thấy Du Mẫn Mẫn, cô kinh ngạc nói: "Em thật sự không nghĩ tới, giải thưởng này có thể trao cho em, trời ạ, rốt cuộc là chuyện như thế nào".

Du Mẫn Mẫn cười: "Xem ra vẫn có công bằng".

Lâm Triệt gật đầu thật mạnh.

Trên mặt không che dấu được vui sướng.

Du Mẫn Mẫn nói: "Nhớ rõ mời khách ăn cơm".

"Đương nhiên, mời mọi người ăn bữa tiệc lớn, he he".

Rất nhanh kết thúc lễ trao giải, lúc Lâm Triệt đi ra ngoài, lại nghe thấy tiếng di động đổ chuông.

Mở ra xem, là Cố Tĩnh Trạch gọi tới.

Cô vội nghe điện thoại: "Cố Tĩnh Trạch".

Nghe âm thanh vui sướng của cô, Cố Tĩnh Trạch bình tĩnh mỉm cười: "Kết thúc chưa?"

"Vâng, vừa mới đã kết thúc".

"Anh ở bên ngoài chờ em, xuất hiện đi".

"A, thật vậy chăng?"

"Đương nhiên, em đoạt giải, chẳng lẽ không thể mời anh ăn bữa cơm sao?" Cố Tĩnh Trạch nói.

"Được chứ được chứ, đương nhiên mời".

Lâm Triệt buông điện thoại xuống chạy ra, quả nhiên nhìn thấy xe Cố Tĩnh Trạch đang ở bên ngoài.

Lâm Triệt nhảy lên xe, liền nhìn không được cho Cố Tĩnh Trạch xem chiếc cúp trong tay.

Cố Tĩnh Trạch cười nói: "Chúc mừng em".

Lâm Triệt kinh ngạc nói: "Lúc ấy em cảm thấy rất lạ, tất cả mọi người đều nói, Vương Tinh Sở quen người rất lợi hại, phỏng chừng giải thưởng sẽ là của cô ta, nhưng mà cuối cùng vẫn là của em".

Cố Tinh Trạch cười nói: "Chúng tôi em quen người lợi hại hơn".

“Cái gì?”

Cố Tinh Trạch không nói cái gì, đã khởi động xe: "Đi thôi, mời anh ăn cơm".

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Thích Chia Sẻ Mọi Thứ Của Anh Cho Em

Lâm gia.

Lâm Lệ nhìn TV chiếu cảnh Lâm Triệt lên đài lãnh thưởng, không khỏi tức đến la hét.

Ảnh đèn flash vẫn chụp cho tới khi cô xuống đài, nhìn cô được người quay chung quanh, chúc mừng, phóng viên cũng sôi nổi tiến lên phỏng vấn, bộ dáng thật là khí phách hăng hái.

Lâm Lệ tức nghiêng răng, quăng tách trà trong tay.

“Lâm Triệt thế nhưng còn có thể đoạt giải!”.

Hàn Thái Anh nhìn, ở bên cạnh trấn an Lâm Lệ: "Được rồi, hiện tại nó có Cố Tinh Trạch chống lưng, đương nhiên không giống nhau, chờ con nhanh gả vào Tần gia, cũng sẽ giống vậy".

Lâm Lệ cắn răng, nghĩ xác thật là như thế này, nhưng mà..... Tần gia khác Cố gia, đó là vẫn kém Cố gia một khoảng, cái này làm cho cô ta càng nghĩ, càng tức giận lên.

Mà lúc này.

Cố Tinh Trạch mang theo Lâm Triệt cùng nhau vào một nhà hàng, Lâm Triệt nói: "Oa, nơi này thoạt nhìn đã rất quý, không phải anh thật sự muốn em mời chứ".

Cố Tinh Trạch nhìn cô: "Hôm nay em đoạt giải, chẳng lẽ không phải em mời sao?"

Lâm Triệt bĩu môi: "Nhưng mà cũng không nghĩ tới anh chọn nơi quý như vậy".

Này tuy là cửa hàng đồ ăn Trung Quốc, nhưng mà, từ bên ngoài nhìn vào đã cảm thấy nơi này nhất định vô cùng sang quý.

Cửa trang trí vô cùng hoa lệ, bên trong cũng không nhiều người, thoạt nhìn đều là phòng đơn, mỗi phòng đơn viết thư văn bên ngoài, nhân viên bên ngoài nhìn thấy hai người tiến vào, liền vội cúi đầu vãn an, bộ dáng cung kính có lễ, tươi cười tự nhiên, trang dung thoạt nhìn cũng làm người vô cùng thoải mái, thoạt nhìn đã trải qua huấn luyện vô cùng nghiêm khắc.

“Cố tiên sinh, ngài muốn dùng phòng đó không, vẫn luôn chừa lại cho ngài".

“Được".

Cố Tinh Trạch mang theo Lâm Triệt đi vào, vừa đi vừa nói chuyện: "Thức ăn nơi này rất ngon, em ăn qua sẽ biết, hơn nữa làm rất sạch sẽ, rất có hương vị của nhà".

Lâm Triệt nói: "Anh muốn ăn hương vị gia đình, vậy chúng ta cần gì tới nơi quý như vậy, hẳn là về nhà, em làm cho anh".

Cố Tinh Trạch đen mặt nhìn cô: "Em chân tay vụng về như vậy, chờ em làm cho anh, phỏng chừng anh chỉ ăn được cặn bã".

“Nào có..... Lần trước là ngoài ý muốn".

Cố Tinh Trạch mới không tin cô, hơn nữa, cố ý mang cô tới nơi này, thế nhưng cô không cảm kích, thật là cô gái khó hiểu phong tình.

“Nơi này anh thường tới, thức ăn thật sự rất tuyệt, em ăn qua sẽ biết”.

Anh rất muốn được cô tán thành, trong lòng có một loại hy vọng thứ mình thích, cũng được cô thích.

Ngay từ đầu nhớ tới món ngon ở đây, có loại suy nghĩ kỳ quái là muốn chia sẻ cho cô, nhưng mà nàng thể nhưng còn lăm bằm lăm bằm ghét bỏ quá quý.

Lâm Triệt cùng vào bên trong với anh, sua khi ngồi xuống, nhìn thấy bên ngoài có thể nhìn mặt hồ, vị trí đại khái là nơi tốt nhất trong toàn bộ nhà hàng.

Cố Tĩnh Trạch phụ trách gọi món ăn, nếu anh quen thuộc nơi này, món gì ngon tất nhiên sẽ biết.

Anh chọn từng món từng món đầy cả bàn, Lâm Triệt cảm thấy túi tiền của mình rơi lệ, lòng mình như rỉ máu.

Cảm giác thật quý.

Cũng may, trong chốc lát, thức ăn liền bùng lên.

Lâm Triệt vừa thấy, trình bày món ăn vô cùng đẹp mắt, chỉ cần nhìn dạ dày cũng phình to.

“Ném thử đi”. Cố Tĩnh Trạch ở bất luận thời điểm gì, ăn cái gì cũng như mèo Ba Tư cai quý, động tác uyển chuyển nhẹ nhàng, thông thả.

Lâm Triệt lại không quan tâm, nhìn món nào ngon, kẹp lên ăn ngấu nghiến

Thật đúng là mỹ vị.

Cô bắt đầu há to miệng, nhai đồ vật cũng mặc kệ gì mà nhai kỹ nuốt chậm, ăn vô cùng vui vẻ.

Cố Tĩnh Trạch vô ngữ nói: “Em ăn từ từ thôi”.

Lâm Triệt đáp: “Miệng to ăn nhanh mới đã”.

Cố Tĩnh Trạch lắc đầu: “Nhưng không tốt cho dạ dày”.

Lâm Triệt đáp: “Không phải ăn cũng chỉ vì ngon sao, nếu tốt cho dạ dày, hẳn là mỗi ngày nên ăn cháo”.

“Càng ngày chỉ biết nói hươu nói vượn”. Cố Tĩnh Trạch trừng mắt nhìn cô một cái.

Nhưng mà, không thể phủ nhận, nhìn cô ăn ngon như vậy, trong lòng anh ỉn ỉn có một loại cảm giác thành tựu, giống như thứ mình thích được rất nhiều tán thành.

Cố Tĩnh Trạch biểu tình sung sướng, nhân nhặt nhìn cô ăn.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Chương 100.2

“Chậm một chút, xem, thức ăn đều dính vào khóe miệng”. Anh duỗi tay lau khóe miệng cho cô.

“Ăn xong rửa miệng là được, ai, anh cũng ăn đi, sao không thấy anh động đũa”. Lâm Triệt tùy tiện nói.

Mà cùng lúc đó, ở bên ngoài.

Mạc Huệ Linh và bạn tốt cùng nhau vào nhà hàng.

Người chung quanh Mạc Huệ Linh vẫn luôn rất hâm mộ cô, bởi vì cô từ nhỏ đã thân với Cố gia, cho tới nay, tất cả mọi người đều biết, Cố Tĩnh Trạch là bạn trai cô.

Thường xuyên có thể nghe Mạc Huệ Linh khoe rằng, nhưng mà, cô có khoe thì cũng kệ, làm người không thể nề hà.

Mọi người chỉ có thể tiếp tục hâm mộ cô, cho nên từ nhỏ, Mạc Huệ Linh đều là người ở trung tâm, tất cả mọi người đều quay chung quanh cô, bởi vì cô

và Cố Tình Trạch từ nhỏ chính là thanh mai trúc mã, không ai có thể lay động địa vị của cô.

Mãi cho đến hiện tại, kỳ thật Cố Tình Trạch đã kết hôn, nhưng mà dù sao cũng là ản hôn, trong giới không nhiều người biết tin tức Cố Tình Trạch kết hôn, thậm chí bọn họ còn chưa làm qua hôn lễ, cho nên càng không ai biết bên cạnh Cố Tình Trạch thế nhưng đã có phụ nữ.

“Huệ Linh, nơi này rất quý, cậu luôn tới nơi này ăn à, cậu còn mời khách, thật ngượng ngùng”. Bọn cô ta ở bên cạnh khách khi nói

.

Mạc Huệ Linh khó nén đắc ý, hào phóng nói: “Không sao, phòng ở nơi này được Tình Trạch bao hết, đặc biệt cho anh ấy dùng, mỗi lần tới, đến nơi đó là được, chỉ phí đều có Tình Trạch trả”.

“Thật sao, Cố Tình Trạch thật hào phóng với cậu, phòng đặc biệt chỉ cho mình cậu dùng”.

“Những thứ này đối với Tình Trạch cũng không là gì”. Mạc Huệ Linh nói, mang giày cao gót đi vào.

Mọi người ở phía sau đều nói này: “Vây cũng phải, đối với Cố gia mà nói, chút tiền ấy không phải một giây đã kiếm lại được, Huệ Linh, thật là quá hâm mộ cậu”.

Mạc Huệ Linh kiêu ngạo ngửa đầu.

Nhân viên cửa hàng liếc mắt một cái liền nhận ra Mạc Huệ Linh, cô thường tới nơi này, cho nên tất cả mọi người đều biết.

Nhìn Mạc Huệ Linh, nhân viên cửa hàng vội chào hỏi: “Mạc tiểu thư”.

Mạc Huệ Linh nói: “Vẫn là phòng kia, hôm nay bốn người”.

Nói, Mạc Huệ Linh liền ngửa quen đường cũ muốn đi vào bên trong.

Nhưng mà, lại không nghĩ, nhân viên cửa hàng khó xử ngăn đón Mạc Huệ Linh, có chút lo lắng nhìn nhìn bên trong, cô ấy mới ngượng ngùng nói: “Mạc tiểu thư, rất xin lỗi, nhưng mà..... Hôm nay Cố tiên sinh đang dùng phòng này”.

“Cái gì?” Mạc Huệ Linh nói: “Tình Trạch ở đây? Tôi tới tìm anh ấy”.

Nhân viên cửa hàng nhanh cản Mạc Huệ Linh sắp đi vào bên trong: “Nhưng mà..... Cố tiên sinh có khách”.

Mạc Huệ Linh sửng sốt.

Mọi người ở phía sau giống như cảm thấy Mạc Huệ Linh xấu hổ, vội ở bên cạnh giải vây: “Chúng ta đây đi khác phòng cũng giống vậy, có lẽ anh ấy đang bàn chuyện làm ăn”.

Mạc Huệ Linh chỉ có thể cười gượng, đành cho người đặt phòng khác.

Nhưng mà, ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm bên trong, trong mắt mang theo vài phần hoài nghi.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Thế Nhưng Bọn Họ Lại Ăn Cơm Cùng Nhau

Trong phòng.

Lâm Triệt một hơi ăn xong, thật là cực kỳ thỏa mãn.

“Đồ ăn rất ngon.” Cô ngẩng đầu lên, nói với Cố Tình Trạch.

Cố Tình Trạch cười nhìn cô, có chút đắc ý nói: “Anh nói rồi đồ ăn rất ngon, không có lừa em chứ?”

Lâm Triệt nói: “Vâng, thật sự rất ngon.”

Miệng Lâm Triệt béo ngậy, nhưng mà, kỳ quái ở chỗ là làm người ta không cảm thấy khó chịu, ngược lại có vẻ càng thêm thỏa mãn.

Anh nhìn không được nhìn cô, nhìn phía dưới còn dính vụn bánh mì, thò lại gần nói: "Đồ ngốc, xem em ăn kia, chỗ nào cũng dính vụn bánh."

Lâm Triệt nghiêng đầu, anh giúp cô lau đi.

Anh cười duỗi tay nhéo mặt, nhìn Lâm Triệt một cái, rồi đưa tay vào miệng mình.

Lâm Triệt ngẩn ngơ, trên mặt nổi lên ánh hồng nói với Cố Tĩnh Trạch: "Cút đi, anh điên rồi sao?"

Cố Tĩnh Trạch cười, nhẹ giọng nói: "Hương vị không tồi."

"....." Mặt Lâm Triệt tự nhiên đỏ lên, hung hăng trừng mắt người đàn ông càng không biết tiết tháo.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Làm sao vậy, anh nói bánh mì rất ngon thôi mà."

"Em..... Em cũng chưa nói gì khác." Lâm Triệt vội nói: "Ngon thì ngon, ở đây có rất nhiều, anh ăn đi."

Tự nhiên lấy thức ăn từ miệng người ta làm gì?

Cố Tĩnh Trạch cười nhẹ một cái, tránh cái bàn rồi đến gần cô một chút nói: "Ăn em ngon hơn."

"....."

"Cố Tĩnh Trạch! Anh điên rồi!" Lâm Triệt lại lần nữa kêu to lên.

Cố Tĩnh Trạch nghe xong, buồn cười cười ra tiếng, tiếng cười như là từ ngực vang lên, sung sướng mà ngạnh lẳng.

Lâm Triệt thật là phục anh, rầu rĩ cắn bánh mì, coi bánh mì như là đầu anh mà gặm.

Mà hai người tất nhiên sẽ không biết.

Lúc này, bên ngoài, Mạc Huệ Linh chỉ mới đi được nửa đường, liền không tự chủ được đi tới phòng bao bên này.

Ở bên ngoài cẩn thận nghe, trong chốc lát, cô thể nhưng lại nghe được tiếng cười của Cố Tĩnh Trạch.

Cố Tĩnh Trạch từ lúc nào có thể cười khoa trương như vậy.

Anh là người ít khi nói cười, dù tâm trạng có cao hứng cỡ nào, cũng chỉ cong cong khóe miệng mà thôi, hiện tại xem ra rất cao hứng.....

Bên trong không phải có chuyện vui gì chứ?

Mạc Huệ Linh lập tức qua đó xác định.

Cô tức giận nhìn bên trong, liền muốn bước nhanh vào đó.

Bên ngoài người phục vụ thấy vậy, vội ngăn cản Mạc Huệ Linh.

Biết Mạc Huệ Linh là ai, bọn họ cũng không dám ra tay, chỉ có thể khuyên can nói: "Mạc tiểu thư, cô làm gì vậy?"

Mạc Huệ Linh càng bị ngăn cản, thì ngược lại sự tức giận ngày càng lên cao.

"Các người là ai, lại dám ngăn cản tôi như vậy, buông tôi ra, cho tôi qua đó, tôi biết, Cố Tĩnh Trạch ở bên trong, các người hỏi Cố Tĩnh Trạch, là anh ấy cho phép các người ngăn cản tôi như vậy sao, tôi là ai các người biết không?"

Nhân viên cửa hàng thật bất đắc dĩ, nhìn Mạc Huệ Linh điên cuồng muốn xông vào bên trong phòng, một chút cũng không muốn để ý đến hình tượng, quần áo trên người đều theo đó mà lộn xộn hết lên.

Mạc Huệ Linh kêu: "Nhanh buông tôi ra, bằng không, tôi nói với Cố Tĩnh Trạch, đuổi hết các người!:"

Mạc Huệ Linh càng nghĩ càng tức giận, nhất thời phẫn nộ cái gì cũng không quan tâm.

Bên trong, căn bản hai người còn ở đó ăn trắng miệng, nhưng bỗng nhiên lại nghe được âm thanh ồn ào bên ngoài.

Lâm Triệt lập tức có chút tò mò: "Bên ngoài có phải đang cãi nhau? m thanh thật lớn."

Cố Tĩnh Trạch căn bản không quan tâm đến chuyện ở bên ngoài, hôm nay anh chỉ muốn ăn cơm với Lâm Triệt, anh nhìn Lâm Triệt, còn chưa có thưởng thức đủ bộ dáng thú vị khi ăn của cô, liền bị âm thanh bên ngoài quấy rầy. Nhìn Lâm Triệt đã đứng lên, Cố Tĩnh Trạch cũng chỉ đành đứng dậy nói: "Anh đi qua đó nhìn xem."

Lâm Triệt cũng vội vàng theo ra ngoài.

Vừa mới mở cửa, Cổ Tĩnh Trạch liền nghe âm thanh kêu to của Mạc Huệ Linh: "Tất cả các người, đều đợi đây, từng người từng người, xem tôi giáo huấn các người như thế nào!"

Nói xong Mạc Huệ Linh liền nhìn qua cánh cửa vừa mở ra, Cổ Tĩnh Trạch lạnh mặt xuất hiện ở cạnh cửa, cả người lúc này mới hoảng sợ.

Nhưng mà, lời đã nói ra, thì không thể rút lại, Mạc Huệ Linh miệng giật giật, thật muốn chửi mình một chút.

Biết rõ Cổ Tĩnh Trạch ở bên trong, còn nói những điều thô tục.

Nhưng mà, vừa rồi rất tức giận, thật sự không thể nhịn xuống.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Chương 101.2

Nhìn Cổ Tĩnh Trạch đã đi đến bên này, biểu tình của cô liền trở nên nhu nhược, nhưng mà, ngay sau đó, liền nhìn thấy phía sau anh, Lâm Triệt cũng theo ra.

Đôi mắt cô trừng lớn một chút, trừng mắt với Lâm Triệt phía sau.

Cổ Tĩnh Trạch thế nhưng lại ăn cơm với Lâm Triệt ở chỗ này?

Cổ Tĩnh Trạch thế nhưng lại mang Lâm Triệt đến đây ăn cơm?

Mạc Huệ Linh tức giận nhìn Cổ Tĩnh Trạch: "Tĩnh ạch anh. Sao anh tới đây ăn cơm với cô ta còn ngồi ở phòng bao này, anh. Anh tại sao lại có thể làm như vậy?"

Cổ Tĩnh Trạch không vui nhìn Mạc Huệ Linh.

Anh vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy bộ dáng điên cuồng như vậy của Mạc Huệ Linh.

Cô thậm chí còn vừa nói những lời thô tục.

Lời này nếu là Lâm Triệt nói ra, anh ngược lại vẫn có thể hiểu, Lâm Triệt vốn dĩ cũng không che dấu bản tính của mình, cô cũng tự nhận mình là cô gái tục tũn, cũng thích nói chuyện không cần suy nghĩ.

Nhưng mà, Cổ Tĩnh Trạch trước giờ đều cho rằng, Mạc Huệ Linh vẫn luôn là tiểu thư khuê các, tuy rằng tùy hứng, nhưng, giáo dưỡng vẫn phải có.

Nhưng, lúc này, biểu hiện của cô thật sự không giống với tiểu thư khuê các một chút nào, ngược lại càng giống người đàn bà đánh đá hơn, nhìn Lâm Triệt, trên mặt tràn ngập vẻ dữ tợn.

Cổ Tĩnh Trạch bước vài bước tới đó, nhân viên cửa hàng bên cạnh liền lui qua một bên, nhìn họ.

Mạc Huệ Linh thấy thế, lập tức chạy đến bên người Cổ Tĩnh Trạch, ôm lấy người Cổ Tĩnh Trạch, dùng sức dựa vào trên người anh, ôm lấy anh: "Tĩnh Trạch, bọn họ bắt nạt em, em rõ ràng nghe thấy âm thanh của anh, nhưng bọn họ nói không cho em đi vào, còn nói anh ở bên trong bàn chuyện với người khác, em không được quấy rầy, em là ai, mới dám qua đây tìm anh, em. em. Em thật sự rất khổ sở."

Tất cả nhân viên cửa hàng bên cạnh đều nổi giận, Mạc tiểu thư này, sao có thể nói hươu nói vượn như thế chứ.

Cổ Tĩnh Trạch thấy Lâm Triệt còn ở bên cạnh, cau mày đẩy Mạc Huệ Linh ra, cúi đầu nhìn cô: "Sao lại thế này, em đừng nói năng như vậy."

Mạc Huệ Linh ngẩng đầu lên, nước mắt lưng tròng nhìn anh: "Tại sao, anh, sao anh tới nơi này với cô ta?"

Cổ Tĩnh Trạch quay đầu lại nhìn, khó hiểu nói: "Nơi này đồ ăn rất ngon, nên anh và cô ấy đến đây ăn, em làm sao vậy?"

"Cái gì? Nơi này là nơi của em với anh, mỗi lần đều là chúng ta cùng nhau tới ăn, sao anh lại có thể mang cô gái khác tới ăn?"

Cố Tĩnh Trạch hít một hơi thật sâu: "Nơi này khi nào thành nơi của anh và em"

"Anh....." Mạc Huệ Linh trên mặt tối sầm

Lâm Triệt không muốn làm phiền chuyện riêng của hai người, liền nhìn Cố Tĩnh Trạch và Mạc Huệ Linh: "Bằng không hai người từ từ mà nói, tôi đi trước."

"Khoan đã." Cố Tĩnh Trạch quay đầu lại kéo tay Lâm Triệt, nhìn cô không có mặc áo khoác, liền vào bên trong lấy áo khoác, khoác vào cho cô: "Vào trong xe chờ anh".

Anh nói khẽ với Lâm Triệt.

Lâm Triệt nhìn anh, anh nghĩ chuyện này trong một thời gian ngắn, có thể giải quyết sao.

Nhưng mà nhìn nhìn những người đang ở bên cạnh, vẫn chỉ có thể gật gật đầu: "Được."

Nhìn Lâm Triệt rời đi, đôi mắt Mạc Huệ Linh trừng lên như muốn giết người nhìn Lâm Triệt đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Anh Sẽ Không Ly Hôn

Cố Tĩnh Trạch nhìn Mạc Huệ Linh thấp giọng nói: "Em rất cuộc làm sao vậy, Huệ Linh, sao em lại chạy tới nơi này làm loạn?"

Làm loạn? Cô làm loạn lúc nào?

Mạc Huệ Linh tức giận nhìn anh: "Cố Tĩnh Trạch, em hỏi anh, chuyện anh với cô ta rất cuộc là như thế nào? Vì sao anh lại mang cô ta tới phòng bao chúng ta hay ngồi."

Cố Tĩnh Trạch nhìn bên trong: "Nơi này khi nào trở thành của chúng ta thế?"

"Em....." Mạc Huệ Linh kinh ngạc nhìn anh: "Đương nhiên, do chúng ta thường xuyên tới."

Cố Tĩnh Trạch nhàn nhạt nói: "Chỗ này đơn giản chỉ là do anh thích, không chỉ dẫn em tới, anh của anh đã tới, em anh đã tới, tất cả người trong nhà của anh đã tới, rất nhiều bạn của anh đều đã tới."

"Này....." Mạc Huệ Linh không nghĩ Cố Tĩnh Trạch sẽ nói như vậy, cô vẫn luôn cảm thấy, nơi này chính là nơi riêng tư của cô và Cố Tĩnh Trạch.

Bởi vì cô và anh thường xuyên tới, hơn nữa sau đó, cô tự mình đến, nhân viên ở đây cũng sẽ tiếp đãi.

Nơi này rõ ràng là thuộc về cô và Cố Tĩnh Trạch, nhưng, anh hiện tại thế nhưng lại mang ả tiện nhân này tới nơi này, sao lại có thể.

Cố Tĩnh Trạch nhìn Mạc Huệ Linh: "Em nhìn xem em đã làm loạn thế nào rồi, mau trở về đi."

Mạc Huệ Linh bực một cái đã bắt được Cố Tĩnh Trạch, như thế nào cũng không chịu đi.

"Không, tại sao anh lại cùng cô ta ăn cơm với nhau, anh còn cười vui vẻ như vậy với cô ta, em rất khó chịu."

Cố Tĩnh Trạch hít một hơi thật sâu, nhẫn nại nhìn Mạc Huệ Linh, trong lòng cũng đã có chút buồn bực: "Anh và cô ấy tới đây ăn cơm, chẳng lẽ anh không thể ăn cơm sao?"

"Nhưng mà....." Mạc Huệ Linh cắn răng, nhất thời không có lời gì để nói.

Nhìn sắc mặt Cố Tĩnh Trạch không tốt, Mạc Huệ Linh đành phải thấp giọng nói: "Tĩnh Trạch, em vốn dĩ hôm nay cùng bạn tới nơi này ăn, nhưng lại không nghĩ tới sẽ gặp anh và cô ta, mọi người đều biết, em với anh mới là một đôi, hiện tại thế nhưng lại thấy anh với cô ta ở bên nhau, đây thật sự là muốn giết người, em nhất định đã trở thành cô gái bị đại gia là anh vứt bỏ..... Tại sao em lại rơi vào tình huống như vậy....."

Cố Tĩnh Trạch nhìn Mạc Huệ Linh: "Huệ Linh..... Không cần để ý ánh mắt của người khác như vậy."

"Người họ nói không phải em, em đương nhiên không thèm để ý!" Mạc Huệ Linh ngẩng đầu kêu lên.

Cố Tĩnh Trạch nhìn Mạc Huệ Linh: "Em sớm nên nói với họ, hiện tại anh đã kết hôn, em với anh không phải là một đôi, như vậy em cũng sẽ không cảm thấy bị xấu hổ, như thế mới chấm dứt những người chê cười em."

"Anh....." Tâm Mạc Huệ Linh đều trở nên rối loạn: "Anh nói chúng ta không phải một đôi? Tĩnh Trạch, chúng ta là một đôi, anh là của em, anh và cô ta sớm muộn gì cũng sẽ ly hôn, em nói rồi, em sẽ chờ anh!"

"Đúng vậy, sớm muộn gì cũng sẽ ly hôn, nhưng mà, hiện tại còn chưa có ly hôn, anh và em chỉ có thể tạm thời tách ra, sau này rồi nói, anh nói rồi, em có thể đi tìm người đàn ông khác, con người phải luôn nhìn về phía trước, về sau như thế nào, ai cũng sẽ không biết, lúc mà anh kết hôn, anh cũng chưa từng nghĩ tới....."

Không nghĩ tới mình và Lâm Triệt sẽ có một ngày như vậy.

Hiện tại nghe được hai chữ ly hôn, trong lòng thế nhưng liền cảm thấy bực bội.

Anh chưa từng nghĩ qua, sẽ có ngày ly hôn, anh cảm thấy mình và Lâm Triệt ở bên nhau, lâu dần thật sự đã trở thành thói quen.

"Chưa từng nghĩ tới cái gì?" Mạc Huệ Linh ngẩng đầu, sợ anh nói ra điều gì quyết tuyệt.

Nhưng mà, Cố Tĩnh Trạch chỉ hít một hơi thật sâu, nhìn Mạc Huệ Linh: "Thời gian ly hôn không có định trước, anh cũng không biết khi nào sẽ ly hôn."

Mạc Huệ Linh cắn răng: "Mặc kệ là khi nào, em đều sẽ chờ!"

"Huệ Linh!" Cố Tĩnh Trạch nhìn chăm chăm cô: "Nếu anh không ly hôn thì sao?"

"Anh....." Mạc Huệ Linh nhào vào trong lòng ngực anh: "Anh nếu như không ly hôn, em tình nguyện đi tìm cái chết, cũng sẽ không buông tha anh, em tình nguyện đi tìm chết, cũng sẽ không rời bỏ anh, Tĩnh Trạch, anh sẽ phải ly hôn, anh sẽ phải, tại sao anh lại không ly hôn?"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Chương 102.2

Cảm thấy nước mắt của Mạc Huệ Linh thấm ướt quần áo mình, Cố Tĩnh Trạch cảm thấy một đờ không thoải mái, nhưng mà, nhìn Mạc Huệ Linh khóc trời đất tối tăm, anh vẫn không nỡ đẩy cô ra.

Biết rõ tính tình của Mạc Huệ Linh, nên anh cũng không nói cái gì nữa, bản thân Cố Tĩnh Trạch cũng không biết, mình về sau sẽ có bộ dáng như thế nào, nhưng hiện tại chỉ cảm thấy trong lòng rất loạn, buột miệng thốt ra lời nói như vậy, hiện giờ nhìn thấy Mạc Huệ Linh khóc như thế, trong lòng cũng có chút hối hận, không nên nhất thời xúc động, mà nói chuyện không chút suy nghĩ như thế.

Chỉ là, mới vừa rồi, ý nghĩ "Không ly hôn" đó, đúng là đã từng lướt qua tròng đầu.

"Được rồi, đừng khóc, Huệ Linh."

Mạc Huệ Linh nghe giọng nói mềm mỏng hơn của anh, biết mình rốt cuộc ở trong lòng anh cũng chiếm một vị trí quan trọng, lúc này mới chậm rãi khựng lại, ngừng lại.

Tất nhiên, bọn họ từ nhỏ đã có chút cảm tình, sao có thể bởi vì một Lâm Triệt vừa xuất hiện phá vỡ.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Được rồi, em đi ăn cái gì đi, anh muốn đi về trước."

Mạc Huệ Linh nghe lời gật gật đầu: "Qua mấy ngày nữa là Thất Tịch, em muốn cùng trải qua với anh".

"Qua mấy ngày nữa là Thất Tịch?"

"Đúng vậy."

"Nhưng, Huệ Linh, ngày Thất Tịch gia đình anh luôn muốn cùng đi nghỉ phép, chỉ sợ anh không thể cùng em trải qua."

Mạc Huệ Linh nhớ tới điều này liền cảm thấy tức giận, Cố gia đáng chết, cái gì mà phá quy củ chứ.

“Được rồi, về sau anh phải bù cho em”

Chờ Cố Tĩnh Trạch đi rồi, sau đó Mạc Huệ Linh mới cùng đám bạn từng bước từng bước đi ra.

Vừa mới nhìn thấy Cố Tĩnh Trạch thế nhưng lại ở bên cạnh một cô gái khác, các cô đều sợ ngây người.

Không nghĩ tới Mạc Huệ Linh đi theo Cố Tĩnh Trạch nhiều năm như vậy, thế nhưng cũng không thể bước vào cửa Cố gia, xem ra Mạc Huệ Linh này, lần này bàn tính lộn số rồi.

Mạc Huệ Linh nhìn đám người đó, hừ một tiếng nói: "Nhìn cái gì, cô gái kia cùng lắm là do nhà anh an bài, người anh ấy yêu vẫn là tôi, chỉ yêu một mình tôi, sớm muộn gì, tôi cũng làm cho à tiểu tiện nhân kia cút đi, hừ, xem tôi là ai chứ.”

Thời điểm Cố Tĩnh Trạch đi ra ngoài, nhìn ra bên ngoài, thấy Lâm Triệt ngồi ở trong xe không kiên nhẫn chờ hân.

Nhìn thấy Cố Tĩnh Trạch đã ra, đôi mắt Lâm Triệt giật giật, nói: "Xong rồi?”

Cố Tĩnh Trạch ngồi vào trong xe: "Cô ấy hiểu lắm, cho rằng phòng anh chọn là của riêng anh và cô ấy, nhưng kỳ thật cái phòng này, là anh thường xuyên mang người nhà tới, cũng không có gì đặc biệt.”

Lâm Triệt vội nói: "Anh không cần giải thích với em, em cũng không thèm để ý, nhưng anh nói với cô ấy những lời như vậy, cô ấy nhất định tức chết rồi, tưởng phòng bao này là của mình, nhưng bây giờ lại bị anh phủ nhận”

“Nhưng đây là sự thật, anh không nói như vậy thì phải nói như thế nào?”

“.....” Lâm Triệt nghĩ, Cố Tĩnh Trạch này, ở phương diện khác, chỉ số thông minh thật sự rất cao.

Nhưng ở phương diện tình cảm nam nữ, sao anh lại ngốc như vậy.

Mạc Huệ Linh có thể ở bên cạnh anh nhiều năm như vậy, lòng nhẫn nại rất mạnh.

Lâm Triệt nói: "Thôi vậy, dù có giải thích với anh thế nào, cũng vô dụng”

Cố Tĩnh Trạch cũng biết, mình không cần phải gấp gáp giải thích với cô.

Nhưng, vừa mới thấy cô, không không chế được, liền vội muốn nói cho cô biết, nơi này không phải là nơi riêng tư của anh và Mạc Huệ Linh.

Lúc này, bên trong, giám đốc nhà hàng ra ngoài nói: "Cố tiên sinh, toa muốn nói chuyện với ngài một chút.”

“Cái gì?”

“Mạc tiểu thư rời rất nhiều, ngày xưa đều tính ở chỗ ngài”.

Giám đốc vốn cảm thấy Mạc tiểu thư đó chính là phu nhân Cố gia tương lai, cho nên tính vào thẻ của Cố Tĩnh Trạch, cũng chẳng là gì.

Nhưng lúc này, lại nhìn thấy anh mang theo cô gái khác tới, cũng có chút hoài nghi, sợ có vấn đề, liền vội đưa tờ giấy cho Cố Tĩnh Trạch nhìn xem trước.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 157: Bệnh Cũ Tái Phát Chỉ Có Thể Đi Tìm Bác Sĩ

Biểu tình của Cố Tĩnh Trạch có chút hồ nghi, cầm lấy giấy tờ nhìn một lượt, ánh mắt theo đó mà trở nên khác thường.

Vốn dĩ anh không để ý đến phương diện tiền bạc lắm, Mạc Huệ Linh xài bao nhiêu tiền, anh cũng chưa từng so đo.

Nhưng mà, nhìn thấy tờ giấy vẫn không khỏi có chút kinh ngạc.

Mạc Huệ Linh ở chỗ này tới tới lui lui tiêu hơn một ngàn vạn, nhưng từ trước tới giờ anh lại không hay biết.

Cố Tĩnh Trạch ngẩng đầu lên: "Sau này Mạc tiểu thư tới, không được tính hóa đơn vào thẻ của tôi”.

Giám đốc vừa nghe, hiểu rõ gât gât đầu: "Vâng, Cố tiền sinh, như vậy lúc trước....."

Cố Tĩnh Trạch nhìn nhìn, nói: "Tiền lúc trước sẽ trả."

Trong lòng Cố Tĩnh Trạch có chút tức giận, Huệ Linh này, tiêu tiền quá phung phí.

Mẫu chốt là, cô trước nay chưa từng nói với anh, liền tính hết hóa đơn này lên người anh.

Anh không phải không cho cô tiêu tiền, chỉ là cảm thấy rất lãng phí, đồ ăn nơi này lại quý, một bữa cơm mấy vạn khối cũng không nói gì, nhưng cô lại có thể một lần dùng mấy chục vạn.

Hơn nữa, anh thật sự không thích bị lên gât như vậy.

Cố Tĩnh Trạch nghĩ, chuyện này cũng coi như là trừng phạt cô một lần, để cô đừng không kiêng nể gì như vậy nữa.

Lâm Triệt ở một bên không khỏi nói: "Như thế nào, cô ấy tiêu rất nhiều tiền?"

Cố Tĩnh Trạch nhìn, cúi đầu suy nghĩ sâu xa, cam chịu.

Lâm Triệt ở bên cạnh không khỏi nói: "Đây là một tiểu thư khuê các..... Thói quen tiêu tiền ăn xài phung phí."

Cố Tĩnh Trạch nhìn nhìn cô: "Huệ Linh xác thật vẫn luôn tùy hứng như vậy."

"Đúng vậy, các người giàu có, không giống như là người nghèo chúng tôi, một vạn khối là một khoảng tiền lớn, trong mắt các người số tiền này cũng chỉ là con số, cho nên mới không cần thận tiêu nhiều như vậy."

Cố Tĩnh Trạch hết lời nhìn cô, lắc đầu.

Nhưng ngẫm lại bộ dáng cô tiếc mấy vạn khối như vậy, lại cảm thấy kỳ thật rất đáng yêu.

"Anh biết, nhưng cô ấy cũng thực sự quá phận, mặc kệ nói như thế nào, cô ấy như cứ tiêu tiền của anh như vậy, cũng không thích hợp, anh không để bụng anh cho cô ấy xài bao nhiêu tiền, nhưng ít nhất cũng phải phải nói cho anh biết, đằng này, cô ấy lại không có nói với anh một lời, thật sự là làm anh....."

"Có lẽ cô ấy cảm thấy không nói cho người cũng không sao, với quan hệ của hai người, tiền của anh, còn không phải là tiền của cô ấy sao, tiền của cô ấy, còn không phải là tiền của anh sao....." Lâm Triệt không phát giác trong lời nói chính mình có chút chua lèm.

Mặt Cố Tĩnh Trạch liền đen vài phần nhìn nàng: "Sao có thể, tiền của anh chính là tiền của em, cho nên..... Em xài bao nhiêu cũng không sao cả."

Lâm Triệt giật mình, lại nhìn anh: "Cũng không được, sau khi ly hôn em không được tiêu tiền của anh, không được, em cũng phải dùng nhiều tiền của anh mới được, bằng không cô gái khác sẽ dùng hết."

"Được..... Anh trở về sẽ giao hết tiền cho em, về sau tiền của nhà chúng ta đều do em quản lý?"

"Thật sao? Chuyện này được à, hừ, không sợ em tiêu hết ư?"

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô, cô nghiêng đầu, một bộ dáng vô cùng đáng yêu.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Nhiều tiền như vậy, nếu em có thể tiêu hết, cũng là một loại bản lĩnh."

Cố Tĩnh Trạch nâng tay lên, sai người lái xe.

Nhưng mà lại cảm thấy trên tay có chút khó chịu.

Lâm Triệt cảm thấy khi anh vuốt tay, biểu tình có chút thống khổ, không khỏi muốn nhìn xem.

Anh hít một hơi thật sâu, kéo áo ra, nhìn thấy trên da đã nhìn thấy một hàng dài của bệnh sởi.

Là bệnh cũ của anh phát tác.

Nhớ tới, lúc này Mạc Huệ Linh khóc, nước mắt thấm vào bên trong, đại khái là bởi vì như thế, cho nên mới phát tác.

"Ôi trời, đây là cái gì?" Lâm Triệt hoảng sợ, nhìn nốt màu hồng dày đặc phía trên, thật là khó coi chết đi được.

Cố Tĩnh Trạch nói với tài xế: "Thôi, trực tiếp đi đến nơi của Trần Vũ Thịnh."

Lâm Triệt lần đầu tiên nhìn thấy bệnh của anh phát tác, trên mặt bị dọa đỏ hết lên.

“Đây là cái gì, đau không? Ngứa không? Khó không sao?”

Cố Tĩnh Trạch lắc đầu, kéo áo xuống nói: "Em đừng nhìn. Rất khó coi."

Lâm Triệt vội nói: "Được rồi, sao vậy, thông gió tương đối đỡ hơn chút, đừng che dấu, khó coi thì sao đâu, đây là bệnh, cũng không phải bông hoa, dễ xem khó xem cái gì!"

Tuy rằng lời nói rất thô tục, nhưng Cố Tĩnh Trạch nghe thiếu chút nữa bật cười.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Chương 103.2

Cùng Lâm Triệt một đường tới nơi của Trần Vũ Thịnh, vừa vào cửa, Trần Vũ Thịnh đã đang đợi chờ, lúc này đã được thông báo trước, nói Cố Tĩnh Trạch phát bệnh, hiện tại nhìn thấy, lúc này nhìn chứng bệnh kia, không nói lời nào mà nhìn nhìn Cố Tĩnh Trạch, lại nhìn Lâm Triệt ở bên cạnh: "Không phải bởi vì phụ nhân chứ?"

Lâm Triệt vội nói: "Không thể nào, chúng ta lúc này cũng không có làm gì a....."

Trần Vũ Thịnh cười: "Lúc này..... Các người thường xuyên đụng tới ngực a?"

“.....” Tên bác sĩ cũng quá quái thai đi.

Lâm Triệt dùng sức trừng mắt liếc hẩn một cái.

Trần Vũ Thịnh hỏi: "Đó là ai lại có thể đụng tới chỗ này a?"

Cố Tĩnh Trạch cũng theo đó mà dùng sức trừng mắt nhìn Trần Vũ Thịnh liếc mắt một cái, cái hay không nói, nói cái dở làm gì.

Nhìn mặt Cố Tĩnh Trạch đen đi vài phần, Trần Vũ Thịnh cũng hiểu chính mình nói sai. Nhưng cũng đã chậm.

Lâm Triệt ở một bên hừ một tiếng nói: "Còn phải hỏi sao, vừa mới thấy Mạc tiểu thư."

Nói xong, Lâm Triệt giương mắt nhìn Cố Tĩnh Trạch: "Cố Tĩnh Trạch, ta biết người đã lâu không cùng Mạc tiểu thư thân thiết, nhất thời nhịn không được, nhưng, cũng phải chú ý bệnh của chính mình một chút chứ."

Trần Vũ Thịnh cười khúc khích, ở một bên vui sướng khi người gặp họa.

Cố Tĩnh Trạch ở một bên vội giải thích nói: "Là cô ta nhào vào trong lòng ta khóc, ta cũng không có biện pháp đẩy cô ấy ra."

Ý của hẩn là không có làm ra việc gì quá thân mật, đừng nghe tên Trần Vũ Thịnh này châm ngòi ly gián.

Trần Vũ Thịnh cười cười nhìn hai người.

Cố Tĩnh Trạch ăn được, một lát sau, lại bắt đầu phát sốt.

Lâm Triệt chỉ có thể ở một bên nhìn, thấy biểu tình Cố Tĩnh Trạch không quá dễ chịu, đi qua nhìn hẩn nói: "Như thế nào, rất khó chịu sao?"

Cố Tĩnh Trạch ôm đầu, nhìn Lâm Triệt, không nói lời nào, yên lặng gât gât đầu.

Nhưng cái bộ dạng này của hẩn, mới càng làm cho người ta cảm thấy đau lòng.

Lâm Triệt nhìn nhìn hẩn, chỉ có thể đi qua nói: "Vì sao uống thuốc rồi lại còn phát sốt chứ?"

Cố Tĩnh Trạch nói: "Tác dụng phụ của thuốc này chính là sẽ phát sốt, cho nên ta sẽ không dễ dàng uống."

Lâm Triệt nhìn hẩn: "Vì sao Mạc tiểu thư chạm vào bệnh của người lại nghiêm trọng như vậy?"

Cố Tĩnh Trạch nói: "Trần Vũ Thịnh nghiên cứu phát hiện, là cùng thân thể người sinh ra có mối quan hệ, mỗi người sinh ra không giống nhau, nhóm máu, kích thích tố, đều sẽ ảnh hưởng đến đến thân thể, cho nên có người chạm vào, sẽ rất nghiêm trọng."

“A, ta đây chạm vào tại sao không có việc gì.”

Cố Tĩnh Trạch hít mắt, nhìn nàng: "Không biết, có lẽ là ý trời đi."

Cố Tĩnh Trạch nói: "Nhưng là chúng ta cũng không có tiếp xúc quá thân mật, ai biết tới trình độ nào sẽ phát tác đâu."

“Còn không có tiếp xúc thân mật qua a.” Lâm Triệt đỏ mặt lên, nghĩ lại mấy ngày nay, hắn ăn không ít đậu hủ của nàng.

Mà càng không cần phải nói, lần đầu tiên ở khách sạn, còn có nơi nào mà bọn họ chưa có chạm qua.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Thời điểm lần đầu tiên là do thời gian ngắn ngủi, hơn nữa, bởi vì quá ngoài ý muốn, cũng không có quan sát qua thân thể có cái gì không đúng."

Nói xong, hắn đến gần cô một chút, ánh mắt đảo qua trên người cô, quét qua lại, dường như sùng quang đèn giống nhau, giống như muốn đánh giá chỗ sâu nhất trong thân thể cô.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 159: Việc Xảy Ra Ngày Hôm Đó Em Đâu Có Nhớ Rõ

“Anh.....” Lâm Triệt đánh lên vai của anh lần nữa: "Còn dám nhắc đến, còn dám nói nữa!"

“Sao vậy?”

“Hơn nữa buổi tối hôm đó căn bản không phải chỉ nhìn một lần đâu!” Lâm Triệt còn nhớ rõ ràng, buổi tối hôm đó anh chính là một tên cảm thú, trong một buổi tối mà lại lẫn lộn với cô mấy lần.

Đôi con ngươi màu khói của Cố Tĩnh Trạch chợt lóe, hiện lên một tia giao hoạt, nhìn Lâm Triệt: "Em nhớ rất rõ ràng nhì."

Bỗng nhiên Lâm Triệt cảm thấy có gì đó không đúng, chính mình vừa mới nói bậy cái gì thế.

Cố Tĩnh Trạch cười, sáp vào gần mặt Lâm Triệt: "Còn nhớ cái gì nữa, nói anh nghe xem?"

“Anh...anh... anh... em cũng không nhớ cái gì cả.” Đôi mắt Lâm Triệt đảo lung tung, tranh thủ thời gian chạy nhanh về phía sau, tránh né ánh mắt của Cố Tĩnh Trạch.

Nhưng mà, thủ đoạn này lại bị anh chặn lại.

Anh nhìn gần mặt cô, cẩn thận quan sát mỗi một biểu tình trên mặt cô: "Nói cho anh nghe, rốt cuộc em còn nhớ cái gì, nhớ rõ anh cởi quần áo em ra như thế nào, hay là áp em dưới thân ra sao ư?"

“Không..... Không nhớ rõ.” Lâm Triệt khó xử nói.

“Thật sự không nhớ rõ?”

Anh cười: "Anh vẫn còn nhớ rõ ràng đấy."

“Anh.....”

Cố Tĩnh Trạch cười nói: "Hơn nữa, hôm đó quả thật là không nhìn thấy rõ, vội vàng như vậy, hơn nữa, anh lại mơ mơ màng màng, tất cả đều là dựa vào đôi tay mà hành sự, thật đúng là không nhớ rõ đáng về lúc đó của em, cũng không nhớ rõ anh có gì khác thường không, hay là em lại cho anh sờ một cái xem sao."

“Cút đi, đồ lưu manh, em mới không tin anh!” Lâm Triệt vội chạy ra, quay đầu lại, Cố Tĩnh Trạch ở nơi đó cười ha ha, đáng vẻ rất thoải mái.

Lâm Triệt nói: "Anh đã quên anh còn có bệnh đúng không?"

Lúc này Cố Tĩnh Trạch mới nhớ tới, mình còn đang phát sốt.

Sờ sờ cái trán, kỳ tích chính là, lúc trước uống thuốc, sau đó sẽ rất khó chịu, bây giờ có lẽ là do đùa giỡn với cô, nên không cảm thấy khó chịu nữa.

Cố Tĩnh Trạch cúi đầu nhìn nhìn, những chỗ phát ban đã xẹp xuống không ít, mới quyết định trở về cùng Lâm Triệt.

Trần Vũ Thịnh đưa thuốc cho Cố Tĩnh Trạch: "Thuốc này nên uống hàng ngày, hôm nay bệnh tình của anh nghiêm trọng như vậy, nhất định là do không uống thuốc thường xuyên."

Cố Tĩnh Trạch hít một hơi thật sâu, không nói chuyện.

Lâm Triệt ở một bên nói: "Thật sự là vậy sao, Cố Tĩnh Trạch, anh làm gì mà không uống thuốc đúng hạn?"

Cố Tĩnh Trạch trừng mắt nhìn cô một cái.

Trần Vũ Thịnh cười nói: "Thuốc này có tác dụng phụ, uống vào sẽ thấy không thoải mái, nhưng Tĩnh Trạch chỉ cần thích ứng, đến khi quen rồi, thì không có cảm giác gì nữa, lần đầu tiên uống, nhất định sẽ cảm thấy rất khó chịu."

Lâm Triệt nhìn lọ thuốc kia, nghĩ, xem ra sự nhẫn nại của Cố Tĩnh Trạch thật sự rất mạnh, bệnh tình như vậy, nhất định là thuốc anh dùng cũng không tầm thường, chắc chắn không giống với thuốc cô dùng thường ngày.

Trần Vũ Thịnh cười cười nhìn Cố Tĩnh Trạch: "Thật là, lần mà anh đến đánh răng kia, xem ra Mạc tiểu thư cũng còn chưa để nước miếng dính vào miệng của anh, theo như tôi thấy, có phải anh chỉ chạm vào một chút liền buông ra hay không, phản ứng của anh đã lớn như vậy, đánh răng mất tới mấy tiếng đồng hồ nha, nếu là nước miếng dính vào trong miệng, chắc miệng anh đã hỏng luôn rồi."

"....." Cố Tĩnh Trạch liếc mắt nhìn về phía Trần Vũ Thịnh một cái.

Ánh mắt uy hiếp làm Trần Vũ Thịnh sững sốt, nhanh quay sang nhìn nhìn Lâm Triệt đứng bên cạnh, nhưng mà lời cũng đã buột miệng nói ra rồi, không thu lại được.

Hiển nhiên là Lâm Triệt còn nghe mà không hiểu, ánh mắt hoang mang, nhưng mấy chữ đó, vẫn không chút lưu tình cứ quay đi quay lại trong đầu cô, cái gì chạm vào một chút, cái gì nước miếng, cái gì Mạc tiểu thư.....

Lâm Triệt biết người bọn họ đang nói nhất định là Mạc Huệ Linh.

Từ khi nào..... hai người họ lại có những hành động thân mật như vậy.....

Lâm Triệt lắc đầu, ở trong lòng nghĩ, kỳ thật đây cũng là việc bình thường, bọn họ là một đôi, hôn môi một cái có là gì đâu.

Nhất thời cảm lòng không được đã quên bệnh của chính mình cũng không có gì to tát cả.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Chương 104.2

Trần Vũ Thịnh vừa nhìn thấy, tranh thủ thời gian nhanh chóng cứu vớt tình hình: "Chuyện này, phu nhân không cần hiểu lắm, ngày đó không phải Cố tổng cố ý đâu."

Lâm Triệt vội xua tay: "Không sao, sao tôi lại để ý được, cố ý hay không cũng là chuyện bình thường, đúng rồi, tôi ra ngoài trước xem xe đậu ở chỗ nào, còn gọi tài xế lái xe tới."

Nhìn Lâm Triệt đi ra ngoài, lời nói của Trần Vũ Thịnh lập tức bị nghẹn ở trong họng.

Mặt Trần Vũ Thịnh đầy vẻ hối lỗi nhìn về phía Cố Tĩnh Trạch, anh chỉ nhất thời không chú ý tới.....

Khuôn mặt đen xì của Cố Tĩnh Trạch đang nhìn mình.

Trần Vũ Thịnh vội nói: "Cố tổng, cái gì tôi cũng chưa nói."

"Tôi biết."

"Cố tổng, tại sao mặt anh lại đen như vậy, là đang nghĩ cái gì vậy?"

“Không có gì, chỉ là suy nghĩ, cậu theo tôi lâu như vậy, bệnh của tôi cũng không có tiến triển gì, có phải là nên đổi một bác sĩ khác rồi hay không?”

“.....”

Ngày hôm sau.

Du Mẫn Mẫn nói với Lâm Triệt, công ty chuẩn bị cho cô một buổi tiệc, chúc mừng cô đoạt giải.

Có thể được nhận được giải thưởng Gấu Trúc, tuyệt đối không phải là chuyện bình thường, tuy rằng chỉ là phần thưởng nhỏ cho người mới, nhưng đối với công ty mà nói cũng coi như là một việc đáng để chúc mừng.

Hơn nữa hôm nay trang đầu các báo đều bị Lâm Triệt chiếm cứ, bước trên thảm đỏ cùng Cố Tình Dư, cùng nhau xuất hiện ở liên hoan phim, nhảy mắt đã đoạt giải, sau đó trong buổi phỏng vấn, đều có bóng dáng của Lâm Triệt, chuyện này làm cho công ty thực vừa lòng, cho nên quyết định chuẩn bị cho Lâm Triệt một bữa tiệc.

Lâm Triệt nói: "Chị Du, như vậy có quá long trọng không."

Du Mẫn Mẫn cười cười nói: "Cái này là thứ cô đáng được nhận, trở về chuẩn bị một chút, buổi tối tới tham gia, cho tôi thời gian, tôi kêu bảo mẫu cho xe qua đón cô."

“Được, cảm ơn chị Du.”

Du Mẫn Mẫn tiễn Lâm Triệt ra ngoài, về tới văn phòng, mới nghe thấy tiếng điện thoại vang lên.

Nhìn thấy dây số, hít vào một hơi, cô bắt máy nói: "Cha, có chuyện gì?"

“Là mày nói với sòng bạc Lục gia, không cho tao vào?” Trong điện thoại truyền đến âm thanh kích động của cha Du Mẫn Mẫn.

Du Mẫn Mẫn nói: "Cha, không phải cha nói sẽ không chơi bạc nữa sao? Từ khi cha bắt đầu chơi bài, con có chút khó khăn, cho nên cứ quanh quẩn ở sòng bài, không tốt đâu cha?"

Sòng bạc Lục gia là sòng bạc lớn nhất thành phố B, các sòng bạc nhà khác đều bị bọn họ vượt mặt không khá nổi lên.

Cho nên đó cũng nơi cha cô yêu thích nhất.

Giọng nói kích động của cha Du Mẫn Mẫn vang lên trong điện thoại: "Tại sao mày lại có thể làm như vậy, mày, Mẫn Mẫn, con mau nói với bọn họ đi, không được ngăn cản cha, để cha đi vào đi, đi khắp nơi đều bị đuổi ra ngoài, cha đi sòng bạc nào của nhà bọn họ cũng đều bị đuổi ra ngoài, con như vậy, những chỗ đã thua mất rồi, còn làm sao gỡ lại được nữa."

“Cha chỉ thua một chút? Chẳng lẽ đó không phải là tiền con vất vả kiếm sao, cha gỡ lại cái gì? Con còn chưa nháo, cha nháo cái gì nữa.” Du Mẫn Mẫn nói.

“Mày..... tao mặc kệ mày nói như thế nào, dù sao mày cũng phải nói với bọn họ để cho tao vào trong, nếu không, tao nhất định đến công ty của mày, quậy đến gà chó cũng không yên!”

“Cha cứ tới quậy, lần này bảo an sẽ không cho cha vào trong đâu.”

“Mày..... mày không sợ thanh danh của mày bị tao phát mất sao? Tao sẽ thật sự đi quậy, để tất cả mọi người đều biết, mày là đồ thứ con gái bất hiếu.”

Du Mẫn Mẫn cười lạnh nói: "Cha đi đi, thanh danh của con đã không còn từ lâu rồi, giờ cha lại bôi đen thêm một chút, với con cũng không có bất kỳ ảnh hưởng gì, quạ đen chẳng lẽ còn sợ chính mình đen thêm sao?"

Nói xong, cô liền trực tiếp ngắt điện thoại.

Mà bên kia.

Lâm Triệt về đến nhà, còn chưa vào đến cửa, lại nhìn thấy Mạc Huệ Linh từ xa xa đi tới.....

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 161: Tôi Dọn Đến Khu Này Ở Thì Sao?

Mạc Huệ Linh đang ở bên ngoài, cười nhìn Lâm Triệt đang từng bước từng bước đi tới.

“Lâm tiểu thư.” Dáng vẻ cười lên của Mạc Huệ Linh rất mê người, nhưng Lâm Triệt lại cảm thấy ghê tởm.

Mạc Huệ Linh này, có đôi khi hành sự, thật là làm người tôi càng ngày càng đoán không ra.

“Mạc tiểu thư, là tới tìm Cố Tĩnh Trạch sao, cô đi vào đi.”

Mạc Huệ Linh cười cười nói: “Không phải, tôi mua căn hộ ở gần đây, hôm nay mới vừa dọn tới, cho nên đến chào hỏi hàng xóm một chút thôi.”

Lâm Triệt sững sờ.

Cô ta mua căn hộ ở gần đây?

Kia chẳng phải là nói, sau này cô sẽ thường xuyên chạm mặt cô ta sao?

Trong lòng Lâm Triệt chỉ cảm thấy tràn đầy bức bối, thật muốn nói, Mạc Huệ Linh này, thật là âm hồn không tan.

Mạc Huệ Linh chỉ vào một căn hộ cách đó không xa: “Bên kia chính là nhà mới của tôi, có rảnh thì qua làm khách nha.”

Lâm Triệt nhìn sang bên kia, là một căn biệt thự nhỏ hơn bên này rất nhiều.

Mà cũng dễ hiểu thôi, kỳ thật ở nơi này Cố gia xem như là độc nhất vô nhị, biệt thự lớn đến kinh người, so sánh các biệt thự khác bên cạnh, thì đều nhỏ hơn biệt thự Cố gia rất nhiều.

Kỳ thật bởi vì Mạc Huệ Linh gấp quá, cũng tưởng mua được biệt thự lớn, nhưng biệt thự kia đã là biệt thự lớn nhất ở khu đó rồi.

Biệt thự này, bởi vì lúc trước được Cố Tĩnh Trạch đích thân gấp gáp hoàn thành, tìm kiến trúc sư người Pháp thiết kế rồi xây lên, tuy rằng bên ngoài xinh đẹp, thoải mái, lại rất xa hoa, quả thật giống như một cung điện, nhưng mà, tiền đầu tư cũng lớn kinh người.

Đương nhiên Mạc Huệ Linh không mua nổi, nhưng mà, vẫn là có thể mua được một cái biệt thự nhỏ ở bên kia.

Mạc Huệ Linh kiêu ngạo nói với Lâm Triệt: “Đáng tiếc ở đây không có cái lớn hơn nữa, Tĩnh Trạch lại khẩn thiết hy vọng tôi có thể đến ở gần đây, cho nên liền tạm thời mua một cái biệt thự như vậy, mới hơn bốn trăm mét thôi, nhưng mà, chỉ có tôi và Tĩnh Trạch ở, thì kỳ thật cũng đủ rồi, hơn nữa không gian nhỏ, nhưng thật ra có vẻ rất ấm áp, cô nói đúng hay không, tôi vẫn luôn cảm thấy, người hầu trong nhà Tĩnh Trạch đi qua đi lại, quá ảnh hưởng tới thể giới hai người, cho nên trước nay tôi không vào ở trong Cố gia, cô nói đúng không? Lâm Triệt, tôi nghĩ hẳn là cô hiểu rất rõ, ở trong nhà Tĩnh Trạch, chắc là cô không có quá nhiều thời gian an tĩnh đi, khắp nơi đều là người hầu.”

Sao mà Lâm Triệt nghe không ra ý tứ khoe khoang của Mạc Huệ Linh, nhìn Mạc Huệ Linh, cô chỉ có thể cười cười, rồi nói với cô ta: “Vẫn còn tốt, người hầu Cố gia không phải hỗn tạp như cô nghĩ, bọn họ đã trải qua huấn luyện, vào những lúc không cần thiết, sẽ không đi tới đi lui, chỉ vào lúc có việc, mới xuất hiện thôi.”

“Phải không, tôi không biết, lúc tôi và Tĩnh Trạch ở bên nhau, anh ấy đều không cho người hầu đến làm phiền, quấy rầy thế giới của hai chúng tôi.”

Lâm Triệt nói: “Chỉ là đáng tiếc một chút, tuy có thể giới riêng của hai người các cô, nhưng anh cũng không thể chạm vào cô, tôi biết khi anh tiếp xúc với Mạc tiểu thư, hình như bệnh tình lại trở nên nghiêm trọng.”

“Cô.....” Mạc Huệ Linh bị chọc tới mức nổi cáu, chỉ có thể dùng sức ác độc trừng mắt nhìn Lâm Triệt một cái: “anh ấy không chạm được vào tôi, cũng sẽ không chạm vào cô, cô đắc ý cái gì.”

Mạc Huệ Linh còn không biết, Cố Tĩnh Trạch và Lâm Triệt ở bên nhau là hình thức bên ngoài, chứ không biết, lúc Cố Tĩnh Trạch ở cùng Lâm Triệt, trước nay đều chưa từng phát bệnh.

Lâm Triệt cũng không cãi cò với cô ta, chỉ là nhìn nhìn vào bên trong, nói với Mạc Huệ Linh: “Vậy thì... chúc Mạc tiểu thư ở đây vui vẻ.”

Mạc Huệ Linh hừ một tiếng, nhìn Lâm Triệt bước vào biệt thự Cố gia.

Người gác cổng thực cung kính cúi đầu với cô, cửa chính đóng lại một lần nữa, Mạc Huệ Linh nhìn tường cao, trong lòng bị đè nén.

Nơi này vốn dĩ nên là cô ở mới đúng.

Hừ, tạm thời để cô ta ở đây một thời gian, Lâm Triệt, sớm muộn gì em cũng đuổi cô ta ra khỏi nơi này!

Chương 162: Chương 105.2

Lâm Triệt vào tới trong nhà, nghĩ đến Mạc Huệ Linh ở cách đó không xa, trong lòng liền cảm thấy không thoải mái.

Tùy tiện tìm người hầu hỗ trợ mình tìm quần áo để thay, Lâm Triệt đi ra ngoài, nhất thời tâm huyết dâng trào, chuẩn bị đi tới bữa tiệc tối của chính mình bằng xe của công ty.

Tâm tình không tốt, khi lái xe, xem như giải tỏa một chút cảm xúc.

Tuy rằng dưới sự huấn luyện chuyên nghiệp của thầy giáo, đã rất vất vả để học được cách điều khiển xe, nhưng mà cô còn chưa từng đi ra ngoài một mình.

Người hầu thấy cô lái xe, ở phía sau cẩn thận nói: "Mợ chủ, nếu không chúng tôi gì tài xế đến đây nhé."

Lâm Triệt nói: "Tôi mua xe chính là muốn tự mình lái, gọi tài xế quá phiền toái, không cần, sớm muộn gì tôi vẫn muốn tự mình lái xe, tôi đi trước."

Người hầu thấy Lâm Triệt nói như vậy, ngấm lại cũng đúng, tuy rằng là thiệt tình lo lắng cho cô, nhưng lại vẫn không ngăn cản được cô đi ra ngoài.

Mua xe chính là vì dễ đi, không thể mỗi ngày đặt ở trong nhà được.

Mà bên ngoài.

Mạc Huệ Linh vẫn còn ở bên ngoài chờ Cố Tĩnh Trạch trở về.

Lại là liếc mắt một cái nhìn thấy, Lâm Triệt thế nhưng lái xe ra ngoài.

Chiếc xe kia rất dễ đập vào mắt, đương nhiên cô ta nhìn ra là một người phụ nữ lái xe.

Nhưng mà Lâm Triệt này cô đã điều tra rất rõ, căn bản là không có tiền, chỉ là cái danh con gái riêng mà thôi, trong nhà miễn bàn nghèo túng tới mức độ nào.

Một kẻ nghèo hèn như này, sao có thể mua nổi chiếc xe ấy?

Nhất định là Cố Tĩnh Trạch mua cho cô ta.

Trong lòng Mạc Huệ Linh tức giận không thôi, Lâm Triệt này, nói cô rắp tâm bắt lương, còn mình thì trong sáng, bây giờ rốt cuộc đuôi cáo mới lộ ra ngoài.

Nhưng mà, càng đáng giận chính là, Cố Tĩnh Trạch thế nhưng lại mua xe cho cô ta.

Mạc Huệ Linh liền vọt qua.

"Lâm Triệt, cô dừng lại cho tôi!" Cô ta hét lên, quơ tay lung tung rồi chạy tới.

Lâm Triệt vốn dĩ lái xe không được vững tay, may mắn khu biệt thự này toàn người giàu có sống, đều đều không có người qua lại nhiều, vốn đang muốn luyện tập lái trên đường một chút, ai biết, liếc mắt một cái đã nhìn thấy Mạc Huệ Linh chạy thẳng về phía này.

"A, cô tránh ra, Mạc Huệ Linh, cô tránh ra!" Cô là người mới tập lái, khi nhìn thấy người liền rất khẩn trương, càng đừng nói đến là cô ta trực tiếp vọt lại đây.

Mạc Huệ Linh vội vàng chạy tới, Lâm Triệt tránh không kịp, đâm thẳng vào người cô ta.

Mạc Huệ Linh ngã trên mặt đất, Lâm Triệt hoảng sợ, thấy Mạc Huệ Linh nhảy dựng lên, gào thét: "Lâm Triệt, cô..... cô muốn đâm chết tôi có phải không, cô lại đây cho tôi, xem tôi thu thập cô như thế nào, cô đừng nghĩ đi, hôm nay tôi tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho cô."

Còn có thể nhảy dựng lên, thoát nhìn không có việc gì đáng ngại đâu nhỉ.

Lâm Triệt trừng mắt nhìn cô ta một cái: "Chính mình không muốn sống, còn trách người khác? Hừ, không chết càng tốt, tôi không ở đây chơi với cô nữa."

Cô còn muốn đi công ty, mới không có thời gian rảnh để quan tâm đến Mạc Huệ Linh này.

Nói xong, Lâm Triệt trực tiếp lên xe, tiếp tục lái xe rời đi.

Mạc Huệ Linh chỉ có thể ở phía sau kêu to: "Lâm Triệt, cô chờ đó cho ta, cô..... cô chờ đó, Cố Tĩnh Trạch sẽ không bỏ qua cho cô đâu."

Mạc Huệ Linh ngồi dưới đất, liền lấy điện thoại gọi cho Cố Tĩnh Trạch.

"Tĩnh Trạch, em bị tai nạn xe cộ, anh mau tới đây."

"Cái gì? Em xảy ra tai nạn xe cộ ? Ở đâu?"

"Ở..... Em ở cổng chính của Cố gia."

"Cái gì?"

Tuy rằng Cố Tĩnh Trạch kinh ngạc, nhưng xe ở chỗ đó, tốc độ chạy đều rất chậm, bởi vì đều có biển cảnh cáo khắp nơi, đều là hạn chế tốc độ, làm sao cô lại xảy ra tai nạn xe cộ ở nơi đó.

Rất nhanh, anh đã tới chỗ của Mạc Huệ Linh. Cố Tĩnh Trạch liền nhìn thấy Mạc Huệ Linh đang ngồi trên mặt đất.

Chạy nhanh gọi người qua nâng Mạc Huệ Linh dậy, chân Mạc Huệ Linh bị thương, đau quá nên cô kêu: "Tĩnh Trạch, anh nhất định phải làm chủ cho em, anh nhìn xem, Lâm Triệt cô ta muốn lái xe đâm chết em, nhìn xem, chân em bị thương cũng là do cô ta đâm"

Mạc Huệ Linh kéo váy lên, mắt cá chân và đầu gối rõ ràng đều là dấu vết bị đâm phải.

Cố Tĩnh Trạch kinh ngạc nói: "Lâm Triệt lái xe đi ra ngoài?"

Lâm Triệt này..... Còn chưa từng lái xe ra cửa, cô lái xe đi làm gì vậy chứ.....

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 163: Không Phải Là Muốn Chết Ở Chỗ Đây Đây Chứ

Cố Tĩnh Trạch cho người đỡ Mạc Huệ Linh lên xe trước, lúc sau, liền đưa cô đến bệnh viện.

Tới bệnh viện, bác sĩ nhanh chóng kiểm tra cho Mạc Huệ Linh một chút, Mạc Huệ Linh kêu khóc suốt dọc đường, vẫn luôn nói mình đau muốn chết.

Cố Tĩnh Trạch chỉ có thể ở bên cạnh an ủi Mạc Huệ Linh.

Rất nhanh bác sĩ lấy ra kết quả kiểm tra, nói với Cố Tĩnh Trạch: "Cổ tiên sinh, đầu gối Mạc tiểu thư chỉ là trầy da, mắt cá chân cũng có xương sụn tổn thương, nhưng mà không có gì trở ngại, nghỉ ngơi mấy ngày, đầu gối không được dính nước, mắt cá chân không được đi lại quá nhiều, sẽ nhanh khỏi thôi".

Mạc Huệ Linh nghe xong, vô cùng không phục ngẩng đầu kêu lên: "Cái gì mà không sao, có thể khám lại không, kêu các bác sĩ tốt nhất của bệnh viện tới, tôi đau muốn chết, còn dám nói không nghiêm trọng?"

Bác sĩ khó xử nhìn Mạc Huệ Linh: "Mạc tiểu thư nếu không tin tôi trị liệu thì cũng không có biện pháp, nhưng mà, kết quả chụp X-quang của cô, không hề thương tổn đến xương cốt, cho nên chính là không có gì nghiêm trọng."

"Hừ, tôi mặc kệ, dù sao bây giờ tôi đau muốn chết, ông phải giảm đau cho tôi, hơn nữa, người gây họa kia, tôi cũng sẽ không buông tha cho cô ta."

Nghe thấy Mạc Huệ Linh nói như vậy, Cố Tĩnh Trạch cúi đầu nhìn cô: "Huệ Linh, được rồi."

Mạc Huệ Linh ngẩng đầu lên nhìn Cố Tĩnh Trạch: "Như thế nào, chẳng lẽ anh muốn buông tha Lâm Triệt sao? Cô ta cố ý đâm em, chuyện này em không dễ yên cho cô ta."

Cố Tĩnh Trạch trong lòng bức bối, nhìn Mạc Huệ Linh: "Lâm Triệt vừa mới học lái xe, kỹ thuật không tốt, cho dù cô ấy không cẩn thận đụng phải em, cũng sẽ không phải cố ý, khả năng chỉ là không khống chế tốt thôi." Bạn muốn đọc full liên hệ : tttukidmh@gmail.com

“Cái gì?”. Mạc Huệ Linh giật mình nhìn Cố Tĩnh Trạch: "Không không chế tốt thì có thể đâm em thành như vậy à? Rõ ràng cô ta đã nhìn thấy em, cô ta chính là cố ý!"

Cố Tĩnh Trạch nhíu mi nói: "Cô ấy nhìn thấy em cũng không không chế tốt, cho nên nói bây giờ cô ấy lái xe còn chưa xong, mặc dù nhìn thấy cũng có khả năng trốn không thoát, dù sao cô ấy cũng là tay mới, cô ấy không phải cố ý, anh biết cô ấy không phải loại người như vậy."

“Anh.....” Mạc Huệ Linh cắn môi, hai mắt đầm lệ, khổ sở nhìn Cố Tĩnh Trạch: "Anh thiên vị cô ta, rõ ràng cô ta cố ý, anh cũng nói là không phải cố ý, đúng không?"

“Sao có thể.” Cố Tĩnh Trạch nhìn Mạc Huệ Linh rơi nước mắt, trong lòng lại càng bức bối, nhất thời nghĩ đến Lâm Triệt lái xe không biết chạy loạn ở nơi nào, còn cảm thấy có chút lo lắng.

Anh nóng lòng muốn trấn an Mạc Huệ Linh, rồi đi xử lý chuyện bên ngoài.

“Huệ linh, đợi khi tìm được Lâm Triệt, anh sẽ tự mình hỏi cô ấy rốt cuộc là chuyện như thế nào, nhưng mà bây giờ em vẫn phải trị liệu, xương sụn tổn thương cũng phải trị, trước tiên em đừng động đến người khác, dưỡng thương xong rồi nói sau."

Mạc Huệ Linh nghe xong, nhìn mất cá chân của mình, ngẫm nghĩ, rốt cuộc thì Cố Tĩnh Trạch vẫn quan tâm mình, bảo mình dưỡng thương tốt trước, cũng là sợ cô đau đớn khó chịu, cho nên liền gắt gát đầu, nói với anh: “Vậy anh bảo bác sĩ kê thuốc tốt nhất cho em, em đau muốn chết đi."

“Được."

Cố Tĩnh Trạch phát tay với bác sĩ, bảo bác sĩ đi ra ngoài.

Lại hỏi bác sĩ có phải thật sự có vấn đề không, lại bảo bác sĩ kê thuốc truyền nước biển cho cô.

Bác sĩ nói xác thực không có vấn đề gì, chỉ là bầm tím mà thôi, chỉ là vết thương nhỏ, đau cũng chỉ là tạm thời, hơn nữa hẳn là cũng không đau như vậy, chỉ là Mạc tiểu thư quá quý giá, đại khái chưa từng chịu đau như vậy, bọn họ sẽ kê thuốc tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Chương 106.2

Cố Tĩnh Trạch nghe xong gắt gát đầu.

Nhìn nhìn thời gian, Lâm Triệt đã rời đi khoảng một giờ, không biết thời gian này, lại chạy đi đâu.

Quay đầu lại nhìn Mạc Huệ Linh bên trong, hộ sĩ đang châm kim cho cô, cô vẫn luôn kêu đau: "Đau chết mất, cô có thể châm nhẹ một chút không?"

Anh thở dài, nghĩ Mạc Huệ Linh quả thật cũng không bị thương nặng, dù sao cũng là Đại tiểu thư của Mạc gia, được nuông chiều từ bé, nhưng mà nhớ tới lúc trước khi Lâm Triệt bị thương, lại giống như chuyện gì cũng không xảy ra, đau cũng không kêu một tiếng.

Có lẽ cũng là vì từ nhỏ Lâm Triệt đã không có người quan tâm.

Anh phát tay gọi vệ sĩ của mình tới: "Phát động toàn thành, cần phải nhanh chóng tìm mợ chủ trở về."

Đâm lung tung như vậy, Lâm Triệt này, thực sự làm người lo lắng.

Lúc Lâm Triệt lái xe rời đi, trong lòng còn nén giận, Mạc Huệ Linh này, mới vừa chuyển đến đã gây phiền phức cho cô, về sau khẳng định cũng sẽ gây không ít phiền phức, nhớ lại, cô liền cảm thấy nhân sinh vô vọng, có một loại suy nghĩ muốn dứt khoát dọn ra ngoài, cách xa họ, mắt không thấy tâm không phiền.

Xe chạy càng lúc càng thuận, chỉ là Lâm Triệt ít nhiều còn có chút khẩn trương, đang lái xe, nhìn thấy Du Mẫn Mẫn gọi điện thoại tới, cô muốn nghe điện thoại, lại không nghĩ tới mình còn đang lái xe, nhất thời không chú ý, xe trực tiếp lạc tay lái, đâm thẳng sang một bên.

Lâm Triệt bỏ điện thoại xuống nhanh chóng đảo tay lái.

Nhưng mà vẫn bị đâm sang một bên.

Lâm Triệt sợ hãi kêu một tiếng, liền cảm thấy xe đã tông thẳng vào ven đường, lúc này cả chiếc xe mới bắt đầu dừng lại. Bạn muốn đọc full liên hệ :

Lâm Triệt sững sốt một hồi lâu, mới phát hiện, xe của mình, thế nhưng đang ở trên cầu, lưng lay sắp đổ, giống như chỉ cần tùy tiện động một chút, cả chiếc xe sẽ rơi xuống.

Hóa ra vừa rồi cô vẫn luôn lái xe ở trên cầu vượt, bây giờ xe tông vào một bên đường, bị song sắt phía trên cản lại, nhưng song sắt đã bị đâm hỏng, tuy rằng tạm thời vẫn treo ở phía trên, chưa rơi xuống, nhưng mà, phỏng chừng không lâu nữa cũng sẽ rơi xuống mất.

Lâm Triệt sợ hãi, nhìn mấy chiếc xe phía dưới chạy qua chạy lại, tim đập thình thịch, che ngực nói: "Sắp chết sắp chết sắp chết, thật sự chết ở chỗ này sao, tôi còn có rất nhiều chuyện chưa làm đâu..."

Phía dưới, tất nhiên đã có người kịp thời báo cảnh sát, cảnh sát rất nhanh chóng tới đây, vừa thấy tình hình này, thật là bất lực chửi thề.

"Phía trên là ai, sao lái xe như vậy, mau đi phong tỏa cầu vượt này đi"

"Hình như còn lái siêu xe luôn?"

"Trông như là một người phụ nữ lái xe."

"Nữ tài xế, quả nhiên là sát thủ đường cái."

"Có tiền thì thôi đi, một người phụ nữ lái xe làm gì, đâm thành như vậy cũng đáng đời."

Phía dưới có người thảo luận, đều đang thương lượng xem cố định chiếc xe như thế nào để không rơi xuống, lại cứu được người ra.

Nhưng mà, mắt thấy chiếc xe nguy hiểm như vậy, ai cũng không dám dễ dàng tiến lên, nếu lỡ chạm vào, xe rơi xuống, trách ai được, trông giống như trên xe không phải người bình thường, chỉ sợ là không dễ đắc tội, đến lúc đó tìm tới cửa, cũng là một chuyện phiền lòng.

Cho nên phía trên cũng không vội vã nhanh cứu người, ngược lại là thương lượng rốt cuộc nên phái ai đi qua.

Trong lúc này, Lâm Triệt cũng lo lắng muốn chết.

Nghe được tiếng nói của cảnh sát ở bên kia, âm thanh xe cứu thương, nhưng mà nhìn không thấy ai chạy lại đây cứu người.

Di động Lâm Triệt mới quăng đi, cũng nhất thời không tìm thấy, lúc này nhìn tình hình, Lâm Triệt kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay.

Nếu thật sự chết ở chỗ này, cô cũng chỉ có thể nói, đây đều là số mệnh.

Nhưng mà, Cố Tĩnh Trạch. Đến lúc đó Cố Tĩnh Trạch nhất định thoải mái không ít nhỉ, cô chết rồi, anh sẽ tự do.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165: Đó Là Một Sinh Mệnh Sao Em Có Thể Nói Như Vậy

Bệnh viện.

Mạc Huệ Linh nằm truyền dịch, ai oán nhìn Cố Tĩnh Trạch bên cạnh: "Tĩnh Trạch, đau quá, anh nhìn xem, có phải miệng vết thương của em lại sưng lên rồi không?"

Cố Tĩnh Trạch cúi đầu nhìn, nơi đó kỳ thật chỉ là một vết trầy da nhỏ, vì thế cúi đầu nói với cô: "Chỗ này không có vấn đề gì lớn, em không cần quá sợ hãi."

Mạc Huệ Linh bĩu môi nói: "Nếu để sẹo... em ghét nhất là trên người có vết sẹo, anh xem, trên đùi em không có một chút sẹo nào, nếu để lại sẹo, em nhất định sẽ hận chết Lâm Triệt chết tiệt kia."

"Thôi, chỉ là trầy da, sẽ không có vết sẹo lớn." Anh nói: "Lâm Triệt cũng không phải cố ý, em cũng đừng oán trách cô ấy."

"Dù sao anh cũng nhận định là cô ta không cố ý, nhưng em chính là nói cô ta cố ý, bằng không vì sao người khác cô ta không đâm, lại cố tình tới đâm em!"

Cố Tĩnh Trạch biết nói cô cũng không thông, liền không nói cái gì nữa, chỉ bảo cô: “Em xem TV một lúc đi, không được miên man suy nghĩ nữa.”

Cố Tĩnh Trạch đưa điều khiển từ xa cho cô, nâng cánh tay lên nhìn thời gian, đã lại qua thêm một lúc nữa rồi, vì sao vẫn chưa tìm được Lâm Triệt.

Nha đầu chết tiệt kia, không biết chạy đi đâu rồi.

Mạc Huệ Linh chán đến chết cầm điều khiển từ xa bấm bấm.

Nhưng mà bấm bấm, bỗng nhiên nhìn thấy một tin tức khẩn cấp.

“Vừa rồi, bởi vì tai nạn giao thông, một chiếc Porsche treo ở trên cầu vượt, làm cho giao thông ùn tắc, đến nay tình huống tai xé vẫn chưa xác định, theo nguồn tin cho hay, phía trên là một cô gái trẻ tuổi, một mình lái xe, có phải điều khiển sau khi say rượu hay không, vẫn chưa biết được, bây giờ hiện trường đang khẩn cấp cứu viện, nhưng mà bởi vì vị trí chiếc xe tương đối nguy hiểm, khó khăn trong việc thực thi phương án cứu viện”

Mạc Huệ Linh không thèm để ý, vừa muốn đổi kênh, lại bị Cố Tĩnh Trạch giữ tay lại.

Anh ngẩng đầu lên, nhìn chăm chú vào tin tức trên TV.

Trên TV thoáng đăng tải hình ảnh, đúng là chiếc Porsche màu vàng treo ở trên cầu.

"Lâm Triệt....."

Cố Tĩnh Trạch không biết, bởi vì mình nhất thời kinh hãi, thế nhưng đã nói ra tên Lâm Triệt.

Mạc Huệ Linh nghe được tên Lâm Triệt, mới cẩn thận xem, vừa thấy, thật đúng là chiếc xe lúc trước tông mình.

Là Lâm Triệt xảy ra tai nạn giao thông?

Nhất thời trong lòng Mạc Huệ Linh rất thoải mái, cũng đã quên chân mình còn đang đau, ở kia vỗ tay một cái, trong lòng có loại khoái cảm trả thù: "Đáng đời, nhìn xem, đây là báo ứng, ai bảo vừa rồi cô ta có ý đâm em, bây giờ ông trời cũng nhìn không vừa mắt, trừng phạt cô ta".

Cố Tĩnh Trạch nghe vậy, cúi đầu, nhú mày nhìn Mạc Huệ Linh.

Mạc Huệ Linh còn chưa có chú ý tới biểu tình u ám của Cố Tĩnh Trạch, bởi vì nghĩ đến Lâm Triệt gặp nguy hiểm, không khéo rất nhanh sẽ chết, trong lòng khỏi phải nói cao hứng đến mức nào.

Nếu Lâm Triệt chết như vậy thì thật tốt, Cố Tĩnh Trạch lại là của cô.

Mạc Huệ Linh ngẩng đầu lên nói: "Hừ, cái này chính tự làm bậy không thể sống, thật đáng đời."

Cố Tĩnh Trạch hất tay Mạc Huệ Linh đang nắm lấy ống tay áo mình.

Lúc này Mạc Huệ Linh mới cảm thấy, người bên cạnh lạnh băng, đang nhìn chằm chằm chính nhìn.

Mạc Huệ Linh nhất thời nghĩ đến, mình vừa mới đắc ý vênh vao, có phải nói bậy cái gì không.

Nhưng mà, vốn dĩ cô chán ghét Lâm Triệt, hơn nữa, Lâm Triệt xảy ra tai nạn giao thông cũng không phải vì mình, cô nói những lời này thì sao.

“Làm sao vậy Tĩnh Trạch?” Cô kinh ngạc hỏi.

Ánh mắt Cố Tĩnh Trạch u ám nhìn cô: "Huệ Linh, sao em có thể nói như vậy, cho dù cô ấy là người không quen biết, đó cũng là một sinh mệnh, là một người, một người bởi vì ngoài ý muốn, có thể sẽ chết, chuyện này đáng để vui mừng sao, sao em có thể nói những lời như vậy, cô ấy như vậy là tội ác tày trời sao?".

“Em..... Em không phải ý này.....” Mạc Huệ Linh nói: "Em cũng chỉ nói mà thôi, anh biết, em rất thẳng tính, nhưng không có ý gì xấu.....”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Chương 107.2

Cố Tĩnh Trạch rất thất vọng, nhìn cô một cái, ngẩng đầu nhìn phía trên, hăm dưới rõ ràng đã căng chặt thành một đường thẳng tắp, cứ như vậy đi thẳng ra ngoài.

“Ai, Tĩnh Trạch, anh làm gì.....” Mạc Huệ Linh tức giận nhìn căn phòng, trong lòng oán hận nghĩ, đáng đời, chính là đáng đời, tốt nhất cô ta cứ ngã chết như vậy, ngã đến mức hoàn toàn biến dạng, để Tĩnh Trạch cũng không muốn liếc mắt nhìn cô một cái.

Trên cầu.

Hiện trường tai nạn giao thông, bên ngoài không ít người đang nhìn.

Cục trưởng chậm rãi ở bên trong chỉ huy, cầm bình nước còn đang kỳ quái nhìn xe kia: "Xe này nhà ai, sao chưa gặp bao giờ?"

“Nhìn dáng vẻ là xe mới, chắc hẳn là một gia đình lớn nào đi.”

“Sao có thể, những người đó, bảng số xe đều có ký hiệu, chúng tôi thấy khẳng định là nhà giàu mới nổi đi, chưa từng thấy qua.”

Đúng lúc này, bên ngoài có người chạy tới.

“Cục trưởng, cục trưởng, không may rồi, bên ngoài có một đám người tới, nói người trên xe đó là vợ chủ Cố gia, hỏi chúng ta sao chưa cứu người?”

“Cố gia nào?”

“Còn Cố gia nào, chính là Cố gia của nước C chúng ta!”

“Ôi trời.....” Ly nước cục trưởng đang cầm lập tức rơi xuống đất, bất chấp tất cả chạy đi xem, vội cảm kính viễn vọng, nhìn về hiện trường tai nạn giao thông ở phía bên kia.

“Bây giờ..... Cục trưởng, làm sao bây giờ?” Người bên cạnh cẩn thận hỏi.

“Còn làm sao bây giờ cái gì?” Cục trưởng quay đầu lại hấp tấp xông ra ngoài: "Mau cứu người, có muốn sống không, không muốn sống thì đợi ở chỗ này, ai, mẹ nó lại còn chậm chạp nữa thì xem ông đây ném ai xuống dưới!"

Bên ngoài, phóng viên trực tiếp bị đuổi ra ngoài.

“Đi nhanh đi, bên trong không cho chụp, không cho chụp.”

“Ai, mới rồi còn cho chụp, sao giờ lại không cho chụp.” Phóng viên mơ mơ màng màng nói.

Phóng viên còn định viết cái gì mà nữ tài xế, siêu xe xảy ra tai nạn giao thông, làm người có hứng thú viết, viết một cái là giật tít luôn đấy.

“Dù sao cũng không được chụp, cũng không cho viết, nếu viết, tự gánh lấy hậu quả, đừng trách tôi không nhắc nhở các người.”

Phóng viên trực tiếp bị đuổi đi, mọi người lúc này cũng không dám trốn tránh trách nhiệm, đi lên vận dụng thiết bị cao cấp nhất, nhanh kéo xe lại trước.

Lâm Triệt vốn tưởng rằng mình lúc này chỉ sợ là chết không thể nghi ngờ, những người đó không dám động, khẳng định là cảm thấy cô không thể cứu.

Nhưng mà trong chốc lát, một đám người liền vọt lên, trực tiếp kéo cô vào lề.

Cục trưởng tự mình tới xem cô: "Ai nha, bà Cố, bị thương không, mau, mang cáng tới đây, cứu người trước."

“Không có việc gì..... Tôi không có việc gì, chỉ là bị trầy da một chút mà thôi.” Lâm Triệt vội đáp lời.

Người bên ngoài kỳ quái nhìn, vừa rồi còn đang xem náo nhiệt, sao nhanh như vậy đã kết thúc.

Có người ở bên cạnh nói: "Nghe nói mới biết được, người trong xe là đại nhân vật rất lợi hại, những người đó cũng không dám đứng xem, mới nhanh cứu người lại".

“Phóng viên cũng bị cường chế di dời, không cho chụp đâu.”

“Ai u, đại nhân vật gì, lợi hại như vậy, ngay cả cục trưởng cũng sợ hãi phải tự thân xuất mã.”

Nhưng mà phú hào ở thành phố B nhiều như lông trâu, cục trưởng hẳn cũng sớm đã thành thói quen, động tĩnh lần này bỗng nhiên lớn như vậy, xem ra là nhân vật siêu cấp, không thể trâu vào rồi.

Chương 167: Hứa Về Sau Không Bao Giờ Lái Xe Nữa

Lâm Triệt được người nâng ra ngoài, liếc mắt một cái đã nhìn thấy Cố Tĩnh Trạch đang chạy tới đây, anh kéo cửa xe ra, bước từ trên xe xuống, trên cầu gió lớn, nhất thời gió thổi vạt áo anh, vạt áo mở rộng ra, bên trong là áo sơ mi màu trắng, bên ngoài là áo khoác tây trang màu xanh đậm, áo khoác bay phất phới, đáng vẻ vô cùng tiêu sái.

Cố Tĩnh Trạch bước vài bước đã tới nơi.

Có người nhìn thấy Cố Tĩnh Trạch thật sự tới, nhanh chóng tránh ra một chút.

Cố Tĩnh Trạch rất nhanh đã tới bên cạnh Lâm Triệt.

Lâm Triệt vừa mới trải qua sinh tử, đã từng một lần cho rằng, có phải mình sẽ không còn được gặp lại Cố Tĩnh Trạch hay không.

Vừa rồi chỉ lo sợ hãi, lúc này nhìn Cố Tĩnh Trạch, mới nhất thời thả lỏng, cả người run rẩy.

Đúng vậy, vừa rồi thiếu chút nữa không thấy được Cố Tĩnh Trạch, thiếu chút nữa đã chết.

Nhìn Cố Tĩnh Trạch, cô vươn tay tới: "Cố Tĩnh Trạch, em....."

Nhìn khuôn mặt nhỏ tái nhợt của Lâm Triệt, môi cũng bị dọa đến trắng bệch, trong lòng vừa tức, lại vừa lo.

Thật muốn đi lên nắm cô, nhưng mà, nhìn dáng vẻ Lâm Triệt lúc này, chỉ có thể trở tay nắm cổ tay cô, kéo cô vào trong lồng ngực, ôm Lâm Triệt, nhất thời ôm người vào trong ngực, mới cảm thấy trái tim mới vừa rồi muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, liền bình tĩnh lại.

Mới vừa rồi tuy rằng chỉ có mấy chục phút, lại có loại cảm giác một giây như một năm.

Nhìn tin tức, thậm chí không dám nhìn chiếc xe treo ở phía trên, chỉ cảm thấy nhìn một cái, trong lòng liền bức bối hận không thể từ trên xe nhảy xuống, tự mình đi cứu cô.

Nhưng mà anh cũng không phải siêu nhân, anh sẽ không bay, anh chỉ có thể nhanh chóng gọi người lại đây cứu người, anh cần phải trấn định, không thể hoảng loạn trước.

Không có thời gian lo lắng và sợ hãi, khi đó, trong lòng anh chỉ có một tín niệm, đó chính là cứu cô.

Lúc này rốt cuộc nhìn thấy cô bình yên vô sự, nghĩ lại cũng bắt đầu sợ.

Nếu mới vừa rồi cô rơi xuống từ chỗ này, hẳn sẽ chết không thể nghi ngờ.

Cô gái đáng chết này, rốt cuộc nghĩ cái gì vậy.

Cũng dám tự mình lái xe, thật là không muốn sống nữa.

Nếu cô chết.....

Cố Tĩnh Trạch không dám tưởng tượng, thế giới không có cô, sẽ trở nên thế nào.

Nhìn khuôn mặt nhỏ của Lâm Triệt, lúc này cũng không đành lòng nắm cô, chỉ có thể ôm cô, nhanh đến bệnh viện trước.

Ở trên xe, Lâm Triệt thật ra cũng biết sợ, vẫn luôn ôm eo anh, ngồi ở trên người anh, ôm anh thật chặt, cái loại cảm giác này, thật ra lại khiến cho con tức giận ở trong ngực anh, bị tiêu tán đi không ít, cúi đầu nhìn tay cô quấn chặt, đầu cũng thành thật dán lên ngực anh, vẫn không nhúc nhích, giống như con nai con bị thương, nhảy mất liên hoan ngoạn.

Mỉm cười, anh cũng ôm thân thể Lâm Triệt chặt hơn, nhìn phía trước, yên ổn xưa nay chưa từng có.

Rất nhanh, hai người đã tới bệnh viện.

Cố Tĩnh Trạch kêu bác sĩ nhanh kiểm tra cho cô một chút.

Bác sĩ kiểm tra Lâm Triệt, trên người có trầy da, tuy rằng chỉ là trầy da, nhưng mà vết trầy rất lớn.

Cố Tĩnh Trạch nhìn, nhú mảy, cúi đầu nói với bác sĩ: "Tôi không hy vọng phía trên để lại sẹo."

Bác sĩ ngẩng đầu vội nói: "Cố tiên sinh yên tâm, chỉ là trầy da, vết thương ngoài da, chắc có lẽ sẽ không để lại sẹo, chúng tôi sẽ cẩn thận xử lý."

Bác sĩ nói, lại càng khấn trương nhắc tay, Lâm Triệt lập tức cũng co chân lại.

Bác sĩ bị dọa sợ vội vàng nói: "Rất xin lỗi rất xin lỗi, đừng tức giận nhé"

Cố Tĩnh Trạch cũng nhú mảy lại: "Cẩn thận một chút có được không?"

Lâm Triệt vội nói: "Không sao không sao, anh đừng dữ như vậy." Cô nhìn bác sĩ tuổi trẻ xinh đẹp: "Cô cứ từ từ, không sao, chút vết thương nhỏ này, không đau, cô càng khấn trương càng làm không tốt."

Cố Tĩnh Trạch trừng mắt nhìn cô một cái, còn đang bị thương đó.

Lâm Triệt nói: "Thôi đi, so với lần trước động mạch chủ xuất huyết thì đã tốt hơn nhiều, vết thương nhỏ này, lúc em đi học xe đạp, thường xuyên té như vậy, không sao hết, qua mấy ngày thì sẽ đóng vảy, một năm sau sẽ nhìn không ra vết thương nữa."

"Một năm." Sắc mặt Cố Tĩnh Trạch trầm xuống: "Bác sĩ, tôi không hy vọng phải cần một năm mới hết."

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 168: Chương 108.2

Bác sĩ khó xử nhìn Cố Tĩnh Trạch: "Cái này. không có khả năng hoàn toàn nhìn không ra là, hẳn là ít nhiều sẽ không đều màu sắc với làn da xung quanh một chút, nhưng mà sẽ không có sẹo quá lớn."

Lâm Triệt thấy thế vội nói: "Không đều thì tôi có thể lấy phấn để che một chút cũng không sao, bác sĩ cứ từ từ làm đi."

Cố Tĩnh Trạch trừng mắt nhìn cô gái lấm miệng.

Lúc này, còn chưa chịu im lặng.

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô: "Tịch thu xe."

"....."

Lâm Triệt không thể tin tưởng nhìn Cố Tĩnh Trạch: "Vì sao?"

Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt: "Em còn dám hỏi vì sao, hứa về sau em không bao giờ lái xe nữa."

"Em. Em." Lần này do cô không cẩn thận rồi.

Cố Tĩnh Trạch cảm thấy kỳ quái, cô hoàn toàn bất đồng với Mạc Huệ Linh, Mạc Huệ Linh ở bên kia một chút vết thương nhỏ cũng kêu đến kinh thiên động địa, cô ở chỗ này thiếu chút nữa đã chết còn vô tâm vô phế như vậy.

Thật là không biết, rốt cuộc cô đã lớn lên như thế nào.

Lâm Triệt nói: "Rốt cuộc là anh mua xe cho em, không đi nhiều không được!"

Lâm Triệt cẩn thận lôi kéo ống tay áo anh: "Về sau em sẽ cẩn thận. Quà anh tặng cho em, em không muốn đặt nó ở gara chờ phủ bụi đâu."

Nghe thấy cô nói như vậy, trong lòng Cố Tĩnh Trạch mềm nhũn.

Nhưng mà, nghĩ đến chuyện hôm nay, vẫn sắc bén nói: "Anh tìm tài xế cho em, dù sao, đời này em cũng đừng hòng lái xe nữa."

"....." Lâm Triệt bĩu môi: "Thật bá đạo."

Cố Tĩnh Trạch trừng mắt nhìn cô: "Lúc trước anh không nên mua xe cho em mới phải."

Lần sau tặng quà, vẫn nên tặng đồ vật mềm mại chút.

Bằng không, cô gái này, không biết sẽ tự đưa chết mình như thế nào.

“Đây chẳng phải là anh mua cho em còn gì.” Lâm Triệt nói.

Cố Tĩnh Trạch đáp: "Lúc ấy anh tính sai, đánh giá cao chỉ số thông minh của em, bây giờ anh mới biết được, em tuyệt đối không phải sát thủ đường cái đơn giản như vậy, em là sát thủ biến thái đường cái."

“.....” Lâm Triệt nói: "Nào có nguy hiểm như vậy."

“Như thế còn bảo là không nguy hiểm!"

Lâm Triệt nghĩ, được rồi, có chút nguy hiểm, nhưng mà cũng đừng hung dữ như vậy.

“Lúc ấy em nhất thời kích động, đã quên lái xe thì không thể nghe điện thoại".

“.....” Cố Tĩnh Trạch suy xét hẳn là nên thuê trợ lý riêng cho cô mới đúng, nếu không theo nhắc nhở, cái đầu của cô, thật là chuyện gì cũng có thể quên.

Lâm Triệt nhớ tới: "Em còn muốn gọi điện thoại cho chị Du, ài, sao em không thấy điện thoại đâu nữa?"

Lúc này cô mới nhớ tới, vừa rồi không biết đã quăng điện thoại đi nơi nào.

Cố Tĩnh Trạch đưa điện thoại cho Lâm Triệt: "Dùng của anh trước đi."

“À, cũng được.” Lâm Triệt cảm lấy, nhớ tới mình còn không biết số của chị Du là gì.

Cố Tĩnh Trạch buồn bực trừng mắt nhìn cô một cái, nói với Tần Hạo ở đối diện: "Số điện thoại của Du Mẫn Mẫn, cậu có không?"..

Tần Hạo quả thực chính là người vạn năng, Lâm Triệt thật là vô cùng khâm phục anh, muốn cái gì có cái đó.

Nghe Cố Tĩnh Trạch hỏi như vậy, anh nhanh chóng đưa ra một dãy số.

Lâm Triệt cảm di động Cố Tĩnh Trạch, rất nhanh gọi điện thoại cho Du Mẫn Mẫn.

Du Mẫn Mẫn nghe điện thoại, còn rất kỳ quái hỏi: "Alo, ai vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: Khẳng Định Là Em Không Cần Thận Dụng Vào

“Là em đây chị Du.” Cô nói.

Du Mẫn Mẫn nghe thấy được giọng nói của Lâm Triệt mới bùng nổ: "Này, sao rồi hả Lâm Triệt, tôi muốn gặp cô, tôi nhất định phải giết cô, sao cô không nghe điện thoại, công ty cũng sắp giết chết tôi, tôi tìm cô khắp nơi, chỉ kém lật tung thành phố B này nữa thôi."

Nghe âm thanh hung dữ của Du Mẫn Mẫn, Lâm Triệt nhắm mắt lại, nghe cô rít gào xong rồi mới nói: "Em xuất chút nữa đã chết, hơn nữa còn là chị hại chết đấy!"

“Gi?” Du Mẫn Mẫn dừng lại hỏi.

Lâm Triệt nói: "Đều tại chị gọi điện thoại cho em, lúc ấy em đang lái xe, sau đó em liên....."

Lâm Triệt đơn giản kể lại một chút.

Du Mẫn Mẫn nghe xong kinh hô: "Không phải vậy chứ?"

Du Mẫn Mẫn buồn bực nói: "Cô lái xe lúc nào, tôi cũng không biết cô đang lái xe, rất xin lỗi, cô thế nào rồi, ở bệnh viện? Tôi qua đó thăm cô, công ty bên này tôi sẽ báo cáo lại một chút....."

Lâm Triệt nói: "Thôi thôi cũng không phải trách chị, chị cũng không biết em đang lái xe, là bởi vì em biết mình đang lái xe, còn là người mới học, nghe thấy điện thoại vang lên thế nhưng ngu ngốc đi nghe điện thoại, thật sự là không nên."

"Được rồi, cô mơ hồ cũng thành thói quen, ai, vậy di động của cô đâu, dãy số này là như thế nào?"

"Em dùng di động Cổ Tinh Trạch." Lâm Triệt nói.

Bên kia, Du Mẫn Mẫn cầm điện thoại, ngẩn người cầm lấy điện thoại nhìn nhìn, mới lại ngạc nhiên kinh hô lên: "Không phải chứ, cái này..... Cái này là số điện thoại của Cổ Tinh Trạch?" Bạn muốn đọc full liên hệ : ttukidmh@gmail.com

"Ai nha, chị lớn tiếng như vậy làm gì, lỗi tai em cũng sắp bị chị kêu hỏng luôn rồi." Lâm Triệt xoa lỗi tai nói.

Du Mẫn Mẫn đáp: "Vậy mà tôi lại biết số điện thoại của Cổ Tinh Trạch? Không phải đâu, thế nhưng tôi lại có số điện thoại của Cổ Tinh Trạch..... Cô nói xem, tôi nên bán dãy số này với giá bao nhiêu tiền, một người hai mươi vạn, người ta có mua hay không? Khẳng định là sẽ mua, người mua còn xếp hàng ấy chứ." Du Mẫn Mẫn khoa trương nói.

Lâm Triệt choáng váng, nói: "Còn bán..... Cái gì chứ?"

"Đương nhiên là nói đùa thôi, nhưng mà cô không biết đấy thôi, số điện thoại của Cổ Tinh Trạch, thật sự là rất đáng giá, một lát nữa tôi phải lưu lại mới được."

"A....." Lâm Triệt nói: "Không phải chị thật sự muốn lấy đi bán đấy chứ?"

"Đương nhiên không phải rồi." Du Mẫn Mẫn nói: "Tôi có muốn bán đi, thì cũng không có ai tin nổi, người ta nhìn thấy tôi lưu tên là Cổ Tinh Trạch, khẳng định sẽ cho rằng tôi đang tìm dãy số lung tung, làm bộ là dãy số Cổ Tinh Trạch để lừa họ cho vui."

"Được rồi." Lâm Triệt nói cho Du Mẫn Mẫn, mình chỉ bị thương nhẹ, sắp về nhà, Du Mẫn Mẫn lại nói kế hoạch và sắp xếp lịch trình ngày mai, bảo cô nghỉ ngơi trước, chuyện khác từ từ tính.

Lâm Triệt xác thật sự đã rất sợ hãi, lúc này cũng cản trở về nghỉ ngơi một chút.

Cúp điện thoại, thấy Cổ Tinh Trạch đang nhìn cô.

Thấy cô đã nhanh chóng khôi phục huyết sắc, mới nói với cô: "Đêm nay ở lại bệnh viện."

"Không được đâu, đã kiểm tra xong rồi, em không có việc gì, em muốn về nhà, nơi này quá ồn, em không ngủ được."

"Chúng tôi có thể đến phòng bệnh VIP, nhớ đâu buổi tối em có chuyện gì....."

"Vậy cũng không được, Cổ Tinh Trạch, thật sự, em không muốn ở chỗ này, em muốn về nhà, muốn về nhà có được không....."

Cổ Tinh Trạch còn có chút do dự, rốt cuộc, lần này cô bị tai nạn giao thông không nhỏ.

Nhưng mà, Lâm Triệt lại vẫn tiếp tục lôi kéo anh nói: "Em muốn trở về nhà chúng ta, Cổ Tinh Trạch, về nhà mới tốt, muốn làm gì thì làm đó, ở chỗ này thực sự rất khó chịu."

Nhà chúng ta.....

Ba chữ, làm trong lòng Cổ Tinh Trạch bỗng nhiên cảm thấy có chút khác thường.

Nhà, từ này với Cổ Tinh Trạch mà nói, quá xa lạ.

Đối với anh, từ đó quen thuộc, nhưng ngược lại là cách xưng hô về vinh dự của gia tộc.

Nhưng mà ngôi nhà nhỏ của hai người, anh chưa từng nghĩ tới.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 170: Chương 109.2

Bất đắc dĩ nhìn Lâm Triệt làm nũng chơi xấu, anh nói: "Được rồi, về nhà, về nhà lập tức phải nghỉ ngơi, đừng nghĩ náo loạn cái gì."

“Vâng vâng, nhất định.” Lâm Triệt lập tức làm dáng về ‘yes sir’, ngay lập tức gương mặt nghiêm nghị của Cố Tĩnh Trạch cũng bị chọc cười.

Cố Tĩnh Trạch và Lâm Triệt vừa bước vào nhà, đúng lúc này, Cố Tĩnh Trạch lại nhìn thấy điện thoại Mạc Huệ Linh gọi tới.

Đây số nháp nháy, Lâm Triệt cũng nhìn thấy được, Cố Tĩnh Trạch nhìn, không muốn nghe lắm, nhưng mà, Lâm Triệt bên cạnh lại nhướn mày nói: "Còn không mau nghe, một lát Mạc tiểu thư sẽ tức giận."

Bây giờ ở gần như vậy, ngộ nhờ tức giận lại chạy tới đây thì làm sao bây giờ.

Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt, nếu không nghe thì ngược lại có loại cảm giác mờ ám, còn không bằng hào phóng bắt máy. Dù sao cũng không có gì không thể nói.

Vì thế Cố Tĩnh Trạch vẫn nghe điện thoại.

Điện thoại vừa kết nối, Mạc Huệ Linh lập tức hỏi: "Thế nào, Tĩnh Trạch, sao em không thấy tin tức Lâm Triệt, không có tin tức, Lâm tiểu thư sẽ không có việc gì chứ?"

Cố Tĩnh Trạch nói: "Không có việc gì, Lâm Triệt đã trở về với anh rồi, cô ấy rất tốt."

“A..... Phải không, vậy thật tốt quá, em còn lo lắng sao bỗng nhiên lại không có tin tức của Lâm tiểu thư.”

Tuy rằng lời nói của Mạc Huệ Linh nghe như an ủi, nhưng mà, không biết có phải bởi vì lúc trước nghe cô nói chuyện quá khó nghe hay không, lúc này Cố Tĩnh Trạch có cảm giác như Mạc Huệ Linh như đang tiếc vì kết quả này.

Anh biết Mạc Huệ Linh nhất định rất không thích Lâm Triệt, chỉ là, vẫn không nên quá phận như vậy, không thích cũng không thể nguyên rủa người khác chết mới đúng.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Được, vậy không có việc gì thì anh cúp máy."

“Ai, Tĩnh Trạch, anh không tới bệnh viện sao.....?” Mạc Huệ Linh vội hỏi.

Cố Tĩnh Trạch kỳ quái nói: "Sao em còn ở bệnh viện?"

Mạc Huệ Linh đáng thương nhonge nhonge nói: "Người ta bị tai nạn giao thông, khẳng định phải nằm viện quan sát một chút, bằng không, buổi tối vạn nhất có chuyện gì, vậy làm sao bây giờ?"

Cố Tĩnh Trạch hít một hơi thật sâu, nói: "Vậy được rồi, em ở bệnh viện nghỉ ngơi đi, Lâm Triệt bị hoảng sợ không nhẹ, anh không đến bệnh viện nữa."

“Cái gì?” Mạc Huệ Linh giật mình kêu to lên.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Dù sao cô ấy xảy ra tai nạn giao thông lớn như vậy, thiếu chút nữa đã chết ở nơi đó, thôi, anh cúp máy trước."

Cố Tĩnh Trạch nói, trực tiếp cúp điện thoại.

Lâm Triệt không nghĩ tới, thế nhưng Cố Tĩnh Trạch lại nói như vậy, không khỏi nhìn Cố Tĩnh Trạch hỏi: "Anh không ở bên Mạc tiểu thư, cô ấy sẽ không tức giận đấy chứ?"

Cố Tĩnh Trạch nói: "Có cái gì mà tức giận, mất cá chân cô ấy chỉ bị trầy da mà thôi, không có chuyện gì lớn cả."

“Mất cá chân bị trầy da? Là bởi vì em làm sao?”

“Đúng vậy.”

Lâm Triệt nhìn anh: "Vậy chẳng phải là Mạc tiểu thư sẽ hận em chết mất à."

Cô nghĩ, Mạc Huệ Linh tức giận như vậy, khẳng định đã nói xấu cô không ít.

Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt: "Đúng vậy, cô ấy nói là em cố ý đâm."

Lâm Triệt chán nản nói: "Em... Lúc ấy thấy cô ấy ở đó, em còn bị dọa cho giật mình."

Cố Tĩnh Trạch liếc mắt nhìn miệng vết thương trên người cô, thở dài nói: "Vốn dĩ, anh cũng muốn hỏi em một chút xem rốt cuộc sao lại như thế, nhưng mà nhìn thấy kỹ thuật lái xe của em, còn biến mình thành như vậy, anh cảm thấy cũng không cần hỏi nữa."

Lâm Triệt ngẩn người: "Có ý gì?"

Cố Tĩnh Trạch vỗ đầu cô: "Kỹ thuật lái xe của em, khẳng định là em không cẩn thận đụng vào!"

“.....”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 171: Anh Chính Là “Ông Xã Yêu Dấu”

Lâm Triệt nói: "Lúc ấy cô ấy chạy như điên tới, em mới đụng vào cô ấy, cũng không biết rốt cuộc cô ấy bị làm sao, tiểu thư khuê các nhưng lại làm như vậy.....”

Cố Tinh Trạch nói: "Cô ấy..... Gần đây có chút điên cuồng."

Lâm Triệt đáp: "VẬY ĐƯỢC RỒI, dù sao thì em vẫn nên cách xa cô ấy một chút, miễn cho không cần thận lại bị cô ấy nói."

Cố Tinh Trạch nói: "Ừ, dù sao sau khi trở về em không có cơ hội lái xe, cho nên em yên tâm, sau này chuyện này hẳn là sẽ không xảy ra nữa."

“.....”

Về đến nhà, Lâm Triệt rửa mặt xong, nằm trên giường ngủ, rất nhanh Cố Tinh Trạch cũng đi đến bên cạnh giường.

Lâm Triệt nhìn Cố Tinh Trạch: "Này, đêm nay anh không thể ra bên ngoài ngủ sao, em mới vừa rồi thiếu chút nữa đã chết đấy, anh cũng không định cho em chút không gian riêng tư nào à."

Cố Tinh Trạch xốc chăn lên liền chui vào, một bàn tay chống đầu, nằm nghiêng người nhìn cô: "Em mới vừa gặp ra chuyện, tối ngủ một mình sẽ mơ ác mộng."

“Sao có thể, bây giờ em là vô cùng may mắn, gặp nạn không chết, rất vui vẻ, vì sao mơ ác mộng được!”

“Cái này là dư chấn sau khi gặp tai nạn, người có chỉ số thông minh như em đương nhiên sẽ không hiểu nó là gì, bây giờ em vừa mới tìm được đường sống trong chỗ chết, rất dễ bị như vậy, khả năng tạm thời bây giờ em còn đang hưng phấn, không cảm giác được, chờ đến khi hoàn toàn thả lỏng sẽ biết”.

Lâm Triệt nhìn Cố Tinh Trạch, bán tín bán nghi.

Thiệt hay giả, nhưng thật ra nếu lừa gạt cô cô không có cách nào lại không tin, nhưng lại cảm thấy không thích hợp.

Lại thấy lúc này, Cố Tinh Trạch trực tiếp ôm chặt Lâm Triệt.

Lâm Triệt a một tiếng, hoảng sợ, thuận thế cùng nằm xuống với anh.

Cố Tinh Trạch ôm chặt cô.

Lâm Triệt giật mình giãy giụa: "Anh làm gì, Cố Tinh Trạch, lưu manh! Buông em ra, nếu không buông ra em sẽ kêu!"

Đôi tay Cố Tinh Trạch ôm chặt cô, ở bên tai cô nhẹ giọng nói: "Hừm, đừng nhúc nhích, ôm chặt như vậy, sẽ giảm bớt áp lực của em, nghe nói nuôi bò thịt hy vọng thịt bò mềm, cho nên lúc muốn giết thịt bò, sẽ đặt bò vào trong một cái máy, dùng sức đè ép, để bò cảm thấy an toàn, thì sẽ không giãy giụa, cho nên đè ép có thể làm người thả lỏng áp lực, em đừng nhúc nhích, anh ôm em ngủ như vậy, bảo đảm buổi tối em sẽ không mơ ác mộng."

“Thật sự?” Lâm Triệt dừng lại hỏi.

Cố Tinh Trạch nói: "Đương nhiên là thật, anh đây cũng là muốn tốt cho em."

“.....” Lâm Triệt thả lỏng người, cảm thấy được anh ôm chặt, xác thực là khiến cho mỗi tế bào trong cơ thể, như nhận được an ủi, toàn bộ cơ thể thư thái hơn rất nhiều.

Có lẽ anh vì muốn tốt cho cô, mới có thể như vậy.

Cô đã hiểu lầm trong lòng anh có ý xấu rồi.

Suy nghĩ như vậy, Lâm Triệt dựa vào lồng ngực anh, thật sự từ từ ngủ thiếp đi.

Cố Tĩnh Trạch cười cúi đầu nhìn đồ gỗ này, ở phía sau lưng cô cọ cọ cũng tìm một vị trí thoải mái, ngủ luôn.

Ngày hôm sau.

Lúc Lâm Triệt tỉnh lại, nhìn thấy Cố Tĩnh Trạch đang đi vào.

"Buổi tối em không hề mơ ác mộng đâu nhì." Lâm Triệt xoa xoa đầu nói.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Có đấy."

"Thật sự? Sao em không nhớ rõ." Lâm Triệt quả thực cảm thấy thoải mái, cũng không hề cảm thấy mình từng gặp ác mộng.

"Đương nhiên, dù có nằm mơ, chỉ là 97% ác mộng đều sẽ bị quên."

"Thật vậy sao?" Lâm Triệt nhìn chăm chăm Cố Tĩnh Trạch, nhìn không ra biểu tình kỳ lạ nào trên mặt anh.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Đương nhiên, buổi tối em mơ ác mộng vẫn luôn đá anh, vất vả lắm anh mới ngăn được em đấy."

"Em....."

"Được rồi, anh lấy cho em di động mới đây." Cố Tĩnh Trạch cắt ngang lời cô, cầm chiếc di động đưa cho Lâm Triệt.

Lâm Triệt nhìn chiếc di động mới tinh, nhớ tới ngày hôm qua mình đã vứt di động đi.

Cô ngẩn người, đưa tay lên nhận lấy.

Vừa nhìn vẻ mặt rất tự nhiên của Cố Tĩnh Trạch.

Không nghĩ tới, Cố Tĩnh Trạch cẩn thận như vậy, còn có thể nhớ rõ những chi tiết nhỏ cô thuận miệng nói.

Lâm Triệt ngẩng đầu lên, cảm động nói: "Cảm ơn anh."

Cố Tĩnh Trạch nhìn nhìn di động của cô: "Được, giúp em cài đặt một chút."

Ngồi xuống, anh ở bên cạnh nhìn cô bấm di động.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 172: Chương 110.2

"Thề sim lúc trước dùng cũng đã bỏ sung số của một số người."

"Cái gì mà bỏ sung một số người?" Lâm Triệt quả thật cảm thấy điện thoại mình thiếu rất nhiều số điện thoại.

Cố Tĩnh Trạch ngồi ở bên cạnh, thân nhiên nói: "Ừm, có vài người không cần thiết, anh xóa giúp em."

"....." Lâm Triệt sững sốt một chút, mới ngẩng đầu lên, kinh hô: "Cố Tĩnh Trạch, anh xóa giúp em là có ý gì..... Anh xóa số của ai?".

Về mặt Cố Tĩnh Trạch bình thản ung dung ngồi ở một bên, giữa đầu, nhìn phía trước, không nói lời nào, nhưng biểu tình rõ ràng như thể việc anh làm là điều hiển nhiên.

Lâm Triệt xem một vòng, rất nhanh phát hiện ra điểm khác biệt.

Cố Tĩnh Trạch xóa tên của rất nhiều người, di động của cô tìm không thấy tên Tàn Khanh, rất nhiều tên đạo diễn cũng không còn, tên một nam diễn viên cô quen cũng không thấy, ngay cả điện thoại của Cố Tĩnh Dư cũng bị xóa mất rồi.

"Cố, Tĩnh, Trạch, anh thật xấu xa!" Lâm Triệt tức giận nói: "Những số đó đều là số điện thoại phục vụ cho công việc của em, sao anh có thể xóa hết của em như thế?"

Cố Tĩnh Trạch đáp: "Chuyện công việc thì giao cho người đại diện của em làm, em và người đại diện của em hẳn là nên phân chia rõ ràng, không cần em

quán những chuyện này, những dây số đó của em, lúc trước em chưa có người đại diện nên lưu lại dùng cho công việc, nhưng bây giờ em không cần lo công việc nữa, thì những người này cũng nên xóa đi được rồi."

"....." Lâm Triệt nói: "Vậy Tàn Khanh....."

Cố Tĩnh Trạch tròn mắt: "Em lưu tên vị hôn phu của người ta làm cái gì?"

"....."

"Này này, anh đã chuẩn bị dây số của anh cho em, là phím tắt số một, nếu có bất luận chuyện gì, em trực tiếp gọi là được."

"Được rồi....." Lâm Triệt buồn bực nhìn anh.

Cố Tĩnh Trạch nghĩ nghĩ lại nói: "Em lưu số của anh là Cố Tĩnh Trạch cũng không được, người ta thấy thì chẳng phải là làm lộ ra quan hệ của chúng ta sao."

"A, vậy lưu là gì mới được?" Lâm Triệt nghĩ cũng thấy đúng, trực tiếp nhìn thấy tên Cố Tĩnh Trạch, nhất định rất kỳ quái.

Cố Tĩnh Trạch lấy di động của cô, nói: "Anh đổi tên cho em".

Rất nhanh Cố Tĩnh Trạch sửa tên giúp cô một lần nữa, sau đó nhìn tên phía trên, vừa lòng gật gật đầu, mới trả lại di động cho Lâm Triệt.

Lâm Triệt cúi đầu nhận lấy di động.

Phía trên viết, anh đổi tên của mình thành "Ông xã yêu dấu."

"....."

Lâm Triệt ngẩng đầu lên, có cảm giác không còn gì để nói: "Cố Tĩnh Trạch, anh bị bệnh à, lưu như này không phải càng lộ rõ hơn sao?"

Thấy Lâm Triệt muốn đổi lại, Cố Tĩnh Trạch giữ lấy di động của Lâm Triệt: "Người ta không biết đây là số của anh, nhiều nhất cũng chỉ biết là em có bạn trai mà thôi, không phải bây giờ bên ngoài đều đang thịnh hành gọi bạn trai là ông xã sao?"

"Không được, như này cũng quá ghê tởm rồi!"

Trên mặt Cố Tĩnh Trạch tối sầm: "Có cái gì mà ghê tởm, chẳng lẽ anh không phải ông xã của em à?"

"Em..... Em không phải có ý này, nhưng mà, chúng ta cũng không phải loại này....."

"Loại gì, tên của em được ghi trên giấy hôn thú của anh, vậy anh là loại ông xã nào?"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 173: Chuyện Anh Nên Làm Với Bà Xã Yêu Dấu

"Vậy..... Vậy đương nhiên không giống nhau".

Cố Tĩnh Trạch nói: "Không có gì không giống nhau, cứ quyết định như vậy, đây mới là an toàn nhất, hơn nữa, vạn nhất em có vấn đề, mọi người thấy xưng hô này, cũng sẽ lập tức gọi điện thoại cho anh như vậy nếu em gặp nguy hiểm như ngày hôm qua, người ta cũng sẽ không cảm thấy không biết nên liên hệ ai trong danh bạ, đúng không?"

"Chỉ là....." Lâm Triệt vẫn cảm thấy quá buồn nôn, quả thực nhìn thấy tên này cũng sẽ cảm thấy nổi da gà đầy người.

Đặc biệt nghĩ đến đây đối tượng xưng hô này là Cố Tĩnh Trạch.

Cố Tĩnh Trạch đen mặt kéo cô xuống: "Nếu để anh nhìn thấy em dám tự mình sửa lại, anh liền tự mình đến công ty em giúp em đổi".

"....." Anh tự mình đi vậy rất lợi hại.

Về sau công ty còn có đường cho cô ra sao, cô còn muốn sống cuộc sống bình phàm, nỗ lực hướng về phía trước, nếu để anh trộn lẫn, phỏng chừng về sau cũng đừng mong đóng phim.

Lâm Triệt đành phải bấu môi, lại cảm thấy không công bằng: "Nhưng anh lưu tên của em".

“Anh lưu tên của em sao?”.

Lâm Triệt đôi mắt vừa động, thò tới tìm di động anh: "Đưa điện thoại cho em".

“Em làm gì?”. Cổ Tinh Trạch trốn tránh, nhưng mà nghĩ trên đùi cô còn có thương tích, cũng không dám trốn tránh quá kịch liệt.

Lâm Triệt chạy vòng quanh anh tìm di động, cuối cùng lấy được từ trong túi quần anh.

“Này, em làm gì, đừng lộn xộn”. Cổ Tinh Trạch không cho cô lấy.

Lâm Triệt lui về phía sau Cổ Tinh Trạch tránh né, vừa vờn nhìn màn hình di động, tìm được rồi của mình, vuốt tay liền nhanh chóng đổi tên của mình thành bà xã yêu dấu.

Cổ Tinh Trạch lấy lại, ôm chặt Lâm Triệt, lỡ không cẩn thận, liền đè Lâm Triệt đè ở trên giường.

Lúc Lâm Triệt đang chuyên chú nhìn di động, lại không chú ý tới, hai bên, Cổ Tinh Trạch cúi đầu, cảm giác hai cục bông mềm mại của cô, đè vào cảm giác khá thoải mái.

Lâm Triệt sửa xong rồi, cảm thấy mỹ mãn, cười hi hi nhìn anh.

Cổ Tinh Trạch thấy vậy, vuốt tay lấy lại di động, nhìn thấy tên phía trên, vô ngữ nhìn nhìn Lâm Triệt.

Khóe môi hơi cong lên, thấy tên xem lâu rồi, nhưng thật ra cũng thuận mắt.

Cúi đầu, nhìn Lâm Triệt, nắm hai tay cô, nhìn đôi mắt tinh xảo của cô, cười: "Đổi thành tên này, cũng không phải không thể".

Lâm Triệt lúc này mới phát hiện, mình không biết khi nào, đã bị anh hoàn toàn đè ở phía dưới, không khỏi bắt đầu nhúc nhích: "Anh. Anh cũng không được sửa lại".

Cô là kẻ thức thời trang tuần kiệt, không cứng đối cứng với anh, cho nên biết mình đánh không lại anh, vội lùi về.

Cổ Tinh Trạch cười chống thân thể nhìn cô: "Nếu đều đã sửa, thì không đổi nữa, có điều.”

Nói xong, đầu của anh càng cúi thấp xuống: "Ông xã yêu dấu, phải làm một ít chuyện nên làm với bà xã yêu dấu".

“Cái gì?”. Lâm Triệt mở to hai mắt nhìn.

Liền cảm thấy, Cổ Tinh Trạch trực tiếp cúi xuống, nhắm ngay môi cô, liền hôn một cái.

“Ai nha.” Lâm Triệt vội đẩy Cổ Tinh Trạch ra.

Ở trong tiếng cười của Cổ Tinh Trạch, vội nhảy xuống, đến buồng vệ sinh rửa mặt.

Cô còn chưa đánh răng mà, Cổ Tinh Trạch này, cũng không chê sao.

Cổ Tinh Trạch nhìn cô nháy mắt chuồn mắt, ở phía sau vô ngữ mỉm cười, không biết dùng mưu kế khác, ba mươi sáu kế một kế cuối cùng lại được cô dùng rất nhuần.

Ban ngày Lâm Triệt đến công ty.

Người trong công ty nhìn thấy Lâm Triệt tới, trên đùi xác thực mang theo vết thương, nghĩ buổi tối mọi người đều đang chờ cô, ai biết thế nhưng cô không tới.

Trước kia đều là nghệ sĩ nhỏ giống như, bị áp bức, không nghĩ tới Lâm Triệt lại nổi..

Tất nhiên cũng có người đổ mắt, nhưng mà một hàng này chính là như vậy, có người nổi chính là kỳ ngộ, nhưng mà cái kỳ ngộ này, nói trắng ra là còn không phải vì vận khí, ai biết ai bỗng nhiên sẽ nổi

Lâm Triệt còn không phải như vậy sao, trước kia cùng nhau tiến vào công ty, hiện tại cô trở thành nghệ sĩ trọng điểm trong công ty, không có việc gì cũng có thể xuất hiện ở những trang báo với mình tính nổi tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 174: Chương 111.2

Lâm Triệt nhìn thấy Du Mẫn Mẫn, xin lỗi nói: "Ngày hôm qua em thật sự không phải cố ý".

“Thôi, chuyện bị thương chị đã nói với công ty, công ty cảm thấy em còn ổn đã không tòi, lần sau lái xe chú ý chút”. Du Mẫn Mẫn để Lâm Triệt ngồi xuống trước mới nói.

Lâm Triệt buồn bực đáp: "Về sau không được lái xe".

“Làm sao vậy, xe bị hỏng?”. Du Mẫn Mẫn hỏi.

Lâm Triệt nói: "Không phải, Cố Tĩnh Trạch nói không cho em lái xe".

Du Mẫn Mẫn nghe xong, ngẩn người, mới cười ha hả: "Kỳ thật Cố Tĩnh Trạch cũng vì tốt cho em".

Lâm Triệt vô ngữ nghĩ, xe cô còn chưa sờ được mấy cái, đã bị cấm, này thật đúng là.....

Du Mẫn Mẫn nói với Lâm Triệt: "Đúng rồi, gần đây không phải 《Chân nhân tú》 rất lưu hành sao, cái show thực tế này mấy ngày nữa tìm em cùng nhau tham gia, làm khách quý một kỳ, người muốn đi không?".

Nhìn chân cô bị thương, Du Mẫn Mẫn cũng có chút lo lắng.

Lâm Triệt vừa thấy: "Oa, 《Chân nhân tú》 này rất vui".

“Đúng vậy”. Du Mẫn Mẫn nói: "Chi là phỏng chừng đến lúc đó sẽ chơi trò chơi".

“Không sao, vết thương nhỏ này của em, rất nhanh sẽ tốt lên".

“Được rồi, đến lúc đó có vấn đề chúng ta nói với tổ đạo diễn một chút, đừng quá kịch liệt, mấy ngày nay em dưỡng dưỡng, dù sao quay cũng tuần nữa, em có thời gian".

“Vâng".

Buổi chiều, Lâm Triệt ngồi trên xe bảo mẫu trở về, nghe thấy điện thoại vang lên, Lâm Triệt nhìn phía trên thành linh hiện lên bốn chữ ông xã yêu dấu, trong lòng lộp bộp một chút, nhưng thật ra cảm thấy vô cùng quái dị, nghe điện thoại, Cố Tĩnh Trạch nói: "Anh kêu Trần Vũ Thịnh kiểm tra thân thể cho em, khi nào trở về?".

“Không phải chứ, không phải anh ấy là bác sĩ tâm lý sao?".

“Tâm lý học là kiêm chức của cậu ta, nhanh trở về".

Lâm Triệt nghe vậy, đành phải nói được, nhưng mà ngay sau đó, WeChat liền vang lên.

Ghi chú là Thân Nhiên Tiểu Nhị gửi tới WeChat: "Lâm Triệt, bà đây đã trở lại, cậu cũng không đón máy bay, điện thoại thì gọi không thông, sao vậy hả?".

Là Thẩm Thân Nhiên đã trở lại.

Trong lòng Lâm Triệt vui sướng, không nghĩ tới hôm nay cô sẽ trở về.

Thẩm Thân Nhiên là khuê mật của cô, một năm trước mới vừa ra nước ngoài tiến tu, hiện tại mới trở về.

Lâm Triệt vội ở trên WeChat trả lời: “Ồ sân bay chờ mình, hiện tại mình qua đó đón cậu".

“Thật sự? Mình ở quán cà phê trong sân bay chờ cậu".

Lâm Triệt vội kẹ tài xế qua đó, thuận tiện gọi lại cho Cố Tĩnh Trạch.

“Cố Tĩnh Trạch, em tạm thời không thể trở về, có bạn em về nước, hiện tại em phải đến sân bay đón cô ấy".

“Cái gì, ai?". Cố Tĩnh Trạch kinh ngạc hỏi, nhưng mà, Lâm Triệt đã không cho anh cơ hội hỏi, trực tiếp cúp điện thoại.

Cố Tĩnh Trạch nhìn thấy, tức nhìn bốn chữ bà xã yêu dấu trên di động.

Nào có loại bà xã như vậy.....

“Mau đi điều tra, hôm nay có người phu nhân quen về nước”. Anh phân phó Tần Hạo.

Rất nhanh Tần Hạo đã tra xét ra, ngẩng đầu lên khó xử nhìn Cố Tĩnh Trạch: “Tiên sinh..... Hình như hôm nay..... Nhị thiếu Tần gia, Tần Khanh, vừa từ nước Pháp về nước.....”

Cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 175: Hai Mươi Phút Không Trở Lại Thì Đừng Về

Vì đi đón Tần Khanh, mới có thể.....

Sân bay.

Lâm Triệt chỉ tài xế dừng xe ở bên ngoài chờ, vội đi vào tìm Thẩm Thán Nhiên.

Quán cà phê, Thẩm Thán Nhiên ngồi ở bên trong, bên cạnh đều là bao lớn bao nhỏ.

“Thán Nhiên!”. Lâm Triệt vui sướng kêu một tiếng.

Thẩm Thán Nhiên nghe thấy được, vội ngẩng đầu lên, thấy được Lâm Triệt, đứng lên chạy tới.

Ôm một cái ngập cổ họng, hai người ôm nhau thật chặt mới chịu buông ra.

Thẩm Thán Nhiên lớn lên nhỏ nhắn hơn Lâm Triệt, tóc dài xõa trên vai, nhưng mà người lại rất là lười, trang điểm mang theo vài phần phong vị anh tuấn, trông đáng yêu cực kỳ.

“Wow, Lâm Triệt, không tin được, mình vừa trở về liền nhìn thấy quảng cáo của cậu, ở trên phi cơ đã có truyền phát tin”.

“Quảng cáo cái gì?”.

“Một quảng cáo về kẹo á”. Thẩm Thán Nhiên lôi kéo Lâm Triệt ngồi xuống trước, khoa trương nói với Lâm Triệt.

Lâm Triệt ồ, nói: “Trên phi cơ thể nhưng còn quảng cáo..... Cái đó chụp hồi lúc trước, thật vất vả mới tới tay mình, bởi vì cái quảng cáo này thiếu chút nữa vào cục cảnh sát”.

“Không phải chứ, mạo hiểm như vậy..... Nhưng mà, không nghĩ tới, mới hơn một năm, trở về cậu đã thành đại minh tinh”. Thẩm Thán Nhiên vẻ mặt kiêu ngạo vỗ bả vai cô, ngửa đầu cười hi hi nói: “Nghĩ đến mình cũng nhận thức minh tinh, lập tức ngực cũng dựng thẳng lên”.

Lâm Triệt vô ngữ nhìn cô: “Đại minh tinh gì chứ, mình chỉ là người mới, cách đại minh tinh còn xa”.

Ngẩng đầu lên, có thể nhìn thấy Mộc Phi Nhiên quảng cáo nước hoa.

Bộ dáng Mộc Phi Nhiên ung dung hoa quý, hào phóng khéo léo, rất có phong phạm quốc tế.

Lâm Triệt nói: “Đây mới là đại minh tinh”.

Loại này quảng cáo quốc tế này người trong nước không dễ dàng có được, nhưng mà Mộc Phi Nhiên đi toàn đại ngôn, có thể thấy được, Mộc Phi Nhiên không giống như minh tinh bình thường.

Thẩm Thán Nhiên nói: “Không được, mình muốn chụp một tấm với cậu, đăng lên Weibo khoe khoang”.

“Không cần chứ...”

“Sao không cần được, mau tới chụp với mình”. Thẩm Thán Nhiên cậy mạnh kéo Lâm Triệt qua, răng rắc một chút, liền chụp một tấm ảnh.

Lúc này, di động Lâm Triệt lập tức vang lên.

Lâm Triệt cúi đầu nhìn thấy, phía trên đề bốn chữ ông xã yêu dấu, giống như phiếm xao động, không ngừng chớp động.

Thẩm Thân Nhiên cũng lập tức thấy được, kinh ngạc lập tức nhảy dựng lên: "Ồi trời, này là ai?"

"Cái này cái này....." Lâm Triệt vội nói: "Cái này không phải, tùy tiện đùa giỡn, kỳ thật anh ta không phải ông xã như cậu nghĩ".

Thẩm Thân Nhiên nghe xong lập tức nói: "Ồ, hiện tại bạn trai đều kêu ông xã, mình hiểu được mình hiểu được, cậu mới 23 tuổi, kết hôn gì chứ, nhưng mà bạn trai cũng đủ..... Cậu có bạn trai hồi nào, mau nói cho mình biết, rốt cuộc sao lại thế này".

"Cũng không phải bạn trai....." Quan hệ của cô và Cố Tĩnh Trạch quá phức tạp, nhất thời không biết nói như thế nào.

Nhưng mà nghe điện thoại vẫn luôn vang, cô đành phải bảo Thẩm Thân Nhiên an tĩnh trước, cô vội bắt máy.

Trong điện thoại, âm thanh Cố Tĩnh Trạch âm trầm "Khi nào em về?".

Lâm Triệt vừa nghe, không biết có phải anh tức giận không, vì sao xuyên thấu qua điện thoại, cô giống như có thể nhìn thấy gương mặt mây đen dày đặc của Cố Tĩnh Trạch.

Nhưng mà, vì sao tức giận? Đơn giản là cô không về nhà, tới sân bay?

"Em vừa gặp mặt bạn, trò chuyện trong chốc lát". Lâm Triệt đáp.

"Nói mười phút đủ rồi chứ?"

"....." Lâm Triệt buồn bực nói: "Mười phút sao đủ, chúng ta đã lâu không gặp, khẳng định phải thêm lát nữa".

"Hai mươi phút..... Lâm Triệt, hai mươi phút em không trở lại, cũng đừng về nữa!". Nói xong, Cố Tĩnh Trạch trực tiếp cúp điện thoại.

Lâm Triệt nghe âm thanh nóng nảy bíp bíp bên trong, mở to hai mắt nhìn, không thể hiểu được.

"Cái gì vậy, quản lý sao, mình thích nói bao lâu thì bấy lâu, không quay về thì không quay về!"

Thật là, Cố Tĩnh Trạch quản lý càng ngày càng chặt.

Số điện thoại cũng không cho cô xóa, hiện tại ngay cả cô ra gặp bạn, cũng phải bị hạn định thời gian.

Sao Cố Tĩnh Trạch có thể bá đạo như vậy.

Cô cũng không có quản lý anh đi theo thanh mai trúc mã khanh khanh ta ta.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Chương 112.2

Bên kia.

Cố Tĩnh Trạch ném điện thoại xuống, ngồi ở chỗ kia, hàn ý đầy người, làm người không dám tới gần.

Lúc Trần Vũ Thịnh tiến vào, nhìn thấy tình cảnh như vậy

Có chút kinh ngạc nhìn Tàn Hạo, anh không dám nói, lời kéo Tàn Hạo đi ra ngoài mới hỏi: "Tiên sinh nhà các cậu bị sao vậy?"

Tàn Hạo ai u, nhỏ giọng nói: "Ghen".

"Cái gì?". Trần Vũ Thịnh gần như kinh ngạc kêu ra tiếng.

"Im, im, anh muốn chết sao?". Tàn Hạo vội giữ chặt Trần Vũ Thịnh: "Trần bác sĩ, anh mau đi khuyên bảo tiên sinh đi, ngài ấy cũng thực sự rất đáng thương".

“.....” Ai dám nói Cố Tĩnh Trạch đáng thương.

Nếu anh ta đáng thương, người đàn ông khác trên đời này làm sao bây giờ.

“Sao vậy?”.

“Tiên sinh mời ngài xem bệnh cho bà chủ, ai biết, bà chủ cho tiên sinh leo cây, đi ra ngoài đón bạn”.

“Còn có người dám cho Cố Tĩnh Trạch leo cây”.

“Đúng vậy, dù sao, hiện tại tiên sinh đang muốn bùng nổ, Trần bác sĩ ngài tới vừa lúc, ngài đức cao vọng trọng, vẫn là chuyên nghiệp, tiên sinh giao cho ngài, tôi đi trước”.

“Ai, tôi không phải..... Tôi không phải chuyên gia tình yêu, cậu chạy cái gì.....” Nhìn Tần Hạo cũng không quay đầu lại chạy trốn, Trần Vũ Thịnh chỉ có thể vô ngữ nhìn bên trong.

Sau khi vào cửa, Trần Vũ Thịnh nói: "Cố tổng, tôi cảm thấy nếu cậu có vấn đề gì, tâm sự, hoặc là phiền não, đều có thể nói cho tôi, giống như chúng ta đã từng”.

“Tôi? Không có tâm sự gì?”. Cố Tĩnh Trạch mặt vô biểu tình, lật lật văn kiện trong tay.

Trần Vũ Thịnh nói: "Về bà chủ, bà chủ không trở lại có lẽ có chuyện quan trọng.....” “Cái loại cô gái vô tâm không phôi, không trở lại cũng được”.

Cố Tĩnh Trạch cứng đờ như ong mỳ, nói, đập văn kiện trong tay một cái, đứng dậy liền đi ra ngoài.

Trần Vũ Thịnh rút cuộc mình bạch lời Tần Hạo nói, vì sao Cố Tĩnh Trạch là đáng thương.....

Thật đáng thương

Bên ngoài.

Thẩm Thân Nhiên ngồi ở trên quầy bar, nhìn Lâm Triệt uống bia.

“Này, vừa rồi cái điện thoại kia rốt cuộc sao lại thế này, sao hiện tại cậu bỗng nhiên tức giận như vậy?”.

Lâm Triệt ngẩng đầu lên, nhìn Thẩm Thân Nhiên: "Mình tức giận? Sao mình có thể tức giận, không có, mình căn bản không tức giận”.

Vừa rồi đem đồ của Thẩm Thân Nhiên đưa về chỗ cô ấy ở trước, sau khi Thẩm Thân Nhiên về nước, còn muốn ở với người trong nhà, cha mẹ đều ở đây, vì thế liền ở lại trong nhà Thẩm Thân Nhiên lại một chút, mới đến quán bar.

Cho nên hai mươi phút hiển nhiên đã sớm qua.

Cô cũng chẳng không trở về, cũng không nghĩ muốn gọi điện thoại cho Cố Tĩnh Trạch nói cái gì nữa.

“Rốt cuộc là ai..... Ai có thể làm cậu tâm phù khí táo như vậy, chẳng lẽ..... Chẳng lẽ là Tần Khanh?”. Thẩm Thân Nhiên sớm biết chuyện Lâm Triệt và Tần Khanh, trong cảm nhận của cô, có thể làm Lâm Triệt vô tâm không phôi, cảm xúc bỗng nhiên dao động như vậy, không phải Tần Khanh còn có thể là ai.

“Sao có thể!”.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 177: Đàn Ông Khi Ghen Thật Ghê Gớm

Lâm Triệt vội ngẩng đầu lên nói: "Cậu đừng nói bậy, Tần Khanh hiện tại là anh rể của mình, mình và anh ấy một chút quan hệ cũng không có”.

“Không phải chứ, bọn họ có ở bên nhau đâu?”.

“Kết hôn ngay thôi, cậu không chịu chú ý tin tức giải trí trong nước, tin tức đăng báo nói rất nhiều lần”. Lâm Triệt nghĩ, còn cảm thấy có chút không thoải

mái.

Nhưng mà, thời gian chính là thứ làm lành vết thương hữu hiệu nhất, hiện tại lại nhớ đến, lại không cảm giác tê tâm liệt phế như vừa mới bắt đầu.

Thẩm Thán Nhiên vô ngữ nói: "VẬY cậu cũng quá uất ức, đến nay cũng không nói cho anh ta, cậu thích anh ta? Tốt xấu phải cho anh ta biết, mặc kệ kết quả thế nào....."

"Thôi, Thán Nhiên, có đôi khi, tiếc nuối cũng là một chuyện rất đẹp". Lâm Triệt lời kéo Thẩm Thán Nhiên, mỉm cười.

Trong đầu nhớ tới Cố Tĩnh Trạch, nghĩ đến lời anh nói.

Nếu cô nguyện ý, anh có thể giúp cô ở bên Tần Khanh.

Nhưng mà hiện tại ngẫm lại, kỳ thật cô không muốn.

Ở bên Tần Khanh, hình như cũng không quan trọng lắm, còn không quan trọng bằng sự nghiệp của cô, hiện tại cô thật sự chỉ muốn mình có thể càng thêm tiến bộ.

Mộc Phi Nhiên là tấm gương của cô.

Thẩm Thán Nhiên thở dài, ôm Lâm Triệt, giống như hai người anh em cùng cảnh ngộ, cùng nhau uống lên bia.

"Cụng ly".

"Đúng vậy, cái gì cũng không thống khoái bằng một đêm không say không về

"Đô đô đô, ai say trước người đó trả tiền".

"Cậu ngốc sao, say sao trả tiền được, ví tiền ném nơi nào cũng không biết".

Uống uống, lại bỗng nhiên cảm thấy, bên cạnh có người đi tới.

"He, hai em gái uống rượu sẽ nhàm chán, chúng ta có rất nhiều anh em, cùng đi chơi đi".

Thẩm Thán Nhiên uống có chút mơ mơ màng màng, ngẩng đầu lên, loạng choạng bình rượu nói: "Ai muốn đi theo mấy người đàn ông thói uống rượu, đàn ông trên đời này không một ai tốt".

Lâm Triệt cũng dùng sức gật đầu: "Đúng vậy đúng vậy, không một ai tốt, đều là khôn kiếp".

Cố Tĩnh Trạch đặc biệt khôn kiếp, cùng Mạc Huệ Linh khanh khanh ta ta, còn muốn lôi kéo cô.

Người đàn ông vừa nghe, cảm thấy thú vị, kè sát lại nói: "Em gái, em nói vậy là không đúng rồi, đàn ông không xấu, phụ nữ không yêu, không phải các em thích chúng ta như vậy sao, chúng ta cũng vì sở thích của các em, nên mới hư".

Nói xong, anh ta đã giơ tay nắm Thẩm Thán Nhiên: "Đi, qua đây cùng nhau chơi nào".

"Anh buông tôi ra, buông ra, nếu không buông tôi đá trứng anh".

"He, em đá, lúc sau sao cùng nhau hạnh phúc chơi đùa được đây". Người đàn ông đặc biệt hăng hái, trực tiếp muốn khiêng cô ấy lên.

Thẩm Thán Nhiên tức giận giữa, Lâm Triệt cũng nhanh qua đó chống đỡ: "anh buông bạn tôi ra, còn như vậy chúng tôi không khách khí!".

Lâm Triệt tức trực tiếp tát một cái vào trên mặt người đàn ông: "Có chút mặt mũi được không, người ta không đi theo anh, anh còn ép buộc như vậy!".

Người đàn ông bị tát một cái hoảng hốt, trừng mắt Lâm Triệt, hùng hùng hổ hổ vọt tới.

Nhưng mà đúng lúc này.....

Một bàn tay trực tiếp chặn ở trước mặt Lâm Triệt.

Lâm Triệt sững sốt, ngẩng đầu lên, liếc mắt một cái nhìn thấy Trần Vũ Thịnh không biết khi nào, đứng ở một bên.

Người đàn ông ngăn người, Trần Vũ Thịnh thành thạo bẻ cánh tay người đàn ông ra sau, đá vào sau chân một cái, trực tiếp làm người đàn ông ngồi xổm trên mặt đất, cánh tay ở sau lưng, ngao ngao kêu to.

"Cút, nếu để tao nhìn thấy mày, cho mày đẹp mắt".

Thẩm Thán Nhiên mơ mơ màng màng ngẩng đầu lên: "Ai ư, soái ca anh hùng cứu mỹ nhân....."

Nói xong, tay liền trực tiếp đặt ở trên ngực Trần Vũ Thịnh.

Lâm Triệt vội kéo Thẩm Thán Nhiên uống say lại, cô gái này, tử lượng kém hơn cô nhiều, mới có chút đã say không thấy trời trăng mây gió..

“Thật xin lỗi, Trần bác sĩ, cô ấy là bạn tôi, có hơi say.....”

Trần Vũ Thịnh thấy Lâm Triệt lời kéo Thẩm Thán Nhiên lung lay, anh đành kéo người về mình nói: "Được rồi tôi đã đến, bà chủ, sao cô còn ở nơi này, ông xã nhà cô, ở nhà sắp chọc giận điên rồi".

Cố Tĩnh Trạch tức điên rồi?

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 178: Chương 113.2

Lâm Triệt bữu môi, quay đầu đi nói: "Ai kêu lòng dạ anh ấy quá hẹp hòi, tôi chơi với bạn tôi cũng không được".

Trần Vũ Thịnh nói: "Cậu ta cũng là quan tâm cô mà".

“Không có khả năng, là vì anh ta lòng dạ hẹp hòi".

“Ai bảo cô cho cậu ta leo cây, bà Cố của tôi, cậu ta chính là Cố Tĩnh Trạch, cô hỏi hết thành phố B đi, ai dám để Cố Tĩnh Trạch leo cây".

Lâm Triệt ngẫm lại, ngay từ đầu Cố Tĩnh Trạch là muốn giúp cô xem vết thương, mới có thể bắt cô trở về, tuy rằng thái độ hơi ác liệt, nhưng mà tâm vẫn tốt.

Vì thế thái độ mềm vài phần, nhìn Trần Vũ Thịnh, lẩm bẩm nói: "Ai kêu anh ấy nói chuyện khó nghe..... Nhưng mà". Ngẩng đầu lên, cô chột dạ nhìn anh: "Tôi là người thứ nhất cho anh ấy leo cây?".

“Cũng không phải người thứ nhất". Trần Vũ Thịnh nói.

“Vậy..... Lúc trước người chọc anh ấy tức giận, giờ họ thế nào rồi?".

“Đều đã biến mất khỏi thành phố B, sau đó thế nào, tôi cũng không biết đâu".

“.....”

Nghiêm trọng như vậy.

Người đàn ông này lòng dạ cũng quá hẹp hòi.

Trần Vũ Thịnh nói: "Hiện tại cậu ta giam mình ở phòng tập thể hình không chịu ra, cho nên tôi mới khẩn cấp lại đây tìm cô, bảo cô nhanh trở về".

“A..... Chúng ta đưa cô ấy về trước đi".

“Thôi, vị tiểu thư này cứ giao cho tôi đi, cô đi về trước".

“À, cũng được, đây là Thẩm Thán Nhiên, ở tiểu khu Kim Sắc Gia Viên, cô ấy ở với ba mẹ, buổi tối không thể không quay về, anh giúp tôi đưa cô ấy về nhà nhé".

Bác sĩ của Cố Tĩnh Trạch, cô vẫn tin được, trước tiên giao Thẩm Thán Nhiên cho anh, liền chạy nhanh rời khỏi nơi này.

Thẩm Thán Nhiên không biết đã xảy ra chuyện gì, ngẩng đầu lên, nhìn thấy một người đàn ông mặt lạnh đang nhìn mình, lập tức vỗ móng vuốt tới: "Ai, soái ca, lớn lên không tôi, bao nhiêu tiền một buổi tối, đáng tiếc chị không có tiền..... Anh vẫn buông tôi ra đi.....”

Ôi, xem anh thành cái gì.....

Lâm Triệt này toàn quen những người gì đâu.

Cố gia.....

Sau khi Lâm Triệt vào cửa, người hầu vội nói: "Bà chủ, ngài rút cuộc đã trở lại, tiền sinh ở phòng tập thể hình, vẫn không chịu ra ngoài".

Lâm Triệt nghĩ, ai biết Cố Tĩnh Trạch nhỏ mọn như vậy chứ, thế nhưng qua lâu như vậy, còn chưa nguôi giận, không phải chỉ cho anh leo cây chút thôi sao.

Hơn nữa cô còn gọi điện thoại cho anh.

Cô và Thẩm Thân Nhiên đã một năm không gặp mặt, đi đón bạn một chút thế nhưng cũng không được sao.

Lặng yên mở cửa phòng tập thể thao ra, xô nhìn thấy bên trong, Cố Tĩnh Trạch đang tập ngực, phía dưới mặc quần đùi thể thao, người đàn ông ướt đầm mồ hôi, cơ bắp bởi vì dùng lực, mà càng thêm có vẻ kiện mỹ, cả người giống như là hormone di chuyển, làm người nhìn thấy không thể rời mắt.

Người đàn ông thật đẹp.....

Cô hơi hơi đóng cửa lại, phát ra động tĩnh, lại lập tức kinh động Cố Tĩnh Trạch bên trong.

Liếc mắt một cái nhìn thấy Lâm Triệt đứng ở cửa, ánh mắt Cố Tĩnh Trạch híp lại, đôi mắt liếc về phía cô, ánh mắt giống như dao nhỏ, mang theo ẩn ẩn tức giận, làm người cảm thấy rùng mình.

"Ai cho em tiến vào". Cố Tĩnh Trạch buông dụng cụ tập nở ngực ra, đứng dậy mắt lạnh nhìn cô.

Gặp qua người trong lòng, mới trở về tìm anh.

Về mặt nịnh nọt kia, thật là làm người cảm thấy chán ghét.

Ở trong mắt cô, anh là một người đàn ông dễ dàng một chút thì sẽ hết giận phải không?

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 179: Đây Là Sự Trùng Phạt Dành Cho Em

Lâm Triệt vội đóng cửa lại, nhìn Cố Tĩnh Trạch bên trong: "Anh làm sao vậy?".

Cố Tĩnh Trạch nhíu mày trùng mắt cô: "Anh nói em đi ra ngoài".

"Không đi, anh không nói anh rút cuộc bị sao vậy thì em không đi". Lâm Triệt nói, đi vào, nghênh ngang đi tới trước mặt Cố Tĩnh Trạch.

Cố Tĩnh Trạch lạnh mặt nhìn Lâm Triệt bước vào: "Em có chút rụt rè của phụ nữ được không, anh đã nói em đi ra ngoài!".

"Nói em rút em cũng nghe không dưới mấy chục lần". Lâm Triệt là mặt dày mày dạn ngồi xuống, ngồi ở trên một cái thiết bị tập thể hình không biết là gì, đôi mắt liếc cơ bắp trên người Cố Tĩnh Trạch.

Cố Tĩnh Trạch tú thùy mi hợp lại nhướng mày, một đôi đen nhánh mắt, nhiễm lửa giận, giống như là lập lòe ánh lửa, sắp lửa cháy lan ra đồng cỏ, yên lặng phần nộ.

"Em ép anh ném văng em ra có phải không?". Cố Tĩnh Trạch hung hăng nhìn cô.

Lâm Triệt nhìn ánh mắt đỏ đậm của anh có chút lo lắng, khuôn mặt nhỏ cũng dừng ở nơi đó, bình tĩnh nhìn Cố Tĩnh Trạch: "Cố Tĩnh Trạch, em tới giải thích với anh, không phải là em đến sân bay đón bạn sao, anh không cần thiết phải tức giận như vậy, tuy rằng em là vợ của anh, nhưng đó vẫn là cá nhân của em, em có quyền lợi kết giao với bạn của mình, không phải chúng ta đã nói, chúng ta không can thiệp đối phương sao".

Cố Tĩnh Trạch nói: "Không can thiệp đối phương? Đúng vậy, không can thiệp, anh không can thiệp quyền lợi đi chơi với bạn bè, nhưng mà, em đi chơi với bạn bè, cũng đừng về, cho nên hiện tại anh muốn em rút đi!".

"Anh....." Lâm Triệt cảm thấy Cố Tĩnh Trạch quả thực là không thể hiểu được, là một bạo quân, nào có ai như anh.

Nhưng mà, ngay sau đó, Cố Tĩnh Trạch đã xách cổ áo cô lên, trực tiếp kéo ra ngoài.

“Cố Tĩnh Trạch, anh buông tôi ra, anh quả thực là hỗn trưởng, bạo quân, anh.”

Lâm Triệt bị chọc giận, quay đầu kéo tay Cố Tĩnh Trạch lại, tiến lên cắn một miếng.

Cắn cắn, mang theo mồ hôi của anh, cắn một miếng, còn mang theo chút mùi tanh.

Cố Tĩnh Trạch vẫn không nhúc nhích, giống như mình không cảm thấy đau.

Lâm Triệt đành phải buông lỏng miệng ra, ngẩng đầu, nhìn gương mặt Cố Tĩnh Trạch giống như cục đá.

Lâm Triệt tức giận nói: "Tôi không đi, tôi không đi".

Nhất thời tức giận, cô cố chấp không muốn thỏa hiệp như vậy.

Ấn đường Cố Tĩnh Trạch nhú lại, xách Lâm Triệt lê, ném ngã cô trên đệm mềm của một thiết bị tập thể hình.

Theo sau, thân thể mang theo hàm khí của anh cũng đè ép xuống.

Lâm Triệt chỉ cảm thấy một luồng hơi thở nam tính, rõ ràng như vậy.

Trên người anh còn ướt, quần áo cũng bị dính mồ hôi ướt nhẹp.

Người đàn ông áp xuống, làm Lâm Triệt trong lúc nhất thời cảm thấy không thở nổi, nhưng mà bị anh nắm lấy đôi tay, cường lực đẩy ở trên đệm, lại có một loại cảm giác khó có thể miêu tả.

Một mặt cảm thấy sợ hãi, hận không thể run rẩy khắp người, một mặt lại nhìn anh sau khi bị dính mồ hôi, gần như lộ hết thân thể, trong thân thể cô giống như hoa si bùng nổ, gần như cảm thán ra tiếng.

Phức tạp tạp như vậy.

Thân thể vừa mới rèn luyện qua, giống như là dã thú vừa mới bị đánh thức, mang theo một loại hương vị dã tính, vốn dĩ cơ bắp vô cùng đẹp, lúc này từng khối từng khối, mang theo sóng động sau khi vận động, làm người hận không thể giờ tay đi một phen.

Bàn tay to của anh, nắm chặt mười ngón tay cô, lúc hôn xuống, mồ hôi cũng thấm vào miệng.

Lâm Triệt trong nháy mắt cảm thấy rung mình, tử cung nhỏ vẫn luôn khó chịu, cơ thể giống như đang trôi nổi.

Anh buông ra, liếm miệng cô, lưu luyến không rời, cảm thấy thẹn muốn cô càng nhiều.

Nhưng mà, lý trí trong nội tâm còn đang gỡ trái tim cô.

“Cố Tĩnh Trạch. Anh nóng quá, buông tôi ra".

“Hiện tại mới nói buông ra, có phải quá chậm!". Cố Tĩnh Trạch nhìn ánh mắt mê ly của cô, trong lúc nhất thời thật muốn đè cô ở nơi này.

Thân thể nhỏ nhỏ, làm người có loại xúc động muốn ép cô tiến vào thân thể mình.

“Không phải, anh đè em, đau.”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 180: Chương 114.2

“Ngaoan, một lát sẽ không đau!". Bụng dưới của Cố Tĩnh Trạch gãy giữa, cô gái này, chẳng lẽ không biết, kêu đau như vậy, đối với đàn ông mà nói, gần như là một loại dụ dỗ trí mạng sao?

“Nhưng mà.”

“Ngaoan, không đau, một lát sẽ không đau.” Cố Tĩnh Trạch một tay vỗ về thân thể của cô, một tay khác, luồn vào dưới lớp quần áo cô.

Cả người Lâm Triệt chạm phải với tay anh, rùng mình lên.

Nhưng mà, này chỉ là bắt đầu.

Phía dưới, từng đợt từng đợt rùng mình, càng kích thích truyền đến.

Lâm Triệt gần như ôm lấy thân thể anh.

“Anh đang làm gì, dừng tay. Dừng tay.”

Cô bao lấy ngực anh, đôi tay ôm sống lưng rộng lớn của anh.

Nhưng mà tay anh vẫn không có dừng lại.

“Dừng tay, dừng tay!”.

“Bộ dáng của em có giống như muốn anh dừng tay không?”.

Cố Tĩnh Trạch ôm cô, nhìn biểu tình cô, trong lúc nhất thời càng muốn ra vào cô.

Mãi cho đến người toàn bộ xụi lơ ở trong lồng ngực anh, cô gần như là muốn chết, há to miệng thở phì phò.

“Cố Tĩnh Trạch, buông em ra.” Lâm Triệt nói chuyện cũng hữu khí vô lực.

Cố Tĩnh Trạch đáp: "Không có lần sau, nếu đối nghịch anh nữa, anh sẽ không bỏ qua em".

“Ai đối nghịch anh. Em chỉ đi gặp một người bạn.” Lâm Triệt thật là muốn khóc.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Bạn? Nói dễ nghe quá, nói thẳng đi đó là người trong lòng em, thì thế nào".

“Cái gì người trong lòng!” Lâm Triệt ngược mắt lên, đôi mắt hàm chứa nước mắt nhìn anh.

Bởi vì vừa mới kích thích, lúc này cô thật sự càng muốn khóc, sao khó khăn như vậy.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Tần Khanh, còn không phải là người trong lòng em, sao, còn muốn anh phải nói rõ như vậy?”.

Lâm Triệt kinh ngạc nhìn anh: "Cái gì Tần Khanh, anh có tật xấu sao, em đi đón Thẩm Thân Nhiên, bạn của của em, mới du học từ nước ngoài trở về!”.

Ấn đường Cố Tĩnh Trạch nhú lại, không tin nhìn cô: "Không phải em đi đón Tần Khanh chứ?”.

“Ai đi đón Tần Khanh!”. Lâm Triệt lập tức đẩy Cố Tĩnh Trạch ra, cúi đầu lại thấy, quần áo của mình một mảnh hỗn độn, Cố Tĩnh Trạch bị đẩy đôi tay chống ở trên mặt đất, có chút kỳ quái nhìn Lâm Triệt.

Lâm Triệt nói “Anh bởi vì em đi đón Tần Khanh, cho nên mới tức giận?”.

Biểu tình Cố Tĩnh Trạch lập tức nhu hòa, mây đen vừa rồi đã tiêu tán, nhưng mà thay thế, lại là vẻ mặt xấu hổ u ám.

Quay đầu, hơi hơi liếm thần sắc xấu hổ, anh nhìn Lâm Triệt, mím môi: "Ừ. Đúng vậy, anh không thấy người dễ tiện như vậy”.

“Anh mới dễ tiện, em căn bản chưa gặp Tần Khanh! Em và Thân Nhiên cùng nhau ở quán cà phê trong chốc lát, liền đến quán bar!”.

Cố Tĩnh Trạch đứng lên: "Phải không, vậy. Vậy là tốt rồi”.

Lâm Triệt lại là tức giận trừng mắt Cố Tĩnh Trạch, giờ tay đẩy Cố Tĩnh Trạch một phen: "Anh. Anh quả thực là cảm thú, khôn kiếp!”. Đẩy xong rồi, không dám nhìn trên người mình, đỏ mặt chạy ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 181: Cố Tĩnh Trạch Quá Tà Ác

Lâm Triệt trở lại trong phòng, vội chạy vào phòng ngủ, tắm rửa một cái trước, để trôi hết hương vị trên người anh.

Cố Tĩnh Trạch đáng chết này, quả thực là muốn chết!

Sao anh có thể như vậy..... Tà ác như vậy, đáng giận như vậy.

Nằm ở trên giường, Lâm Triệt chỉ cảm thấy khó chịu lấn qua lộn lại, giống như tay anh còn đang chạm vào trên người cô, trong lòng, trong đầu, vẫn rung mình một trận, bụng nhỏ cũng nóng lên.....

Thật là khó chịu muốn chết.....

Cô dùng chăn trùm kín đầu mình, đáng chết đáng chết, Cố Tĩnh Trạch đáng chết.....

Cố Tĩnh Trạch tập thể hình đi qua, trực tiếp tắm ở trong phòng ở tập thể hình.

Dòng nước lạnh lẽo xối xuống, rốt cuộc thân thể đã dễ chịu hơn chút, nhưng mà, nâng lên tay nhìn ngón tay mình, nghĩ đến cảm giác ở trong thân thể cô.....

Trong lúc nhất thời, giống như trên tay vẫn còn hương vị của cô, cảm giác của cô.

Cảm giác kia, cũng không chán ghét.

Nhắm mắt lại, lại vẫn là không có cách nào làm thân thể của mình yên lặng xuống lần nữa.

Chết tiệt.

Ở bên trong tầng lượng nước lên, anh gần như muốn ngâm vào trong nước lạnh lẽo để dập tắt sự khác thường trong thân thể.....

Chờ lúc đi ra khỏi phòng tập thể hình, đã là một giờ sau.

Tần Hạo vội vàng chạy tới.

“Tiên sinh, ngài vừa mới tìm tôi?”.

Cố Tĩnh Trạch liếc nhìn Tần Hạo một cái: "Lúc trước cậu nói, hôm nay Tần Khanh ở sân bay?".

Vừa nghe lại là chuyện này, Tần Hạo vội vàng cúi đầu: "Đúng vậy, tiên sinh, ngài cũng đừng quá tức giận, kỳ thật Tần tam thiếu và bà chủ cũng chỉ là....."

“Rầm” một chút, Cố Tĩnh Trạch ném folder lên trên bàn, cắt ngang Tần Hạo.

Tần Hạo ngờ ngác ngẩng đầu lên: "Tiên sinh....."

“Không có, lần này công tác của cậu làm không tồi". Cố Tĩnh Trạch đậm cười, gọi khước môi lên.

Nhưng mà sao Tần Hạo cảm thấy có chút lạnh lùng.

“Vi tiên sinh làm việc, cúc cung tận tụy, cảm ơn tiên sinh khẳng định, về sau tôi khẳng định sẽ càng thêm nỗ lực". Tần Hạo cười nói.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Vi khen thưởng cậu, tôi cảm thấy hẳn là an bài cậu đi giải sầu một chút".

“A? Tiên sinh, ngài quá khách khí, ngài....."

“Vừa lúc có một nhà xưởng bên Campuchia xảy ra vấn đề, không bằng cậu qua bên kia giải sầu, thuận tiện nhìn xem vấn đề của nhà xưởng".

“A....."

Tiên sinh, ngài xác định đây là khen thưởng?

“Đi thôi, ngày mai sai người chuẩn bị vé máy bay cho cậu, không giải quyết vấn đề của nhà xưởng đó, cậu cũng đừng trở lại". Cuối cùng ý cười trên mặt Cố Tĩnh Trạch đọng lại.

Cuối cùng liếc mắt nhìn Tần Hạo một cái thật sâu, anh xoay người hừ một tiếng liền đi ra ngoài.

Đề lại một mình Tần Hạo hỗn độn trong gió.

“Tiên sinh..... Rốt cuộc tôi làm sai cái gì....."

Buổi tối, Cố Tình Trạch không qua chỗ Lâm Triệt ngủ.

Chỉ sợ nếu mình ngủ ở phòng kia, đối mặt với cô, sẽ nhất định ngủ không được.

Một mình Lâm Triệt ở phòng ngủ cũng lẩn lộn một buổi tối, thật vất vả mới ngủ được.

Ngày hôm sau, sáng sớm Cố Tình Trạch đã rời đi, Lâm Triệt vừa tỉnh dậy, Thẩm Thán Nhiên đã điện thoại tới

“Oa, ngày hôm qua sao mình ở trong nhà người khác?”. Thẩm Thán Nhiên nói.

Lâm Triệt: "Bạn ở tại trong nhà người khác? Có ý gì?".

“Là một người đàn ông rất hung dữ, làm mình sợ muốn chết, mình cho rằng xảy ra chuyện gì”.

Lâm Triệt chớp mắt, nói: "Ồ, cậu nói chính là Trần bác sĩ đi, mình nhờ anh ta đưa cậu về nhà, sao vậy, không xảy ra chuyện gì à?".

Thẩm Thán Nhiên đáp: "Đương nhiên, sao có thể xảy ra chuyện gì, mình học Tae Kwon Do ba năm, người đàn ông nào dám chạm vào mình”.

“Tae Kwon Do ba năm. Nhưng đến nay vẫn là đai trắng”.

“.....”

Thẩm Thán Nhiên: "Nhưng mà người này rốt cuộc là ai, sáng sớm mắng mình một trận rồi đi rồi”.

“Bạn uống say, người này là bác sĩ rất giỏi, nhất định là nhà cậu có vấn đề gì, anh ấy đánh phải mạng cậu trở về nhà mình, thôi, nếu cậu đã tỉnh, mình qua đó tìm cậu, có việc nói với cậu”.

“Cũng được”.

Rất nhanh, Lâm Triệt tới trong nhà Thẩm Thán Nhiên.

Thẩm Thán Nhiên còn đang ở với cha mẹ, nhìn thấy Lâm Triệt tới, cha mẹ Thẩm Thán Nhiên đều vô cùng ngạc nhiên.

“Thán Nhiên à, hiện tại Lâm Triệt có tiền đồ, mẹ còn thấy con bé ở trên TV”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 182: Chương 115.2

Cha mẹ Thẩm Thán Nhiên đều là công nhân thành thật, trong nhà không tính là túng quẩn, nhưng cũng không phải đặc biệt giàu có.

Thẩm Thán Nhiên xuất ngoại cũng đều dựa vào tay làm hàm nhai ở bên ngoài làm công kiếm tiền.

Cô lúc này kiêu ngạo lời kéo Lâm Triệt nói: "Đó là đương nhiên, bạn của con, sao không có tiền đồ được”.

Nói xong, vội kéo Lâm Triệt vào bên trong.

Lâm Triệt ngượng ngùng nhìn Thẩm Thán Nhiên, nói thẳng: "Kỳ thật, lúc cậu không ở đây, mình đã xảy ra một sự kiện.”

Cô cảm thấy loại chuyện này vẫn nên nói cho Thẩm Thán Nhiên, gạt cũng không thú vị.

“Chuyện gì?”.

“Mình kết hôn”. Lâm Triệt nói.

“Gì?”.

Thẩm Thán Nhiên gần như nhảy dựng lên.

Lâm Triệt đề cô xuống, mới đơn giản nói chuyện này một chút.

Thẩm Thân Nhiên nghe xong, ghen hống nhìn trần trối, cuối cùng, đôi tay bắt được Lâm Triệt, dùng sức gần như muốn bóp chết cô.

“Cố Tĩnh Trạch..... Cố gia, Lâm Triệt, cậu điên rồi điên rồi điên rồi”.

Thẩm Thân Nhiên mới điên rồi, ở trong phòng hét to hồi lâu.

Thăng đến bên ngoài, cha mẹ Thẩm gia cho rằng có chuyện gì, tới gõ cửa dò hỏi, Thẩm Thân Nhiên lúc này mới giảm thấp âm thanh, lại trừng mắt Lâm Triệt: "Thiếu phu nhân, tiểu nhân có mắt không thấy Thái Sơn, thật xin lỗi".

“Cậu cú”.

“Nhưng mà..... Cậu cũng quá kinh người, sao có thể.....”

Lâm Triệt vô ngữ nhìn Thẩm Thân Nhiên: "Thôi, không phải mình nói sao, kỳ thật trong lòng anh ấy có cô gái mình yêu, chỉ là bởi vì mình không cẩn thận bỏ thuốc, cho nên mới sẽ.....”

“Cậu cũng đủ lợi hại, còn dám bỏ thuốc với người Cố gia”.

“Mình đó là nhất thời xúc động, ai biết sau lưng Cố Tĩnh Dư có thế lực lớn như vậy, ai biết mình muốn Cố Tĩnh Dư, muốn khai phòng với Cố Tĩnh Dư, cuối cùng vào ngay phòng anh của anh ấy..... Khi đó mình mất không ít tiền hối lộ nhân viên khách sạn, mới cho mình đi vào, phí công”.

“Cút đi, cậu rõ ràng nhất tiện nghi rất lớn, còn phí công, thật là không có ai, vận khí của cậu thật đúng là, hừ”.

Lâm Triệt trừng mắt liếc cô một cái, nghĩ đến Cố Tĩnh Trạch tà ác: "Để cậu nhất thử, cậu không biết, Cố Tĩnh Trạch người này..... Rốt cuộc có bao nhiêu ác liệt!”.

Thẩm Thân Nhiên trở về còn phải đi tìm công việc, Lâm Triệt cũng rất nhanh trở về nhà.

Ai ngờ mới vừa vào cửa, liền nhìn thấy Cố Tĩnh Trạch thế nhưng ở đây.

Anh ưu nhã ngồi ở trên ghế, nhìn Lâm Triệt, Lâm Triệt mất tự nhiên nhìn về phía ngón tay tinh tế thon dài của anh.

Ngày hôm qua, ngày hôm qua.....

Người đàn ông đáng chết này, thế nhưng dùng tay.....

Cô cảm thấy thân thể mình co chặt, còn cảm thấy không thích hợp.

Mà Cố Tĩnh Trạch, ngẩng đầu lên nhìn Lâm Triệt: "Em trở về rồi, anh mang em đi ăn cơm trưa”.

“Em em em không ăn, em ở nhà ăn là được”.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 183: Cô Gái Vô Cớ Gây Rối

Lâm Triệt lập tức bảo vệ mình: "Anh làm gì.....”

Cố Tĩnh Trạch đứng lên, kỳ quái nhìn cô: "Làm sao vậy, đi ra ngoài ăn cái gì mà thôi, anh biết một nhà hàng, là một người nước Pháp mở ra, làm thức ăn vô cùng chính tông, thay đồ mang em qua đó nếm thử”.

“A..... Vâng, được, em lập tức thay quần áo”.

Cố Tĩnh Trạch kinh ngạc quay đầu nhìn cô, có chút hồ nghi.

Thấy cô nghiêng ngả lão đảo chạy vào bên trong, mới đứng ở nơi đó, bắt đầu đi lác lác đầu.

Lâm Triệt thay đồ, đến nhà hàng nước Pháp, nhất định phải mặc chính trang, nhưng mà, mặc cái nào cũng cảm thấy không thích hợp, hoặc là quá dài, hoặc là quá ngắn, hoặc là quá hở.

Nếu là ngày thường cũng không có cảm giác gì.

Chỉ là, trải qua chuyện ngày hôm qua, nhớ tới Cố Tĩnh Trạch, liền cảm thấy trong lòng vô cùng không thích hợp, gương mặt không tự chủ được sẽ hồng lên, không dám nhìn đôi mắt anh.

Nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn thay đổi một bộ bình thường, mặc vào vẫn thật là xinh đẹp, chỉ là không có gì nổi bật.

Cô xoay một vòng, trang điểm đơn giản, mới vừa lòng mỉm cười.

Đi ra ngoài, Cố Tĩnh Trạch đang bỏ một tay vào túi quần, quay đầu lại nhìn cô, hơi hơi dừng một chút.

Lâm Triệt mặc một bộ phục cổ, bộ dáng ung dung hình như là công chúa thời Trung cổ, thoát nhìn đẹp đẽ quý giá, hào phóng như vậy.

Ánh mắt Cố Tĩnh Trạch nhìn thoáng qua, mới đi qua bảo: "Đi thôi".

Lâm Triệt mỉm cười, Cố Tĩnh Trạch hỏi: "Em không biết kéo tay đi sao, cái này là lễ nghi ăn cơm Tây".

"A?".

Cố Tĩnh Trạch cong cánh tay lên, Lâm Triệt nhìn nhìn, đành choàng tay qua, đặt tay ở trong khuỷu tay anh.

Anh vừa lòng mỉm cười, ngẩng đầu lên, mới vừa bước chân ra, lại nghe thấy di động ở trong túi đang run lên.

Không vui cầm lấy di động, nhìn thấy Mạc Huệ Linh bỗng nhiên gọi điện thoại tới.

Cố Tĩnh Trạch nhú mày, nhìn Lâm Triệt bên cạnh, nghe điện thoại.

"Làm sao vậy, Huệ Linh".

Mạc Huệ Linh khóc lóc nói: "Trong nhà hình như có trộm, em rất sợ hãi".

"Cái gì? Có trộm, sao có thể?".

"Em mới chuyển đến nơi này, không biết nơi này rốt cuộc có tình huống như thế nào, nhưng mà, nhà em lại không nhiều bảo vệ như nhà anh, lại chỉ có một mình em ở, cho nên....." Nói, âm thanh Mạc Huệ Linh càng ngày càng nhỏ, bộ dáng uất ức lại sợ hãi.

Cố Tĩnh Trạch hít một hơi thật sâu, chỉ có thể nhìn xem Lâm Triệt bên cạnh, nói với Mạc Huệ Linh trong điện thoại: "Đừng khóc, hiện tại anh qua đó xem".

Buông điện thoại xuống, Lâm Triệt cũng đã tự giác buông lỏng cánh tay đang quàng tay anh: "Cái này..... Anh qua đi xem đi".

Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt, vừa định nói chuyện, Lâm Triệt mỉm cười nói: "Mau đi đi, ăn trộm quan trọng hơn".

Cố Tĩnh Trạch mỉm môi, nhìn cô nói: "Vậy được rồi, anh qua đó xem, để tài xế đưa em đến nhà hàng trước, anh xử lý tốt lập tức qua đó".

"Vâng, được".

Cố Tĩnh Trạch cuối cùng nhìn cô một cái, xoay người đi ra bên ngoài.

Lâm Triệt bấu môi, Mạc Huệ Linh này, thật biết tìm thời gian.

Mà lúc này, chỗ Mạc Huệ Linh.

Cô ta buông điện thoại, lập tức vui vẻ xoay vài vòng, nhìn cái phòng hoàn hảo này, nghĩ nghĩ, trực tiếp lôi đồ đạc tròn trong ngăn tủ đồ ra hết, roi dây đất, ngăn kéo cũng đều lôi ra tới, đồ vật quý báu roi dây đất, thoát nhìn giống như là thật sự gặp ăn trộm, lúc này mới vừa lòng mỉm cười.

Hừ, Lâm Triệt, Cố Tĩnh Trạch là của tôi, cho dù anh ấy là chồng của cô, nhưng mà, chỉ cần tôi kêu một cái, anh ấy sẽ ngoan ngoãn tới ngay lập tức!

Rất nhanh Cố Tĩnh Trạch tới chỗ ở của Mạc Huệ Linh.

Nơi này cách Cố Tĩnh Trạch thật sự rất gần, đi không đến mười phút, đã tới rồi.

Sau khi Cố Tĩnh Trạch vào sau, liền thấy Mạc Huệ Linh khóc lóc trực tiếp nhào tới.

Cố Tĩnh Trạch nhớ tới mình chạm vào nước mắt cô một lần, lập tức phát bệnh sôi, bèn vội tránh né.

Mạc Huệ Linh chụp huyệt, ngẩng đầu lên, uất ức nhìn Cố Tĩnh Trạch.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 184: Chương 116.2

Cố Tĩnh Trạch nói: "Hôm nay anh không uống thuốc, em đừng đụng vào anh, bằng không anh lập tức đến bệnh viện, không thể ở tại chỗ này".

Mạc Huệ Linh vừa nghe, lúc này mới lau lau nước mắt, lý giải nhìn anh: "Được rồi, em biết em không thể chạm vào anh."

Cố Tĩnh Trạch nhìn cô một cái: "Rốt cuộc làm sao vậy?".

Mạc Huệ Linh vội chỉ chỉ bên trong: "Anh xem sao, em trở về, liền phát hiện trong nhà biến thành như vậy, em. Em rất sợ hãi".

Cố Tĩnh Trạch nhìn nhìn căn phòng hỗn độn bên trong, ánh mắt đảo một vòng, cuối cùng dừng ở trên mặt Mạc Huệ Linh: "Ăn trộm?".

"Đúng vậy đúng vậy". Mạc Huệ Linh vội không ngừng gật đầu: "Nhất định là em mới vừa chuyển đến, bọn họ biết nơi này chỉ có mình em, cho nên mới."

Cố Tĩnh Trạch nói: "Cho nên, ai kêu em dọn lại đây, ở trong nhà không tốt sao, nơi này chỉ có một mình em, đương nhiên không tốt, ngay cả người chiếu ứng cũng không có".

Mạc Huệ Linh kéo tay nhìn anh: "Không phải còn có anh sao".

"Nhưng mà anh rất bận, không có khả năng ngày nào cũng chăm sóc em".

"Chỉ là, em muốn gần anh một chút. Em có thể thường xuyên nhìn thấy anh là được, thật sự".

"Chỉ bởi vì cái này, em chuyển đến nơi này." Cố Tĩnh Trạch nói: "Em như vậy, thật sự quá tùy hứng".

"Em vì anh, nguyện ý làm tất cả".

"Nhưng mà, em cũng không thể vì anh mà nói dối". Cố Tĩnh Trạch nhìn Mạc Huệ Linh.

Mạc Huệ Linh ngẩn người: "Em. Em nào có nói dối."

Cố Tĩnh Trạch thấy cô còn chết cũng không hối cải, chỉ chỉ bên trong phòng, ánh mắt sắc bén: "Em nhìn xem, đó là có ăn trộm sao".

Mạc Huệ Linh bị anh nói đột nhiên chột dạ, cũng nhìn nhìn bên trong: "Sao. Sao không phải".

Cố Tĩnh Trạch đi vào: "Nhiều vòng cổ quý báu như vậy, hoa tai, mỗi cái đều mấy chục vạn, ăn trộm chỉ lấy sao. Nhưng lại không mang đi? Còn có, ăn trộm không có việc gì moi quần áo của em ra làm gì, đồ vật quý báu đều đặt ở trong ngăn tủ có khóa, tủ quần áo chỉ có quần áo, hần ta lãng phí thời gian moi ra làm gì?".

Trong lòng Mạc Huệ Linh bối rối.

Cô không nghĩ tới những cái này, cô chỉ tùy tiện tìm lý do để Cố Tĩnh Trạch biết, nhưng mà, cô - một thiên kim tiểu thư, không gặp ăn trộm bao giờ, cũng không tiếp xúc với ăn trộm, càng không nghĩ tới vấn đề logic này, sao làm tinh tế như vậy.

Cô nhất thời bị nói trên mặt nóng bừng, nhìn Cố Tĩnh Trạch, vội nói: "Em. Em. Thật xin lỗi, Tĩnh Trạch".

Cố Tĩnh Trạch lắc đầu, nghĩ Lâm Triệt còn ở nhà ăn, quay đầu đi ra ngoài: "Thôi, nếu không có việc gì, anh đi trước, còn có việc phải làm".

"Tĩnh Trạch!". Mạc Huệ Linh ngẩng đầu lên lập tức bắt được cánh tay Cố Tĩnh Trạch: "Đừng đi, đừng tức giận, em sai rồi, thật sự sai rồi, anh đừng đi".

"Huệ Linh, em buông anh ra!". Cố Tĩnh Trạch nhất thời có chút bực.

Huệ Linh, thật là càng ngày càng đĩnh người, còn vô cớ gây rối như vậy.

Chương 185: Bị Leo Cây Nên Tức Giận

Mạc Huệ Linh nhìn anh, nhất thời sốt ruột, cắn răng một chút lấy được bình hoa bên cạnh, rầm một chút ném xuống trên mặt đất, ngay sau đó, nắm mảnh nhỏ bình hoa lên, sau đó vạch trên tay

“Huệ Linh, em.....” Cố Tĩnh Trạch vội lấy lại nhưng đã chậm một bước, mảnh nhỏ đã cắt trên cánh tay một đường máu.

Mạc Huệ Linh nhất thời không ngờ đau như vậy, lập tức khóc lên: "Tĩnh Trạch, em..... Em làm hết thấy, chỉ vì có thể ở gần anh chút, anh..... Anh đừng tức giận....."

“Em..... Em.....” Cố Tĩnh Trạch thật là tức chết rồi, Huệ Linh này, sao lại có thể đối xử với mình như vậy, tự mình hại mình như vậy, thật là không biết tự thương mình!

Ngay sau đó, Mạc Huệ Linh liền run rẩy ngã xuống trên mặt đất, đau đến kêu la.

Cố Tĩnh Trạch đứng ở nơi đó, nhìn cô, chỉ có thể lắc đầu, đi ra ngoài cho người kêu xe tới.

Nhà hàng.

Lâm Triệt ngồi ở chỗ kia, đợi một lúc lâu, lại không thấy Cố Tĩnh Trạch tới.

Ngẫm lại cũng phải, Mạc Huệ Linh đã gọi, sao Cố Tĩnh Trạch còn đến đây được.

Lâm Triệt cảm thấy mình thật ngu xuẩn, thật sự ngồi ở chỗ này chờ anh làm gì.

Cảm thấy đã đói bụng không chịu được, cô dứt khoát kêu người nhanh bụng đồ ăn lên, mặc kệ nói như thế nào, ăn no mới là đạo lý.

Đang ăn, lại cảm thấy có người đi tới bên cạnh.

Nghĩ Cố Tĩnh Trạch rốt cuộc tới, cô ngẩng đầu lên: "Anh còn tới, em đã ăn sạch phần của anh".

Nhưng mà ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy Cố Tĩnh Dư thể nhưng đứng ở trước mặt.

“Cố Tĩnh Dư?”

Sao anh không tới, em lại tới.

Cố Tĩnh Dư ngồi xuống: "Sao vậy, bị cho leo cây?"

“Mới không có đâu.....” Lâm Triệt chột dạ nói.

Cố Tĩnh Dư cười, nhìn cô trang điểm xinh đẹp: "Mới vừa rồi em đã nói rõ ràng như vậy, còn giả vờ, được rồi, thấy em đáng thương như vậy, anh tới giúp em ăn".

“.....” Sao đàn ông Cố gia ai cũng không biết xấu hổ.

Cố Tĩnh Dư nói, trực tiếp ăn vào, nhưng thật ra nhìn Lâm Triệt nói: "Có điều nghe nói em muốn đi tham gia 《Chân nhân tú》”.

“Đúng vậy, cái kia rất nổi danh, công ty của em để em tham gia”. Lâm Triệt nói.

Cố Tĩnh Dư cười he he: "Chỉ số thông minh như em, tham gia 《Chân nhân tú》 không sợ biến thành trò đùa sao?”.

“Mắc mớ gì?”

“Em phải hiểu người trong 《Chân nhân tú》 đều phải rất lợi hại, mới có thể có được nhiều chú ý, người có chỉ số thông minh như em, sao giành lên sóng với người ta được”.

“Sẽ không như vậy đâu.....” Lâm Triệt nói: "Ở《Chân nhân tú》, tất cả mọi người đều có cơ hội mà, hơn nữa chỉ số thông minh của em có làm sao!”.

“Em không nhìn xem lần này người tham gia với em là ai, trừ bỏ mấy lão diễn viên kia, làm《Chân nhân tú》 hai năm, khẳng định có kinh nghiệm cướp thì

giờ lên sóng hơn người khác, hơn nữa lần này đi cùng với em đều là khách quý, ai ai, cũng đều là sinh ngư không sợ hổ, em nha.” Anh ăn bò bít tết, lắc đầu.

Lâm Triệt nói: "Khách quý cùng tham gia với em là ai?".

“Anh nghe nói, chủ đề lần này là mời diễn viên mới, cùng đi với em, đều là nữ, người mới, em đi hẳn biết là ai, có điều, người mới á Thật sự một người uy mãnh hơn một người, tới rồi em sẽ được kiến thức".

Lâm Triệt lập tức cũng có chút chột dạ, xác thật, cô ở phương diện đoạt tài nguyên, thật sự không biết cách.

Mà hiện tại giới nghệ sĩ, cũng không phải ra diễn diễn là được.

Lâm Triệt nhìn Cố Tĩnh Dư: "Sao anh tới nơi này?".

“Làm sao vậy". Cố Tĩnh Dư nói: "Đây là khu thương mại của Cố thị, anh lại đây đi dạo".

Nơi này thế nhưng cũng là của Cố thị.

Nhưng mà, nghĩ đến Cố Tĩnh Trạch còn ở chỗ Mạc Huệ Linh, tâm tình không khỏi có chút không thoải mái, nhìn Cố Tĩnh Dư, cô nói: "Không có việc gì em đi về trước".

Tách khỏi Cố Tĩnh Dư về nhà, Cố Tĩnh Trạch thế nhưng còn chưa trở về.

Lâm Triệt dứt khoát đi tìm Thẩm Thân Nhiên chơi một buổi chiều, buổi tối, Cố Tĩnh Trạch không trở về như cũ.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 186: Chương 117.2

Lâm Triệt ngồi ở trên giường, không thể đi hỏi người hầu Cố Tĩnh Trạch ở nơi nào, nhưng mà có chút lo lắng, Cố Tĩnh Trạch rốt cuộc có bệnh, lần trước chạm vào Mạc Huệ Linh, lập tức phát bệnh, lần này sẽ không nhịn được rồi cùng Mạc Huệ Linh, sẽ phát bệnh chứ?

Chỉ là, không có việc gì đi chạm vào Mạc Huệ Linh.

Nghĩ đến đây, càng cảm thấy trong lòng ần ần tức giận, nếu nhịn không được chạm vào người ta, vậy bị bệnh cũng xứng đáng.

Bệnh sắp chết cũng đừng tìm mình.

Lâm Triệt đắp chăn, lười quan tâm Cố Tĩnh Trạch.

Mà sáng sớm hôm sau, Cố Tĩnh Trạch không trở về như cũ.

Sáng sớm, tinh thần Lâm Triệt có chút uể oải, buổi tối một mình ở trong phòng, thế nhưng cảm thấy ngủ không được, không biết như thế nào, ần ần không an tâm, luôn cô ngủ rất nặng nề, một buổi tối ngủ đến đần độn.

Nhất định là bởi vì cô quá tốt bụng, lo lắng Cố Tĩnh Trạch có thể bị bệnh sắp chết không, cho nên mới sẽ như vậy.

Lúc này, Cố Tĩnh Trạch ở bên ngoài trở về.

Cô nghe thấy âm thanh, lập tức đứng lên, vừa muốn đi ra ngoài, lại nhớ tới, người ta cùng Mạc Huệ Linh song túc song tề một buổi tối.

Rốt cuộc, Mạc Huệ Linh mới là cô gái trong lòng anh.

Lâm Triệt khẽ cắn môi, không đi ra ngoài.

Cố Tĩnh Trạch nhanh chóng đi vào phòng ngủ, nhìn thấy Lâm Triệt còn ở đây, trong lòng hình như lập tức an tâm không ít.

Một buổi tối, Mạc Huệ Linh đều khóc âm ỉ, muốn chết muốn sống, làm người vô cùng bất đắc dĩ.

Nhưng mà, dù Cố Tĩnh Trạch phiền chán như thế nào, chung quy không thể làm gì cô.ta.

Chỉ là trong lòng nghĩ, Mạc Huệ Linh vốn dĩ không phải như thế, lại là bị anh ép thành như thế.

“Đã trở về”. Lâm Triệt nhìn Cố Tĩnh Trạch, qua loa chào hỏi.

Cố Tĩnh Trạch ừ một tiếng, nóng lòng giải thích: "Huệ Linh cô ấy ở bệnh viện, cắt tay mình, cảm xúc có hơi kích động, anh sợ cô ấy nhất thời luẩn quẩn trong lòng.....”

Lâm Triệt ngắt đầu: "Ừm, phải không, vậy hẳn nên ở lâu thêm một chút".

Cố Tĩnh Trạch vài bước đi tới, muốn ôm Lâm Triệt từ phía sau một cái.

Ở bên ngoài trì hoãn một buổi tối, vừa mệt vừa phiền, nhưng lúc anh nhìn thấy Lâm Triệt, mới thật sự cảm thấy yên ổn.

Lâm Triệt cảm thấy Cố Tĩnh Trạch tới gần, lại lập tức tránh ra.

“Cố Tĩnh Trạch anh làm gì!”. Cô trừng mắt nhìn Cố Tĩnh Trạch một cái.

Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt: "Làm sao vậy..... Em tức giận bởi vì anh không đến nhà hàng sao? Thật xin lỗi, bởi vì bỗng nhiên xảy ra chuyện.....”

“Em không có tức giận, em tức giận cái gì, anh ở bên Mạc Huệ Linh mới phải, không liên quan đến em, em chỉ là..... Còn phải đi làm, sập muộn rồi, anh tránh ra”.

Đẩy Cố Tĩnh Trạch ra, cô chạy nhanh đi ra ngoài.

“Em.....” Cố Tĩnh Trạch bất đắc dĩ nhìn bóng dáng Lâm Triệt, đứng ở nơi đó, không khỏi thở dài.

Lâm Triệt không muốn quan tâm chuyện Cố Tĩnh Trạch, cô cảm thấy mình hẳn là nên cách xa Cố Tĩnh Trạch một chút, xa một chút nữa.

Bằng không, thật sự càng ngày càng quen có Cố Tĩnh Trạch, về sau lúc ly hôn làm sao bây giờ?

Cô tuyệt đối sẽ không sống với Cố Tĩnh Trạch cả đời, hiện tại cùng lắm là kẻ sách tạm thời bảo vệ Mạc Huệ Linh, cô không thể khiến mình thật sự trầm mê trong cuộc hôn nhân này.

Cũng may, tất cả đều là giả.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187: Đã Chán Anh Sao?

Buổi tối.

Cố Tĩnh Trạch chờ tới chín giờ, Lâm Triệt vẫn chưa trở về.

Cố trạch, cảnh tượng nhóm người hầu vội vàng, nhìn thấy Tàn Hạo vừa từ Campuchia trở về, vội mỉm cười: "Tiên sinh ở bên trong".

Tàn Hạo à một tiếng, đi vào báo cáo, gõ gõ cửa tiến vào, lại thấy Cố Tĩnh Trạch lập tức đứng lên, ánh mắt thẳng tắp nhìn lại.

“Tiên sinh.....” Tàn Hạo cảm động nói: "Ngài không cần đứng lên..... Tôi đã trở về, đúng vậy, tôi hoàn thành nhiệm vụ đúng hạn đã trở về, tôi ở Campuchia đặc biệt ngó ngài, cho nên vội xử lý xong liền trở về, ngài.....”

Lời còn chưa dứt, lại thấy Cố Tĩnh Trạch biểu tình đạm mạc ngồi xuống: "Ừm, xử lý xong?”.

Tàn Hạo đành phải kéo thấp âm thanh đi qua, cẩn thận nói: "Đúng vậy đúng vậy, đã xử lý xong”.

“Vậy đi ra ngoài đi”.

“Vâng.....”

Tàn Hạo kỳ quái nhìn Cố Tĩnh Trạch, thấy biểu tình anh lãnh đạm, đành phải đi ra ngoài trước.

Cố Tĩnh Trạch ngồi xuống, hít một hơi thật sâu, cảm thấy hình như mình có chút bức bối.

Tâm tình lo âu chờ đợi một người trở về, đây là lần đầu tiên của anh, trong nội tâm anh cũng cảm thấy có chút bức bối bất an.

Lúc này, cửa lập tức bị đẩy ra.

Cố Tĩnh Trạch lại lần nữa đứng lên.

Nhưng mà ngẩng đầu lên, trong ánh mắt kỳ vọng, lại xuất hiện gương mặt của Tần Hạo.

“Tiên sinh, tôi đã quên.....”

Tần Hạo vội đưa tư liệu lên, còn muốn nói chuyện, liền đụng phải gương mặt ngăm đen của Cố Tĩnh Trạch.

Nhất thời chỉ cảm thấy hàn ý lấm lấm, vội buồn bã nói: "Tiên sinh.....”

Cố Tĩnh Trạch chống hauer tay ở trên bàn, đạm nhiên nhìn anh, biểu tình thanh lãnh xa cách.

“Tần Hạo, nếu chuyện nhà xưởng cậu làm thuận tay như vậy, gần đây nhà xưởng của Campuchia giao cho cậu đi làm, hàng giả vẫn còn chưa chấm dứt đâu?”.

“A.....”

“Không cần chờ, ngày mai cho nhân sự mua vé máy bay cho cậu, thừa dịp thời hạn giấy thông hành xuất ngoại vẫn có hiệu lực, cậu tiếp tục ở tại Campuchia đi”.

“.....”

Rất cuộc tôi làm sai cái gì.....

Tần Hạo ở trong lòng kinh hô.

Nhìn Tần Hạo lợi hại, Cố Tĩnh Trạch mới hất toàn bộ tư liệu trên bàn xuống đất, dựa vào trên ghế, mỗi một xoa xoa ấn đường, Lâm Triệt..... đáng chết này, còn chưa chịu trở về.....

Quán bar.

Lâm Triệt dùng sức hất xì.

Thẩm Thân Nhiên kỳ quái nhìn cô: "Làm sao vậy, không phải bị cảm chứ?”.

“Không có, phỏng chừng mùi thuốc quá nồng, những người này, sao thích hút thuốc như vậy”.

“Ai biết, ai, ông xã nhà cậu, không hút thuốc sao?”.

“Không biết, nhưng tự chủ của người này rất mạnh”.

“Cũng phải, bằng không sao ở với cậu một phòng lâu như vậy, thế nhưng còn không chạm vào cậu”. Thẩm Thân Nhiên nói: "Cậu cũng vậy, thế nhưng không tự mình nhào lên, nếu mình có tài nguyên này, đã sớm nhào lên”.

Lâm Triệt nói: "Vậy cậu nhào lên đi, mình nhường cho cậu”.

“Hừ, mình không ở cùng phòng với anh ta được”.

“Bởi vì anh ta bị bệnh, cho nên không thể đụng vào phụ nữ, hẳn là phỏng chừng nhìn mình nên không lên nổi”.

“Không phải chứ.....”

Thật ra Lâm Triệt không nghĩ tới những thứ này, hiện tại cẩn thận ngấm lại, anh chạm vào cô lại không có vấn đề gì, hình như cũng không phát bệnh, nhưng mà anh vẫn không chạm vào, Lâm Triệt hoài nghi là nguyên nhân tâm lý, không biết có phải bởi vì nghĩ đến chạm vào phụ nữ sẽ phát bệnh, cho nên nhìn thấy phụ nữ sẽ có chương ngại, bởi vậy nhìn thấy phụ nữ cũng không có cảm giác.

Lâm Triệt nghĩ mình không thể tùy tiện nói chuyện riêng tư của anh, cho nên chỉ mỉm cười: "Không có đâu, nói giỡn”.

“À, mình đã nói mà, mình nghĩ loại người như Cố Tĩnh Trạch, hẳn là có rất nhiều cô gái muốn nhào lên, cậu phải nắm chắc rồi vận động một trận, không cần u oán như vậy”.

Lâm Triệt liếc cô một cái: "Cậu không hiểu, những cái đó đều là gì, sớm muộn gì vẫn sẽ trở thành mây khói thoảng qua".

Lâm Triệt thờ dãi, dựa vào nơi đó, nghĩ đến Cố Tĩnh Trạch, cảm thấy mình hẳn nên cách xa anh một chút, xa thêm một chút, như vậy mới là an toàn nhất!

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 188: Chương 118.2

Lúc về nhà, đã mười giờ đúng.

Vào phòng, lại thấy trong phòng u ám, tiếng một người bỗng nhiên từ trên sofa vang lên.

“Em còn biết trở về”.

Lâm Triệt hoảng sợ, nhìn thấy Cố Tĩnh Trạch sâu kín đứng lên, mới vỗ vỗ ngực: "Anh muốn hù chết em có phải không?".

Cố Tĩnh Trạch vừa thấy thời gian: "Đã mấy giờ, mà giờ em mới trở về".

“Đi ra ngoài chơi với bạn đã lâu, ai, sao anh ở nhà?”.

Hiện tại Mạc Huệ Linh ở gần như vậy, hẳn là tung ta tung tăng chạy tới chỗ Mạc Huệ Linh mới phải.

Suy nghĩ cẩn thận, đối mặt với mấy vấn đề này, tuy rằng vẫn không thoải mái, nhưng là, thật ra cũng thân nhiên.

Dù sao bọn họ vốn dĩ cũng là một đôi, dù bên nhau như thế nào, cũng đều không thành vấn đề.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Đây là nhà anh, đương nhiên anh muốn ở nhà thì ở nhà".

“Ừm, vậy anh tiếp tục xem TV, em đi vào thay quần áo”.

Nói xong, Lâm Triệt liền đi thẳng đến, lại không nhìn Cố Tĩnh Trạch thêm một cái.

Cố Tĩnh Trạch tức không chỗ phát, chỉ có thể đứng ở nơi đó, nghỉ hoặc nhìn bóng dáng cô.

Lâm Triệt này, càng ngày càng lãnh đạm với mình.

Trong chớp lát, Cố Tĩnh Trạch đi vào phòng, Lâm Triệt đã đổi áo ngủ, cũng không thèm nhìn tới Cố Tĩnh Trạch một cái, trực tiếp dựa vào nơi đó xem kịch bản.

Cố Tĩnh Trạch ho khan.

Lâm Triệt ngẩng đầu, rót cuộc liếc mắt nhìn anh một cái, nhưng mà, cúi đầu tiếp tục xem kịch bản.

Cố Tĩnh Trạch hơi hơi nhíu nhíu mày, cúi đầu nhìn mình, hừ một tiếng, vào phòng tắm.

Anh cảm thấy đáng người mình cũng không tồi, bộ dáng cũng không tồi, gần đây hơi lười rèn luyện một chút, nhưng mà cơ bắp vẫn hoàn hảo, anh cũng biết, Lâm Triệt ở giới nghệ sĩ, đại khái nhìn thấy vô số soái ca mỹ nữ, cho nên thấy anh như vậy đã chán?

Lâm Triệt nghe thấy tiếng nước trong phòng tắm, nhìn thoáng qua, cảm thấy tiếng nước rất nhanh ngừng lại, ngay sau đó, cửa bị kéo ra, Cố Tĩnh Trạch bước ra ngoài.

Trên người người đàn ông còn mang theo hơi ẩm, tóc còn nhỏ nước, da thịt màu mật, phía trên sóng gió phấp phồng, mà bình thường biết cô cũng đang ở trong phòng sẽ khoác cái áo tắm dài hoặc là ăn mặc áo ngủ xuất hiện, thể ngưng hôm nay chỉ quần cái khăn lông leo ở dưới đã đi ra.

Khăn tắm vây quanh ở nơi đó, Lâm Triệt cũng lo lắng thay anh, quả thực là tay tùy chạm vào, thì sẽ hoàn toàn phơi ra ngoài ánh sáng.

Anh anh anh, anh điên rồi sao.

“Cố Tĩnh Trạch anh. Anh làm gì không mặc quần áo”. Lâm Triệt nhảy xuống giường.

Lại thấy Cố Tĩnh Trạch từng bước đi tới, vẻ mặt đạm nhiên, bộ dáng như đương nhiên, vô tội nhìn Lâm Triệt: "Làm sao vậy, trong nhà nóng quá, áo tắm trong phòng tắm quá dài, anh không muốn mặc, có cái gì không đúng sao?".

"Nhưng mà anh....." Lâm Triệt chỉ vào phía dưới anh.

Chính giữa còn có một bộ vị phòng lên, làm người muôn vằn mơ màng, Lâm Triệt nhìn, nghĩ đến nơi đó là nơi nào, cả người lập tức nóng lên.

Cảm thấy ngón tay còn chỉ vào nơi đó, rồi lại rút về, bỏ vào miệng cắn.

Nhưng mà, không thể không nói.....

Nơi đó nhìn là rất lớn.....

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Nếu Động Thì Sẽ Nổ Mạnh

Cố Tĩnh Trạch từng bước đi tới, nhìn Lâm Triệt, ánh mắt mang theo kỳ quái: "Em làm sao vậy?".

Lâm Triệt vốn dĩ còn đang nhìn chăm chăm bộ vị nào đó của anh không ngừng, lúc này bị anh một kêu, lúc này mới bỗng nhiên bừng tỉnh lại.

Trên mặt đột nhiên là ửng đỏ, tai cũng đi nổi lên màu đỏ.

Cô vội chuyển qua ánh mắt, làm bộ mình vừa mới xem phía trước, đôi mắt quay tròn dạo qua một vòng, ở trong lòng hung hăng mắng mình vài câu.

Sắc nữ, si nữ, có chút ý chí kiên định không, nói không bao giờ quan tâm anh, coi anh là người gỗ mà?

Nhưng mà, vừa rồi một màn kia thật sự quá đẹp, cô gái bình thường, nhìn thấy người đàn ông gọi cảm như vậy, cũng sẽ cảm thấy khó có thể tự giữ, hận đôi mắt không thể nhìn chăm chăm qua.

Muốn trách chỉ có thể trách Cố Tĩnh Trạch, trên đời sao có người đàn ông hoàn mỹ như vậy, còn cố tình để cô gặp.

Càng không cần phải nói, mỗi ngày cô phải ở chung một phòng với người đàn ông này.

Hơn nữa Cố Tĩnh Trạch này cũng thật là, không có việc gì chạy loạn khắp nơi làm gì, rõ ràng biết mình lớn lên rất yêu nghiệt, còn không biết suy nghĩ vì người khác một chút.

Lúc này, liền nghe thấy Cố Tĩnh Trạch ở phía sau kỳ quái hỏi: "Lâm Triệt, rốt cuộc em đang nhìn cái gì vậy?".

"A a..... Em đang, em suy nghĩ, ngày mai diễn, ngày mai em phải đi diễn thử, suy nghĩ nên diễn như thế nào". Lâm Triệt lung tung nói.

Cố Tĩnh Trạch à, vài bước đi tới bên cạnh cô, nhìn ánh mắt trốn tránh của cô, còn có màu hồng tới cổ, khoe môi nhẹ nhàng cong lên.

"Hiện tại có rất nhiều người tìm em biểu diễn vai chính, còn cần thử diễn?".

"Đương nhiên, dù chúng ta là chuyên nghiệp, khẳng định phải đi thử xem nhân vật có thích hợp không". Lâm Triệt nói, lại cảm thấy hơi ảm tối gần, cô vội ngẩng đầu lên, nhìn thấy Cố Tĩnh Trạch đã đi tới, vội nói: "Cố Tĩnh Trạch, anh làm gì đứng gần em như vậy, sao anh không nhanh đi mặc quần áo đi".

Cố Tĩnh Trạch cười khê, nghiêng ngẫm nhìn cô: "Làm sao vậy, anh mới vừa tắm rửa xong, rất thoải mái, muốn thư giãn một chút không được sao? Mặc quần áo cả ngày, phải thả lỏng thân thể một chút, để tế bào trên người hô hấp không khí mới mẻ, em cũng đúng vậy, kỳ thật vì sao người lỏa thể ngủ tốt cho thân thể, bởi vì như vậy có thể thả lỏng thân thể toàn diện, một ngày mới mới có thể giảm bớt".

Nói xong, Cố Tĩnh Trạch nhích lại gần một chút.

Lâm Triệt chỉ cảm thấy nhìn một cơ ngực thật lớn tiến lại gần, mang theo hơi thở nam tính độc đáo của anh, cả người nháy mắt liền Sparta.

"Oa, Cố Tĩnh Trạch anh làm gì, anh đừng tới đây, anh không thể khi dễ em, anh rút ngay cho em anh....." Tay Lâm Triệt lập tức giơ lên đẩy đẩy Cố Tĩnh Trạch.

Cố Tĩnh Trạch nhíu mày, vụt một cái đã bắt được cánh tay Lâm Triệt, nhìn Lâm Triệt, nhíu mày.

Lâm Triệt bị dọa hoảng loạn nhìn anh, ngược đôi mắt lên, tức giận không thôi.

Cố Tĩnh Trạch trừng mắt cô: "Em đang làm gì?".

Lâm Triệt kêu lên: "Anh còn hỏi em làm gì, em đang làm gì, em..... Em không thể....."

"Anh muốn lấy di động, em nói anh muốn làm gì!". Cố Tĩnh Trạch nói, duỗi tay lấy di động trên tủ đầu giường.

Lâm Triệt sùng sốt, ngẩng đầu nhìn anh lấy di động qua, trừng mắt liếc cô một cái, nhìn lên.

Hóa ra muốn lấy di động.....

Lâm Triệt thở dài, vỗ vỗ ngực mình, nhưng lại oán giận nhìn về phía Cố Tĩnh Trạch bên cạnh.

Còn không phải trách anh không mặc quần áo liền đi tới đi lui.

Hơn nữa, lấy cái di động, vòng qua lấy không được sao, vì sao một hai phải lướt qua từ trên người cô, cô đương nhiên sẽ hiểu lầm.

Lâm Triệt cũng giận dỗi kéo chăn lên, lại cảm thấy Cố Tĩnh Trạch nằm ở nơi đó, còn không mặc quần áo, làm người thật sự vô ngữ, chẳng lẽ anh có sở thích bại lộ sao, sao có thể không mặc quần áo.

"Cố Tĩnh Trạch, anh có thể mặc xong quần áo trước không?". Lâm Triệt vẫn luôn nhìn sang bên kia, chỉ có thể không thể nhịn được nữa kêu Cố Tĩnh Trạch.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 190: Chương 119.2

Cố Tĩnh Trạch lại ngẩng đầu lên: "Làm sao vậy?".

"Anh..... Anh không mặc quần áo quá kỳ cục, trong căn phòng này không chỉ có một mình anh!".

Cố Tĩnh Trạch đạm nhiên nhìn cô: "Anh cho rằng như vậy em đã quen, dù sao chúng ta cũng ở cùng nhau thật lâu".

"Anh..... Quen cái rắm". Vĩnh viễn cũng không thể quen!

Cố Tĩnh Trạch nhìn giận dỗi ôm hai đầu gối mình ngồi ở chỗ kia, cười, thò lại gần nói: "Làm sao vậy..... Em nhìn thấy anh, cảm thấy không thoải mái à?".

"Em....."

Cố Tĩnh Trạch nói: "Không phải em nhìn thấy anh cởi quần áo, sẽ có cảm giác gì với anh chứ?".

Lâm Triệt đỏ mặt lên, quay đầu lại kêu lên: "Ai đối có cảm giác với anh!".

Cố Tĩnh Trạch nói: "Vậy em sợ cái gì, anh cho rằng, chúng ta ở cùng một chỗ lâu như vậy, hẳn là sớm thành thói quen, tỷ như, cho dù hiện tại em cởi sạch quần áo đứng ở trước mặt anh, ta cũng sẽ không có một chút cảm giác".

"Ha....." Lâm Triệt trừng mắt Cố Tĩnh Trạch.

Thấy Cố Tĩnh Trạch hơi hơi liếc cô một cái: "Không tin em thử xem".

"....." Mặt Lâm Triệt lại lần nữa đỏ lên, trốn xa chút, nói với anh: "Anh tránh ra!".

Cố Tĩnh Trạch thò qua: "Thật sự, em phải tin tưởng anh".

Tin anh mới là lạ, lưu manh, người xấu!

“Người gần chút nữa em sẽ kêu lên!”.

“Em kêu đi, người bên ngoài cũng sẽ cảm thấy chúng ta đang tăng tình thú giữa hai vợ chồng”.

“Em.....”

Cố Tĩnh Trạch nhìn khuôn mặt nhỏ của cô nhấn thành một đoàn, cảm thấy thật là cực kỳ thú vị, càng đến gần vài phần, xích quả ngực, dán lại đây, cô nhìn hầu kết rõ ràng của anh, di động trên dưới, bộ dáng thật sự thực dương cương, tay vội đẩy anh ra, không cho anh tới gần, chỉ là anh rút cuộc không có mặc quần áo, tay cô trực tiếp dán ở trên ngực anh, xúc cảm kia..... Đừng nói, thật đúng là rất thoải mái.

Nhưng mà, sao cảm thấy không thích hợp.

Cố Tĩnh Trạch cúi đầu vừa thấy, cảm giác thân thể của mình giống như đang bị đốt nóng, tê hừ một tiếng, lại nhìn Lâm Triệt, ánh mắt đều cũng nóng lên theo.

Lâm Triệt vội muốn buông tay, lại cảm thấy Cố Tĩnh Trạch đè tay cô lại, nhìn mặt cô, tinh thần yếu đuối, đen nhánh mang theo lửa nóng, cùng biểu tình cứng rắn của anh, dao tương hô ứng.

“Anh.....”

“Đừng nhúc nhích.....” Cố Tĩnh Trạch ngừng tiếng kháng nghị của cô, nhú mày.

“Anh gần như vậy làm gì.....” Lâm Triệt đỏ mặt tránh né.

Mày Cố Tĩnh Trạch càng nhấn chặt: "Bảo em đừng nhúc nhích".

“Nhưng mà em.....”

Anh giữ tay cô lại một phen, dời xuống dưới thân thể.

Lâm Triệt lập tức chạm vào nơi nào đó, cảm thấy nơi đó đang mấp máy, cơ thể giật mình lại ngượng ngùng, hận không thể nhanh rút tay về

“Biết vì sao không thể động không?”. m thanh anh khàn khàn, gọi cảm tội đĩnh.

“Em..... Buông em ra.....”

“Càng động, càng to lên, cho nên, đừng nhúc nhích!”. Cô gái này, rốt cuộc hiểu đàn ông không, còn dám nhích tới nhích lui lung tung.

Lại động nữa, cò xát anh thật là muốn nổ mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 191: Không Có Người Đàn Ông Tốt Hơn Anh

Sao Lâm Triệt có thể chịu được, ở nơi đó mặt đỏ lên, chắc chắn cảm thấy thứ cứng rắn mình chạm trong tay, đang càng ngày càng bành trướng, lấy tốc độ làm người kinh ngạc, từ nhỏ sang lớn làm người kinh ngạc, thật là.....

Lâm triệt giật mình nhìn người đàn ông trước mắt: "Anh anh anh..... Hiện tại..... Hiện tại nên làm cái gì bây giờ.....”

Cố Tĩnh Trạch nghiêng răng nghiêng lợi nhìn cô gái trước mắt, còn dám hỏi anh làm sao bây giờ.....

“Sao anh biết!”. Cố Tĩnh Trạch đè thấp giọng nói.

Lâm Triệt quả thực muốn khóc: "Anh không biết, em cũng không biết, cái đó của anh, không phải của em".

Cố Tĩnh Trạch đang cúi đầu nhìn em, cô vội nghiêng mặt đi, làm bộ không thấy được biểu tình khát cầu của anh.

Cố Tĩnh Trạch gọi khoe môi lên, chậm rãi kẻ sát lỗ tai cô, nhìn vành tai tinh xảo, nhìn không được dán ở nơi đó, nhẹ nhàng mà hôn một chút.

Lâm Triệt cả người run lên, cảm thấy điện lưu theo môi anh, không ngừng kích động trong thân thể.

m thanh Cố Tĩnh Trạch quá gần, giống như là từ thân thể anh truyền r.

“Tuy rằng là đồ của anh, nhưng mà, hiện tại nó không nghe anh nói, lại càng ngày càng nghe em nói, em nói làm sao bây giờ?”.

“.....”

Lâm Triệt nuốt nước miếng, cảm thấy hô hấp của mình hoàn toàn bị bao phủ ở dưới ánh mắt anh, ngay cả thờ dốc cũng không dám.

“Nhưng mà, nhưng mà.....”

“Giúp anh sờ sờ nó, xem như an ủi an ủi, được không?”.

“Chỉ là.....”

“Bằng không anh làm sao bây giờ!”. Cố Tĩnh Trạch bắt lấy cô, trực tiếp ấn tay cô vào

Lâm Triệt chỉ có thể cách khăn tắm, cọ xát, bắt lấy, nắm, cảm thấy người đàn ông trước mặt, thân thể căng chặt từng đợt, cô cảm thấy mình thẹn thùng muốn chết mất.

Có thể nói cho cô, hiện tại rốt cuộc là tình huống như thế nào?

Tuy rằng chỉ chạm một chút, nhưng mà, với Cố Tĩnh Trạch mà nói, này giống như thiên đại tra tấn.

Anh vô pháp ức chế tâm lý bành trướng, lực khống chế mà anh luôn lấy làm tự hào, đã muốn hoàn toàn sụp đổ.

Không được, hoàn toàn không được.

Anh chỉ muốn càng nhiều, hận không thể đè cô gái trước mắt ở chỗ này ăn sạch sẽ.

Nhưng mà, anh lại không thể.....

Cho dù lúc mình muốn sắp hoàn toàn hỏng mất, anh mới nhẫn tâm một cái, nhắm mắt lại, đứng dậy nhảy xuống giường.

Lâm Triệt hoảng sợ, cho rằng mình làm sai cái gì.

“Có phải làm đau? Em..... Em không có làm gì cả”.

Lâm Triệt che gương mặt mình lại, nhìn Cố Tĩnh Trạch vài bước đi vào trong phòng tắm.

Lại nghĩ tới đến tay mình gián tiếp đụng vào vị trí đó của anh, nhanh phi một chút, buông lỏng tay ra, nhìn tay mình, cảm thấy không thể nhìn thẳng.

Cố Tĩnh Trạch đáng chết này, rốt cuộc đang làm những gì.....

Cố Tĩnh Trạch vào phòng tắm, nhanh mở nước lạnh ra, cả người đi vào thế giới lạnh băng, lại không cảm thấy tốt một chút nào.

Nghe được cô gái bên ngoài kinh hô, anh càng mẫn.

Đúng vậy, chính là cái gì cũng không thể làm, cho nên mới càng không tốt!

Lại ở trong phòng tắm hồi lâu, anh mới đi ra ngoài.

Nhìn thấy Lâm Triệt vội đứng lên, môi trừng mắt nhìn cô một cái, nói: "Thôi, cái gì cũng đừng cử động, ngủ. “

Loại chuyện mất mặt này, nếu cho bên ngoài người biết, chỉ sợ sẽ chê cười chết anh.

Nhưng mà thật đáng buồn chính là, chuyện như vậy, còn cố tình phát sinh ở trên người anh.

Lâm Triệt Thấy Cố Tĩnh Trạch giống như thật sự tốt hơn rất nhiều, tuy rằng cả người ướt nhẹp, nhưng mà dục vọng hình như đã biến mất không ít.

Trong lòng nghĩ không thích hợp, tiến vào phòng tắm nửa giờ thì tốt hơn rồi?

Nhưng mà, không ăn qua thịt heo, cũng đã gặp heo chạy, cô một lát liền bỗng nhiên nghĩ tới cái gì.

Cố Tĩnh Trạch, không phải là chạy đến phòng tắm, tự mình ấy mình.....

Tự mình giải quyết chứ?

Phụt một chút, Lâm Triệt thiếu chút nữa muốn cười ra.

Cảm thấy bên cạnh, mặt Cố Tĩnh Trạch đang âm trầm, dày nặng giống như là đá cẩm thạch.

Lâm Triệt vội nghẹn trở về, ngồi ở chỗ kia, đắp chăn, quay đầu đi.

“Em mau ngủ đi”.

Cố Tĩnh Trạch cũng trừng mắt nhìn cô một cái, nằm xuống, thân thể vẫn có chút không thoải mái, mà người bên cạnh, hơi thở còn mãnh liệt như vậy.

Càng làm cho anh buồn bực chính là, thân thể rõ ràng đã giải quyết xong, sao lại đang ngo ngoe rục rịch?

Thở dài, Cố Tĩnh Trạch trở mình.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192: Chương 120.2

Lâm Triệt bị đè nén, nghĩ đến suy nghĩ lúc trước, có lẽ Cố Tĩnh Trạch có chướng ngại với phụ nữ, cho nên hai người mới có thể tương an không có việc gì lâu như vậy, hiện tại nghĩ đến, kỳ thật cũng không phải sao.

Vừa mới thấy anh..... Vẫn rất khỏe mạnh.

Nhưng mà, vì sao còn áp lực như vậy?

Có lẽ chỉ là bởi vì, anh đã từng hứa hẹn, biết không có thể tùy tiện động cô, cho nên mới khắc chế mình như vậy.

Lâm Triệt nghĩ, có lẽ đàn ông không giống phụ nữ, có thể khống chế tốt thân thể của mình, cô nhìn thấy soái ca lâu như vậy không có việc gì, còn sẽ xuân tâm mạnh động một chút, nhưng còn đàn ông nhân tuyệt đối biểu hiện ở trên sinh lý.

Xem ra, Cố Tĩnh Trạch kỳ thật cũng rất khổ sở.....

Nghĩ đến đây, Lâm Triệt không khỏi cười cười, nghiêng đầu nghe thấy Cố Tĩnh Trạch không còn động tĩnh, nàng nói: "Cái kia, Cố Tĩnh Trạch, anh ngủ rồi?".

“Ừ”. Cố Tĩnh Trạch rầu rĩ nói.

Lâm Triệt vô ngữ nói: "Ngủ rồi còn có thể nói".

“Mộng du không được sao?”.

Xem ra vẫn còn hờn dỗi.

Lâm Triệt không biết, một người đàn ông dục cầu bất mãn, rốt cuộc có bao nhiêu đáng sợ, cô mỉm cười, nói: "Có phải không rất khó chịu".

Còn dám hỏi?

“Em, nói, sao?”.

Hình như Lâm Triệt nghe thấy âm thanh Cố Tĩnh Trạch cắn răng.

Lâm Triệt chỉ có thể vội nói: "Thật xin lỗi..... Bằng không, lần sau chúng ta vẫn tách ra ngủ thì hơn".

“..... Không cần”. Cố Tĩnh Trạch nói.

Lâm Triệt mỉm cười, trầm mặc một chút, mới bảo: "Cảm ơn anh.....”

Cảm ơn anh, khó chịu như vậy, nhẫn nại như vậy.

Tuy rằng lúc trước đã hứa, nhưng mà, một người thực hiện hứa hẹn, là một chuyện rất có đạo đức.

Cố Tĩnh Trạch buồn trong chốc lát.

“Nói nữa, anh có thể đổi ý!”.

Lâm Triệt vội ngậm miệng, ôm chần, đưa lưng về phía anh, trong lúc nhất thời cảm thấy rất có cảm giác an toàn.

Chỉ là, cô bỗng nhiên mặc danh nghĩa đến, có lẽ, vận khí cả đời này của cô, đã tiêu hết ở trên người anh.

Có thể gặp được anh, có lẽ là vận khí cô tốt.

Nếu về sau, thật sự ly hôn, như vậy, cô có khả năng, sẽ không gặp được người đàn ông ưu tú như anh.

Rốt cuộc, trên thế giới, có mấy Cố Tĩnh Trạch chứ?

Ngày hôm sau

Lâm Triệt tỉnh lại, cùng Cố Tĩnh Trạch đi ra ngoài.

“Em muốn đi làm”.

“Được, anh đưa em đi”. Cố Tĩnh Trạch nói, vừa đến cửa, liền lại liếc mắt một thấy Mạc Huệ Linh đối diện chạy đến.

“Tĩnh Trạch, anh muốn đi đâu, thật khéo, em đang muốn đến công ty, anh cùng đi với em”.

Mặt Lâm Triệt trầm xuống.

Cố Tĩnh Trạch cũng không khỏi nhăn mi lại, nhất thời đã quên, cô đã dọn tới bên cạnh, rất gần, đi vài bước liền tới đây.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Em Cần Phải Dọn Đi

Mạc Huệ Linh nhìn thấy Lâm Triệt cùng Cố Tĩnh Trạch ra ngoài, mặc kệ Lâm Triệt, trực tiếp kéo cánh tay Cố Tĩnh Trạch lại, ở nơi đó làm nũng nói: "Tĩnh Trạch, ngày hôm qua sao anh không qua, đi vài bước là có thể đến nhà em, anh có thể thường xuyên qua đó ngồi mà".

Cố Tĩnh Trạch nhìn Lâm Triệt một cái, bất động thanh sắc đẩy tay Mạc Huệ Linh.

Mạc Huệ Linh lại chết sống ăn vạ anh không bỏ, nhìn thấy Lâm Triệt quay mặt đi, trên mặt càng lộ ra đắc ý.

Lâm Triệt âm thầm trợn mắt: "Vây, hai người đi trước đi, em ngồi một cái xe khác”.

“Ai, Lâm Triệt.....” Cố Tĩnh Trạch kêu một tiếng, nhưng mà, Lâm Triệt cũng không quay đầu lại đi qua bên kia.

Mạc Huệ Linh kéo Cố Tĩnh Trạch qua: "Thôi, Tĩnh Trạch, kệ cô ta đi, dù sao xe nhiều như vậy”.

Cố Tĩnh Trạch dừng lại, nhìn Mạc Huệ Linh.

Cô luôn ở nơi này quấy rối, rốt cuộc cũng không phải biện pháp.

Anh nghĩ, anh phải giải quyết vấn đề này mới được.

Vì thế, anh gạt gạt đầu, nói: "Lên xe đi, anh vừa lúc cũng có chuyện muốn nói với em”

Mạc Huệ Linh thấy Cố Tĩnh Trạch xoay người lên xe, vui mừng đi theo.

Rất nhanh, tới trên xe, Mạc Huệ Linh gần như rúc vào bên người Cố Tĩnh Trạch.

Cố Tĩnh Trạch nhìn Mạc Huệ Linh, nhích thân thể, nói với cô: "Huệ Linh, anh đã nói qua, hiện tại anh đã kết hôn, quan hệ của anh và em, không có khả năng giống như quá khứ!”.

Mạc Huệ Linh bĩu môi, nhìn Cố Tĩnh Trạch: "Nhưng mà người anh yêu không phải vợ của anh, người anh yêu là em"

"Huệ Linh! Cô ấy là vợ của anh, sao em có thể nói cô ấy như vậy?"

"Anh. Tĩnh Trạch, trước kia anh sẽ không nói với em như vậy, trước kia anh cũng sẽ không nói em như vậy!". Mạc Huệ Linh lập tức uất ức nhìn về phía anh.

Cố Tĩnh Trạch nghiêm túc nhìn Mạc Huệ Linh: "Trước kia em cũng sẽ không vô cớ gây rối như vậy!"

"Em." Mạc Huệ Linh chớp mắt.

Cô biết người như Cố Tĩnh Trạch, chính là người cô chấp, cô vội ngậm miệng, cắn môi dưới, ngồi ở chỗ kia nhìn Cố Tĩnh Trạch, nghĩ bây giờ mình nên làm cái gì mới tốt.

Trước kia cô không như vậy.

Trước kia cũng không có Lâm Triệt.

Trước kia Cố Tĩnh Trạch, cũng không có liên quan với bất luận cô gái nào, tuy rằng công tác anh bận rộn, một tuần cũng không thấy được vài lần, nhưng mà, cô không cảm thấy anh bận công tác có cái gì không đúng, đại nam nhân hẳn là nên như vậy, chỉ cần ngoài thời gian anh công tác, phân cho cô một ít thì tốt rồi.

Nhưng mà hiện tại rất tốt, Lâm Triệt và Cố Tĩnh Trạch ở chung một chỗ, sớm chiều gặp nhau, lúc này Mạc Huệ Linh mới cảm thấy, kỳ thật Cố Tĩnh Trạch cũng có rất nhiều thời gian, bằng không, sao mỗi ngày có thể ở bên Lâm Triệt.

Trước kia cô quá thông cảm Cố Tĩnh Trạch, cho nên chưa bao giờ quán lấy anh, nhưng mà Lâm Triệt này quả thực chính là một con kỹ nữ có tâm cơ, thứ tiện nhân ghê tởm, nhất định mỗi ngày quán lấy Cố Tĩnh Trạch, hai người mới có thể ở bên nhau.

Cho nên, Mạc Huệ Linh cũng quán lấy Cố Tĩnh Trạch.

"Tĩnh Trạch, vì em sợ hãi mất đi anh, em mới có thể như vậy."

"Huệ Linh, vì sao em còn chưa tỉnh ngộ. Anh và em cũng không phải quan hệ bạn trai bạn gái bình thường, em chỉ là một người bạn mà anh quan tâm thôi, em. Em không thể cứ quán lấy anh như vậy".

Mạc Huệ Linh giật mình ngẩng đầu lên: "Nhưng mà không phải em đã nói, em sẽ chờ anh! Chờ anh ly hôn cô ta, chúng ta sẽ là bạn trai bạn gái!".

"Anh không thể ép em nói đừng chờ anh, nhưng mà, nên nói anh đã nói, nếu em còn bực đãi mình như vậy, anh cũng không thể nói cái gì nữa, anh chỉ có thể nói." Anh nhìn về phía Mạc Huệ Linh: "Anh sẽ không phản bội cuộc hôn nhân của anh, cho nên, anh không thể tiếp cận với em như vậy, Huệ Linh, em dọn đi thôi, đừng như vậy nữa!"

"Em. Em." Mạc Huệ Linh khóc lóc nhìn Cố Tĩnh Trạch: "Không cần, em không dọn đi, Tĩnh Trạch, anh không thể ép em dọn đi, anh cũng không thể ép em không được đợi anh, nơi này chỗ của em, em muốn ở đây, em bỏ tiền mua nơi này ở không được sao, hoàn cảnh nơi này cũng không tồi, con đường lại thuận tiện, em mất mấy ngàn vạn mua phòng ở, sao em không thể ở!"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 194: Chương 121.2

Cố Tĩnh Trạch nhàn nhạt nhìn cô: "Nếu em một hai phải như vậy, cũng tùy tiện em".

Mạc Huệ Linh gượng dối ngồi ở chỗ kia, trong lòng bình tĩnh nghĩ, dù sao, cô chết sống cũng không dọn đi.

Cô muốn ăn vạ ở nơi này, cô muốn xem Cố Tĩnh Trạch, bằng không, cho dù biết, Cố Tĩnh Trạch sẽ không phát sinh gì đó với Lâm Triệt, nhưng mà, vạn nhất tiện nhân kia dùng biện pháp gì câu dẫn Cố Tĩnh Trạch thì sao.

Tối công ty, hai người tách ra.

Cố Tĩnh Trạch nhìn Mạc Huệ Linh rời đi, nói với người bên cạnh: "Biết thự mà Huệ Linh, tình huống như thế nào, cậu hiểu được chứ?"

“Vâng, tiên sinh”.

“Xem ra cô ấy sẽ không tự mình dọn đi rồi, nghĩ biện pháp, để cô ấy dọn đi”.

“Vâng.....”

Cố Tĩnh Trạch cũng không muốn nói rõ ràng như vậy với Mạc Huệ Linh, Mạc Huệ Linh tâm tư nhỏ, anh cũng muốn chừa chút mặt mũi cho cô, bằng không với người từ nhỏ không chịu chút uất ức như cô, sẽ chịu không nổi.

Nhưng mà, Mạc Huệ Linh vẫn luôn làm bộ nghe không hiểu anh nói, anh cũng không có biện pháp, chỉ có thể nói rõ với cô.

Lại không nghĩ rằng, Mạc Huệ Linh tùy hứng như vậy, vẫn không muốn dọn đi.

Cố Tĩnh Trạch tới công ty, nghĩ nghĩ, gọi điện thoại cho Lâm Triệt.

Rất nhanh Lâm Triệt nghe điện thoại. Lâm Triệt cũng vừa vừa đến công ty, âm thanh có vẻ rất bình thường.

“Sao tới nhanh như vậy, em cho rằng anh phải đi ra ngoài với Mạc tiểu thư nhiều một chút”.

“Lâm Triệt, rất nhanh cô ấy sẽ dọn đi, anh sẽ không để cô ấy tới quấy rầy”.

Lâm Triệt dừng một chút, mới nói: "Dọn đi làm gì, này không phải khá tốt".

Cố Tĩnh Trạch đáp: "Em thật sự cảm thấy khá tốt?".

“Đương nhiên, không phải hai người càng thuận tiện hơn sao?”. Lâm Triệt thối thối móng tay mình nói.

Cố Tĩnh Trạch hít một hơi thật sâu: "Nhưng mà hai người chúng ta không thuận tiện”.

“Cái gì?”. Lâm Triệt cho rằng mình không nghe rõ.

Tiếp tục, lại nghe Cố Tĩnh Trạch nói: "Anh sẽ không phản bội cuộc hôn nhân của chúng ta, cho nên..... Anh sẽ không tiếp tục bảo trì loại quan hệ này, rất nhanh cô ấy sẽ dọn đi”.

Nói xong, Cố Tĩnh Trạch liền buông điện thoại xuống.

Lâm Triệt còn hoảng hốt không rõ, chỉ cầm điện thoại nhìn, sau một lúc lâu, mới thờ dãi, đánh đánh đầu mình nói, đừng nghĩ nữa Lâm Triệt, ý anh nói, anh sẽ không phản bội hôn nhân, anh là một người chính trực như vậy, chỉ là không muốn mình ngoại tình, không có ý nghĩa gì khác.

Lâm Triệt rất nhanh đi vào bên trong, Du Mẫn Mẫn nghênh diện đi tới, nói với Lâm Triệt: "Vừa lúc, xe của tổ tiết mục đã tới, hôm nay em phải đi tham gia 《Chân nhân tú》 kia, đã chuẩn bị tốt chưa?".

Lâm Triệt mỉm cười với Du Mẫn Mẫn: "Vâng, chuẩn bị tốt”.

Du Mẫn Mẫn nói: "Đừng quá khẩn trương, bảo trì mình là được”.

“Đúng rồi, khách quý kỳ này là ai?”.

Lâm Triệt nhớ tới ngày đó Cố Tĩnh Dư nói.

Du Mẫn Mẫn đáp: "Hình như nghe nói có bạn cũ của em, đối phương nói là nhận thức em”.

“A? Phải không? Ai chứ, em không quen biết người nào trong giới”.

“Đến lúc đó em hẳn sẽ biết, tổ tiết mục không thông báo, chỉ nói chủ đề là diễn viên mới”.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 195: Tâm Tình Của Cô Không Tốt Lắm

Lâm Triệt ngồi trên xe, rất nhanh tới hiện trường quay, đạo diễn nhìn thấy Lâm Triệt đến, tự mình tới đón tiếp, rất khách khí với Lâm Triệt và Du Mẫn Mẫn.

Du Mẫn Mẫn an bài công tác, Lâm Triệt và đạo diễn bant kịch bản, trên kịch bản nói hôm nay sẽ chuẩn bị hoạt động, rất nhanh, liền sau nhìn thấy mặt cô, có người kêu một tiếng: "Lâm Triệt, không nghĩ tới nhanh như vậy lại gặp mặt".

Lâm Triệt quay đầu lại, nhìn thấy người tới thế nhưng là người lúc trước cùng nhau cạnh tranh giải thưởng người mới, Vương Tinh Sở.

Lâm Triệt cười gượng một tiếng, nhìn cô ta thò qua, phía sau còn mang theo năm sáu trợ lý, bộ dáng mười phần khí thế.

"Tôi đã nói đạo diễn, nơi này có một người bạn cũ của tôi, đến lúc đó chúng ta nhất định phải giúp đỡ lẫn nhau, cũng không thể để tổ tiết mục này bị những cáo già đó cướp đất diễn".

Hóa ra bạn cũ chính là cô ta.....

Lâm Triệt không khách khí mỉm cười: "Sao có thể, tôi cảm thấy tổ tiết mục rất hữu hảo, mọi người tới chơi thôi mà, có cái gì cướp diễn với không cướp đất diễn".

Vương Tinh Sở nhìn cô, trên mặt lộ ra một nụ cười rất tự nhiên.

Thật vất vả mới tham gia hòa một tiết mục nổi như vậy, sao có thể tới chơi.

Dù sao cô ta muốn chuẩn bị, lần này, nàng nhất định phải xuất sắc hơn tất cả mọi người mới được.

Thấy Lâm Triệt ở chỗ này có làm ra vẻ, Vương Tinh Sở vốn đang muốn gọi cô cùng nhau hợp tác, nhưng mà hiện tại xem ra chỉ sợ là không được, cũng may, dù sao không phải một mình cô ta tới.

Lúc này, một diễn viên khác cũng tới.

"Đạo diễn, tôi tới, thật xin lỗi, trên đường kẹt xe, tôi không đến trễ nhỉ?". Vừa nghe thấy âm thanh, mấy người mới quay đầu lại, nhìn thấy cũng là một diễn viên mới, tên Tần Oản Oản, diễn một vở kịch hiện đại rồi nổi lên, lúc trước cũng diễn rất nhiều vai phụ, cho nên Lâm Triệt cũng biết cô ta, chỉ là, dù sao hai người cũng là lần đầu tiên tiếp xúc.

Hai người cùng nhau bắt tay, cho nhau chào hỏi.

"Lâm Triệt, tôi đã xem qua phim truyền hình của cô, rất đẹp, tôi vẫn luôn theo dõi".

"Cô cũng đúng vậy, nổi như vậy". Hai người khách khí nói chuyện, phía sau, Vương Tinh Sở cũng chạy lại đây chào hỏi, cùng nói giống như Lâm Triệt, cô ta cũng muốn mượn sức Tần Oản Oản cùng với cô ta, nhưng mà Tần Oản Oản chỉ xấu hổ mỉm cười, liền lại quay đầu lại nói với Lâm Triệt.

"Lần này tôi thật khấn trương, lần đầu tiên tham gia".

"Tôi cũng là lần đầu tiên". Lâm Triệt nói.

Cô ấy đáp: "Có điều dù sao cứ là mình thì tốt rồi, lần đầu tiên dù không xuất sắc cũng nhận được nhiều kinh nghiệm".

"Đúng vậy".

Trong chốc lát, sắp bắt đầu quay.

Nhân viên công tác đã chuẩn bị xong, ba diễn viên, mỗi người mỗi vẻ, trò chơi trong 《Chân nhân tú》 bắt đầu, mọi người cùng nhau chơi phân đoạn trò chơi đặc biệt thú vị, cũng rất có tính khiêu chiến.

Kỳ thật Lâm Triệt kỳ không quá hiểu, mình cũng cảm thấy có chút vô ngữ, giống như không thể đuổi kịp tiết tấu của tiết mục, nhưng mà, tuy Tần Oản Oản nói mình rất khấn trương, lại làm tốt không kém, phối hợp với mấy người chính cũng rất tốt, cũng thực sẽ mang đến nụ cười, xem ra, cô ấy là người đoạt kính rồi, nhưng so sánh với Lâm Triệt thì cô ngây người rất nhiều lần.

Tần Oản Oản làm tốt, không có việc gì còn tới trợ giúp Lâm Triệt, Lâm Triệt cũng rất cảm kích cô ấy.

Nhưng thật ra Vương Tinh Sở kia, làm người chán ghét không chịu được, ở nơi đó một lát thì kinh hô, một lát thì quấy rối, làm cái gì cũng không đúng, còn cợt cợt lui lui với một diễn viên nổi tiếng nhất trong đó, làm người vô cùng cạm nài.

Tính ra cũng được nhiều đất diễn, nhưng cũng làm người rất chán ghét.

Đang nghỉ ngơi, ngồi trên xe, anh cả 《Chân nhân tú》 cùng một nhóm với Lâm Triệt, ở phía trước lái xe nhìn Lâm Triệt cười nói: "Trông em giống như không tỉnh ngủ, quảng thâm mắt cũng sắp có".

Lâm Triệt vô ngữ đáp: "Biết sẽ tham gia tiết mục dọa em một đêm không ngủ, lát nữa nếu em bị đảo thái sớm, người đại diện của em một hai phải giết

em, bỏ bao nhiêu tiền cho tiết mục đầu".

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 196: Chương 122.2

"Ha ha ha ha ha ha, được, lát nữa chúng ta bảo hộ em, nhất định không cho em bị đào thải sớm".

"Thật vậy chẳng, vậy thật cảm ơn, nếu em có thể thắng, phí thông cáo kỳ này đều cho anh".

"Ha ha, em nói á".

"Thật sự thật sự!".

Sau đó Lâm Triệt không biểu hiện gì quá lớn, chỉ có thể theo phía sau, hơi nâng chút cảm giác tồn tại, sau đó cũng không quan tâm, lười chỉnh lại mình, lười ngồi ở chỗ kia phát ngốc, ngay cả trên mặt dính hoa cũng không biết.

Tần Oản Oản thấy một mình cô suy sụp ngồi ở chỗ kia, còn cố ý lại đây an ủi Lâm Triệt.

"Sao cô không đi, ngồi ở chỗ này làm gì?".

Lâm Triệt nói: "Tôi không nói được câu nào, thấy mọi người chơi khá tốt".

"Cậu nha, diễn kịch cũng không tồi, chỉ là không chịu tìm đất diễn cho mình".

Lâm Triệt ngượng ngùng đáp: "Đúng vậy, tôi không quan tâm những thứ này lắm".

Tần Oản Oản nói: "Cậu nhìn xem, Vương Tinh Sở thật hăng say".

Lâm Triệt nhìn Vương Tinh Sở còn ở bên kia nhảy nhót với người ta: "Cái này cũng phải xem thiên phú, tôi thấy thiên phú ở phương diện này tôi không có, chỉ có thể đóng phim".

Tần Oản Oản chỉ có thể an ủi nhìn cô: "Vậy à, cô bé đáng thương".

Bọn họ quay hai ngày liên tục, Lâm Triệt kết thúc một ngày quay, bước lên phi cơ, cùng mọi người lao tới một nơi khác.

Trên phi cơ, Du Mẫn Mẫn cũng ở phía sau, mấy khách quý đều ngồi khoang hạng nhất, nhân viên công tác vẫn là khoang phổ thông, Du Mẫn Mẫn lại đây đưa nước cho Lâm Triệt, thấy bộ dáng lười biếng của cô, vô ngữ nói: "Em cũng đừng lo lắng quá".

Lâm Triệt dựa vào trên ghế dựa, nói với Du Mẫn Mẫn: "Hai người cô ấy cũng là mỗi người mỗi vẻ, phỏng chừng cuối cùng, em sẽ trở thành người lu mờ nhất".

Du Mẫn Mẫn: "Chúng ta dựa theo tác phẩm mà nói chuyện, 《Chân nhân tú》 chỉ là dệt hoa trên gấm mà thôi, sẽ không tạo thành ảnh hưởng gì quá lớn với em".

Lâm Triệt nghe Du Mẫn Mẫn nói như vậy, chỉ ngượng ngùng đáp: "Em chỉ là cảm thấy có chút hồ thẹn, các chị nhận cho em một tiết mục tốt như vậy".

Du Mẫn Mẫn: "Cái này càng không cần thiết, yên tâm, tiết mục như vậy về sau có rất nhiều, chỉ cần em nổi, người ta đều ngóng trông em đi thêm, hơn nữa, em biểu hiện cũng không tệ như vậy".

"Được rồi....."

"Thôi, lại buồn nữa rồi, ngày mai mặt em sưng thành bánh mì, mau ngủ, đừng uống quá nhiều nước, sáng mai còn phải quay".

Lời nói là nói như vậy, Lâm Triệt vẫn vì tâm tình không tốt, ở khách sạn uống không ít thứ.

Buổi tối, Cố Tinh Trạch gọi điện thoại tới, hỏi Lâm Triệt: "Quay mấy ngày?".

Lâm Triệt nghe điện thoại, cảm xúc không quá cao: "Còn một ngày mai, xem tình hình quay, bằng không thì có khả năng thêm một ngày mới xong".

Cố Tĩnh Trạch nghe ra cô có chút khác thường: "Làm sao vậy, em không cao hứng?".

Lâm Triệt thờ dài, cảm thấy nói những cái này với Cố Tĩnh Trạch cũng không có gì.

"Đúng vậy, em cảm thấy biểu hiện em không tốt, anh nói em rất ngốc, anh nói đi, có phải em thật sự rất ngốc, cho nên không biết tìm đất diễn cho mình".

Cố Tĩnh Trạch nghe xong, nở nụ cười, lại nói với cô: "Cái này không sai, em thật sự rất ngốc".

"Này!".

Có ai an ủi như anh không?

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 197: Nói Chuyện Phiếm Hàn Huyền Thật Lâu Ngược Lại Nhẹ Nhàng

"Thôi, em ngốc cũng không có gì không đúng, làm tốt vai trò của mình là được, không cần phải đi so với người khác, thứ không cần thiết nhất chính là lấy khuyết điểm của mình so với sở trường của người khác, em là diễn viên, em cũng không muốn làm diễn viên hài kịch đúng không, em muốn đứng ở trên đường cao nhất của diễn nghệ, cho nên, em theo chân bọn họ so kỹ thuật diễn là được, vì sao so với sự buồn cười với người khác?".

Nói cũng phải.

Lâm Triệt đáp: "Em chỉ thấy các cô ấy đều rất tuyệt".

Cố Tĩnh Trạch: "Em cũng rất tuyệt, phương diện khác".

"Thật vậy chăng?".

Lâm Triệt còn cảm thấy mình ước chừng ở trong mắt Cố Tĩnh Trạch, hẳn là không đúng tí nào đâu.

Cố Tĩnh Trạch nói: "Ừ, em phải tin tưởng ánh mắt nqh, có thể làm vợ của anh, có thể thấy được em vẫn có ưu điểm".

"....." Vẫn đang khen chính anh.

"Này, có người đàn ông nào tự luyện như anh không?".

"Đó là tất nhiên, một người mà ngay cả mình cũng không yêu, sao trông cậy vào người khác yêu mình".

"Cút, nói đi, rốt cuộc em có ưu điểm gì".

"Em một hai phải nghe anh nói, chẳng phải là ép anh nói dối sao".

"Anh được lắm, Em đây cúp điện thoại!".

"Ai, đừng cúp, để anh ngâm lại". Cố Tĩnh Trạch nói: "Em, Lúc em hôn môi, kỹ thuật vẫn rất tuyệt".

"....." Lâm Triệt thật sự muốn cúp điện thoại: "Cố Tĩnh Trạch!".

"Thôi thôi, đừng kêu, em tuy rằng mơ hồ chút, ngốc chút, không giáo dục chút....."

"Em bảo anh khen em, không phải bảo anh đả kích em!". Lâm Triệt không thể nhịn được nữa, người này sao có thể như vậy chứ?

"Không lẽ phép chút, nhưng mà cũng may, đáng người em rất tốt, vượt rất có xúc cảm".

"....." Trên mặt Lâm Triệt trên hồng rục: "Cố Tĩnh Trạch, lưu manh! Anh, Anh nói em là bình hoa?".

Cố Tĩnh Trạch nói: "Bình hoa cũng có chỗ tốt của bình hoa, có người muốn làm bình hoa cũng không được".

“Thôi đi, anh vẫn nói em là bình hoa!”.

Cố Tĩnh Trạch âm thầm vô ngữ, anh đang khen cô lớn lên đẹp mat.

Nhưng mà, cái người ngu ngốc này, muốn cho cô nghe ra được phỏng chừng phải thay đổi cách cục của thế giới một chút.

Vẫn là thôi đi.

Hai người trò chuyện như vậy, bất tri bất giác, thế nhưng đã qua thật lâu.

Cố Tĩnh Trạch nhìn thời gian trước, nói với Lâm Triệt: "Ngày mai em còn phải dậy sớm, đã rạng sáng, mau ngủ đi!".

“A, đã rạng sáng sao, đều tại anh, không có việc gì nói đông nói tây với em làm gì!”.

Lâm Triệt nói, nhanh muốn cúp điện thoại.

“Ai, đừng cúp”. Cố Tĩnh Trạch lại gọi Lâm Triệt lại.

Lâm Triệt dừng một chút: "Cái gì?".

“Chậm nhất là ngày kia em sẽ trở về phải không?”. Anh hỏi.

Lâm Triệt nói: "Vâng, đúng vậy".

“Được, đừng chậm trễ”. m thanh anh trầm thấp, xuyên thấu qua đường tín hiệu nhìn không thấy, truyền lại đây, làm đáy lòng Lâm Triệt cảm thấy mềm mềm.

“Không phải anh nhớ em chứ?”. Lâm Triệt ngã vào trên giường, cười nói.

Lại nghe trong điện thoại, Cố Tĩnh Trạch nhàn nhạt nói: "Đúng vậy".

“Cái gì?”.

Lâm Triệt giật mình ngồi dậy khỏi giường, nhưng mà, Cố Tĩnh Trạch đã trực tiếp cúp điện thoại.

Đúng vậy..... Đúng vậy.....

Nắm điện thoại, trong lòng Lâm Triệt, lại nhẹ nhẹ ngọt ngào, không chế không được, miên man suy nghĩ.

Có lẽ là bởi vì trò chuyện với Cố Tĩnh Trạch qua điện thoại thật lâu, hàn huyên rất nhiều thứ, cảm giác khẩn trương lúc trước của Lâm Triệt, lập tức cũng không còn, chỉ dựa vào nơi đó, cảm thấy cả người đều thả lỏng hơn nhiều, trong đầu tràn ngập bóng dáng Cố Tĩnh Trạch, dần dần thật đã quen thứ khác.

Lâm Triệt cũng không nghĩ tới, có thể gọi điện thoại cho Cố Tĩnh Trạch lâu như vậy, còn có thể cùng anh nói nhiều chuyện trời nam đất bắc như vậy.

Có điều cũng là vì cô mặt dày mày dạn, rất nhiều thứ cũng không hiểu, lại vẫn có thể hỏi anh rất nhiều.

Nhưng thật ra anh vô cùng nhẫn nại, đều sẽ nói cho cô.

Chỉ là, cô nghĩ, Cố Tĩnh Trạch thật sự biết rất nhiều thứ, nói chuyện phiếm với anh, một chút cũng không lo âu.

Rất nhanh, Lâm Triệt nằm ở nơi đó, đã ngủ rồi.

Chương 123.2: Nói chuyện phiếm hàn huyên thật lâu ngược lại nhẹ nhàng

Ngày hôm sau, cô lại không nghĩ rằng, sáng sớm đã có người trực tiếp vọt vào trong phòng.

May mắn, bởi vì ở bên ngoài, Du Mẫn Mẫn sớm nhắc nhở cô, muốn cô mặc kín chút, để tránh bị chụp lên lung tung, tuy như thế, lúc Lâm Triệt tỉnh lại, cả người hỗn độn, tóc tai lộn xộn, trên mặt cũng không có trang điểm, quảng thâm mắt dày đặc, bởi vì buổi tối uống quá nhiều nước, lại trò chuyện với Cố Tĩnh Trạch cho tới khuya, buổi sáng cả người đều sưng lên.

Lúc nhìn thấy camera, Lâm Triệt đều sửng sốt lên.

Nghe được mọi người cười lớn, 囧 nhìn bộ dáng lúc sáng sớm của cô, cô cũng chỉ có thể vô ngữ xoa xoa đôi mắt, thân nhiên nói với mọi người: "Mọi người chờ em đó, em tốt xấu chính là thần tượng, các người chụp em như vậy, về sau sao em đi ra ngoài lẫn lộn, nếu là về sau không ai muốn em, các người cần phải bồi tiền".

Tất cả mọi người đều cười rộ lên.

Lâm Triệt nghĩ dù sao một mặt tề nhất cũng đã bị người thấy được, dứt khoát cũng phá bình phá ai, mặc kệ.

Lúc đi ra ngoài, cả người cũng không hoá trang, ngáp một cái nhìn thấy mọi người một loạt đứng ở nơi đó, vô ngữ gục đầu xuống.

Xem ra Tần Oản Oản và Vương Tinh Sở sáng sớm cũng chịu đãi ngộ giống như vậy, nhưng mà Vương Tinh Sở vẫn nét mặt toả sáng, hờn dỗi nói với người ta: "Các anh tới cũng không nói một chút, người ta là tổ nhan nhá".

Tần Oản Oản ở kia xì một tiếng, thấp giọng thì thầm với Lâm Triệt: "Cái gì chứ, sáng sớm người đại diện đã nói, còn tổ nhan, cô ta là nguy tổ nhan, ngay cả trang sức cũng chưa tháo xuống".

"Không phải chứ, người đại diện đều biết?"

"Đương nhiên, người đại diện của cô không nói cho cô sao? Tôi còn cố ý mặc áo ngủ đẹp này".

"Nói cho cái rắm!". Lâm Triệt thật là muốn giết Du Mẫn Mẫn.

Chẳng lẽ Du Mẫn Mẫn cũng cảm thấy biểu hiện cô không tốt, cho nên đều từ bỏ trị liệu sao?

Tốt xấu cũng cho cô cơ hội vẫn hồi hình tượng chứ.

Thật vất vả tìm được Du Mẫn Mẫn, Lâm Triệt nói: "Em muốn giết chị, Du Mẫn Mẫn, vì sao chị không nói cho em, sáng sớm tổ đạo diễn sẽ đi gõ cửa!".

Du Mẫn Mẫn nhìn bộ dáng của cô, phụt nở nụ cười: "Nói cho em cũng không có ích gì, em cũng sẽ không diễn kịch, còn không bằng tự nhiên chút, em xem, như vậy không phải không tồi sao".

Lâm Triệt thật là hết chỗ nói rồi, có điều ngẫm lại, mình xác thật không phân tâm như Vương Tinh Sở kia, còn giả vờ giống như cái gì cũng không biết.

"Thật là, vậy chị cũng phải nhắc nhở em một chút".

"Không phải chị nói, bảo em mặc nhiều quần áo, không cần chói, em không cũng không có thói quen lỏa ngữ".

Lâm Triệt vô ngữ: "Vậy chị cũng không sợ, vạn nhất em mang theo người đàn ông ở trong phòng, vậy không phải bị đưa ra ánh sáng?"

"Sao có thể". Du Mẫn Mẫn néo néo cằm, nghĩ nghĩ nói: "Có điều cũng không nhất định, vạn nhất Cố Tĩnh Trạch tới đây, cùng lắm, nếu Cố Tĩnh Trạch tới, chụp một tấm với em, vậy trực tiếp bùng nổ".

Lâm Triệt hung hăng trừng mắt người đại diện không đáng tin cậy của cô.

Nhưng mà, dù sao hiện tại đã như vậy, cô cũng chỉ có thể tiếp tục bất chấp tất cả.

Lúc đi ra ngoài, mọi người còn cười nhìn Lâm Triệt: "Em cũng quá xuất sắc, cũng không trang điểm chút gì cả".

"Thôi, thôi, em ngủ còn trang điểm, buổi tối hẹn hò với quý á". Lâm Triệt xua xua tay nói.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198: Không Nghĩ Tới Hiệu Quả Rất Tốt

Cũng may hôm nay quay thuận lợi hết tất cả, xem ra không cần lùi lại một ngày.

Lúc kết thúc, mấy người cùng nhau ngồi máy bay trở về, Tần Oản Oản rất vui vẻ lôi kéo Lâm Triệt, nói buổi tối không có việc gì cùng đi chúc mừng một chút, mọi người cùng ăn cơm.

Hơn nữa mấy người tổ đạo diễn, bảy tám người cùng nhau tới rồi một câu lạc bộ ăn cơm ca hát Happy mà mọi người thường đi.

Lâm Triệt là lần đầu tiên theo chân bọn họ tới nơi này chơi, nhân duyên Tần Oản Oản thật là không tồi, với ai cũng có thể trò chuyện, cũng không có cái gì của mình tính một chút nào, lúc Lâm Triệt ngồi ở bên cạnh nhìn, Tần Oản Oản đi tới nói: "Cô lần đầu tiên tới sao, nơi này rất nhiều người trong giới tới".

Lâm Triệt nói: "Tôi mới là người mới, không quen nhiều người mới trong giới lắm".

Tần Oản Oản nói: "Từ từ sẽ quen, ở trong giới này, nhận thức nhiều người sẽ không thiệt thòi".

"Đúng vậy". Kỳ thật Lâm Triệt là người sống nội tâm, không quen chủ động tiếp xúc với mọi người, bị động rất tốt, chỉ cần quen thuộc, cô cũng là người rất thích nói chuyện.

Tần Oản Oản: "Được, về sau chị đây mang theo em, tới, chúng ta cùng nhau ăn cái gì đi".

Lâm Triệt cười nhìn Tần Oản Oản, cũng rất hâm mộ Tần Oản Oản có thể quen với bất cứ ai.

Tần Oản Oản nói: "Có điều quan hệ của cậu và Cố Tĩnh Dư cũng không tệ lắm".

Lâm Triệt vô ngữ: "Cũng không tới đặc biệt tốt, cũng đã thật lâu không liên hệ".

"Phải không, anh ấy chính là thần tượng của mình, hehe, có điều rất nhanh mình cùng diễn một phim truyền hình với anh ấy".

"Thật vậy chẳng? Vậy không tồi, kỹ thuật diễn của anh ấy rất tuyệt". Lâm Triệt nói.

Tần Oản Oản cười he he, nhìn Lâm Triệt: "Vậy, tai tiếng của hai người."

"Tuyệt đối giả!". Lâm Triệt vội nói: "Nói là tai tiếng, thì đó chính là tai tiếng".

"Được rồi được rồi".

Lâm Triệt đang nói, phát hiện có điện thoại gọi tới, mở ra vừa thấy, lại là Cố Tĩnh Trạch.

Tần Oản Oản hí hóp đôi mắt, lập tức nhìn thấy phía trên hiện bốn chữ ông xã yêu dấu, cười: "Ai nha, có tình huống".

Lâm Triệt thấy thế, đỏ mặt lên.

Tần Oản Oản thấy, cười đung đung bả vai cô: "Hãy, cho dù có bạn trai cũng không có sao, mình sẽ không nói với bên ngoài, cậu yên tâm đi".

Lâm Triệt nói: "Cũng không phải như cậu tưởng. Tóm lại, mình nghe điện thoại trước".

Lâm Triệt vội cầm điện thoại lên nghe Cố Tĩnh Trạch hỏi: "Khi nào trở về?".

Lâm Triệt không tự giác cong khóe môi lên: "Trở về ngay".

"Được, anh qua đón em".

Kỳ thật Cố Tĩnh Trạch là người rất khoan dung độ lượng, Lâm Triệt ra ngoài chơi một chút, anh cảm thấy là chuyện tốt, mỗi người hẳn là nên xã giao và không gian của mình, đây mới là khỏe mạnh.

Cho nên, Lâm Triệt ra ngoài nhìn thấy Cố Tĩnh Trạch, vội lên xe nói: "Em ở đây nhìn xem, nơi này không có gì, đều là của tổ tiết mục, còn có người cùng nhau làm tiết mục".

Cố Tĩnh Trạch: "Mỗi ngày đều ở nhà là không tốt, em cũng nên quen nhiều bạn mới đúng, bằng không, em ngốc như vậy, không có bạn hỗ trợ, thật là không dễ dàng sống được".

"Này, anh không thể một lời không hợp liền nói em ngốc".

"Ngoan, đây là đặc thù rõ ràng nhất của em, anh cũng không muốn mỗi ngày nhắc tới, nhưng mà nhìn thấy em thì sẽ nhớ tới, làm sao bây giờ?". Nói xong, anh duỗi tay xoa xoa đầu cô.

Lâm Triệt vội muốn né tránh, thật không biết rốt cuộc sao anh lại thế này, cô không phải con nít, làm gì xoa đầu cô.

Cùng Lâm Triệt trở về nhà, nhìn thấy Lâm Triệt đang vội tới vội đi, tháo trang sức, tắm rửa, xem phim, ríu rít nói chuyện với người hầu.

Cố Tĩnh Trạch ngồi ở trên sofa, lại không cảm thấy ồn chút nào.

Ngược lại nhìn toàn bộ phòng, giống như nhiều một người mà thôi, lại lập tức lấp đầy toàn bộ sự trống trải trong phòng.

Lâm Triệt này, thật đúng là vui vẻ.

Chương 199: Chương 124.2

Lúc sau, Lâm Triệt tham gia show thực tế lần này, còn chưa chiếu lên, rất nhanh được cắt nổi biên tập ra báo trước.

Trên mặt báo, quả nhiên có một đoạn Lâm Triệt bị xông vào phòng, lúc Lâm Triệt nhìn thấy cái này, đã cảm thấy đủ ㄟ, thật sự phát sóng, càng cảm thấy mình lúc ấy thật là xấu muốn chết.

Nhưng mà, ghen một ngày lên trên mạng đọc bình luận, thế nhưng phát hiện mình lại đang được nhắc tới rất nhiều.

Fan bình luận nói: "Vẫn thích Lâm Triệt, chân thật, không làm ra vẻ".

"Đúng vậy, Vương Tinh Sở kia quá giả, vừa thấy đã biết diễn xuất, còn ông ẹo như vậy, vừa thấy như là tiểu tam".

"Tôi không cảm thấy này đoạn khó coi, Lâm Triệt khá xinh đẹp, không trang điểm làn da tốt như vậy, đôi mắt to và lớn như vậy, da cũng trắng".

"Lâm Triệt thật dễ thương".

Lâm Triệt lập tức còn có chút kinh ngạc đến ngây người, không thể tin được, thế nhưng một đoạn này được tung ra nhận được nhiều lời khen ngợi.

Buổi chiều, cùng Du Mẫn Mẫn nhìn màn hình công ty, Du Mẫn Mẫn nói: "Đây chỉ là bắt đầu, chờ tiết mục thật sự phát sóng, em sẽ biết hiệu quả".

Du Mẫn Mẫn nhìn Lâm Triệt: "Hơn nữa em vốn dĩ cũng rất đẹp, mặt mộc cũng thật xinh đẹp, em đừng tự ti như vậy, em xem, mặt mộc em bỏ xa Vương Tinh Sở".

"Nào có, chị Du thật khoa trương".

Du Mẫn Mẫn nói: "Đúng rồi, người đại diện Tần Oản Oản liên hệ chúng ta, nói lần này hay là chúng ta liên hợp tuyên truyền một chút".

"Liên hợp tuyên truyền?". Lâm Triệt không hiểu lắm.

Du Mẫn Mẫn nói: "Chính là buộc chặt tiêu thụ, em và cô ấy cùng làm mấy hoạt động, các fan thích xem mấy thứ như quan hệ hai người, cho nên em cùng cô ta tuyên truyền có lẽ càng nhiều lượt xem một chút, nếu em đồng ý, chúng ta cùng nhau phát triển ở phương diện này một chút, cũng không khác, chính là cùng nhau thăm hỏi, làm mấy tiết mục linh tinh, bình thường quan hệ của Tần Oản Oản không tồi, em vẫn gốc ở phương diện xã giao, vừa lúc cô ta có thể giúp em ở phương diện này một chút".

Lâm Triệt nghe xong gật gật đầu: "Cũng được, những thứ này em cũng không hiểu, toàn nghe chị Du".

Du Mẫn Mẫn mỉm cười, cứ quyết định như vậy.

Lúc sau, Lâm Triệt mới hiểu được cái gì là liên hợp.

Tuy Lâm Triệt ở trong tiết mục biểu hiện thật sự rất ngốc, nhưng mà, trên mạng lại bắt đầu lưu truyền, nói bộ dáng Lâm Triệt ngây thơ đáng yêu, thật là làm cho người ta không nói được lời nào, hình ảnh, đó là Lâm Triệt ở trong tiết mục, tất cả mọi người đều ở phía trước chơi trò chơi, cô ở phía sau bộ dáng như đi vào cõi thần tiên, còn chớp mắt ngơ ngác vô số lần, cùng với tất cả mọi người đều đùa giỡn cô, cô lại qua một hồi lâu mới phản ứng lại đó là đùa giỡn, thật sự làm nhiều fan cười không nhịn được.

Mọi người liền phong Lâm Triệt lấy cái tên, thiếu nữ ngơ ngác.

Lâm Triệt không thể hiểu được sốt sinh sịch ở trên mạng một thời gian.

Lâm Triệt kinh ngạc nói với Du Mẫn Mẫn: "Không nghĩ tới như vậy cũng được, em cho rằng em biểu hiện như vậy là rất tệ, nhất định tiêu rồi".

Du Mẫn Mẫn nói: "Biểu hiện của em cũng không phải rất tệ, hơn nữa em xác thật quá ngây thơ, cái này chính là sự chân thật của em, có biện pháp nào".

Trợ lý bên cạnh cười nói: "Lâm Triệt, chị Du là chuyên nghiệp, cô phải tin tưởng chị Du nói, chị ấy thật sự có khả năng, cũng rất lợi hại, chị Du chỉ lười tranh đoạt, bằng không chị ấy đã sớm là người đại diện của sao hạng A, chỉ là như vậy, chị Du cũng nổi danh trong giới người đại diện, mọi người ai không biết kỹ năng chuyên nghiệp đặc biệt lợi hại của chị Du, cô đi theo chị Du, là may mắn của cô".

Chương 200: Mạc Huệ Linh Bị Đuổi Đi

Du Mẫn Mẫn vô ngữ nói với trợ lý: "Thôi, đừng nói hươu nói vượn".

Cô ấy nói với Lâm Triệt: "Chị như thế nào cũng muốn có kỹ năng cầu xin, kỳ thật cũng không lợi hại như vậy".

Trợ lý: "Dù sao em đã biết chị Du từ sớm, chị Du quả thực chính là nhân vật trong truyền thuyết, lúc trước em biết chị là chị Du, mới vào ngành sản xuất này về sau em cũng muốn giống chị Du, biết chị, không có một ai không giữ ngón tay cái".

"Thôi, thật sự có thể đẩy ra một thiên vương Thiên Hậu, mới có người thật sự cảm thấy chị tốt, chị như vậy, dù như thế nào cũng vô dụng, cũng chỉ là nổi danh trong giới nghề nghiệp thôi, thôi làm đi, mọi người vẫn phải cùng nhau nỗ lực, hiện tại cùng lắm là mới bắt đầu thôi".

Lâm Triệt thật sự cảm thấy Du Mẫn Mẫn là người rất giỏi, lúc này nghe Du Mẫn Mẫn nói như vậy, trong lòng cũng thế khí vô cùng.

Mà lúc này.

Mạc Huệ Linh ở nhà, nhìn thấy tin tức Lâm Triệt trên TV.

"Hình tượng ngây thơ đáng yêu của Lâm Triệt thật là vô cùng được lòng người, ngày gần đây, Lâm Triệt với bạn tốt Tần Oân Oân cùng nhau tham gia hoạt động «Chân nhân tú», bị người xâm nhập trong phòng chụp mặt mộc, cô thân nhiên nói, lúc ấy thật sự dọa cô ấy sợ, cô ấy là lần đầu tiên xấu như vậy xuất hiện ở trước mắt đại chúng, cô ấy cảm thấy kiếp diễn viên của mình phỏng chừng xong đời".

"Hừ, chỉ biết giả vờ giả vệt". Mạc Huệ Linh tức quăng điều khiển từ xa.

Ở trước mặt Cố Tĩnh Trạch, nhất định là cô ta xuất hiện như vậy, cho nên mới làm Cố Tĩnh Trạch từ lúc bắt đầu chán ghét cô ta như vậy, đến bây giờ thế nhưng cũng rất tốt với cô ta.

Lúc này, người bên ngoài lại tiến vào thúc giục: "Tiểu thư, căn nhà này đã bị lấy lại, lão gia nói, nếu ngài không dọn về, thật sự không được".

"Tôi..... Tôi không dọn, tôi không dọn, ai muốn lấy lại, thì bước qua tôi rồi hãy nói". Cô tức giận kêu, chết sống không muốn rời khỏi nơi này.

Cô muốn ở chỗ này mỗi ngày nhìn Cố Tĩnh Trạch và Lâm Triệt, phỏng chừng bọn họ thật sự sinh ra tình cảm.

Mạc Huệ Linh càng nghĩ càng tức, lần này mình bị đuổi đi, nhất định tình huống không bình thường, nơi này sao bỗng nhiên bị trưng dụng, còn nói là đầu mối then chốt quan trọng của đường bộ, căn bản không có khả năng.

Nhất định là Lâm Triệt giờ trò quỷ, nhất định là Lâm Triệt có chủ ý, vì đuổi cô đi, mới có thể làm ra chuyện này.

Mạc Huệ Linh nghe thấy người hầu bên ngoài lại thúc giục, tức trực tiếp lao ra đi đến Cố gia.

Người hầu Mạc gia muốn đuổi theo, cũng chưa kịp đuổi theo, liền nhìn thấy Mạc Huệ Linh tới cửa Cố gia, liền bị người ngăn cản lại.

Mạc Huệ Linh tức giận kêu to: "Các người dám ngăn cản tôi, các người biết tôi là ai không, tôi muốn gặp Tĩnh Trạch, tôi muốn gặp anh ấy, nhất định là Lâm Triệt đang giờ trò quỷ, muốn đuổi tôi đi!".

Chỉ là cửa bảo vệ ở cửa mạnh mẽ ngăn cản cô ta như cũ, như thế nào cũng không cho cô ta đi vào.

Cô ta càng mắng: "Tĩnh Trạch, vì sao anh không nhìn thấy tâm tư xấu xa của Lâm Triệt, cô ta nhất định là tiểu nhân gian trá, hồ ly tinh, cô ta đang mê hoặc anh, để anh quyết liệt với em, vì sao anh nhìn không ra, anh thiên vị cô ta!".

Trong phòng.

Người phía dưới tất nhiên đã báo chuyện Mạc Huệ Linh gây âm ỉ.

Cố Tĩnh Trạch nhíu mày, đang ở thư phòng công tác, lúc này chỉ có thể dừng lại, xoa xoa ấn đường.

"Sai người tiễn cô ấy đi, hôm nay tôi không muốn nhìn thấy cô ấy".

Tái kiến chỉ có thể làm cô ta càng trầm trọng thêm, anh cho cô mặt mũi mấy lần, cô lại điên cuồng nhiều hơn lần trước, anh cũng chỉ có thể ngoan tuyệt, miễn cho cô càng âm ỉ hơn, làm thanh danh cô cũng càng càng tệ hơn.

Trong giới này, cô gái vẫn chú trọng thanh danh.

Nghe anh phân phó như vậy, người bên ngoài tất nhiên rất nhanh đã tiễn người đi.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 201: Chương 125.2

Dù Mạc Huệ Linh không cam lòng, cũng vẫn bị mang về nhà.

Mạc gia cũng rất cặn lời khi cô như vậy, chỉ có thể tạm thời nhốt cô lại.

Mạc Huệ Linh tức giận nói: "Các người làm gì, các người chẳng lẽ không muốn tôi gả vào Cố gia sao! Các người như vậy, sao tôi gả cho Cố Tĩnh Trạch được".

Cha Mạc chỉ có thể lắc đầu nhìn Mạc Huệ Linh: "Càng dễ dàng có được, càng không có hứng thú, đàn ông không thể mặt dày mày dạn đuổi theo như con, con không biết sao, thật là ngốc, còn qua đó gây chuyện, con ở nhà nghỉ kỹ lại cho ba rồi mới ra ngoài, vạn nhất con gây ầm ĩ, không cẩn thận đắc tội Cố gia, Mạc gia chúng ta còn có sống được sao, thật là ngu xuẩn, na cũng không thể để Mạc gia bị con hại chết!".

Cố gia.

Người phía dưới rất nhanh báo cáo chuyện Mạc Huệ Linh cho Cố Tĩnh Trạch.

Biết Mạc Huệ Linh đã bị đưa về Mạc gia, trong lòng Cố Tĩnh Trạch cũng nhẹ nhàng thở ra.

Chỉ là gần đây Lâm Triệt vẫn luôn bận công tác, rất ít để ý tới anh, làm anh ít nhiều cũng có chút bức mình.

Lúc này, liền nghe được người ta nói, Lâm Triệt rốt cuộc đã trở về, Cố Tĩnh Trạch vội đứng dậy đi ra ngoài, thấy Lâm Triệt một thân phong trần mệt mỏi tiến vào, ngẩng đầu nhìn Cố Tĩnh Trạch ra ngoài, chào hỏi, liền muốn vào trong.

Cố Tĩnh Trạch buồn bực nói: "Lâm Triệt, em chạy cái gì, anh còn có việc muốn nói với em".

Lâm Triệt nghe xong lúc này mới quay lại: "Chuyện gì?".

Cố Tĩnh Trạch cũng không biết là chuyện gì, chỉ có thể căng da đầu nói với cô: "Gần đây em rất bận à?".

“Đúng vậy”.

Cố Tĩnh Trạch nhíu mày: "Lúc trước chúng ta đã nói, sau khi kết hôn em phải phối hợp cuộc sống của anh, hiện tại em chỉ lo công tác, giống như đã quên chuyện mình từng kết hôn rồi?".

Lâm Triệt hồ nghi nói: "Làm sao vậy, gần đây có chuyện gì cần em làm bà Cố sao?".

“Đương nhiên, trong nhà sẽ chuẩn bị tiệc gia đình nhân dịp Tết Trung Thu, em không chuẩn bị một chút, muốn cho tự mình anh đi sao?”.

“A? Tiệc gia đình? Tiệc gì? Em không biết”.

“Muốn đến đảo ở Phuket [1], em chuẩn bị một chút đi”.

[1] Phuket: là một trong những tỉnh phía Nam Thái Lan. Thủ phủ tỉnh này là thành phố Phuket với diện tích là 543 km² và dân số là 247.278 người. Tỉnh này là một hòn đảo không có lãnh thổ giáp giới với đất liền Thái Lan.

“Oa, đi xa như vậy, thật xin lỗi, em thật sự không biết, em sẽ chuẩn bị!”.

Cố Tĩnh Trạch thấy cô tràn đầy thành ý, lúc này mới vừa lòng gật gật đầu.

Nhìn Lâm Triệt đi vào, quản gia bên cạnh mới kỳ quái nhìn Cố Tĩnh Trạch hỏi: "Cái kia, tiên sinh, trong nhà có chuẩn bị tiệc trung thu sao? Sao tôi không biết?".

Cố Tĩnh Trạch quay đầu lại, liếc mắt nhìn quản gia lẩm nhẩm một cái.

Quản gia bị ánh mắt lạnh lẽo kia làm cho vội ngậm miệng.

Cố Tĩnh Trạch cầm lấy điện thoại ra, rất nhanh gọi cho Cố gia.

“Mẹ, sắp đến trung thu, trong nhà không có an bài gì sao?”.

Mộ Văn Tĩnh nói: “À, không phải sợ con quá bận sao, anh cả con cũng bận, còn em trai con mỗi ngày không biết chết sống chạy đi đâu, nên không chuẩn bị cái gì”.

“Mẹ, như vậy sao được, một gia đình là cần phải gắn bó, mẹ như vậy, trong nhà chẳng phải dần dần xa cách?”.

“Vậy..... Vậy làm sao bây giờ?”.

“Khụ, con thấy gần đây thời tiết ở đảo Phuket không tồi, không bằng đến đảo Phuket nghỉ ngơi một chút”.

“A? Vậy cũng được, vậy con chuẩn bị một chút đi”.

Cố Tĩnh Trạch buông điện thoại xuống, nghĩ đến đảo Phuket, lại nghĩ đến nơi đó có biển, không khỏi nghĩ đến, dáng người của Lâm Triệt nếu mặc bikini vào, nói vậy sẽ rất đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 202: Anh Thích Em Mặc Cho Anh Xem

Rất nhanh Cố Tĩnh Trạch cho người đi chuẩn bị đồ vật cho thiếu phu nhân, an bài hành trình đến đảo Phuket.

Lâm Triệt nói với Du Mẫn Mẫn mình muốn cùng người trong nhà đi nghỉ phép, Du Mẫn Mẫn rất nhanh liền đồng ý, còn hỏi cô đi nơi nào chơi.

Lâm Triệt liền đáp: “Cố Tĩnh Trạch nói là tụ hội Tết Trung Thu, muốn đến đảo Phuket”.

Du Mẫn Mẫn ở trong điện thoại nói: “Nhìn xem tiệc người ta, bữa tiệc cả gia đình đều đến đảo Phuket”.

Lâm Triệt nói: “Em cũng là lần đầu tiên đi, còn chưa có đến hải đảo bao giờ”.

Du Mẫn Mẫn: “Thôi, đi chơi vui nhé, cho là nghỉ ngơi một chút, gần đây cũng vất vả”.

Lâm Triệt ở trên mạng tìm kiếm đảo Phuket một chút, trông vô cùng xinh đẹp, lập tức cũng rất hưng phấn, cô thật sự chưa đến những nơi này, đã bắt đầu chuẩn bị.

Ở trong phòng chọn các loại áo tắm, quần áo, bày quần áo đầy cả giường.

Lúc Cố Tĩnh Trạch tiến vào thấy được, kinh ngạc đi tới: “Em muốn chuyển nhà sao, moi hết quần áo ra làm cái gì?”.

Lâm Triệt ngẩng đầu đáp: “Chọn quần áo, anh cảm thấy cái nào đẹp hơn?”.

Cố Tĩnh Trạch: “Chọn quần áo mang đi chơi?”.

“Đúng vậy đúng vậy”.

“Tùy tiện mang mấy cái là được, em bày nhiều như vậy làm cái gì”.

“Đây là lần đầu tiên em đến hải đảo chơi mà, lần đầu tiên! Trước kia em cũng chưa xuất ngoại, đương nhiên không giống nhau, ai nha, nhớ tới đã cảm thấy cao lớn”.

Cố Tĩnh Trạch vô ngữ: “Kỳ thật đảo Phuket khá gần, không đặc biệt như vậy, có rất nhiều hải đảo khác tốt hơn”.

Thấy Lâm Triệt hưng phấn như vậy, Cố Tĩnh Trạch thật ra có chút hối hận, không nên nhất thời buột miệng thốt ra, sớm biết rằng, nên chọn một nơi tốt hơn mang cô đi chơi.

Lâm Triệt nói: "Đối với anh mà nói đương nhiên không tốt, nhưng mà với em mà nói, đã không tồi".

Lâm Triệt vừa nhìn quần áo trên giường rục rờ vừa nói: "Trước kia trường học của em chơi xuân còn muốn đi Thái Lan, sau đó em về nhà không dám nói với ba, ba em cũng mặc kệ, em cũng không dám nói với bác gái em, cho nên em cảm thấy thành phố lớn nhất em được đi chính là thành phố S....."

Cố Tĩnh Trạch nhìn nàng, suy nghĩ một chút nói: "Về sau có cơ hội, anh mang em đi ra ngoài du lịch".

Lâm Triệt ngẩng đầu lên: "Anh đại khái đã đi hết thế giới này mấy vòng".

Cố Tĩnh Trạch nghĩ nghĩ, nói: "Thật ra đi cũng không ít nọ, nhưng mà cũng không nhiều như thế".

"À, đều đi công tác?".

"Đúng vậy".

Lâm Triệt đáp: "Vậy cũng quá tốn, có tiền như vậy, rõ ràng có thể đi du lịch thế giới, xem anh cũng không dễ kiếm tiền".

Cố Tĩnh Trạch: "Đó là tất nhiên". Anh nhìn ngoài cửa sổ, mỉm cười, phục hồi tinh thần lại nhàn nhạt nói: "Thu hoạch và trả giá, thật ra ngang nhau, anh hưởng thụ nhiều, nhất định cũng phải gánh vác nhiều, dù sao có mấy vạn công nhân, còn đang làm việc dưới tay của anh, anh phải vì cả đời bọn họ, phụ trách cho gia đình bọn họ, cũng phải phụ trách toàn bộ gia tộc Cố gia".

Phụ trách sự hưng suy của một gia tộc..... Lâm Triệt ngẫm lại cảm thấy rất mệt mỏi.

Kỳ thật Cố Tĩnh Trạch cũng là một người, nhưng mà, gánh nặng trên vai thật sự quá nhiều.

Cố Tĩnh Trạch phục hồi tinh thần lại, nhìn áo tắm của cô trên giường.

Đuôi loại kiểu dáng, màu sắc tươi sáng.

Cố Tĩnh Trạch hứng thú, cầm lấy một cái xem.

Lâm Triệt nhìn anh cầm bikini bằng vải dệt mỏng tanh, đỏ mặt lên, vội đoạt lấy nói: "Cái này mặc lúc đến bể bơi".

Cố Tĩnh Trạch cười cướp về: "Cái này khá tốt, mang theo đi".

Lâm Triệt: "Không mang theo, em không cần mặc".

Cố Tĩnh Trạch: "Sao không mặc, cái này khá đẹp mà".

Lâm Triệt nói: "Ai nha, em chọn quần áo anh xem nào nhiệt làm gì, đi đi đi ra ngoài".

Lâm Triệt nói, đẩy Cố Tĩnh Trạch ra ngoài.

Cố Tĩnh Trạch kéo cánh tay Lâm Triệt lại một phen, không cho col đẩy nữa, trở tay lại cầm lấy bộ quần áo nhỏ kia: "Đương nhiên anh phải chọn một chút". Anh khẽ sát lỗ tai Lâm Triệt, thấp giọng nói: "Rốt cuộc em mặc để cho anh xem, anh phải chọn một cái mà anh cảm thấy đẹp".

Trên mặt Lâm Triệt lại lần nữa đỏ thẫm lên.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng - Ông Xã Yêu Hết Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.